

Mijn mijmeringen
bij de vier EVANGELIËN

(Deel II)

Mattheüs

Markus

Lukas

Johannes

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Ik heb lang moeten nadenken hoe ik *mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes op papier zou zetten. Ik zou over elk van de vier Bijbelboeken apart kunnen mijmeren, maar omdat er zoveel overlap zit in de inhoud van die vier Bijbelboeken, heb ik voor een andere werkwijze gekozen.

Uitgaande van het feit dat Mattheüs heeft geschreven voor de Joden; dat Markus heeft geschreven voor de Grieken; dat Lukas heeft geschreven voor de Romeinen en Johannes heeft geschreven voor de heidenen, heb ik besloten om de verschillende verhalen uit deze vier Evangeliën te groeperen.

In eerste instantie ben ik begonnen om vanuit het Bijbelboek Mattheüs elk Bijbelgedeelte voor mijzelf te bedenken.

Waarom Mattheüs? Omdat in dit Bijbelboek de meeste verhalen beschreven staan. Toen heb ik Markus erbij gepakt en *mijn mijmeringen* die ik had over het Bijbelboek Mattheüs aangevuld met de informatie die Markus gaf. Hetzelfde heb ik gedaan met het Bijbelboek Lukas.

Ik wilde dit eigenlijk hetzelfde doen met het Bijbelboek Johannes. Maar dit Bijbelboek is zo afwijkend van de andere drie Evangeliën dat ik daar niet mee uit kwam.

Het Bijbelboek Johannes heeft mij bij *mijn mijmeringen* op zoveel nieuwe inzichten gebracht, dat ik bij het bepalen van een juiste schrijfwijze toch besloten heb om dit Evangelie als uitgangspunt te nemen. In ieder geval wat hoofdstuk 5 betreft: '*het volgen van Jezus Christus*'.

Mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën is opgebouwd uit **acht** hoofdstukken, welke je ook als aparte boeken zou kunnen beschouwen. De verhalen die bij elkaar horen, zijn als zodanig gegroepeerd.

Maar omdat het totale boekwerk van *mijn mijmeringen* als één boek té dik zou worden om te drukken, heb ik deze gesplitst in een deel I en een deel II.

Deel I -	Hoofdstuk 1: Wat zou Jezus Christus zijn
	Hoofdstuk 2: Het begin van Jezus Christus bediening
	Hoofdstuk 3: De Bergrede
	Hoofdstuk 4: Genezingen
	Hoofdstuk 5: Wonderen die door Jezus Christus zijn gedaan
	Hoofdstuk 6: Gelijkenissen
Deel II -	Hoofdstuk 7: Het volgen van Jezus Christus
	Hoofdstuk 8: Het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Christus

Bij het doorvorsen van de Bijbel aan de hand van deze vier Evangeliën is een wereld voor mij open gegaan, die ik daarvoor nog nooit zó had mogen aanschouwen.

Een wereld die voor mij bevestigde dat het Oude Testament niet zonder het Nieuwe Testament kan en dat het Nieuwe Testament niet zonder het Oude Testament kan.

Een wereld waarin God Almachtig mij een blik gunde in Zijn Koninkrijk en de mensen die dààr aanwezig zijn.

Maar ook ben ik bij het doorvorsen van de Bijbel aan de hand van de vier Evangeliën opnieuw geconfronteerd met mijn jeugd, mijn verleden en mijn heden. Maar deze confrontatie was nu een bevestiging van wat Jezus Christus in mij allemaal gedaan heeft. De verhalen en de geschiedenissen uit de vier Evangeliën zijn voor mij persoonlijk als een 'warm bad' geworden, waarin God Almachtig Zijn ONVOORWAARDELIJKE liefde en trouw naar mij uitspreekt.

-----...-----

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als 'leer' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om zelf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zélf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig, de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten. Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm. Voor mij is het mijn redding geweest uit die moeilijke fase in mijn leven. En door *mijn mijmeringen* is God Almachtig nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

Ik wil in dit voorwoord nog één opmerking maken. Soms kom je in mijn mijmeringen een verhaal tegen dat in een ander hoofdstuk precies zo geschreven staat. De reden hiervoor is dat ik graag wil dat elk hoofdstuk zelfverklarend is en dat ik niet steeds verwijst naar andere hoofdstukken. Zelf vind ik dat heel storend als ik steeds weer naar een ander gedeelte in een boek moet bladeren om daar nogmaals een bepaald verhaal te lezen.

Een dankwoord hier is op zijn plaats aan mijn lieve vrouw Sonja, die vaak als klankbord heeft gefungeerd. Maar er zijn ook mensen geweest die ik af en toe eens een hoofdstuk opstuurde om het te lezen en om hun reacties te horen. Mijn dank daarvoor.

Maar bovenal en allereerst gaat mijn dank uit naar God Almachtig in Jezus Christus. Door Zijn Geest is dit (lijvige) boekwerk tot stand gekomen. Maar wat heb ik veel geleerd over wie God is en wat Zijn plan met deze wereld en de mensheid is. Woorden schieten te kort om die dank te uiten. Ik kan alleen maar zeggen dat alle letters die ik onder leiding van de Heilige Geest op papier heb mogen zetten één grote lofprijs is aan God Almachtig in Jezus Christus.

God heeft mij nu eenmaal een schijnbaar onlesbare dorst naar Zijn Woord gegeven. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde in Jezus Christus te verheerlijken.

Inhoudsopgave

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangelien (deel-2)

Hoofdstuk 7. Het volgen van Jezus Christus

7.1	De tempelreiniging	1
7.2	Het gesprek met Nicodemus	8
7.3	De bruidegom en zijn vriend	23
7.4	Meningsverschillen met betrekking tot Jezus Christus	28
7.5	De Samaritaanse vrouw	35
	Het geloof van de Samaritanen	
7.6	De oogst is groot	43
7.7	De Zoon en de Vader	47
7.8	Het Brood des levens	65
7.9	Veel discipelen verlaten Jezus	74
7.10	De belijdenis van Petrus	77
7.11	Het ongeloof van Jezus broers	85
7.12	De prediking van Jezus Christus op het Loofhuttenfeest	87
7.13	De overspelige vrouw	93
7.14	Jezus als het Licht der wereld	98
7.15	Twistgesprekken met de Farizeeën	102
7.16	De kinderen van Abraham	104
7.17	Jezus op het feest van de tempelwijding	111
7.18	Het volgen van Jezus Christus	116
7.19	De uitzending van de twaalf discipelen	120
7.20	Jezus brengt verdeeldheid	129
7.21	Alles verlaten om Jezus wil	141
7.22	De drie onboetvaardige steden	150
7.23	Het welbehagen van de Vader	153
7.24	Maria en Martha	158
7.25	Aren plukken op de sabbat	162
7.26	De man met de verschrompelde hand	170
	Genezing op de sabbat	
7.27	De Knecht des Heren	177
7.28	Jezus en Beëlzebul	180
7.29	De goede en slechte mens	193
7.30	Het teken van Jona	197
7.31	Terugkeer van de onreine geest	205
7.32	De ware zaligheid	212
7.33	Jezus echte familie	214
7.34	Dienende vrouwen	218
7.35	Jezus in Nazareth verworpen	220

Inhoudsopgave (vervolg)

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (deel-2)

7.36	Aansporing tot zelfverloochening	226
7.37	De tempelbelasting	231
7.38	Waarschuwing tegen eerezucht	243
7.39	Jezus door Samaritanen verworpen	249
7.40	De uitzending van de zeventig	254
7.41	Jezus zegent de kinderen	262
7.42	Waarschuwing tegen struikelblokken	264
7.43	Het verloren schaap	274
7.44	De kerkelijke tucht	277
	De onbarmhartige knecht	
7.45	De heiligheid van het huwelijk	284
7.46	De rijke jongeman	290
7.47	De zonen van Zebedeüs	297
7.48	De verdorde vijgenboom	304
7.49	De vraag naar Jezus bevoegdheid	309
7.50	De belasting aan de keizer	313
7.51	De Sadduceeën en de opstanding	318
7.52	Het grote gebod	328
7.53	Het nieuwe gebod van de liefde	332
	Het gebod van de liefde	
7.54	Het wee over de Farizeeën	340
7.55	Waarschuwing tegen huichelarij en mensenvrees	356
7.56	De rijke dwaas	360
7.57	Oproep om niet bezorgd te zijn	364
7.58	Weest waakzaam	368
7.59	De trouwe en de onrechtvaardige rentmeester	371
7.60	Schuld en lijden	375
7.61	De gift van de weduwe	384
7.62	De onrechtvaardige rechter	389
7.63	Zacheüs	393
7.64	Het oordeel over Jeruzalem	396
7.65	De tekenen van het eind der wereld	405
7.66	De grote verdrukking	417
7.67	De wederkomst van Jezus Christus	424
7.68	De uitspruitende vijgenboom	430
7.69	Aansporing tot waakzaamheid	434
7.70	Het laatste oordeel	443

Inhoudsopgave (vervolg)

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangelien (deel-2)

7.71	Heer en knecht	448
7.72	De tien melaatsen	452
7.73	Het stervend tarwegraan	456
7.74	Blijvend ongeloof van de Joden	464
7.75	De belofte van een andere Trooster	472
	De Heilige Geest en Zijn werk	
7.76	De haat van de wereld	485

Inhoudsopgave (vervolg)

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (deel-2)

Hoofdstuk 8. Het lijden-sterven en de opstanding van Jezus Christus

8.1	Eerste aankondiging van het lijden	496
8.2	De tweede aankondiging van het lijden	503
8.3	Derde aankondiging van het lijden	509
8.4	De intocht in Jeruzalem	513
8.5	De vierde aankondiging van het lijden	517
8.6	Het besluit om Jezus te doden	523
8.7	De zalving in Bethanië	526
8.8	Het verraad van Judas	534
8.9	De paasmaaltijd en de ontmaskering van Judas	543
8.10	De verloochening van Petrus voorzegt	559
8.11	Het huis van de hemelse Vader	563
8.12	De twee zwaarden	568
8.13	Gethsémané	571
8.14	Jezus geeft Zich gevangen	578
8.15	Voor het Sanhedrin	585
8.16	Jezus door Petrus verloochend	591
8.17	Blijdschap na droefheid	595
	Jezus als Overwinnaar van de wereld	
8.18	Het Hogepriesterlijk gebed	602
8.19	Het sterven van Judas	604
8.20	Voor Pilatus	609
8.21	Jezus bespot en weggevoerd	624
8.22	Golgotha	629
	Geen been gebroken	
8.23	De begrafenis	639
8.24	De wacht bij het graf	644
8.25	De opstanding	647
	De verschijning aan Maria Magdalena	
8.26	Deleugen van het Sanhedrin	652
8.27	De opdracht aan de discipelen	654
8.28	Jezus en Thomas	658
8.29	De verschijning aan de Zee van Tiberias	660
8.30	Jezus en Petrus	667
	De discipel die van deze dingen getuigt	
	Afsluiting	672

Hoofdstuk 7.1

Het volgen van Jezus Christus

De tempelreiniging

(Mattheüs 21:12-17, Markus 11:15-18,
Lukas 19:25-48, Johannes 2:13-25)

Jezus Christus heeft de streek waarin Hij woonde verlaten en is in Jeruzalem aangekomen via Jericho, waarin Hij nog één of twee blinden genas.

De binnenkomst van Jezus Christus was glorieus. Rijdend op een ezelin (met haar veulen). Zittend op de jassen van de discipelen en de mensen en rijdend over de takken die de menigte spontaan van de bomen aftrokken om een soort rode loper voor Hem uit te leggen.

De menigte (en ook discipelen trouwens) waren ervan overtuigd dat Jezus Christus de Romeinse overheersing zou breken.

De Joodse religieuze leiders hadden Jezus Christus niet geaccepteerd als de Messias.

De Romeinen zagen met zorg de huldiging van Jezus Christus aan; want door die glorieuze binnenkomst van Jezus Christus en het geroep en gezang van de menigte zagen ook de Romeinen in, dat Jezus Christus een bedreiging zou kunnen zijn voor hun overheersing van Judea. Dit terwijl Jezus Christus noch in woord noch in daad daar aanleiding voor gegeven had.

Jezus Christus sprak over de nabije komst van het Koninkrijk van God Almachtig en Hij predikte de leer van de bekering. Dit deed Hij al zolang Hij sprak (vanaf Matt. 4:17).

Maar nu, op dit punt van de geschiedenis is Jezus Christus met Zijn discipelen Jeruzalem binnengekomen. En wat doet Hij?

Het eerste wat Hij doet is naar de tempel gaan. De tempel waar Hijzelf aan God Almachtig is voorgesteld (Lukas 2:22) toen Hij nog een baby was en waar Simeon en Anna zulke wonderbaarlijke profetieën hadden uitgesproken.

----- ... -----

☞ Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

☞ Luk. 2:22 En toen de dagen van haar reiniging volgens de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Heere voor te stellen,

Jezus Christus komt de tempel binnen en weet niet wat Hij daar ziet.

In plaats van serene rust te vinden, Godsaanbidding, gezang en dergelijke, ziet Hij een marktplaats te vergelijken met onze plaatselijke weekmarkt. Geldwisselaars en handelaren in offerdieren en andere zaken hadden bezit genomen van het tempelplein.

Men had er wel een mooie activiteit van gemaakt want officieel stond alles wat daar gebeurde op dat tempelplein in dienst van de tempelbelasting en het komende paasfeest. Maar menselijk gezien was het gewoon een weekmarkt waar mensen geld probeerde te verdienen uit de religieuze activiteiten. Verkoop van wijn, olie, offerdieren, zout en noem maar op.

Daarom roept Jezus Christus ook uit: *'U hebt van het huis van Mijn Vader een rovershol gemaakt terwijl het een huis van gebed moet zijn!'* (Johannes noemt het een *'huis van koophandel'*)

Dit zijn overigens ook weer uitspraken van Profeten uit het O.T. (Jes. 56:7 en Jer. 7:11). Zoals zo vaak gaat Jezus Christus helemaal niet de discussie aan, maar citeert Hij de Bijbel. Dit deed Hij al toen Hij verleid werd door satan in de woestijn. Maar ook in de vele confrontaties van de schriftgeleerden, Farizeeën en sadduceeërs. En Hij dit blijft Hij doen.

Waarom?

Omdat de Bijbel gewoon het beste antwoord geeft. Omdat de Bijbel de waarheid is, want Jezus Christus is de Bijbel. (Joh.1:1)

----- ... -----

Ik wil hier graag de lijn doortrekken naar de dag van vandaag.

Ik heb mij al vaker afgezet tegen de handelswijze van veel kerken en gemeenten.

Volgens mijn bescheiden mening moet de core-business van de kerken en gemeenten zijn: de zorg voor de armen, de wezen, de weduwen en vluchtelingen. (Zach. 7:9-10)

Maar waar zie ik dat vandaag de dag nog?

Waar zie ik nog een kerk of gemeente die als hoogste goed heeft de zorg voor elkaar? In woord en in daad ?

📖 Jes. 56:7 hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg, en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed. Hun brandoffers en hun slachtoffers zullen wel-gevallig zijn op Mijn altaar. Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken

📖 Jer. 7:11Is dan dit huis waarover Mijn Naam is uitgeroepen, in uw ogen een rovershol? Ook Ik, zie, Ik heb het gezien, spreekt de HEERE.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

📖 Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

- Is het niet zo dat de grootste wens van veel lokale gemeenten en kerken is, dat ze bekendheid krijgen?;
- Is het niet zo dat voor veel gemeenten de grootste wens is, dat ze eigen gebouw hebben?;
- Is het niet zo dat in veel gemeenten de voorganger en zijn familie (of gerelateerde mensen) betaald worden vanuit de gemeentekas?;
- Is het niet zo dat je in veel gemeenten een zgn. boekentafel staat, waarin allerlei boeken aangeboden worden waar men voor betalen moet?;
- Is het niet zo dat in veel gemeenten die boekentafel ook gevuld wordt met allerlei andere zaken?

Alles met de beste bedoelingen.

Maar als ik eens zou kijken naar de resultatenrekening van veel gemeenten over de afgelopen tien jaar; waar is het meeste geld dan naartoe gegaan?

Het lijkt misschien wel alsof ik een vijand van de moderne kerk of gemeente ben; maar dat ben ik beslist niet. Ik zoek nog altijd naar een kerk of gemeente:

- waar de voorgangers en oudsten knie-ologie bedrijven. Dat wil zeggen dat zij zich bezig houden met de door God Almachtig gegeven taken. En dat is gebed en onderwijs (Hand. 6:4);
- die de core-business van God Almachtig hanteert. Dus waar de zorg om armen, wezen, weduwen en vluchtelingen voorop staat;
- waar men werkelijke zorg voor elkaar heeft. Niet alleen geestelijk maar ook juist praktisch;
- waar een voorganger c.q. oudsten en diakenen bereikbaar zijn voor het gewone volk;
- waar niet de bediening van de voorganger voorop staat met het liefst zoveel mogelijk (inter)nationale projecten;
- waar men NIET de camera's van de TV het liefste de hele dag ziet draaien;
- waar men God Almachtig aanbidt met de middelen die beschikbaar zijn vanuit de kerk of gemeente; en dat hoeven niet afgestudeerde conservatoria mensen te zijn.

Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord

In veel gemeenten (kerken niet!) wordt zondags een oproep om met mij te laten bidden wanneer ik een nood heb. Maar vaak is dat het ook. Praktische hulp? Financiële hulp? Er echt voor elkaar zijn?

Ik durf te stellen dat wat Jezus Christus destijds zag in de tempel niet zoveel verschilt van wat ik nu vaak zie in kerken en gemeenten.

En daarom is de roep van Jezus Christus vandaag de dag nog net zo actueel. Het huis van Mijn Vader is een **gebedshuis**.

In mijn ogen moet de bediening van voorgangers en oudsten een knielende bediening zijn. Ik noem dat knie-o-logie. De taak van voorgangers en oudsten bestaat maar uit twee activiteiten : gebed en onderwijs. Alle ander zaken moeten aan diakenen overgegeven worden, inclusief de bijbehorende verantwoordelijkheden. Dat is Bijbels!

En houdt eens op om de Bijbelse benamingen voor functionarissen in de kerk te veranderen. Niets geen leiderschapsteam of hoe je het ook wilt noemen. De Bijbel spreekt over voorgangers, ouderlingen (oudsten) en diakenen.

Dat aan die functies eisen zijn verbonden, dat mag duidelijk zijn. Maar ik moet niet de namen veranderen zodat de eisen die gesteld worden in de Bijbel aan de religieuze leiders niet meer van toepassing zouden zijn.

Ik weet ook wel dat de eisen die de Bijbel (zoals in 1 Tim. 3 bijvoorbeeld) stelt aan functionarissen in deze moderne tijd misschien moeilijk in te vullen zijn. Omdat iedereen gezondigd heeft (en ik voorop!). Maar ik geloof ook in bekering, in de belijdenis van zonden, in het herstel van mensen waardoor zij na belijdenis en reiniging **wél** goed kunnen functioneren.

Als God Almachtig zegt dat al de aanklachten die tegen mij bestonden door Jezus Christus aan het kruis van Golgotha zijn genageld; (Kol. 2:13-14);

Als God Almachtig zegt dat deze lijst met aanklachten vernietigd is;

Als God Almachtig zegt dat deze lijst met aanklachten voor God niet meer bestaat;

Wie ben ik dan dat ik een back-up van die lijst heb? Om daarmee zelfs jaren later nog mensen mee om te oren te slaan? En waardoor getalenteerde mensen niet op kunnen of mogen staan om datgene te doen waarvoor God Almachtig hen geroepen heeft?.

Ik ga niet licht om met zonde, maar ik ga ook niet licht om met vergeving, verzoening en herstel.

En als God Almachtig zich met mij verzoend heeft, waarom dan de mensen dan niet ? (I Joh. 1:9)

----- ... -----

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Nadat Jezus Christus de handelaren en de wisselaars weggejaagd had van het tempelplein, liet Hij de menigte weer binnenkomen. De kreupelen, de zieken, de armen, de gebonden en noem maar op. En Hij genas hen allen.

DAT is de taak van de kerk en de gemeente. Niet anders!

Natuurlijk levert dat weerstand op.

Toen, in de tijd van Jezus Christus, kwamen de overpriesters en schriftgeleerden naar Hem toe om van Hem te vragen uit welke bevoegdheid Hij de tempel ontruimd had.

Diezelfde weerstand zie ik vandaag ook want ik val organisaties aan of af. Ik val misschien wel 'beroemde' mensen aan of af.

Maar mijn stelling is heel eenvoudig.

Hoe harder er geprotesteerd wordt, des te meer is het waar.

Iemand die werkelijk staat in de bediening die God Almachtig hem of haar gegeven heeft, zal de zorg om mensen op de eerste plaats hebben staan, net zoals Jezus Christus .

Niet hoe groot de samenkomst moet zijn;
Niet hoe fantastisch het gebouw er uit moet zien;
Niet hoe professioneel het aanbiddingsteam moet zijn;

----- ... -----

Het is allemaal niet zo moeilijk.

Jezus Christus heeft al vaker op kinderen gewezen, zoals in Matt. 18 en Matt. 19. Kinderen die riepen Hosanna, wat betekent: '*Redt ons!*' En Jezus Christus haalt hier ook een woord aan van de psalmist uit psalm 8:3.

Johannes schrijft dat het antwoord op de vraag van de Joden met welk recht Jezus Christus de kooplui van het tempelplein verjoeg het volgende was: '*Breek deze tempel af, en in drie dagen zal Ik hem doen herrijzen*'.

Dat antwoord was in de ogen van de Joden hilarisch, want er was destijds zesenzeftig jaar gebouwd aan de tempel. En dan zal deze Mens deze in drie dagen doen herrijzen?

Maar natuurlijk sprak Jezus Christus hier niet over het gebouw van stenen, maar Hij sprak over Zijn Lichaam. Hij vergelijkt de tempel met Zijn lichaam.

 Ps. 8:3 *Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt U een sterk fundament gelegd, omwille van Uw tegenstanders, om de vijand en wraakzuchtige te laten ophouden*

En net zoals de tempel de plaats van aanbidding van God Almachtig was voor de Joden in Palestina, zou het lichaam van Jezus Christus de Tempel worden voor al de bewoners van de wereld aan wie het geloof gegeven is; een plaats van aanbidding van God.

Met andere woorden: In Jezus Christus wordt God de Vader aanbeden en verheerlijkt.

De discipelen kunnen er niet uit wijs worden wat Jezus Christus hier nu bedoelt. Zij snappen het pas als Jezus Christus daadwerkelijk gestorven is en na drie dagen opgestaan is.

----- ... -----

Veel mensen geloofden in Zijn Naam door de tekenen die Jezus Christus deed. Maar Hij vertrouwde Zichzelf niet aan hen toe.

Ook weer zo een opmerkelijke zinsnede. Hij vertrouwde Zichzelf niet aan hen toe.

Wat wordt daar mee bedoeld?

Jezus Christus geeft Zelf het antwoord: *'Hij kende hen allen'*.

Ik denk dat Jezus Christus hier al vooruitkeek en dat Hij wist dat Hij Zijn lijden en sterven alléén te dragen had. Iedereen zou van Hem wegrekken, ja zelfs Zijn meest intieme discipelen. (Matt. 26:56).

📖 Matt. 25:56 maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten

Ik moet dan denken aan de gelijkenis van het zaad dat uitgestrooid wordt en waarvan een gedeelte op de straat viel (Luk. 5); een gedeelte viel vlak naast de weg tussen de stenen; een gedeelte kwam tussen het onkruid terecht; en uiteindelijk valt een gedeelte in de vruchtbare grond. Het kleinste gedeelte.

Ik denk dat Jezus Christus de mensen die hier *'geloofden'* onder de categorie zaad verstond dat niet in de vruchtbare aarde terecht was gekomen, of beter gezegd: nog niet.

----- ... -----

Johannes besluit dan met de woorden dat Jezus Christus het niet nodig had dat iemand van de mens getuigde, want Hij wist Zelf wat in de mens was.

Jezus Christus wist en weet dat ik in een gebroken wereld leef. Hij wist en weet dat de zonde in mij het niet mogelijk maakt om Hem als Redder en Verlosser aan te nemen, omdat de macht die achter de zonde staat, de eeuwige tegenstander van God Almachtig is.

Alleen wanneer God Almachtig Zelf de gave van geloof aan iemand gegeven heeft (Ef. 2:8-9) kan die persoon Jezus Christus aannemen.

-----...-----

Nadat Jezus Christus de tempel gereinigd had ging Hij naar Bethanië om te overnachten.

Bethanië ligt tussen Jeruzalem en Jericho, aan de zuidoost kant van de Olijfberg.

Bethanië heette later *Lazarium* en momenteel heet die plaats *El-'azarije*, waarin de naam van Lazarus doorklinkt.

Als ik Joh. 11:1 lees zou ik daar uit op kunnen maken dat Jezus Christus bij Maria en Martha overnachtte.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Joh. 11:1 En er was iemand ziek, Lazarus van Bethanië, uit het dorp van Maria en haar zuster Martha

Hoofdstuk 7.2

Het volgen van Jezus Christus

Het gesprek met Nicodemus

(Johannes 3:1-21)

Het Bijbelboek Johannes is fundamenteel anders dan de Evangelien van Mattheüs, Markus en Lukas. Deze laatste genoemden schrijven over 'herkenbare' zaken, tenminste herkenbaar voor de doelgroep waarvoor ze schreven (Joden, Grieken en Romeinen). Wat Jezus Christus deed in wonderen en tekenen, maar ook wat Hij vertelde in Zijn onderwijs.

Johannes beschrijft zaken die nog nooit gezien waren. En waarschijnlijk ook nog nooit geleerd waren.

Als geen ander schrijft Johannes over het geestelijk leven, over het leven in het Koninkrijk van God Almachtig.

Het verhaal over Nicodemus is daar een goed voorbeeld van. Ook hoe moeilijk het kan zijn voor (zelfs) een gestudeerd man als Nicodemus om het natuurlijke denken aan de kant te zetten.

Het verhaal begint herkenbaar. Er was een man, Nicodemus genaamd en hij was een leider van de Joden.

Uit het feit dat hij 's-nachts naar Jezus Christus toe kwam, blijkt dat hij niet openlijk gezien wilde worden met Hem, waarschijnlijk uit angst zijn status als Joods leider te verliezen.

Maar dat Hij naar Jezus Christus toe kwam zegt toch wel dat hij ten minste geraakt was door de woorden van Hem en dat hij vanuit zijn kennis van de Schriften wel veel overeenkomsten zag met wat in de Schriften aangekondigd was over de komende Messias en wat Jezus Christus allemaal gezegd en gedaan had.

Dan komt hij met zijn vraag aan Jezus Christus : *'Rabbi wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is'.*

Een opmerkelijke vraag van een Joods leider. Want de Joodse (religieuze) leiders hadden Jezus Christus allang verworpen.

Maar Nicodemus noemt Jezus Christus hier Rabbi en dat betekent Meester. Hij erkent hiermee dat Jezus Christus 'hoger' in rang staat dan hijzelf.

En dan zegt hij: *'wij weten'*.

Nicodemus spreekt hier dus niet namens zichzelf maar ook namens de andere Joodse leiders. Dus de Joodse (religieuze) leiders **weten** dat Jezus Christus van God Almachtig gekomen is als leraar.

Dan zou ik toch denken dat wanneer zij dit erkenden, dat zij toch op zijn minst respect en eerbied voor Jezus Christus zouden hebben. Nog buiten de vraag of Hij de aangekondigde Messias is of niet. Zij erkennen dat Hij van God Almachtig gekomen is.

Ik schrijf dit omdat het besluit om Jezus Christus te doden, Zijn arrestatie, de martelingen die Hem toegebracht werden tot de kruisdood aan toe, in totale tegenspraak is met het respect dat Nicodemus namens de Joodse leiders hier aan Jezus Christus toont!

----- ... -----

Het bovenstaande is allemaal nog te volgen, omdat ik dit ook werkelijk voor ogen kan krijgen. Je zou dit kunnen filmen, het is wezenlijk, het is reëel.

Maar dan komt het antwoord van Jezus Christus: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan Hij het Koninkrijk van God niet zien'*.

Wacht even!

Nicodemus zegt dat hij Jezus Christus als leraar accepteert. Het antwoord van Jezus Christus gaat over een wedergeboorte.

Wat heeft dit met elkaar te maken?

Het is hetzelfde als ik zou vragen welke kleur het gras heeft en dat ik als antwoord zou krijgen dat een auto op benzine rijdt. Misschien een kromme vergelijking, maar zo komt het antwoord van Jezus Christus bij mij over. Jezus Christus geeft een antwoord waarin niets te herkennen is van wat Nicodemus zegt.

----- ... -----

Ik denk dat hier een begin wordt gemaakt met de scheiding tussen het natuurlijke denken en het geestelijk denken.

In de opmerking van Nicodemus en wat Jezus Christus hier zegt, zie ik dat het natuurlijke en het geestelijk denken totaal niets met elkaar te maken hebben. En elkaar ook niet begrijpt.

Net zoals duisternis niets met het licht te maken heeft en dus ook niet samen kan gaan met het licht. En net zoals dood niet met leven samen kan gaan.

In al deze gevallen is er sprake van een keuze; **of** het ene **of** het andere. Ze kunnen niet samengaan.

Dat het niet samengaat blijkt wel uit het feit dat Jezus Christus hier spreekt over een geboorte. Een geboorte staat voor nieuw leven, een nieuwe fase.

Jezus Christus spreekt hier over '*opnieuw*' geboren worden en de eerste reactie van Nicodemus is er één van onbegrip.

Hoe kan dat nu?

Als ik geboren ben en volwassen ben geworden hoe kan ik dan opnieuw de baarmoeder van mijn moeder binnengaan om opnieuw geboren te worden?

Een uitspraak van natuurlijk denken dus.

Nicodemus is nog niet ontvankelijk voor de geestelijke, de hemelse woorden die Jezus Christus hier uitspreekt. Want Jezus Christus heeft het hier helemaal **niet** over een menselijke geboorte. Dat weet Hij ook wel dat een volwassene niet opnieuw letterlijk geboren kan worden.

Jezus Christus spreekt over de geestelijke geboorte. Hij spreekt hier over, dat alles wat Nicodemus geleerd heeft in zijn leven over God Almachtig, over de aangekondigde Messias, '*oud*' is.

Want de gelovigen (en de religieuze leiders) uit de tijd van Jezus Christus dachten toch ook dat de aangekondigde Messias in pracht en praal geboren zou worden. En dat Hij de Romeinse overheersing zou breken en dat Hij koning over hen zou worden?

Dat is '*oud*' denken, dat is menselijk denken, dat is werelds denken.

Er moet een '*nieuw*' denken geboren worden, maar dit is bij Nicodemus nog niet het geval.

Jezus Christus zegt het dan op een ander manier : *'Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan Hij het Koninkrijk van God niet binnengaan, wat uit vlees geboren is, het is vlees en wat uit Geest geboren is, is Geest'*.

Opnieuw geboren worden; 'oud' denken; 'nieuw' denken; het Koninkrijk van God Almachtig binnengaan.

Als ik dus nog in het 'oude' denken zit kan ik het Koninkrijk van God niet binnenkomen.

Dat opnieuw geboren worden moet dan bestaan uit water en Geest.

Wat bedoeld Jezus Christus daarmee?

----- ... -----

Voor het antwoord op de vraag wat *het water* betekent ga ik even terug naar Johannes de Doper. Johannes doopte de mensen in water.

Waarvoor?

Hij doopte de mensen *'de doop der bekering'* (Matt. 3:11), maar tegelijk zei Johannes al dat Jezus Christus zou komen met de doop van de Heilige Geest en met vuur.

☞ Matt. 3:11 Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.

Dus Johannes riep de mensen op om door de doop een nieuw begin te maken MET God Almachtig. Dat zij zich zouden afkeren van hun oude zondige leven en dat zij zich opnieuw zouden toewijden aan God. Dat zij zich zouden heiligen voor God en Hem alleen zouden aanbidden. **Dát is bekering!**

Zij lieten dat zien door *'kopje onder te gaan'* in de Jordaan. Als symbool dat hun *'oude'* ik in het water werd weggewassen en dat zij uit het water opkwamen in een *'nieuwe'* ik.

Overigens is de volwassendoop vandaag de dag niet veranderd, en heeft nog steeds diezelfde betekenis.

Dus één gedeelte uit de opmerking van Jezus Christus is nu duidelijk wanneer Hij spreekt over het opnieuw geboren worden uit water en Geest. Dan bedoelt Hij dus tot zover: het opnieuw geboren worden door zich te bekeren tot God Almachtig door de Geest.

Wat betekent dat laatste dan?: geboren worden uit de Geest.

Met de Geest wordt de Heilige Geest bedoeld, de Geest van God Almachtig.

Een doop die het nieuwe leven schept. Want **HET** kenmerk van de Heilige Geest is de scheppende kracht. Een LEVEND makende kracht.

Door die scheppende kracht werd de aarde geschapen en alles wat daarop en in is. Door die scheppende Kracht werd de mens geschapen. Door die scheppende kracht werd Jezus Christus LEVEND na zijn dood aan het kruis van Golgotha.

Dus de opmerking van Jezus Christus dat iemand geboren moet worden uit water en Geest betekent voor mij nu dus: dat ik opnieuw geboren moet worden door mij te bekeren tot God Almachtig en dat dit alleen kan gebeuren door de levendmakende Geest.

Sterker nog, de levendmakende Geest kan alleen voor een nieuwe geboorte zorgen wanneer de mens zich bekeert tot God Almachtig.

Water en Geest; bekering en nieuw leven.

----- ... -----

Is dit dan voor iedereen weggelegd?

Het antwoord moet 'Nee' zijn.

Jezus Christus zegt dit als volgt: *'wat uit vlees geboren is, is vlees en wat uit de Geest geboren is, is geest'*.

Ik koppel hier direct Ef. 2:8-9 aan vast, waarin Paulus zegt dat het geloof een cadeau, een gave is, dat door God Almachtig gegeven wordt **aan wie Hij wil**.

En sterker nog; dat dit cadeau door God Almachtig gegeven is, al **vóór** de totstandkoming van de wereld.

Dit is aan de ene kant een mysterie, maar aan de andere kant niet.

Dat God Almachtig het geloof als een gift, als een gave, als een cadeau (nu) aan sommige mensen heeft gegeven en aan andere mensen niet, betekent niet dat Hij sommigen voortrekt en anderen laat vallen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen

God Almachtig heeft een plan; en dat plan begint al **vóór** de grondlegging van de wereld. Dat plan gaat door hier op aarde en zal ook na een mensenleven door gaan.

Alles wat er gebeurt, gebeurt omdat het Gods plan is. De dingen gebeuren in Zijn volgorde. En in die volgorde hoort ook de roeping van '**sommige**' mensen om **nu** te geloven. Zij zijn als eerstelingen geroepen. Zij zijn als ambassadeurs op deze wereld.

Wie zijn de eerstelingen en ambassadeurs die de weg moeten wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig? En wie moet zij dan de weg wijzen en bijstand verlenen?

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens'
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: 'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige heersers' het woord 'zonen van God'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor 'machtige vorsten' het woord 'zonen van God';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----...-----

Diegenen die het Koninkrijk van God Almachtig binnen zullen gaan, zijn de bekeerden die door God **uitgekozen zijn** om Zijn opdracht uit te voeren. Die gedoopt zijn met het water van bekering én met het vuur van de Heilige Geest.

De Studie-Bijbel zegt bij het Bijbelvers: *'De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt, en waar hij heengaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is'* het volgende:

Om de wedergeboorte van Nicodemus duidelijk te maken gebruikt Jezus Christus een beeld, n.l. dat van de wind. hij knoopte daarbij duidelijk aan bij de dubbele betekenis van het woord 'pneuma' dat behalve 'geest' ook 'wind' betekent. (in het Hebreeuws is dit het woord 'rūach').

In Zijn werking lijkt de Geest op de wind. Waar de wind vandaan komt of waarheen hij gaat blijft voor ons verborgen. Hij waait geheel volgens eigen wetten. het enige dat we kunnen waarnemen is zijn geluid (letterlijk zijn 'stem'). Zo ook de Heilige Geest; voor het menselijk verstand onnavolgbaar.

Al hoewel het bovenstaande voor mij (en voor de mens) misschien moeilijk te begrijpen is, vooral als het gaat om diegenen die uit water en Geest geboren zijn, accepteer ik dat ik niet alles weet, en niet alles hoeft te weten.

Dat ik deze dingen gewoon bij God Almachtig mag brengen en mag laten, in de wetenschap dat Zijn wijsheid de mijne verre en verre te bovengaat. (Jes. 55:8-9).

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

En waar deze Bijbeltekst voor sommige mensen onbegrip te weeg brengt, voel ik mij hierdoor geborgen en beschermd.

----- ... -----

Nicodemus snapt er nog niets van wanneer hij vraagt : *'Hoe kunnen deze dingen gebeuren?'*.

Jezus Christus staat verbaasd over de vraag van Nicodemus, want hij was toch een autoriteit als het ging om kennis van de Schriften. Nicodemus was namelijk niet de eerste de beste. Nicodemus zou toch moeten weten wat Jezus Christus met een geboorte uit de Geest bedoelde omdat Jes. 44:3, Jes. 59:21, Jer. 31:33, Ez. 11:19, Ez. 36:25-27) daar allemaal over spreekt.

Zoals ik in het begin van dit verhaal al schreef; het natuurlijke denken moet totaal en radicaal wijken om plaats te kunnen maken voor dit geestelijke, dit hemelse denken.

Of zoals Jezus Christus het hier zegt: *'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken over wat wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, en toch neemt u Ons getuigenis niet aan. Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg?'*.

Dat Jezus Christus nu ineens in meervoud spreekt heeft te maken met de eerste opmerking van Nicodemus; *'wij weten dat u een van God gezonden leraar bent'*. Jezus Christus spreekt hier als zijnde een Ooggetuige. Maar dat spreekt toch vanzelf ook uit Spr. 8 en Jes. 49:1-6.

----- ... -----

Ik moet eerlijk zeggen dat ik mij soms wel een beetje als Nicodemus voel.

Ik ben een mens van vlees en bloed.

Ik ben geboren en leef in een gebroken wereld. En van daaruit heb ik geleerd en ben ik het gewoon om *natuurlijk* te denken en te spreken.

Jezus Christus is van Goddelijke afkomst, Hij is het hemels denken en spreken gewoon, want daar is Hij opgegroeid.

Als ik de opmerkingen en vragen van Nicodemus hoor en de antwoorden die Jezus Christus geeft dan heb ik ook moeite om dit onder woorden te brengen. Om dit op papier te zetten. Het is als Jezus Christus zegt: *'de wind waait waarheen hij wil, niemand weet waar hij vandaan komt en niemand weet waar baar toe hij gaat'*.

 Jes. 44:3 Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.

 Jes. 59:21 Wat Mij betreft, dit is Mijn verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op U is, en Mijn woorden die Ik U in de mond gelegd heb, zullen uit Uw mond niet wijken, ook niet uit de mond van Uw nakomelingen, evenmin uit de mond van de nakomelingen van Uw nakomelingen, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid.

 Jer. 31:33 Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn

 Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven,

 Ez. 36:25-27 Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven.

Ik weet en voel tot in het diepst van mijn genen dat ik uit water en uit de Geest opnieuw geboren ben, maar schrijf het maar eens op.

----- ... -----

Het wordt voor mij weer eenvoudiger wanneer Jezus Christus de vergelijking maakt met de koperen slang die Mozes op een staak moest steken in Num.21

Het volk Israël was in Num. 21 weer ongehoorzaam geweest en had God Almachtig teleurgesteld. God was het eigenlijk zat en wilde het volk Israël vernietigen.

Mozes stelde zich als pleitbezorger op en bad voor het volk dat het niet vernietigd zou worden.

God Almachtig liet Zich verbidden en gaf Mozes de opdracht om een koperen slang te maken en die op een staak (een hoge paal) te plaatsen. Iedere Israëliet die naar die slang op die staak **keek** zou niet sterven door de beet van de dodelijke slangen.

Maar iedereen die **niet** wilde opkijken naar die koperen slang zou **wel** sterven aan de gevolgen van de beet van die dodelijke slangen.

Zo is het ook met het geloof in Jezus Christus.

De Israëlieten in de woestijn destijds, moesten opzien naar de slang op de staak, daarmee erkenden zij dat zij verkeerd gehandeld hadden. Het was dus een vorm van schuldbelijdenis.

Ik mag hier op aarde opzien naar de verhoogde Jezus Christus, (verhoogd aan het kruis van Golgotha), en mij bekeren to God Almachtig, en daarmee erkennen dat ik verkeerd gehandeld heb. Ook dit is een vorm van schuldbelijdenis.

----- ... -----

Wat kost het mij verder?

Niets, alleen mijn leven. Ik kan niet doorgaan met mijn 'oude' leven als ik Jezus Christus heb aangenomen.

Mijn bekering tot God Almachtig **in** Jezus Christus is dus een wedergeboorte. Ik word opnieuw geboren.

Paulus zegt het zo in II Kor.5:17 'Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen' En dát is wat Jezus Christus hier bedoelt in Zijn gesprek met Nicodemus.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Om dit --- niet eenvoudige --- Bijbelgedeelte af te sluiten komt Jezus Christus met misschien wel de meest bekende tekst uit de Bijbel, de meest geciteerde tekst uit de Bijbel :

📖 Joh. 3:16 *'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'.*

Dát is de grondhouding van God Almachtig, geen houding van straf en oordeel, maar een houding van LIEFDE en LEVEN.

Maar ik moet wel kiezen!

Want als ik zou denken dat Jezus Christus gekomen is om de ongelovigen te straffen (of misschien ook wel de gelovigen voor wat ook zij fout deden), dan moet ik verder lezen in de Bijbel in Joh. 3:17 en Joh. 3:19

-----,-----

Satan laat het niet toe dat de niet-geroepen zich naar Jezus Christus zullen keren. Dáár moet mijn moeite en energie ook niet aan verspild worden want dit is als parels voor de zwijnen werpen.

Als wedergeboren Christenen moet ik als een richtingaanwijzer rechtop staan, duidelijk herkenbaar als een licht dat bovenop een berg goed zichtbaar is; Ik mag getuigen van wie Jezus Christus is opdat ieder mens die door God Almachtig geroepen is de gelegenheid heeft om zich te bekeren tot God.

Wedergeboren Christenen moeten als ambassadeurs optreden om onze *'landgenoten'* te helpen als zij in moeilijkheden zijn gekomen in het *'buitenland'*.

En als alle mensen die God Almachtig op het oog had bekeerd zijn, dan komt Jezus Christus terug. Halleluja!

Wie ben jij? Ben jij een uit water en Geest geborene? Ben jij een geroepene? En heb jij daar dan ook op geantwoord naar God Almachtig toe?

Of ben jij diegene die zich afvraagt of ik jou misschien bedoel?

Laat mij duidelijk zijn; **als jij je dit afvraagt, dan is het zo, dan ben jij één van de geroepenen.**

Want een kind van de duisternis, van satan, zal zich dit nooit en te nimmer afvragen.

📖 Joh. 3:16 'Want zo lief God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'

📖 Joh. 3:17 'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de eniggeboren Zoon van God.'

En 📖 Joh. 3:19: 'En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld is gekomen, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht. Want ieder die kwaad doet, haat het licht, en komt niet tot het licht, opdat zijn werk niet ontmaskerd worden. Maar wie de waarheid doet, komt to het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt dat zij in God gedaan zijn'

Hoofdstuk 7.3

Het volgen van Jezus Christus

De Bruidegom en Zijn vriend (Johannes 3:22-36)

In het verhaal van 'de Bruidegom en Zijn vriend' draait alles om het verschil tussen Johannes de Doper en Jezus Christus, en dat Johannes Zijn meerdere erkent in Jezus Christus.

Het geval was dat Johannes aan het dopen was in de Jordaan, in Enon bij Salim, en dat hij daar doopte omdat daar veel water was.

Dat Johannes doopte was niets nieuws want dat deed hij al vanaf dat zijn bediening bekend was en hij oud genoeg was om te dopen en les te geven. (Matt. 3:1) Want met dat hij doopte, leerde hij de mensen ook over de komst van het Koninkrijk der hemelen (Matt. 3:2) en onderwees hij de mensen ook om zich te bekeren, en om dat dan te bezegelen met de doop.

Nu blijkt echter dat Jezus Christus **ook** met Zijn discipelen mensen doopte. Ook Hij verkondigde de komst van het Koninkrijk der hemelen (Matt. 4:17) en ook Hij riep op tot bekering van de mens en bezegelde dat met de doop.

Ik vind persoonlijk de vraag of Jezus Christus nu Zelf wel of niet doopte een uiting van 'natuurlijk' denken en niet van 'hemels' denken. De aandacht gaat dan uit naar degene die doopt, maar in dit geval moet de aandacht uitgaan naar degene die gedoopt wordt. Die persoon bekeert zich op dat moment en elke ziel die zich bekeert, daar zal feest over gevierd worden door de engelen in de hemel. (Luk. 15:10).

Dan komen er ineens Joden naar de discipelen van Johannes en zij raken in discussie over de reiniging. Sterker nog, er ontstond een twistgesprek, zij ruzieden over het feit dat Jezus Christus met Zijn discipelen ook doopten en dat iedereen naar Hem toe ging.

----- ... -----

Ik lees hier gewoon een jaloerse houding in van de Joden die het niet konden hebben dat er zoveel mensen zich lieten dopen. Dit deden zij niet bij de religieuze leiders, ze gingen naar Johannes en Jezus Christus toe. Natuurlijk hadden Johannes en Jezus Christus een ander verhaal.

☞ Matt. 3:1 In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea,

☞ Matt. 3:2 en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

☞ Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

☞ Luk. 15:10 Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert

Volgens de historie kenden de Israëlieten de reinigingsdoop wel. Als zij gezondigd hadden konden zij zich laten dopen door de priester en dan konden ze verder met hun leven.

Dat komt mij overeen met wat ik wel eens hoorde en zag in de Katholieke kerk. Wanneer iemand de biecht werd afgenomen en die persoon biechtte een zonde op, dan moest die persoon maar zoveel 'weest gegroetjes' opzeggen en dan was het goed.

Maar dat is **geen** bekering!

Bekering wil zeggen; mijzelf afwenden van het kwaad en mijzelf wenden naar God Almachtig. Niet eventjes, maar voorgoed.

Wat de Joden hier wilden bereiken was dat er een wig gedreven werd tussen Johannes en zijn discipelen aan de ene kant en Jezus Christus en Zijn discipelen aan de andere kant.

Johannes antwoordt daarom scherp wanneer hij zegt : *'een mens kan niets aannemen, als het hem niet uit de hemel gegeven is'*.

----- ... -----

Ik heb in *'het gesprek met Nicodemus'* al uitgebreid beschreven dat het geloof een cadeau van God Almachtig is (Ef. 2:8-9); dat gegeven wordt aan mij, omdat God dat voor de totstandkoming van de wereld al bepaald had. Mijn doen en laten heeft daar helemaal niets mee te maken!

 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Deze uitspraak van Johannes past daar helemaal in en eigenlijk zegt hij ronduit tegen die Joden, dat het hen gewoon **niet** gegeven is om het te begrijpen.

Harde woorden misschien; maar een zachte heemeester maakt stinkende wonden.

Dan gaat Johannes een getuigenis geven over zijn plaats tegenover Jezus Christus. *'Ik ben de Christus niet, maar Ik ben voor Hem uitgezonden'* zegt hij. En om zijn woorden kracht bij te zetten gebruikt hij daarbij het voorbeeld van een Bruidegom.

Het gaat de Bruidegom om de bruid, die is het allerbelangrijkste.

De vriend van de Bruidegom is belangrijk, maar daar draait het niet om. Dat de vriend uitgenodigd is zal grote blijdschap bij die vriend brengen, maar nogmaals het gaat om de bruid en de Bruidegom.

De Bruidegom is Jezus Christus; de bruid is Zijn gemeente hier op aarde. Diegenen die Jezus Christus hebben aangenomen als Redder en Verlosser, die God Almachtig **in** Jezus Christus aanbidden, vormen tezamen de bruid.

En de Bruidegom trouwt met Zijn bruid. Jezus Christus en Zijn gemeente worden één, zoals God Almachtig het huwelijk ook heeft ingesteld in Gen 2:24.

 Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Als ik getuigd heb van Jezus Christus, waardoor de Heilige Geest die persoon tot bekering brengt, dan ben ik misschien wel belangrijk geweest in dat proces, maar ik ben zeker niet de belangrijkste in dat verhaal. Ik ben ook deel van de gemeente van Jezus Christus maar mag en zal mij nooit verheven voelen.

Er is er maar één Die verheven is en dat is de Bruidegom, Jezus Christus.

Waarom?

Omdat ik het geloof in het Evangelie van Jezus Christus gekregen heb. Ik heb het geloof echt niet verdiend, want mijn leven ziet er qua zonden en ongerechtigheden net zo uit als van ieder mens.

Johannes zegt dit zo: *'Hij moet méér worden, ik echter minder'*

Dàt is ook het kenmerk van een echte vriend. Die gaat niet voor zijn eigen belang, die zal het belang van zijn Vriend altijd hoger stellen. Daarom zal ik altijd het belang van Jezus Christus hoger stellen dan mijzelf.

----- ... -----

Dan getuigt Johannes waar hij vandaan komt; uit de aarde en dat hij dus spreekt vanuit die aarde.

Dan Jezus Christus; Hij komt uit de hemel en is dus boven allen die uit de aarde komen.

Wie van boven is, is boven allen. Dat lijkt een logische uitspraak, maar de inhoud gaat diep, heel diep.

Want hoeveel moeite heb ik vaak niet wanneer mij iets gezegd wordt door een ander? En vooral wanneer het een vorm van kritiek is?

Ook al is dit met de beste bedoelingen; de huidige tijd kenmerkt zich toch door een houding van: *'wie ben jij dat jij mij iets kunt of mag zeggen?'*

De spiegel die ik hier voor wil houden is dit;

Als ik al geen kritiek van een medemens kan hebben, in hoeverre kun kan ik mij dan wel iets laten gezegd door God Almachtig **in** Jezus Christus?

Want stel nu eens dat het de Heilige Geest is die iemand naar mij toestuurt met de woorden van 'kritiek'? In de hoop dat ik mij bekeer en mij weer naar God Almachtig toe keer? Heb ik dan werkelijk geen gezagsprobleem?

----- ... -----

Johannes gaat verder in zijn getuigenis van Jezus Christus en hij getuigt dat Jezus Christus van God Almachtig komt. Spr. 8 spreekt daar onder andere van.

Jezus Christus is bij God Almachtig opgegroeid en Johannes zegt hier, dat wat Jezus Christus heeft gezien toen Hij bij de Vader in de hemel was, dat Hij **daarvan** getuigt, dat Hij alleen maar kan vertellen van wat Hij **daar** gezien heeft.

Dit is toch niet zo een vreemde beredenering. Ik bedoel, als ik onder de indruk ben gekomen van bijvoorbeeld de prachtige natuur in Oostenrijk, dan kun ik daarvan vertellen omdat ik daar geweest ben. Ik ben ooggetuige van al dat moois.

En zo is het met Jezus Christus ook!. Johannes gelooft dit en erkent dit ook met hart en ziel.

Jezus Christus is uit God Almachtig, hij niet. Maar verwijt hij zijn toehoorders (de Joden): *'jullie geloven gewoon niet wat Jezus zegt. Jullie nemen gewoonweg niet aan dat Jezus Christus rechtstreeks uit de hemel gezonden is door de Vader. En omdat jullie dat niet aannemen zeggen jullie dus eigenlijk dat God niet waarachtig is. Dan geloven jullie dus niet wat in het O.T. beschreven is over de Messias, want hier staat Hij waarover gesproken werd, maar jullie willen Hem niet aannemen'.*

'Jullie kunnen toch horen de woorden die Jezus Christus spreekt? Jullie kennen de Schriften en de Profeten toch zo goed?

Nu dan, jullie weten toch dat Jezus Christus voldoet aan de beschrijvingen, de kenmerken die in het O.T. worden gegeven over Hem? En daarbij: Jezus Christus spreekt niet over Zichzelf, Hij verhoogt Zichzelf niet; Jezus Christus spreekt wat de Geest van God Hem ingeeft, zonder maat, in overvloed. Hij heeft geen geheimen, Hij maakt door de Geest alles bekend wat Hij weet en wat Hij gezien hebben wat Hij gehoord heeft van God Zelf.'

God de Vader heeft alle dingen in de hand van Zijn Zoon gegeven.

Dat wil zeggen dat alles in de hand van Jezus Christus is. En Jezus Christus doet alleen datgene wat de Vader Hem ingeeft. Want Vader, Zoon en Heilige Geest zijn Eén.

Als ik niet in de Heilige Geest geloof, dan geloof ik ook niet in Jezus Christus, en dan geloof ik ook niet in God de Vader.

Geloof ik niet in de Zoon Jezus Christus, dan geloof ik ook niet in de andere Twee Personen van de heilige Eenheid.

Zoals ik al in *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis heb geschreven kan ik deze de drie Personen uit heilige Eenheid niet uit elkaar halen om één daarvan een aparte plaats toe te kennen.

Als er één Persoon uit de heilige Eenheid wordt gehaald is de eenheid weg, de intimiteit, de veiligheid. En let wel! God Almachtig zegt Zelf in Deut. 6:4 *'Hoor Israël, Uw God is Eén.'*

 Deut. 6:4 Hoor Israël, Uw God is Eén

Dat is ook de boodschap die door dit Bijbelgedeelte heen klinkt.

Zoals de Joden Johannes en Jezus Christus uit elkaar wilden drijven, zo moeten wij ook niet proberen God de Vader, Jezus Christus de Zoon en de Heilige Geest uit elkaar te drijven.

 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één.

Dat wil overigens niet zeggen dat er geen hiërarchie in de heilige Eenheid is, want die is er wel degelijk. Jezus Christus zegt Zelf in Joh.10:30 dat de Vader méér is dan Hijzelf, en van de Heilige Geest wordt gezegd in Joh.14:28. dat Hij alleen datgene doet wat de Vader of de Zoon Hem ingeven.

 Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

Ik wil zo graag analyseren.

Johannes is duidelijk: *'Wie in de Zoon gelooft; heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien; maar de toorn van God blijft op hem'*. Of te wel: de toorn van God Almachtig over de zondeval, die een onoverkomelijke kloof veroorzaakt heeft tussen God en de mens. Door die zonde van de mens heeft satan het eigendomsrecht verworven over de mens, want de mens heeft niet gedaan wat God vroeg.

De keus is dus mij: Kies ik voor een leven onder de heerschappij van satan, of kies ik voor een leven onder de heerschappij van Jezus Christus.

Of weer anders gesteld; kies ik voor de dood of kies ik voor het leven. Het leven is in Jezus Christus, de Zoon, en wie in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Amen!

Hoofdstuk 7.4

Het volgen van Jezus Christus

Meningsverschillen met betrekking tot Jezus

(Johannes 3:25-53)

Het verhaal *'Meningsverschillen met betrekking tot Jezus'* begint toch wel met een heel opmerkelijke mededeling.

De inwoners van Jeruzalem zeiden: *'is Hij het niet Die zij proberen te doden?'*

Als de inwoners van Jeruzalem dat al weten, hoe kunnen de Joden dan in het voorgaande (Joh. 7:20) zeggen: *'U bent door een demon bezeten; wie probeert U te doden?'*.

 Joh. 7:20 De menigte antwoordde en zei: U bent door een demon bezeten; wie probeert U te doden

Is dit niet de wereld op zijn kop?

Religieuze leiders die openlijk een moordaanslag bereiden? Waar zij zo te zien helemaal niet geheimzinnig over deden? Want het volk wist er van? Mensen die als religieuze leiders God Almachtig zouden moeten vertegenwoordigen hier op aarde?

Hoe is het toch mogelijk. Hoe is het toch mogelijk dat satan zoveel macht schijnt te hebben dat dit allemaal maar in volle openbaarheid kan gebeuren.

Dat is toch verblinding ten top? Waar is de openbare orde? waar is het bestuur? waar is de rechterlijke macht? waar is de politie? waar zijn de advocaten?

Aan de andere kant moeten ik mij daar ook weer niet zo over verbazen, want het is vaker gebeurd. Kijk maar naar de kruistochten. Kijk maar naar de reformatie. Kijk maar naar de Holocaust?

Zijn dat niet allemaal gebeurtenissen van groot onrecht en van totale wetteloosheid? En hoeveel mensen hebben daarbij het leven verloren?

In mijn ogen wordt in al die gebeurtenissen het ware karakter van satan geopenbaard. Ellende en misère op het hoogste niveau.

----- ... -----

De inwoners van Jeruzalem zijn in verwarring gebracht.

Aan de ene kant zoeken de religieuze leiders mogelijkheden om Jezus Christus te doden en aan de andere kant laten zij het toe dat Hij openlijk in de tempel spreekt en het volk onderwijst.

Zo gek kan het gaan. Zo openlijk kunnen de tegenstellingen zijn.

Als een buitenstaander hiernaar kijkt zal hij zo verbaasd zijn dat hij van zijn stoel aftuimelt.

Maar het is wat anders als ik er zelf deel van uitmaak. Dan kunnen mijn ogen zo verblind zijn dat ik ziende niet zie (Jes.43:8) en horende niets hoor. En iedereen kan hieraan ten prooi vallen.

 Jes. 43:8 Laat het volk dat blind is, al heeft het ogen, en de doven, al hebben zij oren, uittrekken

Ook dat klinkt misschien wel weer hard, maar in 'de vierde aankondiging van het lijden' heb ik het verhaal geschreven van die Amerikaanse geschiedenisdocent, die op de vraag van zijn studenten, of het nazisme vandaag de dag ook nog een kans kon maken, een experiment begint. Ik herhaal het verhaal hier even:

Al mijmerende vraag ik mij af hoe het zover heeft kunnen komen. En natuurlijk weet ik wel dat het Gods beslissing is geweest om Zijn Zoon naar deze wereld te sturen (Jes. 53:1-10), en Hem te laten betalen voor alles wat de mensen misdaan hebben, zodat de relatie tussen God en de mens weer hersteld kon worden, maar toch vraag ik mij af of het anno 2015 ook kan gebeuren.

En terwijl ik dit schrijf denk ik aan de speelfilm met de titel "the wave" die in 1981 in Amerika werd gemaakt, en in 2008 door de Duitsers opnieuw is gemaakt in 2008 (en nog indrukwekkender). Op Wikipedia staat de volgende tekst hierover:

De Amerikaanse geschiedenisleraar Ben Ross is in 1967 werkzaam op de Cubberly High School in Palo Alto.

Tijdens de lessen over de Tweede Wereldoorlog vraagt een student hem hoe het kan dat het Duitse volk zo vol overgave achter Hitler aan konden lopen.

Ross moet het antwoord schuldig blijven.

*Hij begint daarom met een experimenteel project genaamd **The Wave**.*

Doel is een goede werkhouding en gemeenschapsgevoel binnen de groep op te bouwen.

Het project is een groot succes, al snel is de hele school onder invloed van 'The Wave'.

Na een paar weken wordt de sfeer grimmiger. De groep heeft een mysterieuze leider, niet bekend aan de leden van 'The Wave'. Het duurt niet lang voordat de beweging zelf, en niet de gestelde doelen het doel van 'The Wave' worden.

Tegenstanders van 'The Wave' worden geïntimideerd, bedreigd en zelfs gemolesteerd. Kluisjes van tegenstanders worden beklad met woorden als ENEMY.

Ross raakt de controle over de groep kwijt en besluit dat er een einde aan gemaakt moet worden.

Hij roept daarom de groep bijeen in de sporthal van de school. De leden hebben ondertussen allemaal een soort uniform aan, een lichtblauwe blouse met een armband met het logo van "The Wave", een cirkel met twee blauwe golven.

Ook zijn er jongens die de beveiliging op zich hebben genomen (vergelijkbaar met Hitlers Sturmabteilung).

Op de bijeenkomst laat Ross voor het eerst een film van de leider zien. Het is een toespraak van Hitler.

Veel studenten barsten in tranen uit.

Ross legt uit dat de wil van de groep nooit individuele rechten kan en mag aantasten. Hij vertelt dat het experiment het antwoord is op de vraag hoe het kan dat mensen zo vol overgave meededen en meewerkten aan het Derde Rijk van Hitler.

Het antwoord op de vraag of de geschiedenis van Jezus Christus zich kan herhalen anno 2015 is voor mij overduidelijk. Ik doel natuurlijk op het onrecht dat gebeurd is.

Ik ben ervan overtuigd dat de gevestigde orde zoveel macht heeft dat het voor hen mogelijk is om de lokale, regionale, landelijke, ja zelfs de wereldleiders te laten doen wat zij willen.

Dus; het antwoord is JA.

----- ... -----

De inwoners van Jeruzalem zijn verrast dat Jezus Christus vrijuit kan spreken. Ze vragen zich zelfs af of de religieuze leiders 'bekeerd' zijn en Jezus Christus nu geloven. Maar niets is minder waar.

Jezus Christus legt weer de relatie uit tussen Hem en God Almachtig, want Hij zegt: *'U kent Mij niet alleen, maar u weet ook waar Ik vandaan kom; en Ik ben niet uit Mijzelf gekomen, maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig en u kent Hem niet. Maar Ik ken Hem, want Ik ben van Hem afkomstig, en Hij heeft Mij gezonden'*.

-----,-----

Waarom stoorden de religieuze leiders zich toch zo aan de uitspraken van Jezus Christus?

De religieuze leiders hadden gestudeerd in de Schriften; zij wisten als geen ander waar de aangekondigde Messias uit het O.T. aan zou voldoen.

Zij weten het, en zij zien in Jezus Christus al die aankondigingen uit het O.T. bewaarheid worden. Maar zij kunnen het niet verkroppen dat zij, de religieuze leiders, niet betrokken zijn geweest bij de komst van de Messias.

Ook de religieuze leiders dachten dat de aangekondigde Messias Iemand van hoge komaf zou zijn, van koninklijk bloed; toch niet Iemand Die in een stal geboren zou worden?

De religieuze leiders hadden verwacht dat de aangekondigde Messias uit het O.T. **hen** zou eren en prijzen voor hun '*geestelijk*' werk onder de gelovigen, voor het in stand houden van de wet van Mozes en de Halacha.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel door de religieuze leiders.

Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden

Jezus Christus eerde de religieuze leiders helemaal niet. Hij hekelt zelfs het gedrag van de religieuze leiders en bewijst vanuit de Schriften dat zij helemaal niet handelen naar wat geschreven staat in de Schriften.

De religieuze leiders kunnen Hem wel vermoorden, omdat Hij hen zo te '*kakken*' zet, openlijk voor heel het volk.

Als altijd gaat het gewoon weer om macht, status, bezit en rijkdom.

----- ... -----

Ook nu weer, nu Jezus Christus zo overduidelijk aangeeft wie Hij is en waar Hij vandaan komt, proberen de religieuze leiders Hem te grijpen. Want ze weten vanuit hun kennis van de Schriften dat wat Jezus Christus zegt waar is.

Maar Zijn uur was nog niet gekomen.

Dat wat de religieuze leiders juist wilden voorkomen gebeurde. Veel van de mensen die de tekenen zagen die Jezus Christus deed en die de woorden hoorden Die Hij uitsprak; zij bekeerden zich en kwamen tot geloof in Hem.

Weer de omgekeerde wereld dus. Waar de religieuze leiders op basis van hun kennis in de Schriften het eerste in Jezus Christus zouden moeten geloven, wijzen zij Hem juist af, terwijl het '*gewone*' volk in hem ging geloven.

Dan kondigt Jezus Christus weer aan wat er in de nabije toekomst gaat gebeuren.

Maar weer begrijpen de Joden het niet. Zij blijven hun geloof op '*natuurlijk*' denken baseren in plaats van '*geestelijk*' denken.

Als Jezus Christus aankondigt dat Hij binnenkort niet meer onder hen zal zijn; dat zij Hem zullen zoeken maar niet kunnen vinden; denken de Joden dat Jezus Christus het land zal gaan verlaten en dat Hij naar de Grieken in de verstrooiing zal gaan om hen te gaan onderwijzen.

Grieken in de verstrooiing? Wie zijn dat dan?

Algemeen wordt aangenomen dat dit het tien-stammenrijk van het volk Israël is (nazaten ervan) die in ±722 voor Christus in Ballingschap zijn weggevoerd en nooit meer teruggekomen zijn. (Zie mijn beschrijving over het twee- en tien-stammenrijk op pag. 68)

De Joden kon er niets mee. Zij begrepen de woorden van Jezus Christus niet.

En ik wil hier nogmaals de vraag stellen hoe het met mij gesteld zou zijn als ik destijds daarbij geweest zou zijn. Had ik de woorden van Jezus Christus wel begrepen? Zou ik geweten hebben dat Hij doelde op Zijn aankomende lijden en sterven aan het kruis van Golgotha?

Vergeet niet dat ik de Bijbel heb waarin alles opgetekend staat. De mensen in die tijd wisten dat niet. Nogmaals: de Joden begrepen er niets van.

----- ... -----

De woorden van Jezus Christus brengen een scherpe scheiding tussen de mensen. Want als Jezus Christus zegt: *'als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien'*, begrijpt een deel van de mensen Hem wel en zij roepen uit: *'Hij is werkelijk de Profeet'*, terwijl het andere deel van de mensen er niets van begrijpt.

Dit bewijst wel dat alleen die mensen **in** Jezus Christus geloven, door God Almachtig *'getrokken'* zijn (Joh. 6:44, Ef. 2:8-9). Zij zijn de enigen die het kunnen begrijpen omdat de Heilige Geest het hen ingeeft. Het gebeurt zoals het moet gebeuren. (I Kor. 1:18)

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

De tegenstellingen worden harder. De tegenstanders van Jezus Christus worden harder. De Farizeeën vragen openlijk waarom de Joden Jezus Christus niet hebben opgebracht. Maar diegenen die dat zouden moeten doen waren met stomheid geslagen over wat Jezus Christus vertelde. *'Nooit heeft één zo gesproken als deze Mens'*

Dan komt de ware aap uit de mouw. Wat ik hiervoor ook al geschreven heb: de Farizeeën beroepen zich op **hun** wijsheid, **hun** kennis van de Schriften, dat **zij** de religieuze leiders zijn. Het volk moet gewoon geen vragen stellen maar doen wat de Farizeeën hen voorschrijven. En zij hebben Jezus Christus toch afgewezen? Dus moet het volk dat ook doen. Aan het gevestigde leiderschap mag niet getornd worden.

Het gaat zelfs zover dat diezelfde Farizeeën, de religieuze leiders zeggen: *'Maar deze menigte, die de wet niet kent, is vervloekt'*. Zó gaan zij dus om met hun volgelingen, minachting ten top.

----- ... -----

Ik kan daar verbaasd over zijn, maar deze minachting van de gelovigen vindt vandaag ook nog veel plaats. Ook nu zijn er veel religieuze leiders die vinden dat zij en zij alleen de kennis van de Bijbel in huis hebben.

En dat wanneer er een dispuut optreedt over de betekenis van een Bijbeltekst, dat zij en zij alleen, het recht hebben om hier uitspraken over te doen die dan ook blindelings gevolgd moeten worden.

Misschien gaat het niet zo openlijk als in dit Bijbelgedeelte (alhoewel soms ook wel!), maar ik ken ook de uitspraken van voorgangers die bijvoorbeeld het volgende zeggen: *'Iedereen mag een profetie uitspreken, maar ik wil alleen positieve woorden horen'*.

Ook dit is totaal in tegenspraak met wat de Bijbel leert. Want wijs mij eens in de Bijbel aan waar God Almachtig door profetieën heen alleen maar positieve dingen zegt? Meestal zijn profetieën er om te waarschuwen of te corrigeren.

Ook in onze dagen wordt er door religieuze leiders veel gemanipuleerd. En aangezien het volk de leiders nadoen, zie je dit manipulatieve gedrag ook veel onder de gelovigen. Met als gevolg dat veel mensen gekwetst en beschadigd de kerk of de gemeente vaarwel zeggen.

Ook dit is het werk van satan, zonder dat de leiders het zelf in de gaten hebben. (Ef. 6:12)

Weer een aanval op de kerk en de gemeenten?

Ik doel hierbij op wat Jezus Christus tegen Petrus zegt in Matt. 16.

Petrus was een oprecht man, een gelovige, maar toch; ook hij kon misleid worden door satan. En Jezus Christus doorziet dit en corrigeert hem.

Kan ik nog gecorrigeerd worden? En door wie?

Dan staat er een Farizeeër op wiens naam ik ken: Nicodemus. En over hem gaat het in het Bijbelgedeelte *'het gesprek met Nicodemus'*

📖 Joh. 6:44 Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 f. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Hoofdstuk 7.5

Het volgen van Jezus Christus

De Samaritaanse vrouw

het geloof van de Samaritanen

(Johannes 4:1-29, Johannes 4:39-42)

Voordat ik inga op het verhaal van 'de Samaritaanse vrouw' is het goed om even de geschiedenis in te duiken. Om wat historische feiten te vermelden die te maken hebben met Joden en Samaritanen. Want er wordt gesproken over vijandschap tussen Joden en Samaritanen (Joh. 4:9). Zie ook 'de barmhartige Samaritaan'

 Joh. 4:9 De Samaritaanse vrouw dan zei tegen Hem: Hoe vraagt U, Die een Jood bent, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw ben? Want Joden hebben geen omgang met Samaritanen

De streek Samaria ligt tussen Judea en Galilea in het noorden van Israël en was het thuisland van het vroegere noordelijk tien-stammenrijk. Maar in ±722 voor Christus werd het tien-stammenrijk verbannen naar Assyrië en is als volk nooit teruggekomen. Dit rijk heeft zich in de loop der eeuwen vermengd met de wereldbevolking. (Diaspora). Tot de dag van vandaag weet niemand waar deze mensen zich bevinden. Ik heb daar al meer over geschreven.

Toen het tien-stammenrijk verbannen was, werden door de Assyrische koningen Sargon II, Assarhaddon en Assurbanipal, 'heidenen' uit de door hen veroverde gebieden naar Samaria gestuurd om het land te bevolken. Veel van deze mensen kwamen uit Babylon, Cutha, Avah, Emath, Sepharvaïm. Noord-Arabië, Erech en Susa.

Zo ontstond als het ware een nieuwe bevolking en samen met nog wat achtergebleven Israëlieten werden zij de Samaritanen genoemd.

Omdat er ook priesters waren die uit Israël kwamen, keerden de Samaritanen zich af van het 'veelgodendom' en gingen God Almachtig vereren.

Toen het twee-stammenrijk terugkwam uit de Babylonische ballingschap en van koning Kores de stad Jeruzalem weer op mocht bouwen, de muren mocht herstellen en de tempel mocht opbouwen, boden de Samaritanen de Israëlieten hun hulp aan.

Maar deze weigerden die hulp omdat zij bang waren dat hun 'zuivere' godsdienst besmet zou worden.

Dit was de oorzaak dat er een vijandschap ontstond tussen de Joden en de Samaritanen die duurde tot de dag waarop zich dit verhaal afspeelt.

De Joden aanbaden God Almachtig in de tempel te Jeruzalem, de Samaritanen bouwden een eigen tempel op de berg Gerazim.

Deze tempel werd door de Joodse koning Johannes I Hyrcanus in 128 vóór Chr. verwoest. Maar ondanks dat hun tempel verwoest was (en de Samaritanen deze niet weer opbouwde) bleef de berg Gerazim een heilige plaats voor hen en gingen zij er op grote feesten ook massaal heen.

Het geloof van de Samaritanen was gebaseerd op de vijf boeken van Mozes (Pentateuch) met dit verschil dat waar in de boeken van Mozes de berg *Ebal* genoemd wordt, de Samaritanen dit veranderd hadden in de berg *Gerazim*.

----- ... -----

Jezus Christus was in Samaria aangekomen met Zijn discipelen nadat Hij met Zijn discipelen veel mensen gedoopt had in Judea.

Maar omdat de Farizeeën opmerkingen begonnen te maken dat Jezus Christus met Zijn discipelen meer dopelingen kreeg dan Johannes de Doper vertrok Hij uit die streek om terug te gaan naar Galilea.

Opmerkelijk vind ik de opmerking van Joh. 4:1-3 dat expliciet vermeld dat Jezus Christus Zelf **niet** doopte.

Volgens mij ligt hier een 'verborgen machtsstrijd' van de mensen achter dat de doop door Jezus Christus Zelf belangrijker zou zijn dan de doop door Zijn discipelen. En dat die doop weer minder zou zijn dan de doop door Johannes de Doper en zijn discipelen.

Het blijft gewoon in de mens zitten terwijl het bij de doop helemaal niet gaat om diegenen die dopen, maar om de bekering, om de dopelingen. Zij gaan onder water om hun zonden af te laten wassen. Zij staan op uit het water in een nieuw leven, het oude leven achterlatende.

----- ... -----

 Joh. 4:1-3 Toen nu de Heere merkte dat de Farizeeën gehoord hadden dat Jezus meer discipelen maakte en doopte dan Johannes – hoewel Jezus Zelf niet doopte, maar Zijn discipelen – verliet Hij Judea en vertrok Hij weer naar Galilea

Jezus Christus was aangekomen in Sichar.

Uit het verhaal kan ik opmaken dat Hij was gaan zitten bij de bron van Jakob, vermoeid als Hij was door de reis. Let well; in die tijd werd alles per ezel of lopend gedaan.

Mede door het feit dat men in Samaria enorm moest opletten niet overvallen te worden door rovers, was de reis enorm vermoeiend.

Dus Jezus Christus zat bij de bron van Jakob, alleen, want Hij had Zijn discipelen naar Sichar gestuurd om wat te eten te regelen. Het was ongeveer twaalf uur in de middag (het zesde uur na zonsopkomst).

Dan komt er een Samaritaanse vrouw aangelopen die water uit de put wilde halen. En Jezus Christus vraagt haar: *'geef Mij te drinken'*, waarop de vrouw tegen Hem zegt : *'Hoe vraagt U, Die een Jood bent, van mij te drinken, die een Samaritaanse vrouw bent?'*.

Waren Joden alleen al aan hun kleding te herkennen? Hoe weet deze vrouw dat Jezus Christus een Jood is? Of was de taal van de Joden zo anders dan de taal van de Samaritanen? En zou Jezus Christus echt zó in de gebiedende toon hebben gesproken? Of zou Hij het netjes gevraagd hebben? (Ik denk het laatste).

In ieder geval wordt direct het verschil tussen de volken duidelijk neergezet. Jij bent anders dan ik. En misschien voelde de Samaritaanse vrouw zich wel minder **omdat** zij Samaritaanse was.

Jezus Christus gaat helemaal niet in op de opmerking van de vrouw, maar brengt het gesprek direct op een hoger plan. *'Als u de gave van God kende, en wist Wie Hij is Die tegen u zegt: geef Mij te drinken, u zou het Hem hebben gevraagd en Hij zou u levend water hebben gegeven'*.

----- ... -----

Nadat ik bovenstaande zin een paar keer gelezen had begreep ik pas wat er mee bedoeld werd.

De gave van God Almachtig is Jezus Christus. Net zoals het geloof een gave van God is, is Jezus Christus als een gift, een cadeau aan deze wereld gegeven. Niemand heeft erom gevraagd, niemand heeft het verdiend, het is van en uit God alleen.

Eigenlijk zegt Jezus Christus hier tegen de Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob: *'Ik ben een gift van God Almachtig, en als u dat had geweten, en had geweten wat het betekent voor de mensen dat Ik hier op aarde ben, dan had u om Mij om levend water gevraagd'*.

De vrouw wist het niet en zij begrijpt de uitspraak van Jezus Christus ook niet.

Zij denkt dat het levende water, stromend water uit de bron van Jakob is. Daarom zegt zij ook verbaasd dat Jezus Christus helemaal geen emmer bij zich heeft. Hoe zou Hij dan ooit levend stromend water onder uit die put willen halen? Of voldoet deze bron van Jakob niet? En spreekt Jezus Christus hier over een andere bron?

Want vader Jakob heeft uit die bon gedronken. En ook zijn kinderen en kleinkinderen. Dus waarom zou die bron niet voldoen?

----- ... -----

Zou ik anders gereageerd hebben?

Jezus Christus heeft dan wel het gesprek op een hoger niveau getild, een **geestelijk** niveau, maar heb ik dat dan ook direct in de gaten?

De Samaritaanse vrouw staat nog op deze wereld, en reageert op een **natuurlijke** manier.

Ik weet zeker dat ik dat ook zo had gedaan. Overigens reageerde Nicodemus op dezelfde **'wereldse'** manier.

Totdat Jezus Christus in zijn uitspraken aangeeft dat Hij het niet over het water uit deze bron heeft. Want wanneer je water uit die bron van Jakob drinkt zul je snel weer dorst krijgen.

Ja natuurlijk! Zo zit de mens in elkaar. Elk mens heeft toch minimaal één liter vocht per dag nodig? En in die streken van Samaria nog veel meer. Dus, natuurlijk is het zo, dat wanneer ik water gedronken heb, dat ik weer dorst zal krijgen.

Maar Jezus Christus zegt: *'wanneer je Mijn water drinkt, dan zul je tot in eeuwigheid geen dorst meer krijgen'*.

Werelds natuurlijk denken tegenover geestelijk denken. Zo kan ik dit gesprek tot nog toe het beste benoemen. Jezus Christus en de Samaritaanse vrouw spreken op verschillende golflengten. Ze zitten niet op één lijn.

Want ook al zegt Jezus Christus dit, dan nog benadert de Samaritaanse vrouw het *natuurlijk*. Dat zou mooi zijn, dan hoeft ze niet elke dag meer vanuit Sichar naar de bron toe te lopen. Dat scheelt tijd, die ze aan andere dingen kan besteden.

----- ... -----

Dan maakt Jezus Christus een wending. Net of Hij denkt: 'laat Ik het maar over een andere boeg gooien, want op deze wijze komen we nergens. De vrouw begrijpt mij niet'. Daarom stelt Hij ineens een totaal andere vraag: *'Ga heen, roept uw man en kom hier'*.

Waar gaat het nu ineens over?

Praat Jezus Christus over levend water, begint Hij nu ineens over de echtgenoot van die vrouw te praten?

Ik kan mij de verbazing wel voorstellen van deze vrouw. Ze **heeft** niet eens een man.

En dit antwoordt ze Jezus Christus ook, waarop Deze zegt: *'U hebt terecht gezegd: Ik heb geen man, want vijf mannen heeft u gehad, en de man die u nu heeft is uw man niet; dat hebt u naar waarheid gezegd'*.

Heb ik de film nog voor ogen?

Ik denk dat de ogen uit de oogkassen van verbazing zijn gerold bij die vrouw. Hoor ik het goed? Wat zegt U nu? Hoe weet U dat? Kennen wij elkaar? Kent U mij?

Dat zouden toch vragen zijn die bij mij door mijn gedachten zouden zijn gegaan. En als ik dan in mijn geheugen gezocht zou hebben of ik deze Man misschien al eerder ontmoet heb; en tot de conclusie moet komen dat ik Hem helemaal niet ken; misschien dat er *dán* een lampje zou gaan branden en ik mij zou bedenken, of Die Man misschien wel een profeet zou zijn.

En ik denk dat dit ook bij de vrouw zo gebeurde.

'Mijnheer, ik zie dat U een profeet bent' zegt de vrouw.

Maar waarom zou een Joodse profeet naar haar toekomen als Samaritaanse? De Joden hebben toch hun eigen tempel in Jeruzalem? De profeten zijn toch daar? Waarom zou een Joodse profeet naar deze berg komen (de Gerazim)? De Joden erkennen deze plaats toch helemaal niet als een heilige plaats?

De Joden belijden hun geloof in de tempel van Jeruzalem en omdat de Samaritanen daar niet mogen komen belijden zij hun geloof op de berg Gerazim.

Jezus Christus gaat op al die vragen helemaal niet in. Hij komt met een verassende uitspraak. *'Vrouw, geloof Mij, de tijd komt dat u niet op deze berg, en ook niet in Jeruzalem de Vader zult aanbidden'*. Of te wel: 'ik kan God Almachtig overal aanbidden, daar is niet een speciale plaats voor nodig'.

Maar zover is het nog niet. Want de Samaritanen weten eigenlijk niet wat en wie zij aanbidden. Hun geloof was immers gestoeld op de boeken van Mozes en niet op de hele Schrift en de profeten! Zij hadden dus maar een *'beperkt'* zicht op God Almachtig.

Omdat de Samaritanen niet voortkwamen uit de Joden, en omdat de nakomelingen van het tien-stammenrijk niet eens meer wisten dat zij nakomelingen waren van het volk Israël, kon dit ook niet anders. Het Joodse volk was Gods volk. En zij wisten als geen ander, of zouden moeten weten, wie God Almachtig was, en dat God geen concurrenten toeliet in de vorm van afgoden en dergelijke.

De Joden waren door God Almachtig op de hoogte gesteld van de komende Messias. Dat Deze hun Verlosser en Redder zou zijn. Maar de Samaritanen? Neen, die behoren daar niet toe. Eigenlijk moet ik zeggen: behoorden daar tot nu toe niet meer toe.

Want Jezus Christus zegt dat die tijd van gescheidenheid (Joden tegenover anderen), die tijd van het exclusieve voorrecht dat de Joden hadden, nu voorbij is. En nu is nu. Dus dat geldt ook voor deze Samaritaanse vrouw.

Het gaat niet om het Joodse volk meer alleen. Het gaat nu om ware aanbidders. Aanbidders in geest en waarheid. En als die ware aanbidders uit andere volken komen, dan is de Verlossing ook voor hen, net zo als voor de Joden.

Paulus schrijft dit ook in I Kor. 12:13 dat Joden en Grieken (en anderen) het heil zullen zien. (Het heil is in het Hebreeuws: Yeshua en is Jezus Christus); dus het heil is Jezus Christus.

Alleen wanneer ik in geest en waarheid aanbidt kan ik God Almachtig, Die Geest is, vinden. Hiermee wordt dus gezegd dat ik het wereldse, het natuurlijke moet overstijgen; loslaten.

Natuurlijk denken is totaal verschillend van **geestelijk** denken. En om die twee bij elkaar te brengen heb ik maar twee mogelijkheden.

📖 I Kor. 12:13 Ook wij allen immers zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij allen zijn van één Geest doordrenkt

A. Het wereldse, natuurlijke, moet geestelijk worden. En dan praat geest met Geest;

B. Het Geestelijke moet werelds, natuurlijk, worden en dan zou mens met mens praten.

Omdat God Almachtig Licht is waarin geen duisternis te vinden is; omdat God niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde, kán God dus niet werelds worden. Hij kán Zijn Goddelijkheid niet afleggen en zondigen om op die manier op gelijk niveau met de mens te komen.

De mens moet de wereld afleggen. Hij moet geestelijk worden. En vanuit die geest in waarheid God Almachtig zoeken. En dan zal Hij Hem vinden.

----- ... -----

Al hoewel er een groot verschil is tussen het Joodse geloof en het Samaritaanse geloof, weet de vrouw dat eens *'de Messias'* zal komen. En ze weet dat Hij geen onderscheid zal maken tussen Joden en andere volken.

Tenminste dat denkt ze, want ze zegt: *'als Hij, de aangekondigde Messias, zal komen, dan zal Hij het ook mij wel allemaal komen uitleggen'*.

Daar heeft ze volkomen gelijk in, al hoewel ze niet ziet dat Jezus Christus, Die tegenover haar zit, de aangekondigde Messias in levende lijve is. Totdat Jezus Christus het ronduit zegt.

Nu spreekt Jezus niet meer in raadselen, niet meer in gelijkenissen en niet meer in moeilijke woorden. Jezus Christus zegt ronduit tegen de vrouw: *'Ik ben de aangekondigde Messias'*.

Dan vallen alle puzzelstukjes voor de vrouw op zijn plaats. Nu begrijpt ze wat Hij bedoelde met het levende water. Dat wanneer ik uit Jezus Christus drink, ik nooit meer dorst zal krijgen. Nu begrijpt ze waarom Hij alles van haar wist. Dat zij vijf mannen had gehad en dat de man met wie zij nu samenleefde haar man niet was.

Wat zal ze verbaasd zijn geweest. En deze Messias komt naar haar toe? Uitgerekend zij, die niet zo een schoon en heilig en godsdienstig leven heeft geleid? En Hij spreekt met haar?

Van verbazing en schrik laat ze haar waterkruiken staan en rent terug naar Sichar en spreekt iedereen aan die het maar horen wil: *'Mensen, kom kijken. Bij de bron van Jakob zit een Man, en deze Man weet alles van mij!; zou Hij de aangekondigde Messias niet zijn, dé Christus?'*

De mensen werden nieuwsgierig gemaakt door haar en zij gingen kijken of wat de Samaritaanse vrouw vertelde wel waar was. En zij ontmoeten Jezus Christus en Hij opende Zichzelf voor hen. En zij geloofden.

----- ... -----

Jezus Christus bleef twee dagen bij de Samaritanen en velen kwamen tot geloof. Niet meer door de woorden die de vrouw sprak, maar door de persoonlijke ontmoeting met Hem Zelf.

Dit verhaal is het bewijs dat de Verlossing van Jezus Christus niet alleen voor het Joodse volk bedoeld is. In eerste instantie misschien wel, maar het Joodse volk wees Jezus Christus grotendeels af. Zij wilden Hem niet aannemen. Dat Hij de aangekondigde Messias was uit het O.T.

Met die afwijzing van het Joodse volk is de deur opengegaan voor alle andere volken; voor iedereen die Hem gelooft en in Hem God de Vader, de Enig God Almachtig, aanbidt. En Hem verheerlijkt.

----- ... -----

Ik hoop dat mede door *mijn mijmeringen* mensen aangeraakt worden om hun '*vertrouwde woonplaats*' te verlaten en Zelf te gaan kijken naar Die Man, Die bij de Bron van levend water zit.

Dat de mensen gaan kijken bij de Bron van Waarheid, **de Bijbel**. Dat zij Zelf uit die Bron gaan drinken en dat zij Jezus Christus Zelf gaan ontmoeten.

Ik hoop dat zij dan zullen zeggen; '*wij hebben jouw woorden niet nodig om Jezus Christus te geloven, want wij hebben Hem Zelf gevonden*'.

Wat een verhaal, wat een blijdschap. Het Evangelie van Jezus Christus is voor iedereen. En ik hoef geen heilig boontje te zijn om Jezus Christus aan te nemen. Kijk maar naar de Samaritaanse vrouw.

Zo heeft God de Vader Zijn armen uitgestrekt **in** Jezus Christus naar iedereen die verlost wil worden. Verlost van de wereld en de wereldse praktijken. Verlost van het wereldse en natuurlijke denken om geestelijk te worden en om vanuit die geestelijke positie God Almachtig Die is Geest is, te ontmoeten en te aanbidden.

Hoofdstuk 7.6

Het volgen van Jezus Christus

De oogst is groot

(Mattheüs 9:35-38, Johannes 4:31-38)

Ten tijde van dit verhaal is het Jezus Christus nog niet verboden om in synagogen te spreken, want het verhaal meldt dat Hij nog steeds rondtrok van dorp naar dorp, van stad naar stad, om onderwijs te geven in de synagogen van de Joden.

Ook in Samaria komt Jezus Christus en ook daar onderwijst Hij de mensen, ondanks de grote verschillen tussen Joden en de Samaritanen.

Overal waar Jezus Christus kwam was Zijn boodschap dezelfde: bekering en het Koninkrijk van God Almachtig is nabij gekomen.

En overal waar Jezus Christus kwam genas Hij iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

Dit waren zoveel mensen dat Hij er verdrietig van werd; zoveel mensen die ziek waren; zoveel mensen die vermoeid waren; zoveel mensen die geplaagd werden door allerlei geestelijke en lichamelijke kwalen; zoveel mensen die ronddolen als schapen zonder een herder.

Komt dit bekend voor?

Kijk eens vandaag de dag naar de mensen in Nederland. De ontkerkelijking is groot. Mensen willen God Almachtig niet (meer) erkennen als Schepper van deze wereld. Mensen denken het zelf wel allemaal te kunnen. Maar ondertussen komen ze er toch steeds meer achter dat ze de moeilijkheden van deze wereld helemaal niet de baas kunnen.

In het Bijbelgedeelte *'de wijze en de dwaze bouwer'* heb ik Willem Ouwenel geciteerd die sprak over mijn levensmotor en hoe die begint te stotteren en walmend tot stilstand komt als ik tegen de adviezen van de fabrikant en de garage, diesel als brandstof in mijn benzine motortje gooi.

Maar dit is wel de werkelijkheid in Nederland vandaag de dag.

----- ... -----

God Almachtig heb ik niet (meer) nodig, ik kan het zelf wel, maar ik zie gebeuren wat Jezus Christus in Matt. 24:12 zegt. De wetteloosheid neemt toe en de liefde verkilt.

⌘ Matt. 24:12 En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.

Steeds meer mensen en instellingen (tot aan de overheid aan toe) nemen het niet zo nauw met de regels en wetten van dit land; zoeken de grenzen op en verrijken zichzelf op een grove wijze.

Ondertussen komen er duizenden vluchtelingen om in de Middellandse zee en Europa kijkt er naar en sluit de ogen. Want het geld regeert.

Ik heb ook niet zo één twee drie een oplossing voor alle problemen, maar mijn hoofd opzij draaien is wel het laatste wat ik moet doen.

Wetteloosheid ten top, liefde verkilt.

Ouderen die nu in Nederland (financieel) hard worden gepakt omdat hun voorzieningen geschrapt worden vanuit bezuinigingsdrang. Ouderen die dit land hebben opgebouwd na de tweede wereldoorlog.

Chronisch zieken worden hard aangepakt omdat zij niet voldoen aan de normen die de huidige geldbeluste wereld aan hen stelt en hoe zij daarom steeds maar weer verder worden gekort in hun functioneren.

Hoeveel inwoners van dit rijke Nederland leven onder de armoedegrens? Ik hoorde van de week (dec. 2015) dat er meer dan 200.000 kinderen in armoede worden grootgebracht in Nederland.

Dan kan ik toch niet anders dan erkennen dan dat we er met elkaar een pruimenpot van maken. Mensen zijn totaal de weg kwijt.

In de laatste tientallen jaren is het Christendom in Nederland bewust afgebroken want men accepteert het niet meer dat er een God Almachtig is die in-control is.

Maar tegelijk faalt de overheid op alle vlakken om de gaten die de afbraak van het Christendom veroorzaakt heeft, om die op te vullen met als gevolg dat heel veel mensen ronddolen als schapen zonder herder.

Daarom doet Jezus Christus een oproep. Toen in de tijd dat Hijzelf op deze aarde rondwandelde, maar ook nu.

Laat er mensen opstaan die de Heere werkelijk liefhebben. Laat deze mensen zich onderwijzen welke macht en kracht het geloof in Jezus Christus inhoudt. En gebruik die macht van de Heer om de zieken te genezen, de gebondenen te bevrijden, ja zelfs om de doden op te wekken. (Matt. 10:1)

Laat de Christenen die de Heer werkelijk als hun Heiland en Verlosser aanbidden opstaan om aan het werk te gaan, in plaats van elkaar aan te vallen op detaillistische leerstellige zaken en daar hun tijd mee te vullen. Of Christenen die hun geld en energie steken in het zogenaamd besturen van de kerk of gemeente en daarmee de core-business van de **G**emeente totaal uit het oog verliezen. Die core-business is het zorgen voor armen, weduwen en wezen en vluchtelingen. (Zach. 7:9-10)

Christelijk Nederland, sta op, en doe iets. Predik de boodschap van bekering en laat dit gepaard gaan met genezing, bevrijding en opwekking tot eer en glorie en tot verheerlijking van God de Vader door Jezus Christus Zijn Zoon op voorspraak van de Heilige Geest.

----- ... -----

In het Johannes Evangelie is de boodschap van de grote oogst 'verpakt' in de geschiedenis van de 'Samaritaanse vrouw'. Maar inhoudelijk is de oproep die Jezus Christus doet aan Zijn discipelen dezelfde.

De oogst is groot, doe iets! Jullie hebben niet gezaaid zegt Jezus Christus, maar jullie moeten oogsten wat anderen hebben gezaaid. En concreet geloof ik dat Hij daarmee doelde op de predikingen van Hemzelf en van Johannes de Doper. Dit had immers heel veel mensen uit heel Palestina bereikt, mede doordat Jezus Christus alle ziekte genas en elke kwaal. Maar gezaaid is er!

----- ... -----

Hoe is dat in Nederland?

Ik geloof dat hier ook veel gezaaid is. Nederland staat nog steeds te boek als een christelijke natie. Haar normen en waarden komen toch in eerste instantie voort uit de Godsdienstige levenswijze van onze voorouders. Ook al worden die normen en waarden in rap tempo afgebroken.

Ik geloof dat ook nu de velden nog steeds wit zijn om te oogsten.

☞ Matt. 10:1 En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen.

☞ Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, Vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Maar ik ben er ook van overtuigd dat het op een sinaasappelkistje op het marktplaatsje gaan staan om te prediken niet (meer) de weg is.

Vandaag de dag zie ik steeds meer mensen die ronddolen als schapen zonder herder. De gekwetsten, de beschadigde mensen, de mensen die door hun ervaringen niet meer weten waar ze het zoeken moeten. Die mensen kan ik hoop geven.

Allereerst heb ik de Kracht van de Almachtige ontvangen om mensen te genezen, om mensen te bevrijden, en ja, hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt; ik geloof dat ik zelfs de Opstandingkracht van God Almachtig in mij heb.

Ik moet het alleen doen!. Kijk nog maar eens naar wat ik geschreven heb over Smith Wigglesworth.

Ten tweede geloof ik dat ik niet bang moet zijn om het Woord van God Almachtig te prediken, de leer van bekering, de komst van het Koninkrijk van God. Waren Paulus en Mozes geen 'moeilijke' sprekers? (II Kor. 11:6, Ex. 4:10)

Ik denk dat ik meer op de Heilige Geest moet vertrouwen. Dat wanneer ik in een situatie kom dat ik kan en mag getuigen van Jezus Christus, dat de Heilige Geest mijn mond zal vullen met woorden van eeuwig leven.

Ik hoop zelf dat *mijn mijmeringen* ook een deur zullen openen bij mensen en dat zij door *mijn mijmeringen* de weg naar Jezus Christus gaan zoeken en vinden.

Zodat de kinderen van God Almachtig allemaal de gelegenheid krijgen om met Hem kennis te maken; zich te bekeren; en Hem te aanbidden.

II Kor. 11:6 En al ben ik onbedreven in het spreken, ik ben dat niet in kennis. Integendeel, wij zijn in elk opzicht in alles onder u bekend geworden.

Ex. 4:10 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam.

Hoofdstuk 7.7

Het volgen van Jezus Christus

De Zoon en de Vader

(Johannes 5:19-47)

Ik eindigde het verhaal van de *'verlamde in Bethesda'* dat ik in dit gedeelte dieper in zou gaan op twee vragen.

Ten eerste: is Jezus Christus God Almachtig?

Ten tweede: wie is God de Vader voor mij?

Ik geloof namelijk dat ik dit eerst duidelijk op mijn netvlies moet hebben voordat ik ook maar iets kan begrijpen van wat Johannes schrijft in dit Bijbelgedeelte *'De Zoon en de Vader'*.

Het verhaal van de *'verlamde in Bethesda'* eindigt met de beschuldiging van de Joden en de religieuze leiders aan het adres van Jezus Christus dat Hij God Almachtig lastert doordat Hij in Joh. 5:17 zegt: *'Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook'*.

 Joh. 5:17 Maar Jezus antwoordde hun: *Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook.*

De Joden en religieuze leiders vonden daarmee dat Jezus Christus Zichzelf aan God Almachtig gelijk stelde. Vandaar die eerste vraag van mij: Is Jezus Christus God Almachtig?

Ik ben hier al eerder op ingegaan in het gedeelte *'Wat en wie is Jezus Christus?'*, maar ik ga dat nu dieper doen omdat deze vraag essentieel is voor de beeldvorming. En zonder antwoord op deze vraag, is wat Jezus Christus allemaal zegt in het Bijbelgedeelte *'de Zoon en de Vader'* onbegrijpelijk.

----- ... -----

Is Jezus Christus God Almachtig?

Toen mij die vraag enige tijd geleden op de man af gesteld werd moest ik wel even nadenken.

Mij is van kinds af aan geleerd dat Jezus Christus God Almachtig is.

Maar de eerlijkheid dient wel te zeggen dat ik van kinds af aan wel meer dingen geleerd heb waarvan ik de laatste jaren echt heb moeten concluderen deze dingen mij zijn geleerd vanuit de denominaties waar ik lid van was.

En dat het zicht op het hele Evangelie van Jezus Christus wel wat vertroebeld is. Inclusief wat God Almachtig met mij voor heeft. En ook wat God voor heeft met de wereld.

Dus, toen deze vraag op af kwam ben ik daarover gaan mijmeren. Gewoon om voor mijzelf de dingen op een rijtje te krijgen.

Mijn geloof is altijd een eenvoudig geloof geweest (misschien wel kinderlijk) dat gebaseerd was op de heilige Eenheid. God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Een heilige gelijkwaardigheid; **geen heilige gelijkheid**, want de Vader is niet dezelfde Persoon als de Zoon, de Zoon is niet dezelfde Persoon als de Heilige Geest.

Dat ik een kinderlijk geloof nastreef is geen naïviteit. Het is een vraag die ik God Almachtig gesteld heb bij mijn bekering. Of Hij tot mij wilde spreken op eenvoudige wijze; in straattaal, niet in zogenaamde 'tale Kanaäns' omdat ik dat toen niet zo goed begreep.

Ik wil gewoon geloven en begrijpen en kunnen vertrouwen.

Als ik mijn kinderen een ijsje beloof, mogen en kunnen zij erop vertrouwen dat zij dat ijsje ook krijgen. Niet morgen of volgende maand, volgend jaar of in het hiernamaals; nee, nu.

In die heilige Eenheid heerst een Goddelijk hiërarchie, want Jezus Christus zegt Zelf in Joh.14:28 dat de Vader **méér** dan Hijzelf is, en van de Heilige Geest staat geschreven in Joh. 16:13 dat Hij alles doet wat de Vader en de Zoon zeggen.

Overigens lees ik nergens in de Bijbel dat Jezus Christus of de Heilige Geest het niet eens is met hun positie binnen de heilige Eenheid, respectievelijk tweede en derde plaats.

Mijn redenatie was en is eenvoudig :

Wat brengt een appelboom als vrucht voort?;	appels
Wat brengt een mens als vrucht voort?;	mensen
Wat brengt God Almachtig als vrucht voort?;	God

Een appel brengt geen mens voort en God Almachtig brengt geen appel voort.

En als God Almachtig, God voortbrengt, en Jezus Christus **is** Gods Eniggeboren Zoon (Joh. 1:18, Joh. 3:16, Joh. 3:18 en I Joh. 4:9), dan is Jezus Christus dus Gods Zoon. Dat is voor mij een rotsvaste verklaring.

📖 Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

📖 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

📖 Joh. 1:18 Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.

📖 Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

📖 Joh. 3:18 Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.

📖 I Joh. 4:9 Hierin is de liefde van God aan ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft, opdat wij zouden leven door Hem.

Als ik dan geconcludeerd heb dat Jezus Christus God is, dan worden de Bijbelgedeelten uit Spr. 8:22-31 ook veel duidelijker, want daar wordt gesproken over Jezus Christus als 'Kind'. Lees het maar eens vanuit dát gezichtspunt:

☞ Spr. 8:22-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was.

Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld.

Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenteën van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lievekind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk.

Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

In dit Bijbelgedeelte lees ik waar Jezus Christus 'vandaan' komt. Opmerkelijk in Spr. 8:32 is de uitspraak dat Hij Zijn blijdschap vond bij de mensenkinderen.

Wie zijn die mensenkinderen dan?

Want de aarde bestond nog helemaal niet. Of zouden die mensenkinderen de 'zonen Gods' zijn waarover Gen. 6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6 over spreken?

☞ Jes. 52:13 t/m 53:14 Zie, Mijn Knecht zal verstandig handelen, Hij zal verhoogd worden en verheven, ja, zeer hoog verheven worden.

Zoals velen zich over U ontzet hebben – zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen – zó zal Hij vele heidenvolken besprenkelen, koningen zullen vanwege Hem sprakeloos staan.

Want zij aan wie het niet verteld was, zullen het zien, en zij die het niet gehoord hebben, zullen het begrijpen.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard?

Want Hij is als een loot opgeschoten voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre aarde. Gestalte of glorie had Hij niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld.

De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open.

Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open. Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden.

Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest. Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is. Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt.

Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn. Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden.

Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.

Het bovenstaande is een heftig Bijbelgedeelte, maar buiten dat; het is de vraag: over wie heeft God Almachtig het hier?

Kan ik bovenstaand Bijbelgedeelte aan een mens toekennen?

Is er iemand in de geschiedenis van de mensheid geweest die dit zou kunnen doen?

Let wel: Het is niet Jesaja die dit zegt! **Het is God Almachtig Zelf dit zegt.** Jesaja is alleen maar de 'schrijver' in deze context.

Het kan toch niet anders, dan dat hiermee een **Goddelijk Persoon** wordt bedoeld?

En als er dan staat geschreven dat deze Persoon '*als een loot opgeschoten is voor Zijn aangezicht*' dan is dit voor mij de koppeling met **dezelfde** Persoon waar God Almachtig in Spr. 8 over schrijft.

En vanuit Spr. 8 heb ik al aangetoond dat Jezus Christus God is. En dat wordt hier in Jes. 52 en 53 alleen maar bevestigd.

Want de woorden van Jesaja zijn geschreven honderden jaren voordat Jezus Christus als Kind op deze aarde geboren werd.

Dus: God de Vader is God, Jezus Christus Zijn Zoon is God Almachtig, en de Geest van God is God. En Die tezamen in één Heilige Eenheid. Drie Personen, maar toch één zoals Deut. 6:14 zegt: Hoor Israël, Uw God is Eén.

 Deut. 6:4 Hoor Israël, Uw God is Eén

Ik kan niet Eén van de Drie Personen uit de heilige Eenheid halen want dan is de **V**eiligheid, de **L**iefde, de **A**ceptatie en de **G**eborgenheid weg. (de VLAG wappert dan niet meer in top).

 Ef. 5:23 want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Christus Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam.

Overigens geldt ditzelfde principe óók in de eenheid Jezus Christus-man-vrouw waar Paulus over schrijft in Ef. 5:23.

Ook hier gelden de veiligheid, liefde, acceptatie en geborgenheid alleen wanneer ik de gelijkwaardigheid intact laat. Nogmaals: er is geen gelijkheid want Jezus Christus is niet dezelfde Persoon als de man en de man is niet dezelfde persoon als de vrouw.

----- ... -----

Het voorgaande was altijd het fundament van mijn geloof geweest.

Maar toen kwam er een tijd dat iemand tegen mij zei:

- 'Maar God Almachtig zegt nergens in de Bijbel dat Jezus Christus 'God' is.
- En ook zegt Jezus Christus Zelf nergens in de Bijbel dat Hij 'God' is.
- En ook wordt nergens in het O.T. over de komende Messias gezegd dat deze 'God' zou zijn.
- En weet je? Hoe kun jij dan zeggen dat Jezus Christus wél God is?'

Het heeft mij een tijdje enorm in verwarring gebracht.

Als Jezus Christus **geen** God Almachtig is, dan aanbid ik en buig ik dus voor Iemand die dat **niet** toekomt. Want er staat geschreven dat ik geen andere goden zal aanbidden dan de Ene Almachtige God alleen. (Ex. 20:3-5)

Nadat ikzelf die verwarring een poosje had toegelaten heb ik het allemaal bij God Almachtig gebracht.

En God Almachtig zei Zelf tegen mij : 'Blijf bij hetgeen jou geleerd is' (II Tim. 3:14).

Op deze woorden van God Almachtig heb al mijn denkerijen over dit thema stopgezet omdat het mij niet dichter bij de Heer bracht, maar eerder verder van de Heer afbracht.

Voor mij geldt wat geschreven staat in Joh. 1:1 te beginnen met: 'In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.' En lees de daaropvolgende verzen ook maar eens.

----- ... -----

God Almachtig **is Geest** (Gen. 1:1) en niemand kan Hem zien.

Ik geloof dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is gekomen zodat de wereld Hem zou zien. Jezus Christus is dus de Menselijke verpersoonlijking van God Almachtig, in een lichaam van vlees en bloed.

Want Jezus Christus zegt Zelf in Joh. 6:46, Joh. 14:9 'wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien'. En in Joh.10:30 zegt Hij dat 'God en Hijzelf Eén zijn'.

Ex. 20:3-5 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten

II Tim. 3:14 Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt

Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

Gen. 1:1-2 In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water

Joh. 6:46 Niet dat iemand de Vader gezien heeft, behalve Hij Die van God is; Hij heeft de Vader gezien.

Joh. 14:9 Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.....

Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

Dus nogmaals: is Jezus Christus God Almachtig?

Voor mij is het antwoord ja.

Die verwarrende tijd waarover ik in het voorgaande sprak, was een verschrikkelijke tijd. En daar wil ik niet weer naar terug.

Ik wil dus ook geen discussie aangaan of Jezus Christus God is of niet. Buiten de andere Bijbelboeken om zijn er genoeg uitspraken van Jezus Christus Zelf die dit aantonen.

Ik wil het nog duidelijker maken met het volgende voorbeeld:

Ik ben de chauffeur van een trolleybus. Jezus Christus is de trolleybus. De trolleybus is verbonden met de rijdraden die boven de weg hangen. De verbinding met die rijdraden is de Heilige Geest en de rijdraden zelf is God Almachtig die de weg voor mij bereidt. Dat is een onlosmakelijke Eenheid.

Wanneer ik uit de trolleybus stap, kom ik nergens meer; wanneer ik als chauffeur een andere kant op ga met de trolleybus dan de rijdraden aangeven; kom ik los van God Almachtig en zal de trolleybus snel stil komen te staan. Dus om mijn leven de juiste richting te kunnen gaan heb ik de trolleybus en de geleidestangen en de rijdraden nodig. Ik kan niet zonder één van hen, want dan kom ik tot stilstand.

----- ... -----

Dan nu naar het Bijbelgedeelte waar Johannes over schrijft.

Jezus Christus zegt dat *'Hij niets van Zichzelf kan doen, als Hij het de Vader niet heeft zien doen, want al wat Deze doet, dat doet de Zoon ook op dezelfde wijze.'*

Dit is geen raadselachtige uitspraak; dit is gewoon een uitspraak zoals kinderen over hun ouders doen, of andersom.

Want mijn kinderen groeien op. En ze doen exact na, wat ik als ouder doe. Ze horen mij spreken en ze nemen de klanken over. Die klanken worden woorden en de woorden worden zinnen.

Als ik mijn kinderen leren om met mes en vork te eten, dan nemen ze die gewoonte over en gaan ook met mes en vork eten.

Dus, wat Jezus Christus hier zegt is geen Spaans, maar gewoon Nederlands.

Waarom doen mijn kinderen ons als de ouders na?

Omdat de ouders de kinderen liefhebben (tenminste, zo hoort het te zijn). En is het niet de grootste wens van de ouders, dat het de kinderen goed gaat? Ja, dat het hen zelfs beter gaat dan henzelf?

Op dezelfde wijze heeft God de Vader Zijn Zoon Jezus Christus lief.

In Jezus Christus heeft God de Vader al Zijn kinderen lief, want Hij heeft een welbehagen in hen (Lukas 2:14). Ja Hij heeft de mensenkinderen zó lief (Joh. 3:16) dat Hij ze zelfs dingen wil laten zien die nog groter zijn, zodat deze mensenkinderen zich zullen verwonderen.

----- ... -----

En dát heeft God Almachtig toch gedaan?

Jezus Christus, God's Zoon, God Zelf is gestorven maar is ook weer uit de dood opgestaan. Is er een groter werk dan opstaan uit de dood?

Zegt Jezus Christus het Zelf niet op deze wijze in Joh. 10:18 *Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen.*

God de Vader heeft het Jezus Christus voorgedaan. Want de hele schepping is als een ademtocht uit Zijn mond voortgekomen. (Ps. 33:6 ^{AV}). God Almachtig heeft Levendmakende Kracht, en Jezus Christus Zijn Zoon heeft dit ook.

----- ... -----

Dan komt nog een belangrijke vraag: Is God Almachtig ook mijn Vader?

Als God Almachtig niet mijn Vader is dan kan ik ook niet de dingen doen die Jezus Christus heeft gedaan, omdat Hij het Zijn Vader heeft zien doen.

Als Ef. 2:10 zegt dat ik geroepen ben om de goede werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid, dan kan dat alleen wanneer God mijn Vader is.

Ook deze vraag werd mij laatst gesteld. En ik kom dan tot volgend antwoord :

God Almachtig is mijn Vader omdat ik door God gemaakt ben. En dat niet alleen, ik ben ook geschapen naar Zijn Beeld (Gen. 1:26); dus ik ben door God gemaakt.

 Luk. 2:14 *Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen*

 Joh. 3:16 *Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*

 Joh. 10:18 *Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen.*

 Ps. 33:6 ^{AV} *By the word of the LORD were the heavens made; and all the host of them by the breath of his mouth.*

 Ef. 2:10 *Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen*

 Gen. 1:26 *En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;*

Maar maakt dat God Almachtig tot Mijn Vader?

In het verhaal van 'de Kananese Syro-Fenicische vrouw' heb ik beschreven dat ik geloof dat de wedergeboren Christenen van deze tijd (en van voor deze tijd) nakomelingen zijn van het tienstammenrijk van Israël, dat in ±722 voor Christus verbannen is, en zich vermengd heeft met de wereldbevolking. Is het niet biologisch dan ieder geval geestelijk (Rom.4:16).

Dit is de enige manier waarop ik kan verklaren **waarom** ik het geloof wél van God Almachtig heb gekregen en bijvoorbeeld mijn buurman niet. God **moet** daar een bedoeling mee hebben gehad. Want God is geen God van voorkeuren en lievelingetjes. Hij heeft de hele mensheid lief (Luk. 2:14).

Jezus Christus zegt in Matt. 12:50 dat wanneer ik de werken van de Vader doe, dat ik de 'Broer' van Jezus Christus ben. En als Jezus Christus de Zoon van God Almachtig is, ben ik die het werk van de Vader doe **ook** een zoon van God. En als Jezus Christus zegt dat God Zijn Vader is en ik ben een 'broer' van Jezus Christus, dan is God ook mijn Vader.

Buiten het theologisch 'aantonen' dat God Almachtig mijn Vader is, is het bovenal een zeker weten. Ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat God mijn Vader is.

----- ... -----

Nu ik deze vraag beantwoord heb kan ik verder gaan met het Bijbelgedeelte in Johannes 5. Want vanaf vers 19 spreekt Jezus Christus over Zijn relatie met Zijn Vader.

Als Jezus Vader ook mijn Vader is, spreekt dit gedeelte dus ook over mij.

Als Jezus Christus mijn 'Grote Broer' is, die de dingen doet omdat Hij het de Vader heeft zien doen, dan betekent het, dat ik dit ook in mij heb, want ik heb het Jezus Christus zien doen (in de Bijbel en Jezus Christus **is** de Bijbel). Dus ik kan het ook doen.

Sterker nog, ik ben geroepen om de bekering te verkondigen en om de komst van het Koninkrijk van God Almachtig te verkondigen. Ik ben geroepen om mensen te genezen van alle ziekte en kwaal, om ook mensen te bevrijden uit hun gevangenschap, door demonen te verdrijven. Ik ben zelfs geroepen om doden op te wekken. En dat allemaal in de Naam van Jezus Christus.

----- ... -----

☞ Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Matt. 12:50 Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder

Wat noemt Jezus Christus dan allemaal op :

- De Zoon kan niets doen als Hij het de Vader niet heeft zien doen;
- De Vader heeft de Zoon lief en laat de Zoon grotere werken zien;
- De Vader wekt doden op; de Zoon wekt doden op;
- De Vader oordeelt niemand; de Zoon oordeelt;
- Eer ik de Zoon niet, dan kan ik de Vader ook niet eren;
- Wie de Zoon gelooft; gelooft de Vader en heeft eeuwig leven;
- Wie de Zoon niet gelooft, gelooft de Vader ook niet komt in de verdoemenis.

Dat is nogal wat. En daarnaast legt het ook een grote verantwoordelijkheid op mij. Maar daar ben ik dan ook *'eersteling'* voor, die God Almachtig aangewezen heeft al voor de totstandkoming van deze wereld.

Ik ben een Ambassadeurs om het volk van God Almachtig, de geroepen die dit nog niet weten, de weg te wijzen. (Zie *'Eerstelingen en Ambassadeurs op pag. 12-18)*. Om hen te helpen om uit de moeilijkheden te komen in het *'vreemde'* land waar zij vertoeven? Want de wereld is voor hen als een vreemd land; het Koninkrijk der hemelen is hun thuisland.

God de Vader die de hemel, de aarde en de wateren onder de aarde heeft geschapen, door het uit te spreken zei: *'er is licht'*, en er was licht.

Zo is de stem van God Almachtig overal te horen; in de hemel, op de aarde en in de wateren onder de aarde. Waarbij ik vaak de wateren onder de aarde of het innerlijk van de aarde benoem met *'de hel'*; de plek van intense hitte.

Als de stem van God Almachtig overal te horen is, dan is ook de stem van de Zoon overal te horen. Ja ook de doden zullen de stem van Jezus Christus horen. (I Petr. 3:19-20)

Hoe dit kan?

Dit kan omdat mijn lichaam van vlees en bloed niets meer of minder is dan een *'aardse tent'* zoals Paulus dit noemt in II Kor. 5:1. Als ik sterf, dan vergaat dit lichaam, dat is de dood.

Maar mijn geest leeft. En mijn geest is na het sterven van mijn lichaam in de hemel of onder de aarde.

En omdat Jezus Christus stem ook hoorbaar zal zijn onder de aarde zullen de doden van lichaam, maar de levenden van geest Zijn stem horen.

📖 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Dit blijkt ook wel uit I Petr. 3:19-20 waar staat dat Jezus Christus **na** Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om daar de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

-----...-----

Het voorgaande is een heel belangrijk principe, want ik kan hier op aarde God Almachtig afwijzen; Jezus Christus afwijzen; daardoor voor mijzelf een 'helse' periode creëren. Maar deze 'helse' periode duurt net zo lang totdat ik Jezus Christus wél zal aannemen.

Of dit nu tijdens mijn aardse leven is of in het zogenaamde hiernamaals. Voor God Almachtig is die scheiding er helemaal niet.

Joh. 5:25 zegt het als volgt: 'De tijd komt en is nu, dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie Hem horen, zullen leven'.

Met andere woorden; zit ik 'in de hel' (dodenrijk) en ik hoor de stem van Jezus Christus, dan heb ik de keus: **of** ik hoor naar Die stem en zal leven; **of** ik wijs die stem af en zal in de 'helse' omstandigheden blijven. Die keuze is aan mijzelf. Ook Joh. 5:28 zegt dit.

----- ... -----

Ik moet niet vergeten dat God Almachtig God is; dat Jezus Christus God is; en dat ik een mens ben. Ik ben een **maaksel** van God. En alhoewel God mij bijna goddelijk heeft gemaakt ben ik **GEEN** God en zal ik dit ook nooit worden.

God Almachtig en Jezus Christus hebben leven in Zichzelf, ik niet.

Ik zou dit misschien wel graag willen, maar ik heb het niet.

In het paradijs bleef de mens leven omdat hij regelmatig at van de 'boom des levens'. Dit zou tot in de eeuwigheid door zijn gegaan ware het niet dat de eerste mens zondigde waardoor de toegang tot de 'boom des levens' versperd werd.

Deze 'boom des levens' in de Hof van Eden, was Jezus Christus Zelf.

Het belangrijkste principe is dat de Zoon niets kan doen uit Zichzelf.

Ik wijs daarmee nog even op de heilige Eenheid. Er is volkomen gelijkwaardigheid in die Eenheid, maar geen gelijkheid.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Joh. 5:25 De tijd komt en is nu, dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie Hem horen, zullen leven

Joh. 5:28 Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

Als ik als mens doe wat ik Jezus Christus heb zien doen, wil dit nog niet zeggen dat ik gelijk ben aan Jezus Christus. Ook al ben ik één met en in Hem en ook al is Hij één in en met mij.

Het gaat om God Almachtig; door Zijn wil is de aarde geschapen; en Zijn wil moet gehoorzaamd worden; door Jezus Christus, door de Heilige Geest en mij als mens.

Het grote verschil tussen Jezus Christus en mij als mens is dat Jezus uit God Almachtig Zelf komt en daarom altijd in alles de wil van God doet.

De gebrokenheid van deze wereld had geen vat op Jezus Christus; terwijl ik als mens daar wél onder gebukt gaat. Tenminste zolang ik in mijn '*aardse tent*', dat is mijn lichaam, woon.

God Almachtig getuigt daarvan. Hij heeft daarvan getuigd toen Jezus Christus werd geboren; toen Hij werd gedoopt; toen Hij samen met Elia en Mozes op de berg verheerlijkt werd. De hemel ging open en de stem van God klonk luid en duidelijk dat Jezus Christus Zijn Zoon is en dat God in Hem welbehagen had.

Daarom is het getuigenis van Jezus Christus groter dan het getuigenis van Johannes de Doper. Johannes was een mens; en zijn getuigenis was als een brandende en lichtgevende lamp; enorm belangrijk, maar hij was de aangekondigde Messias niet; hij was een wegvoorbereider voor Jezus Christus.

Johannes de Doper deed ook niet die werken die Jezus Christus deed. Johannes de Doper doopte de doop van bekering en predikte over de komst van het Koninkrijk der hemelen.

Als ik in het O.T. lees wat de kenmerken zijn van de aangekondigde Messias dan kan ik deze ook niet toepassen op Johannes de Doper, maar wél op Jezus Christus. En die kenmerken, die werken alleen al, getuigen dat Jezus Christus de Zoon van God is, en Zelf God Almachtig is.

----- ... -----

Als ik de Schriften niet wil onderzoeken, of in het Nederlands gesproken: als ik de Bijbel niet (meer) wil openen en liever anderen napraat, dan zal ik Jezus Christus ook niet zien. En als ik Hem niet zie dan zal ik God Almachtig ook niet zien.

De rode draad is nog steeds: ga zelf op onderzoek uit.

Boeken, tijdschriften die over Jezus Christus vertellen hebben allemaal hun waarde, maar door hen vind ik Jezus Christus niet.

Alleen wanneer ik de Bijbel **zelf** opensla, wanneer ik de teksten van de Bijbel op mij in laat werken, pas dan zal ik zien dat Jezus Christus het levende Woord is, en dat Hij het is die door de Bijbel heen spreekt.

----- ... -----

Satan heeft een groot werk gedaan door de mensen te misleiden. Door hen menselijke '*leiders*' te geven die voor de mensen lezen, denken en spreken.

Het resultaat daarvan is dat:

- veel mensen niet meer geloven in God Almachtig, Schepper van hemel en aarde;
- veel mensen niet meer willen inzien dat zij van nature zondaars zijn en daardoor het eigendom zijn van satan die alleen maar ellende en misère uitstort over de mensen;
- veel mensen daardoor ook geen verlossing nodig denken te hebben en dus Jezus Christus alleen maar zien als een '*goed mens*' in plaats van Goddelijke Verlosser en Redder.

Dat was in de tijd van Jezus Christus op aarde al zo, en in de eeuwen daarna is het alleen maar erger geworden.

Feit is dat elk mensenleven beoordeeld zal worden langs liniaal van de wet van Mozes die God Almachtig gegeven heeft.

Of ik het nu geloof of niet; het zal zo gebeuren.

Ieder mens weet van zichzelf wel dat hij wel eens gezondigd heeft. En zonde is als een overtreding van de wet van God Almachtig.

Wat veel mensen niet willen zien is dat de wet van God Almachtig maar één straf kent op overtreding van die wet. En dat is de doodstraf. En die straf geldt voor alle mensen, want nogmaals: alle mensen hebben gezondigd.

Alleen wanneer Jezus Christus mijn '*Advocaat*' is, kan Hij '*de lijst met aanklachten*' die tegen mij geldt, vernietigen. Dan is mijn strafdossier leeg. En als mijn strafdossier leeg is kan de Rechter maar tot één oordeel komen. En dat is vrijspraak!

Heb ik Jezus Christus **niet** als '*Advocaat*'; heb ik Jezus Christus **niet** aangenomen als mijn Redder en Verlosser, dan is mijn strafdossier niet leeg. En dan kan de Rechter maar tot één oordeel komen. En dat is: schuldig.

Dat is het creëren van een 'helse' fase waarin ik mijzelf stort omdat ik niet wil geloven dat God Almachtig God is, en dat Jezus Christus Gods Zoon is.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat '*een lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3));
- De Rechter (Dit is God Almachtig);
- Mijn advocaat..... Mijn advocaat is Jezus Christus;
- Ikzelf als de gedaagde; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('*de lijst met aanklachten*') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht uigedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeek en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een *'lijst met aanklachten'* vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die *'lijst met aanklachten'* leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn *'lijst met aanklachten'* wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in.

En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Conclusie: De Bijbel zegt dat het loon op de zonde *de dood* is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En ook zegt de Bijbel dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1). Dat betekent dat de **hele** mensheid ten dode is opgeschreven inclusief mijn persoon, want iedereen heeft gezondigd.

Maar dat betekent wel, dat de schepping kapot is, dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft, voor eeuwig kapot is en dat mijn leven hier op aarde totaal zinloos is.

Want wat ik ook doen, hoe goed of slecht ik het ook doe, er is geen redden aan; Ik kan mijn zonden zelf niet wegpoetsen.

Satan is nu eigenaar geworden van mij, net zo lang tot er *'betaald'* is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

Maar laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God is **ZELF** naar deze wereld gekomen **in** Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15) en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha betaald voor de mensen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtreedingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtreedingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht.

☞ Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

☞ Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen..

☞ I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

Wat kost mij dit allemaal?

Niets anders dan het geloof in dit verhaal, het Evangelie genoemd. Een ieder die dit gelooft heeft, heeft eeuwig leven. En heeft God Almachtig weer als eigenaar gekregen (Joh. 3:16). Want door dit Reddingswerk van Jezus Christus te geloven, erken ik dat ik een zondaar ben en dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gered heeft.

Alleen door het geloof in Jezus Christus kan ik onder heerschappij van satan uitkomen en weer terugkomen onder de heerschappij van God Almachtig.

----- ... -----

Als je het voorgaande allemaal niet gelooft, blijft straks alleen het 'oordeel' over. Dan zullen de haren uit het hoofd getrokken worden; dan zal er gehuild, gesmeekt worden om genade. De keuze is aan de mens zelf.

Is dit hard?

Is het hard wanneer ik de handleiding van de fabrikant van mijn auto naast mij neerleg en diesel tank, terwijl ik een benzinemotor in mijn auto heb?

Dát staat in die handleiding; dát heeft de autodealer mij ook meermalen duidelijk verteld.

Maar ik ben autonoom, ik maak mijn keuzes. En als ik er dan voor kies om diesel te tanken in plaats van benzine, omdat dit veel goedkoper is, is dit mijn keuze en mijn verantwoordelijkheid.

De vraag is dan alleen, wanneer mijn auto haperend en stotterend tot stilstand kom, of ik de autodealer of de autofabrikant aansprakelijk kan en mag stellen.

Het antwoord is Neen, want zowel de autodealer als de fabrikant zullen beiden wijzen op de handleiding die ik bij mijn auto heb gekregen en op de waarschuwingen die ik gehad heb.

Het Evangelie van Jezus Christus is geen Evangelie dat op angst gebaseerd is; maar het Evangelie stelt duidelijk de voorwaarden waaronder mijn levensmotor het soepelst loopt, zonder haperingen.

Maar als ik dit niet wil lezen; dan is dat mijn keuze en mijn verantwoordelijkheid.

📖 Joh. 3:16 Want also lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Hoofdstuk 7.8

Het volgen van Jezus Christus

Het Brood des levens

(Johannes 6:22-59)

Het verhaal met de titel '*Het brood des levens*' speelt zich volgens Johannes af direct na de wandeling van Jezus Christus over de zee, want Johannes begint met '*De volgende dag.....*'

Dan wordt er eerst het één en ander verteld over de zoektocht van de mensen naar Jezus Christus en Zijn discipelen, want de mensen vinden wel het bootje waarmee de discipelen aan land zijn gekomen, maar Jezus Christus vinden zij niet.

Totdat ze maar naar de woonplaats van Jezus Christus zijn gegaan, Kapernaüm, om te kijken of Hij daar misschien is. En ja hoor, daar is Hij.

Dan zie ik die **natuurlijke** manier van denken van de menigte weer tegenover de **geestelijke** manier van denken van Jezus Christus.

De mensen vragen: '*Rabbi, wanneer bent U hier gekomen?*'

Een duidelijke vraag, maar Jezus Christus beantwoordt die vraag helemaal niet. Hij zegt: '*Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: U zoekt Mij niet omdat u tekenen gezien hebt, maar omdat u van de broden gegeten hebt en verzadigd bent*'.

Met andere woorden: '*jullie zoeken Mij omdat jullie hier gratis eten en drinken krijgen*'.

En dan gaat Jezus Christus direct de geestelijke toer op door te zeggen : '*Werk niet om het voedsel dat vergaat, maar om het voedsel dat blijft in het eeuwige leven, dat de Zoon des mensen u geven zal; want Hem heeft God de Vader verzegeld*'.

----- ... -----

Zoals zo vaak probeer ik mij dit tafereel voor ogen te krijgen.

Ik zie een menigte mensen uit alle lagen van de bevolking; herders, vissers, geletterden, ongeletterden, zieken, gebondenen; kortom veel mensen. En die mensen zijn allemaal op zoek naar Jezus Christus.

Misschien zijn er wel mensen geweest die meer van Zijn onderwijs wilde horen. Maar er zullen ook vast mensen zijn geweest die ziek waren of die bezet gebied waren door demonen en die bevrijding wilden.

Misschien waren er ook wel mensen die uit sensatie Jezus Christus volgden, want waar Hij was gebeurde altijd wat.

En er zullen ook wel arme mensen geweest zijn die gratis eten en drinken voor ogen hadden.

Die mensen horen **allemaal** die woorden van Jezus Christus, dat zij niet moeten werken voor voedsel dat vergaat, maar dat zij moeten werken voor voedsel dat eeuwig blijft.

Ik kan mij voorstellen dat de mensen daar even niets van snaptten.

Ze waren mensen van de wereld en dachten ook werelds.

Waar konden zij dan werk doen voor voedsel dat nooit zou vergaan? Welke baan leverde dat soort voedsel op? En dat voedsel dat nooit zou vergaan zou Jezus Christus geven? Was Hij dan een werkgever? Had Hij een eigen bedrijf?

Kortom allemaal aardse overdenkingen.

Jezus Christus legt het uit: *'Dit is het werk van God, dat u gelooft in Hem Die Hij gezonden heeft'.*

Dus het geloof **in** Jezus Christus, Die door God Almachtig gezonden is, geeft voedsel dat nooit vergaat!

Ik vind dat zware kost. En waarschijnlijk de mensen ook, want zij vragen om een teken, een bewijs dat wat Jezus Christus zegt ook werkelijkheid en waarheid is. Zij verwijzen daarbij naar Mozes die hen het manna (en de kwartels) gegeven had in de woestijn aan het volk Israël (Ex. 16).

Hier blijkt weer die **natuurlijke** manier van denken. Want de mensen zeggen dat Mozes het manna en de kwartels gegeven had terwijl het helemaal niet van Mozes afkwam maar van God, de Almachtige.

En dat was nog voedsel dat wel verging, want de Israëlieten mochten maar zoveel manna nemen voor één dag. En zoveel kwartels voor vlees voor één dag. Wie toch meer meenam kwam bedrogen uit, want de volgende dag was het manna bedorven.

----- ... -----

Weer wijst Jezus Christus naar God de Vader: *'Mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel, want het brood van God is Hij Die uit de hemel neerdaalt en aan de wereld Zijn leven geeft'*.

En weer vertaalt het volk dit op een **natuurlijke** wijze: *'Heere, geef ons altijd dat brood'*.

Ik wil het volk hier niet betichten van onbegrip of domheid. Het is gewoon een feit dat de wereld het **geestelijke** niet begrijpt en het geestelijke begrijpt het natuurlijke niet.

Jezus Christus komt van de Vader en Hij doet de dingen die Hij de Vader heeft zien doen. En Hij spreekt de woorden Die Hij Zijn Vader heeft horen spreken.

Het is net of hier twee buitenlandse groepen tegenover elkaar staan. Ieder spreekt in de taal waarin hij grootgebracht is; en ze begrijpen elkaar (nog) niet.

----- ... -----

De mensen zien het wel zitten om brood te krijgen dat nooit zal vergaan. Dat scheelt weer een hoop heen en weer geloop.

Maar Jezus Christus heeft het helemaal niet over voedsel dat het lichaam sterkt. Hij heeft het over Zich Zelf; dat wanneer ik Hem eet, ik voedsel geef aan mijn geest die eeuwig leeft. En dat door het eten van Jezus Christus mijn geest sterker en sterker wordt in de zaken van het Koninkrijk der hemelen.

Dat zegt Jezus Christus hier ook: *'Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben'*.

Weer dat **geestelijke** dus. Jezus Christus heeft het helemaal niet over mijn bestaan hier op aarde. Hij ziet dat niet eens. Hij heeft het over het Koninkrijk der hemelen en Hij wil niets liever dan dat ik een inwoner word van dat Koninkrijk der hemelen.

Maar daarvoor moet er nog wel veel veranderen. Het **natuurlijke**, het wereldse denken moet helemaal aan de kant gezet worden. Het **natuurlijke**, het wereldse denken, eten en drinken is alleen goed voor mijn aardse lichaam.

Maar dat aardse lichaam verdwijnt een keer. Het sterft en zal weer tot stof vergaan.

Mijn geest, dáár gaat het Hem om. Mijn geest blijft ergens als mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is. En de plaats waar mijn geest heengaat bepaal ik zelf. Of ik eet van het Lichaam van Jezus Christus, of niet.

----- ... -----

Uit wat Jezus Christus allemaal heeft meegemaakt in de loop der jaren hier op aarde, weet Hij dat er heel veel mensen zijn die grote moeite hebben met Zijn boodschap. Want dit komt toch wel heel erg dichtbij.

De religieuze leiders hebben Jezus Christus openlijk afgewezen en dat niet alleen; zij hebben veel volgelingen opgehitst om niet in Hem te geloven. De mensen moeten vertrouwen hebben in **hen**, de geestelijk leiders. **Zij** zijn aangesteld om het volk geestelijk leiding te geven en **zij** hebben gestudeerd. Dus als er mensen zijn die weten hoe de aangekondigde Messias uit het O.T. eruit zal zien, dan zijn **zij** het wel. Neen, die Jezus Christus is een oplichter!

Daarom zegt Jezus Christus ook: *'Maar Ik heb u wel gezegd dat u wel gezien hebt, en toch niet gelooft'.*

En dan wijst Jezus Christus weer naar God Almachtig, Zijn Vader, wanneer Hij zegt: *'Alles wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen; en wie tot Mij komt, zal Ik beslist niet uitwerpen, want Ik ben uit hemel nedergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft'.*

----- ... -----

Nu even naar vandaag de dag.

Stel dat dit verhaal van Jezus Christus vandaag de dag speelde.

Er is een Man die grote wonderen en tekenen doet en die op deze wijze tot de kerken en gemeenten spreekt. Hoeveel mensen zouden dit geloven? Wie zouden Hem aannemen? Hoeveel religieuze leiders zouden Hem aannemen?

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer ik de Bijbel niet ken, ik ook niet weet waar Jezus Christus aan te herkennen zou zijn. En als ik dat niet weet ben ik dus gevoelig voor alle soorten *'leer'* die verkondigd wordt. Komt de wind uit het oosten dan ga ik mee naar het westen. Komt de wind uit het westen, dan laat ik mij meevoeren naar het oosten.

Alleen wanneer ik kennis heb van Jezus Christus; wanneer ik kennis heb van God Almachtig, zul ik de dingen kunnen onderscheiden. Alleen dán kan ik onderscheiden wat van God komt en wat niet.

----- ... -----

Dan komt het antwoord op die veel gestelde vraag vandaag de dag.

Wat is de wil van God Almachtig dan?

Wat wil God Almachtig van mij?

Wat moet ik in dit leven dan?

Het antwoord van Jezus Christus is helder en duidelijk: **'en dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat een ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag'**. (Joh. 6:40)

 Joh. 6:40 En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

Met andere woorden: Geloof **in** Jezus Christus, dat Hij uit God Almachtig is, dat Hij God is. En ook al is mijn lichaam gestorven en tot stof vergaan; Hij zal mijn geest doen leven tot in eeuwigheid.

Maar weer wijzen de Joden Jezus Christus af. Weer nemen zij niet aan wat Jezus Christus zegt over Zichzelf en over God Almachtig.

'Wie is die Jezus; is Hij niet de zoon van Jozef en kennen wij zijn vader en moeder niet? Wie is die Jezus dat Hij van Zichzelf zegt dat Hij neergedaald is uit de hemel. Wij hebben Hem toch geboren zien worden uit Zijn moeder Maria?'

Kortom weer die tegenstrijdigheid tussen het **natuurlijk** denken en het **geestelijk** denken.

-----...-----

Dan doet Jezus Christus weer een wonderbaarlijke uitspraak die het veel mensen vandaag de dag zo moeilijk maakt: *'Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt'*.

Met andere woorden: alleen diegenen die God Almachtig uitgekozen heeft, zullen **in** Jezus Christus geloven. Dus niet iedereen.

Is God Almachtig dan selectief? Heeft Hij dan voorkeurskinderen? Lievelingetjes?

Neen, God Almachtig heeft **GEEN** lievelingetjes en GEEN voorkeurskinderen. God voert het plan uit zoals Hij Zich gemaakt heeft; en dit gebeurt in de volgorde zoals Hij Zich gepland heeft.

Dat plan is al in werking getreden ver vóór de grondlegging van de wereld;

Dat plan betreft deze wereld;

Dat plan gaat verder in het hiernamaals.

God Almachtig heeft Zich wél eerstelingen en ambassadeurs gemaakt. En ik geloof dat het volk Israël hier een centrale rol in vervult. Ik heb dit al eerder op pag. 12-18 beschreven.

Ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden het voormalige tien-stammenrijk is uit het volk Israël.

Het teken waaraan ik Gods volk kan herkennen is dat zij God Almachtig aanbidden **in** Jezus Christus en dat zij een grote liefde hebben voor het volk Israël, dat vlak voor de terugkomst van Jezus Christus op deze aarde herenigd zal gaan worden met het twee-stammenrijk (het huidige Israël zoals wij dit nu kennen). (Hos. 1:11)

Dus de gave van het geloof, het cadeau om te kunnen geloven, of zoals Jezus Christus het hier zegt, mensen die door God Almachtig getrokken zijn, is in eerste instantie gegeven aan het volk Israël. Het hele volk Israël. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk.

En de rest van de wereld bevolking dan? Die zal moeten branden in de hel tot in eeuwigheid?

Daar geloof ik helemaal niets van.

Maar de dingen moeten gebeuren zoals God Almachtig ze bedacht heeft. Het volk Israël heeft een functie, namelijk om richtingaanwijzer te zijn voor de **hele** wereld, naar het Koninkrijk van God. Of zij dit nu doet op een in onze ogen juiste of foutieve manier doet niet ter zake.

Dát is de roeping voor het volk Israël. God Almachtig zegt in Gen. 12:2-3 al tegen Abraham dat **alle** volken (meervoud) ter wereld gezegend zullen worden in de nazaten van hem.

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden

Als jij je nu afvraagt of jij bij dat volk Israël hoort? Dat jij ook een nazaat bent van dat tien-stammenrijk? Dan is mijn antwoord ja.

Waarop ik dat baseer?

De wereld zal zich nooit afvragen of zij geroepen zijn door God Almachtig. Alleen al het zoeken naar dit antwoord is de bevestiging dat God jou op het oog heeft.

----- ... -----

Dan nog al die andere mensen die op de aarde zijn?

Paulus zegt in Fil. 2:10 dat er een tijd komt dat **alle** monden zullen belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. En dat er een tijd komt dat **alle** knie zich zal buigen voor Jezus Christus. **Alle** mensen in de hemel, op de aarde en die onder de aarde zijn.

Als dat gebeurd is, zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan de Vader. (I Kor. 15:24)

Ik bid dat dit helder mag zijn voor iedereen die het leest.

Wat een vreugde, wat een blijdschap.

God Almachtig is niet uit op de vernietiging van de mens; Hij is uit op het herstel en genezing van de mensheid. En het zal geschieden, maar wel op Zijn manier. Eerst de geroepenen, het volk Israël, dan de anderen.

----- ... -----

Weer bevestigt Jezus Christus het bovenstaande; *'en zij zullen allen door God onderwezen zijn. ieder dan die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, komt tot Mij'.*

Daarom ga ik in het gedeelte *'De Zoon en de Vader'* zo uitgebreid in op de vraag of God Almachtig ook mijn Vader is. Want als ik dit niet weet dan komen deze woorden waarschijnlijk als dwaasheid over (I Kor. 1:18)

Ik verwijs hier ook naar het stukje dat ik schreef over de relatiedriehoek in het gedeelte over *'de zaligsprekingen'*.

Jezus Christus is het *Brood des Levens*. En iedereen die hiervan eet, zal eeuwig leven. Net zoals de mensen die leefden in de Hof van Eden en aten van de *'boom des levens'*.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Misschien gaat er al een lichtje branden, maar de tafel des Heren (het avondmaal) is de plek waar die woorden van Jezus Christus werkelijkheid worden.

Daar breekt Jezus Christus het brood zoals zijn lichaam gebroken is geweest aan het kruis van Golgotha. Daar zegt Hij ook dat wie daarvan eet eeuwig leven zal hebben.

Is dit dan kannibalisme?

Onzin natuurlijk! Maar zoals het water in wijn veranderde tijdens *'de bruiloft te Kana'*, op het moment dat het water in de mond van de ceremoniemeester kwam, zo verandert het brood in het lichaam van Jezus Christus. En elke keer als ik dit brood eet, eet ik een stukje van Jezus Christus en ga zodoende meer en meer op Hem lijken.

Wat zit het Evangelie van Jezus Christus toch prachtig in elkaar. Hoe vullen de boeken uit de Bijbel elkaar aan en bevestigen zij elkaar.

----- ... -----

Die vraag over *kannibalisme* is niet van deze tijd want ook de Joden maakten ruzie hierover met Hem. Ook zij dachten dat Jezus Christus hier bedoelde dat zij letterlijk Zijn vlees zouden eten.

Het is het **natuurlijke** denken tegenover het **geestelijk** denken. En weet dit: alleen al het feit dat jij deze woorden leest bevestigt dat jij één van diegenen bent die God Almachtig geroepen heeft om de gave van het geloof te ontvangen.

Misschien snap ik er allemaal nog niets van. Dat geeft niet, de Heilige Geest zal het mij leren wanneer ik zelf de Bijbel ga open doen; en ga lezen. Dan wordt het woord wat ik lees als brood. Ik krijg honger naar meer en meer en meer en ik zal groeien in het geestelijk, hemels denken.

Jezus Christus zegt: *'Zoals de levende Vader Mij gezonden heeft, en Ik leef door de Vader, zo zal ook wie Mij eet, leven door Hem'*

----- ... -----

Is God Almachtig mijn Vader?

Weet ik waarom?

Ben ik een broer(tje) van Jezus Christus?

Jezus Christus heeft de dingen gedaan Die Hij Zijn Vader zag doen.

Ik mag de dingen doen die ik Jezus Christus heb zien doen. En in Hem Zie ik het de Vader doen.

Besef ik wel welke kracht ik heb in Hem?

En wat doen ik daarmee?

Laat ik de Kracht die mij gegeven is door Jezus Christus gebruiken om de goede werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid (Ef. 2:10) en dat niet voor mijn eigen belang, maar om te helpen geestelijke bolwerken te slechten die tegen God zijn. (II Kor. 13:10)

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Hoofdstuk 7.9

Het volgen van Jezus Christus

Veel discipelen verlaten Jezus

(Johannes 6:60-66)

Johannes vertelt dat naar aanleiding van het gedeelte over *'het brood des levens'* de discipelen het hard vinden wat Jezus Christus zegt.

En heb ik al niet hetzelfde geschreven? Dat wanneer ik de woorden van Jezus Christus niet begrijp omdat ik nog zo geënt bent op het **natuurlijke** denken, dat de woorden van Jezus Christus dan als hard over komen?

Dat is niets nieuws, want dat gebeurde ook in de tijd van Jezus Christus hier op aarde.

Met Jezus Christus zeg ik: *'de Heilige Geest is het Die levend maakt, het vlees heeft geen enkel nut; de woorden die Ik tot u spreek zijn geest en leven'*

Ik ben zo gehecht aan mijn lichaam. Ik heb er letterlijk alles voor over om dat lichaam goed te verzorgen, gezond te houden. Ja, alles wat ik doe, staat in het teken van mijn lichaam. En als mijn lichaam begint te haperen en zelfs tot stilstand komt en sterft, dan is de wereld te klein. Dat is een ramp van ongekende grootheid.

Maar dat is *'natuurlijk'* denken.

Het geestelijk denken is dat ik dit lichaam gekregen heb om de goede werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid. (Ef.2:10). Het gaat God helemaal niet om mijn lichaam. Het gaat God om mijn geest. En die geest leeft door, ook al is mijn lichaam gestorven.

Ik zou wat dat aangaat niet zoveel aandacht aan de verzorging van mijn lichaam moeten geven, maar meer aandacht aan mijn geest.

Dát is waar Jezus Christus in de gedeelten *'de Zoon en de Vader'* en *'het brood des levens'* over spreekt.

En de verzorging van mijn geest ligt hem in het aannemen van Jezus Christus. Het luisteren naar Zijn woorden en die ook toepassen in mijn leven. Het aanbidden van God Almachtig **in** Jezus Christus is het broodnodige onderhoud van mijn geest.

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, gescha-pen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Dán en daarin kan de Heilige Geest mijn geest vormen en 'opvoeden'.

En als die vorming en opvoeding voldoende is in de ogen van Jezus Christus, dan zal Hij mijn aardse lichaam laten afsterven zodat mijn geest aan de volgende fase kan beginnen.

----- ... -----

Ik moet niet denken dat dit leven hier op aarde een opzichzelfstaand iets is. Dit aardse leven van mij is een onderdeel van een veel groter plan.

God Almachtig laat daar in de Bijbel hier en daar iets van zien, maar voor mijzelf is het grootste deel van Zijn plan voor mij nog een raadsel. Maar ik ben daarin niet de enige, want zegt Paulus dat ook niet in I Kor. 13:12?

Als dit leven hier op aarde een opzichzelfstaand leven was dan zou ik de uitverkiezing van het volk Israël oneerlijk kunnen noemen; dan zou ik het feit dat het geloof aan sommigen is gegeven en niet aan iedereen, als oneerlijk kunnen noemen. Maar zo zit het niet in elkaar.

God Almachtig heeft vóór de totstandkoming van deze wereld al een plan gemaakt.

De reden waarom Hij de aarde geschapen heeft is voor mij misschien een raadsel. Voor Hem niet. Het leven hier op aarde is voor mij misschien een raadsel. Voor Hem niet. Het leven na dit aardse leven is voor mij misschien een raadsel. Voor Hem niet.

Het heet geloof om in God Almachtig vertrouwen te hebben. Ook al weet ik niet alles.

God Almachtig heeft mij bijna Goddelijk gemaakt. Niet helemaal.

Ik ben God Almachtig niet; ik ben Zijn schepsel, Zijn maaksel. En ook ik dien een hoger doel; het doel van God.

Daarom zegt God ook in Jes. 55:8-9 dat Zijn wegen niet onze wegen zijn; dat Zijn gedachten hoger zijn dan onze gedachten.

Geloof is dat ik berust in dat feit.

Als ik werelds en natuurlijk denk kom ik er niet uit. Dan klinken de woorden van God de Vader door Jezus Christus hard.

Maar als ik geestelijk denk, dan zie ik de contouren van Gods plan.

☞ I Kor. 13:12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Dan weet ik dat Hij een welbehagen heeft in **alle** mensen.

Dan weet ik dat God Almachtig de mensen echt niet pest, maar dat Hij uit Liefde de mensen en de wereld dáár brengt waar Hij hem wil hebben.

En dan kun ik ook accepteren en dankbaar zijn dat God Almachtig eerstelingen geroepen heeft (Zijn volk Israël) om het voorbereidende werk hier op aarde te doen.

Die functie van '*eersteling*' wil echt niet zeggen dat het lievelingetjes van God Almachtig zijn, of dat zij een voorkeurspositie hebben.

----- ... -----

Voor diegenen die het hard en oneerlijk blijven vinden wat God Almachtig doet, en die weigeren om zich te verdiepen in wie God is en wat God aan het doen is: voor hen heb ik maar één antwoord: 'Je zult het wel zien'.

God Almachtig wil **geen** volgelingen die Hem uit angst volgen voor wat misschien komen gaat;

God Almachtig zoekt volgelingen die Hem **uit Liefde** willen volgen, omdat zij zich verdiept hebben in God en onder de indruk zijn gekomen van Zijn Liefde voor de mens.

-----...-----

Van toen af trokken velen van Zijn discipelen zich terug en gingen niet meer met Hem mee.

Is dat niet herkenbaar?

Hoofdstuk 7.10

Het volgen van Jezus Christus

De belijdenis van Petrus

(Mattheüs 16:13-20, Markus 8:27-30,
Lukas 9:18-20, Johannes 6:67-71)

Nadat de discipelen van Jezus Christus zoveel onderwijs hebben gehad over het Koninkrijk van God Almachtig en over onderlinge relaties;

Nadat de discipelen getuige zijn geweest van zoveel Kracht uit de hoge in genezingen, bevrijdingen, in opwekking van doden en in het heersen over de elementen door Jezus Christus;

Wordt in de belijdenis van Petrus tot de kern gekomen.

De kern van het Evangelie van Jezus Christus. De kern, in de vraag van Jezus Christus aan Zijn discipelen, wie **zij** denken dat Hij is.

Er kan niet meer weggescholen worden achter religieuze leiders, achter denominaties, achter mensen. De vraag ligt nu heel persoonlijk bij de discipelen. En die vraag ligt ook heel persoonlijk bij mij.

Als ik nu dit alles gezien heb, gelezen heb, gehoord heb; en ik ken de Bijbel en wat daarin gezegd wordt over de komende Messias; wie zeg ik dan dat Jezus Christus is?

Uit het antwoord van de discipelen (buiten Petrus om) hoor ik datgene dat ik ook nu vaak hoor: *'U bent Johannes de Doper, U bent Elia, U bent Jeremia, U bent één van de profeten, U bent een goed mens'*.

In onze tijd wordt niet ontkend dat Jezus Christus geleefd heeft, en ook niet dat Hij veel goede dingen gedaan heeft, en ook in onze tijd zijn er denominaties en geloofsrichtingen die geloven dat Jezus Christus één van de profeten was.

Maar **dat** is niet wat Jezus Christus wilde horen. Gewoonweg omdat Hij niet één van de oude profeten is!

Wanneer Hij de vraag persoonlijk aan Petrus stelt, antwoordt deze met het enige goede antwoord: *'U bent de Christus, de Zoon van de levende God'*.

Ik heb het hier over Petrus, de visser. Ik heb het hier niet over schriftgeleerden, Farizeeën, Sadduceeërs of wat voor andere religieuze en gestudeerde leiders dan ook.

Daarom zegt Jezus Christus ook: *'dit antwoord kan jou alleen maar ingegeven zijn door de Heilige Geest'*. Dit antwoord komt direct van God de Vader, want hierin en hierdoor spreekt God de Vader rechtstreeks.

----- ... -----

Hadden de discipelen dit antwoord van zichzelf kunnen hebben?

Ik weet niet of de discipelen bij de doop van Jezus Christus zijn geweest, maar toen Jezus Christus opstond uit het water kwam er een stem uit de hemel die zij: *'Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb'*.

En als je *mijn mijmeringen* vanaf het begin gelezen hebt, stel ik op een gegeven moment de vraag wie er bij die doop van Jezus Christus aanwezig zijn geweest. En wie heeft die geopende hemel allemaal gezien? En wie heeft die stem uit de hemel gehoord?

Maar als de discipelen **NIET** bij de doop van Jezus Christus aanwezig zijn geweest; en die stem uit de hemel was voor iedereen luid en duidelijk hoorbaar, dan zullen zij daar toch zeker van gehoord hebben.

----- ... -----

Maar de vraag blijft liggen wie ik zeg dat Jezus Christus is. En waar baseer ik mijn antwoord op?

Voor mijzelf kwam ik tot het volgende antwoord:

Ik heb een Godsdienstige opvoeding gehad. Ben als kind van 5-6 jaar door besprenkeling gedoopt in een reformatorische kerk. Ik heb op 18-19 jarige leeftijd geloofsbelijdenis gedaan in een reformatorische kerk.

Maar ondanks mijn doop en ondanks mijn geloofsbelijdenis had ik van mijn leven een potje gemaakt waardoor die hele geloofsbelijdenis niet uit mijn hart kwam. Maar ik deed geloofsbelijdenis om gezien te worden. (En dat had natuurlijk ook een reden!)

In 1978 ben ik getrouwd, maar ik ben mijn vrouw niet trouw gebleven. Binnen één jaar kwam er iemand anders in mijn leven en met haar heb ik tot 1984 een overspelige relatie gehad. Terwijl er in 1981 nog wel een kind geboren werd uit mijn wettige echtgenoot.

Ik kan alleen maar zeggen dat ik veel mensen, waaronder mijn ex-vrouw, haar ouders en haar familie enorm veel leed heb aangedaan wat mij tot op de dag van vandaag berouwt.

In het voorjaar van 1984 ben ik officieel gescheiden van mijn vrouw en heb haar daadwerkelijk verlaten. Een inktzwarte dag in haar leven mede doordat zij dacht opnieuw zwanger te zijn en door alle commotie in het ziekenhuis terecht kwam.

Daar in het ziekenhuis heeft zij net zolang op en neer gesprongen totdat de vrucht die in haar groeide losliet. Tenminste, zo heb ik het verhaal gehoord, maar of het wel of niet waar is, is niet relevant. De zonde kon al niet groter zijn dan hij was.

----- ... -----

Ik wilde al snel gaan samenwonen met Sonja die nu al meer dan dertig jaar mijn vrouw is en wie mij vier geweldig mooie kinderen gebaard heeft. Een vrouw waar ik tot in het diepste van mijn genen van houdt.

Maar mijn schoonouders, die oprecht Christen waren, wilde niet dat wij gingen samenwonen. Ik hoor mijn schoonvader nog zeggen: *'Als jullie willen gaan hokken, dan kun je ook gaan trouwen'*. En dat hebben wij toen maar gedaan.

Toen wij getrouwd waren vroegen mijn schoonouders of wij niet de zondagen bij hen wilden doorbrengen. Hier hebben wij mee ingestemd, zonder te weten wat de diepere achtergrond daarvan was. De reden was dat mijn schoonouders elke week twee maal per zondag naar de kerk gingen en ze wilden graag dat wij meegingen.

Na alles wat wij meegemaakt en veroorzaakt hadden stond mijn hoofd niet zo erg naar de kerk. Ik had daar niet zo goede ervaringen mee (alhoewel; achteraf gezien zij gelijk hadden en ik niet). Maar goed, wij gingen mee naar de kerk. En je moet je voorstellen dat het een kerk was die wij een *'zwarte kousen kerk'* noemden. Streng, tradities, regelmaat en orde.

Het was echter in één van de eerste keren dat ik zondagsmorgens in de kerk zat en de predikant begon aan zijn boodschap. Hij maakte de vergelijking tussen Jona en Paulus. Beiden zaten op een schip; beiden waren getuige van een hevige storm die het schip zou doen kunnen zinken. En de vraag van die predikant was: *'wie ben jij?, Ben jij Jona en ga je slapen, of ben je Paulus en ga je aan het werk?'*

Het waren nog niet eens die woorden die mij als een moker raakten. Het waren zijn ogen die strak op mij gericht waren. Het was zijn uitgestrekte arm en zijn vinger die rechtstreeks naar mij uitgestoken was. En de mokerslag was raak.

s 'Middags ging ik weer naar de kerk en hetzelfde gebeurde.

Dat was het moment waarop ik zeker wist dat God Almachtig tot mij sprak. Dat Hij er was. En dat er iets moest gebeuren.

----- ... -----

Die predikant stond als zeer rechtlijnig bekend met alleen maar oog voor de Schrift. Maar in de dagen na die bewuste zondag kwam hij bij ons thuis om te praten. En nadat wij ons verhaal hadden gedaan ging hij weg met de woorden: *'Ik kom elke week bij jullie terug en weet je wat jullie gaan doen in die tussentijd? Jullie gaan het huwelijksformulier maar eens goed bestuderen'*.

En dat hebben wij gedaan. En hij kwam elke week bij ons terug. En elke keer opende hij de Bijbel en legde ons uit wat het Evangelie van Jezus Christus was.

En ik brak. Wij braken. Maar wat te doen?

Ik had verschrikkelijk gezondigd en kon de zaken niet meer terugdraaien. Mijn ex-vrouw was inmiddels met een ander getrouwd en ik was ook weer getrouwd.

Wat het voor mij nog zwaarder maakte waren de vele teksten die in de Bijbel stonden die over overspel en echtscheiding gingen. Ik kon de Bijbel niet openen of er sprong weer een tekst uit die mij veroordeelde!

Ik werd wanhopig, radeloos en ik dacht dat er geen vergeving mogelijk was voor de zonden die ik had gedaan.

----- ... -----

Deze strijd heeft van 1984 tot 1995 geduurd. Elf jaar worsteling met God Almachtig. Elf jaar studeren in de Bijbel. Maar ik zag geen uitkomst. Ik was veroemd tot de hel en wat ik ook zou doen, hoe ik ook zou leven, er was niets en niets meer wat mijn verschrikkelijke zonden uit de weg kon ruimen.

Totdat wij in 1995 naar een huwelijks en verrijkingsconferentie gingen van stichting *'in de Ruimte'* in Soest. Herman en Els ter Welle gaven daar zeven of acht dagen lang onderwijs en het was geweldig!

Het was alsof mijn dorst eindelijk gelest werd. Er werd gesproken over genade. Terwijl er gedurende de voorgaande elf jaar heel veel over genade gesproken was. Maar op de één of andere manier kon ik het niet aannemen.

In die week was het net of God Almachtig het mij duidelijk maakte.

En ik weet nog dat aan het eind van die conferentie, dat het buiten zeer heet was. Meer dan dertig graden. En wat deden Herman en Els ter Welle? Zij staken de open haard aan en gaven ons de opdracht om iedere een eigen plekje op te zoeken en daar op een papier te schrijven wat wij allemaal misdaan hadden. En elke zonde die ik mij kon herinneren heb ik op dat papier geschreven.

Toen wij na een uur terugkwamen moesten wij één voor één ons papier in de open haard gooien, zonder die zonden overigens met elkaar te bespreken. Het was een daad tussen mij en God Almachtig persoonlijk.

Daar was het alsof al het verdriet, al mijn bitterheid, al mijn worsteling van de afgelopen jaren eruit kwam in tranen. Tranen die niet meer ophielden. Voor mijn gevoel heb ik uren en uren lang gehuild.

Toen mochten wij avondmaal vieren met zijn tweeën. Maar ik kon niet op mijn benen blijven staan. We hebben de tafel des Heren gevierd op onze knieën onder de muziek van *'Door Uw genade Vader'*

----- ... -----

Dát moment is een ommekeer in mijn leven geworden. Daar, op dát moment mocht ik de genade van Jezus Christus ontvangen en ik kon hem pakken. Ik kon die genade aannemen en voor het eerst in mijn hele leven kreeg ik een vrede in mij die niet te beschrijven was.

Was daarmee het verhaal af? Ging mijn leven daarna over rozen?

In de jaren daarna is God Almachtig met mij een diep proces door gegaan dat niet altijd makkelijk was. Want door mijn hele leven had ik muren opgebouwd. Muren waar de Chinese muur of de Berlijnse muur niets bij waren. Muren rondom mijn hart die afgebroken moesten worden.

God Almachtig vergeeft, maar de rootzooi die ik had gemaakt moest ik wel zelf opruimen. Ik zeg het verkeerd: ik mocht het opruimen *MET* Jezus Christus.

Hij liet mij zien waar de muren stonden en Hij liet mij zien wie ik moest vergeven en met wie ik mij moest verzoenen.

God Almachtig is getrouw. Hij houdt van mij. En als er iemand is die weet wat het is, wat het God de vader **in** Jezus Christus heeft gekost om die *'lijst met aanklachten'* uit mijn leven kwijt te reinigen, dan ben ik dat wel.

En nog steeds, ook terwijl ik dit schrijf komen de tranen in mijn ogen.

Nog steeds berouwt het mij wat ik mijn ex-vrouw heb aangedaan en wat ik God Almachtig heb aangedaan. Maar ik weet dat ik weet dat ik zeker weet dat God mijn zonden heeft vergeven en dat ze voor Hem niet meer bestaan.

In mijn zwakke momenten probeert satan deze zonden weer op te vissen. Maar ik heb mogen leren dat ik vrij ben; dat ik gerechtelijk vrijgesproken ben omdat Jezus Christus mijn zonden betaald heeft. Hij heeft de straf betaald die ik zou moeten betalen. En omdat die straf uit de dood bestond is Hij voor mij de dood ingegaan.

Maar Halleluja!

Jezus Christus is opgestaan en Hij leeft. Dat betekent: Ik leef..... en Hij leeft!

----- ... -----

Als ik in *mijn mijmeringen* mocht overkomen als iemand die veroordeelt of die niet weet waarover hij spreekt, dan spijt mij dat zeer. Weet, dat ik de grootste zondaar ben geweest die rond gelopen heeft.

Ik kan mij niet beroemen op mijn Godsdienstige opvoeding.

Ik kan mij niet beroemen op een heilig en schoon leven.

Ik heb niets, helemaal niets in dit leven waar ik op kan roemen.

Ik roem alleen op GOD DE VADER **in** JEZUS CHRISTUS.

Er was geen mens die mij kon redden. Maar God Almachtig heeft mij door Zijn Zoon Jezus Christus gered. Ik mag pleiten op het offer dat Jezus Christus heeft gebracht..

----- ... -----

Na mijn bekering in 1984 ben ik de Bijbel gaan lezen. Tegen mensen om mij heen zei ik vaak dat ik de Bijbel niet dronk maar onbeschoft opslobberde.

En dat doe ik nog steeds, tot op de huidige dag. En elke keer dat ik de Bijbel opensla sta ik verwonderd over de grootheid van God Almachtig. Ben ik verbaasd over Zijn trouw en kan en wil ik niet anders meer zeggen en belijden dan: Jezus Christus is de Zoon van God.

Door mijn studies in de Bijbel ben ik gaan zien dat er niemand anders kan voldoen aan de kwalificaties die gegeven worden in het O.T. over de komende Messias, dan Jezus Christus alleen.

Hij is de aangekondigde Messias uit het O.T. Hij is de Jezus Christus die Verlossing en Verzoening bracht tussen de mens en God Almachtig uit het N.T. Hij is God Zelf die in de Bijbel aan het woord is. Het levend gemaakte woord waar Joh. 1 over spreekt.

----- ... -----

Dat was een stukje van mijn verhaal. Misschien dat in het leven van Petrus in dit verhaal hetzelfde gebeurde. Dat Petrus in dat moment ook zijn leven voorbij zag gaan. En hij zag dat het zwart was. Al hoewel hij nog niet wist wat er allemaal ging gebeuren.

Na de belijdenis van Petrus, (en ook na mijn belijdenis) kwam Jezus Christus met Zijn belofte.

Tegen Petrus zei Hij: *'jij bent Mijn Petra, en op jou zal Mijn Gemeente gebouwd worden. En er zal niemand, maar dan ook niemand zijn (zelfs satan met al zijn trawanten niet) die Mijn Gemeente zal kunnen overweldigen'.*

En tegen Mij zei de Heer persoonlijk: *'Mijn zoon, Ik stel jou aan als wachter over het huis Israëls, en de woorden die jij uit Mijn mond hoort, daar zul jij het volk mee waarschuwen.'*

En hoe werd er vroeger voor gevaar gewaarschuwd?

Door op de ramshoorn te blazen als teken van dreigend gevaar. En dat doe ik nu door middel van onder andere *mijn mijmeringen*.

----- ... -----

Als ik in *mijn mijmeringen* spreek over het Koninkrijk van God Almachtig en over het koninkrijk van satan; als ik mij zeer stellig uitspreek over sommige zaken als ziekte, psychische aandoeningen en noem maar op; dan is dat omdat God wil dat ik stellig ben.

Als Hij tegen mij zegt in Matt. 16:19 dat wat ik bind op aarde, in de hemel gebonden zal zijn; en wat ik ontbind op aarde in de hemel ontbonden zal zijn; dan is dat mijn grondprincipe.

 Matt. 16:19 n Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

Dat het niet altijd werkt zoals ik graag zou willen, of dat het voor mij niet altijd zichtbaar is dat satan en zijn trawanten gebonden worden, of dat mensen ontbonden worden, doet niets af van mijn --- default--- houding.

Ik bind en het is gebonden, ik ontbind en het is ontbonden. In de Naam van Jezus Christus Die in het vlees gekomen is. (I Joh. 4:2-3)

Als ik deze woorden zo stellig naar mijzelf toetrek, betekent dit dat jij dit ook mag doen als wedergeboren Christen. Dát is de macht die Jezus Christus aan Zijn kinderen heeft gegeven tot op de huidige dag.

In die belofte van de Heer mag ik de handen opleggen en bidden om genezing en deze genezing ook uitspreken.

In die belofte van de Heer mag ik demonen het zwijgen opleggen en gebieden te vertrekken. Zodat de persoon waar deze demon in woonde, zal MOETEN gaan. Doet hij dat niet dan zullen de engelen van Jezus Christus hem wel dwingen te gaan. Niet ik; maar Hij in mij.

Op het moment dat Jezus Christus deze woorden tot Zijn discipelen sprak moesten de discipelen eerst nog begrijpen dat Hij nog niet ten volle bekendgemaakt kon worden. Want Jezus Christus had nog niet betaald. Hij was nog niet gestorven en Hij was nog niet opgestaan.

Dus nog niet alle profetieën uit de Schrift en de Profeten waren op dat moment vervuld. Daarom gebod Hij Zijn discipelen ook om er met niemand over te spreken.

Het was nog niet de tijd. Ondanks het feit dat Jezus Christus wist wie Hem zou verraden en wie Hem zou uitleveren aan de Joden en de religieuze leiders van het volk.

Johannes 6:70 zegt zelfs dat Jezus Christus tegen Zijn discipelen zei: 'En één van u is een duivel.'

Maar zij begrepen Hem (nog) niet.

 I Joh. 4:2-3 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.

 Joh. 6:70 Jezus antwoordde hun: Heb Ik u, de twaalf, niet uitgekozen? En een van u is een duivel.

Hoofdstuk 7.11

Het volgen van Jezus Christus

Het ongeloof van Jezus broers

(Johannes 7:1-9)

De woorden die Jezus Christus uitsprak in 'de Zoon en de Vader' en 'het brood des levens' beschouw ik persoonlijk ook als een **masterclass** van Jezus Christus. Net zo als de 'zaligsprekingen' uit Matt. 5.

Soms moet ik de woorden lezen, nogmaals lezen, bedenken, overdenken, kauwen, herkauwen. Want wat gaat dit diep! Wat is de liefde van God Almachtig voor mij onbeschrijflijk groot.

Zoals in het Bijbelgedeelte 'veel discipelen verlaten Jezus' al duidelijk gemaakt, is de boodschap voor de wereld hard. Voor diegenen die Jezus Christus niet willen aannemen. Voor hen die Hem niet willen geloven is die boodschap hard. En veel van Zijn volgelingen verlaten Hem dan ook.

----- ... -----

In de tijd van Jezus Christus op aarde, was de verwachting ook dat Hij de Romeinse overheersing zou breken. Het wereldse denken zag in Hem een nieuwe Koning die Palestina zou bevrijden.

Maar als het kwartje valt dat Jezus Christus het daar helemaal niet over heeft, willen velen ook niets meer van Hem weten.

Ik vraag mij dan wel af wat al die mensen gedacht en gedaan hebben die door Hem genezen zijn en bevrijd zijn. Zouden die ook van Hem weggegaan zijn en hun 'oude' leventje weer opgepakt hebben? Het staat nergens beschreven!.

In ieder geval trekt Jezus Christus na Zijn **masterclass** nog steeds rond in Galilea. De streek waar Hij woonde.

Hij wilde niet naar Judea gaan want de religieuze leiders daar hadden hun keuze al gemaakt: Jezus Christus moest sterven. Niet om de goede werken die Hij deed, maar omdat Hij Zich gelijk stelde aan God de Vader (Joh. 5:18).

Het was echter nog niet de tijd voor Jezus Christus om te sterven.

 Joh. 5:18 Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen het gebod van de sabbat brak, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijkmaakte.

Dan komen de broers van Jezus Christus naar Hem toe. Eén van de weinige keren dat gesproken wordt over de biologische familie van Jezus Christus.

Het Loofhuttenfeest is aanstaande. En dat is een geweldig feest wanneer dit in Jeruzalem gevierd wordt, in Judea.

Het Loofhuttenfeest is het belangrijkste feest voor de Joden. En zijn broers vragen Hem ook naar Judea te gaan om daar het feest mee te vieren.

De broers van Jezus Christus hadden ook gezien dat veel van Zijn discipelen in Galilea Hem hadden verlaten. Maar Hij was al een paar keer in Jeruzalem geweest en had daar ook veel discipelen (volgelingen).

De broers vragen Hem dus eigenlijk om Zijn werkterrein te verleggen van Galilea (wat toch een *'uithoek'* van het land was) naar Jeruzalem, de metropool, de hoofdstad, het theologisch centrum van het land.

Uit Joh. 7:5 lees ik dat de broers **niet** in Jezus Christus geloofden, ook al hebben zij hoogstwaarschijnlijk de genezingen en de bevrijdingen met hun eigen ogen gezien. Toch was dat niet voldoende voor hen.

 Joh. 7:5 Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem.

Een kwestie van jaloezie? Wie zal het zeggen.

Maar eigenlijk zeggen de broers hier dat het wel genoeg is wat Jezus Christus hier in Galilea heeft gedaan; *'ga het nu maar eens laten zien in de hoofdstad, in het centrum van het land, het theologisch centrum, daar waar de leiders zijn. We zijn benieuwd wat zij erover zullen zeggen'*.

Dus eigenlijk lees ik hieruit dat de broers van Jezus Christus Hem eigenlijk bespotten.

Maar het is nog niet de tijd van Jezus Christus om te sterven. Hij zal naar Jeruzalem gaan wanneer God Almachtig zegt dat Hij moet gaan. En uit de Bijbel weet ik dat dit met het komende Pascha zal gebeuren, dat andere belangrijke feest voor de Joden.

Het Loofhuttenfeest was een feest, een vreugdevol feest.

En Jezus Christus bleef in Galilea.

Hoofdstuk 7.12

Het volgen van Jezus Christus

De prediking van Jezus op het Loofhuttenfeest (Johannes 7:10-24)

Nadat de broers van Jezus Christus Hem gevraagd hadden om naar Jeruzalem te gaan om het Loofhuttenfeest daar te vieren zei Jezus Christus **niet** naar dit feest te zullen gaan.

De intentie van de broers was verkeerd. Zij geloofden niet in Hem en eigenlijk wilden ze dat Hij nu eens even wegging uit Galilea; weg uit Zijn woonplaats en weg van Zijn aardse familie.

De intentie van de broers was eigenlijk: *'Joh, als het allemaal zo belangrijk is wat jij zegt en doet, ga er dan mee naar de hoogste religieuze leiders van het land, in Jeruzalem. En doe daar de dingen die je doet. Zij zullen dan wel een oordeel over je vellen'*

Dit oordeel hadden de religieuze leiders al geveld, want toen Jezus Christus de laatste keer in Judea was, zochten de religieuze leiders al naar mogelijkheden om Hem te doden. (Joh. 5:18).

Jezus Christus antwoordde Zijn broers dat Hij **niet** naar het Loofhuttenfeest zou gaan in Jeruzalem, omdat het Zijn tijd nog niet was.

Maar dan lees ik in Joh. 7:10 dat Hij **tóch** besluit om te gaan, niet openlijk maar in het verborgene.

Was het de wil van Zijn Vader die belangrijker was en die de Israëlieten opriep om het Loofhuttenfeest te vieren? (Lev. 23:41)

----- ... -----

In ieder geval ging Jezus Christus toch naar Jeruzalem.

Toen de Joden zagen dat Jezus Zijn broers daar waren (zij kenden dus schijnbaar de hele familie van Hem) vroegen zij waar Jezus Christus was. Zij zochten Hem maar konden Hem niet vinden. Ook omdat de broers van Jezus Christus hadden gezegd dat Hij niet zou komen. En dat *'niet komen'* zou dan weer tegen Hem gebruikt kunnen worden, want daarmee zou Hij een wet van God Almachtig overtreden (Lev. 23:41).

☞ Joh. 5:18 Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen het gebod van de sabbat brak, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijkmaakte.

☞ Joh. 7:10 Maar toen Zijn broers naar het feest gingen, toen ging Hij ook Zelf naar het feest, niet openlijk, maar als in het verborgen.

☞ Lev. 23:41 Dat feest voor de HEERE moet u per jaar zeven dagen lang vieren. Het is een eeuwige verordening, al uw generaties door. In de zevende maand moet u het vieren.

Aan de andere kant kan ik mij voorstellen dat Zijn volgelingen in Judea en in Jeruzalem juist naar Hem uitkeken. Zij wilden nog veel meer van Hem horen. Zij wilden nog veel meer van Hem zien. Zij hadden een onlesbare dorst en waren op zoek naar het levende water.

Dan, als het feest al halverwege is (het duurde zeven dagen), gaat Jezus Christus naar de tempel. Hij komt in de openbaarheid en begint de mensen te onderwijzen.

Dit onderwijs moet de mensen weer verbaasd hebben (wat al vaker gebeurd was, Luk. 2:47, Matt. 13:54, Matt. 22:33 en andere) want hun reactie was: *'Hoe kent Hij de Schriften zonder onderwezen te zijn?'*

----- ... -----

Hier wil ik de lijn naar vandaag de dag weer trekken.

Ook vandaag de dag zijn er sprekers in de wereld die **niet** zijn onderwezen zoals de gevestigde orde van predikanten, pastors en noem maar op. Zij hebben geen theologische studie gevolgd en hebben geen diploma van een universiteit.

Ook vandaag de dag zijn er sprekers in de wereld die door de Heilige Geest geleerd zijn.

Maar, wat hebben veel mensen daar toch veel moeite mee.

Laat ik het maar gewoon ronduit noemen: is het mogelijk dat ik, die geen universitaire studie in de theologie heeft gevolgd, op de kansel komt te staan in de reformatorische of katholieke kerken?

Is het mogelijk dat ik, die niet werelds geschoold is (dus ook niet door allerlei Bijbelscholen) op het podium komt te staan om Gods woorden te spreken?

Zegt dit eigenlijk niet dat mensen de Heilige Geest willen voorschrijven wie wel of niet op de kansel staat, of op het podium staat?

Let wel: ik zeg niet dat zomaar iedereen en van alles moet toelaten binnen de kerk of gemeente, maar ik zeg wel dat het totaal doorgeslagen is naar de andere kant. Nu komt niemand meer het podium op die niet gekend is.

☞ Luk. 2:47 Allen die Hem hoorden, stonden versteld van Zijn verstand en antwoorden

☞ Matt. 13:54 En Hij kwam in Zijn vaderstad en onderwees hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Deze die wijsheid en krachten vandaan?

☞ Matt.22:33 En toen de menigte dit hoorde, stonden ze versteld van Zijn onderricht.

Dat is toch wel wat anders dan in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde was. Hij ging elke sabbat naar de synagoge en kreeg de mogelijkheid om te spreken. En als Hij in Jeruzalem was, in de tempel, dan sprak Hij. De leiders waren het niet met Zijn leer eens, maar zij verboden Hem het spreken niet.

Overigens lees ik dat van Paulus ook!

----- ... -----

Dus Jezus Christus is weer in Jeruzalem. En Hij gaat weer naar de tempel en onderwijst de mensen. En de mensen staan weer versteld van Zijn onderwijs.

Weer wijst Jezus Christus niet naar Zichzelf. Hij zegt: *'Mijn onderricht is niet van Mij, maar van Hem Die Mij gezonden heeft'*.

Met andere woorden; wat Jezus Christus zegt, komt rechtstreeks van God de Vader, door de Heilige Geest naar Jezus Christus toe. En Jezus Christus verloochent hier weer Zijn afkomst niet; God Almachtig is Zijn Vader.

Hiervoor schreef ik al iets hoe er vandaag de dag omgegaan wordt met sprekers en hun geschooldheid. Jezus Christus geeft hier het enige criterium dat zou moeten gelden voor sprekers: *'Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is'*.

Het argument dat veel religieuze leiders vandaag de dag gebruiken is dat zij aangesteld zijn om *'hun'* gelovigen te beschermen tegen dwaalleer.

Maar ik zeg dan: Het is de Heilige Geest die de gelovigen beschermt. En sorry dat ik het zeg; veel dwaalleer komt toch rechtstreeks van de kansel en van het podium, **juist** van geschoolde leraren.

Kijk eens naar wat de mensen in de tijd van Jezus Christus geleerd werd?

Niet waaraan zij de komende Messias zouden kunnen herkennen. Hier werd hen toch maar van alles op de mouw gespeld, want Jezus Christus kon de Messias toch niet wezen?

En wat wordt er vandaag de dag vanaf het podium of vanaf de kansel allemaal verteld? Wordt het hele Evangelie verteld? Of wordt datgene verteld waar de denominatie in gelooft. Wordt datgene verteld dat de religieuze leiders als *'stokpaardjes'* hebben.

Is dit een aanval op de kerken en gemeenten?

Dat ligt eraan hoe het opgevat wordt.

Ik wil het positief benaderen; beschouw deze woorden als een spiegel en laat deze woorden landen in het hart. Breng deze woorden bij God Almachtig en laat Hem door Zijn Heilige Geest bevestigen of ontkennen. Het is tenslotte de Heilige Geest die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8).

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Laat ik niet bang zijn om de Heilige Geest te raadplegen en te vragen naar wat in mijn kerk of gemeente gebeurt en geloofd wordt.

Daarnaast wil ook echt wel toegeven dat er ook denominaties zijn waar wel geprobeerd wordt het hele Evangelie van Jezus Christus te vertellen!

Jezus Christus zegt: *'wie uit zichzelf spreekt, zoekt zijn eigen eer, maar Jezus Christus zoekt de eer van Hem Die Hem gezonden heeft.'*

Mijn oproep is om te onderzoeken, in alles wat gezegd en gedaan wordt in de tegenwoordige denominaties; maar toets ook alles wat ik zeg en schrijf door bijvoorbeeld *mijn mijmeringen* heen.

----- ... -----

En dan kom de reactie.

Die reactie was in de tijd van Jezus Christus niet anders dan de reactie van nu. Het wordt alleen niet zo hard uitgesproken tegenwoordig: *'je bent van een demon bezeten, wie probeert jou het zwijgen toe te brengen?'*

Tegen Jezus Christus zeggen ze: *'U bent door een demon bezeten; wie probeert U te doden?'*.

Een hypocriete vraag, want de religieuze leiders weten heel goed dat zij Hem zochten te doden.

Veel religieuze leiders vandaag de dag weten heel goed dat de instelling *'kerk'* of *'gemeente'* belangrijker is geworden dan God's woorden.

Veel religieuze leiders weten heel goed dat zij vinden dat God Almachtig eigenlijk alleen tot **hen** moet spreken en niet tot *'gewone'* gelovigen.

Dit laatste is een grove misleiding. Er is **niemand** die een voorkeurspositie heeft bij God Almachtig als het gaat om de stem van God te verstaan. Geen paus, geen predikant, geen oudste, geen voorganger, niemand heeft een voorkeurspositie bij God. God spreekt tot iedereen die Hem met een oprecht hart zoekt.

Dat regeltjes, inzettingen, geboden, verboden en tradities (de wet van Mozes en de Halacha) belangrijker waren in de tijd van Jezus Christus dan de *core-business* van de kerk blijkt wel uit het voorbeeld dat Jezus Christus geeft. De besnijdenis moet uitgevoerd worden op de sabbat; dat is geen werken. Maar als Jezus Christus iemand geneest op de sabbat dan is dat wel werken.

----- ... -----

Welke regels hebben de verschillende denominaties vandaag de dag voor zichzelf opgesteld waaraan zij zich verplichten te houden, ten alle tijde?

Hoeveel grondleggers van gemeenten hebben niet een eigen '*Halacha*' geschreven waar koste wat het kost aan gehouden moet worden?

Waar is de *core-business* van de kerken en gemeenten tegenwoordig? Het zorgen voor de armen, de weduwen, de wezen en de vluchtelingen? (Zach. 7:9-10)

Jezus Christus geeft het antwoord: '*Oordeel niet naar wat voor ogen is, maar wel een rechtvaardig oordeel*'. En ik vul dan aan met '*hetgeen de Heilige Geest ingeeft*'.

Ik herhaal hier nogmaals mijn voorbeeld van de trolleybus:

Ik ben de chauffeur van een trolleybus. Jezus Christus is trolleybus. De trolleybus is verbonden met de rijdraden die boven de weg hangen. De verbinding met die rijdraden is de Heilige Geest en de rijdraden zelf is God die de weg voor mij bereidt. Dat is een onlosmakelijke Eenheid.

Wanneer ik uit de trolleybus stap, kom ik nergens meer; wanneer ik als chauffeur een andere kant op ga met de trolleybus dan de rijdraden aangeven; kom ik los van God en zal de trolleybus snel stil komen te staan. Dus om mijn leven de juiste richting te kunnen gaan heb ik de trolleybus en de geleidestangen en de rijdraden nodig. Je kunt niet zonder één van hen, want dan kom je tot stilstand.

----- ... -----

☞ Zach 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Wel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Als ik in die afhankelijkheid leef en elk moment van de dag en de nacht gevoed wordt door God de Vader **in** Jezus Christus; en als ik zó wil leven, geleid door de Heilige Geest, dan hoef ik echt niet bang te zijn dat ik misleid zal worden.

Dan zullen de woorden die ik hier schrijf jou echt niet van je zekerheden afhelfen.

Dagelijks spiegelen houdt je scherp.

Houdt je focus op Jezus Christus gericht. En op Hem alleen!

Hoofdstuk 7.13

Het volgen van Jezus Christus

De overspelige vrouw

(Johannes 8:1-11)

In het kader van het 'volgen van Jezus Christus' moet het volgende verhaal in het middelpunt van de belangstelling staan.

Het verhaal van de overspelige vrouw.

Wat een wijsheid zit in dit verhaal, maar ook wat een tegenstelling met hoe wereld daar mee omgaat. Het geeft maar weer aan hoever het geestelijk denken van het natuurlijk of werelds denken af staat.

----- ... -----

Er wordt een vrouw bij Jezus Christus gebracht die op heterdaad op overspel betraapt is.

Waar de man dan is waarmee zij overspel heeft gepleegd wordt niet beschreven, maar dat even terzijde.

De religieuze wetten zijn duidelijk en laten niets te wensen over. (Lev. 20:10, Deut. 22:22). Op overspel staat maar één straf en dat is dood door steniging.

Nu zal het toch wel vaker voorgekomen zijn dat er iemand in Palestina op overspel betraapt werd en ik vraag mij dan af hoe die straf, de dood door steniging, uitgevoerd kon worden, omdat het Romeinse bestuur had verordeneerd dat de Joden Zelf geen doodstraffen meer mochten uitvoeren.

Misschien was dát ook wel de reden dat die overspelige vrouw bij Jezus Christus gebracht werd. In de hoop dat Hij iets zou zeggen waarmee Hij bijvoorbeeld het Romeinse gezag zou ondermijnen. Zodat die Romeinen Hem op zouden kunnen pakken en berechten.

Ik heb al eens eerder geschreven dat het satan niets uitmaakt hoe een mens van zijn geloof valt, als hij er maar af valt. En dat lijkt hier ook het geval te zijn.

Doel is Jezus Christus uit te schakelen.

Lev. 20:10 Een man die met de vrouw van iemand anders overspel pleegt, die met de vrouw van zijn naaste overspel pleegt, moet zeker gedood worden, de overspeler en de overspeelster.

Deut. 22:11 Wanneer ergens een man aangetroffen wordt terwijl hij met een vrouw slaapt die met een andere man getrouwd is, dan moeten zij beiden sterven, de man die met de vrouw geslapen heeft, en de vrouw. Zo moet u het kwaad uit Israël wegdoen.

Maar in plaats dat Jezus Christus een veroordeling uitspreekt naar de vrouw, zegt Hij : 'Wie van u zonder zonden is, laat die als eerste de steen op haar werpen'.

Wat een uitspraak!

----- ... -----

Hoe zou deze vrouw bij Jezus Christus zijn gekomen? Vol van schaamte? Bang voor wat er gebeuren ging? En dan zegt Jezus Christus dit?

Keurt Jezus Christus hiermee de daad van de vrouw goed?

De wet van Mozes blijft bestaan en ook de werking ervan blijft bestaan. Maar er is geen één mens die zich kan verheffen boven de ander door te zeggen dat hij nog nooit gezondigd heeft.

En als de Bijbel dan zegt dat er maar één straf op de zonde staat (Rom. 6:23) en dat die straf de dood is, betekent dat **alle** mensen op aarde dood zijn. Want **iedereen** heeft gezondigd. En de mate van zondigen is daarbij niet bepalend. En ook verzachtende omstandigheden zijn niet bepalend.

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Jezus Christus keurt het gedrag van de vrouw **NIET** goed, maar Hij keurt het gedrag van de mensen die deze vrouw bij Hem brachten ook NIET goed!

 Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Als deze vrouw moet sterven omdat zij de wet heeft overtreden, dan moeten **alle** mensen sterven want **iedereen** heeft de wet overtreden. (Ps. 14:3, Ps. 53:1)

 Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

Wat een wijsheid. En dát geeft precies ook weer het verschil tussen de wet van Mozes en de wet van genade van Jezus Christus aan.

Volgens de wet die God Almachtig aan Mozes voor het volk Israël heeft gegeven, is die wet de liniaal waarlangs een mensenleven wordt gelegd. En dan zijn er maar opties: ik heb de wet gehouden of ik heb de wet niet gehouden. Ik ben schuldig of ik ben onschuldig. Ik kan niet én schuldig zijn en tegelijk onschuldig of andersom.

Is dit oneerlijk?

Neen, de wet was en is voor iedereen duidelijk, goed en rechtvaardig. Of ik het nu geloof of niet. Of ik God Almachtig nu aanbid of niet, of ik Jezus Christus nu afwijs of niet.

De wet van de Genade van Jezus Christus is dat ik net zo veroordeeld bent door de wet van Mozes als andere mensen; schuldig; geen andere optie. En dat blijft zo. Wat dat betreft is er geen verschil tussen de wet van Mozes en de wet van genade.

Maar de wet van genade is dat Jezus Christus de straf die op overtreding van de wet van Mozes staat voor mij betaalt.

Door het geloof in Jezus Christus worden alle zonden die ik gedaan heb, de veroordeling die de wet van Mozes mij gebracht heeft, afgewenteld op Jezus Christus, omdat Hij nog nooit gezondigd had.

Hij is dus als onschuldige schuldig geworden voor mij en daarmee is voldaan aan de wet van Mozes, want het vonnis wordt uitgevoerd. Alleen niet door de mens, maar door God in Jezus Christus Zelf. (zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem op pag. 60-63)

En dát is het goede nieuws, dát is het Evangelie.

Ook deze vrouw wordt veroordeeld door de wet, daar verandert niets aan.

Alleen de straf die zij heeft gekregen volgens diezelfde wet wordt op Jezus Christus afgewenteld. Hij betaalt voor haar; Hij zal sterven in plaats van deze overspelige vrouw die het verdient.

De mensen begrijpen dit heel erg goed. Want de Joden kennen de wet. Ze kennen zelfs nog meer dan de wet want ze hebben zelf ook nog een aanvullend wetboek geschreven, de Halacha.

Maar daar gaat het hier niet om. En omdat de boodschap van Jezus Christus geen andere uitleg toelaat lopen ze allemaal weg.

Ze lopen allemaal weg omdat ze allemaal weten dat zij **ook** schuldig zijn aan overtreding op de wet. En dat zij **ook** veroordeeld zullen moeten worden voor het overtreden van die wet. En dat de straf die zij zouden moeten krijgen hetzelfde is als de straf die de vrouw zou moeten krijgen.

----- ... -----

In *'de Bergrede: de splinter en de balk'* heb ik het verhaal opgeschreven van mijn ontmoeting met een Christen die homofiel was. Hoe hij naar mij toe kwam om te zeggen dat hij homofiel was, maar dat hij tegelijk zijn hand naar mij uitstak en zei: *'gelukkig ben jij ook een zondaar'*. Wij zijn allemaal zondaren.

In de Nederlandse wetgeving is er een onderscheid in overtredingen. Lichte overtredingen leiden tot een lichte straf. Zware overtredingen leiden tot een zware straf.

In de wetgeving van het Koninkrijk van God Almachtig is dit onderscheid er niet. Overtreding is overtreding en op overtreding staat maar één straf: de doodstraf. Er is geen andere keuzemogelijkheid.

Echt niet?

Jawel.

Die oplossing ligt in het **aannemen en geloven in Jezus Christus**. De veroordeling is hetzelfde. De straf is hetzelfde. Alleen Diegene die de straf ondergaat is Iemand anders.

En dat mag deze vrouw hier ondervinden, net als die homofiele broeder dat mag ondervinden, net als ik dat mag ondervinden.

Dat Jezus Christus het gedrag van de overspelige vrouw echt niet goedkeurt blijkt wel uit Zijn woorden: *'ga heen en zondig niet meer'*.

----- ... -----

Wat een blijde boodschap! Dit moet toch iedereen aanspreken! Geen uitvoering van de doodstraf voor mij door Jezus Christus.

Het grote probleem is dat veel mensen **niet** willen geloven dat zij zondaars zijn. Ze zullen wel erkennen dat zij ook wel eens gezondigd hebben, al spreken ze zelf liever over *'fouten'* die gemaakt zijn, maar om nu te zeggen dat ze zondaars zijn?

Ook dit is weer die verleidende stem van satan die de mensen influistert dat wat ze gedaan hebben niet zo erg is. Dat het express foutief invullen van je belastingformulier toch niet hetzelfde is als het doodslaan van je buurman.

Veel mensen denken dat er een differentiatie in de strafmaat zal zijn. En dat daar ook nog al hun goede dingen die ze gedaan hebben in meetelt.

De waarheid is anders; het is echt niet zo! Laat je niet misleiden.

De wet van God Almachtig kent **geen** differentiatie.

De wet van God kent alleen maar schuldig of niet schuldig.

De wet van God kijkt niet naar alle goede dingen de mens in zijn leven heeft gedaan.

Zo is het echt. Al het andere dat wordt geleerd is misleiding. En die misleiding komt mensen duur te staan.

Trouwens; als ik een bekeuring krijgt voor te hard rijden kijkt de Nederlandse wet ook niet naar alle dingen die ik wel goed doe. Ook al ben ik nog zo een nobel mens, de bekeuring blijft staan.

----- ... -----

Als ik Jezus Christus niet aanneem als mijn redder en Verlosser, als ik niet in Hem geloof, dan zal ik veroordeeld worden door de wet van Mozes. Of ik het nu geloof of niet. Ik zal erachter komen.

Maar het laatste gaat weer over angst.

Het Evangelie van Jezus Christus is geen angst-Evangelie. Het werkelijke Evangelie is gebaseerd op liefde. Joh. 3:16 Al zo lief heeft God mij gehad.

- Dat gaat over liefde, niet over angst. God Almachtig heeft een welbehagen in jou en mij (Lukas 2:14);
- Dat gaat over liefde, niet over angst. God Almachtig heeft Zijn Eniggeboren Zoon Jezus Christus laten betalen voor jou en mij;
- Dat gaat over liefde, niet over angst. Jezus Christus is voor mij gestorven;
- Dat gaat over liefde, niet over angst. Jezus Christus is opgestaan en Hij leeft en heeft daarmee satan overwonnen;
- Dat gaat over liefde, niet over angst. Satan boezemt angst in, maar ik heb de keuze: **wie geloof ik?**: God Almachtig of satan?

📖 Joh. 3:16 Al zo lief heeft God de wereld lief gehad dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet zal sterven, maar eeuwig leven zal hebben.

📖 Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Hoofdstuk 7.14

Het volgen van Jezus Christus

Jezus als het Licht der wereld

(Johannes 8:12-20)

Het verschil in denken tussen Jezus Christus en de Farizeeën in dit geval **blijft** het grote issue.

Jezus Christus denkt, spreekt en handelt zoals Hij geleerd heeft. En dat is geestelijk, vanuit de hemel, zoals Hij het geleerd heeft en gewend was.

De Farizeeën, maar met hen alle religieuze leiders en het volk, denken, spreken en handelen ook zoals het hen geleerd is. Maar dat is de wereldse of natuurlijke wijze van denken.

De religieuze leiders denken heel geestelijk te zijn, maar het tegenovergestelde is waar. Kijk maar hoe ze reageren op wat Jezus Christus zegt; de woorden die ze uitspreken; het zoeken naar wegen om Hem te doden. Alles duidt op een natuurlijke manier van denken en handelen.

Ook nu weer volgt er een confrontatie omdat de Farizeeën in dit geval geen idee hebben waar Jezus Christus het over heeft als Hij zegt dat Hij het Licht der wereld is en dat wie Hem volgt, beslist niet in de duisternis zal wandelen maar het licht van het leven zal hebben.

----- ... -----

Jezus Christus spreekt over wie Hij is, waar Hij vandaan komt en waar Hij naartoe gaat.

Bij mij roept dat de vraag op wie ik ben; waar ik vandaan kom en waar ik naartoe ga.

Een vreemde vraag?

Ik heb eens een Bijbelstudie gehouden over deze vragen, maar deze verliep niet helemaal zoals ik gedacht had. Ik sprak over wie mijn Vader was, dat de Vader van Jezus Christus dezelfde Vader was als mijn Vader en Hij dus mijn 'grote' Broer was.

En omdat Jezus Christus bij de Vader was opgegroeid (Spr. 8), kwam bij mij de vraag boven, waar ik dan vandaan kom. Of: waar komt mijn geest vandaan?

Is mijn geest ook ontstaan met mijn geboorte of was mijn geest er al?

Dit omdat bij het sterven van mijn lichaam mijn geest ook doorleeft.

Misschien een logische vraag, maar voor mij niet. Want als God Almachtig mij het geloof heeft gegeven vóór de grondlegging van deze wereld (Ef. 2:8-9), als Hij mij gekend heeft vóór de totstandkoming van deze wereld (Jer. 1:5, I Kor. 8:3, Rom. 11:2), waar was ik dan?

Als God Almachtig mij heeft uitgekozen om als *eersteling* hier op aarde te zijn, om de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10), en Hij heeft dit al gedaan voordat ik überhaupt geboren ben; waar was ik dan vóór mijn lichamelijke geboorte?

Waar heb ik over gesproken?

- Over de '*zonen Gods*' en de '*dochters der wereld*' uit Gen. 6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6;
- Dat die '*zonen Gods*' het volk Israël is dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ex. 19:5, Ps. 135:4);
- Dat het huidige Israël hoofdzakelijk gevormd wordt uit het zgn. twee-stammenrijk, de Joden;
- Dat het tien-stammenrijk nooit uit de verbanning van ±722 voor Christus is teruggekomen en zich vermengd heeft met de wereldbevolking;
- Dat God Almachtig Zijn volk herkenbaar heeft gemaakt voor de rest van de wereld;
- Dat die tekens van herkenning in het O.T. de besnijdenis en het houden van de sabbat zouden zijn;
- Dat het huidige Israël (twee-stammenrijk, de Joden) tot op de dag van vandaag daaraan herkenbaar zijn;
- Dat die tekens in het N.T. de aanbidding van Die Ene God Almachtig is *in* Jezus Christus én de grote liefde voor Zijn herenigde volk Israël;
- Dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden afstammelingen zijn van het '*verdwenen*' tien-stammenrijk. Dus het grootste gedeelte van het volk Israël.

Als ik dan ook God Almachtig als Vader heb, net als Jezus Christus, dan zal ik ook die dingen doen die de Vader aan Jezus Christus heeft laten zien. Want ik heb het Jezus Christus zien doen (in de Bijbel). (Joh. 5:19)

Als ik dan misschien denk dat de Vader geen dingen heeft laten zien, dan moet ik kijken naar Jezus Christus, wat Hij heeft gedaan. God Almachtig en de Zoon zijn Eén.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Jer. 1:5 Voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend; voordat u uit de baarmoeder naar buiten kwam heb Ik u geheiligd. Ik heb u aangesteld tot een profeet voor de volken

☞ I Kor. 8:3 Maar als iemand God liefheeft, is hij door Hem gekend

☞ Rom. 11:2 God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

☞ Ex. 19:5 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij!

Wat heeft Jezus Christus dan laten zien?

Genezingen, bevrijdingen, opwekkingen uit de dood, het spreken over bekering, het spreken over de komst van het Koninkrijk Gods.

Zijn **dát** niet de werken die ik Jezus Christus zie doen in de Bijbel?

En aangezien Jezus Christus het levende Woord is, Hij **is** de Bijbel, zie ik Hem dus deze dingen doen.

In Joh. 1:4-5 staat dat in het Woord leven is, dus in Jezus Christus is leven. En dat het Woord licht voor de mensen is. Dit herhaalt Jezus Christus Zelf in Joh. 8:12. Hij is het Licht der wereld. (zie ook 'Het zout van de aarde en het licht op de kandelaar').

Als ik ons toch eens zou beseffen waar ik vandaan kwam. Dat ik van God de Vader vandaan komen en dat ik ook een geestelijke manier van spreken, denken en handelen heb meegekregen. En dat dit tot uiting komt in de aanbidding van Die Ene Almachtige God.

Jezus Christus weet heel goed waar Hij vandaan komt. En Hij zegt dat ook in Joh. 8:14. En Hij weet ook heel goed waar Hij heengaat.

De vraag voor mij is: weet ik dit? En waar baseer ik dit op?

----- ... -----

Ik ben ervan overtuigd dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden, die God Almachtig **in** Jezus Christus hebben aanbeden, niet alleen zijn in hun getuigenis. Want zoals Jezus Christus zegt dat de Vader van Hem getuigt en dat een zaak vaststaat op het getuigenis van twee of meer, mag ik ook met zekerheid zeggen dat de Vader en dat Jezus Christus van mij getuigen.

Waar getuigen Zij van?

Dat ik van God Almachtig kom. En dat ik tot God zal terugkeren.

Misschien is dit moeilijk te vatten. Maar dit leven op aarde is geen op zich zelfstaand feit. Waar ik vandaan kom, waar ik nu ben én waar ik na mijn overlijden hier op aarde naar toe ga, dát is een eenheid. Dit leven op aarde is een gedeelte van het geheel.

Misschien weet ik niet alles. Misschien begrijp ik niet alles. Maar neem van mij aan Dat God Almachtig een plan met deze wereld heeft, met mij heeft, die mijn voorstellingsvermogen ver en ver te boven gaat (Jes. 55:8-9)

----- ... -----

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Joh. 1:4-5 In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Joh. 8:12 Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben

Joh. 8:14 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Hoewel Ik van Mijzelf getuig, is Mijn getuigenis waar, want Ik weet waar Ik vandaan gekomen ben en waar Ik heen ga, maar u weet niet waar Ik vandaan kom en waar Ik heen ga.

Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Wie is God de Vader voor mij? Wie is Jezus Christus voor mij?

Vragen die ik beantwoord heb in de gedeelten '*De Zoon en de Vader*' en het '*Brood des levens*'. Tenminste hoe ik daar tegenaan kijk.

Maar eigenlijk getuigen deze hele mijmeringen van mijn afkomst, mijn zijn, en mijn toekomst. En ik hoop dat *mijn mijmeringen* de jouwe mogen zijn.

Want zegt God Almachtig niet in I Joh. 2:25 dat de grote belofte het eeuwige leven is?

 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Een eeuwig leven in volkomen harmonie met de Vader, met de Zoon, met allen die ook het eeuwige leven hebben.

Ik heb altijd gezegd dat wanneer ik straks in de hemel kom, ik eerst naar de informatiebalie ga omdat ik nog zoveel vragen heb; en zoveel waaroms.

Natuurlijk is dit onzin.

Want ik weet dat straks alle tranen afgeveegd zullen worden.

Dat de heerlijkheid van God Almachtig in mij zó groot zal zijn dat ik helemaal geen vragen meer heb. Dat ik alleen nog maar in aanbidding op mijn knieën kan neervallen om God **in** Jezus Christus te bedanken voor Zijn steun die Hij mij gegeven heeft in dit aardse leven.

En dat alle verdriet, alle ellende en alle misère die ik hier op aarde heb meegemaakt zal wegsmelten als sneeuw voor de zon.

Dát is mijn toekomst.

Hoofdstuk 7.15

Het volgen van Jezus Christus

Twistgesprekken met de Farizeeën

(Johannes 8:21-29)

De confrontatie die Jezus Christus heeft met de Farizeeën gaat door; ook in dit Bijbelgedeelte. Want ook hier wijst Hij weer op Zijn afkomst en Zijn toekomst. En weer is daar die '**natuurlijke**' benadering van de Farizeeën, als Jezus Christus zegt dat waar Hij heengaat, zij niet kunnen komen.

Het gaat zelfs zover, dat de Farizeeën op een gegeven moment denken dat Jezus Christus een einde aan Zijn eigen leven gaat maken.

Maar weer wijst Jezus Christus erop dat Hij van boven komt, dat Hij bij de Vader Zijn opvoeding heeft gehad, dat Hij en de Vader Eén zijn.

De Farizeeën begrijpen het niet. Ze zullen het pas begrijpen als Jezus Christus is opgestaan uit de dood. Dan zullen ze het begrijpen. Maar ook dan zal hun wereldse denken en handelen de overhand hebben, want hun ongelijk toegeven dat kunnen ze niet.

Ze bedenken liever een leugen, dat het lichaam van Jezus Christus gestolen is uit de grafrots (Matt. 28:11-15), dan dat zij zouden moeten toegeven dat Hij was opgestaan uit de doden. Ondanks het feit dat meer dan vijfhonderd getuigen vertellen dat zij Jezus Christus na Zijn kruisiging in levende lijve hebben gezien. (I Kor. 15:6).

----- ... -----

Het is natuurlijk heel gemakkelijk om de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus te veroordelen om wat ze denken, om wat ze doen en om wat ze spreken.

Toch wil ik daar wel de aantekening bij maken dat het ruim vierhonderd jaar geleden was dat God Almachtig een profeet naar het volk Israël had gestuurd in de persoon van Maleachi. Dat het volk Israël het in die vierhonderd jaar (dus meerdere generaties) moest hebben van de Schriften en de overleveringen.

📖 I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen

Ik probeer de situatie altijd naar mijzelf te trekken.

Wat zou ik gedaan hebben in die tijd? Hoe zou ik gereageerd hebben in die tijd? En stel dat ik een religieus leider zou zijn; wat zou dan mijn denken, handelen en spreken zijn geweest? Wat zou ik doen en denken als gemeenteleden in 'mijn' kerk en gemeente weggaan om iemand anders te volgen? Met alle (financiële) gevolgen van dien?

Natuurlijk sta ik verbaasd en versteld wat er allemaal gebeurd is.

Maar ik weet dat het satan is, die door mensen heen werkt, dat het satan is die mensen een rad voor ogen draait, zonder dat zij dit zelf in de gaten hebben. Dan leer ik misschien toch wel iets anders naar deze mensen kijken. (Ef. 6:12)

Ik zeg daarbij gelijk dat dit nooit een excuus kan en mag zijn voor verkeerd gedrag, want de mens heeft altijd de verantwoordelijkheid voor zijn eigen keuzes.

Maar als 'buitenstaander' van wat allemaal met Jezus Christus in die tijd gebeurd is, sta ik versteld dat het allemaal mogelijk is geweest én dat het onrecht uit die tijd tot de dag van vandaag nog steeds **niet** herroepen is.

Want de Joden van vandaag geloven nog steeds in de leugen van het Sanhedrin dat het Lichaam van Jezus Christus gestolen is na Zijn dood. Dat Jezus Christus dus **niet** opgestaan is uit de dood.

Ook voor de Joden van vandaag geldt dat zij pas zullen geloven als zij de Zoon des mensen verhoogd zullen zien worden.

Alleen bedoel ik daar nu mee: wanneer Hij terug zal komen op de aarde op de wijze zoals Hij de aarde verlaten heeft.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Hoofdstuk 7.16

Het volgen van Jezus Christus

De kinderen van Abraham

(Johannes 8:30-59)

'De kinderen van Abraham' staat boven dit tekstgedeelte uit Johannes en beschrijft nog steeds de discussie tussen Jezus Christus en de Joden, de Farizeeën, de religieuze leiders.

Alleen in dit gedeelte valt mij iets vreemds op.

In vers 31 staat dat Jezus Christus tegen de Joden sprak die in Hem geloofden, terwijl in vers 40 staat dat die Joden Hem proberen te doden.

Als ik het stukje lees en de discussie volg, dan gaat het hier nog steeds over dezelfde Joden.

Hoe kan dit nu? Willen de volgelingen van Hem ook dat Hij gedood wordt? Dat lijkt mij vreemd.

Hoe gaat het verhaal? Jezus Christus zegt dat wanneer zijn volgelingen **in** Zijn woord blijven, zij werkelijk discipelen van Hem zullen zijn. Dat zij de waarheid dan zullen leren kennen en dat die waarheid hen zal vrijmaken.

De Joden antwoordden daarop dat zij helemaal geen slaaf zijn, dat zij vrij zijn; zij zijn immers Abrahams nageslacht. (Weer die tegenstelling tussen geestelijk en natuurlijk denken).

Maar Jezus Christus wijst hier weer op het aloude feit dat **ieder** mens op aarde gezondigd heeft. Of hij nu Abrahams nageslacht is of niet. En dat door die zonden de mensen rechtmatig eigendom zijn geworden van satan. En satan staat voor dood.

Jezus Christus zegt het als volgt: *'Ieder die de zonde doet, is een slaaf van de zonde'*. Ik kan dus ook zeggen dat **iedereen** die gezondigd heeft en dus de wet overtreden heeft, slaaf van satan is geworden.

----- ... -----

Dat doet weer zeer, want dit gaat over mij. En ik heb veel gezondigd.

Dus uitgangspunt is dat ik een slaaf van de zonde ben en daarmee een slaaf van satan ben.

Ik weet dat heel veel mensen helemaal niet in God Almachtig willen geloven. Dat zij Jezus Christus afwijzen en al helemaal niets met satan van doen willen hebben.

Maar zoals ik al zovaak heb geschreven; Of ik het nu geloof of niet. Op het moment dat ik de ogen hier op aarde dichtdoe, of te wel op het moment dat ik sterf, zal ik de harde waarheid onder ogen moeten zien.

Jezus Christus zegt: *'Als je in Mijn Woord gelooft; als je Mij gelooft; dat Ik van God Almachtig gezonden ben om jou vrij te kopen uit die slavernij; of te wel vrijkopen van satan, dan zul je vrij zijn'.*

Met betrekking tot dit vrijkopen heb ik in het gedeelte *'de Bergrede: Jezus en de wet'* een verhaaltje geschreven over president Lincoln van Amerika. Ik herhaal dit hier even:

Het schijnt dat president Lincoln van de Verenigde staten eens door een stad heenliep en op een slavenmarkt kwam (dat bestond nog in die tijd). En op die slavenmarkt stond een knap meisje, geboeid, want zij was slavin. Het meisje keek president Lincoln met grote donkere ogen aan, maar zei of deed niets.

President Lincoln zei tegen de slavenhandelaar: 'ik koop haar'. Hij betaalde de koopsom en liep weg zonder nog acht te slaan op het meisje. Het meisje werd van haar boeien ontdaan en liep president Lincoln achterna en riep: 'meester, meester.' President Lincoln stond stil, draaide zich om en zei tegen het meisje: 'je bent vrij.'

Dát is het principe wat Jezus Christus heeft gedaan. Hij heeft mij uit de slavernij van satan vrijgekocht. Ik ben vrij, door Hem.

----- ... -----

Zoals ik hiervoor al schreef praat Jezus Christus nog steeds tegen dezelfde mensen als in vers 31, de Joden, die in Hem geloofden. Toch zegt Hij dan ook hier in vers 37: *'Ik weet dat u Abrahams nageslacht bent, maar u probeert Mij te doden'*.

Een rare samenstelling. Misschien gewoon een typefoutje?

Jezus Christus erkent dat de Joden nageslacht zijn van Abraham. En Abraham wordt ook wel 'vader' Abraham genoemd. Daarom zegt Hij ook dat de Joden doen wat zij hun vader hebben zien doen. En dan gaat het over de wet die gold voor het volk Israël.

Alhoewel die wet er in de tijd van Abraham nog helemaal niet was. Want de wet gaf God Almachtig aan Mozes, vele jaren later.

Waar Jezus Christus natuurlijk op doelt is **het geloof** van Abraham dat hem tot gerechtigheid werd gerekend (Deut. 6:25, Rom.4:3).

Als de Joden zouden doen wat hun vader Abraham had gedaan dan zouden zij **in** Jezus Christus geloven, want God de Vader en Jezus Christus zijn Eén. (Joh. 10:30)

Maar het verhaal komt niet over. De Joden horen de woorden, maar ze horen niet; of zoals de profeten het gezegd hebben in Jer.5:21 en Jes. 6:9: al horende zijn ze doof. Want eerst zeggen ze dat Abraham hun vader is, maar nu zeggen ze weer dat God Almachtig hun Vader is.

Als God Almachtig werkelijk hun Vader was, dán zouden zij Jezus Christus herkennen en erkennen, want God de Vader is ook Zijn Vader, zoals God de Vader ook mijn Vader is.

Dat de Joden horende doof zijn, zegt Jezus Christus ook: *'U kunt Mijn woorden niet horen, u bent uit de duivel, want u doet de werken van uw vader, de begeerte, de mensenmoordenaar, de aartsleugenaar'*.

Dat zijn mij nogal woorden.

Ik stel mij voor dat deze woorden tegen mij gesproken zouden worden. Ik denk dat ik zal ontploffen van woede. Wie ben jij dat jij zulke hoge woorden tot mij spreekt?

Maar deze uitspraak is dezelfde als de uitspraak die Jezus Christus tegen Petrus deed in Markus 8:33 als Hij zegt: *'satan, ga weg achter mij'*.

Jezus Christus spreekt hier **door** de mensen de machten aan die door hen heen spreken en werken.

Deut. 6:25 Het zal voor ons gerechtigheid zijn als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen, voor het aangezicht van de HEERE, onze God, zoals Hij ons geboden heeft.

Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

Jer. 5:21 Hoor toch dit, dwaas volk, zonder verstand, zij hebben ogen, maar zij zien niet, zij hebben oren, maar zij horen niet.

Jes. 6:9 Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk: Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken.

Dit heeft alles te maken dat satan mensen misleid, verblind en tegen God Almachtig opzet.

Ook dit is geen blijde boodschap wanneer ik iemand zeg dat de duivel in hem is, of dat hij een kind van de duivel is.

Maar wat Jezus Christus hier bedoelt is dat wanneer ik niet in Hem geloof, ik een slaaf ben van satan. Hij is dan dus mijn meester, mijn werkgever, en ik moet hem gehoorzamen. En daartegen wil Hij waarschuwen.

Is dit ook niet de boodschap die Jezus Christus spreekt in Matt. 6:24 als Hij zegt dat ik geen twee heren tegelijk kan dienen?

Of ik dien satan of ik dien Jezus Christus. Of ik ben dood of ik ben levend. Samengaan van deze twee is onmogelijk. Licht en duisternis hebben niets gemeen met elkaar. Het is of de ene of de andere.

En omdat de Joden Jezus Christus dus afwijzen blijft er nog maar één optie over en dat is dat zij satan toebehoren.

Het bovenstaande is vandaag de dag nog net zo actueel als in de dagen van Jezus Christus op aarde.

Alleen het openlijk aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus bevrijdt mij uit de slavernij van satan. Ook al begrijp ik er nog helemaal niets van, ook al weet ik nog helemaal niet wat het geloof inhoud; op het moment dat ik in mijn hart besluit om Jezus Christus te zoeken en om Hem ga vragen zal ik loskomen uit de heerschappij van satan.

Jezus Christus zegt het heel eenvoudig: 'Wie uit God is, hoort de woorden van God'. De Joden horen de woorden van God Almachtig niet, ze kunnen dat ook niet omdat ze niet uit God zijn. De keuze ligt namelijk bij de mens.

De mens is **geen** willig slachtoffer van satan. Hij is **geen** marionet aan de touwtjes van satan. De mens heeft een keuze.

Maar als die keuze uitgesteld wordt, of niet gemaakt wordt, dan **hééft** de mens gekozen. Want default behoort de mens satan toe door de zondeval en de zonden van de mens.

----- ... -----

Mark. 8:33 maar Hij keerde Zich om en terwijl Hij Zijn discipelen aankeek, bestrafte Hij Petrus en zei: Ga weg achter Mij, satan, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen; want hij zal of de een haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de een hechten, en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon

De Joden kunnen er ook wat van en gaan maar door.

Zij geven als antwoord dat Jezus Christus Zelf door een demon bezeten is. En als sneer naar de Samaritanen wordt Hij vergeleken met een Samaritaan. (Met wie de Joden in onmin leefden, zie '*de barmhartige Samaritaan*' en de '*Samaritaanse vrouw*').

Maar Jezus Christus blijft rustig en zegt: '*Ik ben niet bezeten door een demon, Ik eer Mijn Vader, u onteert Mij, maar ik zoek niet Mijn eer, Eén is er Die haar zoekt en Die oordeelt*'.

----- ... -----

Maar de Joden blijven bij hun uitspraken; Jezus Christus is bezeten door demonen. Maar met dit soort uitspraken spelen ze een heel gevaarlijk '*spel*'. Want staat er niet geschreven dat wanneer de werken van God Almachtig toebedeeld worden aan satan, dat dit *de zonde tegen de Heilige Geest* is? Waarvoor **geen** vergeving mogelijk is? (Matt. 12:32).

Als de Joden Jezus Christus dus betichten bezeten te zijn door een demon, dan zeggen zij dus dat de werken (de wonderen, de genezingen, de bevrijdingen) die Jezus gedaan heeft, door satan gedaan zijn. Wie oren heeft die hore!

📖 Matt. 12:32 En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet vergeven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende

Hoe is het allemaal mogelijk. Zij, die de Schriften zouden moeten kennen. Zij die daar jaren voor op school hebben gezeten. Juist zij, die de meeste kennis zouden moeten hebben van de aangekondigde Messias uit het O.T. Zij falen hier op alle terreinen.

Zij herkennen Jezus Christus niet als de aangekondigde Messias; en erkennen Hem al helemaal niet. Erger nog, ze zeggen dat Hij de duivel is.

Maar Jezus Christus blijft het zeggen: '*Het is de Vader Die Mij eert, u kent Hem niet, maar Ik ken Hem wel en Ik neem Zijn woorden in acht*'.

Het blijft echter niet bij praten, want als Jezus Christus zegt dat Hij er al was vóórdát Abraham geboren werd, slaat de vlam helemaal in de pan. (dit heb ik uit ervaring meegemaakt, zoals eerder beschreven). De woede onder de Joden wordt zo groot dat zij stenen pakken en naar Hem toe gooien om Hem te stenigen.

Maar het was Zijn tijd nog niet!

----- ... -----

Ik zeg het nogmaals. Het is satan die hier Jezus Christus probeert te stenigen, te doden. Want als Jezus Christus dood is dan is God Almachtig dood. En dan kan hij de macht overnemen van God. Dan zal hij gelijk zijn aan God, ja, nog méér als God. Zo dacht satan.

De gesteldheid van satan is nooit veranderd. Dat kan hij ook niet, want hij is als verwoester geschapen om te verwoesten. (Jes. 54:17)

De enige bescherming die ik heb tegen satan **IS** Jezus Christus.

Want door de opstanding uit de doden heeft Jezus Christus bewezen dat Hij Overwinnaar is over satan.

Satan is de dood en Jezus Christus heeft de dood overwonnen.

Satan heeft moeten buigen voor Jezus Christus en hij heeft moeten erkennen dat Hij Heer der Heerscharen is en Koning der Koningen. Dat Hij de God van LEVEN is. En al de demonen van satan hebben dat gehoord en zij weten als geen ander wie Jezus Christus is; dat Hij de overwinnaar is.

Daarom gaat satan tekeer als een brullende leeuw (I Petr. 5:8), want zolang hij nog op deze aarde woont (tot Jezus Christus terugkomt op aarde) zal hij in tomeloze woede proberen iedereen het leven zuur maken die Jezus Christus aanhangt, die in Jezus Christus gelooft.

Maar een brullende leeuw bijt niet! (tenminste niet de kinderen van God Almachtig!)

Zó is het met satan. Door de overwinning van Jezus Christus is hij als het ware geboeid.

In Jezus Christus heb ik niets te vrezen voor satan. Hij is het niet eens waard om 'vijand' van God Almachtig genoemd te worden. Satan is helemaal niets. Maar door zijn angstaanjagend gebrul laten veel Christenen zich op de kast jagen. Door zijn gebrul weet hij toch veel Christenen in een omstandigheid van angst te brengen waardoor zij niet volledig van hun vrijheid **in** Jezus Christus kunnen genieten.

Maar nogmaals: de mensen die **in** Jezus Christus zijn; die Hem aangenomen als persoonlijke Redder en Verlosser zijn geen willoze slachtoffers.

Paulus spreekt in Ef. 6:13-18 dat de gelovigen de **hele** geestelijke wapenuitrusting aan moeten trekken. Die zal hen beschermen tegen de aanvallen van satan.

Jes. 54:16 Zie, Ík heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

I Petr. 5:8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden

Ef. 6:13-18 Neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand kunt houden. Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met bereidheid van het Evangelie van de vrede. Neem bovenal het schild van het geloof op, waarmee u alle vurige pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord, terwijl u bij elke gelegenheid met alle gebed en smeking bidt in de Geest en daarin waakzaam bent met alle volharding en smeking voor alle heiligen.

In het kort komt dat er op neer dat de gelovigen de Bijbel moeten kennen.

Want het enige antwoord op de aanvallen van satan is de Bijbel, het levendmakend Woord, Jezus Christus Zelf. Hij is ons schild en ons betrouwen. Hij beschermt en bewaart ons ten alle tijd. (Spr. 2:7 en vele andere, Spr. 3:26, Jer. 17:7-8)

☞ Spr. 3:26 want de HEERE is je hoop, Hij zal je voet bewaren voor gevangenschap.

☞ Jer. 17:7-8 Gezegend is de man die op de HEERE vertrouwt, wiens vertrouwen de HEERE is. Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is, en die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop. Hij merkt het niet als er hitte komt, zijn blad blijft groen. Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen.

☞ Spr. 2:7 Hij houdt voor de oprechten wijsheid gereed, Hij is een schild voor hen die in oprechtheid hun weg gaan

Hoofdstuk 7.17

Het volgen van Jezus Christus

Jezus op het feest van de tempelwijding.

(Johannes 10:22-42)

Het is niet de eerste keer dat Jezus Christus de woorden uitspreekt die Hij in dit Bijbelgedeelte uitspreekt.

Als Jezus Christus het hier heeft over schapen dan denk ik aan het gedeelte van *'de goede Herder'*. En als Jezus Christus hier spreekt over de dingen die Hij doet in de Naam van Zijn Vader, dan denk ik aan de Bijbelgedeelten *'De Zoon en de Vader'* en *'het brood des levens'*.

Nu weet ik dat woorden pas *'blijven hangen'* in de mens als hij het meerdere malen heeft gehoord. En de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus zijn daar schijnbaar geen uitzondering op.

Elke keer komen zij weer met vragen naar Jezus Christus toe over Zijn afkomst, wie Hij is. En elke keer legt Jezus Christus uit dat zij naar Zijn werken moeten kijken.

Waarom naar Zijn werken?

Omdat die werken aangekondigd zijn in het O.T. En omdat de religieuze leiders zoals Farizeeën, Sadduceeërs, Schriftgeleerden en oudsten van het Joodse volk, de Schriften uit hun duimpje kenden, zouden zij als **eerste** deze werken moeten herkennen. En aan de hand van die werken zouden zij als **eerste** moeten erkennen dat deze alleen toebehoren aan de aangekondigde Messias.

Het is net alsof zij elke keer weer een bevestiging willen hebben. Maar als zij die bevestiging vanuit de Schriften krijgen van Jezus Christus, schudden zij hun hoofd, kijken Hem aan, en zeggen eigenlijk: *'U doet de werken die aangekondigd zijn en behoren bij de komende Messias, maar als wij U zien en horen, dan geloven wij er niets van'*.

Volgens de Joden **kán** de Messias er gewoon niet uitzien als Jezus Christus. Zij hadden een totaal ander beeld van wie de aangekondigde Messias zou moeten zijn. En niet alleen het beeld is anders, **zij** zouden toch tenminste geëerd moeten worden door de Messias omdat zij zo gelovig, zo vroom zijn. Omdat **zij** het volk toch op de 'juiste' weg hadden weten te houden.

Maar in plaats daarvan wijst Jezus Christus de werkwijze van de religieuze leiders juist af en kwetst hen daarmee tot in het diepst van hun ziel.

Ook nu weer komt de vraag naar Jezus Christus toe: *'Hoelang houdt U ons in het onzekere. Als U de Christus bent, zeg het dan!'*.

En weer wijst Jezus Christus er in Zijn antwoord op: *'Ik heb het u gezegd maar u gelooft Mij niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij'*.

Het is alsof Jezus Christus hier weer zegt: *'kijk nu toch eens in je Bijbel. Wat zeggen de Schriften van de Messias, en wat zie je Mij doen, en wat hoor je Mij zeggen? '*

----- ... -----

Dan doet Jezus Christus in mijn ogen een opmerkelijke uitspraak: *'Maar u gelooft niet, want u bent niet één van Mijn schapen zoals Ik gezegd heb. Mijn schapen horen naar Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij'*.

Waarom opmerkelijk?

Omdacht ik er steeds van uitgegaan ben dat het volk Israël **in zijn geheel**, schapen zijn van de Heer.

Het volk Israël is immers door God Almachtig gemaakt en uitverkoren! (Ps. 135:4). En als het in de Bijbel dan gaat over uitverkorenen, over geroepen, dan zou ik zeggen dat dit juist en eigenlijk alleen gold voor de Israëlieten.

Ik heb het daarbij niet alleen over de Israëlieten die in de tijd van Jezus Christus in Palestina woonden, of de Israëlieten zoals wij die kennen vandaag de dag. Want deze zijn hoofdzakelijk uit het twee-stammenrijk voort gekomen. Ik heb het over **het hele volk Israël**. Dus ook het in de wereld verstrooide tien-stammenrijk.

 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Al schrijvende komen de woorden van Paulus mij in gedachte wanneer hij in Rom.11 spreekt over de stam Jezus Christus waaraan veel takken groeien. Die takken zijn het volk Israël.

Maar schrijft Paulus dan dat er van die takken, die oorspronkelijke takken, veel weggehakt zijn. En dat er ook veel andere takken op geënt zijn die oorspronkelijk niet op die Stam groeiden.

Ook Paulus geeft dus aan dat het volk Israël wel degelijk het uitverkoren volk van God Almachtig is, maar dat er onder dat volk toch ook veel '*rotte appels*' zitten, die afgehakt moeten worden.

En eigenlijk zeggen zowel Paulus als Jezus Christus dat die Joden die niet in Hem geloven, Hem niet aannemen, die '*rotte appels*' zijn en dat zij weggehakt moeten worden. Zij zijn het dus eigenlijk niet waard om Israëliet genoemd te worden. Zij worden buitengesloten. Ze moeten het zelf maar uitzoeken.

----- ... -----

Jezus Christus wijst er in dit gedeelte nogmaals op dat Hij de Herder is. En dat de schapen die horen naar Zijn stem, dat zij diegenen zijn, die niemand uit Zijn hand zullen kunnen rukken. Zij zijn bestemd voor het eeuwige leven.

Ik geloof dat de wedergeboren Christenen door de eeuwen heen nakomelingen zijn van het eerdergenoemde tien-stammenrijk van Israël. Het gaat om het volk Israël. Het volk dat God Almachtig Zich Zelf geformeerd heeft om Hem te aanbidden. Om in Hem te geloven en in Jezus Christus Zijn Zoon.

Want God de Vader en Jezus Christus zijn één. Maar dat niet alleen. Ik geloof ook dat deze '*eerstelingen*' (de wedergeboren Christenen én de Messiasbelijdende Joden die Jezus Christus hebben aangenomen als hun Heiland en Verlosser) een grote taak te vervullen hebben hier op aarde.

Die taak is om het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen; om diegenen die door God Almachtig geroepen zijn om te geloven, maar dit (nog) niet doen, de weg te wijzen naar het Koninkrijk van God.

Dan ontstaat weer datzelfde tafereel. De Joden voelen zich aangesproken, zijn gekwetst en boos. Zij proberen weer om Hem te doden door steniging.

Niet omdat Jezus Christus goede werken doet (behalve wanneer Hij ze op de sabbat doet), de Joden willen Jezus Christus doden omdat Hij Zich op hetzelfde niveau stelt als God de Vader. De Joden zeggen dat Jezus Christus Zich Zelf tot God Almachtig maakt.

Laat ik daar heel duidelijk over zijn. Jezus Christus **IS** God Almachtig. God Zelf is in de Persoon Jezus Christus naar deze wereld gekomen in een lichaam van vlees en bloed. In Joh. 1:1 staat heel duidelijk dat Jezus Christus God is. Maar tegelijk staat in Joh. 10:30 dat Jezus Christus én Zijn Vader Eén zijn.

God Almachtig is Geest (Gen. 1:1), en niemand kan God zien en zal ooit God zien. (Ex. 33:20) God is een Heilig God (Joz. 24:15) in Wie geen spoortje van enige duisternis is (I Joh. 1:5).

Misschien dat in de tijd van het paradijs, toen er nog geen zonde was, de mens God Almachtig wél kon zien. In Gen. 3:8 staat dat God in de hof wandelde en dat de eerste mens zich nà de zondeval zich voor het aangezicht van God verborg.

Omdat God Almachtig Zich niet meer kón openbaren aan de mens, door het verschil in heiligheid, is God Zelf in de Persoon Jezus Christus naar deze aarde gekomen. Daarmee is Jezus Christus dus de Verpersoonlijking van God Almachtig. Jezus Christus is God én en is Mens, zodat de mensen Hem konden zien.

Ik kan de woorden van Jezus Christus alleen begrijpen wanneer ik deze in de context van de heilige Eenheid plaats. God is Eén, dat zegt Hij Zelf tegen de Israëlieten in Deut. 6:4.

In die heilige Eenheid zijn meerdere Personen. God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest. Maar óók elk mens die Jezus Christus als zijn Heiland en Verlosser heeft aangenomen, want ook zij zijn één **in** en **met** God Almachtig.

Daarom kan God Almachtig ook zeggen in Gen. 1:26 laat **ONS** mensen maken naar **ONS** beeld. En in Gen.11:7 bij de torenbouw van Babel: Laten **Wij** neerdalen om te zien wat de mensen aan het doen zijn.

De Zoon Jezus Christus **is** de belichaming van God de Vader, want niemand heeft God de Vader ooit gezien. Hij is Geest (Gen. 1:1-2).

Moeilijk?

Als dit te moeilijk voor mij is, dan doe ik wat Jezus Christus steeds zegt: 'Als je mij niet gelooft, of kunt geloven; kijk dan naar Mijn werken. Kijk naar hetgeen Ik doe en zeg. En zoek die gedeelten op in O.T. waar over de aangekondigde Messias gesproken wordt'.

In het gedeelte 'De Zoon en de Vader' heb ik al iets geschreven over wat Jezus Christus hier in Joh. 10:34 aanhaalt waar het over goden gaat. Want Jezus Christus citeert hier psalm 86:2.

Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

Gen. 1:2 De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water

Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

Joz. 24:19 Toen zei Jozua tegen het volk: U zult de HEERE niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een naijverig God. Hij zal uw overtreding en uw zonden niet vergeven.

I Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Deut. 6:4 Hoor Israël, Uw God is Eén

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

Gen. 11:7 Kom, laten Wij neerdalen en laten Wij hun taal daar verwarren, zodat zij geen van allen elkaars taal zullen begrijpen.

In die psalm gaat het over 'goden'. De betekenis van dat woord 'goden' is dat zij 'rechters' zijn, want dat is de O.T. betekenis van het woord 'goden'.

En als dan gezegd wordt : 'U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste', wordt hiermee dan niet bedoeld dat de 'geroepenen', het volk Israël, de door God Almachtig aangestelde mensen zijn om als 'rechters' te functioneren? Maar dat wij allen gefaald hebben; en dat wij daarom net als een mens zullen sterven zoals iedere andere vorst? (Ps. 82:7).

De wet wordt niet gebroken door Jezus Christus. De wet wordt niet afgeschaft door Jezus Christus. De wet wordt **vervuld** door Jezus Christus. Dát is heel iets anders. (zie 'Jezus en de wet').

De Joden blijven halsstarrig weigeren om God de Vader **in** Jezus Christus te zien. Zij weigeren te geloven dat God **in** Jezus Christus is en Hij **in** Hem.

----- ... -----

Bovenstaande woorden zijn niet alleen voor de Joden uit de tijd van Jezus Christus bedoeld.

Want geloof ik dat ik **in** Jezus Christus ben? Dat Jezus Christus in mij is? Geloof ik het 'Hogepriesterlijk gebed' uit Joh. 17?

Geloof ik dat de werken die Jezus Christus heeft gedaan, dat Hij die alleen heeft kunnen doen omdat God de Vader ze Hem voorgedaan heeft? Dat God Almachtig Zelf in de Persoon van Jezus Christus deze werken heeft gedaan?

Geloof ik, dat ik die werken ook kan doen, omdat Jezus Christus ze mij voorgedaan heeft? En omdat ik als wedergeboren Christen **in** Jezus Christus en dus **in** God Almachtig ben?

Als Jezus Christus Eén **met** mij is hebben wij dezelfde Vader. Ja er is een hiërarchische verhouding. God de Vader is méér dan Jezus Christus en ik geloof van harte (en wil ook niet anders) dan dat Jezus Christus méér is dan ik ben.

Maar toch zijn we **in** die Eenheid Eén, en kan ik dezelfde werken doen die Jezus Christus deed in de Naam van de Vader (Joh. 10:25)

En velen kwamen naar Hem toe en velen geloofden in Hem.

Wat geloof ik?

Wie geloof jij?

Gen. 1:1-2 In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water

Joh. 10:34 Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: U bent goden?

Psalm 82:6-7 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste; toch zult u sterven als een mens, zoals iedere andere vorst zult u vallen.

Joh. 10:25 Jezus antwoordde hun: Ik heb het u gezegd en u gelooft het niet. De werken die Ik doe in de Naam van Mijn Vader, die getuigen van Mij

Hoofdstuk 7.18

Het volgen van Jezus Christus

Het volgen van Jezus Christus

(Lukas 9:57-62)

Het moet clip en klaar duidelijk zijn: **of** ik behoor tot Gods kinderen **óf** dat ik behoor aan satan toe. Er is **geen andere keus**, alhoewel satan mij graag wil laten geloven dat 'niets' doen ook een keuze is.

Ik herhaal het hier nog maar een keertje: niets doen is wél een keuze. Dan heb ik gekozen tégen God Almachtig en kiezen tégen God is kiezen vóór satan.

Het Evangelie van Jezus Christus is wat betreft het maken van een keuze, geen sinecure. Het is een zaak van **levensbelang**, voor nu en voor straks.

De woorden die Jezus uitspreekt in Matt. 6:24 zijn duidelijk. Ik kan niet twee heren tegelijk dienen, ik zal bewust een keuze moeten maken. In het geval van het Evangelie Jezus Christus is dit een keus tussen leven en dood.

Voor mij is die keuze duidelijk: Ik heb gekozen voor het leven, ik heb gekozen vóór God Almachtig.

Wil dit dan zeggen dat ik alles begrijp; dat ik de hele Bijbel begrijp?

Ook ik heb veel vragen en *mijn mijmeringen* zijn daar een voorbeeld van. Maar ik stel mijn vragen niet vanuit een kritische houding of een houding van ongeloof of negativiteit. Ik stel mijn vragen vanuit nieuwsgierigheid. Ik wil gewoon steeds meer weten van God de Vader, Jezus Christus de Zoon en de Heilige Geest.

Niet omdat het **moet**, maar uit liefde! Omdat ik tot in het diepst van mijn genen weet, dat ik weet, dat ik zeker weet, dat Jezus Christus de hele '*lijst met aanklachten*' tégen mij, aan het kruis van Golgotha genageld heeft. Op die lijst stonden al mijn zonden en ongerechtigheden.

Maar ze bestaan niet meer, die lijst is vernietigd, weg. (Kol.2:13-15a HET BOEK)

----- ... -----

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen. Want of hij zal de één haten en de andere liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon .

📖 Kol. 2:13-15a HET BOEK U was dood door uw ongehoorzaamheid aan God en de macht van de zonde leefde nog in u. Maar nu heeft Hij u samen met Christus levend gemaakt en al uw overtredingen vergeven. Hij heeft ons strafblad dat tegen ons getuigde (de lijst met regels waaraan we ons niet hebben gehouden) verscheurd. Dat bewijs heeft Hij vernietigd door het aan het kruis te slaan. Op die manier ontnam God de duivel en zijn trawanten volledig hun macht

Wat betekent het nu om het Evangelie van Jezus Christus te geloven?

Wat betekent het om Jezus Christus aan te nemen als mijn Verlosser?

Wat betekent het überhaupt om Jezus te volgen?

Daar gaat dit hoofdstuk over. Want Jezus Christus heeft daar Zelf wel het één en ander over gezegd.

Als ik de Bijbel lees zal ik ontdekken dat Jezus Christus nogal eens de wet, die God Almachtig door Mozes aan Zijn volk Israël heeft gegeven, als uitgangspunt neemt. Dit doet Hij om aan te geven dat deze wet van Mozes **niet afgeschaft** is.

Het eerste gebod uit de tien geboden luidt: *'Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben'*. (Ex. 20:3).

 Ex. 20:3 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben

Dit betekent dat God Almachtig op de eerste plaats wil staan en dat Hij geen gedeelde aandacht wil. Niet door het aanbidden van afgoden (zoals satan bijvoorbeeld). Maar ook niet voor zaken die als afgoden kunnen gaan dienen. Ik bedoel daarmee zaken die zoveel aandacht van mij gaan vragen dat ik geen tijd en energie meer heb om mij met God bezig te houden. Denk aan werk, carrière, hobby, geld, macht, hebzucht, verslaving, en noem maar op.

Maar ook zaken als mijn echtgenoot, kinderen, ouders, relaties kunnen zó een groot beslag op mijn leven leggen dat ze als afgoden worden.

Natuurlijk ga ik niet voor mijn ouders of voor mijn kinderen op de knieën. Om hen op die wijze te aanbidden. Maar door hen zoveel tijd en aandacht te geven, dat andere zaken in het gedrang komen, kunnen het wel afgoden worden.

Daarom spreekt Jezus Christus hier ook over in Matt. 10:37.

 Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

Ouders, kinderen, relaties liefhebben is normaal, is goed, is ook een opdracht van de Heer, maar let er op dat zij in aandacht en liefde niet de Heer voorbijgaan, want dan zijn het afgoden geworden.

 Matt. 8:19-20 En er kwam een schriftgeleerde naar Hem toe en zei tegen Hem: Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat. En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

----- ... -----

In Matt. 8:19-20 komt er een Schriftgeleerde naar Jezus Christus toe met de mededeling dat hij Hem wil volgen. Dat hij tot de meeste vertrouwde groep rondom Hem wilde behoren.

Deze Schriftgeleerde (een Bijbelleraar zouden we nu zeggen) erkent **in** Jezus Christus zijn Meester.

Als antwoord geeft Jezus Christus wat het betekent om Hem te volgen.

Het volgen van Jezus Christus betekent ook dat ik Zijn zorgen en moeiten zal meebeleven. Dat betekent ook dat wanneer Hij bespot en uitgespuugd wordt, dat ik dat ook zal beleven. En dat wanneer Hij beledigd wordt, ik ook beledigd zal worden.

Jezus Christus zegt: *'Al hoewel vogels een nest in de bomen hebben, de vossen hebben een hol in grond waar zij rustig en veilig kunnen gaan slapen, Ik heb dat niet hier op aarde'.*

En als ik Jezus Christus wil volgen, zal er ook voor mij hier op aarde geen rust zijn.

Al hoewel op dit punt in de geschiedenis Jezus Christus in Kapernaüm woont en daar een huis heeft om te gaan slapen, zal dit snel veranderen. Want hoe méér Jezus Christus over het Koninkrijk der hemelen spreekt hoe méér Hij in aanvaring zal komen met de gevestigde orde, met Farizeeën, sadduceeërs en al hun volgelingen.

En dat geldt ook voor mij, die vandaag de dag Jezus Christus wil volgen. Maar al hoewel ik in Nederland in vrijheid mijn geloof mag belijden, is dit in sommige andere landen niet zo. Kijk eens naar de Christenen in landen als China, Pakistan, Somalië, Ethiopië, en noem maar op. (Zie het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken)

In Matt. 4:17 staat dat Jezus bekering predikte. Bekering betekent letterlijk: omdraaien. Dat houdt in dat het leven zoals ik dit vóór mijn bekering leefde 180° moet omdraaien.

 Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

Eén van de eerste onderwerpen in de Bergrede ging daarover, *'de zaligsprekingen'*. Dat was een karakterschets van de mensen die nu en straks het Koninkrijk der hemelen bewonen.

In hoeverre voldoe ik aan al die eigenschappen?

Het volgen van Jezus Christus is dus een totaal veranderde levenswijze.

Niet meer *'ik'* op de eerste plaats, maar *'Jezus Christus'* op de eerste plaats, en zelfs *'die ander, mijn naaste'* op een hogere plaats dan mijzelf.

Dát wil Jezus Christus mij leren in het volgen van Hem.

Overigens noemt Jezus Christus Zich in Matt. 8:20 voor de eerste keer de *Zoon des Mensen*. Dit zal Hij in het Mattheüs Evangelie in totaal tweeënveertig keer doen.

De Studie-Bijbel zegt hierover: *De term 'Zoon des mensen' komt hier voor het eerst in het N.T. voor. Deze titel werd al vóór de dagen van Jezus gebruikt door een kleine groep mensen die het spoedig einde verwachtte. De term 'Zoon des mensen' was een aanduiding voor de Messias. Zie Dan. 7:13-14*

----- ... -----

In die veranderde levenswandel van mij, áls ik Jezus wil volgen, past ook het gedeelte uit Matt. 8:21-22. De man die vraagt of hij eerst zijn vader mag begraven om daarna Jezus te volgen.

Let wel! In die dagen (en volgens mij nu nog) moesten doden dezelfde dag nog begraven worden. Dat was een godsdienstige plicht.

Maar Jezus Christus zegt dat de doden, de doden maar moeten begraven.

Wat Jezus Christus hier **NIET** wil is dat de wet van Mozes overtreden wordt.

Daarom denk ik dat de uitspraak van Hem niet letterlijk maar geestelijk opgevat moet worden.

Laat de geestelijk dode mensen de geestelijk dode mensen maar begraven. Geestelijk dode mensen zijn de mensen die geen gehoor willen geven aan de woorden van Jezus Christus, die Hem niet erkennen als de Zoon van God Almachtig.

Overigens lijken die woorden die Jezus Christus hier uitspreekt erg op de woorden uit Matt. 10:37 waar Hij spreekt over het Hem méér liefhebben dan vader en moeder en kinderen.

Wat Jezus Christus aangeeft is: 'Heb God Almachtig lief boven alles'. En dan zijn we weer terug bij het eerste gebod van de tien geboden: 'Gij zult geen andere goden aanbidden of heb liefhebben'.

Dát is het volgen van Jezus Christus!

 Matt. 8:21-22 Een ander uit Zijn discipelen zei tegen Hem: Heere, sta mij toe dat ik eerst wegga en mijn vader begraaf. Maar Jezus zei tegen hem: Volg Mij, en laat de doden hun doden begraven.

 Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

Hoofdstuk 7.19

Het volgen van Jezus Christus

De uitzending van de twaalf discipelen

(Mattheüs 10:1-15, Markus 6:7-12, Lukas 9:1-6)

Jezus Christus roept Zijn discipelen bij elkaar (het zijn er nu twaalf, al hoewel Mattheüs en Markus nergens beschrijven hoe de zeven niet beschreven discipelen bij Hem zijn gekomen).

In dat bijeen roepen ligt een directe verbinding naar de dag van vandaag. Want diegenen die Jezus Christus werkelijk als Heer en Heiland hebben aangenomen, zijn ook nu Zijn discipelen. De boodschap van Jezus Christus gold dus toen, maar nu net zo.

De discipelen die bij Jezus Christus waren op dat moment, krijgen de opdracht, om met de macht die hen gegeven is van God Almachtig, mensen te genezen, te bevrijden en doden op te wekken. Maar zij mochten **NIET** naar de 'heidenen' gaan of naar de Samaritanen.

Jezus Christus geeft hen opdracht om (met zijn tweeën) eerst naar de verlorenen van het huis Israëls te gaan, de Joden. Maar zoals ik weet hebben de Israëlieten het Evangelie Gods afgewezen. En toen die afwijzing compleet was werd de deur geopend naar de 'heidenen' en de Samaritanen.

Zoals ik al vaker in *mijn mijmeringen* heb aangegeven, geloof ik dat deze 'heidenen' de nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël. (Zie ook mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus Deel-I, Bijbelboek Romeinen).

Dit mede op basis van het feit dat God Almachtig de wereldbevolking in een diepe slaap heeft gebracht als het gaat om het aannemen van het Evangelie van Jezus Christus (Rom. 11:8, Jes. 29:10), zoals God ook het hart van de Farao van Egypte destijds verhardde, zodat hij het volk Israël niet uit Egypte zou laten vertrekken.

In andere woorden; het Evangelie van Jezus Christus was in eerste instantie bedoeld voor het twee-stammenrijk van het volk Israël, de Joden. Maar door de weigering van de Joden om Jezus Christus aan te nemen is de deur naar de hele wereld opengegaan.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

Waarom ?

Zodat de nakomelingen van het tien-stammenrijk, die over de hele wereld wonen, maar niet meer te herkennen zijn als het voormalige volk Israël, het Evangelie van Jezus Christus zullen horen en Hem kunnen aannemen.

Let wel: velen van deze mensen weten zelf niet eens dat zij nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk van het volk Israël. Velen van hen hebben in de wereld het geloof in God Almachtig naast zich neergelegd.

Maar omdat zij mijn inziens wel tot de eerste geroepen behoren zullen zij, wanneer zij het Evangelie van Jezus Christus horen, hiernaar luisteren. Tenminste, die keus ligt bij hen.

Halleluja. 'It happened just because it has to happen'.

Dus: de Israëlieten uit de tijd van Jezus Christus waren hoofdzakelijk nakomelingen van het zogenaamde twee-stammenrijk (de stammen Benjamin en Juda). Het rijk dat ontstond toen het zich van Israël afsplitste ten tijde van koning Rechabeam in ±936 v Chr. Toen waren er dus een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk. (Efraïm en Israël).

Beide rijken zondigden veel. Daarom heeft God Almachtig beide rijken verbannen. De ene naar Assyrië en de andere naar Babylonië.

Het twee-stammenrijk mocht echter na zeventig jaar van koning Kores (de koning van Perzië) terugkeren naar het beloofde land om daar Jeruzalem weer op te bouwen inclusief de tempel. (Ezra 1:1-2)

Het tien-stammenrijk heeft zich echter vermengd met de bevolking en is verstrooid onder de hele wereld. En al hoewel God Almachtig beloofd heeft dat beide rijken weer herenigd zullen worden (Hos. 1:11) is dit tot op de dag van vandaag nog niet gebeurd.

Als ik dus over de Joden spreek of over de Israëlieten in de tijd van Jezus Christus, maar ook vandaag de dag, dan spreek ik dus nog steeds over het twee-stammenrijk. Overigens komt het woord 'Jood' af van 'Juda'.

Het is echter mijn overtuiging dat de wedergeboren Christenen van alle tijden nakomelingen zijn van dat (verloren gewaande) tien-stammenrijk. En dat het de opdracht is van deze nakomelingen (eerstelingen genoemd) dat zij als een richtingaanwijzer en een licht in de wereld mogen zijn voor alle Israëlieten die Jezus Christus nog niet hebben aangenomen.

📖 Ezra 1:1-2 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Want de nazaten van dat verloren gewaande en verstrooide tien-stammenrijk weten zelf niet eens dat zij nazaten zijn van het volk Israël.

God Almachtig spreekt in het O.T. al, dat Zijn volk door alle eeuwen heen herkenbaar zal zijn.

Was dit in het O.T. de **besnijdenis** en het **houden van de sabbat**;

In het N.T. is het de **aanbidding van Die Ene God Almachtig** in Jezus Christus Zijn Zoon; én **de liefde voor het volk Israël** als één geheel.

----- ... -----

Dus Jezus Christus geeft Zijn discipelen opdracht om naar de nakomelingen van het twee-stammenrijk, de Joden te gaan en om daar de werken te doen waarvoor Hij ze de macht heeft gegeven. Het tien-stammenrijk, de overige mensen, komen later aan de beurt. En de wereld daarna.

Nogmaals: de dingen gebeuren omdat ze gebeuren moeten. Maar ook: de dingen gebeuren in de volgorde zoals God Almachtig bepaald heeft. En niet anders!

----- ... -----

Nog even naar de discipelen. De roeping van Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes als discipelen wordt beschreven in de Bijbel, net als die van Mattheüs (Levi).

Hier worden later Filippus en Bartholomeüs, Thomas, Jakobus (een andere Jakobus als die hiervoor genoemd werd), Lebbeüs (Thaddeüs genoemd), Simon Kananitus, Judas Iskariot aan toegevoegd.

Dit zijn de twaalf discipelen die tijdens het leven van Jezus Christus hier op aarde, met hem waren. Zij waren ooggetuige van alle wonderen en tekenen die Hij verrichtte. Zij zijn diegenen wiens namen op de twaalf fundamenten zijn geschreven van het nieuwe Jeruzalem (Openb. 21:14), (behalve Judas Iskariot die Jezus Christus verraadde en in Hand. 1:26 werd vervangen door Matthias).

De apostelen; en met hen de wedergeboren Christenen, krijgen de opdracht om het Koninkrijk van God Almachtig te prediken, om mensen te genezen, te bevrijden en doden op te wekken.

 Openb. 21:14 En de muur van de stad had twaalf fundamenten met daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam

 Hand. 1:26 En zij wierpen hun loten en het lot viel op Matthias; en hij werd met instemming van alleen aan de elf apostelen toegevoegd.

Maar zegt Jezus Christus: De wedergeboren Christenen hebben die macht voor niets gekregen, dus mogen zij er ook niets voor vragen.

Dit is hetzelfde als dat Paulus zegt in Ef. 2:8-9. Dat het geloof een gift is van God Almachtig. Wedergeboren Christenen hebben dat cadeau (als eerste) voor niets gekregen.

Waarom hebben ik het geloof van God Almachtig gekregen?

Om goede werken te doen die God Almachtig van te voren heeft voorbereid (Ef. 2:10); niet om mijn eigen belang te dienen maar om de geestelijke bolwerken die tegen God zijn te helpen slechten. (II Kor. 10:3 ^{NBV})

Elke gedachte of daad, die ook maar één millimeter van het voorgaande af doet of er aan toevoegt is **NIET** van God Almachtig.

En als iets NIET van GOD Almachtig is, komt het rechtstreeks uit het rijk der duisternis. Er is gewoonweg geen andere mogelijkheid.

Dus al het gepreek, alle 'eigen' leerstellingen, tradities, gewoonten, alle Bijbeluitleg en noem maar op, **moet** leiden naar dat ene gebod van Jezus Christus: predik het Koninkrijk van God Almachtig en de bekering.

En laat **dát** nu net een onderwerp zijn dat ik steeds minder hoor in hedendaagse kerken en gemeenten. Want ik wil niet geconfronteerd worden met regels en inzettingen. Ik wil horen dat God Almachtig Liefde is, en dat Hij alles toelaat wat ik doe en wil. En het laatste wat ik horen wil zijn woorden van sturing, correctie en/of vermaning. Want ik ben toch mijn eigen baas? Denken niet heel veel mensen zo?

Voed ik mijn eigen kinderen zo ook niet op?

----- ... -----

Ik zei hiervoor al dat het geloof een cadeau van God Almachtig aan mij is. Ik weet dat God mij daar voor heeft uitgekozen, Hij heeft mij als het ware geroepen. En dat heeft God al bepaald vóór de totstandkoming van deze wereld.

Op de vraag waarom God Almachtig mij wél uitgekozen heeft om te geloven en bijvoorbeeld mijn buurman niet, heb ik in voorgaande Bijbelgedeelten al uitgebreid stilgestaan. (Ef. 1:4).

☞ Ef. 2:8-10 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Jezus Christus om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

In één zin luidt dit: God Almachtig heeft **allereerst** de nakomelingen van Zijn eigen volk (Israël) uitgekozen om te geloven. En ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van God's volk.

Ik weet dat ik geroepen ben om Gods Koninkrijk aan te kondigen.

Ik weet dat ik geroepen ben om de mensen op te roepen om zich te bekeren omdat er anders geen toegang mogelijk is tot Gods Koninkrijk.

Ik weet dat ik mij niet moet voorzien van rijkdom, van dure kleding en noem maar op, ook al hunkert mijn vlees daar soms wel naar, want mijn ogen zien echt wel wat de wereld te bieden heeft.

Wil ik bekering prediken en het Koninkrijk der hemelen tonen, wil ik een voorbeeld zijn van het Koninkrijk van God Almachtig, dan heb ik niets anders nodig dan God, de Heer.

Want Jezus Christus zegt dat de arbeider zijn voedsel waard is. (Matt. 10:9-10). Met andere woorden: mijn eerste prioriteit moet niet zijn het vergaren van bezittingen en zelfs niet het vergaren van voedsel en drinken. God Almachtig wéét dat ik voedsel en kleding nodig heb. Dáár zorgt Hij Zelf voor (Matt. 6:31-32). Ik moet mij focussen op wat Jezus Christus deed; om dat ook te doen.

Ook zegt Jezus Christus dat wanneer iemand het Evangelie **niet** wil aannemen, dat ik dan verder moet gaan. Naar een ander huis, naar een andere stad. (Matt. 10:14)

De mensen die het Evangelie van Jezus Christus afwijzen, creëren zichzelf een *helse* periode (hoe lang die ook duurt en waarbij er geen grens is tussen dit aardse leven en het leven hierna). Zij zullen zijn als Kapernaüm (Matt. 11:23), de woonplaats van Jezus, die zoveel wonderen en tekenen heeft gezien maar Jezus Christus niet wilde aannemen.

Die *helse* periode die mensen zichzelf creëren zal erger zijn dan de vernietiging van Sodom en Gomorra (Gen. 19) en zal net zo lang duren totdat de meest verstokte zondaar uiteindelijk ook zijn knieën zal buigen voor de Here der Heerscharen.

Waarom zal die dag voor Sodom en Gomorra dragelijker zijn?

Omdat de vernietiging van Sodom en Gomorra in één klap gebeurde. De inwoners van beide plaatsen stierven ter plekke door het zwavel en het vuur dat God Almachtig uit de hemel liet neerdalen.

📖 Matt. 10:9-10 Voorzie u niet van goud of zilver of kopergeld in uw gordels, of van een reiszak voor onderweg of twee stel onderkleden of sandalen of een staf. Want de arbeider is zijn voedsel waard

📖 Matt. 6:31-32 Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt

Matt. 10:14 En als iemand u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof van uw voeten.

📖 Matt. 11:23 En u, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent u zult tot de hel toe neergestoten worden. Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, dan zou het tot op de huidige dag gebleven zijn.

De mensen die zichzelf een *helse* fase creëren blijven in die marteling. En die *helse* periode zal net zolang duren totdat de meest verstokte zondaar hardop zal belijden met zijn mond dat Jezus Christus Heer is. (Fil. 2:10).

Want God Almachtig heeft niet alleen de Israëlieten voor ogen om gered te worden.

Tegen Abram zei God Almachtig al (Gen. 12:3) dat in hem **alle** volken gezegend zouden worden en dat **allen** gered zullen worden (II Petr. 3:9)

----- ... -----

Conclusie: Wat houdt het volgen van Jezus Christus concreet in?

Dat ik mijn mond open doe en de mensen vertel dat zij zich moeten bekeren, naar God Almachtig toe. Ik mag hen het Koninkrijk der hemelen laten zien zoals Jezus Christus het mij heeft laten zien, onder andere in de zaligsprekingen van de Bergrede.

Maar ik moet niet alleen praten, maar ook doen. Bidden met mensen zodat zij genezing van de Vader mogen ontvangen, bevrijding en het Leven.

Doe ik dit in alles en altijd?

'Heer het spijt mij, maar ik ben ook vaak lauw, of ik durf niet. Ook ik ben vaak bang voor wat de mensen wel niet zouden zeggen of denken.

Daarom bid ik U: Heer neem mijn (valse) schaamte weg en laat het vuur van het Evangelie zodanig in mij branden dat ik niet anders kàn dan over U te spreken'.

----- ... -----

Jezus Christus schetst de wereld als gevaarlijk en zondig. Mensen zijn niet te vertrouwen en de mensen zijn belust op macht, geld, status en wat niet meer zij van materiële aard.

Ik wil hier nogmaals sterk wijzen op het werk van satan, waarvan Paulus zegt dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar dat wij te strijden hebben tegen satan hemzelf en zijn trawanten, in welke hiërarchie ook. (Ef. 6:12)

Dat mensen zich hier (onbewust) voor, en door laten gebruiken is een direct gevolg van de zondeval (Gen. 3).

☞ Fil. 2:10 Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Gen. 12:3 En in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

☞ II Petrus 3:9..... maar Hij heeft geduld met ons, en Hij wil niet dat enigen verloren gaan. Maar dat allen tot bekering zullen komen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Waarom zeg ik dit ?

Omdat ik die mensen die mij leed willen berokkenen niet moet be-
en veroordelen. Laat dit maar aan God Almachtig over.

Ik moet mij kleden met het Evangelie van Jezus Christus. Ik moet
mij kleden met de zaligsprekingen uit de Bergrede en alles wat
Jezus Christus mij verteld heeft. Wat andere mensen mij ook
aandoen.

En Jezus Christus noemt hier nogal wat op:

- Mensen zullen zich voordoen als wolven;
- Mensen zijn niet te vertrouwen;
- Broers en zussen zullen elkaar aangeven bij de politie;
- Mensen zullen elkaar vermoorden;
- Ouders en kinderen zullen tegen elkaar opstaan;
- De mensen zullen de Christenen haten;
- De mensen zullen de Christenen vervolgen

Dat is nogal wat!

Dus als ik hierboven schrijf dat ik vaak faal om te getuigen van
Jezus Christus, omdat ik soms gewoonweg niet **durf** te spreken,
laat ik mij dus leiden door bovengenoemde zes omstandigheden.
(pijlen uit de koker van satan). Ongeacht dat Jezus Christus zegt
dat ik niet moet vrezen.

Voor mij geldt dus ook die vraag: Wie geloof ik?

Jezus Christus zegt **niet** dat ik maar alles over mij heen moet laten
komen.

Jezus Christus zegt dat ik mij sluw moet gedragen als slangen, en
tegelijk oprecht moet zijn als duiven moeten zijn (mooie symboliek
overigens, want de duif staat symbool voor de Heilige Geest). Zelfs
als dat zou betekenen dat ik vals beschuldigd word en uiteindelijk
voor de rechter zou moeten verschijnen.

Jezus Christus belooft mij hier dat ik zelfs in dát geval niet bezorgd
hoef te zijn over wat ik wel en niet zou moeten spreken, omdat de
Heilige Geest in mij zal spreken. (Mark. 13:11)

Let wel! Het bovenstaande is gewoon een herhaling van de
zaligsprekingen die Jezus Christus in Zijn **masterclass** op de berg
heeft uitgesproken.

 Mark. 13:11 En wanneer ze
u zullen wegleiden om u over
te leveren, wees dan van
te voren niet bezorgd wat u
spreken moet, en bedenk het
niet; maar wat u op dat
moment gegeven zal worden,
spreek dat, want u bent het
niet die spreekt, maar de
Heilige Geest.

Jezus Christus belooft dat de waarheid boven water zal komen. Er is niets bedekt wat niet geopenbaard zal worden; er is niets verborgen wat niet bekend zal worden. (Ps. 9:5). Zelfs als mij dat mijn leven zou kosten.

Jezus Christus maakt hier geen onderscheid tussen het aardse leven en het leven hiernamaals. Paulus beschrijft mijn aardse lichaam van vlees en bloed als een tent, die na verloop van tijd afgebroken zal worden (II Kor. 5:1). Mijn geest leeft en blijft leven.

Satan kan mij ziek maken, kan mij laten lijden, ook lichamelijk, maar er is er maar Éen die bepaalt wanneer mijn aardse tent afgebroken zal worden en dat is de Heer; en Hij alleen.

Overigens heeft satan van zichzelf geen enkele bewegingsruimte. Alles wat satan wil doen in mensenlevens moet hij toestemming vragen aan God Almachtig (Job 1:12, Job 2:6).

Dit roept misschien gelijk weer een heleboel andere vragen op; maar voor dit moment is het genoeg om te weten dat God in-control is en niet satan.

----- ... -----

Laat ik eens beginnen met eerlijk worden. Beginnen met eerlijk naar mijzelf te worden (let wel! Ik schrijf deze woorden naar mijzelf toe; dat niemand zich aangevallen voelt).

Eerlijk worden wat er in mij leeft; wie Jezus Christus voor mij is. Eerlijk worden naar de wereld en de omstandigheden kijken.

Ligt mijn hart bij en in de wereld? Ligt een stukje van mijn hart daar? Bij die wereld?

Denken wij nog steeds dat wij sterk genoeg zijn om als Christen midden in de wereld te zijn en te gebruiken wat die wereld ons aanreikt?

Ik zeg het nogmaals: de wereld staat onder heerschappij van satan. Die wereld **kàn** mij dus niets goeds aanreiken.

Ik ben een ambassadeurs van een ander Koninkrijk, van Gods Koninkrijk. En wanneer ik daar niet voor uit wil komen of durf te komen, dan zal Jezus Christus ook niet voor mij uitkomen, als ik straks voor de Vader staan om verantwoording af te leggen van mijn daden.

Ps. 9:5 Want U hebt mijn recht en mijn rechtszaak behartigd.....

II Kor. 5:1 Wij weten immers, dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen

Job 1:12 De Heere zei tegen satan: zie, alles wat hij heeft, is in uw hand, alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitstrekken

Job 2:6 En de Heere zei tegen satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven

Lees de vergelijking tussen het Goddelijk rechtssysteem en het Nederlandse rechtssysteem nog maar eens door. (pag. 12-18).

Iedereen komt in die rechtszaal terecht.

Van mij zal straks óók mijn strafdossier geopend worden. En ook ik zal verantwoording moeten afleggen voor alles wat op mijn *'lijst met aanklachten'* staat vermeld. Ook ik word beoordeeld op mijn *'lijst met aanklachten'*. En die beoordeling zal lijden tot vrijspraak of schuldig.

Vrijspraak betekent LEVEN!, Schuldig betekent een *helse* fase waarin alle aspecten zullen gebeuren die wij toekennen aan het woord 'hel'.

-----,,-----

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft doordat Hij mijn *'lijst met aanklachten'* op Zichzelf heeft genomen, betaald voor mijn zonden. Daardoor is mijn *'lijst met aanklachten'* voor de Rechter **leeg** en kàn de Rechter niet anders dan mij vrijspreken.

Niet omdat ik dat verdiend heb.

Niet omdat ik er ook maar iets aan heb bijgedragen of iets vanaf heb gedaan.

Jezus Christus heeft mij gered uit Genade. Alleen omdat ik tijdens mijn leven hier op aarde gehoor heb gegeven aan die roepstem van God Almachtig. Omdat ik mij bekeerd heb van mijn zondige leven en mij gekeerd heb naar God door het Evangelie van Jezus Christus als waar aan te nemen en te geloven.

Ik hoop en bid, dat jouw *'lijst met aanklachten'* ook leeg zal zijn, doordat jij ook deze God Almachtig **in** Jezus Christus aangenomen hebt.

Hoofdstuk 7.20

Het volgen van Jezus Christus

Jezus brengt verdeeldheid

(Mattheüs 10:34-42, Lukas 12:49-53)

Ik heb mij er altijd over verwonderd dat mensen elkaar kunnen veroordelen om wat ze denken en geloven.

- Waarom zou iemand mij veroordelen als ik wil geloven dat het gras rood is?;
- Waarom zou iemand mij veroordelen omdat ik droom van het rijden in een Jeep Grand Cherokee;
- Waarom zou iemand mij veroordelen om één van mijn grootste hobby's; het wandelen aan het strand of in de bergen;
- Waarom zou iemand mij veroordelen omdat ik geloof dat God Almachtig deze aarde gemaakt heeft en dat Hij mij gemaakt heeft?;
- Wie berokken ik daarmee schade?;
- Als ik goed wil doen, rechtvaardig en eerlijk wil leven, wie berokken ik daarmee schade?;
- Als ik Gods geboden en inzettingen wil volgen, wie berokken ik daarmee schade?;
- Als ik de mensen om mij heen lief heb, bekenden of onbekenden, rijken of armen, gevestigden of vluchtelingen, wie berokken ik daarmee schade?

Geloven speelt zich eerst af in mijn denken, en wordt dan pas zichtbaar in mijn daden.

Gelukkig is de mens (nog) niet zover dat hij de gedachten van anderen kan lezen, laat staan controleren. Misschien zijn er mensen die dat graag zouden willen, ik behoor daar zeker niet bij.

Het lezen van gedachten, dus ook het geloof, kan alleen gezien worden door God Almachtig.

Niemand weet ten diepste wat er zich in een ander mens afspeelt.

Zelf zeg ik vaak dat ik Cum Laude afgestudeerd ben aan de Hogere Toneel School. Ik heb die school echt niet doorlopen, maar ik kan wel heel goed toneelspelen.

Ik kan anderen door mijn spreken, door mijn doen en laten doen geloven dat ik; noem maar op wat.....ben. Maar hoe ik mij van binnen voel, dat is een ander verhaal. Alleen God Almachtig kan dat werkelijk zien.

Ik ben ervan overtuigd dat het geloof in rood gras, het geloof in mijn dromen, mijn Jeep Grand Cherokee, het geloof in God Almachtig, niet de hoofdreden is dat er zoveel meningsverschillen, bitterheid en haat is tussen 'ongelovigen' en 'gelovigen'.

Ook al zouden de ongelovigen zeggen dat zij niet onder een regiem van God Almachtig willen staan met alle geboden en verboden, dat zij het christelijk geloof als een beperking van hun vrijheden zien; so what, dat moeten zij weten!

Als die ongelovige dat wil geloven, laat hem. En als ik daar wel voor kies, laat mij. Wie berokken ik daarmee schade?

Ik heb eens iemand horen zeggen Gods liefde voor de mens zó groot is dat die liefde het zelfs toelaat dat die mens niets met God Almachtig te maken wil hebben.

Ik denk dat de hoofdreden van de kloof tussen gelovigen en ongelovigen ligt in de be- en veroordeling van elkaar. Het willen opdringen van elkaars meningen. Het willen en moeten overtuigen van zijn eigen gelijk. Maar daarmee gaat het dus over 'ik' en niet over God Almachtig.

----- ... -----

Al hoewel Jezus Christus in de Bergrede uitgebreid onderwijs heeft gegeven hoe ik met mijn naaste om zou moeten gaan; zelfs hoe ik met mensen om zou moeten gaan die mij niet goedgezind zijn; hebben gelovigen vaak woorden van (en vooral een houding van) afwijzing.

Een houding van: ik ben beter, ik doe het goed, jullie zijn slecht.
Een houding van: ik sta aan de goede kant van de lijn, jullie aan de verkeerde kant.

En die houding van gelovigen is in Gods ogen zonde want daarmee stoot ik mensen af in plaats van dat ik ze naar mij toetrek.

----- ... -----

Wat heb ik tot nu toe geleerd van de Evangelien?

Dat Jezus Christus opriep tot bekering (omdraaien naar God Almachtig toe) en dat Hij de komst van het Koninkrijk van God aankondigde. Dat het Koninkrijk van God mensen bevat die voldoen aan de eigenschappen die Jezus geeft in de zaligsprekingen (hoofdstuk 3).

Ook heb ik geleerd dat ik hier op aarde aan geen van die zaligsprekingen voldoe, net zoals dat er niemand op de hele wereld is die aan daaraan kan voldoen. (Ps. 14:3) Gelovigen niet en ongelovigen niet!

Ik heb ook geleerd dat de Bijbel duidelijk is wat het resultaat van dat zondigen is: één straf: de dood. Of ik nu een pepermuntje steel of mijn buurman de hersens insla; zonde is zonde. (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). Dus, wat dat betreft staan alle mensen op de hele wereld op één lijn, gelovigen en ongelovigen.

Het maakt niet uit hoe vaak ik naar de kerk ga. Het maakt niet uit hoeveel goede werken ik wel of niet doe. Het maakt niet uit hoeveel geld en tijd en energie ik steek in 'gelovige zaken', want er zijn hordes ongelovigen die ook veel goed werk doen. Dát is niet het criterium.

Ik vergelijk de wet van God Almachtig graag met de Nederlandse wet. (zie pag. 60-63)

Als ik de Nederlandse wet overtreed krijg ik straf. Een bekeuring of gevangenisstraf. En ook in Nederland is het zo dat wanneer ik een bekeuring krijg voor bijvoorbeeld te hard rijden, dat al mijn goede daden die ik in mijn dagelijks leven allemaal doe, geen invloed heeft op de hoogte van de bekeuring.

Overtreding is overtreding en leidt tot een strafmaatregel.

Daarin is overtreding van Gods wetten niet anders.

Het grote verschil tussen Gods wetten en de Nederlandse wet is dat overtreding van Gods wet maar **één straf** kent. De Nederlandse strafuitvoering is daarentegen gedifferentieerd. Een lichte overtreding leidt tot een lichte straf, een zware overtreding leidt tot een zware straf. Maar het principe tussen Gods wet en de Nederlandse wet is precies hetzelfde.

Ik zei hiervoor dat het doen van goede werken niet het criterium is waarop iemand beoordeeld wordt of niet. En dat is in het Nederlandse rechtssysteem net zo als in Gods rechtssysteem.

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

Het enige criterium in Gods wet is het geloof **in** Jezus Christus. Dat Hij de Mens is **in** wie God Almachtig Zelf naar deze aarde is gekomen om mijn zonden te vergeven. Om verzoening te brengen tussen Hem en mij.

En dát is zó eenvoudig.

Net zo eenvoudig als het volk Israël in Num. 21 alleen maar naar de koperen slang hoefde **te kijken** om niet te sterven wanneer zij door de giftige slangen gebeten waren; om zodoende te kunnen blijven leven en niet te sterven. En zelfs dát eenvoudige symbool, het opkijken naar die slang, wilden sommigen niet doen. En ze stierven.

Zó eenvoudig is het geloof in Jezus Christus ook, **je hoeft Hem alleen maar aan te nemen**. Je hoeft alleen maar naar Hem op te kijken en het Evangelie van Jezus Christus te geloven.

Micha 6:8 zegt het letterlijk: *'Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, Goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God'.*

 Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, Goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

Door Jezus Christus aan te nemen erken ik:

- Dat ik een schepsel van God Almachtig ben;
- Dat God Almachtig mij gemaakt heeft;
- Dat ik door mijn verkeerde daden, gedachten en woorden (zonden) een onoverkomelijke kloof heb veroorzaakt tussen God Almachtig en mijzelf. Met andere woorden: ik kan het niet meer goed maken met God, ik moet sterven (als loon op de zonde). Ik heb de wet van God overtreden en op overtreding van de wet staat straf. Ik ben een zondaar.

Tenzij; tenzij ik durf op te zien naar de verhoogde Jezus Christus. Dat ik kan en wil geloven dat ten tijde dat ik het niet meer goed kon maken met God Almachtig, God **in** Jezus Christus naar mij toe is gekomen om het **van Hem uit** goed te maken met mij.

Met andere woorden: In de rechtszaal waar recht gesproken wordt is mijn strafdossier geopend. En in mijn strafdossier staan alle overtredingen van Gods wet die ik begaan heb.

De aanklager (in de persoon van satan) zal elke overtreding breed uitmeten voor de Rechter (in de persoon van God Almachtig). En de Rechter kan op basis van dat strafdossier alleen maar het schuldig of onschuldig uitspreken.

En dat is voor mij alleen maar: Schuldig.

De Rechter kan dan ook niet anders dan mij veroordelen.

Maar als ik Jezus Christus heb aangenomen; als ik Hem als mijn 'Advocaat' heb aangenomen, dan wordt nog steeds mijn strafdossier geopend.

Alleen in dat strafdossier zit niets. De hele *'lijst met aanklachten'* is weg.

En op basis van dat strafdossier doet de Rechter uitspraak. Dus kan de uitspraak maar één ding zijn: Onschuldig.

Dat is eigenlijk wat Jezus Christus heeft gedaan. Hij heeft mijn straf op Zichzelf genomen zodat mijn strafdossier niets zou bevatten. Jezus Christus is daarvoor Zelf veroordeeld omdat Hij als zondaar werd beschouwd. Hij heeft daarvoor de straf gekregen die staat op de veroordeling van de wet; de dood. En daarom moest Hij sterven. Maar wel in mijn plaats.

Maar Halleluja! God Almachtig is een scheppende kracht (kijk maar naar de schepping van de aarde in Gen. 1 en 2). God is een God van leven en niet van dood.

Toen Jezus Christus was gestorven voor mij, heeft Hij satan alles betaald was nodig was. En toen Hij betaald had heeft God Almachtig Hem weer levend gemaakt. Hij heeft de dood overwonnen. Hij heeft satan overwonnen en daarmee satan totaal en compleet machteloos gemaakt.

Dát is mijn God;

Daarom roep ik Halleluja;

Daarom loof en prijs ik Hem;

Daarom wil ik de hele dag van Hem zingen, spreken en Hem verheerlijken.

Want Jezus Christus leeft, en ik leef dankzij Hem.

----- ... -----

Maar hoe doe ik dat dan? Hem aannemen? Wat is dat dan?

Als mensen oprecht die vragen stellen is mijn antwoord vaak hetzelfde: *'als je het lef hebt om vanavond voordat je gaat slapen eens op je knieën gaat; en God Almachtig vraagt of Hij bestaat!'*, dan ben ik ervan overtuigd dat God jou op Zijn wijze duidelijk zal maken dat Hij bestaat.

Want dáár begint het mee. Het zeker weten dat Hij bestaat.

En als ik ervan overtuigd ben dat Hij bestaat, dan zal Zijn Geest mij verder wel vertellen wat ik moet doen of laten.

Hoe doet Gods Geest dat dan?

God Almachtig spreekt op een aantal manieren :

Ten eerste: Doordat God Almachtig mensen op mijn pad brengt die mij meer kunnen vertellen over het christelijk geloof (Hand. 8:26-35)

Hand. 8:36-35 En een engel van de Heere sprak tot Filippus en zei: Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is.

En hij stond op en vertrok; en zie, een Ethiopiër, een kamerheer en een machtig heer van de kandakè, de koningin van de Ethiopiërs, die heel haar schatkist beheerde en gekomen was om in Jeruzalem te aanbidden, keerde terug, en hij zat op zijn wagen en las de profeet Jesaja.

En de Geest zei tegen Filippus: Ga ernaartoe en voeg u bij deze wagen.

En Filippus snelde ernaartoe, hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zei: Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst?

En hij verzocht Filippus op de wagen te klimmen en bij hem te komen zitten.

En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal Zijn afkomst vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen.

En de kamerheer antwoordde Filippus en zei: Ik vraag u, over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders?

En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus

Ten tweede: doordat God Almachtig spreekt door Zijn woord in de Bijbel (Ex. 3:4). Want de Bijbel **is** Jezus Christus.

Ten derde: doordat God Almachtig spreekt door mij een droom te laten dromen (Matt. 2:12)

Hand. 8:36-35 En een engel van de Heere sprak tot Filippus en zei: Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is.

Ex. 3:4 Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik!

Matt. 2:12 En nadat zij door een aanwijzing van God in een droom gewaarschuwd waren om niet terug te keren naar Herodes, keerden zij langs een andere weg terug naar hun land.

Ten vierde: doordat God Almachtig spreekt door mij een visioen te geven (Jes. 6:1)

Ten vijfde: of door een stille innerlijke stem, of zelfs een hoorbare stem (Ex. 3:4, Jes. 30:21)

----- ... -----

Bij het Bijbelgedeelte 'Jezus en de wet' heb ik mijn verhaal verteld over mijn leven en de dansschool. Toen ik verliefd werd op dat mooie meisje was het helemaal niet moeilijk om minder te gaan dansen. Dat was geen gebod of verbod, het was mijn liefde voor dat mooie meisje.

God Almachtig wil niet gediend worden vanuit angst of een moeten en niet mogen. (Ps. 54:8-9) God wil gediend worden uit liefde, omdat ik verliefd ben geworden op Hem.

Als ik dan verliefd ben geworden op God Almachtig **in** Jezus Christus, omdat ik heb gezien en ervaren heb dat God alleen maar Liefde is, en mij alleen maar het allerbeste wil geven: wie berokken ik daar schade mee?

----- ... -----

De reden van de verwijdering tussen familieleden, tussen vaders en hun dochters, tussen moeders en zonen, omwille van het geloof, is **NIET** omdat het geloof in Jezus Christus alleen maar goeds brengt.

Het heeft in eerste instantie alles te maken met zoals ik het hierboven beschreef. De wijze waarop wij met elkaar omgaan. En dat wij van een relatie (met God Almachtig **in** Jezus Christus) een religie hebben gemaakt. Een religie die wordt uitgevoerd in de kerken en gemeenten, waar men aan allerlei voorschriften moet voldoen.

Maar er is een tweede belangrijke reden dat er zoveel verschil van mening, bitterheid en haat is tussen ongelovigen en gelovigen. En dat is jaloezie.

Wat bedoel ik daarmee?

Ongelovigen kunnen diep in zichzelf een gevoel van onbehagen hebben. Een gevoel van jaloezie als zij zien hoe wedergeboren Christenen **zeker** in het leven staan. Dat ondanks dat zij zich niet conformeren aan wereldse normen en waarden en die wereldse gewoonten overnemen, toch vrolijk kunnen zijn, opgewekt, eerlijk en wat nog meer zij.

📖 Jes. 6:1 In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel.

📖 Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan.

📖 Ps. 54:8-9 Ik zal U vrijwillig offers brengen; ik zal Uw Naam loven, HEERE, want hij is goed. Want Hij heeft mij gered uit alle nood; mijn oog heeft de val van mijn vijanden gezien.

Het lijkt wel of de problemen van deze wereld hen niet lijkt te raken. Hun schild en bescherming is God Almachtig. (Ps. 7:10, Ps. 80:17 ^{NBG}).

Ik hoor dan ook vaak uitspraken als: ze zweven, het is zweverig, niet reëel, droom lekker verder.

Dat in de ogen van ongelovigen 'schijnbaar' gelukkige leven van gelovigen, ondanks de omstandigheden, kan een gevoel van jaloezie teweegbrengen.

Of het zo is of niet? Dat kan iedereen alleen voor zichzelf uitmaken.

Wedergeboren Christenen moeten niet uit het oog verliezen **dat het NIET de verdienste van de gelovige zelf is dat hij gelovig is.**

Paulus schrijft dat zó duidelijk in Ef. 2:8-9: *'het geloof is een cadeau dat ik krijg van God Almachtig. En dat cadeau krijg ik niet omdat ik zo goed ben of zoveel goede daden hebt verricht'*.

Dat cadeau krijg ik omdat God Almachtig dat besloten heeft voordat ik überhaupt geboren was. (Ef. 1:4).

En het besluit waarom ik dat cadeau (nu) wel krijg en mijn buurman bijvoorbeeld (nog) niet, heeft God Almachtig genomen. God legt daar geen verantwoording voor af, want in Jes. 55:8-9 staat dat Gods gedachten hoger zijn dan de gedachten van de mens, en dat Zijn wegen niet dezelfde zijn als die van mij.

Maar wie ben ik dan, gelovige, dat ik iemand durf of wil be- en veroordelen die dát cadeau (nog) niet heeft gekregen van God Almachtig?

Het allerbelangrijkste is dat Gods plan uitgevoerd wordt. Het plan dat Hij al vóór de schepping van deze aarde gemaakt heeft. Het plan dat maar één doel heeft, en dat is de redding van **alle** mensen. En dat plan voert God Almachtig uit in de volgorde die Hij bepaald heeft.

----- ... -----

Het voorgaande zijn *mijn mijmeringen* hoe ik tegen de verdeeldheid aankijk tussen gelovigen en ongelovigen.

Feit is echter dat die verdeeldheid er is, en dat wanneer ik Jezus Christus werkelijk wil volgen, ik bewust moet zijn dat ik met die verdeeldheid te maken ga krijgen. Ondanks het feit dat ik niemand schade berokken en alleen maar goeds te bieden heb, zal ik met weerstand te maken krijgen.

 Psalm 7:10 *Mijn schild is bij God, Die de oprechten van hart verlost.*

 Psalm 80:17 ^{NBG} *Uw bescherming zij over de man van uw rechterhand, over het mensenkind dat Gij U hebt grootgebracht.*

 Ef. 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen*

 Ef. 1:4 *omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.*

 Jesaja 55:8-9 *Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten*

Wanneer die weerstand wat verder van mij af is, kan ik daar nog wel mee omgaan. Maar wanneer mijn echtgeno(o)t(e) zich tegen mij keert of mijn ouders of mijn kinderen, dan komt het erg dichtbij.

Toch waarschuwt Jezus Christus hier al voor, dat dit allemaal zal gaan kunnen gebeuren. Uit de vier Evangeliën en eigenlijk uit heel de Bijbel weet ik dat het ook zo is.

Ik moet de uitspraken van Jezus Christus ook kunnen begrijpen.

Wanneer Hij zegt dat wie zijn vader of moeder meer liefheeft dan Hem, of wie zijn kinderen meer liefheeft dan Hemzelf, dan kan dat voor ons heel erg moeilijk zijn.

We houden toch immers van onze ouders. En onze kinderen zijn ons helemaal heilig. In *mijn mijmeringen* over het Bijbelboek Genesis heb gesproken over verschillende soorten liefde :

Liefde kent verschillende Latijnse benamingen als Agapé, Amor, en Eros.

De liefde voor mijn vrouw en kinderen is van een andere orde als de liefde die ik heb voor Jezus, voor God. Dat zijn verschillende maten.

Toen ik mijn echtgenote jaren geleden vertelde dat ik méér liefde had voor God dan voor haar, moest zij wel even slikken. Maar na veel gebed en praten kwam zij ook tot de overtuiging dat er niemand waardig is om méér liefde te ontvangen dan onze Heere God Die in Zijn Zoon Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om onze zonden, ziekten, tekortkomingen te dragen, ja weg te dragen zodat zij voor God niet meer bestaan.

Het heeft God alles gekost om Zijn Zoon Jezus Christus naar het Kruis te zien gaan, om dáár voor ons te sterven. Maar Halleluja, de Heer is opgestaan en LEEFT!

Jezus Christus heeft daarmee satan onttroond, Jezus heeft de dood overwonnen en ons de vrucht weer aangereikt van de boom des levens, het eeuwige leven.

Jezus is terug naar Zijn Vader gegaan in de hemel, Hij is niet meer hier op aarde, maar heeft de Heilige geest gestuurd om met ons te zijn.

Dezelfde Geest waarover gesproken wordt in Gen. 1:2. Dezelfde Geest, dezelfde Heer, dezelfde God, Die was, is en komen zal.

 Gen. 1:2..... en de Geest van God zweefde boven het water.

Eros liefde houdt erotiek in, Amor liefde houdt romantiek in. Beiden zijn **geen** begrippen die ik in mijn liefde voor God Almachtig wil gebruiken.

Agapé is Goddelijke liefde; die overwint; die alles aankan, in Jezus Christus.

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat Hij niet gekomen is om vrede te brengen maar verdeeldheid.

Wanneer ik dit verhaal lees, zie ik die verdeeldheid ook.

Vaak loopt de geloofscrisis door gezinnen heen en door families heen. Neem bijvoorbeeld het verschil tussen gereformeerden en rooms-katholieken. Hoe gingen die vroeger met elkaar om? En wat gebeurde er wanneer een gereformeerd meisje met een katholieke jongen wilde trouwen?

Wat een verdriet en wat een scheidingen heeft dat teweeg gebracht. Maar ook dit heeft te maken met het '*levensgevaarlijke*' van een keuze voor Jezus Christus.

Ik zal niet overal met vreugde en blijdschap ontvangen worden. En als ik mijn mond opendoe om te getuigen van wat Jezus Christus in mijn leven heeft gedaan, zal vaak desinteresse en spot het antwoord zijn.

Als mensen mij vragen wat het inhoudt om Jezus Christus te volgen zeg ik altijd dat het een *levensgevaarlijke* zaak is. Ik bedoel daarmee, dat het volgen van Hem, mij mijn leven gaat kosten. Ik kan niet bij Jezus Christus zijn en tegelijk in de wereld staan. Het gaat mij dus mijn *oude* leven kosten want ik begin aan een totaal *nieuw* leven.

Niet omdat het moet, maar omdat de Heilige Geest mij steeds verder brengt in dat volgen van Jezus Christus. En dat ik daarmee afscheid neem van mijn bestaande leven(tje) en een God gewild leven ga leiden.

Al hoewel dit *levensgevaarlijk* is, is het de mooiste ervaring in mijn leven geweest en nog steeds. Want God Almachtig is bij mij nog steeds bezig om mijn '*oude*' leven af te breken. God houdt daarbij rekening met mijn gevoelens en met mijn antigevoelens over '*moeten*', '*geboden*' en '*verboden*'.

Maar mijn oude leven is er niet meer. Vraag maar aan Sonja, mijn vrouw, die kan je daar alles over vertellen.

Het volgen van Jezus Christus is een nieuw leven, waar wel degelijk en zeker plaats is voor liefde naar mijn echtgenote, mijn kinderen en kleinkinderen. Want wat ben ik stapelgek op ze.

Maar ik zeg nogmaals: de liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus is van een andere grootheid. Ik kan geen appels met peren vergelijken.

Ik wil het zelfs zo stellen: ***'ik kan alleen maar stapelgek op mijn vrouw, mijn kinderen en kleinkinderen zijn omdat ik Jezus Christus volg en van Hem hou'.***

Halleluja.

----- ... -----

Jezus Christus besluit zijn gesprek over de verdeeldheid, door Zijn discipelen te wijzen op het feit dat wanneer zij door mensen ontvangen worden, deze mensen niet hen ontvangt, maar Jezus Christus Zelf.

En dat geldt ook voor de discipelen van vandaag de dag. De wedergeboren Christenen dus, en de Messiasbelijdende Joden. Want samen vormen zij het volk Israël, het twee- en het tienstammenrijk.

Wie Jezus Christus ontvangt, ontvangt God de Vader Zelf.

Wat een eer, wat een voorrecht.

Dat zegt dus ook dat ik niet b over wat ik zeggen of vertellen zal, wanneer ik bij anderen op bezoek ben. Het is de Heer Zelf die bij mensen aan tafel gaat zitten.

Ik kan niet in andermans hoofd kijken om te zien wat de ander denkt. Ik kan iemand zijn gedachten niet lezen. God Almachtig kan dit wél en Hij weet als geen ander hoe Hij de mensen moet bereiken, wat er verteld moet worden en hoe ze bekeerd moeten worden.

Ik mag zaaien, het zaadje van het geloof, maar de Heilige Geest brengt mensen tot bekering. Dat kan ik niet. En dat moet ik ook helemaal niet willen.

Dat zaaien is dat ik vertel over het Koninkrijk van God Almachtig en hoe ik tot inwoner van dat Koninkrijk van God ben geworden; door mij te bekeren tot God **in** Jezus Christus.

Jezus Christus geeft Zijn discipelen de raad om niets mee te nemen op hun rondreis door het land wanneer zij mensen vertellen van Hem. Geen goud en zilver, of te wel geen geld, geen dubbele of mooie kleren, geen dure auto, maar gewoon zoals ze zijn.

Het loon van een discipel van de Heer geeft de Heer Zelf. En diegene die mij ontvangt, mag er zeker van zijn dat ze een Profeet ontvangen, een Rechtvaardige.

Want als iemand mij ontvangt, ontvangt hij Jezus Christus, en wie Jezus Christus ontvangt, ontvangt God Almachtig.

-----,,-----

Met deze laatste alinea's wil ik mij afzetten tegen voorgangers, evangelisten, Bijbelleraren die alleen tegen hoge betalingen willen komen prediken. Die vinden dat zij een vliegtuig tot hun beschikking moeten hebben. Die allerlei (onzinnige) eisen stellen aan hun medewerking op het gebied van verblijf, vervoer en allerlei andere zaken.

Dàt is niet wat Jezus Christus van mij vraagt, en daar bereik ik andere mensen ook niet mee. Dan maak ik van het Evangelie van Jezus Christus een beroep in plaats van een roeping.

Hoofdstuk 7.21

Het volgen van Jezus Christus

Alles verlaten om Jezus wil

(Lukas 14:25-35)

Jezus Christus geeft nog steeds onderwijs, geneest en bevrijdt. En een hele horde mensen volgt Hem. Nieuwsgierig naar wat er nog meer gaat gebeuren? Nieuwsgierig naar de woorden die Jezus Christus nog gaat uitspreken? naar genezingen? naar bevrijdingen? naar opwekkingen uit de dood?

Ik denk dat het Jezus Christus niet uitmaakte met welke bedoelingen de mensen Hem volgden. Het gaf Hem de gelegenheid om te spreken over de komst van het Koninkrijk van God Almachtig en om te spreken over de bekering van zonden. Om te spreken welke ik moet bewandelen om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan. (zie ook '*Waarschuwing tegen het geven van ergernis*')

In deze geschiedenis komen daarom ook weer een aantal items naar voren die Jezus Christus al eerder of net in iets andere woorden heeft gesproken.

----- ... -----

Ik dacht in eerste instantie om die verhalen op te zoeken en in dit verhaal samen te voegen.

Maar daarmee bezig zijnde kwam bij mij de gedachte op, om dit niet te doen en om het verhaal van Jezus Christus **nog een keer** uit de doeken te doen (misschien wel voor de zoveelste keer), net zoals Jezus Christus dat ook welke keer weer opnieuw deed.

Misschien denkt een lezer nu wel; dit heb ik al eens gelezen; maar bedenk dan dat statistisch is aangetoond dat een mens een verhaal vele keren moet horen of lezen voordat het in het geheugen blijft zitten.

Misschien is dat ook wel de reden dat Jezus Christus onvermoeibaar elke keer weer vertelt wie Hij is, waar Hij vandaan komt, waar Hij naartoe gaat en wat de bedoeling van Zijn komst op aarde is.

----- ... -----

Jezus Christus gaat hier nogmaals in op de prioriteiten binnen het geloof. En ik lees hieruit ook dat er bij God Almachtig helemaal geen onderscheid is tussen dit aardse leven en het hiernamaals.

Dit aardse leven is door God Almachtig in het leven geroepen zodat ik mij kan voortplanten. Dat is straks in het hiernamaals helemaal niet meer nodig.

Daarom geloof ik dat wanneer Jezus Christus spreekt over het Koninkrijk van God en over de menselijke verhoudingen binnen dat Koninkrijk, dat die er straks helemaal niet meer zullen zijn zoals ik die nu hier op aarde ken.

In het Koninkrijk van God Almachtig wordt niet getrouwd (Matt. 22:30). Er zullen ook geen familiale relaties zijn.

In het Koninkrijk van God zal een onnoemlijke blijdschap zijn wanneer er weer iemand binnen komt. Maar ik geloof dat die persoon niet als vader of moeder, als broer, zus of als eigen kind herkend zal worden. (Alhoewel het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man anders doet vermoeden).

Ik geloof dat God Almachtig die herkenning weg zal nemen om het vele leed dat zich hier op aarde in relaties heeft voorgedaan.

Veel mensen zullen het misschien verschrikkelijk vinden dat zij hun geliefde op aarde straks in de hemel niet meer als geliefde zullen herkennen. Maar neem van mij aan dat God Almachtig hier een blijdschap voor in de plaats zet die niet te omschrijven is, en die nooit kan opwegen tegen het verlies aan herkenning.

In dát licht denk ik ook dat ik Jezus Christus Zijn woorden het beste kan bezien als Hij spreekt over : *'Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja ook zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn'*

Als Jezus Christus dit letterlijk zou bedoelen zou dit in tegenspraak zijn met het grote gebod. (Matt. 22:36-39), *God Almachtig liefhebben boven alles en uw naaste als u zelf*. Dan zou dit in tegenspraak zijn met vele uitspraken die Jezus Christus heeft gedaan over menselijke verhoudingen.

Jezus Christus maakt allereerst een onderscheid tussen de agapé liefde en de amor / eros liefde. Maar ik geloof ook dat Hij hier spreekt vanuit de hemelse praktijk waar geen menselijke verhoudingen meer bestaan.

📖 Matt. 22:30 Want in de opstanding nemen ze niet ten huwelijk en worden ze niet ten huwelijk gegeven, maar ze zijn als engelen van God in de hemel.

📖 Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Jezus Christus geeft hier de prioriteit binnen het geloof aan.

Wanneer ik niet in staat ben om God de Vader de eer te geven die Hij toekomt;

Wanneer ik niet in staat ben om Jezus Christus te eren voor wat Hij gedaan heeft voor mij;

Dan ben ik het niet waard om een discipel van Hem genoemd te worden.

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* al veel geschreven wat God de Vader, als Schepper van hemel en aarde en als Maker van mij, in Jezus Christus heeft gedaan. Hoe Hij mij heeft vrijgekocht uit de rechtmatige heerschappij van satan en wat Hij daarvoor betaald heeft; het leven van Zijn eniggeboren Zoon.

Als ik daar niet van onder de indruk kan komen;

Als ik zelfs daarvoor God Almachtig niet eeuwig dankbaar kan zijn;

Dan ben ik het gewoon niet waard om een discipel van Jezus Christus te zijn.

De liefde die bij mij is opgewekt door God de Vader voor Zijn Zoon Jezus Christus, gaat de liefde voor mijn vader en moeder, voor mijn vrouw en kinderen, voor mijn broers en zussen ver te boven.

Maar nogmaals; ik spreek hier over de agapé liefde. Dat is een Goddelijke liefde die van een totaal andere orde en geaardheid is dan de eros of amor liefde. Daarom kan ik deze ook niet met elkaar vergelijken.

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* ook al vaker aangehaald dat het geloof in Jezus Christus een 'levensgevaarlijke' zaak is.

Het geloof in Jezus Christus en het volgen van Hem kost mij mijn 'oude' leven en gewoonten. (II Kor.5:17) Ik kan niet op de oude voet blijven doorleven wanneer ik Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser; ik wil dat ook helemaal niet meer.

Dát is het kruis opnemen én dragen om op die wijze Jezus Christus te volgen.

 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden

- Het geloof in Jezus Christus zal mij misschien wel veel weerstand berokkenen;
- Mensen zullen mij niet meer begrijpen;
- Mensen zullen mij misschien wel bespotten wanneer ik niet meer naar al die rotzooi op de TV wil kijken;
- Mensen zullen mij misschien wel gaan mijden omdat ik mij verre houd van onreine lectuur;
- Mensen zullen misschien wel niet meer met mij willen omgaan omdat ik mij niet wil verontreinigen in de immoraliteit van deze wereld, in het uitgaan, in de menselijke verhoudingen.

Dat alles kan ik als een *kruis* beschouwen dat ik moet dragen. Maar door mijn nieuwe leven in Jezus Christus heb ik dat graag voor Hem over.

Eerlijk gezegd vind ik het boven staande **geen kruis** dragen. Want ik wil niets liever dan mijn Heer en mijn God Almachtig gehoorzamen en Hem in alles volgen zoals Hij dat wil.

Ik was dood. God Almachtig heeft mij levend gemaakt. Ik weet nu wat dát betekent.

God Almachtig heeft mij uit de tirannie van satan verlost en mij de vrijheid van LEVEN gegeven.

Dat een Godsvruchtig leven, niet het leven is dat '*normaal*' is in deze tijd op aarde, dat is een feit. Maar als ik het al als een kruis zou ervaren, dan zou ik dat in vrede en met blijdschap voor Hem dragen.

Zó groot is mijn dankbaarheid naar God toe voor wat Hij in Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

En stap ik daar dan maar blindelings in?

Jezus Christus spreekt hier over het berekenen van kosten.

Als ik een huis ga bouwen ga ik eerst een berekening maken van wat mij die bouw van dat huis gaat kosten.

Want het zou toch een schande zijn wanneer ik met het fundament begin en tot de slotsom kom dat ik het helemaal niet kan betalen en dan noodgedwongen moet stoppen met de bouw.

Of die koning die een oorlog in gaat om te strijden met een andere koning en eerst om de tafel gaat zitten of hij tienduizend of twintigduizend man moet gaan inzetten.

----- ... -----

Ik moet echter zeggen dat het bij mij niet zo is gegaan.

Toen ik tot bekering kwam in 1984, in de diepste ellende van mijn leven, heb ik echt niet eerst overwogen wat de '*kosten*' zouden zijn van het volgen van Jezus Christus.

Ik had helemaal geen keuze. Mijn leven was zo een inktzwarte puinhoop; was zo een opeenstapeling van zonden en ongerechtigheid, dat ik geen andere keuze had.

Tenminste, wanneer ik zou willen blijven LEVEN. En dat wilde ik.

De eerste 10-12 jaar van mijn huwelijk waren niet gemakkelijk (en al helemaal niet voor Sonja en de oudste van mijn kinderen). God Almachtig ging met mij een weg die zwaar was en moeilijk. Maar achteraf gezien **moest** ik die weg gaan om volkomen vrij te kunnen zijn.

Dit heb ik van te voren echt niet allemaal op mij af zien komen waardoor ik een overweging zou kunnen maken of ik dat er wel allemaal voor over zou hebben. Nogmaals; ik had helemaal geen keus.

Maar voor iemand die nu misschien nog geen persoonlijke en levende relatie heeft met God Almachtig **in** Jezus Christus, is het misschien wel anders. En zullen deze woorden misschien wel tot nadenken zetten.

Het is immers waar dat mijn *oude leven* totaal op de schop is gegaan. Er is niets van overgebleven.

Maar in plaats van daarover te treuren zie i wat het volgen van Jezus Christus mij opgeleverd heeft. De gelijkenis van die man die een schat vindt op de akker is helemaal waar. Hij verkoopt al zijn bezit om geld genoeg te hebben om die akker met die schat te kunnen kopen. (Matt. 13:44). En ik ben ervaringsdeskundige!

Het geloof in Jezus Christus, het volgen van Jezus Christus is **geen** kwestie van *moeten en niet mogen, van geboden en verboden*. Als dit voor mij wel zo zou zijn, dan zou ik mij eens goed moeten afvragen of ik je het Evangelie van Jezus Christus wel goed begrepen heb.

Mijn relatie met mijn aardse vader en moeder, met mijn broers en zussen en noem maar op; is dat een relatie van *moeten en niet mogen, van geboden en verboden*?

Neen toch, als het goed is, is het een relatie van LIEFDE.

 Matt. 13:44 *Het Koninkrijk der hemelen is ook gelijk aan een schat, in de akker verborgen, die iemand vond en verborg; en van blijdschap daarover gaat hij heen en verkoopt alles wat hij heeft, en koopt die akker.*

En zal de relatie met mijn hemelse Vader daar niet ver en ver boven uitgaan?

----- ... -----

Het meest aangrijpende gedeelte in de Bijbel (tenminste voor mij) is dat Jezus Christus in de hof van Gethsemané is en daar dodelijk beangstigd is. (Matt. 26:36-46)

☞ Matt. 26:36-46 *Toen ging Jezus met hen naar een plaats die Gethsemané heette, en zei tegen de discipelen: Ga hier zitten, terwijl Ik daar ga bidden. En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met Zich mee en begon bedroefd en zeer angstig te worden.*

Toen zei Hij tegen hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot de dood toe; blijf hier en waak met Mij.

En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

En Hij kwam bij de discipelen en trof hen slapend aan en Hij zei tegen Petrus: Kon u dan niet één uur met Mij waken? Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.

Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.

En toen Hij bij hen kwam, trof Hij hen opnieuw slapend aan, want hun ogen waren zwaar geworden. En Hij liet hen achter, ging nogmaals heen en bad voor de derde keer met dezelfde woorden.

Toen kwam Hij bij Zijn discipelen en zei tegen hen: Slaap nu maar verder en rust; zie, het uur is nabijgekomen dat de Zoon des mensen overgeleverd wordt in de handen van zondaars.

Sta op, laten wij gaan; zie, hij die Mij verraadt, is dichtbij

Waarom is Jezus Christus in bovenstaand Bijbelgedeelte dodelijke beangstigd? Om het lijden dat Hem te wachten staat door wat de Joden en de soldaten Hem aan zullen doen?

Neen, want dit lijden hebben duizenden andere mensen ook mee moeten maken, al hoewel dit natuurlijk ook een verschrikkelijk vooruitzicht is.

Wat Jezus Christus dodelijk beangstigd maakte was dat Hij de drinkbeker moest leegdrinken **met mijn zonden** en ongerechtigheden. Dat Hij, die zonder zonden was, voor mij als **zondaar** werd en daarom niet meer in de aanwezigheid van Zijn Vader, God Almachtig kon wezen.

Want God Almachtig kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Dus Jezus Christus was daar alleen.

Ik heb mij wel eens afgevraagd welk gevoel dit bij mij zou opleveren. Dat wat Jezus Christus daar in die hof van Gethsémané voelde.

En misschien komt het wel een beetje overeen met wanneer ik beschuldigd zou worden van een moord, terwijl dit absoluut niet waar is.

Hoe zou ik mij dan voelen? Hoe zou ik mij voelen wanneer de politie voor de deur staat? Wanneer ik op niet al te vriendelijke wijze ondervraagd wordt? Hoe zou ik mij voelen als ik zó beschuldigd wordt van iets dat ik helemaal niet hebt gedaan?

Maar zó was het bij Jezus Christus wel. Hij was zonder zonden en ineens was Hij zondaar geworden.

Het grote verschil met het voorbeeld hierboven was dat Jezus Christus mijn zonden **vrijwillig** op Zich heeft genomen. Maar het was een zware weg, zo zwaar zelfs dat Hij tot drie maal toe Zijn Vader aanriep met de woorden; *'Mijn God, Mijn God, wanneer mogelijk, laat deze drinkbeker aan Mij voorbij gaan'*.

Maar tot drie maal toe zei Hij er achter aan; **'Maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe'**.

De weg die Jezus Christus moest gaan was zo zwaar dat er zelfs een engel uit de hemel moest komen om Hem kracht te geven. (Luk. 22:43). En die weg is Hij gegaan voor mij, zodat ik zou kunnen leven !

 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

----- ... -----

Dát is de reden dat ik in principe alles hier op aarde wil achter laten om Hem te volgen.

Dát is de reden dat ik Hem liefheb met een agapé liefde die de liefde naar mijn vrouw toe, mijn kinderen en noem maar op te boven gaat.

Dàt is de reden dat ik wil getuigen want dáár kan ik mijn mond niet over dichthouden.

Daarom schrijf ik ook deze mijmeringen op papier omdat elke keer weer voor ogen wil hebben waarom ik geloof in het Evangelie van Jezus Christus. Dat ik **in** Jezus Christus als het zout ben, een smaakmaker.

Wedergeboren Christenen zijn smaakmakers in de wereld waarin alles flauw, lauw en zonder smaak is.

Als ik niet zou getuigen van God Almachtig **in** Jezus Christus, en die andere wedergeboren Christenen ook niet, dan zijn wij als zout dat zijn smaak verloren is.

En wat voor nut zou dit zout dan hebben?

Het zou niet goed zijn voor het land zijn, en niet goed voor de mesthoop. Wanneer het zout zijn smaak verliest is het alleen nog maar goed om weggegooid te worden. (Matt. 5:13)

Daarom; als ik zeg een wedergeboren Christen te zijn, dan moet dat aan mij te zien zijn. Dan moet dat aan mij te horen zijn.

Dan **bén** ik een smaakmaker. Zoals Jozef bijvoorbeeld. Die in elke omstandigheid gezegend werd door God Almachtig omdat Hij God lief had boven alles. Die in alles en alle omstandigheden bleef getuigen van zijn God, mijn God. Ongeacht zijn eigen omstandigheden.

Als ik alleen maar in naam een Christen ben, zonder echt een persoonlijke relatie te hebben met God Almachtig **in** Jezus Christus, dan moet ik de knie-o-logie weer gaan bedrijven. Dan moet ik onderzoeken waarom ik in naam een Christen ben terwijl ik geen persoonlijke relatie heb met Jezus Christus.

En dat onderzoek moet ik doen in de Bijbel.

Want Jezus Christus **is** de Bijbel. Elk geschreven woord in de Bijbel komt als het ware uit Zijn mond. Elk geschreven woord in de Bijbel heeft een persoonlijke boodschap voor mij, omdat God Almachtig in Jezus Christus een persoonlijke relatie met mij wil.

📖 Matt. 5:13 U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden.

Ik geloof best dat er Bijbelverhalen en Bijbelverzen in de Bijbel staan die algemeen van aard zijn, en die voor alle mensen gelden.

Ik geloof echter óók dat een bepaald Bijbelvers voor mij een hele andere betekenis kan hebben dan voor iemand anders. In dat geval is het God Almachtig in Jezus Christus die tot mij persoonlijk spreekt. Zoals een vader persoonlijk met zijn kinderen spreekt.

Toen ik op onderzoek ging in de Bijbel ben ik begonnen met het lezen van de vier Evangeliën, omdat ik dààr lees Wie Jezus Christus is, waarom Jezus Christus naar deze wereld toe is gekomen, en wat dit kan betekenen voor mij.

Ook lees ik in de vier Evangeliën wat Jezus Christus hier op aarde allemaal heeft gedaan, en dat Hij niet veranderd is. Ook vandaag de dag doet Jezus Christus alles wat Hij de Vader heeft zien doen en spreekt Hij die woorden die Hij de Vader in de hemel heeft horen spreken.

Begin maar bij de vier Evangeliën en kom (opnieuw) onder de indruk van God Almachtig **in** Jezus Christus, zodat je nog meer van Hem wilt weten en nog dieper onder de indruk zult komen, waardoor je weer meer van Hem zult willen weten.....

Ik garandeer je dat wanneer je op deze wijze de Bijbel induikt, dat je een relatie opbouwt met God Almachtig **in** Jezus Christus. En dat dit zichtbaar zal worden in een liefde en vrede die met geen pen te beschrijven is.

Jezus Christus zegt het zo: *'klopt en u zult opengedaan worden, zoekt en gij zult vinden'*. (Matt. 7:7-8)

Join the party....

 Matt. 7:7-8 *Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden*

Hoofdstuk 7.22

Het volgen van Jezus Christus

De drie onboetvaardige steden

(Mattheüs 11:20-24)

Toen Jezus Christus met zijn ouders Jozef en Maria terugkwam uit Egypte, is het gezin gaan wonen in Nazareth (Matt. 2:23). Toen Hij echter volwassen was is Hij verhuisd naar Kapernaüm, zo een dertig kilometer verderop aan de oevers van het meer van Galilea (Matt. 4:13).

Vooraf in het begin van de bediening van Jezus Christus, heeft Hij veel in de steden rondom het meer van Galilea rondgereisd en gesproken.

De plaatsen aan het meer van Galilea waren: Kapernaüm, Bethsaïda, Gergesa, Hippos, Sennabis, Tiberias en Magdala, Genesaret. En binnen een straal van vijf kilometer vanaf het meer lagen ook nog Chorazin, Filoteria en Arbela.

Jezus Christus heeft daar in hun synagogen gesproken en veel mensen genezen, waarvan er in Mattheüs een aantal van worden beschreven als *het dochttertje van Jairis*, *de schoonmoeder van Petrus*, *de knecht van de hoofdman* en anderen.

Toch hebben de inwoners van met name plaatsen als Kapernaüm (zijn eigen woonplaats), Chorazin en Bethsaïda Hem niet aangenomen als de Messias.

Hoe kan dit?

Is het dan werkelijk zo dat een profeet in zijn eigen land niet geëerd wordt?

De schriftgeleerden en religieuze leiders uit die plaatsen kenden de Bijbel toch ook? Zij kenden toch ook al die citaten uit het O.T. waarin de Messias werd aangekondigd en welke werken Hij zou doen?

Maar toch!

----- ... -----

Matt. 2:23 En toen hij daar gekomen was, ging hij wonen in een stad die Nazareth heette, zodat vervuld werd wat door de profeten gezegd is: dat Hij Nazarener genoemd zal worden.

Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali,

Jezus Christus kwam terug naar Kapernaüm nadat Hij al die wonderen had verricht in omliggende plaatsen. Nadat Hij al die gelijkenissen had verteld over het Koninkrijk der hemelen.

En Hij sprak in de synagoge. Tot grote verwondering van de toehoorders waar ook zeker schriftgeleerden, Farizeeën en Sadduceeërs bij zijn geweest.

Ook zij waren met stomheid geslagen dat Hij met zulk een autoriteit en gezag sprak en zo een enorme wijsheid ten toon spreidde.

Maar Hem aannemen?

Neen, dat ging te ver. *Zij* waren schriftgeleerden niet Hij. Neen, dat zou betekenen dat zij in Jezus Christus hun meerdere moesten erkennen; en dat kan toch niet.

----- ... -----

Trek de lijn eens door naar deze tijd?

Kijk eens wat er in veel van de kerken en gemeenten gebeurt?

Kijk eens wanneer een gemeente gesticht wordt door een voorganger.

Wie zijn meestal zijn opvolgers? Meestal familieleden.

Wie staan er op het podium? Meestal familieleden.

En wie mag er spreken? Meestal familieleden.

Waarom?

Omdat men anderen niet vertrouwt?

Maar is dat niet precies hetzelfde als de woorden die de religieuze leiders hier uitspreken over Jezus Christus: *'Wij kennen zijn vader en moeder, broers en zussen'*.

Uit de genezingen die Jezus Christus heeft verricht in bijvoorbeeld zijn eigen woonplaats Kapernaüm waren er toch ook mensen die Hem wel aangenomen hadden.

Zouden deze gelovigen dan ook onder de vloek terecht zijn gekomen die Jezus Christus hier uitspreekt over deze drie plaatsen die Hem in algemeenheid afwezen?

Is het Abraham niet die pleit voor Sodom en Gomorra dat wanneer er nog tien gelovigen gevonden worden, dat God Almachtig deze steden niet zou vernietigen? (Gen. 18).

Zo pleit Jezus Christus dag en nacht voor de wedergeboren Christenen hier op aarde.

Ik ben ervan overtuigd dat de gelovigen, voordat het werkelijke oordeel over de wereld straks uitgevoerd zal worden door God Almachtig, dat deze gelovigen 'hun' steden zullen hebben verlaten, en bij God Almachtig zullen zijn. Dat deze gelovigen vooraf door God Almachtig gewaarschuwd worden net als Lot en zijn familie in Gen. 18.

Ik geloof dat God Almachtig **in** Jezus Christus door alle omstandigheden die zich vandaag de dag op deze wereld afspelen, de mensheid waarschuwt. Waarschuwt voor de oordelen die God bepaald heeft te zullen doorvoeren om de wereld te zuiveren van alles wat satan daar over uitgestort heeft.

God Almachtig is een God van leven en niet een God van dood. Maar God kan niet vereenzelvigd worden met de kleinste vorm van zonde.

Als ik mij dus **niet** bekeer, niet mijn zonden ga belijden voor God Almachtig, kan er ook **geen** vergeving en verzoening komen.

Dan blijft er niets anders over dan straf. Want straf volgt op het overtreden van de wet. En die wet heeft ieder mens overtreden. Zowel in het Goddelijke Rechtssysteem als het Nederlandse Rechtssysteem (zie pag. 60-63)

Dat gold en geldt dus ook voor deze drie steden waar Jezus Christus zoveel gesproken en gewerkt heeft. Maar dat geldt ook voor de hele wereld vandaag de dag!

Hoofdstuk 7.23

Het volgen van Jezus Christus

Het welbehagen van de Vader

(Mattheüs 11:25-30, Lukas 10:21-24)

In Mattheüs 11:25-30 lees ik voor de eerste keer iets over de relatie die Jezus Christus met Zijn Vader had, God de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde.

Jezus Christus bedankt hier Zijn Vader dat het Evangelie **niet** moeilijk is. Dat het volgen van Hem **niet** moeilijk is. Want wanneer kinderen het kunnen begrijpen dan moeten volwassenen het toch zeker kunnen begrijpen?

Daar zit hem nu net de kneep. Kinderen hebben een groot vertrouwen. Wanneer ik een kind een ijsje beloof zal hij niet snel twifelen of hij dat ijsje ook daadwerkelijk krijgt.

Volwassenen zijn wantrouwend geworden doordat beloften van andere mensen vele malen zijn gebroken. Beloof ik een volwassene een ijsje dan moet ik niet raar staan te kijken dat ik een opmerking krijg als: 'ja, ja; het zal wel'.

Maar Jezus Christus wil juist dat ik (weer) word als een klein kind. Want alleen dán is daar dat vertrouwen dat ik nodig heb om te geloven. Als ik de ballast van de hele wereld en mijn omstandigheden meeneem in mijn geloof, zal er niets van terecht komen.

Wat Jezus Christus predikt is zó mooi, zó puur, dat het niet mogelijk is, zegt de volwassene. En daar heeft die volwassene misschien ook wel gelijk in. En daarom zegt Jezus ook dat ik moet worden als de kinderen. Niet als een wijze of een verstandige elk woord van Hem analyseren.

Uit het feit dat ik in *mijn mijmeringen* Jes. 55:8-9 vaak aanhaal mag blijken dat ik ook heel veel dingen niet kan verklaren, maar dat ik **accepteer** dat God Almachtig God is. Dat Hij veel groter is dan ik en dat ik Zijn maaksel ben.

Of zoals Louis Iglio zegt in zijn spreekbeurt *'the awesome God'*: *'waar haalt de mens de euvele moed vandaan om Die God, Die hemel en aarde geschapen heeft, Die het gehele universum als het ware uitgeademd heeft, om Die God ter verantwoording te roepen? Dat Hij dingen moet uitleggen aan de mens?'*

 Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Jezus Christus **is** de Zoon van God. Spr. 8:22-31 schrijft over wie Jezus is en dat beschrijf ik ook al in hoofdstuk 1 van deze mijmeringen.

Alle dingen die God Almachtig had en heeft, heeft Hij in de handen van Jezus Christus gelegd.

En welke zoon kent zijn vader niet als beste?

Zou dan Jezus Christus Zijn eigen Vader niet als beste kennen? Het karakter van Zijn eigen Vader niet het beste kennen? Zijn daden niet als beste kennen? Zijn LIEFDE niet als beste kennen?

----- ... -----

Het volgen van Jezus Christus brengt rust.

Dit lijkt tegenstrijdig met wat ik geschreven heb bij het Bijbelgedeelte '*Jezus brengt verdeeldheid*', maar dat is het niet.

De mensen in deze wereld zijn vermoeid en belast, zijn dwalend en op zoek naar Leiderschap. Naar iemand die het voor hen opneemt.

Al hoewel het volgen van Jezus Christus veel verdeeldheid veroorzaakt, zal mijn hart in diepe rust en veiligheid zijn. En ik vaar wel bij een rustig en veilig hart, ongeacht de omstandigheden. (Matt. 11:28)

Het volgen van Jezus Christus is **niet** moeilijk, is **niet** zwaar. Mijn bedenkingen, mijn discussiëren, mijn analyseren, mijn twijfels, dat maakt het zwaar.

En wat doet de mens dan? Hij gaat procedures verzinnen, afvinklijstjes. En als ik die procedures en afvinklijstjes nu maar precies volg en houd, dan komt het allemaal wel goed.

Maar dat is een drogreden want het komt daarmee **niet** goed!. Want mijn bedenkingen zijn niet goed. Mijn gedachten komen uit mijn hart; En als mijn hart niet wedergeboren is, zullen de bedenkingen die daaruit komen ook niet goed zijn. (Matt. 15:19, Mark. 7:21)

Wil ik rust? En ken ik Jezus Christus niet? Dan moet ik het lef hebben om dat eens aan Hem Zelf te vragen. Wie Hij is en wat Hij wil doen voor mij?

Ik weet zeker dat Hij Zelf naar mij toekomt om het aan mij uit te leggen. Daar heeft Hij niemand voor nodig. Hij is de Zoon van God, Hij is God Almachtig Zelf in Mensengedaante.

 Spr. 8:22-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was.

Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld.

Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenten van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lielingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk.

Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

 Matt. 11:28 Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven

 Matt. 15:19 Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

 Mark. 7:21 Want van binnenuit, uit het hart van de mensen, komen voort kwade overwegingen, alle overspel, ontucht, moord,

Het verhaal van 'het welbehagen van de Vader' heeft volgens mij een andere lading.

Jezus Christus heeft zeventig mensen twee aan twee uitgezonden om de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aan te kondigen in de dorpen en steden van Galilea.

Deze zeventig mensen zijn teruggekomen met de meest enthousiaste verhalen. Zij hebben in de steden en dorpen mensen genezen, en zelfs de demonen luisterden naar hen, door de mensen waarin zij zaten te verlaten.

Jezus Christus was blij. Er staat in Lukas wel geschreven dat Hij blij was in de geest, maar ik geloof dat wanneer ik van binnen blij ben dit van buiten ook te zien zal zijn.

En wat doet Jezus Christus dan?

Hij gaat naar Zijn Vader toe om Hem te bedanken.

Al hoewel de Vader en de Zoon en de Heilige Geest één zijn, (Joh. 10:30), is er wel degelijk sprake van drie Persoonlijkheden. En is er ook sprake van een Goddelijke hiërarchie.

Zegt Jezus Christus niet dat Zijn Vader 'méér' dan Hijzelf is (Joh. 14:28), en doet de Heilige Geest niet alles wat door de Vader verteld wordt?

----- ... -----

In het Evangelie lees ik dat het niet om de sterke mens gaat, niet om de gezonde mens gaat, niet om de rijke mens gaat.

De core-business van de Bijbel en van het Evangelie van Jezus Christus is juist de arme mens, de weduwe, de wees en de vluchteling.

En ook hier bedankt Jezus Christus Zijn Vader dat wat de zeventig gedaan hebben in Galilea, verborgen is geweest voor de wijzen en verstandigen maar dat het juist geopenbaard is aan de jonge kinderen.

Met de wijzen en verstandigen zal Jezus Christus hier zeker bedoeld hebben op de schriftgeleerden, de Farizeeën, de Sadduceeërs. **Zij** hadden immers geleerd; **zij** hadden de kennis moeten hebben hoe het Evangelie in elkaar steekt; **zij** hadden de mensen moeten vertellen wie God Almachtig werkelijk was.

Want ik wil hier nogmaals noemen dat het ruim vierhonderd jaar geleden was dat de laatste profeet naar Israël werd gestuurd en dat was Maleachi.

☞ Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Één

☞ Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

Het Koninkrijk van God Almachtig is juist voor diegenen die zo prachtig omschreven worden in Mattheüs 5 de 'zaligsprekingen' van de Bergrede.

----- ... -----

Jezus Christus is blij en dankbaar.

En dan volgt er mijn inziens een vers waarvan ik de inhoud nog niet ergens anders beschreven heb zien worden. Lukas 10:22. *'Want alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand weet Wie de Zoon is dan de Vader, en Wie de Vader is dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren'.*

Dit is volgens mij de eerste keer in de Evangeliën (tenminste als ik van Mattheüs naar Markus ga en van Markus naar Lukas) dat Jezus Christus Zijn '**zijn**' in de Vader zo duidelijk beschrijft.

God Almachtig zegt in Ex. 33:20 dat niemand het aangezicht van God zal zien.

God Almachtig is Geest. Hoe moet ik mij dan een voorstelling maken van wie God is ?

Ten eerste zegt God Almachtig in Gen. 1:26 dat ik geschapen ben naar Gods Beeld. Dus, als ik God wil zien hoef ik alleen maar in de spiegel te kijken.

Ten tweede: Maar zelfs wanneer ik met het eerste item moeite heb, dan mag ik naar Jezus Christus kijken. Hij zegt immers in Joh. 14:11 dat de Vader **in** Hem is, en dat Hij **in** de Vader is. En als God de Vader **in** Jezus Christus is, dan zie ik Hem dus **in** Jezus Christus.

In I Kor. 2:11 staat dat alleen mijn eigen geest weet wat er precies in mij omgaat. Met andere woorden: Er is niemand die mij zo goed kent als mijn eigen geest.

Als er dan staat geschreven dat De Vader (God is Geest) **in** Jezus Christus is, dan weet Die Geest van God Almachtig dus alles en precies van Jezus Christus; en andersom. Daarom zegt Jezus Christus hier ook dat niemand weet wie de Vader is dan de Zoon.

Natuurlijk, het is Gods Geest die in Hem woont. En dat niemand weet wie de Zoon is, dan de Vader.

Natuurlijk, het is Gods Geest. En lees daarbij Spr. 8:22-31 nog maar eens goed door (twee pagina's terug), dan weet ik precies waar Jezus Christus vandaan komt en dat Hij **uit** de Vader komt.

☞ Luk. 10:22 Alle dingen zijn Mij overgegeven door Mijn Vader; en niemand weet Wie de Zoon is dan de Vader, en Wie de Vader is dan de Zoon, en hij aan wie de Zoon het wil openbaren.

☞ Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis

☞ Joh. 14:11 Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf.

☞ I Kor. 2:11 Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

Na dit getuigenis van Wie Jezus Christus werkelijk is, draait Hij zich om naar de zeventig mensen die twee aan twee uitgezonden zijn geweest en Hij zegt: *'Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet. Want Ik zeg u dat veel profeten en koningen de dingen hebben willen zien die u ziet; en zij hebben ze niet gezien; en te horen de dingen die u hoort; en zij hebben ze niet gehoord'*.

Jezus Christus zegt tegen deze mensen; en ook tegen de mensen vandaag de dag; het geloven is nooit zo eenvoudig geweest als nu.

Kijk naar de mensen die vóór de komst van Jezus Christus geloofden. Zij moesten het geloof hebben van wat door profeten werd verteld (of koningen). Zij moesten het hebben van geschreven documenten, van de wet en de geschreven Profeten.

Jezus Christus zegt dit ook tegen mij: *'Jij hebt de Bijbel, jij hebt ooggetuigenverslagen en jij hebt Mij'*.

En aangezien een zaak vast staat op het getuigenis van twee of drie is het dus waar. (II Kor. 13:1, maar ook in ons Nederlandse rechtssysteem).

Ik bedoel, toen Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha, gingen de graven open en zijn ongeveer vijfhonderd mensen opgestaan uit het graf. Zij zijn door velen gezien. (I Kor. 15:6). Zij hebben gesproken over het Koninkrijk van God Almachtig. Ook hier weer; een zaak staat vast op het getuigenis van twee of drie.

Ik hoef niet te discussiëren of Jezus Christus wel of niet heeft geleefd.

Of Jezus Christus God Almachtig is?

Jezus Christus Zelf zegt: *'kijk naar Mijn werken en lees de oude Hebreeuwse Bijbel. Lees welke kenmerken de Messias zou hebben die komen zou; lees welke kenmerken Ik had. Lees welke werken de aangekondigde Messias zou doen, en lees wat Ik heb gedaan'*.

Ik ben een gezegend mens omdat ik al zoveel van God de Vader in Jezus Christus heb gezien.

----- ... -----

Dank U Vader, dank U voor het cadeau van het geloof.
Dank U dat ik geloven mag!
Halleluja

📖 II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

📖 I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broe-ders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

Hoofdstuk 7.24

Het volgen van Jezus Christus

Maria en Martha

(Lukas 10:38-42)

Martha en Maria. Wie kent ze niet uit de verhalen. De hard werkende Martha en de 'luie' Maria die alleen maar aan de voeten van Jezus Christus zat en luisterde naar Zijn woorden, terwijl Martha dit ook wel wilde. Maar ja, er moet er toch één zijn die het werk doet, niet waar?

Martha; wie was zij en wat zegt de Bijbel over haar?

De naam Martha betekent 'de dame'. En buiten dat de Bijbel over haar schrijft is er geen andere geschiedkundige informatie over haar.

Volgens Johannes woonden Maria, Martha en Lazarus in Bethanië. Maar Lukas suggereert dat ze in ieder geval één keer in Galilea woonden. Uit de tekst van Johannes 11:1 blijkt dat de familie verhuisd was.

 Joh. 11:1 En er was iemand ziek, Lazarus van Bethanië, uit het dorp van Maria en haar zuster Martha

De gelijkenis tussen de beschrijvingen van Martha door Lukas en Johannes is groot.

 Joh. 11:5 Jezus nu had Martha en haar zuster en Lazarus lief.

De zeer vriendschappelijke omgang tussen Jezus Christus en de eenvoudige familie die Lukas schetst wordt bevestigd door Johannes wanneer hij het volgende vertelt: 'Jezus hield veel van Martha en haar zuster, en van Lazarus.' (11:5)

Martha had een eigen huis en zij ontving Jezus Christus daar. Haar zuster Maria was ook thuis en zat met Jezus Christus in de huiskamer terwijl Martha bediende.

Op een gegeven was Martha het zat dat zij de mensen moest bedienen (misschien waren de discipelen er ook wel bij) en zij vraagt geïrriteerd aan Jezus Christus: 'Heere, trekt U Zich het niet aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen?'.
----- ... -----

Hierop antwoordt Jezus Christus: 'Martha, Martha, u bent bezorgd en maakt zich druk over vele dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het goede deel uitgekozen dat niet van haar afgenomen zal worden'.

Wat zegt dit voorval mij vandaag de dag?

Het Bijbelboek Prediker schrijft in hoofdstuk 3:1-8 dat er voor alles een tijd is. Dat wil zeggen dat ik het ene niet moet laten om het andere te doen, maar ook dat ik het andere niet moet laten om het ene te doen.

Als het gaat om het Evangelie van Jezus Christus is prioriteit een belangrijk sleutelwoord. Wat is voor mij op dit moment belangrijk? Mijn werk, mijn functie in de kerk, mijn huwelijk, mijn gezin, mijn hobby? Of iets anders?

Alle zaken die ik zo opnoem zijn allemaal belangrijk en vragen ook allemaal om mijn aandacht, tijd en energie.

Maar zet het eeuwige leven daar eens tegenover; wat is dan nog belangrijk?

----- ... -----

Nu wordt mij wel eens verweten dat ik deze dingen niet zo tegenover elkaar mag zetten. Dat dit appels en peren vergelijken is. Maar het spijt mij enorm; zo zwart - wit staat het wel.

Als ik nog geen keuze gemaakt hebt vóór Jezus Christus omdat ik het de tijd nog niet vind of omdat ik nog genoeg tijd denk te hebben om mij daarin te gaan verdiepen; dan moet ik goed beseffen dan mijn leven de lengte kan hebben van een laatste hartslag. Nog één hartslag; en dan?

Dan is er geen keuze meer omdat ik dan al gekozen heb.

Als ik geen openlijke keuze heb gemaakt vóór God Almachtig **in** Jezus Christus, dan staat de default keuze al vast en dan heb ik dus gekozen vóór satan. Want de default status is dat **alle** mensen satan rechtens toebehoren.

Alleen wanneer ik openlijk kies vóór God Almachtig **in** Jezus Christus kan ik onder de tirannie van satan uitkomen. Dat betekent dat ik dan niet meer onder zijn heerschappij sta.

----- ... -----

En dat is wat Maria hier doet in dit verhaal. Zij stelt haar prioriteit. Eerst aanhoren wat Jezus Christus te zeggen heeft, want dat gaat over het eeuwige leven. De koffie komt straks wel; dat is bevrediging op korte termijn.

Natuurlijk is het fantastisch om de dingen van de Heer samen te doen.

Ik ben God Almachtig dankbaar dat Sonja en ik de dingen van de Heer samen mogen doen. En dat wij alle praktische zaken die gedaan moeten worden in en om het huis, in het licht van de Heer mogen stellen.

Ja, dat was ook bij het opvoeden van de kinderen!

Er was geen keuzevraag bij ons. De liefde voor Jezus Christus dreef ons aan Zijn voeten.

Dat het eten en drinken daar wel eens bij in schoot, of het stofzuigen van het huis, of het boodschappen doen; dat was dan maar zo.

Het heeft alles te maken met honger, geestelijke honger.

Vanaf dat ik het boek *'Is dit echt van U Heer!'* van Loren Cunningham las, heb ik als het ware een geestelijke lintworm in mij gekregen die onverzadigbaar was en is.

Ik heb in *mijn mijmeringen* eerder geschreven dat liefde niet zomaar ineens op komt zetten. Liefde is het resultaat van een proces, waarbij ik allereerst onder de indruk kwam van het Evangelie van Jezus Christus. En doordat ik onder de indruk kwam van Jezus Christus, wilde ik meer van Hem te weten komen, met als resultaat dat ik nog meer onder de indruk kwam.

En dat ging zo maar door, tot het kwartje viel en ik het Evangelie van Jezus Christus op mijzelf kon betrekken.

Dat betekende dat het Evangelie van Jezus Christus niet meer om algemene verhalen ging, dat het niet meer over mensen in zijn algemeenheid ging, maar dat God Almachtig als het ware door het Evangelie tot mij persoonlijk sprak.

Dat God Almachtig in Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om mij te redden. Om mijn zonden te vergeven. Om Zich te verzoenen met mij. En dat alles omdat God mij onvoorwaardelijk lief heeft.

Vanaf dat moment werd mijn *'onder de indruk zijn'* veranderd in liefde voor Hem.

En wat is er mooier als ik in mijn huwelijk dat proces meemaakte tegelijk met mijn lieve vrouw?

Wat is er mooier dat er niet gevraagd hoeft te worden wie de gasten bedient.

Wat is er mooier om samen aan de voeten van Jezus Christus plaats te nemen en om Zijn onderwijs te horen. Onderwijs die de weg wijst naar het Koninkrijk van God Almachtig?

----- ... -----

In het verhaal van Martha en Maria gaat het niet om veroordeling.

Het gaat niet om goed of fout.

Jezus Christus wijst zelden zaken aan die goed of fout zijn. Vaker zegt Hij: *'Kijk eens in de spiegel; wat zie je dan? En hoe verhoudt zich dat tot Mijn woorden?'*

Waarop ik altijd moet erkennen dat Hij gelijk heeft en ik vaak schromelijk te kort schiet.

In het Bijbelboek Jacobus (2:26) staat dat een geloof zonder werken een dood geloof is. En Paulus zegt in Ef. 2:10 dat ik geroepen ben om de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft.

Ik kan dus niet zomaar zeggen dat al het praktische werk niet belangrijk is en dat ik als Maria 24-7 aan de voeten van Jezus Christus moet gaan zitten.

Het werkelijke geloof bestaat uit horen....., luisteren..... én doen.

En nogmaals: Wat is er mooier om dat samen met anderen te doen. Om samen Jezus Christus groot te maken. Om samen God de Vader in Jezus Christus te aanbidden en om samen de handen uit de mouwen te steken om ook praktisch aan het werk te zijn.

☞ Jac. 2:26 Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, gescha-pen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Hoofdstuk 7.25

Het volgen van Jezus Christus

Aren plukken op de sabbat

(Mattheüs 12:1-8, Markus 2:23-27, Lukas 6:1-5)

Dit verhaal zou ook goed kunnen passen in het Bijbelgedeelte over 'Jezus en de wet'.

Het gaat hier namelijk over de sabbat en de sabbatsrust.

Over dit thema is veel te vertellen en over dit thema is al eeuwen lang veel te doen.

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik al veel geschreven over de sabbat. Ik herhaal hieruit:

En God rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag.

Dat God deze dag belangrijk vindt blijkt wel dat de zevende dag ---- rustdag genoemd, en later sabbatdag --- ook in de tien geboden wordt genoemd en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14).

Is dat belangrijk om één dag per week te rusten?

Nou, wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat het goed is dat men één dag in de week niet met werk bezig is. Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag. God rustte na het gedane werk.

Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag verkozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr. Dit is echter totaal NIET op de Bijbel gefundeerd.

Dat men de dag van opstanding van onze Here Jezus Christus daarvoor als argument neemt is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.

 Deut. 5:14 maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw rund, noch uw ezel, noch enig vee van u, noch uw vreemdeling, die binnen uw poorten is, opdat uw slaaf en uw slavin rusten zoals u.

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie hiervoor het boek "Weg uit Babylon" van Wim Verwoerd.

Het verhaal gaat dat keizer Constantijn al zijn onderdanen tot Christen wilde maken inclusief de heidense volken die allemaal hun eigen goden en afgoden hadden. Het schijnt dat keizer Constantijn een ruil heeft voorgesteld. De heidense volken mogen hun goden en afgoden meenemen in het Christendom, als zij maar Christen genoemd zouden worden. Omdat vele heidens volken de zonnegod aanbaden is de zondag tot rustdag gemaakt door keizer Constantijn. Overigens is dit besluit zeer goed gedocumenteerd, zoals alles wat in het Romeinse Rijk gebeurde goed gedocumenteerd is..

Maar nogmaals: de zondag als rustdag is niet Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, nádat al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op de tactiek van de listige slang uit Genesis 3, die de woorden van God zo verdraaid had dat de mens satan geloofde als het ging om het eten van de boom van kennis van goed en kwaad, zodat Eva, gevolgd door Adam tot de zondeval komen en er een breuk tussen God en de mens ontstond.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen, het was immers zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden. en de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God geloofden, net als Adam en Eva satan geloofden en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar is een dwaling. Trouwens wie begint met rusten voordat hij aan het werk gaat ? Niemand toch ? Eerst werken, dan rusten. Echter om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag wereldwijd verankerd is in de economische maatschappij.

Het zou geweldig zijn dat dit teruggedraaid zou kunnen worden, maar ik heb niet de illusie dat in deze tijd van Godverlatenheid en Goddeloosheid dit snel zou gaan gebeuren. Maar laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.

Dan de sabbat zelf. Wat zegt God over de sabbat? Wat doet God op de sabbat en wat vraagt God van de mens op de sabbat?

Tekst verwijzing	Tekst	God doet	God vraagt de mens
Gen. 2:2-3	Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.	Rusten Zegenen Heiligen	
Ex. 16:29-30	Bedenkt, dat de HERE u de sabbat gegeven heeft; daarom geeft Hij u op de zesde dag brood voor twee dagen . Ieder moet op zijn plaats blijven ; niemand mag zijn plaats op de zevende dag verlaten. Toen rustte het volk op de zevende dag .		Op de plaats blijven Rusten
Ex. 20:10-11, Ex. 31:14-16, Ex. 34:21, Ex. 35:2	maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; dan zult gij geen werk doen , gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde ge-maakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die.	Rusten Zegenen Heiligen	Niet werken Heilige tijd Sabbat vieren Altoos verbond
Ex. 23:12	Zes dagen zult gij uw werk doen, maar op de zevende dag zult gij rusten , opdat uw rund en uw ezel uitrusten, en de zoon van uw slavin en de vreemdeling adem scheppen .		Rusten Adem scheppen
Ex. 31:17	Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos , want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt , en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept.	Een teken Rusten Adem geschept	
Ex. 35:3	U mag op de sabbatdag in geen van uw woongebieden vuur aansteken		Geen vuur aansteken
Lev. 16:31	Het zal u een volkomen sabbat zijn en gij zult u verootmoedigen , het is een altoos durende inzetting.		Verootmoedigen

Lev. 23:3; Num. 28:25	Zes dagen mag arbeid verricht worden maar op de zevende dag zal er een volkomen sabbat zijn; een heilige samenkomst ; generlei arbeid zult gij verrichten, het is een sabbat voor de HERE in al uw woonplaatsen.		Heilige samenkomst
Deut. 5:12-14	Neem de sabbatdag in acht om die te heiligen, zoals de Here uw God u geboden heeft. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HERE , uw God; dan zult gij geen werk doen , gij, noch Uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw rund , noch uw ezel, noch uw overige vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont, opdat uw dienstknecht en uw dienstmaagd rusten zoals gij;		Niet werken
Neh. 10:31	Ook dat wij, wanneer de volken des lands koopwaar en allerlei koren op de sabbatdag ten verkoop zouden brengen, van hen op de sabbat of op een heilige dag niet zouden kopen , en dat wij in het zevende jaar het land braak zouden laten liggen en geen enkele schuld zouden invorderen.		Niet kopen
Neh. 13:15-16	In die dagen zag ik in Juda mensen, die wijnpersen traden op de sabbat en vrachten koren binnenhaalden en op ezels laadden, alsook wijn, druiven en vijgen en allerlei last, en deze op de sabbatdag naar Jeruzalem brachten. Ik gaf een waarschuwing, toen zij levensmiddelen verkochten .		Niet verkopen
Neh. 13:19	Zodra het dan in de poorten van Jeruzalem donker werd, voor de sabbat, sloot men op mijn bevel de deuren, en ik beval, dat men ze niet zou openen tot na de sabbat. En ik stelde enige van mijn knechten bij de poorten op; er zou geen vracht op de sabbatdag binnenkomen .		Geen handel
Psalms 92:1	Een lied, op de sabbatdag. Het is goed de HERE te loven , uw naam psalmen te zingen , o Allerhoogste,		Loven en psalmen zingen
Jes. 56:6-7	En de vreemdelingen die zich bij de HERE aansluiten om Hem te dienen, en om de naam des HEREN lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen , en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik ook brengen naar Mijn heilige berg , en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed	Brengen naar Zijn heilige berg Verblijden	

Jes. 58:13-14	Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt , de heilige dag des HEREN van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen , noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, er mee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt , indien u de sabbat een verlustiging noemt..... Indien u de sabbatdag eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover met een woord spreekt , dan zult u vreugde scheppen in de Heere.....	Vreugde geven	Geen zaken doen Verlustigen Eren Geen door de weekse dingen doen Niet doen wat je zelf wilt
Jer. 17:21-22 Jer. 17:24 Jer. 17:27	zo zegt de HERE: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de sabbatdag geen last draagt en door de poorten van Jeruzalem binnenbrengt. Ook zult gij op de sabbatdag geen last naar buiten brengen uit uw huizen of enigerlei werk doen; gij zult de sabbatdag heiligen , gelijk Ik aan uw vaders geboden heb.		Niet sjouwen
Matt. 12:8 Mark. 2:28 Luk. 6:5	Want de Zoon des mensen is heer over de sabbat.	Jezus is Heer over de sabbat	
Matt. 12:12	Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven? Derhalve is het geoorloofd op de sabbat wel te doen .		Wél doen
Mark. 2:27	En Hij zeide tot hen: De sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat.		
Mark. 6:2 Luk. 4:16 Luk. 4:31 Luk. 6:6 Luk. 13:10 Hand.18:4	En toen de sabbat aangebroken was, begon Hij te leren in de synagoge. En zeer velen van die Hem hoorden, stonden versteld en zeiden: Waar heeft Hij deze dingen vandaan en wat is dat voor een wijsheid, die Hem gegeven is? En zulke krachten, als door zijn handen geschieden?		Gods woorden leren, voorlezen
Hand.13:44	En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen .		Gods woord horen
Hand.15:21	Immers Mozes heeft van oudsher in iedere stad, die hem prediken, daar hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen.		De wet voorlezen
Hand.16:13	En op de sabbatdag gingen wij de poort uit, de rivier langs, waar wij verwachtten, dat een gebedsplaats zou zijn ; en nedergezeten, spraken wij tot de vrouwen, die Samengekomen waren.		Over Gods woord spreken

Kortom : Wat vraagt God Almachtig van mij op de sabbat?

- Dat ik op mijn plaats blijf en rust;
- Dat ik niet werk, koop en verkoop;
- Dat ik niet sjouw;
- Dat ik de sabbat **vier** en deze een verlustiging noemen;
- Dat ik geen vuur aansteek;
- Dat ik mij voor God Almachtig verootmoedig, Gods woorden leer, (voor)lees en hoor en over Gods woord spreek.
- Dat ik een heilige samenkomst bijwoon, Hem loof en psalmen zing.

En wat doet God Almachtig Zelf op en met de sabbat?

- God Almachtig rust, zegent en heiligt de sabbatdag;
- God Almachtig heeft de sabbatdag tot een teken voor Zijn kinderen gesteld;
- God Almachtig brengt Zijn kinderen naar Zijn heilige berg en verblijdt Zich over hen;
- God Almachtig geeft vreugde aan hen die de sabbatdag **vieren**;
- God Almachtig heeft Zijn Zoon Jezus Christus over de sabbatdag gesteld.

Wat betekent het voorgaande in gewoon Nederlands voor mij?

Ten eerste dat ik de sabbat mag **vieren**. Een begrafenis vier ik niet. Dus:

- de sabbat mag een wekelijks terugkerend feest zijn;
- een feest waarbij ik tijd vrij maak om God Almachtig te loven en te prijzen;
- dat ik tijd vrijmaak om Hem te aanbidden;
- dat ik tijd vrijmaak om met Hem samen te zijn;
- dat ik de Bijbel lees, want daarin hoor God Almachtig tot mij spreken;
- dat ik uit de Bijbel voorlees (aan mijn kinderen bijvoorbeeld);
- dat ik Zijn woord hoor, bijvoorbeeld in een heilige samenkomst;
- Dat ik over Gods woord (hoor) spreken.

Kortom, een dag toegewijd aan Hem.

Als ik het bovenstaande een **moeten** vind, dan moet ik het helemaal niet doen. Want dan wordt de sabbatsdag een dag van irritatie en frustratie.

Maar zoals ik een spannend boek niet weg kan leggen, omdat ik wil weten hoe het verhaal zich verder ontwikkelt; zó mag ik ook met de Bijbel en de Sabbat omgaan.

Het moet zó interessant voor mij zijn dat ik er gewoonweg geen afstand van kan doen.

Voor mij geldt echter een andere reden om de sabbat te vieren:

Wanneer ik het Evangelie van Jezus Christus op mij laat inwerken en ik probeer te beseffen wat God Almachtig **voor mij** heeft gedaan; dan **kan** ik niet anders dan de wekelijkse sabbatdag een dag van verlustiging noemen. Dan **wil** ik niets liever dan dicht bij Hem zijn.

Jammer genoeg hebben veel kerken en gemeenten de dag van de Heer tot een dag van **moeten** gemaakt; een dag van **'mag niet, moet wel'**.

Maar dát is niet wat God Almachtig wil. God wil bij Zijn kinderen zijn, zoals Hij in de hof van Eden dagelijks met de eerste mens wandelde. (Gen. 3:8)

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

----- ... -----

Tegen deze achtergrond speelt zich het verhaal van de *'aren plukken op sabbat'* af, de tweede sabbat na het paasfeest.

De religieuze leiders waaronder de Farizeeën, Sadduceeërs en schriftgeleerden hadden van de sabbatdag een dag van *moeten, mag niet, verboden en geboden* gemaakt, die bijna door niemand volledig uit te voeren was.

Veel van de wetten die opgevolgd moesten worden, waren door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap vastgelegd in de Halacha; een **door mensen** geschreven aanvullend wetboek op de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven had, maar die de religieuze leiders op gelijke hoogte beschouwden als de Thora.

Zo iets simpels als door de korenvelden wandelen, een aar plukken en de graankorrels opeten werd al als werken gezien en scherp veroordeeld.

Jezus Christus is **niet** gekomen om de wet af te schaffen, maar om de wet te vervullen (Matt. 5:17).

 Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Dat wil zeggen dat de sabbatsheiliging blijft staan. Maar dat deze ingevuld moet worden **vanuit LIEFDE voor de Heer**. En die perfecte liefde voor God Almachtig heeft Jezus Christus laten zien in Zijn manier van doen en laten.

Daarom zegt Jezus Christus ook in Matt. 12:7 dat Hij **geen** barmhartigheid en **geen** offer wil wanneer de sabbatdag niet vanuit mijn hart gevierd wordt voor de Heer.

Laat het dan maar zitten.

Want een dag aan de Heer toewijden omdat **het moet**, met een lach op mijn gezicht maar een hart vol met chagrijn is niet wat de Heer wil. (Joel 2:13)

----- ... -----

In Lukas 6:5 sluit Jezus Christus af door tegen de Farizeeën te zeggen dat de Zoon des mensen, Heere is, ook over de sabbat.

Daarmee geeft Jezus Christus dus aan dat Hij de Zoon des mensen is én dat Hij Heere is.

Dit was natuurlijk in de ogen van de Farizeeën godslasterlijk want zij geloofden niet dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was, dé Christus.

☞ Matt. 12:7 Maar als u geweten had wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer, dan zou u de onschuldigen niet veroordeeld hebben.

☞ Joel 2:13 En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God, want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad.

☞ Luk. 6:5 Want de Zoon des mensen is heer over de sabbat.

Hoofdstuk 7.26

Het volgen van Jezus Christus

De man met de verschrompelde hand

Genezing op de sabbat

(Mattheüs 12:9-14, Markus 3:1-6,
Lukas 6:6-11, Lukas 14:1-6)

Dit verhaal volgt op het verhaal dat Jezus Christus door de Farizeeën was aangevallen op het feit dat Zijn discipelen aren plukten op de sabbat om deze op te eten. De Farizeeën vonden dat werken en dat mocht niet.

Jezus Christus vertelde hen dat Hij Heer over de sabbat was en niet andersom.

Toen dat gesprek met de Farizeeën ten einde was ging Jezus Christus (opnieuw) naar hun synagoge. Lukas schrijft dat het de volgende sabbat was.

Wiens synagoge?

Ja, ik lees het goed. Naar de synagoge van die Farizeeën die Hem net aangevallen hadden. En waarschijnlijk gingen die Farizeeën met Hem mee, want in de synagoge gaat het gesprek verder.

Markus schrijft dat de Farizeeën meegingen en scherp op Hem letten om te zien of Hij op de sabbatdag zou genezen, zodat ze Jezus Christus zouden kunnen beschuldigen.

Het gaat de Farizeeën helemaal niet om de mensen of het belang van de mensen. Het gaat hen niet eens over het belang van de wet van God Almachtig. Het allerbelangrijkste is dat de Halacha gehouden wordt.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders was, dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel door de religieuze leiders.

En misschien vonden zij die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Een tweede strijdpunt was dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Jezus Christus was aangevallen omdat Zijn discipelen volgens de Farizeeën werkten. Nu vraagt Jezus Christus hen op de man af of het genezen van iemand ook werken is.

Natuurlijk gaat het Jezus Christus er om dat deze man van zijn verschrompelde hand genezen wordt zodat hij zijn normale werk weer kan doen, en in zijn eigen inkomen kan voorzien.

In het Lukas Evangelie wordt hetzelfde verhaal verteld maar dan gaat het om een man met waterzucht (vochtophoping).

-----,-----

De genezingen die Jezus Christus doet gaan altijd hand in hand met onderwijs.

Daarom had dit Bijbelgedeelte net zo goed gepast in hoofdstuk 4 van *mijn mijmeringen* gepast, het hoofdstuk dat gaat over de Genezingen die Jezus Christus gedaan heeft.

Ik heb dit Bijbelgedeelte echter onder *'het volgen van Jezus'* geplaatst omdat het zoveel onderwijs bevat. Het zegt zoveel over het volgen van Jezus Christus en de consequenties daarvan.

Want Jezus Christus confronteert de Farizeeën (en natuurlijk ook mij!) met henzelf. Als zij een schaap zouden hebben en dat schaap valt op een sabbatdag in een put. Zouden zij dan dat schaap laten verdrinken?

Of ik denk dan: nog erger, stel hun eigen kind valt in die put. Zouden zij dan tegen hun eigen kind zeggen: *'hou vol lieverd, morgen, als de sabbatdag voorbij is, kom ik je redden?'*

Dat is toch van den zotte.

In dit Bijbelgedeelte lees ik dan ook niets van een reactie van de Farizeeën.

Natuurlijk niet; want deze konden zij ook niet geven.

Als zij zouden zeggen dat genezen werken is; en werken is verboden op de sabbatdag; dan zouden zij uitgemaakt worden voor de meest hardvochtige mensen die er bestaan.

Aan de andere kant: als zij zouden zeggen dat genezen geen werken is; wat zou dan het volgende item zijn wat op de sabbat eigenlijk wel zou mogen?

----- ... -----

Dat de instelling van de Farizeeën, en daarmee ook de instelling van veel religieuze leiders (ook vandaag de dag) veel mensen verhard heeft en zelfs van de kerk afgedreven heeft is een feit.

Zonder dat ik mijn ouders en schoonouders wil veroordelen (omdat ook zij deden naar wat zij geleerd hadden) was het toch wel vreemd dat Sonja vroeger niet mocht fietsen. Zelfs breien was op zondag niet toegestaan.

Moet ik het dan gek vinden dat de sabbat dan **GEEN** dag van verlustiging was? Het was gewoon oervervelend en saai. Het enige wat ik mocht, was naar de kerk gaan en wandelen.

En zelfs toen Sonja in het ziekenhuis ging werken was het normaal dat zij op zondag er 'even' tussenuit mocht om naar de kerk te gaan. Dat kom ik nu ook niet meer tegen. Traditie ten top.

Maar is het dan toegestaan om van de sabbat maar een gewone (werk)dag te maken?

Mijn antwoord is expliciet: Neen.

Ik weet dat mijn 'neen' riekt naar wetticisme.

Maar ik weet als geen ander dat **alle** dagen van de week voor God Almachtig even belangrijk zijn.

Voor mij geldt echter dat God Almachtig **Zelf** de sabbat heeft ingesteld tot een eeuwige instelling. Dat God hier alleen het welzijn van de mens voor ogen had.

Wanneer ik de sabbat beschouw als een regel in een wetboek dat afgevinkt en verplicht gehouden moet worden om gered te kunnen worden dan heb ik het helemaal mis.

Het behoud (rechtvaardiging) 'verdien' ik niet door werken.

Mijn behoud, mijn rechtvaardiging is uit geloof. (Rom. 3:20-22)

☞ Rom. 3:20-22 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde. Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid.

Voor mij is de sabbat een dag van verlustiging. Een feestdag. Ik zie ernaar uit om die dag samen met God Almachtig door te brengen.

-----...-----

Jezus Christus zegt in Matt. 12:12 dat het geoorloofd is om goed te doen op de sabbat. Andere vertalingen spreken van 'wel doen'.

Ik zie daarin dat het goed is om voor de brandweer, de politie en in de gezondheidszorg te werken op de sabbatdag.

Maar moeten al die andere werkzaamheden nu ook? Winkels open op zondag, restaurants, pretparken en noem maar op? Openbaar vervoer dat rijdt op zondag, fabrieken die continu doordraaien en noem maar op?

Ik ben ervan overtuigd dat dit **NIET** is wat de Heer wil.

Laat nu één dag voor de Heer zijn; werk dan niet, maar vier het feest van de sabbat.

Ja maar; dat kan toch ook op een andere dag van de week?

Mijn antwoord is: nee.

God Almachtig heeft de sabbatdag ingesteld op de zevende dag van de week; als Zijn dag, om op die dag een heilige samenkomst te houden. (Gen. 2:3)

-----...-----

In het boek 'The Harbinger' van Jonathan Cahn wordt beschreven wat er gebeurt als de mensen God Almachtig meer en meer aan de kant zetten en zich van Hem afkeren. Dat God dan met waarschuwingen komt in de vorm van calamiteiten, rampen, ziekten, oorlogen.

Dat die calamiteiten erger en intenser worden en de impact groter wordt naarmate de mens **NIET** terugkeert naar God Almachtig.

Maar, er komt een tijd dat de mens **WEL** terugkeert naar God Almachtig. Het kan lang duren, het kan kort duren; maar het gaat gebeuren. Rob Bell schrijft in zijn boek 'de liefde overwint' ergens: 'zou God niet groter zijn dat het meeste verstokte zondaarshart?'

Bij het volk Israël in de zevende eeuw voor Christus was het de dreiging van de Assyriërs, maar de Israëlieten keerden niet terug naar God Almachtig.

📖 Matt. 12:12 Hoeveel gaat niet een mens een schaap te boven! Daarom is het geoorloofd op de sabbatdagen goed te doen

📖 Gen. 2:3 En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken.

De Israëlieten keerden zelfs niet naar God Almachtig terug toen de Assyriërs Israël binnenvielen en het land, de steden, de dorpen vernietigden. De Israëlieten zagen het als een calamiteit, een incident; en niet als een waarschuwing van God.

Totdat de Israëlieten door de Assyriërs in ballingschap werden weggevoerd, weg van hun eigen land, hun bezittingen, hun huizen, hun dorpen en steden.

Ja, toen alles hen was afgenomen; toen pas begrepen de Israëlieten de roepstem van God Almachtig.

-----,,-----

Mijn conclusie is dat er echt wel een moment komt dat de mens op zijn schreden terugkeert en zich gaat verootmoedigen voor God Almachtig en Hem weer opnieuw gaat aanroepen.

Hoe erg de waarschuwingen ook zijn vandaag de dag; de crisis, de ongeneeslijke ziekten, de rampen, de hongersnoden, de vluchtelingen en de ongelukken, de dreiging van oorlogen, en noem maar op.

Alles wat ons overkomt, wat kwaad is, en de mensen leed bezorgt; het zijn waarschuwingen van God Almachtig aan ons adres.

'Keer terug' zegt God Almachtig. 'Het gaat niet goed zo' zegt God.

Maar de mens vandaag de dag wil niet naar God Almachtig terug, want de (schijn)vrijheid bevalt hem wel. De immoraliteit is zo lekker voor het lichaam en wordt bijna algemeen als normaal geaccepteerd. En het gaat verder en verder.

Maar met Jonathan Cahn zeg ik hier dat de calamiteiten en de intensiteit, de omvang en de impact ervan groter en groter zullen worden totdat de mens zich gaat bekeren.

Dit schrijft ook Rob Bell in zijn boek *'de liefde overwint'*. Dat de mens zichzelf een *helse* periode creëert die ik met het woord *'hel'* kan vertalen.

Maar ook dat er een tijd zal komen (of dat nu op deze aarde of in het hiernamaals is) dat de mens op zijn knieën gaat voor Jezus Christus en dat hij gaat belijden dat Jezus Christus Heer is.

God Almachtig heeft aan Abraham in Gen. 12:3 beloofd dat in hem **ALLE** geslachten van de aardbodem gezegend zullen worden. God herhaalt dit in Gen. 18:18 waarin staat dat **ALLE** volken van de aardbodem in hem gezegend zullen worden.

 Gen. 12:2-3 *Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden*

 Gen. 18:18 *Immers, Abraham zal zeker tot een groot en machtig volk worden, en alle volken van de aarde zullen in hem gezegend worden.*

Paulus schrijft in Fil. 2:10-11 dat eens **alle** knie zich zal buigen voor de Heer. Of ik nu hier op de aarde ben, of ik in de hemel ben of onder de aarde, dat maakt niet uit.

Met andere woorden of ik nu hier ben of in het hiernamaals; of ik nu in de hemel ben of in *de hel*; er komt een moment dat ook ik mij zal verootmoedigen voor de Heer. Rom. 14:11

----- ... -----

Goed doen mag op de sabbat. En zal zelfs de vreugde voor de sabbatdag alleen maar vergroten. Voor diegene die geneest in de Naam van de Heer en voor de patiënt die genezen wordt. **Dan** wordt de sabbatdag een werkelijke verlustiging.

Deze boodschap vinden sommige mensen hard en het leidt bij sommigen tot harde kritieken, boosheid, en zelfs tot geweld naar diegenen die deze zaken aan de kaak stellen en vanuit Gods woord eerlijk vertellen.

Ja vandaag de dag moet ik zelfs oppassen wat ik zeg en hoe ik het zeg. Op straffe van hoge geldboetes of gevangenisstraf mag ik niets zeggen:

- over de gevolgen van een immoreel leven. Zaken als homoseksualiteit en waar AIDS vandaan komt bijvoorbeeld;
- zaken als abortus en euthanasie bijvoorbeeld;
- zaken als stress en burn-out ten gevolge van de 24-uurs economie bijvoorbeeld;
- dat men de sabbatdag heeft ingeruild voor de zondag; een dag van aanbidding van de zonnegod, in plaats van de aanbidding van JAHWE, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde;
- Dat God Almachtig, de schepper van elke levende ziel hier op aarde is, en dat de gevolgen van het overboord zetten van Gods normen en waarden, desastreus is voor de mensen.

----- ... -----

Het was in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde leefde niet anders. Want ook de Farizeeën vonden de woorden van Jezus Christus hard. Ja zelfs zo hard dat zij Hem wilden **vermoorden**.

Doden? We hebben het hier over de religieuze leiders van de kerk van die tijd. En dan wordt er gesproken over het doden van Iemand?

Dit is toch totaal de wereld op zijn kop. Dat de wereld iemand doodt, dat ben ik wel gewend. Maar dat religieuze leiders dit ook willen?

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Rom. 14:11 Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden.

Hoe kan het toch zijn dat een boodschap van liefde, van voorspoed, van gezondheid, van vrede en van geluk; van alles wat goed is, **zó** omgedraaid wordt tot een boodschap van haat, van wetticisme, van veroordeling en afwijzing.

God Almachtig **is** LIEFDE. En het volk Israël is daar het grootste voorbeeld van.

Toen het volk Israël dicht bij God Almachtig leefde was er voorspoed, rijkdom, veiligheid, gezondheid en noem maar op (ten tijde van koning David, Salomo bijvoorbeeld).

Ik zeg hier nogmaals: GOD **is** LIEFDE, en Hij wil dat de mensen LEVEN!

Satan is liefdeloos en wil dat de mensen STERVEN en dat het liefst op de meest verschrikkelijke wijze.

Een leven **MET** God Almachtig is niet een leven dat mij in een harnas zet. Waar ik niets meer mag en waar ik van alles moet.

Een leven **MET** God Almachtig is een leven in vrijheid, veiligheid, gezondheid en voorspoed.

De andere kant van de medaille is: wil ik GEEN leven met God Almachtig dan heb ik automatisch een leven met satan. Niet gekozen voor God betekent dat ik tegen HEM heb gekozen.

Meer smaken zijn er niet. Twee mogelijkheden, of ik dien de Heer of ik dien satan. Hard?

Het kind dat de straat wil oversteken terwijl er een vrachtauto aan komt denderen vindt het ook hard wanneer hij in zijn nekvel wordt gegrepen om te blijven staan waar die staat. En het kind dat een ijsje wordt geweigerd omdat dit niet altijd gezond is vindt het ook hard wanneer hij dit niet krijgt.

Maar betekenen deze dingen dan dat ik als verantwoordelijke ouder niet van mijn kind houdt?

God Almachtig geeft mij niet alles wat ik zou willen, maar houdt God daarom niet van mij?

Hoofdstuk 7.27

Het volgen van Jezus Christus

De Knecht des Heren

(Mattheüs 12:15-21)

Na de genezing van de man met de verschrompelde hand en het confronterende onderwijs dat Jezus Christus gaf over de sabbat en het werken op de sabbat, gaat Hij weg.

Hoe zou dat voor Jezus geweest zijn? Dat de woorden die Hij uitsprak zó gewelddadig bij de Farizeeën overkwam dat zij Hem daarvoor wilden vermoorden?

Ik heb mijn verbazing al eerder uitgesproken hoe het mogelijk is dat de gedachten van iemand al genoeg zijn om een persoon te veroemen. Ondanks het feit dat die persoon in zijn daden geen enkel kwaad berokkent.

Dat is bij Jezus Christus ook zo. Sterker nog; Hij deed alleen maar goed. Hij genas ziekten en kwalen, bevrijdde gebondenen en wekte zelfs doden op. Wat voor kwaad deed Jezus Christus?

Maar daar gaat het dus niet om. De religieuze leiders werden door Jezus Christus geconfronteerd met religieuze regels die zij het volk oplegden en die **niet** van God Almachtig waren. Hun positie als leider kwam daarmee in gevaar.

Diep van binnen waren de religieuze leiders (Farizeeërs, Sadduceeërs) gewoon boos omdat zij als leidinggevend **niet** door God Almachtig gekend waren in de komst van Jezus Christus. **Zij** die daarvoor gestudeerd hadden; **zij** die het volk eeuwenlang 'geleid' hadden in Godsvrucht. **Zij** werden helemaal niet geëerd door Jezus Christus.

De diepe ondergrond van de confrontaties tussen Jezus Christus en de religieuze leiders was er dus één van jaloezie, van afgunst. Met als gevolg dat deze leiders een manier zochten om Jezus Christus te kunnen doden!

En dan krijg je hetzelfde effect als bij Herodes die Johannes de Doper liet oppakken, omdat Johannes een opmerking maakte over het overspel dat Herodes met zijn schoonzus bedreef.

----- ... -----

Jezus had natuurlijk met één vingerknip de betreffende Farizeeën kunnen straffen, maar dat doe Hij niet.

Hij kiest ervoor om Zich terug te trekken. En de menigte volgde Hem.

Er waren zoveel zieken, zoveel gebondenen. Daarmee komt een profetie uit Jes. 42:1-4 uit. Weer een profetie die betrekking had op de komende Messias voor de Joden, die één op één op Jezus Christus past.

Overigens was het in dit verhaal over 'de Knecht des Heren' de derde keer dat Jezus Christus de mensen die Hij genas verbood om daar over te spreken. (Matt. 12:16, Matt. 8:4 en Matt. 9:30) en dit zal Hij nog één keer doen in Matt. 17:9.

Tenminste, de mensen mochten niet zeggen wie Hij was. Maar dit verbod van Jezus Christus is natuurlijk wel opmerkelijk want de genezing van de man met de verschrompelde hand was voor iedereen zichtbaar. De genezing van twee blinden was natuurlijk voor iedereen zichtbaar. En ook de genezing van de melaatse was voor iedereen zichtbaar.

De menigte mensen die daarvan getuige waren, hebben gezien wat Jezus Christus zei en deed.

Als die genezingen dan voor iedereen zichtbaar zijn, dus ook voor de religieuze leiders, waarom mochten zij er dan niet over vertellen? Waarom mochten zij dan niet vertellen dat Jezus Christus hen genezen had? Waarom mochten zij dan niet vertellen wie Jezus Christus was?

De Studie-Bijbel geeft als verklaring dat het nog niet de tijd was dat Jezus Christus Zich zou openbaren met de roem en heerlijkheid van de Messiaanse Koning. Hij wilde niet als Weldoener bekend zijn en zocht nooit die beroemdheid.

Ik vind die verklaring niet sterk. Omdat er (ik weet niet hoe velen) al door Hem genezen waren en bevrijd waren, waarbij Hij hen niet verbood om er over te spreken. En ook Jäiris, de vader van het 'overleden' meisje werd geen spreekverbod opgelegd.

Was het misschien om de aanwezige religieuze leiders niet te veel in de wielen te rijden?

----- ... -----

☞ Jes. 42:1-4 Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan. Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspiet zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan. Hij zal niet uitdoven, Hij zal niet geknakt worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd. De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.

☞ Matt. 12:16 En Hij gebood hun streng dat zij niet bekend zouden maken Wie Hij was

☞ Matt. 8:4 Jezus zei tegen hem: Denk erom dat u dit tegen niemand zegt; maar ga heen, laat uzelf aan de priester zien, en offer de gave die Mozes voorgeschreven heeft, tot een getuigenis voor hen.

☞ Matt. 9:30 En hun ogen werden geopend. En Jezus vermaande hen streng en zei: Kijk uit, niemand mag het te weten komen!

☞ Matt. 17:9 En toen zij van de berg afdaalden, gebood Jezus hun: Vertel niemand van wat u gezien hebt, totdat de Zoon des mensen opgewekt is uit de doden.

Overigens wordt in Matt. 12:21 voor de eerste keer melding gemaakt dat de 'heidenen' op Zijn Naam zullen hopen.

Dit is in tegenstelling tot wat Jezus Christus bijvoorbeeld nog zegt in Matt. 10:5, dat de twaalf discipelen niet naar de 'heidenen' moeten gaan. (Neem hierbij wel de opmerkingen mee over het gesplitste volk Israël; het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk)

De maat van ongelovigheid van de Joden was toen schijnbaar nog niet vol, maar begint nu toch wel tot aan de rand gevuld te raken. Want hier wordt melding gemaakt dat het Evangelie van Jezus Christus, de genezingen, de bevrijdingen, de opwekkingen, ook hen ten deel zal vallen.

Daarom kan ik ook niet zeggen dat de woorden die bijvoorbeeld Mattheüs (en ook anderen) geschreven heeft, alleen voor de Israëlieten waren (twee-stammenrijk, de Joden), omdat zij het volk van God Almachtig waren. De Israëlieten (het twee-stammenrijk, de Joden) is als eerste al deze geweldige dingen aangeboden.

Omdat de Joden dit Evangelie van Jezus Christus grotendeels afgeslagen hebben is de deur geopend voor de 'heidenen', voor de niet meer herkenbare Israëlieten (tien-stammenrijk), voor mij, waar de biologische Israëlsche afkomst niet meer aantoonbaar is, maar die wel de tekenen hebben om Gods volk te zijn. Namelijk de aanbidding van God Almachtig door Jezus Christus heen en de grote liefde voor het volk Israëls.

Als het **hele** volk Israël Jezus Christus zal hebben aangenomen breekt een volgende fase waar aan, waarbij het heil voor **alle** andere volken ter wereld bereikbaar zal zijn.

Dat is Gods volgorde in Zijn plan. Jezus Christus als eersteling; dan Zijn volk Israël als eerste oogst, en dan de wereld.

Jezus Christus stelt Zichzelf hier niet op de voorgrond. En daarmee mag Hij een voorbeeld zijn voor diegenen die Hem willen volgen. Het beeld van het geknakte riet en de walmende vlaspit zijn beelden van wat zwak is, van hen die vermoeid en belast zijn. Jezus Christus is juist gekomen voor hen, want Jezus Christus eet met tollenaars en zondaars.

Jezus Christus ontfermt Zich over het verwaarloosde volk (verwaarloosd door de religieuze leiders ---- wie hore wil, die hore het ---). Hij geneest zieken en verkondigt de Blijde Boodschap aan de armen. En dat niet alleen voor de mensen ruim tweeduizend jaar geleden, maar ook vandaag nog. Elke dag opnieuw.

📖 Matt. 12:21 En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen.

📖 Matt. 10:5 Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebod hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan,

Hoofdstuk 7.28

Het volgen van Jezus Christus

Jezus en Beëlzebul

(Mattheüs 12:22-32, Markus 3:20-30, Lukas 11:14-23)

Voordat ik dieper inga op het thema 'Jezus en Beëlzebul' was ik allereerst benieuwd waar de naam Beëlzebul vandaan komt. De website van christipedia.nl zegt hierover:

Beëlzebul is een aanduiding van de satan, het hoofd van de boze geesten (Matth. 12:24; Mark. 3:22-23, 26).

De bijnaam is gevormd uit Baäl-zebul. 'Baäl-zebul' betekent heer van de Woning (=hemel).

De naam 'Baäl-zebul' staat in verband met Baäl-zebub, afgod van de Filistijnse stad Ekron. Misschien is de laatste naam een spottende verdraaiing van 'Baäl-zebul' (= 'heer van de woning'), want 'Baäl-zebub' betekent: heer van de vliegen (de vliegengod). 2 Kon. 1:2 En Ahazia viel door een tralie in zijn opperzaal, die te Samaria was, en werd ziek. En hij zond boden en zei tot hen: "Ga heen, vraag Baäl-zebub, de god van Ekron, of ik van deze ziekte zal genezen."

De Studie-Bijbel zegt hierover: De naam Beëlzebul kan op drieërlei wijze verklaard worden:

1. Beëlzebul kan een omvorming zijn van Beëlzebub, wat in veel Syrische en Latijnse vertalingen voorkomt. Ba^eal z^evüv (Hebr.) betekent "heer der vliegen"; het was een oosterse beschermgod tegen muggen en vliegen, die dit gedierte ook kon oproepen (2 Kon. 1:2);
2. Beëlzebul kan van ba^eal zibbül (Hebr.) afkomen, wat letterlijk 'mestgod' betekent, maar dan ook de heer van de heidense offercultus;
3. Beëlzebul kan afgeleid zijn Ba^eal z^evül (Hebr.), wat 'heer van het huis' betekent. Het huis is dan het rijk waar de demonen wonen. Zowel de analogie met Jezus als de heer des huizes, als in Matt. 12:24, waar Beëlzebul de overste der goden wordt genoemd, pleiten voor de derde afleiding.

Ik ga er in *mijn mijmeringen* vanuit dat Beëlzebul satan zelf is, eventueel vertegenwoordigd door één of meerdere van zijn ondergeschikte demonen.

Er wordt een man binnengebracht die niet kon spreken en die niet kon zien. Dit doet mij denken aan *'de bezetene die niet kon spreken'* uit bijvoorbeeld Matt. 9:32-34.

Het lijkt erop dat het een geliefd wapen van satan is om mensen het zwijgen op te leggen.

Maar mijn vraag is: *'hoe weet ik nu of iemand die niet kan spreken en blind is geboren is, door demonen bezet is, of dat het werkelijk een ziekte is waardoor de persoon niet kan spreken en zien'*.

Al deze letters op papier zettende komt het antwoord eigenlijk vanzelf.

Ziekten en kwalen (fysiek of geestelijk) komen **NIET** van God Almachtig, maar van satan.

Net als in het Bijbelboek Job heeft satan de macht om mensen ziek te maken. Alhoewel ik daarbij nooit moet vergeten dat satan alleen macht heeft om ziek te maken als God Almachtig daar toestemming voor geeft. (zie Job 1).

Hoe kom ik nu bij de stellige overtuiging dat ziekten door satan worden veroorzaakt?

Voor mij is dit in beginsel heel simpel.

God Almachtig heeft in de schepping de mens gemaakt, man en vrouw schiep Hij hen naar het beeld van God zelf (Gen. 1:26). En God keek naar de mens (en de schepping) en zag dat het **zeer goed** was. (Gen. 1:31).

Vóór de zondeval van Gen. 3 leefde de mens in het paradijs, de hof van Eden. En daar was het goed toeven.

God Almachtig wandelde elke dag met de mens in de hof (Gen. 3:8). En er was geen ziekte, geen pijn, geen verdriet, geen rouw, geen dood. Want de *'boom des levens'* stond in de hof. (Gen. 3:22). (*'Boom des Levens'* **is** Jezus Christus). En zolang de mens daarvan at kon hen niets gebeuren. (zie ook het *'Brood des levens'* **is** de tafel des Heren **is** het avondmaal. Joh. 6).

Dan komt de zondeval doordat satan toestemming heeft gekregen van God Almachtig om de mens te verleiden (Job 1 achtig verhaal).

En de mens faalt. Hij laat zich verleiden en leert in een oogwenk wat het betekent om kennis te hebben van goed en kwaad. Of te wel. Nu wil ook de mens (net als satan) gelijk zijn aan God Almachtig. En als het kan God tot ondergeschikte maken.

☞ Matt. 9:32-34 Toen dezen weggingen, zie, men bracht iemand bij Hem die niet kon spreken en door een demon bezeten was. En toen de demon uitgedreven was, sprak hij die niet had kunnen spreken. En de menigte verwonderde zich en zei: Er is nog nooit zoiets in Israël gezien! Maar de Farizeeën zeiden: Hij drijft de demonen uit door de aanvoerder van de demonen.

☞ Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

☞ Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie : het was zeer goed

☞ Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

☞ Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Dat was de reden waarom satan met zijn demonen van God Almachtig zijn afgeweken en een eigen bestaan, een eigen rijk gebouwd hebben. (Even buiten beschouwing latend dat Jes. 54:16 zegt dat satan is geschapen als een verwoester om te verwoesten!)

Niet in de hemel, want daar zijn ze uit geknikkerd, maar wel in de hemelse gewesten.

----- ... -----

En wat zijn die hemelse gewesten dan?

Om die vraag te beantwoorden heb ik een stukje geschreven over satan; wie hij is en wat hij wil. Maar ook wat ik geleerd heb in de kerken en de gemeenten en of dit wel zo is.

Wie is satan en wat wil hij?

Als het gaat over satan zijn er (mijn inziens) twee stromingen die verschillende dingen zeggen over satan en over zijn ontstaan.

De ene stroming zegt dat satan als verwoester geschapen is door God Almachtig om te verwoesten.

De andere stroming zegt dat satan als goede engel door God Almachtig geschapen is, maar gevallen is voor de zonde en daarmee een verwoester is geworden.

Beide visies leveren echter ook heel veel nieuwe vragen op (waar ik overigens hier niet op inga).

1: Satan is als verwoester geschapen om te verwoesten:

In Jes. 54:16 staat dat God de verwoester heeft geschapen om te verwoesten.

Satan is niets; helemaal niets. Hij is het zelfs niet waard om de titel '*vijand van God Almachtig*' te dragen. Want nergens in de Bijbel vind ik die uitspraak. Hij is de tegenstander van God (II Thes. 2:4, Tit. 2:8)

Als God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten, dan kan het niet zo zijn dat satan als '*goed*' is geschapen en dat hij een hoge functie heeft gehad bij God. (Vaak wordt de term aanbiddingsleider gebruikt). Dat er kwaad in satan is gekomen en dat hij daarom gelijk aan God wilde zijn, ja zelfs méér dan God. Dat hij gerebelleerd heeft tegen God en daarom door God uit de hemel is verbannen. En dat satan één derde van de engelen van God achter zich meegenomen heeft.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

📖 II Thes. 2:4 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet

📖 Tit. 2:8 en spreek een gezond woord, boven alle kritiek verheven, zodat de tegenstander beschaamd zal staan en niets kwaads van u te zeggen heeft.

Het 'uit de hemel' gegooide, moet zijn de hemelse gewesten. Want Paulus zegt in Ef. 6:12 dat wij niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen o.a. machten in de hemelse gewesten.

Voor het begrip van de *hemelse gewesten* ga ik terug naar Gen. 1:6-8.

Er was een watermassa. Eén geheel en God Almachtig maakte scheiding in dat geheel. En die scheiding noemt God het 'gewelf'. Hiermee ontstond mijn inziens de eerste, de tweede en de derde hemel.

De eerste hemel is het wolkendek zoals ik dit boven mij zie, de tweede hemel is de sterrenhemel; het universum, en de derde hemel is de woonplaats van God

Paulus spreekt in II Kor. 12:2 over deze derde hemel bijvoorbeeld.

Ik geloof dat satan uit de derde hemel is gegooide (de woonplaats van God Almachtig) naar de tweede hemel. Die tweede hemel is het strijdtoneel tussen Gods engelen en satans engelen.

De teksten die gebruikt worden om via de tweede visie over satan aan te tonen waar satan vandaan komt; dat hij als goede engel geschapen is, hoe hoog zijn functie was bij God Almachtig en dat hij gevallen is voor de zonden, worden tegengesproken dat het in die betreffende Bijbelgedeelten (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19) helemaal niet om een geest gaat (want satan is geest!).

Het gaat in die Bijbelgedeelten over de koning van Babel en de koning van Tyrus. Dat zijn mensen van vlees en bloed, en niet een geest.

2: Satan is als goede engel geschapen door God Almachtig, maar hij is gevallen voor de zonde en daarmee een verwoester geworden:

Deze mogelijkheid vertegenwoordigt het gedachtegoed zoals ik dit altijd in de kerk en gemeente geleerd heb.

Satan is als goede engel van God Almachtig geschapen; er is kwaad in hem gekomen; hij rebelleerde tegen God omdat hij zelf God wilde zijn of méér dan God en is daarom met een derde van alle engelen (die satan volgde) uit de hemel gegooide op de aarde; en daar doet hij zijn verwoestende werk om te proberen Gods schepping kapot te maken.

De Bijbelgedeelten Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19 worden daarvoor als uitgangspunt genomen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

☞ II Kor. 12:2 Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.

☞ Jes. 14:12-20 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En u zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte,

Mijn conclusie anno januari 2016:

Ik weet één ding: Satan is een geest en hij is de tegenstander van God Almachtig met als doel om Gods werk te verwoesten.

Het mooiste en het meest unieke wat God Almachtig geschapen heeft is de mens. En het doel van satan is om die mens kapot te maken en het liefst op de meest verschrikkelijke manier. Kijk maar naar het lijden en sterven van Jezus Christus; Kijk maar naar de bezetenen te Gargasena; Kijk maar naar Job en anderen.

Wat ik ook weet is dat satan vanuit zichzelf geen enkele bewegingsvrijheid heeft.

God Almachtig geeft satan toestemming om zijn vernietigende werk te doen. (Job 1:12 en Job 2:6). Uit zich zelf kan satan helemaal niets doen en is hij werkelijk een brullende leeuw die niet kan bijten (I Petr. 5:9). Tenminste als ik **in** Jezus Christus ben.

Ook weet ik dat het verhaal uit het Bijbelboek Job niet alleen gezien moet worden als historische gebeurtenis. Ik geloof dat God Almachtig daar veel meer doorheen wil zeggen.

Kijk alleen maar naar de term 'zonen van God' (Job 1:6) en dat in relatie met Gen. 6:2 en Gen. 6:4. En dat ook in relatie met het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4). Maar dat wordt ook in *mijn mijmeringen* uitgebreid beschreven.

Welke mogelijkheid over het ontstaan van satan de beste is: de conclusie is dat satan en zijn demonen boze geesten zijn en dat zij de mens **NIETS** goeds te brengen hebben.

----- ... -----

Door de zondeval is de heerschappij over de aarde, en de mensen die daarop wonen, overgegaan van God Almachtig naar satan.

Waarom?

Omdat God Almachtig niet vereenzelvigd kan worden met de kleinste vorm van zonde. God is Licht en er is totaal geen duisternis in Hem, ook niet een klein beetje. (1 Joh. 1:5) Dus wanneer God bij de mens zou blijven na de zondeval zou Zijn heiligheid in het geding zijn; en dat kan niet.

zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan? Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis. Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroeve; u bent als een lijk dat is vertrapt. U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood. Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.

☞ Ez. 28:12-19 U, toonbeeld van volkomenheid, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid, u was in Eden, de hof van God. Allerlei edelgesteente was uw sieraad: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, smaragd, beril en goud. Het werk van uw tamboerijnen en uw fluiten was bij u. Op de dag dat u geschapen werd, waren ze gereed. U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen.

Is God Almachtig dan totaal verdwenen?

Neen.

Direct vanaf de zondeval heeft God Almachtig Zelf een reddingsplan in werking gezet, waarbij ik geloof dat God dit reddingsplan al ver vóór de grondlegging van de aarde klaar had liggen.

Daar spreekt het hele O.T. over. Het hele O.T. is de route naar Jezus Christus, **en Jezus Christus is God Zelf in de gedaante van een Mens.**

De mens had gefaald, had een zonde begaan, maar kon die zonde zelf niet teniet doen. En kan dat nog steeds niet. Er moet betaald worden aan satan.

Alleen een zondeloos Mens kon en kan de zonden teniet doen.

Daarom is God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen om als zondeloos Mens te betalen voor de zonden en de ongerechtigheden van de mensen.

Daarom moest die Mens (Jezus Christus) sterven; en satan zou satan niet zijn om dit op een verschrikkelijke wijze te laten plaatsvinden, waarmee het ware gezicht van satan ten volle geopenbaard wordt.

Net zoals in het Bijbelboek Job verteld wordt, is satan een vernietiger, een moordenaar, een ziekmaker. Er is werkelijk **NIETS** goeds te vinden in hem. En alles wat hij zegt; en alles wat hij doet heeft maar één doel, en dat is de vernietiging van de mens.

Maar dat niet alleen, satan heeft als hoogste doel om het werk van God Almachtig te vernietigen in de hoop dat hij God zelf kan vernietigen om Zijn plaats in te nemen.

----- ... -----

Dus; ten diepste komen alle ziekten en kwalen uit de koker van satan. Ondanks dat wij mensen allerlei oorzaken hebben gevonden en benoemd, waardoor ziekten en kwalen zouden zijn ontstaan en voorkomen.

Neem van mij aan: satan heeft die oorzaken teweeggebracht.

Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u. U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hem zelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

I Petr. 5:9 Wees nuchter en waakaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren geko-men en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Maar ben ik als mens dan alleen maar een willoos slachtoffer?

Kan ik daar dan helemaal niets tegen doen?

Ik als mens kan **vanuit mijzelf** daar niets tegen doen. Helemaal niets. Noppes, Nada.

Ik ben overgeleverd aan satan en ik ben ten dode opgeschreven, want de Bijbel zegt dat het loon op de zonde de dood is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En omdat **alle mensen** wel eens gezondigd hebben (Ps. 14:3), is er dus maar één straf, de dood

..... **tenzij..... tenzij..... Er is een uitkomst!**

Maar ook op die uitkomst heeft satan zo een enorme smet gelegd dat heel veel mensen die weg van die uitkomst niet willen gaan terwijl die weg zo simpel is.

Die weg is het geloof **in** Jezus Christus. zie ook het Bijbelgedeelte 'Jezus brengt verdeeldheid'.

Voor het volk Israël was het destijds in de woestijn (Num. 21) zó eenvoudig. Ze hoefden alleen maar naar de koperen slang **te kijken** om niet te sterven toen zij gebeten werden door giftige slangen. En zelfs dát eenvoudige symbool wilden sommigen niet doen. En ze stierven.

Zó eenvoudig is het geloof in Jezus Christus ook.

Ik hoef Jezus Christus alleen maar aan te nemen.

Dat is te geloven dat het zo is als hiervoor beschreven. Door Jezus Christus aan te nemen erken ik dat ik een schepsel van God Almachtig ben. Dat God mij gemaakt heeft. Maar dat ik door mijn verkeerde daden, gedachten en woorden (zonden) een onoverkomelijke kloof heb veroorzaakt tussen God en mij. Met andere woorden: ik kan het niet meer goed maken met God. Ik moet sterven (als loon op de zonde); ik ben een zondaar.

Tenzij; ik durf op te zien naar de verhoogde Jezus Christus. Dat ik kan en wil geloven dat ten tijde dat ik het niet meer goed kon maken met God Almachtig, God **in** Jezus Christus naar mij toe is gekomen om het van Hem uit goed te maken met mij.

Dat Jezus Christus daarvoor mijn straf op Zichzelf heeft genomen en dat Hij in mijn plaats is gestorven. Hij die zonder zonden was, is tot zondaar geworden voor mij. En Hij stierf aan het kruis van Golgotha.

1 Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het geheel geen duisternis is.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Halleluja, God Almachtig is een scheppende levendmakende God. Kijk maar naar de schepping van de aarde. God is een God van leven en niet van dood.

Toen Jezus Christus was gestorven voor mij, heeft Hij satan alles betaald was nodig was. En toen Jezus betaald had heeft God Almachtig Hem weer levend gemaakt.

Dát is mijn God. Daarom roep ik uit Halleluja. Daarom loof en prijs ik Hem. Daarom wil ik de hele dag van Hem zingen, spreken en Hem verheerlijken. Want Jezus Christus leeft, en ik leef dankzij Hem.

----- ... -----

In (bijvoorbeeld) Matt. 10:1 geeft Jezus Christus Zijn discipelen (en ik als wedergeboren Christen ben ook Zijn discipel) de macht over de onreine geesten om die uit te drijven en om de mens te genezen van elke ziekte en elke kwaal.

En in Matt. 12:29 staat (in mijn eigen woorden) dat voordat ik demonen kan uitdrijven dat ik ze eerst moet binden. Alles wat ik op aarde bind is gebonden in de hemel. En alles wat ik op aarde ontbind is in de hemel ontbonden (Matt. 18:18)

Met andere woorden: ik ben zeker geen willoos slachtoffers. Ik heb wapens van God Almachtig gekregen om satan en zijn trawanten te bevechten, te binden. Ik heb middelen van God gekregen om gebonden te ontbinden.

En weet je wat het mooie is? Ik ben zeker van de overwinning.

Waarom?

Omdat Jezus Christus in Zijn sterven aan het kruis van Golgotha en in Zijn opstanding uit de doden, satan onttroont heeft, satan overwonnen heeft (Openb. 3:21). Halleluja!

Sleutelwoorden zijn dus : **Bekering, Teruggaan naar God en Hem aanroepen.**

----- ... -----

Ja maar, zeg je misschien; Ik heb zoveel dingen verkeerd gedaan. Ik heb zo een onrein leven geleid. God Almachtig kan mij nooit vergeven.

Dit zijn allemaal redeneringen en woorden die rechtstreeks van satan afkomen. Hij wil mij doen geloven dat ik niet in God Almachtig kan geloven. Dat ik Hem niet kan vertrouwen en dat ik te slecht bent.

☞ Matt. 10:1 En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen.

☞ Matt. 12:29 Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven.

☞ Matt. 18:18 Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

☞ Openb. 3:21 Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

Luister daar niet naar. Luister naar God Almachtig, wat Hij door Zijn woord, de Bijbel zegt :

Joh. 3:16 *Al zo lief heeft God de wereld lief gehad dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet zal sterven, maar eeuwig leven zal hebben.*

Kol. 2:13-15a HET BOEK *U was dood door uw ongehoorzaamheid aan God en de macht van de zonde leefde nog in u. Maar nu heeft Hij u samen met Christus levend gemaakt en al uw overtredingen vergeven. Hij heeft ons strafblad dat tegen ons getuigde (de lijst met regels waaraan we ons niet hebben gehouden) verscheurd. Dat bewijs heeft Hij vernietigd door het aan het kruis te slaan. Op die manier ontnam God de duivel en zijn trawanten volledig hun macht.*

1 Joh. 4:4 *Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dat hij die in de wereld is.*

WIE GELOOF IK?

Het geloof is een keuze. Een keuze vóór het LEVEN of een keuze vóór de dood. Er is geen tussenweg.

Zal dan iedereen die het Evangelie van Jezus Christus heeft aangenomen en de Heer aanroept gezond van lichaam en geest worden? Dus geen kanker meer, geen hart-en vaatziekten meer, geen suikerzieken of welke ziekte dan ook meer?

Het antwoord daarop ligt hem in **geloof**.

Voor God Almachtig is er geen onderscheid tussen dit 'aardse' leven en het leven wanneer ik hier op aarde gestorven ben, waarvan Paulus schrijft dat dit een tent is, die te zijner tijd afgebroken zal worden. (II Kor. 5:1).

Het gaat niet om mijn lichaam van vlees en bloed. Want ook al heb ik mij bekeerd tot God Almachtig in Jezus Christus, dan nog leeft mijn lichaam van vlees en bloed in deze wereld, die onder de heerschappij van satan staat.

Het gaat God Almachtig om mijn ziel, mijn geest.

Satan kan mijn lichaam van vlees en bloed kapot maken door het ziek te maken, maar hij kan nooit, nooit mijn ziel en geest ziek maken, of doden. Als ik **in** Jezus Christus ben.

Joh. 3:16 *Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*

Kol. 2:13-15a HET BOEK *U was dood door uw ongehoorzaamheid aan God en de macht van de zonde leefde nog in u. Maar nu heeft Hij u samen met Christus levend gemaakt en al uw overtredingen vergeven. Hij heeft ons strafblad dat tegen ons getuigde (de lijst met regels waaraan we ons niet hebben gehouden) verscheurd. Dat bewijs heeft Hij vernietigd door het aan het kruis te slaan. Op die manier ontnam God de duivel en zijn trawanten volledig hun macht.*

I Joh. 4:4 *Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dat hij die in de wereld is.*

II Kor. 5:1 *Wij weten immers, dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen*

Een knap staaltje werk van satan is, dat hij de mens zó afhankelijk heeft gemaakt van deze zondige wereld, dat die mens dit leven hier op aarde als *'het hoogste goed'* stelt. Maar dit is niet zo.

En ik heb al eerder geschreven dat er maar Één is die bepaald wanneer een mens hier op aarde sterft en dat is God Almachtig. (Kijk maar naar Job 1. Satan kreeg toestemming van God om Job te pijnigen, maar hij mocht zijn leven niet nemen!)

Maar ik heb ook al eerder geschreven dat mijn leven hier op *'aarde'* in relatie tot de eeuwigheid maar een stipje is.

Ik bedoel: stel dat ik een geliefde verlies doordat hij sterft op te vroege leeftijd. Ik zou dat is te vroeg, maar even buiten dat: hoelang zou het duren voordat ik hem of haar weer zie?

tien jaar? twintig jaar? dertig jaar? zestig jaar? één dag?

Ja, ik zal die geliefde hier op aarde *'even'* moeten missen, maar als ik weet waar mijn geliefde is en wat hij of zij daar in de hemel meemaakt, dan kan er alleen maar een smile op mijn gezicht komen.

Ik citeer hier nogmaals Sadhu Sundar Singh in het boekje *'Hij zag de hemel'*, in het verhaal van een moeder die haar zoon op jonge leeftijd verloor.

Haar hele leven heeft deze moeder gerouwd, ze kwam er niet het overlijden van haar jonge zoon heen.

Na een moeilijk en verdrietig leven overlijdt uiteindelijk ook de moeder.

Wanneer zij in de hemel aankomt, wordt zij ontvangen door: haar overleden zoon. Hij geeft haar een rondleiding door de hemel en laat ook de plekken zien waar de engelen hem opgevoed hebben.

Als de moeder dàt allemaal ziet zegt zij: *'als ik dát allemaal had geweten, had ik niet mijn hele leven gerouwd.'*

En wat zegt God Almachtig hierover?

 Jes. 57:1-2 HET BOEK *Rechtvaardige mensen verdwijnen, de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. **Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen, Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun keven de recht weg bewandelen.***

----- ... -----

Dat speelt zich hier dus af in het verhaal van 'Jezus en Beëlzebul'

- Het is satan die mensen ziek maakt, door hen het spreken of het zicht te ontnemen;
- Wedergeboren Christenen zijn **GEEN** willoze slachtoffers van satan;
- Wedergeboren Christenen hebben de macht van God Almachtig gekregen om de 'de sterke' te binden en uit te drijven;
- Wedergeboren Christenen zijn geboren en geroepen om vrij te zijn.

Dat is de waarheid, dat is Jezus Christus, dat is Gods woord, dat is de Blijde Boodschap, dat is het Goede Nieuws.

Het balletje ligt bij ons, dus nogmaals: **WIE GELOOF JE?**

----- ... -----

Misschien begrijp je nu ook de woorden van Jezus Christus wanneer Hij aangevallen wordt met de woorden dat Hij boze geesten uitdrijft in opdracht van satan zelf.

Als satan dus opdracht geeft om zijn eigen demonen uit te drijven, breekt hij dus alleen maar zijn eigen koninkrijk af. Al hoewel eerlijk gezegd moet worden dat satan ook geen moer geeft om het leven van zijn eigen demonen. Maar op dit moment heeft hij zijn demonen nog wel nodig.

In Lukas 11 geeft Jezus Christus nog een voorbeeld:

Wanneer een Sterke man een huis beveiligd zal daar niet zo snel ingebroken worden.

Maar wanneer er een zwakke verdediger van het huis is, of er is helemaal niemand om het huis te bewaken dan zal de inbreker komen en alles wegnemen wat in het huis staat, en de buit verdelen.

 Jes. 57:1-2 HET BOEK
Rechtvaardige mensen
verdwijnen, de vromen
sterven te vroeg, maar
niemand schijnt zich er iets
van aan te trekken of zich af
te vragen waarom dat
gebeurt. Niemand schijnt te
beseffen dat God hen
wegneemt voordat de kwade
dagen komen, Zij zullen in
vrede rusten, allen die in hun
keven de recht weg
bewandelen.

Geestelijk gezien betekent dit dat Jezus Christus de sterke Bewaker is. En wanneer Hij de leiding heeft over mijn levenshuis zal er echt niemand inkomen.

Demonen zullen wel in de buurt komen. Ze zullen constant op zoek zijn naar een mogelijkheid om bij mij binnen te kunnen komen. Maar zolang ik dicht bij Jezus Christus blijf is mijn levenshuis veilig. Want de enige reden waarop satan en zijn demonen bij mij binnen kunnen komen is als ik bewust zondig en mijn zonden niet belijdt voor Jezus Christus (I Joh. 1:9)

Maar als ik iemand anders dan Jezus Christus als mijn bewaker heb ingehuurd, zoals Boeddha, Mohammed, natuurheksen of occulte geesten: dan zullen deze het allemaal moeten afleggen tegen satan en zijn trawanten.

Satan zal een keer komen met zijn demonen, en zij zullen proberen mijn levenshuis leeg te roven. En als ze dat lukt dan zal mijn leven hier op aarde (en daarna) gedompeld zijn in misère, ellende en problemen.

Voor die mensen die helemaal niets kunnen met deze woorden, die het Evangelie van Jezus Christus afwijzen, die het Evangelie van Jezus Christus maar een dwaasheid vinden (I Kor. 1:18), zij zullen satan ontmoeten wanneer zij hier op aarde sterven.

Want *dán* zal blijken aan wie ik mijn vertrouwen heb geschonken en op wie ik heb gebouwd. En als dat **niet** Jezus Christus is, dan zal ik onderworpen zijn en blijven aan satan; en dan begint de ellende pas goed.

Zolang ik nog hier op aarde leef heb ik de mogelijkheid om vergeving van zonden te krijgen van God Almachtig, door Jezus Christus aan te nemen als mijn persoonlijke Verlosser en Redder.

Maar hier is wel een waarschuwing van het grootste belang.

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te verge-ven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

📖 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

In I Joh. 1:9 staat geschreven dat wanneer wij onze zonden belijden God getrouw en rechtvaardig is om onze zonden te vergeven en om ons te reinigen van al onze ongerechtigheden.

Toch geeft Jezus hier een uitzondering op. Hij zegt dat alle zonden vergeven kunnen worden op één na, en dat is de zonde tegen de Heilige Geest.

Wat is de zonde tegen de Heilige Geest?

De zonde tegen de Heilige Geest is als ik de wonderen en tekenen die God Almachtig dóór Jezus Christus gedaan heeft en doet, ga toekennen aan satan.

Met andere woorden: als ik zeg dat de wonderen en tekenen die Jezus Christus gedaan heeft; en nog steeds doet, dat satan die gedaan heeft. Dát is een onvergeeflijke zonde.

De Farizeeën zijn in deze geschiedenis al aardig op weg om naar die 'onvergeeflijke' zonden toe te gaan wanneer zij zeggen dat Jezus Christus de duivel, satan als bondgenoot had.

De reden waarom deze zonde onvergeeflijk is niet omdat God Almachtig deze zonden niet zou kunnen vergeven, maar de reden ligt bij de mens.

Omdat de mens zo verhard, zo verstokt is om berouw te hebben.

De mens die deze zonden gedaan heeft zal niet tot berouw komen. Niet in dit aardse leven tenminste,

Maar ook dit is een troost: *Wanneer iemand denkt dat hij de zonde tegen de Heilige Geest heeft bedreven, dan heeft hij dat zeker **NIET** gedaan.*

Want iemand die de zonde tegen de Heilige Geest wel bedreven heeft zal zich dat nooit en nooit afvragen.

God is een God van Leven, Halleluja!

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

Hoofdstuk 7.29

Het volgen van Jezus Christus

De goede en slechte mens

(Mattheüs 12:33-37)

Misschien door het leven wijs geworden, of hoe je het ook wilt noemen; mensenwoorden zeggen mij niet zoveel meer. Ik bedoel: wat mensen mij vertellen, wat zij allemaal gedaan hebben voor God Almachtig, hoe Godsvruchtig zij leven.

Mijn antwoord in deze is altijd dat ik met een vroom gezicht een heel mooi Bijbels verhaal kan vertellen. Bijvoorbeeld over een rein leven. En dat iedereen mij gelooft.

Maar hoe weet jij, of ik niet elke nacht misschien wel achter mijn laptop zit om porno sites te bekijken? Met zelfbevrediging tot gevolg?

Het is voor mij nu eenmaal niet mogelijk om in het hart of de gedachten van een ander mens te kijken. Men zou dit wel graag willen kunnen, maar gelukkig kan dit (nog) niet.

De Enige die werkelijk in het hart en de gedachten van de mens kan kijken is GOD Almachtig. Want Hij is mijn maker. En ter geruststelling; zou er iets in mij kapot zijn, dan is Hij ook de Reparateur en niemand anders.

----- ... -----

Eigenlijk zegt Mattheüs dat ook in dit Bijbelgedeelte.

Mattheüs schrijft wel dat het eerste kenmerk van een Godsvruchtig leven mijn daden zijn; en dat is natuurlijk ook zo! Maar er zijn genoeg mensen (en ook wedergeboren Christenen! --- Wie de schoen past trekt hem aan ---) die Godsvruchtige daden laten zien, maar in hun hart slecht en zwart zijn.

Kijk maar naar de schriftgeleerden en de Farizeeën ten tijde van Jezus Christus op aarde.

Wat een vroomheid, wat een uiting van Godsvrucht, maar Jezus Christus (en Johannes de Doper trouwens ook) noemt hen *Adderengebroed*.

God Almachtig kijkt naar mijn hart.

En let op! Ik leef in een gebroken wereld. Ik ben niet immuun voor de begeerlijkheden die mij door de wereld aangedragen worden. En van mijzelf kan ik rustig zeggen dat ik ook zondig, in gedachten, in woorden en soms ook in mijn daden.

Maar mijn hart is gericht op de Heer. (I Sam. 12:20-22). En daarom vind ik het zo treffend wat Paulus hierover schrijft in Rom. 7:21-26. Ik wil de Heer dienen, maar ik faal zo vaak.

Maar Halleluja!

God Almachtig kijkt naar mijn geest, naar mijn wil.

Dit is overigens geen excuus om er maar op los te leven, want dan worden de woorden van Paulus misbruikt.

----- ... -----

Als mensen mij de mooiste verhalen vertellen; als mensen in conflictsituaties hun verhaal vertellen hoef en wil ik dat niet be- of veroordelen. De contextuele therapie noemt dit 'meervoudig partijdig' zijn.

Het is niet aan mij om te bewijzen of de persoon tegenover mij de waarheid spreekt. Dit is een zaak tussen die persoon en God Almachtig.

Ik zie en hoor wel eens verhalen over huwelijkspartners die elkaars telefoon helemaal uitpluizen, elkaars mails lezen en op andere wijze hun partner controleren om er misschien achter te komen dat de ander vreemd gaat.

Ik heb met Sonja afgesproken dat ik niet van plan ben om zó door het leven te gaan. Als zij vreemd gaat, of ik ga vreemd, dan zal dat misschien niet eens ontdekt worden. Maar wij beiden hebben een belofte gedaan aan God Almachtig. En Hij ziet alles!

Paranoia zoekgedrag, met alle stress, frustratie, verdriet, en pijn kan heel eenvoudig voorkomen worden. Sonja en ik hebben één gezamenlijk e-mailadres, we hebben één gezamenlijke bankrekening. Wij zijn één; in alles!

En wanneer een man of een dame van grote schoonheid voorbijkomt, dan zeggen we dat gewoon tegen elkaar: 'Moet je hem of haar zien, dat is een knappe verschijning!'

Het is een kwestie van communicatie.

📖 I Sam. 12:20-22 Toen zei Samuel tegen het volk: Wees niet bevreesd, u hebt al dit kwaad wel gedaan, maar wijk niet langer van achter de HEERE af, en dien de HEERE met uw hele hart. Wijk niet af door de nietige afgoden na te volgen, die niet van nut zijn en niet kunnen redden, want zij zijn nietigheden. Want de HEERE zal Zijn volk niet verlaten, omwille van Zijn grote Naam, omdat het de HEERE behaagd heeft u voor Hem tot een volk te maken.

📖 Rom. 7:21-26 Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere. Zo dien ik dan zelf wel met het verstand de wet van God, maar met het vlees de wet van de zonde.

Ik zie ook hier weer een groot werk van satan.

Door man en vrouw uit elkaar te halen, ieder een eigen bankrekening, ieder een eigen e-mailadres en tegenwoordig ook dat ieder zijn eigen achternaam mag houden. En dat alles in het teken van onafhankelijkheid.

Het zijn allemaal gereedschapstukken van satan om wantrouwen te kweken, om angst te kweken.

En de regering helpt daar vrolijk aan mee. Want ook de wetgever ziet elk mens tegenwoordig als individu en ziet getrouwde stellen niet meer als eenheid terwijl God Almachtig dit wel zo ziet. *'En daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, zijn vrouw aanhangen en zij zullen één zijn'.* (Gen. 2:24)

Ieder persoonlijk zal rekenschap aan God Almachtig moeten geven. Of de mens dat nu wil of niet. En eens zullen alle verborgen zaken aan het licht komen. (Luk. 8:17). Of de mens dat nu wil of niet.

Dus waarom nu niet gelijk opruiming houden?

In Jak. 5:16 staat geschreven dat wanneer ik zonden mijn belijd aan diegene die ik iets aangedaan heb, dat ik dan genezing zal ontvangen. Met andere woorden: wanneer ik iets achter de rug van iemand heb geroddeld, moet ik dat herroepen en belijden aan die persoon. Wanneer ik iemand benadeeld heb, moet ik dat herstellen en belijden aan die persoon.

Dàt zijn de karaktereigenschappen van de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig.

Nogmaals: ook ik zal een keer rekenschap moeten afleggen van al mijn daden, gedachten en woorden.

Het is zo veel eenvoudiger om daar nu al mee te beginnen. Het maakt het leven zoveel meer ontspannender.

Het is **niet** goed om te zondigen. Toch zondigt **ieder** mens. Gelovigen en ongelovigen, Christenen en niet-Christenen. Dat komt omdat ons lichaam van vlees en bloed leeft in deze gebroken wereld die onder de heerschappij van satan staat. Ook al is mijn geest bekeerd tot God Almachtig in Jezus Christus. Mijn geest zit als het ware *'gevangen'* in mijn lichaam van vlees en bloed.

Satan wil dat Christenen die zondigen in een zonding schuldgevoel terechtkomen, dat zij daarmee niet meer vrij kunnen zijn.

Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

Lukas 8:17 Want er is niets verborgen wat niet openbaar zal worden; en er is niets geheim wat niet bekend zal worden en in de openbaarheid komen.

Jak. 5:16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Hoeveel makkelijker is het toch om de handleiding van mijn levensmotor te kennen, dat is de Bijbel. Want daar staat in I Joh. 1:9, Spr. 28:13 dat wanneer ik mijn zonden belijd aan God Almachtig dat deze zijn vergeven. En zoals ik hiervoor al schreef Jak. 5:16 dat ik ook mijn naaste vertel wat ik hen aangedaan heb. In woorden, gedachten of in handelingen, en ik zal genezing ontvangen.

Het is misschien 'even' een zure appel, want toegeven dat ik iets verkeerd gedaan heb is nooit leuk. Maar als ik mijn zonden in een beginstadium openlijk vertel, heeft die zonde geen kans om verder te groeien. Verder groeien totdat de zonde in mij onbeheersbaar wordt en groteske vormen gaat aannemen.

Bijvoorbeeld:

Als ik een knappe vrouw tegenkom, zeg ik dit tegen Sonja. En als die knappe verschijning dan ook nog een gesprek met mij aangaat, dan vertel ik dit aan Sonja.

Ik wil Sonja gewoon in alles van mijn leven betrekken, want als ik dat doe houd ik mijn relatie met haar zuiver en de dreiging van flirten en (geestelijk) overspel is direct voorbij, met alle mogelijke gevolgen van dien.

Dit kun ik doen bij alles wat ik meemaak, wat ik zie, wat ik wil kopen, waar ik gevoelig voor ben.

Sociale controle heeft in onze maatschappij een negatieve klank.

Een beetje sociale controle in het leven van de Christen is helemaal geen slechte zaak. Ik geloof zelfs dat het broeders en zusters opgedragen is om voor elkaar te zorgen en om op elkaar te letten. (Hebr. 10:24).

Satan probeert altijd schuldgevoel op te wekken. En als ik daar in mee ga, zal dit schuldgevoel angst en schaamte opleveren, waardoor ik niet vrij meer kan leven.

Eerlijk zijn in gedachten, in woorden en in daden is een kwestie van training. Want elke keer als ik handel zoals ik hiervoor geschreven heb, zie ik direct het resultaat. Vrijheid en blijdschap. En dat doordat de Heilige Geest mij dat geleerd heeft.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Ps. 32:5 Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de HEERE. En U vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde.

Spr. 28:13 Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, zal barmhartigheid verkrijgen.

Hebr. 10:24 En laten wij op elkaar letten door elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken.

Hoofdstuk 7.30

Het volgen van Jezus Christus

Het teken van Jona

(Mattheüs 12:38-42, Mattheüs 16:1-12,
Markus 8:10-21, Lukas 11:29-32)

De Schriftgeleerden en de Farizeeën zien wat Jezus Christus allemaal doet. Zij horen Zijn prediking in de synagogen. Zij zien de menigten die Hem volgen. Zij zijn getuige van de wonderbaarlijke genezingen die Hij doet. Zij zien met eigen ogen dat demonen bezet gebied opgeven en hun slachtoffers verlaten. Zij zien zelfs dat er doden opgewekt worden.

Toch is het niet genoeg voor hen.

Toch vragen zij, die de schrift zo goed behoren te kennen, nog om een teken aan Jezus Christus.

De vraag die de schriftgeleerden en de Farizeeën stellen in Matt. 12:38-42 is de eerste keer van de vijf keer dat zij die vraag zullen stellen. (Matt. 12:38, Matt. 16:1, Matt. 24:3, Joh. 2:18 en Joh. 6:30).

Eigenlijk is dit dezelfde vraag die Johannes de Doper vroeg toen hij in de gevangenis zat (Matt. 11). Maar Johannes de Doper was oprecht in zijn vraag. De schriftgeleerden en Farizeeën zoeken naar mogelijkheden om Jezus Christus aan te vallen.

Wat voor teken zouden zij dan willen hebben nadat zij getuige zijn geweest van al het voorgaande?

Een teken dat Hij de Zoon van God Almachtig is? Een teken dat Hij God is?

Overigens wordt het antwoord van dat teken ook gegeven in het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus.

Hier zegt Abraham al dat zelfs wanneer er iemand uit de doden op zou staan, zij het niet geloven zouden. (Luk. 16:31). Ook al zou er iemand uit het dodenrijk terugkomen dan nog zouden de mensen niet overtuigd worden.

📖 Matt. 12:38 Toen antwoordden sommigen van de schrift geleerden en Farizeeën: Meester, wij zouden van U een teken willen zien.

📖 Matt. 16:1 En de Farizeeën en de Sadduceeën kwamen naar Hem toe om Hem te verzoeken, en zij vroegen Hem of Hij hun een teken uit de hemel wilde laten zien.

📖 Matt. 24:3 Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?

📖 Joh. 2:18 Toen antwoordden de Joden en zeiden tegen Hem: Welk teken laat U ons zien dat U het recht hebt deze dingen te doen?

📖 Joh. 6:30 Zij zeiden dan tegen Hem: Welk teken doet U dan, opdat wij het zien en U geloven? Wat voor werk verricht U?

📖 Luk. 16:31 Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

In het verhaal van de arme Lazarus zegt Jezus Christus dat de religieuze leiders zich eerst maar eens bezig moeten houden met de wet en de profeten.

In deze geschiedenis zegt Hij eigenlijk dat de religieuze leiders de schrift maar eens goed moeten gaan lezen. Welke eigenschappen worden er beschreven die de komende Messias zal hebben? En wat zien zij nu in Hem?

Ook in de Bijbel van de Farizeeën en de schriftgeleerden stonden verhalen opgetekend als in Richt. 6:17, II Kon. 20:8-11 en Jes. 10:7-14.

📖 Richt. 6:17 *En hij (Gideon) zei tegen Hem: Als ik dan genade gevonden heb in Uw ogen, geef mij dan **een teken** dat U het bent Die met mij spreekt. Ga toch niet vanhier weg, totdat ik weer bij U kom en mijn geschenk naar buiten heb gebracht en U heb voorgezet.*

En Hij zei: Ík zal blijven tot u terugkomt. Gideon ging naar binnen en maakte een geitenbokje klaar, en ongezuurde broden van een efa meel. Het vlees legde hij in een mand en het kooknat deed hij in een pot.

Vervolgens bracht hij het naar buiten, bij Hem onder de eik, en bood het aan. Maar de Engel van God zei tegen hem: Neem het vlees en de ongezuurde broden en leg ze op die rots en giet het kooknat eroverheen.

En zo deed hij. Toen stak de Engel van de HEERE het uiteinde van de staf uit, die in Zijn hand was, en raakte het vlees en de ongezuurde broden aan. Daarop steeg er vuur op uit de rots, dat het vlees en de ongezuurde broden verteerde. Toen was de Engel van de HEERE uit zijn ogen verdwenen.

📖 II Kon. 20:8-11 *Hizkia nu had tegen Jesaja gezegd: Wat is **het teken** dat de HEERE mij gezond zal maken en dat ik op de derde dag naar het huis van de HEERE zal gaan?*

*Jesaja zei: Dit zal voor u **een teken** van de HEERE zijn dat de HEERE het woord dat Hij gesproken heeft, doen zal: Moet de schaduw tien treden verdergaan of tien treden teruggaan?*

Toen zei Hizkia: Het is voor de schaduw gemakkelijk om tien treden verder te gaan. Nee, laat de schaduw tien treden teruggaan. En Jesaja, de profeet, riep de HEERE aan, en Hij deed de schaduw tien treden teruggaan van de treden die zij op de treden van Achaz' zonnewijzer naar beneden was gegaan.

▣ Jes. 7:10-14 Opnieuw sprak de HEERE tegen Achaz: Vraag voor uzelf **een teken** van de HEERE, uw God, vraag het beneden in de diepte of boven in de hoogte.

Maar Achaz zei: Ik zal het niet vragen en de HEERE niet op de proef stellen.

Toen zei hij: Luister toch, huis van David, is het u niet genoeg mensen te vermoeien, dat u ook mijn God vermoeit?

Daarom zal de Heere Zelf u **een teken** geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuël geven.

▣ Joh. 2:19 Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen.

En zo zijn er nog veel meer plaatsen in de Bijbel aan te wijzen waarin God Almachtig **tekenen** gaf.

Maar Jezus Christus weet dat het hier om onwillige religieuze leiders als schriftgeleerden en Farizeeën gaat, die niet te overtuigen zijn.

Deze mensen hebben maar één doel en dat is dat zij in het gelijk worden gesteld. Iedereen zal moeten buigen voor hen.

----- ... -----

Jezus Christus noemt hier alleen het teken van Jona wanneer Hij zegt: kijk maar naar Jona (zie het Bijbelboek Jona) en kijk straks maar naar Mijn leven. Jona zat drie dagen in de walvis; Ik zal drie dagen in het dodenrijk blijven. Jona werd na drie dagen door de walvis uitgespuugd; Ik zal na drie dagen weer terugkomen uit het dodenrijk.

Jezus Christus vertelt hier dus al wat er straks zal gaan gebeuren. (Overigens is dit al de tweede keer dat Hij over Zijn einde praat. (Joh. 2:19).

En Jezus Christus vervolgt: Jullie kennen allemaal de koningin van Scheba (de koningin van het Zuiden) die helemaal uit haar koninkrijk kwam (het huidige Jemen) naar koning Salomo om zijn wijsheid met haar eigen ogen te zien en met haar eigen oren te horen! (I Kon. 10)

Jullie Israëlieten (Joden) zijn gewoon onverschillig tegenover de Almachtige God die jullie hebben. Jullie zijn onverschillig over de wijsheid die jullie eigenlijk hebben. Het interesseert jullie gewoon niet.

Daarom zal de koningin van Scheba jullie in de dag van het oordeel komen veroordelen. Zij geloofde wat zij zag en hoorde. Jullie geloven niet wat je ziet en hoort.

----- ... -----

Bij elk verhaal stel ik mijzelf steeds weer dezelfde vragen:

- En ik dan?;
- Hoe sta ik hierin?;
- Wat is mijn houding tegenover Jezus Christus?;
- Wat is mijn houding tegenover de wereld?;
- Ben ik ook niet erg gebrand op mijn positie in de wereld?;
- Ben ik ook niet erg gebrand op mijn positie in de kerk of gemeente?;
- Weet ik ook niet erg veel van de Bijbel?;
- En hoe pas ik dat toe naar mijzelf en anderen?

Als ik deze vragen *niet* eerlijk durf te stellen; en als ik de antwoorden *niet* eerlijk onder ogen durf te zien, dan ben ik misschien wel net zo erg als die schriftgeleerden en Farizeeën in de tijd van Jezus Christus. Dus ook hier weer: wie oren heeft die hoort!

----- ... -----

In dit Bijbelgedeelte gaat het eigenlijk om hetzelfde thema, en zijn het weer de religieuze leiders die met strik vragen proberen Jezus Christus ten val te brengen.

Zij waren het immers die de Schriften en Profeten jarenlang bestudeerd hadden?

Maar zij zien in Jezus Christus een bedreiging voor hun positie als geleerden.

Het gaat de religieuze leiders helemaal niet om de mensen. Het gaat hen alleen om zichzelf. (De goeden uitgezonderd). Daarom vragen zij ook nu weer om een teken uit de hemel.

Een teken voor wat?

Willen zij een teken dat Jezus Christus inderdaad de aangekondigde Messias is uit het O.T.? Dat Hij inderdaad de Zoon van God is? Terwijl er in het O.T. meer dan vierhonderd profetieën staan beschreven over de Messias en dat Jezus Christus aan al die profetieën en kenmerken voldoet?

En dat weten zij niet? Terwijl zij de schriftgeleerden en religieuze leiders zijn?

Ik ben een gemeentemens in hart en nieren, maar ik geef toe dat ik niet zou weten hoe ik een gemeente zou moeten leiden.

Wat ik wel weet is dat ik veel gemeenten geleid zie worden door onbereikbare en *'van hun eigen gelijk overtuigd zijnde'* mensen. Door mensen die pretenderen naar iedereen open te staan en de mening van anderen graag aan te horen, maar die gewoon hun eigen weg gaan. Want God Almachtig heeft zo gesproken, is het antwoord.

Tot wie heeft God Almachtig gesproken? Tot hen? En wat te doen met al die mensen tot wie God ook gesproken heeft?

Predikanten, pastors, voorgangers, oudsten en noem maar op (religieuze leiders dus) die ten diepste niet het wel en wee van hun volgelingen voor ogen hebben, (De goeden uitgezonderd), maar hun eigen positie.

De roeping in een kerk of gemeente is vaak een *beroep* geworden.

Kijk maar eens als het gaat om het opvolgen van voorgangers. Hoe vaak komt het niet voor dat de familieleden het overnemen? Een kwestie van vertrouwen of wantrouwen?

Hoe vaak komt het niet voor dat de leiding van een gemeente bestaat uit familieleden?

Zouden er werkelijk geen betrouwbare gelovigen in die gemeente zijn?

Als dat zo is, wat hebben die religieuze leiders dan de laatste jaren gedaan?

Jezus Christus is heel eenvoudig en nuchter wanneer Hij zegt: *'Een goede boom herken je aan de vruchten.'*

Hoe zien de vruchten van mijn kerk of mijn gemeente eruit? Hoe zien de vruchten van mijn religieuze leiders er uit? (Matt. 7:15-22). En om het helemaal persoonlijk te maken: Hoe zien mijn vruchten eruit?

Is dit niet eigenlijk hetzelfde gedrag dat de religieuze leiders hier in dit Bijbelgedeelte door Jezus Christus verweten wordt?

Ook veel religieuze leiders vandaag de dag vragen om een teken. Als het gaat hoe de gemeente leiding te geven; als het gaat over de opvolging; als het gaat over wie welke functie mag bekleden in de gemeente.

 Matt. 7:15-22 Maar wees op uw hoede voor de valse profeten, die in schapenvacht naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige wolven zijn. Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt wordt omgehakt en in het vuur geworpen. Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan?

Jezus Christus zegt: *'Kijk naar de natuur. Aan de lucht kun je zien wat voor weer het wordt, maar aan je volgelingen kun je niet zien wie waarvoor hij of zij geschikt is?'*

----- ... -----

Alhoewel het lijkt alsof ik hiermee de kerken en gemeenten op de korrel neem, wil ik dit niet.

Ieder huis dat gefundeerd is op het ene fundament *'Jezus Christus en Die gekruisigd'* is een juist fundament.

Het huis dat op dat fundament gebouwd wordt door welke denominatie dan ook, doet er niet toe. De mensen moeten daarheen gaan waar zij zich veilig en geborgen voelen en waar het Koninkrijk van God Almachtig geleerd wordt en de leer van bekering.

Religieuze leiders zouden door God Almachtig aangesteld moeten zijn met dezelfde innerlijke ontferming die Jezus Christus had. (In plaats van alleen maar te kijken naar opleiding en diploma's, resultaten behaald in het verleden, bekendheid e.d.)

Religieuze leiders zouden hun kerk en gemeente op Bijbelse wijze voor moeten gaan. Dat wil zeggen: op de knieën. De taak van religieuze leiders kun je in de Bijbel lezen. Deze is tweeledig: Gebed en onderwijs. (Hand. 6:4) En dat doe je op de knieën.

 Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord

Alle andere zaken moet je aan anderen overlaten, de Nieuw Testamentische diakenen.

Maar wat gebeurt er in de praktijk? De religieuze leider is verantwoordelijk voor gebed en onderwijs, maar ook verantwoordelijk voor al de andere zaken in de gemeente. Van financiën tot pastoraat; van bevrijding tot een eigen gebouw; van de inrichting van een gebouw tot aanbidding. En ga zo maar door!

Maar dát heeft God Almachtig zo niet bedoeld. Ik hoor sommige voorgangers zeggen dat zij **geen** herders zijn, dat zij **geen** pastoraat willen verlenen, dat zij **geen** huwelijken en begrafenissen willen leiden.

Pardon? Als Jezus Christus geen innerlijke ontferming had over de menigten die bij Hem waren, zou Hij niet al die genezingen en bevrijdingen kunnen doen.

Het is de **'core-business'** van een kerk en gemeente om zorg te hebben voor de arme, de wees, de weduwen, de vluchtelingen!

En daar horen het sluiten van huwelijken, begrafenissen, pastoraat, bevrijding en noem maar op, bij!

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat de gelovigen op hun hoede moeten zijn voor het zuurdesem van de Farizeeën en Sadduceeërs.

Let op!: Ik zeg niet dat wij onze religieuze leiders moeten wantrouwen alsof zij slecht zijn. Absoluut niet.

Het is een goede zaak om achter de leiders te gaan staan en hen te helpen daar waar mogelijk. (I Thess. 5:12-13). Ik wil alleen maar een oproep doen om dit met geopende ogen en oren te doen. Om alles zelf te toetsen in Gods woord.

 Thess. 5:12-13 n wij vragen u, broeders, hen te erkennen die onder u arbeiden, u leiding geven in de Heere en u terechtwijzen, en hen uitermate hoog te achten in liefde, om hun werk. Leef in vrede met elkaar.

Er is niemand die de Bijbel zo goed kent als satan. Er is niemand die zo goed die ene punt en komma uit een Bijbeltekst zo kan veranderen dat er een hele andere interpretatie aan een Bijbeltekst gegeven wordt. Er is niemand die als hoogste doel heeft mensen van God Almachtig af te leiden en hen in vertwijfeling te brengen.

Religieuze leiders zijn ook mensen. Zij zijn mede aangesteld om het volk de weg te wijzen naar het Koninkrijk der hemelen. En die weg kan alleen gaan door bekering.

Toets daarom alles wat gezegd wordt vanuit Gods woord. Dat is geen kwestie van wantrouwen, dat is een kwestie van helder verstand.

Een religieuze leider kan en mag nooit de plaats innemen van mij in de persoonlijke relatie met God Almachtig. Dat is echt aan mij. Een religieuze leider kan mij nooit de hemel '*in krijgen*'. Dat kan alleen Jezus Christus via de weg van bekering en verzoening.

En Religieuze leiders!

Kijk eens naar al de taken en werkzaamheden die de religieuze leiders vandaag de dag in de gemeente hebben.

Zegt God Almachtig echt dat die leider dat allemaal moet doen? Of zegt God dat de gemeente geleid moet worden de knieën door gebed en onderwijs?

Daarom: Ik moet altijd op mijn hoede zijn. Want een weinig zuurdesem maakt het gehele deeg zuur.

Oftewel in gewoon Nederlands: Een paar rotte appels kunnen de hele mand met appels aantasten. Een minimale hoeveelheid gif is voldoende om de hele fles bronwater onzuiver te maken.

De discipelen begrijpen nog steeds niet waar het om gaat.

In plaats dat zij de woorden van Jezus Christus geestelijk weten te interpreteren, kijken zij nog steeds naar de omstandigheden. En die omstandigheden voor hen waren op dat moment dat ze in een bootje zaten en maar één brood bij zich hadden. En dat ene broodje was niet genoeg voor hen allemaal.

Ja, er zijn heel veel taken en werkzaamheden te verrichten in een kerk of gemeente.

Dat zijn omstandigheden en feiten waar ik niet omheen kan.

Geestelijk gezien zijn het dezelfde omstandigheden en feiten waar de discipelen naar kijken in dat ene broodje dat niet genoeg is voor hen allemaal.

Jezus Christus verwijst nog naar de wonderbaarlijke spijzigingen om aan te geven dat Hij Heer en Meester is over de omstandigheden.

Dat mag ook het antwoord zijn voor die religieuze leiders die teveel taken en werkzaamheden op hun bordje hebben liggen.

Hun prioriteit moet zijn: de gemeente leiding geven door gebed en onderwijs.

En als de rest van de taken en werkzaamheden niet door anderen ingevuld kunnen worden, om welke reden dan ook, dan moet maar eens goed afgevraagd worden of het Gods wil wel is dat die kerk of gemeente op die plaats, en op dat moment, haar bestaansrecht moet hebben.

Ook vandaag de dag zullen er mensen zijn die het bovenstaande lezen maar niet (willen) begrijpen. Die met allerlei omstandigheden aankomen waarom zij handelen zoals ze handelen.

Maar ook voor die mensen zeg ik: Jezus Christus is Heer en Meester over alle omstandigheden.

Die omstandigheden, die praktische zaken kunnen alleen maar afleiden van mijn roeping. De roeping van wedergeboren Christenen is; het wijzen naar het Koninkrijk der hemelen en het wijzen op bekering.

Dàt zijn de wegwijzers naar het Koninkrijk der hemelen. Niet de praktische problemen, de omstandigheden.

Hoofdstuk 7.31

Het volgen van Jezus Christus

Terugkeer van de onreine geest.

(Mattheüs 12:43-45, Lukas 11:24-26)

In dit hele boek roep ik op tot een rein en Godsvruchtig leven.

Ik roep **niet** op tot een verkrampd en wettisch leven. Maar een leven in vrijheid. Een leven in LIEFDE met mijn Heer en met elkaar.

Want God Almachtig is een God van liefde.

Dit in tegenstelling tot satan die maar één doel heeft en dat is leed veroorzaken, vernietigen en het liefst op een zo verschrikkelijk mogelijke wijze.

Jezus Christus leert mij in dit Bijbelgedeelte weer een hele belangrijke les over het rijk van satan, en zijn werkwijze.

Ik wil het toch nog een keer vanaf het begin uitleggen.

Misschien denk je wel: daar heb je hem ook weer, maar het is zó belangrijk; mijn leven hangt er van af.

Er zijn in dit leven maar twee mogelijkheden.

Of je leeft met God Almachtig in en door Jezus Christus,

Of je leeft met satan.

Veel mensen zeggen dat zij helemaal niet gekozen hebben voor satan, en dat zij hem ook helemaal niet willen dienen.

Veel mensen zeggen ook helemaal nergens in te geloven, of alleen in zich zelf.

Maar ik zeg het nog maar een keer klip en klaar: Een leven **zónder** God Almachtig is een leven **mét** satan. Of ik dit nu geloof of niet, het is gewoon een vaststaand feit. Jezus Christus benoemt dit al in Matt. 6:24

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten, U kunt niet God dienen én de mammon.

Als ik zeg dat ik helemaal niet gekozen heb, en dat ik ook helemaal niet wil kiezen omdat ik so wie so nergens in geloof,

Als ik zeg dat ik in heel iets anders geloof of in iemand anders dan Jezus Christus; dan heb ik dus tóch gekozen. En wel **tégen** God Almachtig.

Een leven **tégen** God Almachtig is een leven in dienst van satan.

Ongeacht welke lieve en geruststellende woordjes satan mij ingeeft. Of welke geruststellende gedachten satan mij ingeeft dat niet kiezen helemaal niet erg is.

Satan **weet; hij weet**, dat wanneer ik niet kies, ik toch gekozen heb en dat ik voor hem ben.

En als ik dan weet dat het doel van satan alleen maar vernietiging is, dan weet ik wat mij te wachten staat.

----- ... -----

In dit hele hoofdstuk over het '*volgen van Jezus*' kan ik lezen wat het inhoudt om de Heer te volgen. Dat dit geen kwestie is van een krampachtig leven. Dat dit ook geen kwestie is van een afvinklijstje afwerken. Maar dat de enige sleutelwoorden Bkering en LIEFDE zijn.

Als ik er niet van overtuigd ben dat God Almachtig uit LIEFDE Zichzelf heeft gegeven om mij te redden; als ik er niet van overtuigd ben dat ik een zondaar ben, dan zullen *mijn mijmeringen* mij ook geen steek verder helpen.

Want ook *mijn mijmeringen* overtuigen niet. Want ook door *mijn mijmeringen* kan ik mij niet bekeren. Want zowel het overtuigen van het Evangelie van Jezus Christus, als het tot bekering brengen van een mens is een werk van de Heilige Geest (Joh. 16:8).

Maar als ik wél Jezus Christus aanneem, dan mag die heerlijke grote schoonmaak beginnen door alles wat ik verkeerd heb gedaan en waarvan ik mij bewust ben, om dat te belijden voor de Heer. En de Bijbel zegt in I Joh. 1:9 dat ik dan zondeloos word gemaakt; dat al mijn zonden en ongerechtigheden vergeven worden.

Het is als een huis waar de grote voorjaarsschoonmaak doorheen is gegaan.

Waar merk ik dit aan?

Vrede in mijn hart. Rust in mijn hart.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel:

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

Ondanks de omstandigheden waar ik in zit. Ik ga weer lekker in mijn vel zitten, ik krijg (weer) strijdlust om de omstandigheden met God Almachtig te lijf te gaan en ik zal overwinnen omdat Jezus Christus overwonnen heeft!

Om te weten dat ik geliefd ben door God Almachtig en om te weten dat ik geen geheimen voor God of voor anderen meer heb en deze dus ook niet hoeft te verdoezelen, geeft een intens rustig en vrij gevoel. Niet meer opgejaagd worden, niet meer '*angstig*' achterom kijken, maar in vrijheid het vizier vooruit gericht hebben. Dat is de grote winst van een leven hier op aarde mét Jezus Christus!

----- ... -----

Maar blijft het daarbij ?

Neen. Bekering is één, het (leren) volgen van Jezus Christus in een Godsvruchtig leven is twee.

God Almachtig heeft mij een behouden aankomst beloofd, maar geen rustige reis. En die reis en de weersomstandigheden tijdens die reis verschilt van de ene persoon met de andere.

Uitgangspunt is dat satan natuurlijk helemaal niet blij is wanneer ik openlijk voor Jezus Christus uitkom. Het is immers weer het bewijs dat hij verloren heeft. Satan zal alles in het werk stellen om mij weer onder zijn gevolg te krijgen.

Verleidingen komen op mijn pad. Dingen waar ik voor mijn bekering een zwak voor had, komen ineens in grote kracht in mijn leven terug. En dat alles met het doel dat ik het geloof zo snel mogelijk weer vaarwel zegt.

En een geliefd wapen van satan is om mij te doen geloven dat God Almachtig **tóch** alles vergeeft en dat ik best nog eens op een pornosite kan kijken.

Dat wanneer iemand mij leed aandoet dat het heel normaal is dat ik hem leed terug aan doe. En eigenlijk hoeft ik ook niet zo nauwkeurig met mijn belastingaangifte om te gaan, want bijna heel Nederland probeert de belastingdienst een pootje te lichten, dus waarom ik niet.

Maar als ik dáár op inga, dan zet ik deuren en ramen van mijn levenshuis wagenwijd open voor satan en zijn demonen.

----- ... -----

Jezus Christus waarschuwt mij in dit gedeelte dat wanneer satan en zijn demonen uit mijn levenshuis zijn geknikkerd, dat ze na verloop van tijd terug zullen komen om te kijken of mijn levenshuis nog steeds zo schoon is. Of dat ik toch beetje bij beetje weer met mijn 'oude' leven ben verder gegaan en daarmee mijn schone levenshuis weer hebt besmeurd.

Wanneer dát het geval is, zal satan terugkomen met zeven andere demonen en zij zullen zich weer gaan nestelen in mijn levenshuis en mij tot daden brengen die ik eigenlijk helemaal niet wil, maar waar ik geen weerstand tegen kan bieden.

Uiteindelijk zal het met mij erger zijn, dan voor mijn bekering. Want satan laat het allemaal niet straffeloos over zich heen gaan wanneer mensen Jezus Christus gaan aanbidden. En ook hier zie ik weer de ware aard van satan.

Jezus Christus noemt dit het openzetten van mijn (geestelijke) ramen en deuren van mijn levenshuis. Bewust weer dingen gaan doen die God Almachtig niet wil dat ik die doe.

Let goed op het woordje '*bewust*'. Want ik zondig nog steeds en elke dag; maar die zonden mag ik elke dag bij de Heer brengen en Hij zal deze graag vergeven, elke dag opnieuw.

Maar bewust de verkeerde weg zoeken dat is een ander verhaal!

Het enige recht dat satan heeft om in mijn levenshuis te komen is de bewuste zonde. Dat ik ondanks mijn bekering de wereld toch niet loslaat en mij ook inlaat met wereldse zaken.

Als ik geloof en als ik er op sta dat Jezus Christus mijn Heer is, mijn Redder en Verlosser is, dat Jezus Christus Zich voor mij heeft overgegeven aan het kruis van Golgotha en dat Hij mijn zonden vergeven heeft, dan zijn en blijven de ramen en deuren van mijn levenshuis dicht voor satan. De zonden die ik dan doe door het wandelen in deze wereld zijn vooraf vergeven en betaald door Jezus Christus. Zo groot is het offer dat Jezus Christus gebracht heeft voor mij!

----- ... -----

Wat kan ik doen om te voorkomen dat ik het Evangelie van Jezus Christus opgeef?

Wat kan ik doen om te voorkomen dat satan met al zijn gelispel en mooie woorden mij toch weer van God Almachtig aftrekt?

Een aantal praktische zaken.

- Zoek een kerk of gemeente;
- Zoek een groep mensen die op regelmatige basis bijeen komen om over de Heer te spreken. Bijvoorbeeld Bijbelstudiegroepen (en dat hoeven echt geen saaie bijeenkomsten te zijn);
- Zoek Christenen waar je mee vertrouwd kunt wezen. Fysiek of via internet;
- Praat over je twijfels, je moeilijkheden, je verleidingen. Je bent net tot geloof gekomen. Dat betekent dat je nog verder mag groeien en aansterken en dat je geoefend moet gaan worden in het hanteren van de wapens die God Almachtig je gegeven heeft om satan te weerstaan;
- Blijf dicht bij God Almachtig, lees veel in je Bijbel. Begin gewoon bij Genesis 1 en eindig bij Openbaring 22. En als je de Bijbel uit hebt gelezen begin opnieuw;
- Probeer niet alles te snappen. Als je de Bijbel een aantal malen hebt doorgelezen gaan woorden meer en meer tot je spreken. En als je er niets van snapt? zoek iemand die je kan helpen.

Ook ik heb veel vragen bij de Bijbel. En ook ik snap lang niet alles, maar wat mij enorm geholpen heeft is om te schrijven. Zoals bijvoorbeeld *mijn mijmeringen*.

Neem een gedeelte uit de Bijbel en probeer het eens in eigen woorden te beschrijven wat er verteld wordt.

Je zult versteld staan hoeveel vragen er dan in jouw gedachten opkomen. En stel die vragen, laat de Heilige Geest die vragen beantwoorden. (Joh. 16:13) Zoek op internet, schrijf, email, communiceer met andere Christenen, maar zorg dat je dicht bij het woord van God blijft.

***Kennis van de Bijbel is het krachtigste wapen
dat wij van God Almachtig gekregen hebben.***

Want de Bijbel IS Jezus Christus.

📖 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Satan weet als geen ander wat er in de Bijbel staat geschreven. Maar hij weet ook als geen ander de Bijbel zo te manipuleren dat het allemaal heel erg vroom overkomt, maar de plank totaal mis slaat.

Laat de Bijbel voor mij gaan leven. Dat het van letters, **leven** wordt. Het lezen van de Bijbel is niet saai. En al helemaal niet als ik het met anderen doe en vragen durf te stellen en antwoorden durf op te zoeken.

Om dicht bij de Heer te blijven, in Zijn woord, in gebed, door te praten met God Almachtig alsof Hij naast je staat of zit, de hele dag door, houdt mijn ramen en deuren van mijn levenshuis gesloten voor satan en zijn demonen.

Ik merk als snel dat de verleidingen minder vaak op mijn pad komen omdat satan ziet dat er in mij geen eer voor hem te behalen valt.

Ik merk dat ik sterker word en sterker. Dat ik Gods woord ga gebruiken (proclameren) om satan terecht te wijzen, zoals Jezus Christus dit ook elke keer weer deed.

En wanneer satan dan nog op de deur van mijn hart staat te kloppen, dan vraag ik Jezus Christus of Hij de deur voor mij open wil doen. Ik merk dan dat satan en zijn trawanten niet weten hoe snel ze weg moeten wezen.

-----...-----

Herman Boon heeft mij geleerd om vijf vragen te stellen bij een Bijbelgedeelte dat ik lees.

1. Wat zegt God Almachtig door dit Bijbelgedeelte tot mij
2. Welke belofte bevat dit Bijbelgedeelte voor mij
3. Wat moet ik doen
4. Wat moet ik niet doen
5. Hoe kan ik dit Bijbelgedeelte in mijn leven toepassen

Toen ik dit een aantal maanden had gedaan, en de antwoorden opgeschreven had, zag ik dat er een rode lijn door die antwoorden heen zichtbaar werd. Een persoonlijke rode lijn.

En al die antwoorden samen gaven mij een richtlijn voor de toekomst.

God Almachtig liet mij door al die antwoorden heen zien wat Hij met mijn leven wilde.

En is dat niet wat ik graag wil?

Toen ik tot bekering kwam heb ik Jezus Christus gevraagd of Hij tot mij wilde spreken en dagelijks de leiding in mijn leven op Zich wilde nemen.

Ook vroeg ik Jezus Christus of Hij in gewoon Nederlands en in straattaal tot mij wilde spreken omdat ik 'vrome' taal niet altijd begrijp.

Door het schrijven van *mijn mijmeringen*, door het dagelijks voor langere tijd bezig zijn met de vragen die ik heb leren stellen door Herman Boon heen, is die rode draad in mijn leven inderdaad zichtbaar geworden en lees ik in de Bijbel alsof Jezus Christus naast mij staat of zit en tot mij spreekt.

Een Liefdevolle God Almachtig die door Jezus Christus heen op een heel Persoonlijke wijze met mij omgaat en tot mij spreekt.

Deze manier van omgaan met de Bijbel is een manier. Er zijn zeker nog vele andere manieren.

Zoek en doe datgene wat het best bij jou past, en **je zult zien dat de Bijbel gaat spreken!**

Dat kan ook niet anders want Jezus Christus **is** de Bijbel

Hoofdstuk 7.32

Het volgen van Jezus Christus

De ware zaligheid

(Lukas 11:27-28)

De schepping

Jezus Christus heeft Zijn onderwijs beëindigd over het rijk van de duisternis.

Hoe satan en zijn demonen werken.

Hoe zij steeds weer bij de wedergeboren Christenen komen kijken of deze niet bewust zondigen. En daarmee een raam of een deur van hun levenshuis op een kier zetten waardoor satan gerechtvaardigd is om binnen te komen. En om dan het levenshuis van die Christen (opnieuw) te bezetten. (zie *'terugkeer van de onreine geest'*).

----- ... -----

Dan staat er ineens een vrouw op die roept dat Maria, de moeder van Jezus Christus zalig is omdat zij Hem gedragen en gebaard heeft. En omdat zij Hem gezoogd heeft.

Zoals het eerste in de tien geboden aangeeft dat ik God Almachtig boven alles zal liefhebben en Hem zal eren en aanbidden door geen andere goden voor Zijn aangezicht te hebben, wijst Jezus Christus deze verering van Maria af.

Niet Maria is zalig omdat zij Jezus Christus gedragen en gezoogd heeft. Maar iedereen die het woord van Jezus Christus hoort en het aanneemt en het bewaart is zalig. Want alleen *dán* zal ik een inwoner worden van het Koninkrijk van God Almachtig.

Noch Maria, noch iemand anders op deze aarde kan mij de toegang verschaffen tot het Koninkrijk van God Almachtig. De Enige Die dit kan is Jezus Christus en Hij alleen.

----- ... -----

Ik heb een groot medelijden met al die mensen die op dit punt iets anders in de Bijbel lezen (als zij het al zelf lezen!). Of dat hen iets anders geleerd wordt.

Ik heb niet te buigen voor wie dan ook en om welke reden dan ook. Voor geen mens, voor geen beeld, voor geen portret of symbool of noem maar op. God Almachtig wil dat ik Hem alleen aanbidden zal in Jezus Christus.

In deze spreek ik echt de Rooms-katholieke kerk en aanverwante denominaties aan.

Alle gelovigen zijn heiligen. Want het woord *'heilig'* betekent: apart gezet.

Er zijn geen super heiligen of zalig verklaarden. Wedergeboren Christenen zijn allemaal heilig en zijn allemaal zalig. Bij God Almachtig is geen aanzien des persoons. (Ef. 6:9)

☞ Ef. 6:9 U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

Dus het buigen voor belangrijke personen, het bidden tot die belangrijke personen, het aanbidden en knielen voor belangrijke personen; uit het heden of het verleden; hoeveel goeds zij ook gedaan mogen hebben **IS AFGODENDIENST!** En het is overtreding van het eerste en tweede gebod uit de tien geboden.

Er is niemand die mij de toegang kan verschaffen tot het Koninkrijk van God Almachtig. Mijn voorganger niet, mijn pastor niet, de aartsbisschop en de paus niet, Maria niet, de grote evangelisten niet, die zogenaamde heiligen en zaligverklaarden uit de Rooms-katholieke kerk ook niet.

Niemand en niets kan mij de toegang verschaffen tot het Koninkrijk van God Almachtig dan alleen Jezus Christus.

Dat is de ware zaligheid; Jezus Christus!

Hoofdstuk 7.33

Het volgen van Jezus Christus

Jezus echte familie

(Mattheüs 12:46-50, Markus 3:31-35, Lukas 8:19-21)

Ik heb in deze mijmeringen al eerder gesproken over verschillende vormen van liefde zoals Eros, Amor en Agapé.

Zo heb ik in de paragraaf '*Jezus brengt verdeeldheid*' beschreven dat de liefde die ik voor de Heer heb, van een totaal andere grootheid is dan de liefde die ik voor Sonja en of mijn kinderen heb.

Maar wat nu als ik Jezus Christus aangenomen heb en mijn huwelijkspartner niet?

Mag ik dan gaan scheiden?

Neen.

----- ... -----

Ik ken het verhaal van een echtpaar dat lid was van een hele strenge geloofsgemeenschap. Wij zouden zeggen, een zwarte kousenkerk. (Zonder ook daar weer een oordeel over te willen uitspreken).

De vrouw kwam in aanraking met een geloofsgemeenschap waar het voor haar allemaal veel duidelijker werd. Ze begreep de woorden die uitgesproken werden en ze kon haar eigen geloofservaringen delen met anderen.

De vrouw wilde heel graag overstappen naar die andere geloofsgemeenschap maar haar man was daar faliekant op tegen. Na vele (soms verhitte) discussies kwamen ze er niet uit.

Na een paar weken heeft zij een afspraak met God Almachtig gemaakt: *'Heer ik zou zo graag willen overstappen naar die andere geloofsgemeenschap maar mijn man wil niet mee. Hij wil er niet eens meer over praten. Wat wilt u dat ik doe?'*

In haar gedachten kreeg ze het overweldigende gevoel dat ze **achter** haar man moest gaan staan en dat ze voor hem moest gaan bidden.

Dat heeft zij gedaan. Zij is gewoon met haar man naar die strenge geloofsgemeenschap gegaan (en ze had het daar niet gemakkelijk mee). Maar ze deed het met een lach op haar gezicht.

Thuis zocht zij echter vaak de intieme stilte op om haar verdriet bij de Heer te brengen.

Een aantal weken later, werd er een avond georganiseerd in die geloofsgemeenschap waar zij zo graag naartoe wilde gaan. En zonder dat zij ergens op aandrong zei haar man ineens: *'zullen wij vanavond daar eens heengaan?, ik ben eigenlijk wel benieuwd wat ze daar te zeggen hebben'*.

De blijdschap van die vrouw was enorm groot, maar ze liet het niet merken. Dus zij samen naar die avond toe. En op die avond werd een woord gebracht dat die man helemaal van zijn stuk afblies. Hij wist niet wat hij hoorde.

Toen hij thuis kwam onderzocht hij de dingen die gezegd en gedaan werden in de Bijbel en kwam tot de conclusie dat het goed was.

Binnen een paar maanden zijn ze overgestapt naar die nieuwe geloofsgemeenschap en hebben ze samen jarenlang de Heer gediend, in volle vreugde.

----- ... -----

Zo werkt God Almachtig.

Als mijn partner niet gelooft en ook niet geloven wil, dan ligt het balletje bij mij.

Ga ik er tegen in? Probeer ik mijn echtgenoot te overtuigen, te bekeren?

Dan zal ruzie het gevolg zijn. Er zijn al vele huwelijken op gestrand.

Maar als ik de lessen uit dit hoofdstuk eigen wil maken en Jezus Christus wil volgen op Zijn manier, dan zul ik merken dat er beweging komt.

Of mijn echtgenoot komt ook tot geloof; of ik krijg de kracht en de creativiteit om hier met een goede manier mee om te gaan.

Ik zeg niet dat het altijd gemakkelijk zal wezen. En de verhalen van mensen die hiermee te maken krijgen zijn vaak schrijnend.

Maar ik blijf zeggen: het balletje ligt bij mij.

Heb de Heer lief boven alles en mijn naaste (dus ook mijn echtgenoot) als mijzelf. (Matt. 22:36-40)

Als ik een liefdevolle en open huwelijksrelatie heb dan zal ik de mogelijkheden vinden dat ik met mijn Heer tot grote dingen in staat bent.

----- ... -----

Verwar de huwelijksrelatie niet met de relatie met broeders en zusters. In mijn huwelijksrelatie mogen alleen ik, mijn partner, mijn eventuele kinderen en God Almachtig aanwezig zijn.

In **die** relatie geldt de Amor liefde. De relatie tussen mij en mijn echtgenoot waar God Almachtig bij aanwezig is noem ik de Eros liefdesrelatie.

De relatie met broeders en zusters kan een warme relatie zijn maar die **moet** gebaseerd zijn op de Goddelijke Agapé liefde.

En ik weet dat die Agapé liefde **boven** de amor en eros liefde uitgaat.

Maar zelfs die Goddelijke Agapé liefde laat het niet toe dat ik ga scheiden van mijn echtgenoot.

Alleen wanneer er sprake is van overspel door mijn echtgenoot mag ik hem of haar verlaten.

----- ... -----

De Evangelien beschrijven hoe de moeder en de broers van Jezus Christus bij Hem komen. Jozef was waarschijnlijk al overleden. Het was vlak na de confrontatie met de schriftgeleerden, die Jezus Christus beschuldigden dat Hij boze geesten uitdreef door Beëlzebul. Oftewel door satan. (zie 'Jezus Beëlzebul')

De moeder en de broers van Jezus Christus roepen Hem dus, en dan stelt Jezus Christus deze vraag: 'Wie is Mijn moeder, wie zijn Mijn broers?'

Jezus Christus stelt deze vraag niet om Zijn moeder en Zijn broers in een kwaad daglicht te stellen of om hen een lesje te leren.

Jezus Christus wil de prioriteit duidelijk maken. Het verschil tussen amor en eros liefde aan de ene kant en de agapé liefde aan de andere kant.

📖 Matt. 22:36-40 Toen de Farizeeën gehoord hadden dat Hij de Sadduceeën de mond gesnoerd had, kwamen zij bijeen. En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Daarom wijst Jezus Christus de menigte aan en zegt Hij: '*dát zijn Mijn moeder en mijn broers*'. Om aan te geven dat Agapé liefde van een andere grootheid is dan de andere liefdesvormen.

Jezus Christus is voor **alle** mensen naar deze aarde is gekomen om voor hen **allemaal** vergeving te brengen en verzoening (in God's volgorde).

Bij God Almachtig *in* Jezus Christus is **geen** aanzien des persoons. (Rom. 2:11). **Alle** mensen zijn voor Jezus Christus gelijkwaardig, niemand staat hoger dan de ander, ook Zijn moeder en Zijn broers niet.

 Rom. 2:11 Want er is geen aanzien des persoons bij God

Hoofdstuk 7.34

Het volgen van Jezus Christus

De dienende vrouwen

(Lukas 8:1-3)

Jezus Christus ging van dorp tot dorp, van stad tot stad. Allereerst in de omgeving van Zijn woonplaats Kapernaüm. Maar ik kan mij goed voorstellen dat de kring steeds groter werd, totdat uiteindelijk heel Palestina wist wie Hij was.

Elke keer onderwees Jezus Christus het volk. Hij sprak over het komende Koninkrijk van God Almachtig en Hij riep de mensen op om zich te bekeren to God.

Maar daar liet Hij het niet bij. Overal waar Jezus Christus kwam genas hij mensen en bevrijdde hij mensen van boze geesten. En Hij toonde de macht van God de Vader die Hij in Zich had door zelfs doden op te wekken, zoals het *dochttertje van Jaïris* en de *jongeman uit Naïm* en *Lazarus*.

Ik sta dus helemaal niet vreemd te kijken dat er constant een grote menige om Hem heen te vinden was. En dat de mensen die Hij genezen en bevrijd had, Hem zelfs wel een poos gevolgd zijn. Aan de ene kant uit dankbaarheid. Maar aan de andere kant ook wel om te vertellen van Jezus Christus en wat Hij in hun leven gedaan had.

De Bijbel spreekt zo over een paar mensen die Hem volgden. Natuurlijk de discipelen maar er waren ook een paar vrouwen die steeds bij Hem waren.

(1) Lukas noemt met name Maria Magdalena, uit wie zeven demonen gedreven waren (Mark. 16:9).

Maria heette niet echt zo, maar wordt zo genoemd omdat zij uit Magdala kwam. Een dorpje gelegen aan de westoever van het meer van Galilea dat rijk was aan scheepswerfjes.

(2) Dan Johanna, de vrouw van Chusas de rentmeester van Herodes.

Dat betekent dat Chusas het vermogen beheerde van Herodes. Een soort van minister van financiën en dus een belangrijk persoon.

📖 Mark. 16:9 En toen Jezus opgestaan was, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen uitgedreven had.

Ik weet niet of Johanna en Chusas in het paleis woonden, maar als dat het geval is geweest dan hadden zij niet zulke beste burenen; Herodias en haar dochter Salomé.

Het staat er maar zo simpel, maar ik denk dat er een heel verhaal achter schuil gaat. Met vragen als: wist Chusas dat Johanna Jezus Christus volgde? Was hij misschien zelf ook een volgeling van Jezus Christus? Wist Herodes dit? Had het volgen van Jezus Christus gevolgen voor de functie die Chusas had? Wat betekende het volgen van Jezus Christus voor het huwelijk en eventuele kinderen van Johanna? Heeft zij iedereen in de steek gelaten?

En zo kun ik nog wel even doorgaan. Want Herodes en de zijnen waren niet zulke beste (zie *'het sterven van Johannes de Doper'*)

Deze Johanna is hoogstwaarschijnlijk dezelfde vrouw als die in Lukas 24:10 genoemd wordt.

(3) Een andere vrouw die genoemd wordt is Susanna, die waarschijnlijk ook bij de dood van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha geweest is (Matt. 27:55-56). Van haar is verder helemaal niets bekend.

De Studie-Bijbel zegt in een commentaar dat deze Susanna misschien wel een persoonlijke bekende was van de Evangelieschrijver Lukas en dat hij haar naam daarom opgeschreven heeft.

(4) Dan ken ik ook nog een Maria, de moeder van Jakobus en Josef, de vrouw van Alfeüs. Van die Alfeüs hoor ik niet zoveel, maar hij was wel één van de twaalf apostelen die Jezus Christus had uitgekozen.

Overigens wordt deze Maria in het Lukas Evangelie in hoofdstuk 8 niet genoemd.

Overigens was het zeer ongewoon dat vrouwen iemand zouden volgen, omdat het zelfs voor een Joodse leraar aanstootgevend was.

Vrouwen werden als minderwaardig beschouwd en in het maatschappelijke en sociale leven dan ook zo behandeld.

Had men maar eens een gedegen studie gemaakt van de eerste hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis, dan zou men snel op andere gedachten zijn gekomen. (zie *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis hoofdstuk 1 en 2, dat gaat over gelijkheid en gelijkwaardigheid tussen man en vrouw)

☞ Luk. 24:10 En het waren Maria Magdalena, Johanna en Maria, de moeder van Jakobus, en de anderen die bij hen waren, die dit tegen de apostelen zeiden.

☞ Matt. 27:55-56 Er waren daar veel vrouwen, die uit de verte toekeken; zij waren Jezus gevolgd van Galilea om Hem te dienen. Onder hen was Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jakobus en Johannes, en de moeder van de zonen van Zebedeus.

Hoofdstuk 7.35

Het volgen van Jezus Christus

Jezus in Nazareth verworpen

(Mattheüs 13:53-58, Markus 6:1-6, Lukas 4:16-30)

Op een gegeven moment vindt Jezus Christus het genoeg.

Nadat Hij veel gelijkenissen had verteld ging Hij naar Zijn vaderstad met Zijn discipelen. Dit is de stad (Nazareth). De stad waar Hij met Zijn vader en moeder gewoond heeft vanaf het moment dat zij uit Egypte terugkwamen (Matt. 2:23) tot Hij uit huis ging en naar Kapernaüm verhuisde (Matt. 4:14).

Hij ging dus terug naar Nazareth, een afstand van zevenenveertig kilometer. In onze dagen niet veel, maar als ik het moet lopen is het toch een behoorlijke afstand.

En wat doet Jezus Christus daar?

Hij gaat op de sabbat naar de synagoge en onderwijst de mensen daar. En dat niet alleen, Hij geneest en bevrijdt daar ook.

Markus schrijft hierover dat de mensen versteld stonden van wat Jezus zei. Maar ook dat zij verbaasd waren over de krachten Die Hij door Zijn handen deed. Met andere woorden: dat Jezus Christus handen oplegde en mensen genas en bevrijdde.

In Lukas 4:17 wordt beschreven dat Jezus Christus in de synagoge de boekrol werd aangereikt waaruit gelezen moest worden.

De Joden hadden een vast ritme in hun Bijbellezingen. Zo stond van te voren al vast op welke sabbat van het jaar welk Bijbelgedeelte aan de orde was. En nu Jezus Christus op het podium staat en de boekrol aangereikt krijgt moet Hij lezen uit het Bijbelboek Jesaja.

☞ Jes. 61:1-2a De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE .

☞ Matt. 2:23 En toen hij daar gekomen was, ging hij wonen in een stad die Nazareth heette, zodat vervuld werd wat door de profeten gezegd is: dat Hij Nazarener genoemd zal worden

☞ Matt. 4:14 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali

☞ Luk. 4:17 En aan Hem werd het boek van de profeet Jesaja gegeven, en toen Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond:

Nadat Jezus Christus dit Bijbelgedeelte voorgelezen heeft, doet Hij het boek dicht en vertelt de gelovigen in die synagoge dat deze profetie nú in vervulling is gegaan.

En de mensen betuigden hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwam.

----- ... -----

Maar begrepen zij wel wat Jezus Christus hier vertelde?

Begrepen zij wel dat Jezus Christus het hier over Zichzelf had?

Hij was immers Diegene waarop de Geest van de Heere was en dat God Almachtig Zelf Hem gezalfd had om die blijde boodschap te brengen. Om mensen te genezen en te bevrijden?

Ik lees in het voorgaande niets van kritiek of negativiteit. De toehoorders betuigden Hem alleen hun instemming. Dat is toch alleen positief?

Waarom dan ineens die ommekeer?

Wat is er gebeurd dat de mensen ineens kritisch zeggen dat Hij toch (maar) de Zoon van Jozef, de timmerman is?

En vanwaar die woorden van Jezus Christus dat er geen profeet in zijn eigen stad geëerd wordt? En die woorden van de toehoorders: *'genees uzelf, alles waar wij van gehoord hebben dat het in Kapernaüm gebeurd is, doe dat ook hier in uw vaderstad'?*

Zou dat komen omdat de toehoorders ineens doorkregen dat Jezus Christus het over Zichzelf had toen Hij uit de Bijbel voorlas?

Is die ommekeer in de reactie van de toehoorders omdat Jezus Christus het verhaal vertelt van de weduwen in Israël ten tijde van Elia? Ten tijde van de grote hongersnood. Dat Elia naar geen van die weduwen van Israël werd gestuurd maar wel naar Zarfath bij Sidon (Jes. 50)?

Is die ommekeer in de reactie van toehoorders omdat Jezus Christus de vergelijking maakt met de melaatsen in de tijd van Elisa? Dat geen van hen werd gereinigd, dan alleen Naäman de Syriër? (II Kon. 5)

----- ... -----

Dat zijn natuurlijk ook harde woorden.

Maar nogmaals: In Lukas 4:22 betuigden de toehoorders in de synagoge hun instemming, en verwonderden zij zich over wat Jezus Christus gesproken had.

En dan in Lukas 4:24-28 is de stemming ineens omgedraaid en moet Jezus Christus de plaats Nazareth vergelijken met die twee geschiedenissen als hiervoor beschreven.

Ik denk dat ineens het kwartje viel bij de toehoorders in die synagoge. Wat Jezus Christus voorlas uit de boeken sloeg op Hemzelf. *'Wie denkt Hij wel niet dat Hij is? Hij is toch maar de zoon van Jozef?'*

Allen in de synagoge werden woedend en zij dreven Hem de stad uit en brachten Hem naar de top van de berg waarop de stad gebouwd was, en zij wilden Hem van de afgrond duwen, de dood in.

Maar het was nog niet Zijn tijd. En Jezus Christus liep midden tussen de mensen door en Hij ging weg.

----- ... -----

Een opmerkelijk verhaal, waar ik het volgende uit haal:

De mens, ja ook de Christen, heeft grote moeite wanneer iemand zich belangrijker voelt dan een ander. Of dat iemand zich op een hoger podium voorstelt dan een ander.

En of dit nu terecht is of niet; of dit nu door God Almachtig zo bepaald is of niet; ook veel Christenen hebben daar grote moeite mee.

Leiders worden nog wel geaccepteerd omdat deze ook door de mensen zelf naar voren worden geschoven. Maar Christenen onderling?

Als iemand in onze tijd zou zeggen dat hij door God Almachtig gezalfd is; dat de Geest van de Heere op hem is; dat hij geroepen is om gebrokenen van geest te genezen en gebondenen te bevrijden; dan **horen** die mede Christenen hem eigenlijk zeggen dat hij méér is dan zij (tenminste dat denken ze vaak). En dat wekt woede op. Kijk maar eens eerlijk bij jezelf naar binnen!

Luk. 4:22 En zij betuigden Hem allen hun instemming en verwonderden zich over de woorden van genade die uit Zijn mond kwamen, en zij zeiden: Is Dit niet de Zoon van Jozef?

Luk. 4:24-28 Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u dat geen profeet welgevallig is in zijn vaderstad. Maar Ik zeg u naar waarheid: Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten was, zodat er grote hongersnood kwam over heel het land, en naar geen van hen werd Elia gezonden, maar wel naar Zarfath bij Sidon, naar een vrouw, een weduwe. Ook waren er veel me-aatsen in Israël in de tijd van de profeet Elisa, en geen van hen werd gereinigd, maar wel Naäman de Syriër. En allen in de synagoge werden met woede vervuld toen zij dit hoorden,

Wat ik nog meer verbazingwekkend vind is dat een poging tot doodslag of een moordaanslag in die tijd schijnbaar legaal was.

Stel nu dat het de mensen gelukt was om Jezus Christus (of wie dan ook) van die afgrond af te gooien. En die persoon zou gestorven zijn.

Is er dan helemaal geen recht? Geen politie? geen rechtbank die een gerechtelijk vooronderzoek start? Die mogelijke verdachten in voorarrest plaatst?

Elk verhaal dat in de Bijbel beschreven wordt, wil ik bekijken in de geest van die tijd. Maar ook wil ik het verhaal dat ik lees graag in deze tijd plaatsen. Wat heeft dat verhaal voor mij te zeggen, nu vandaag de dag. En zo ook dit verhaal.

Velen zullen mijn uitleg beamen zolang het **hen** maar niet aangaat. (Ver van mijn bed show). Maar ik zeg hier dat het mij wél aangaat.

Stel ik heb een bediening in de kerk of gemeente. Misschien ben ik wel oudste (ouderling) of voorganger. Misschien heb ik wel een genezingsbediening of pastorale bediening. En dan zou het bovenstaande gebeuren. Hoe sta ik daar dan in?

----- ... -----

Naast wat ik hiervoor geschreven heb sta ik ook elke keer weer verstoeld hoe gemakkelijk het in die dagen schijnbaar ging om te mogen spreken in de synagoge.

Dat moet ik hier eens proberen om een kerk of een gemeente binnen te lopen om onderwijs te geven aan de mensen. Ik krijg de kans niet eens!

Eerst moet mijn hele doopceel gelicht worden om te zien of ik wel de juiste leer breng. Of deze leer wel overeenkomt met de leer van de denominatie.

Maar juist dit soort gedachten zijn gebaseerd op angst.

Ik heb hier al eens eerder over geschreven, dat wanneer de Heilige Geest in de mensen leeft en werkt (dus ook in de lokale gemeente) dat ik helemaal niet bang hoeft te zijn voor '*vreemde leer*'.

Ik ben ervan overtuigd dat de Heilige Geest de mensen beschermt tegen '*valse*' leer.

De religieuze leiders van deze tijd zouden wel wat meer beschermend mogen optreden tegen alle uitingen van occultisme (halloween, of de meest demonische uitingen bij bloemencorso's bijvoorbeeld) en onreinheid die via de TV en internet tot de mensen komt.

Maar dat soort zaken bestond nog niet in de dagen van Jezus Christus hier op aarde.

----- ... -----

Aan de ene kant staan de mensen die luisterden naar het onderwijs van Jezus Christus versteld van Zijn wijsheid en het gezag waarmee Hij sprak. Maar aan de andere kant kwam er een boosheid over hen omdat Jezus Christus van eenvoudige komaf was en vertelde dat **Hij** de aangekondigde Christus was.

De mensen uit Nazareth kende het gezin waaruit Jezus Christus voortkwam. Zijn vader Jozef die timmerman was. Zijn moeder Maria, broers en zussen, waarvan Markus een aantal bij name noemt: Jakobus, Joses, Judas en Simon.

Waarschijnlijk hebben de mensen die daar in die synagoge zaten Jezus Christus zien opgroeien in hun stad, zien spelen met hun zonen en dochters en misschien waren er wel mensen die zelfs bij Jezus Christus in de klas hebben gezeten op school.

En deze Jezus komt hen nu vertellen over bekering en de komst van het Koninkrijk der hemelen?

Wie is Hij dat Hij deze woorden spreekt?

En zij namen aanstoot aan Hem. Zij ergerden zich aan Jezus Christus waardoor Hij niet veel kon doen in Nazareth.

Hij legde maar een paar mensen de handen op, die overigens wel genazen. Maar ook dat was niet voldoende om de mensen te overtuigen.

Een profeet wordt in zijn eigen land niet geëerd. Een bekend gezegde, ook in onze tijd.

----- ... -----

Dat brengt mij naar vandaag. Hoe staan sta ik daar in?

Stel ik ben een hardwerkende arbeider en ik moet hard pukkelen voor mijn centjes. En dan komt er iemand met wie ik in de klas heb gezeten en die ik jarenlang meegemaakt hebt.

En die komt mij vertellen van bekering en de komst van het Koninkrijk der hemelen?

Is het in onze dagen niet ook zo dat ik liever luister naar predikers die zo ver mogelijk weg komen? En ik zeg niet dat die predikers niets te vertellen hebben, maar zijn er in Nederland, in mijn stad of dorp ook geen mensen die het Evangelie van Jezus Christus kunnen brengen? Die mensen de handen kan en wil opleggen? Die mensen kan en wil bevrijden? Waarom moeten die mensen altijd van verre komen? En als het over genezing en bevrijding gaat; hoeveel kilometer wil ik daarvoor rijden?

Maar is er in mijn dorp of stad dan niemand die voor genezing kan bidden, die iemand kan bevrijden in de Naam van Jezus Christus?

- Is het niet zo dat wanneer ik mij overgeef aan Jezus Christus, Hem aanneem als mijn persoonlijke Redder en Verlosser, dat de Heilige Geest dan in mij komt wonen?;
- Is het niet zo dat ik dan **in** Christus ben?;
- Is het niet zo dat in het bovenstaande geval alle krachten die Jezus Christus had, ook naar mij zijn overgegaan?;
- Is het niet zo dat iedere wedergeboren Christen de macht en de kracht van Jezus Christus in zich heeft om mensen te genezen, mensen te bevrijden, ja zelfs om doden op te wekken;
- Zegt Markus daarom ook niet in hoofdstuk 16:17 dat ik dat moet doen ?

Het laatste wat ik wil is de bediening van evangelisten, apostelen, genezers, bevrijders en noem maar op in Nederland en daarbuiten ter discussie stellen.

Ik wil alleen de nadruk leggen op het feit dat **iedere** wedergeboren Christen zou moeten weten welke kracht hij **in** zich heeft en hoe hij deze moet gebruiken.

Sonja en ik hebben nooit een 'genezingsschool' of een 'bevrijdingsschool' doorlopen. Wanneer iemand met een probleem bij ons kwam, bogen wij ootmoedig ons hoofd en nodigden Jezus Christus uit om in ons gezelschap te komen. En wij vroegen de Heilige Geest of Hij de leiding wilde nemen in de gebeden die wij uitspraken ter genezing en bevrijding.

En Jezus Christus deed het; en Hij doet het nog steeds.

**Christenen: sta op,
en doe datgene waarvoor je geroepen bent!**

☞ Mark.16:17-18 En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

Hoofdstuk 7.36

Het volgen van Jezus Christus

Aansporing tot zelfverloochening

(Mattheüs 17:24-28, Lukas 9:23-27)

In deze paragraaf volgt eigenlijk een samenvatting van wat het volgen van Jezus Christus inhoudt.

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik al geschreven dat het volgen van Jezus Christus **levensgevaarlijk** is; het kost mij mijn oude manier van leven. Maar niet omdat het moet, maar omdat ik dit graag wil. Dat is juist de wonderbaarlijke gebeurtenis van bekering. Het '*moeten*' verandert in '*willen*'. Religie verandert in relatie. Want God Almachtig is een God van relatie.

Op veel plaatsen heb ik al geschreven dat iemand volgen, of het nu mijn vrouw, mijn vriendin, een goede vriend of Jezus Christus is, alleen maar kan als ik dit graag wil.

Als ik verliefd ben op een mooi meisje dan heb ik daar alles voor over. Dan wil ik niets liever dan in haar nabijheid zijn. Dan doe ik zeker niet iets wat die ander tegen de haren zou instrijken.

Al hoewel de agapé liefde (de liefde van de mens naar God Almachtig en van God naar de mens) niet te vergelijken is met de wereldse eros of amor liefde, is het principe wél hetzelfde, want ook in de agapé liefde wil ik niets liever dan in de nabijheid van de Heer zijn.

In de afgelopen eeuwen lijkt het alsof wij van een persoonlijke relatie met God Almachtig, een saai *moeten* en niet *mogen*, *geboden* en *verboden*, een kerkelijk iets hebben gemaakt. Waardoor veel mensen meer bezig zijn met het opvolgen van (zelfgemaakte) regeltjes, het houden van geboden en verboden, dan dat het gaat om een liefdevolle wederzijdse relatie.

Als dát een uiting moet zijn van een liefdevolle relatie dan kan ik mij voorstellen dat heel veel mensen daar niets van willen weten.

Toch zeg ik weer dat dit een werk van satan is. Deze aartsleugenaar heeft het geloof weten te maken tot de kenmerken die ik hierboven geschetst heb.

----- ... -----

Maar zo wil God Almachtig dit niet!

God Almachtig heeft geen behoefte aan een liefde die gebaseerd is op het krampachtig opvolgen van regeltjes, geboden en verboden.

God Almachtig wil gemeenschap hebben met Zijn kinderen. God wil een liefdevolle relatie met Zijn kinderen.

De vraag is echter: Hoe krijg ik dat voor elkaar?

Het antwoord op die vraag moet niet zo moeilijk zijn. Dit antwoord is eigenlijk hetzelfde als op de vraag: Hoe krijg ik een liefdevolle (verliefdheid) relatie met mijn meisje?

Het antwoord is **NIET** dat ik in een kramp ga leven.

Als ik de liefdesrelatie met mijn vrouw beschrijf, dan ben ik allereerst onder de indruk gekomen van haar. Zowel uiterlijk als wat ik haar hoorde vertellen. En dat onder de indruk komen leidde er bij mij toe dat ik meer van haar wilde weten. Wie was zij, waar kwam ze vandaag, wat doet ze.

Toen ik meer van vrouw te weten kwam, kwam ik nog meer onder de indruk, en daardoor verdiepte ik mijzelf nog meer in haar. Ik probeerde meer en meer in haar omgeving te komen. Ik deed de dingen waarvan ik wist dat zij die leuk vond en prettig vond. Ik werd verliefd op haar. Smoorverliefd.

Al hoewel mijn liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus niet in termen van '*smoorverliefd*' gevat kan worden, is het proces wel hetzelfde geweest. Van het onder de indruk komen. Van het meer van Jezus Christus willen weten. Van het in Zijn nabijheid proberen te komen. Van het ontwikkelen van een grote liefde voor Hem omdat Hij van mij houdt.

Wat is dan die liefde als het om God Almachtig **in** Jezus Christus gaat?

Ik hoop dat *mijn mijmeringen* bol staan van dát antwoord. Eigenlijk puilt elk hoofdstuk, elke paragraaf uit van dat antwoord.

Voor mij is het geloof in Jezus Christus geen theoretisch zaak. Geen zaak van dode letters op papier.

Voor mij is het geloof ook geen saaie zaak. Geen zaak van geboden en verboden. Geen zaak van moeten en niet mogen. Geen zaak van naar de kerk of gemeente gaan.

Dat kan het ook niet zijn! Omdat ik Mijn Vader **in** Jezus Christus op een andere wijze heb leren kennen. Mijn leven barst van de voorbeelden waarin God Almachtig bewezen heeft een getrouw God te zijn. En dat God van mij houdt,... ONVOORWAARDELIJK!

Alhoewel ik vaak weerbarstig ben, kleingelovig ben, rebels ben, boos ben en noem maar op; als ik terugkijk in mijn leven dan kan ik niet anders dan zeggen dat God Almachtig Mij vanaf mijn geboorte beschermd heeft. (Ps. 22:10-11). Ja zelfs vóór mijn geboorte heeft Hij mij al beschermd omdat er in de zwangerschap van mijn moeder al directe aanvallen van satan zijn geweest.

----- ... -----

Als Jezus Christus dan hier in dit verhaal zegt dat iemand zichzelf moet verloochenen voordat hij Hem kan volgen dan betekent dat niets meer of minder dan dat ik mijzelf aan de kant zet.

Net zoals ik mijzelf verloochend heb in mijn verliefdheid op mijn vrouw. Het gaat niet meer over mij, over mijn wensen. Het gaat alleen nog maar over de vraag: hoe kan ik mijn vrouw plezieren?

En in het geval van God Almachtig **in** Jezus Christus kan dat alleen als ik zozeer onder de indruk ben gekomen van Hem, wie Hij is, wat Hij voor mij heeft gedaan, dat ik wegzink in Hem.

Als Jezus Christus zegt dat wie zijn leven zal willen behouden hij het zal verliezen; of wat het een mens baat als hij de wereld wint maar schade aan zijn ziel lijdt; dan zegt Jezus Christus niets meer of niets minder dan wat in *mijn mijmeringen* al vaker aan de orde gekomen: **wie geloof ik?**

Geloof ik satan met zijn misleidende woorden die leiden tot de dood, of geloof ik God Almachtig, Die in Jezus Christus naar deze wereld gekomen is om mij te redden wat leidt tot LEVEN.

De woorden van Jezus Christus zijn **geen** afvinklijstje, is geen harnas, want Jezus Christus brengt juist vrijheid, Hij is juist een vernietiger van harnassen. Daarom kan Hij ook zeggen in Matt. 11:30 dat Zijn last licht is en Zijn juk zacht.

Het is satan die mensen doet overtuigen van het tegendeel van wat God Almachtig wil.

----- ... -----

Ps. 22:10-11 U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God.

Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

De boodschap is eenvoudig. En ik herhaal hem nog maar een keer:

Een keuze in geloven voor alles behalve God Almachtig **in** Jezus Christus, is een automatische keuze **vóór** satan. En een bewuste keuze **tégen** God is een bewuste keuze tégen LEVEN en een automatische keuze vóór de dood.

Daarom zegt Jezus Christus in dit gedeelte ook dat Hij zal komen met Zijn engelen om iedereen te vergelden naar zijn daden.

Hoe wordt dat beoordeeld?

In Nederland wordt iedereen beoordeeld langs de maatstaf van de Nederlandse wet.

In Gods Rechtssysteem wordt iedereen beoordeeld langs de maatstaf van Gods wet, de wet die God Almachtig aan Zijn volk Israël gegeven heeft door Mozes.

En let wel: Het Nederlandse rechtssysteem valt **onder** Gods Rechtssysteem. Het Nederlandse Rechtssysteem is **ondergeschikt** aan het Goddelijk rechtssysteem.

Ik heb dat beschreven in mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 12-18, en dat gebaseerd is op het feit dat overtreding van de wet leidt tot straf. Dat is in de Nederlandse wetgeving niet anders dan in Gods wetgeving.

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes voor Zijn volk Israël gegeven heeft, bestaat nog steeds en is ook nog steeds geldig.

Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen als Redder en Verlosser zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

Ik kan het niemand door de duwen. De Heilige Geest brengt mensen tot bekering en inzicht (Joh. 16:8).

Als ik beseft wat God Almachtig **in** Jezus Christus allemaal voor mij gedaan heeft. Als ik eens inzicht had in wat te gebeuren staat (waar de Bijbel heel duidelijk over is). Dan zou ik in ieder geval die lauwe, lakse houding laten varen, van: het komt allemaal niet zo nauw. En van: ach, straks is straks!

Mijn keuze vóór God Almachtig **in** Jezus Christus is gebaseerd 'geven en nemen'. Ik bedoel daarmee dat ik mijn eigen geëvalueerd heb en heb gezien dat een leven in Jezus Christus mij veel en veel meer oplevert.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus geeft mij veel en veel meer dan dat ik uit de wereld kan nemen. En dan heb ik het niet over materiële zaken als geld en bezit. Dan heb ik het over zaken als vrede met mijzelf hebben, vrede met anderen hebben, vrede met God Almachtig hebben, rust hebben, gelukkig zijn met wat ik heb, gezond zijn in welke omstandigheden dan ook, ook al ben ik ziek. Weten waar ik naar toe ga als ik hier sterf.

Al die bovenstaande zaken heb ik van God Almachtig gekregen **in** Jezus Christus, waardoor ik sterk in deze wereld sta.

Ik hoef geen angst te hebben. Niet voor omstandigheden, niet voor dreiging. Want het 'ergste' dat mij hier op aarde kan overkomen is dat mijn leven genomen wordt. Mijn leven in een lichaam van vlees en bloed. Maar dat 'ergste' is voor mij het 'beste' wat mij kan overkomen, want dan ben ik in en bij mijn Heer.

Dus mijn leven hier op aarde is goed en kan ik als geweldig ervaren. Maar mijn leven hier op aarde kan nooit opwegen tegen het leven in en met Jezus Christus. En die wetenschap, die zekerheid is mijn anker in alles wat ik meemaak. En dat alles heb ik van Jezus Christus gekregen, voor niets.

Ik ben nog steeds af en toe verbaasd staan en verbijsterd dat het Evangelie van Jezus Christus mij ten deel is gevallen. En mijn vraag naar God Almachtig is vaak: 'waarom ik Heer?'.

Het antwoord op die vraag is: **omdat God Almachtig een welbehagen in mij heeft** (Lukas.2:14)

Het gaat hier niet om het sterven hier op aarde. Het leven hier op aarde is maar een fase, een aardse tent noemt Paulus dit, die afgebroken zal gaan worden. (II Kor. 5:1).

Wij mensen hebben een onoverkomelijk scheiding gemaakt tussen dit leven hier op aarde en het leven in het hiernamaals. Voor God Almachtig bestaat die grens helemaal niet. Mijn geest sterft niet, mijn geest leeft door.

Maar hoé mijn geest verder leeft bepaal ikzelf door de keuzes die ik hier op aarde maak.

Leeft mijn geest straks verder in vrijheid en zonder veroordeling **of** in een *helse* omgeving die ik mijzelf gecreëerd heb omdat ik te eigenwijs ben om mij te verdiepen in God Almachtig. En om een keuze te maken vóór Jezus Christus?

📖 Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Wie geloof ik?

Hoofdstuk 7.37

Het volgen van Jezus Christus

De tempelbelasting

(Mattheüs 17:24-27)

De tempelbelasting. Wat een prachtig onderwerp. Wat staat er veel geschreven over dit onderwerp op internet.

Ik las zelfs dat iemand er een scriptie over had geschreven in het kader van zijn of haar masteropleiding 'Theologie en kerk' aan de universiteit van Utrecht.

Hoe meer ik er over lees, hoe verwarrender het allemaal wordt. Want iedereen heeft zijn eigen mening en iedereen heeft zijn eigen stokpaardjes.

Daarom ben ik ook maar gestopt met informatie verzamelen en ben ik dit Bijbelgedeelte gewoon eens gaan lezen. Ik ben gaan mijmeren over dit onderwerp. Tenslotte is dat ook het uitgangspunt van dit boek: *mijn mijmeringen*. In de hoop en de verwachting dat de Heilige Geest mij zal leiden.

Het gaat in dit hoofdstuk over **het volgen van Jezus Christus**. En in dát kader wil ik ook dit onderwerp van de tempelbelasting bezien.

Overigens is het wel leuk te weten dat de ex-belastingontvanger Mattheüs dit thema juist beschrijft, terwijl dit verhaal in de andere drie evangeliën niet voorkomt.

----- ... -----

Jezus Christus en Zijn discipelen komen weer eens in Kapernaüm (en het laatste bezoek), de woonplaats van Jezus Christus (Matt.4:13).

Als zij de stad binnenkomen wordt Petrus aangesproken door kerkelijke belastingontvangers, leviëten of deurwachters (II Kron. 34:9) die hem vragen of Jezus wel de tempelbelasting betaalt, in de vorm van twee drachmen.

 Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee ligt

 II Kron. 34:9 Zij gingen naar de hogepriester Hilkia en gaven al het geld dat in het huis van God gebracht was, dat de Leviëten, de deurwachters, ingezameld hadden uit de hand van Manasse en Efraïm, van heel het overblijfsel van Israël en van heel Juda en Benjamin, en die daarmee naar Jeruzalem teruggekeerd waren.

Over deze drachmen las ik het volgende :

Een didrachmen of dubbeldrachmen of dubbele drachme (Gr. Didrachmon; Lat. Didragma) is een zilveren munt die de waarde had van twee Attische drachmen en eveneens gelijkwaardig was aan een halve sikkkel. De waarde kwam overeen met een gemiddeld loon voor twee dagen.

Zoveel bedroeg de tempelbelasting die iedere Israëliet van 20 jaar of ouder jaarlijks moest betalen (Ex 30:13-16. Ook onze Meester voldeed zijn belastingplicht.

De Herziene Statenvertaling heeft 'twee drachmen'. De Lutherse vertaling heeft 'cijnspenning'. Sommige vertalingen hebben, naar de bestemming van het geld, 'tempelbelasting'.

Naast de geldstukken drachme en de didrachmen kwamen ook de munten tetradrachmon (vier drachmen) en dekadrachmon (tien drachmen) voor

Wikipedia :

Lange tijd is de drachme in onbruik geweest, maar zij werd opnieuw ingevoerd toen Griekenland in de 19e eeuw onafhankelijk werd.

De moderne drachme bestond uit 100 lepta. De hedendaagse vervanging van de drachme, de euro, is onderverdeeld in 100 delen, die ook de naam lepta dragen. Eén euro is 340,75 (nieuwe) drachme waard.

De drachme komt van het oud-Griekse δραχμή drachmè, dat een handvol betekent. In het oude Griekenland was een drachme een munt, bestaande uit 4 gram zilver. Een drachme werd verdeeld in 6 obolen.

Als munten kwamen ook de didrachmon (2 drachmen), het tetradrachmon (4 drachmen) en het dekadrachmon (10 drachmen) voor. De drachme, en ook de tetradrachme, bereikte een immense populariteit, die ver over de Griekse grenzen strekte.

De munten werden dankzij de Griekse kolonisatie en handel eeuwenlang gebruikt door heel Europa en West-Azië. Van het woorddrachme en de handzame gewichtseenheid van circa 4 gram is ook onder meer de Arabische dirham afgeleid en de Sassanidische drahm. Grote geldbedragen werden in het oude Griekenland uitgedrukt in een mna, gelijk aan 100 drachmen, of in een talent, gelijk aan 60 mna, dus 6000 drachmen.

 Ex. 30:13-16 Dit moeten allen die bij de getelden gaan behoren geven: een halve sikkkel, gerekend volgens de sikkkel van het heiligdom (de sikkkel is twintig gera waard), een halve sikkkel als een hefoffer voor de HEERE. Al wie bij de getelden gaat behoren, van twintig jaar oud en daarboven, moet het hefoffer voor de HEERE geven. De rijke mag niet meer en de arme niet minder geven dan een halve sikkkel, als u het hefoffer voor de HEERE geeft om voor uw leven verzoening te doen.

Als ik Ex. 30:13-16 lees is de tempelbelasting (ook wel hoofdgeld genoemd) een verordening van God Almachtig Zelf. En Petrus antwoord op de vraag van de belastinginners dat Jezus Christus dit wel doet.

Uit de rest van het verhaal zou ik op kunnen maken dat Jezus Christus vindt dat de kinderen van God Almachtig die belasting helemaal **niet** hoeven te betalen. In de vergelijking met een koning zegt Hij immers dat de zonen van de koning helemaal geen belasting hoeven te betalen, alleen de vreemden.

Als ik dit naar het Koninkrijk van God Almachtig vertaal, zou ik dus kunnen zeggen dat de kinderen van de Koning (God) helemaal geen belasting hoeven te betalen, maar alleen de vreemden, de mensen die dus **niet** bij het Koninkrijk van God horen.

Dit vind ik toch wel vreemd omdat God Almachtig Zelf in Ex. 30:13-16 die uitzondering **niet** maakt. In dát tekstgedeelte lijkt het er om te gaan dat juist de Israëlieten (en een ieder die zich daar bij aangesloten heeft) deze tempelbelasting moeten betalen.

Waar komt deze schijnbare tegenstelling dan vandaan?

Het antwoord is niet zo moeilijk.

De Leviëten, de priesters, hoefden geen belasting te betalen (Lev. 6:16). Zij werden dus als zonen van de Koning gezien, terwijl het volk, de Israëlieten in dat opzicht 'vreemden' waren.

Jezus Christus nu is de hogepriester (Hebr. 2:17, Hebr. 3:1 en andere) en dus is Hij vrijgesteld van belastingen.

-----...-----

De deurwachters die het belastinggeld moesten innen waren in dienst van de religieuze leiders en voerden uit wat de religieuze leiders bevalen. En aangezien die religieuze leiders nu niet bepaald aanhangers waren van Jezus Christus en Hem dus al helemaal niet als hogepriester zagen, bepaalden zij dat Jezus Christus gewoon belasting moest betalen.

Al hoewel Jezus Christus dus geen tempelbelasting hoefde te betalen vroeg Hij Petrus om dit toch voor Hem en zichzelf te doen.

Natuurlijk is het een spannend verhaal dat Petrus gaat vissen en op gezag van Jezus Christus een geldstuk in de bek van de vis vindt. Meer dan genoeg om deze belasting te kunnen voldoen.

Ex. 30:13-16 Dit moeten allen die bij de getelden gaan behoren geven: een halve sikkél, gerekend volgens de sikkél van het heiligdom (de sikkél is twintig gera waard), een halve sikkél als een hefoffer voor de HEERE. Al wie bij de getelden gaat behoren, van twintig jaar oud en daarboven, moet het hefoffer voor de HEERE geven. De rijke mag niet meer en de arme niet minder geven dan een halve sikkél, als u het hefoffer voor de HEERE geeft om voor uw leven verzoening te doen.

Lev. 6:16 Wat er nu van overblijft mogen Aäron en zijn zonen eten. Het moet ongezuurd gegeten worden op de heilige plaats. In de voorhof van de tent van ontmoeting moeten zij dat eten.

Hebr. 2:17 Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.

Hebr. 3:1 Daarom, heilige broeders, deelgenoten aan de hemelse roeping, let op de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis: Christus Jezus.

Maar daar moet volgens mij niet de nadruk liggen op dit verhaal. Al hoewel dit gedeelte natuurlijk weer aangeeft dat bij God Almachtig niets onmogelijk is (Matt. 19:26)

----- ... -----

In het kader van *'het volgen van Jezus'* staat voor mij de vraag centraal of deze boodschap ook iets voor mij te zeggen heeft vandaag de dag.

Bij mijn weten kennen wij in Nederland vandaag de dag geen verplichte kerkbelasting of iets dergelijks. (Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld Duitsland). Wat wij wél kennen is het geven van tienden.

Uit de Bijbel ken ik bijvoorbeeld de tienden die Abraham gaf aan Melchizedek (Gen. 14:20). Of Jacob die God Almachtig beloofde om Hem tienden van alles te geven (Gen. 28:22).

God Almachtig Zelf heeft in Zijn wet aan volk Israël verordeneerd dat het volk Israël tienden moest betalen, en dat deze tienden aan de Levieten gegeven moest worden (Num. 18:21) voor het onderhouden van de tabernakel en alles wat daarbij hoorde (Deut. 12:6).

En als laatste voorbeeld de Levieten zelf. Zij mochten een tiende deel van die tienden die het volk Israël opgebracht had, voor zichzelf houden (Num. 18:26).

Overigens opmerkelijk dat God Almachtig dit een *'altoosdurende'* inzetting noemt, die dus nooit zou ophouden. Tot in der eeuwigheid dus!

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis heb ik het volgende geschreven over het woordje *'eeuwigheid'*:

In het Hebreeuws is het woord *'eeuwig'* het woord *'owlam'* Strongs nr. 5769. De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord *'aion olam'* en *'aionos olam'*.

In dit Griekse woord *'Aion'* zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje *'Aion'* heeft meerdere betekenissen zoals:

- aiōna wat betekent eeuw
- aiōnos wat betekent eeuw
- aiōni wat betekent eeuw
- aiōnas wat betekent eeuwen
- aiōnōn wat betekent eeuwen
- aiōsin wat betekent eeuwen

📖 Matt. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: *Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.*

📖 Gen. 14:20 En geloofd zij God, de Allerhoogste, Die overgeleverd heeft uw tegenstanders in uw hand! En hij gaf hem van alles een tiende deel.

📖 Gen. 28:22 Deze steen, die ik als gedenkteken overeind gezet heb, zal een huis van God zijn. En van alles wat U mij geven zult, zal ik U zeker het tiende deel geven.

📖 Num. 18:21 En zie, aan de nakome-lingen van Levi heb Ik alle tienden in Israël als erfelijk bezit gegeven, als vergoeding voor hun dienst, die zij verrichten, de dienst in de tent van ontmoeting

📖 Deut. 12:6 Daarheen moet u uw brandoffers brengen, uw slachtoffers, uw tienden, de hefoffers van uw hand, uw gelofteoffers, uw vrijwillige gaven en de eerstgeborenen van uw runderen en van uw kleinvee.

📖 Num. 18:26 U moet ook tot de Levieten spreken en tegen hen zeggen: Wanneer u van de Israëlieten de tienden ontvangt, die Ik u gegeven heb als uw erfelijk bezit onder hen, dan moet u daarvan voor de HEERE een hefoffer brengen, de tienden van die tienden.

Het Nederlandse woordje 'eewwigheid' kan dus betekenen: 'voor altijd'. Maar het kan óók betekenen: 'een fase' of 'een tijdperk'.

Het is opmerkelijk dat wanneer in de Bijbel over God Almachtig gesproken wordt in combinatie met 'eewwig' dat hiervoor altijd het Griekse woord *aiōnas*, *aiōnōn* of *aiōsin* gebruik wordt. Tot in alle eeuwen dus. Tot in het oneindige.

In alle andere gevallen worden de woorden *aiōna*, *aiōnos* en *aiōni* gebruikt. Wat dus een fase of een bepaalde periode betekent.

----- ... -----

Maar dat allemaal even terzijde.

Wat betreft de tempelbelasting heb ik drie overdenkingen :

Ten eerste: *In Nederland wordt in de kerken en gemeenten de tienden **niet** als een verplichte betaling gezien, maar doet men dit op basis van vrijwilligheid.*

In mijn ogen is dit **niet** naar Gods gebod. Immers God Almachtig is duidelijk in Num. 18:21 en Num. 18:26.

Ja, wordt nu tegengeworpen: dat zijn inzetten en geboden uit het O.T., en als ik daar nu krampachtig aan vasthoud dan ben ik wettisch.

Ik vind dit een antwoord lariekoek.

Ten eerste wordt er een kunstmatige scheiding gemaakt tussen het O.T. en het N.T. terwijl in mijn ogen de Bijbel één geheel is. En ten tweede heeft God Almachtig deze inzetten gegeven als een altoosdurende inzet. En altoosdurend houdt niet ineens op bij het N.T.

Wat natuurlijk wél geldt, is dat ik door het geven van de tienden echt niet gerechtvaardigd wordt voor God Almachtig. Ik kan geen één wet van God Almachtig volbrengen in de verwachting dat ik daarmee gerechtvaardigd wordt; dat ik dus daarmee het eeuwige leven verdiend zou hebben.

Rechtvaardiging komt alleen door het geloof, en helemaal niets anders. (Gal. 2:16-17)

Dat wetende, dat ik dus **nooit** gerechtvaardigd kan worden door het houden van de wet, het doen van goede werken; wil in mijn ogen **niet** zeggen dat het geven van tienden een slechte zaak is.

 Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Overigens is de mens heel erg goed om een eigen betekenis te geven aan woorden als: altoosdurend, over alle geslachten, eeuwigheid etc.

Het is een simpel feit dat wanneer 'gelovigen' **niet** worden opgeroepen om hun tienden te betalen, het huis van God Almachtig gewoonweg niet kan functioneren.

Er zal dan geen gebouw zijn. Er kunnen geen stoelen neergezet worden. Maar veel belangrijker is dat de kerk of gemeente niet haar **core-business** kan uitvoeren zoals het zorgen voor de armen, de weduwen, de wezen, de vluchtelingen. Want daar is dan ook geen geld voor.

Ook kunnen geen Bijbelleraren, voorgangers, oudsten aangesteld worden omdat deze mensen betaald moeten worden. En als er geen tienden worden betaald kan dit dus ook niet! (Matt. 10:10, Lukas 10:7, I Tim. 5:18).

Let wel, ik spreek hier niet over het uitvoeren van grote (internationale) bedieningen, ik praat hier over de lokale kerk c.q. gemeente.

Ik heb eens iemand horen vertellen over een miljonair die van een bepaalde kerk lid was. Toen deze miljonair werd aangesproken over het geven van tienden zei hij: *'Joh, als ik tienden aan de kerk zou betalen zou die niet eens weten hoe zij daar mee om zouden moeten gaan'*. Oordeelt zelf!

Ik doe hier een oproep aan alle religieuze leiders om het voorbeeld te geven hoe om te gaan met geld.

Dat zij dit geld gebruiken voor het in stand houden van de (lokale) kerk of gemeente en zich weer gaan bezighouden met waarvoor de kerk in het leven is geroepen door God Almachtig. Namelijk het zorg dragen voor de arme, weduwe, wees en vluchteling.

Ik doe hier een oproep aan alle gelovigen om hun tienden te gaan betalen aan de kerk of gemeente waar zij lid van zijn, opdat deze kan functioneren. Niet als wet of in een kramp. Maar om uiting te geven aan het grote gebod dat Jezus Christus gegeven heeft (Matt. 22:37-39)

Wil ik daarnaast goede (christelijke) doelen steunen, laat dit dan niet ten koste gaan van mijn tienden, maar geef dan offers en noem dat dan ook zo. Bedenk hoe Jezus Christus mij hier in voorging.

Num. 18:21 En zie, aan de nakomelingen van Levi heb Ik alle tienden in Israël als erfelijk bezit gegeven, als vergoeding voor hun dienst, die zij verrichten, de dienst in de tent van ontmoeting

Num. 18:26 U moet ook tot de Levieten spreken en tegen hen zeggen: Wanneer u van de Israëlieten de tienden ontvangt, die Ik u gegeven heb als uw erfelijk bezit onder hen, dan moet u daarvan voor de HEERE een heffer brengen, de tienden van die tienden.

Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Ten tweede: Christenen discussiëren al jaren over de vraag waarover dan tienden betaald moeten worden (nettoloon, brutoloon) en of tijd en energie die men steekt in het draaiende houden van de kerk of gemeente ook als tienden gezien mogen worden.

Op het moment dat ik mij afvraag waarover ik tienden zou moeten betalen ben ik al bezig om werelds mijn kosten te berekenen.

Ik heb eens iemand horen vertellen dat de reden waarom de belastingdienst inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen door de werkgever laat inhouden en laat afdragen aan de belastingdienst is, omdat de belastingdienst **weet** dat wanneer de mensen het brutoloon in zijn geheel op hun eigen bankrekening hebben, de belastingdienst naar zijn geld kan fluiten. Ook naar het geld van gelovigen.

De vraag die ik mij als gelovige moet stellen is niet: wat krijg ik op mijn bankrekening gestort, maar wat verdien ik? En dat is toch echt het bruto loon.

Ja maar: dan kan ik mijn rekeningen niet meer betalen. Een voorbeeld:

Toen ik eind jaren tachtig, begin jaren negentig een eigen bedrijf begon waren de inkomsten minimaal. In die tijd kwam het regelmatig voor dat wij voor zeg maar tweeduizend gulden aan rekeningen hadden liggen terwijl er maar vijftienhonderd gulden (of minder) aan inkomsten binnenkwam.

Een simpel rekensommetje leerde dat wij dus niet uitkwamen met ons geld.

Toen kregen wij onderwijs over het thema tienden. En wij werden aangeraakt om dit te gaan doen. Maar hoe?

Wij hebben toen een afspraak met God Almachtig gemaakt en zeiden tegen Hem: *'Oké, wij gaan tienden betalen, maar we weten niet wat er van komt'*.

Ik kan jullie verzekeren, wij zijn tienden gaan betalen, uit **Liefde** voor God Almachtig **in** Jezus Christus.

Wij hebben **nooit** een incassobureau aan de deur gehad. Wij hebben **nooit** een gerechtsdeurwaarder of een belastingdeurwaarder aan de deur gehad. Op de één of andere manier was er altijd genoeg geld.

 Matt. 10:10 of van een reiszak voor onderweg of twee stel onderkleden of sandalen of een staf. Want de arbeider is zijn voedsel waard.

 Lukas 10:7 Blijf in dat huis en eet en drink wat u door hen voorgezet wordt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere huis.

 I Tim. 5:18 Maar als iemand de zijnen en vooral zijn huisgenoten niet verzorgt, heeft hij het geloof verloochend en is hij erger dan een ongelovige.

We hebben nooit geld over gehad, maar we zijn ook nooit tekort gekomen.

----- ... -----

In bovenstaand verhaal zeg ik **'uit Liefde voor God Almachtig'**.

Ik geloof dat dit het sleutelwoord is. God Almachtig spreekt op meerdere plaatsen in de Bijbel dat wanneer ik Hem iets geef omdat ik vind dat het **moet**, God het helemaal niet wil hebben.

Tienden en offers worden uit dankbaarheid gegeven. Worden gegeven omdat ik ambassadeur van Hem en Zijn Koninkrijk mag zijn. Omdat Hij mij heeft uitgekozen om de mensen in deze wereld de weg te wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig.

Mijn wezen moet niet gericht zijn op dit aardse leven, het moet gericht zijn op **'straks'** wanneer ik met alle mensen samen in Gods aanwezigheid mag leven. In een woning die Hij heeft gemaakt.

En God Almachtig Zelf zal mijn Licht daar zijn, en er zal geen traan meer vloeien, geen verdriet, geen pijn, geen zorg.

----- ... -----

In de begeleiding van mensen in financiële problemen nam ik vaak monopoly geld mee om het één en ander duidelijk te maken.

Ik hield de mensen altijd de gouden top-5 voor.

Als mijn salaris binnenkomt betaal ik eerst je tienden, dan mijn levensonderhoud, dan het dak boven mijn hoofd, dan de energiekosten, dan de ziektekosten.

Waarom deze volgorde?

Wat heeft het voor zin om mijn telefoon te betalen als ik mijn huis uitgezet wordt?

Wat heeft het voor zin om mijn abonnement op de krant te betalen als ik in de kou zit en er geen water meer uit de kraan komt?

Wat heeft het voor zin om welke rekening dan ook te betalen als ik mijn kinderen niet eens een fatsoenlijke maaltijd voor kan zetten?

Om dit met de mensen uit te leggen gebruikte ik monopoly geld.

De maandelijkse inkomsten als salaris (uitkering), huursubsidie, zorgsubsidie, kinderbijslag telde ik uit.

Ik legde de tiende over het brutoloon (uitkering) apart, dan het geld voor de boodschappen voor die hele maand (**geen** geld voor roken en alcoholische dranken), de huur (of hypotheek), en de energiekosten en ziektekostenpremie.

Dan bleef er een bedrag(je) over wat dan verdeeld moest worden over de diverse rekeningen, of wensen als roken en het drinken van alcoholische dranken.

Hoe dit geld dan ook verdeeld werd; het levensonderhoud kwam **nooit** in het geding, er was dus altijd eten en drinken. Ik mocht blijven wonen want het geld voor huur c.q. hypotheek kon betaald worden. Zo ook gas water en licht. En ik was verzekerd van medische bijstand.

De overige zaken als auto, TV, internet, telefoon abonnementen, hobby's en noem maar op, kunnen **nooit** de plaats innemen van die eerste vijf prioriteiten.

Dat het (weinige) geld dat overblijft soms niet voldoende is om aan alle wensen te kunnen voldoen kan pijnlijk zijn. Maar nogmaals: wanneer die gouden top-5 gehandhaafd wordt, zul ik daar nooit schade van ondervinden. En nog belangrijker: mijn kinderen ook niet!

Het vraagt wel lef om mijn levensonderhoud niet als **sluitpost** te zien maar als noodzakelijke basisbehoefte. En het vraagt helemaal lef om God Almachtig boven alles te stellen en dus ook mijn tienden te betalen.

Een gevoelig punt in bovenstaand verhaal is **roken**. En ik weet wat het is. Ik heb jarenlang zelf gerookt.

Maar ik zie soms mensen in grote financiële problemen, die toch per week meer dan twintig euro verroken, terwijl ze misschien maar vijfendertig euro te besteden hebben aan boodschappen.

Dit (rook)geld wordt dan van het wekelijkse boodschappengeld afgehaald zodat er minder noodzakelijke boodschappen gekocht kunnen worden.

Als er geen kinderen in het spel zijn moet iemand dit allemaal zelf weten. Maar als er wel kinderen in het spel zijn vind ik het een grote en grove zonde dat kinderen tekort komen in eten en drinken en verzorging omdat de ouders persé tegemoet moeten komen aan hun eigen behoeften. Ik noem dit gewoon egoïsme.

Dit klinkt heel hard, maar ik laat het staan zoals ik het geschreven heb. En nogmaals: ik heb zelf gerookt, maar waar een wil is, is een weg. En de verantwoording voor mijn kinderen is onnoemelijk veel groter dan het voldoen van mijn eigen behoeften.

Ten derde: *Christenen durven over het onderwerp tienden al bijna niet meer te spreken omdat alles wat met geld en goed en bezit te maken heeft een groot taboe is, ja ook in kerkelijk Nederland.*

In Nederland is het een taboe om over geld te spreken.

Dit is niet overal ter wereld zo. Hier wordt in een eerste kennismaking vaak gevraagd wat iemand doet, of te wel, welk beroep hij uitoefent. In Amerika is het bijvoorbeeld heel normaal dat je vraagt hoeveel die ander verdient per jaar.

Maar doordat er zo een taboe op ligt om over geld te praten kan satan zijn vernietigende werk doen, want het is toch **not-done** om hulp te vragen? Het is toch **not-done** om toe te geven dat ik in financieel zwaar weer zit?

Ik weet heel goed wat sociale controle is. En sociale controle wordt meestal dan ook negatief uitgelegd. Maar door sociale controle **helemaal** uit mijn leven te verdrijven gooi ik ook vaak het kind met het badwater weg.

Op het gebied van financiën zou een beetje sociale controle helemaal geen kwaad kunnen.

En laat ik wel wezen: als Christenen onder elkaar al niet 'open' kunnen of durven zijn over hun financiën, hoe kan ik dit dan wel verwachten van de buitenwereld?

Ben ik niet geroepen om het goede voorbeeld te geven?

Dan mag ook dit Bijbelgedeelte weer als een spiegel gaan werken.

En de eerlijkheid dient gezegd te worden dat ik ook vaak faal op deze terreinen.

Omdat ik zelf vaak faal hoef ik het onderwerp nog niet in een doofpot te stoppen. Ik kan beginnen om het onderwerp financiën bespreekbaar te maken.

Christenen zouden zo een grote hulp voor elkaar kunnen zijn als de financiën uit de taboesfeer gehaald werd. En uit de sfeer van veroordeling; zo van: ik zit in de financiële problemen, dan heb ik iets goed fout gedaan. Dat is echt te kort door de bocht.

----- ... -----

Zo kende ik een echtpaar dat al meer dan vijftientig jaar met elkaar getrouwd was. Ze hadden hun zaakjes op orde, De man was traditioneel kostwinner en de vrouw deed vrijwilligerswerk. De kinderen konden goed naar school en noem maar op. Prima voor elkaar.

Totdat het bedrijf waar de man werkte failliet ging. En na vijftientig jaar kwam hij in de WW en zakte dertig procent in inkomen.

Na twee jaar WW raakte het gezin in de bijstand. Het gezin zakte steeds verder weg in de misère en de ellende.

Enerzijds doordat de man niet meer aan de bak kon komen anderzijds doordat de vrouw niet gewend was de hele dag met haar man samen thuis te zijn. De problemen resulteerde erin dat na ruim vijftientig jaar het huwelijk beëindigd werd.

Wat jammer dat deze mensen niet eerder hulp hebben gezocht.

Wat jammer dat mede Christenen niets wisten van wat zich binnen de vier muren van dit gezin afspeelde. Wat een leed, wat een onrecht.

En satan lachte, hij vond het prachtig door alles in het geheim te houden. Op het moment dat de zaken naar buiten kwamen was het te laat.

----- ... -----

Dus weer een oproep:

Laten Christenen open en eerlijk naar elkaar zijn.

Christenen zien elkaars sterke punten en eigenschappen vaak wel; Maar laten Christenen ook eens open zijn over hun zwakke punten en zwakke eigenschappen.

Zegt het gezegde niet: gedeelde smart is halve smart?

Wat zou het geweldig zijn om een kerk of een gemeente te vormen met mensen die open en eerlijk naar elkaar zijn. En die zich houdt aan de inzettingen en geboden die God Almachtig gegeven heeft. Ook op financieel gebied.

Wat zou die kerk of gemeente een krachtig instrument zijn voor God Almachtig.

Als ook de leiders van een kerk / gemeente hun positie kennen en naast de mensen gaan staan volgens het **heersen** uit Genesis 1 en 2; of te wel **dienend leidinggeven**, in plaats van om zelf (of hun familie) in het voetlicht te treden in grote (internationale) bedieningen.

Wat zou het fantastisch zijn dat er een kerk of gemeente was waar de leiders op hun knieën leiding gaven aan de kerk of gemeente, onderwijs gevende en biddende. Waar zoveel vertrouwen was dat zij het niet-geestelijke aan anderen zouden kunnen overlaten.

Dat het principe van voorgangers en oudsten enerzijds en diakenen anderzijds volledig transparant en eerlijk zou functioneren. Waar de gelovigen een warm en veilig thuis zouden voelen.

Wat een kracht zou daar van uit gaan, wat een getuigenis naar de wereld zou daarvan uitgaan.

----- ... -----

Heer ik bid U, dat U mensen bij elkaar gaat brengen die ditzelfde verlangen hebben. Het verlangen om de werken te doen die U voor ons hebt voorbereid. Om de werken te doen die wij Jezus Christus, Uw Zoon hebben zien doen omdat Hij diezelfde werken door U heeft zien doen.

Dit verlangen om U aan het werk te zien in deze gebroken wereld. Waar wonderen en tekenen de woorden van de dienstknechten, van de eerstelingen, van de ambassadeurs, zouden volgen. Waar Jezus Christus ten volle zichtbaar zou zijn in een geopende hemel van het Koninkrijk der hemelen. En waar in alles Uw Naam verheerlijkt wordt.

Help mij Heer om zo iemand te zijn of te worden. Want veranderingen beginnen bij mijzelf

Hoofdstuk 7.38

Het volgen van Jezus Christus

Waarschuwing tegen eerzucht

(Mattheüs 18:1-5, Markus 9:33-37, Lukas 9:46-50)

Mattheüs beschrijft dit onderwerp in het vervolg op het onderwerp over de tempelbelasting.

Markus en Lukas beschrijven dit onderwerp in het vervolg op de tweede aankondiging van het lijden.

Jezus Christus gaat in op de vraag van de discipelen **wie** toch het belangrijkste is in het koninkrijk der hemelen.

Markus beschrijft dat daar zelfs een woordenwisseling over was tussen de discipelen.

Een vraag die veel Christenen aan de buitenkant misschien tegen de borst stuit, maar die velen zich van binnen misschien wel af zullen vragen.

----- ... -----

In *mijn mijmeringen* haal ik nogal eens verhalen aan uit het boekje van Sadhu Sundar Singh getiteld '*en hij zag de hemel*'. Zo ook nu.

In één van de verhalen wordt geschreven dat er een beroemd voorganger stierf en in de hemel komt. (Ik vertel het even in mijn eigen woorden).

In de wachtkamer wordt hij verzocht plaats te nemen op de veertiende rij. Als die voorganger daar eenmaal zit ziet hij dat er een bekende wordt binnengebracht. Het was die arme sloeber uit zijn gemeente. Ach hoe heette man die ook al weer.

Deze arme sloeber meldt zich ook bij de balie en ook hem wordt verzocht plaats te nemen, echter op de tweede rij.

De voorganger staat op en loopt naar de balie toe en vraagt waarom hij als beroemd voorganger op de veertiende rij moet plaats nemen terwijl die arme sloeber op de tweede rij mag plaatsnemen.

Weet diegene die achter de balie zit niet welk belangrijk werk die voorganger allemaal heeft gedaan op de aarde, in Naam van de Heer? En welke boeken hij allemaal geschreven heeft? Die arme sloeber is echter alleen arme sloeber geweest.

De reactie van die voorganger was juist de reden waarom hij op de veertiende rij werd neergezet.

----- ... -----

Die tegenstelling blijkt ook uit de vraag van de discipelen. **Wie** is nu eigenlijk de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen.

Voor mij enerzijds toch wel een vreemde vraag. Want de discipelen hebben toch ook **de masterclass** van Jezus Christus gevolg toen hij over Matt. 5, de '*zaligsprekingen*' sprak? En over de mensen die in het Koninkrijk der hemelen zouden wonen?

Jezus Christus maakt het hier nog duidelijker door een kind naar voren te schuiven en te wijzen op dat kind.

Waarom een kind?

Enerzijds om de onschuld van een kind aan te geven, anderzijds om het tomeloze vertrouwen dat een kind heeft. Want wanneer een kind een ijSCO beloofd wordt zal er echt niets, maar dan ook niets in dat kind twijfelen aan die belofte.

Als een kind door een ouder gevraagd wordt om nu die drukke straat over te streken zal er niets, maar dan ook niets in dat kind zijn dat dit niet vertrouwt.

Ik als volwassenen ben zó door het leven getekend dat ik op heel veel terreinen wantrouwend, voorzichtig en angstig ben geworden.

Ik als volwassenen ben zó vaak teleurgesteld door anderen. Ik ben misschien wel onrechtvaardig behandeld, verwaarloosd, mishandeld, genegeerd, afgewezen en noem maar op.

Al het bovenstaande heeft gemaakt dat ik niet meer als een kind kàn zijn. (Ik wijs niemand anders aan, want ik heb het hier over mijzelf!).

Dat grenzeloze vertrouwen en die grenzeloze onschuld is ruw van mij afgescheurd.

Maar weer zeg ik: dát is echt het werk van satan. Het is zijn roeping om mij zo toe te takelen dat ik God Almachtig vaarwel zeg, dat ik zó rot voel dat ik een eind aan mijn leven maak.

Paulus schrijft in Ef. 6:12 dat ik niet te strijden heb tegen mensen van vlees en bloed. Maar dat ik juist te strijden heb tegen machten, overheden en wereldbeheersers uit het rijk der duisternis. Deze machten nestelen zich in mensen die hun ramen en deuren van hun levenshuis hebben opgezet voor de zonden.

Dan heb ik het óók over Christenen. Want niet alle Christenen zijn het waard om deze titel te dragen als ik zie wat de vrucht van dat Christen zijn is. (Matt. 7:16)

Paulus beschrijft dat ook in I kor. 6:1-11, als hij ziet dat er rechtszaken gevoerd worden in de gemeente. En dat Christenen hun recht proberen te halen bij een **wereldse** rechter.

Paulus spreekt hier zijn verbazing over uit en adviseert zelfs om mensen die niet van aanzien zijn uit de gemeente rechtsgeschillen te beslechten. (I Kor. 6:4)

Ook wedergeboren Christenen leven in een lichaam van vlees en bloed in deze wereld. En satan zal alles uit de kast halen om juist deze mensen te treffen met zijn vernietiging. En satan zal satan niet zijn als hij daar juist andere Christenen voor kan gebruiken.

Maar zo is God Almachtig niet. God is een God van LEVEN. Het is Zijn wens dat ieder mens gezond is, heel is, vertrouwend is, onschuldig is. Daarom is God in Jezus Christus naar deze wereld gekomen. Opdat de mensen zouden zien wie Hij is.

En zoals ik bij het Bijbelgedeelte 'de tweede aankondiging van het lijden' schrijf: Wat heeft Jezus Christus verkeerd gedaan? Hij heeft hier op aarde tientallen, honderden, duizenden mensen genezen, bevrijdt, ja Hij heeft zelfs doden opgewerkt. Wat heeft Jezus Christus verkeerd gedaan?

En toch zie ik dat het juist de broeders en zusters van Jezus Christus zijn die hem zo ongenadig aanvallen. Ja, zij die het Romeinse bestuur zelfs zover gekregen hebben dat deze Jezus Christus aan het kruis van Golgotha vermoord werd.

Maar nogmaals: het zijn niet deze mensen, maar het is satan die door mensen heen werkt.

Ik wil hierbij nog wel uitdrukkelijk opmerken dat ieder mens verantwoordelijk is voor de keuzes die hij maakt. Het is satan **niet** die de deuren en ramen van het levenshuis van een mens open zet. Het is die mens zelf die dit doet door te zondigen tegen de wet van God Almachtig.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Matt. 7:16 Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels?

☞ I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente niet in aanzien zijn.

Als satan dan ziet dat de deuren en ramen van het levenshuis van een mens openstaat, dan zal hij binnenkomen en zijn vernietigende werk in die mens doen.

Alleen in en met Jezus Christus ben ik in staat om de deuren en ramen van mijn levenshuis gesloten te houden. Want Jezus Christus heeft mijn zonden en ongerechtigheden weggedaan. Ze zijn er niet meer, waardoor satan helemaal geen recht heeft om in mijn levenshuis te komen. (Kol. 2:14:15)

In en met Jezus Christus leven betekent dat ik mijn hele wezen aan Hem gegeven heb, en dat mijn hele wezen onder de genade van Zijn offer aan het kruis van Golgotha is, inclusief mijn zonden en ongerechtigheden, inclusief alle zonden die ik door het wandelen in deze wereld ook vandaag de dag nog doe. (I Joh. 1:9)

En alles wat Jezus Christus deed was een Voorbeeld van Zijn Vader, God de Almachtige. Daarom ben ik rein en gezond in Jezus Christus omdat God Almachtig dit zo bepaald heeft. Maar nogmaals: Ik ben er zelf verantwoordelijk voor of ik hier gevolg aan geef of niet.

----- ... -----

Het is verschrikkelijk wat mensen elkaar kunnen aandoen. En ik bagatelliseer dat zeker niet. Ik ben ervaringsdeskundige, neem dat van mij aan.

Maar in al mijn zwakte, boosheid en verdriet, in al mijn haat en bitterheid over wat mij overkomen is (of wat ikzelf anderen heb aangedaan), met al die lasten op mijn nek zou ik het Koninkrijk van God Almachtig helemaal niet binnen **KUNNEN** gaan.

Als ik met mijn onvergevingsgezindheid, met mijn *'niet willen verzoenen'* het Koninkrijk der hemelen zou binnen gaan, zou ik de boel daar meteen besmetten.

Ik zeg het nogmaals; wat mensen elkaar kunnen aandoen is menselijkerwijs vaak onvergeeflijk, onverzoenbaar. Ik poets dat echt niet even weg.

Ik dacht dat het voor mijn eigen leven onmogelijk was; de verwaarlozing, het negeren, het geweld, het seksueel misbruik. Het was allemaal teveel; het was niet te dragen.

Maar God Almachtig heeft mij het kruis laten zien. Het kruis dat bestaat uit twee balken.

De verticale balk geeft de relatie tussen mij en God Almachtig weer en dat was een dikke balk.

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

De horizontale balk geeft de relatie tussen mij en mijn naaste weer en dat was nog niet eens een lucifershoutje.

Toen vroeg God Almachtig mij of dit een kruis was. En ik moest toegeven dat dát kruis totaal in onbalans was. Maar God zei dat ik Hem boven alles moest liefhebben en mijn naaste als mijzelf.

Nu dat eerste was niet zo moeilijk. Maar het houden van mijn naaste als mijzelf was een onmogelijkheid. Ten eerste hield ik niet van mijzelf en ten tweede hield ik al helemaal niet van mijn naaste. En zo bracht ik dat ook naar God Almachtig.

Toen liet God Almachtig mij Jezus Christus zien. Hangend aan dat kruis. In het centrum van dat kruis. En God Almachtig zei dat ik gelijk had. Dat ik terecht mijzelf en mijn naaste verafschuwde.

Maar God Almachtig wees naar Jezus Christus en Hij zei dat Jezus Christus in mijn plaats daar aan het kruis hing, centraal tussen die twee balken. En dat vergeving en verzoening met mijzelf alleen mogelijk was in en door Jezus Christus.

Letterlijk zei Hij: *'wordt niet vermoeid en gefrustreerd als je het niet voor elkaar krijgt, want het zal je **nooit** lukken om vrede met jezelf te sluiten; en het zal je **nooit** lukken om vrede met je naaste te sluiten. Als je dát niet **door** Jezus Christus laat doen, zal het je **nooit** lukken'*

En het was waar. Ik kon alles aan Hem geven. Mijn vuiligheid, mijn vunzigheid, mijn boosheid, mijn emmers vol verdriet, mijn bitterheid, mijn haat.

En wat gebeurde er toen? De zon begon door te breken in mijn leven. Ik raakte die steen kwijt die constant op mijn maag lag. Ik kon weer ademen.

En God Almachtig ging verder met mij. En het leidde er zelfs toe dat ik (uiteindelijk) vrede kon sluiten met de personen die ik tot in het diepst van mijn genen gehaat heb. Ik kon mijn armen om hen heen sluiten, en al stotterend, al huilend kon ik uitbrengen: *'ik hou van je'*.

Natuurlijk zijn er daarna nog veel gesprekken geweest. En gelukkig is er **erkenning** gekomen voor al het onrecht dat zich afgespeeld heeft in mijn leven. Maar het allerbelangrijkste is dat ik van mijn last af ben, dat ik vrij ben.

En alhoewel ik nog niet als een kind ben in die termen waar Jezus Christus hier over spreekt, ik ben wel op weg. En elke dag word ik vrijer en vrijer.

Wat een God hebben wij; Wat God heb ik!

----- ... -----

Als jij, die dit leest, mijn verhaal herkent doordat ook jij verschrikkelijke dingen heb meegemaakt; alsjeblieft, neem mijn advies ter harte: Ga naar Jezus Christus.

God Almachtig staat in Hem met Zijn armen uitgestrekt om ook jou te reinigen, te bevrijden, om jou het LEVEN te geven. En als jij vergeven bent en rein bent, dan kijk je met Jezus Christus heel anders tegen alles aan wat jou overkomen is.

Onvergevingsgezindheid, pijn, verdriet, bitterheid, woede, treft in eerste instantie jezelf. Want het kost zó onnoemelijk veel energie.

Vergevingsgezindheid, het vermogen om te kunnen verzoenen, is geen gunst die je een dader aandoet. Het is een gunst die je jezelf aandoet. En let wel: Er is geen traan van jou die verspild wordt door Jezus Christus. Mar God Almachtig in Jezus Christus is Rechter en Hij weet wel hoe Hij om moet gaan met daders en met slachtoffers.

Ik heb het allemaal uit eigen ervaring mee mogen maken. Het bovenstaande is geen theoretisch verhaal. Het is mijn verhaal in al zijn verschrikkelikheden.

Dus nu kan ik zeggen: Laat het Koninkrijk van God Almachtig maar komen, ik ben er klaar voor. Halleluja.

Hoofdstuk 7.39

Het volgen van Jezus Christus

Jezus door Samaritanen verworpen (Lukas 9:51-56)

De geschiedenis 'Jezus door de Samaritanen verworpen' wordt mijn inziens alleen in het Lukas Evangelie beschreven. En dat verhaal begint met een voor mij vreemde zinsnede: *'Het geschiedde, toen de dagen van Zijn opneming vervuld waren'*

Het woord 'opneming' brengt mij bij de hemelvaart van Jezus Christus (Hand. 1:9). Maar zover zijn ben ik nog lang niet in de geschiedenis. Want op dit punt staat Jezus Christus op het punt de streek van Zijn woonplaats (het meer van Galilea) te verlaten om naar Jeruzalem te gaan.

Eigenlijk begint er met dit verhaal een nieuwe fase in het leven van Jezus Christus. Want in Jeruzalem staat Hem het lijden en sterven én de opstanding te wachten. En pas daarna volgt de hemelvaart.

Wat wordt er dan bedoeld met de *'dagen van Zijn opneming'*?

Het spijt mij te moeten zeggen, maar wanneer ik de commentaren hierover opsla (inclusief de Studie-Bijbel) dan vind ik eigenlijk dat er een beetje gegoocheld wordt met woorden.

Dit gezegde zou een scharnierpunt zijn in het Lukas Evangelie. Omdat het de tijd van Jezus Christus in en rond het meer van Galilea afsluit. En omdat het begin van Zijn reis naar Jeruzalem, om daar te lijden en te sterven inluidt, maar ook om uit de doden op te staan.

Op zich neem ik dit ook wel aan, maar ik begrijp dan nog steeds de woorden *'de dagen van Zijn opneming waren vervuld'* niet.

Al hoewel het woord 'opnemen' in de Nederlands taal meerdere betekenissen heeft noem ik er twee die voor mij relevant kunnen zijn in dit verhaal.

1. Opneming, opname heeft te maken met de hemelvaart van Jezus Christus; echter dit is op dit punt in de geschiedenis nog niet aan de orde.
2. Opnemen zoals een spons water opneemt.

 Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen

Kan het zo zijn dat alle voorgaande hoofdstukken (dus alles vóór Lukas 9) voor Jezus Christus als het ware een tijd is geweest om alles van de Vader **op te nemen** wat maar mogelijk was?

- Jezus Christus heeft immers de woorden gesproken die Hij Zijn Vader heeft horen spreken. (Joh. 8:28, Joh. 12:49);
- Jezus Christus heeft immers die werken gedaan die Hij Zijn Vader heeft zien doen. (Joh. 5:20);
- Jezus Christus heeft in de Naam van de Vader mensen genezen, mensen bevrijdt, ja zelfs doden opgewekt;
- Jezus Christus heeft in de Naam van Vader onderwijs gegeven over tal van onderwerpen;
- Kan het zo zijn dat alles wat gebeurd is met Jezus Christus op dit punt een '**volheid**' heeft gekregen waardoor Hij nu in staat is om de volgende fase van Zijn leven in te gaan?

Ik denk bijvoorbeeld aan Luk. 2:52, waarin ook staat dat Jezus Christus in wijsheid **toenam**. Dus, de wijsheid in Jezus Christus werd meer en meer, tot het zijn volheid bereikt heeft.

----- ... -----

Misschien dat deze theorie wel de wenkbrauwen doet fronsen omdat Jezus Christus al vanaf Zijn geboorte vervuld was met de Heilige Geest (Luk. 2:40).

Maar de uitleg van een toekomstige hemelvaart, die nu al zou zijn vervuld, doet mij de wenkbrauwen fronsen.

Dus, als er iemand is die een duidelijke verklaring voor deze woorden heeft, ik hoor het graag.

----- ... -----

Jezus Christus maakt aanstalten om naar Jeruzalem te gaan. En de kortste weg van Galilea naar Jeruzalem liep door het Samaritaanse land.

Maar dat was problematisch want de Joden en Samaritanen mochten elkaar niet. Ze waren sinds de Babylonische ballingschap al met elkaar in een godsdienstconflict en een rassenconflict verwickeld.

Wikipedia zegt over de Samaritanen het volgende :

In 722 v.Chr. werd een deel van de inwoners van het noordelijke koninkrijk Israël (ook wel Samaria genoemd) door de Assyriërs weggevoerd; de Assyriërs brachten andere kolonisten voor hen in de plaats.

☞ Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

☞ Joh. 12:49 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet.

☞ Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

☞ Luk. 2:52 En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte en in genade bij God en de mensen

☞ Luk. 2:40 En het Kind groeide op en Het werd gesterkt in de geest en vervuld met wijsheid, en de genade van God was op Hem.

De noordelijke Israëlieten vermengden zich met deze nieuwkomers en hieruit ontstonden de Samaritanen. Zij werden echter niet door de zuidelijke Israëlieten van het koninkrijk Juda geaccepteerd omdat zij de gemengde Samaritanen niet als echte Israëlieten beschouwden en de Samaritanen naar hun mening niet het zuivere Israëlitische geloof navolgden.

Toen de zuidelijke Israëlieten op hun beurt ook in gedwongen ballingschap gingen (de Babylonische ballingschap) waaruit ze in tegenstelling tot het gedeporteerde deel van de noordelijke Israëlieten wel terugkeerden en vervolgens de door de Babyloniërs verwoeste tempel in Jeruzalem wilden herbouwen, deden de Samaritanen een verzoek om te mogen meehelpen hetgeen de zuidelijke Israëlieten (vanaf toentertijd Joden genaamd) afwezen.

De Samaritanen moesten genoeg nemen met hun eigen tempel in het heuvelland van Samaria op de berg Gerizim, die volgens de Israëlieten van het zuiden niet geldig was.

Kortom: Joden en Samaritanen konden niet samen door één deur. En wanneer mensen vanuit Galilea door Samaria trokken was het niet ongebruikelijk dat ze daar werden aangevallen en gemolesteerd. (zie 'de barmhartige Samaritaan').

Tegen die achtergrond zendt Jezus Christus twee man vooruit (waarschijnlijk discipelen Luk. 19:29) naar het eerstvolgende dorp van hun doorreis om enerzijds te zien of het er veilig was, maar anderzijds ook om te zoeken naar een plaats om te overnachten. Want de afstand tussen Kapernaüm bijvoorbeeld en Jeruzalem was honderdvierennegentig kilometer. Dat liep je echt niet af op één dag, zelfs niet per ezel of kameel.

Maar als de vooruit gezonden mannen in het dorp komen en de Samaritanen erachter komen dat Jezus Christus op weg is naar Jeruzalem, dus **niet** bij hen wil blijven in Samaria, weigeren ze Hem en Zijn gevolg de toegang tot het dorp en de streek.

Als de boden terug zijn bij Jezus Christus en hun ervaringen vertellen reageren Jacobus en Johannes zeer heftig. 'Heere wilt U dat wij zeggen dat er vuur uit de hemel moet neerdalen en hen verteren?'

----- ... -----

 Luk. 19:29 En het gebeurde, toen Hij dicht bij Bethfagé en Bethanië gekomen was, bij de berg die de Olijfberg heette, dat Hij twee van Zijn discipelen uitzond

Voor mij is een sleutelwoord in deze uitspraak van de twee discipelen is het woordje 'wij'. *'Heere, wilt U zeggen dat wij.....'*

Voor mij komt hier de natuurlijke en wereldse kijk op het Koninkrijk van God Almachtig weer naar voren waar Jezus Christus zoveel over gesproken heeft.

Volgens mij zijn de discipelen er nog steeds van overtuigd dat Jezus Christus het Joodse volk zou gaan verlossen van de Romeinse overheersing. Dat Jezus Christus dan Koning zal gaan worden en de discipelen als trouwe intimi een hooggeplaatste functie zouden krijgen, met alle macht en geneugten van dien.

Want in plaats dat zij in dit verhaal een dienende houding aannemen (Het Hebreeuwse woordje *'Radah'* voor het heersen) nemen zij een overheersende houding aan (Het Hebreeuwse woordje *'Mashal'*). Deze twee Hebreeuwse woorden worden in het Nederlands allebei vertaald met *'heersen'*, maar er ligt toch duidelijk een verschil.

Johannes en Jacobus willen hier als het ware vast een voorschotje nemen op hun straks zo belangrijke functie in het Koninkrijk van Jezus Christus.

Maar Jezus Christus doorziet dit, en bestrafte hen met de woorden: *'u beseft niet van welke Geest u bent'*

Dat zijn harde woorden en die zullen ook wel binnengekomen zijn.

Maar net als in het verhaal van Petrus die Jezus Christus probeert tegen te houden (Matt. 16:23) gaat het hier niet in eerste instantie om de personen, maar om de macht die door hen heen spreekt, satan.

Het is satan die geweld wil gebruiken om zo de haat tussen Samaritanen en Joden nog te vergroten en een eventuele redding door Jezus Christus nog moeilijker te maken.

----- ... -----

Jezus Christus noemt de Samaritanen *'zieke mensen'*. En dit moet ik niet als een veroordeling lezen. Want als je *mijn mijmeringen* goed gelezen hebt dan schrijf ik wel vaker dat elke wereldburger *'ziek'* is. Door de zondeval van de eerste mens is de *'ziekte'* al in de mens gekomen.

Maar laat ik mij daar niet achter verschuilen, want de zonden die elk mens dagelijks doet maakt hem zieker en zieker. Tenzij deze zonden worden vergeven door God (I Joh. 1:9).

 Matt. 16:23 Maar Hij keerde Zich om en zei tegen Petrus: Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Jezus Christus zegt dat Hij niet gekomen is om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden.

Al hoewel er een grote afstand is tussen het Joodse volk en de Samaritanen, laat Jezus Christus Zich hier niet over uit.

Voor Hem zijn Samaritanen net als Joden, Grieken, Romeinen, *'heidenen'* en noem maar op, ja zelfs jij en ik. Allemaal mensen die genezing nodig hebben. En Jezus Christus wil dat graag geven, wanneer ik daar om vraag!

Op dit punt in de geschiedenis van dit verhaal zijn de Samaritanen daar nog niet aan toe.

De vraag is of ik daar wel aan toe ben. Nu, op dit moment

Hoofdstuk 7.40

Het volgen van Jezus Christus

De uitzending van de zeventig

(Lukas 10:1-20)

In Lukas 9:1-6 stuurt Jezus Christus de twaalf discipelen twee aan twee weg om het Evangelie in de dorpen en steden te verkondigen. Om mensen te genezen en te bevrijden.

In dit Bijbelgedeelte wijst Jezus Christus nog zeventig anderen aan en stuurde hen ook twee aan twee weg om te evangeliseren.

Wie waren die zeventig?

Ik denk dat het zeventig mensen waren die Jezus Christus al langere tijd volgden. Misschien waren het juist wel die mensen die zelf genezen waren door een woord of een aanraking van Hem. En misschien waren het juist wel die mensen geweest die zelf bezet gebied waren geweest door demonen en die door Hem bevrijd waren.

In dat geval waren het dus allemaal ervaringsdeskundigen, mensen die wisten waar ze over spraken en die wisten wat ze deden in Jezus Christus Naam, want ze hadden het zelf allemaal meegemaakt.

----- ... -----

Wereldwijd gezien is de streek rondom het meer van Galilea in oppervlakte misschien een stofje op de wereldkaart. Toch stuurt Jezus Christus daar al zeventig mensen heen om de komst van Hem voor te bereiden. En om de komst van Koninkrijk van God Almachtig aan te kondigen.

Als voor Galilea alleen al zeventig mensen nodig zijn, hoeveel mensen zijn er dan wel niet nodig voor heel Palestina?

En hoeveel mensen zijn er dan wel niet nodig om de hele wereld de komst van het Koninkrijk van God Almachtig te vertellen?

Tegen die achtergrond lees ik de uitspraak van Jezus Christus dan ook dat er zo weinig arbeiders zijn. Dat ik God Almachtig mag bidden om meer arbeiders.

Al hoewel ik vandaag de dag durf te beweren dat er voor Nederland genoeg arbeiders zijn, betwijfel ik het, of zij al of niet voldoende werken.

Volgens een artikel op RD.nl telde Nederland in 2012 acht en half miljoen Christenen.

Als al deze Christenen eens opstonden om het Koninkrijk van God Almachtig te verkondigen, dan zouden alle Nederlanders binnen één dag horen over de komst van het Koninkrijk van God.

Maar hoeveel van die acht en half miljoen Nederlandse Christenen zijn wakker?

Hoeveel van die acht en half miljoen Nederlandse Christenen zijn zich bewust van hun opdracht?

Hoeveel van die acht en half miljoen Christenen doen werkelijk wat Jezus Christus gevraagd heeft?

En dan die ene Christen in Nederland, --- ik ---, hoeveel doe ik in opdracht van Jezus Christus?

Wat moet ik dan doen? En waar moet ik aan voldoen?

Het antwoord geeft Jezus Christus zelf.

Natuurlijk kan en mag ik mij spiegelen aan de zaligsprekingen die zijn weergegeven in Mattheüs 5. Want dat zijn de karaktereigenschappen waar mensen uit het Koninkrijk van God Almachtig aan voldoen. En dat ik daar misschien in de verste verte nog niet aan voldoe, ontslaat mij niet van de plicht om daar aan te werken.

Maar naast die zaligsprekingen geeft Jezus Christus hier nog een paar dringende adviezen aan de zeventig mensen die uitgezonden worden:

- **Wees als lammeren zo onschuldig.** Maar wees tegelijk bewust van de wolven die jullie zullen proberen te verslinden.

Zelf zeg ik altijd: wees nederig, maar wees geen deurmatje. Mensen mogen gebruik van mij maken, maar geen misbruik.

Dat Jezus Christus het op deze wijze omschrijft geeft aan hoe Hij de mensen ziet.

Een speelbal voor machten en overheden uit het rijk der duisternis (Ef. 6:12). En zolang die mensen Jezus Christus niet hebben aangenomen, zullen die machten en overheden uit het rijk der duisternis aan de touwtjes blijven trekken, en zullen zij de mensen waar ze de controle over hebben, als wolven maken, opdat deze de lammeren (de zeventig uitgezondenen) kunnen verslinden. En dit om het scheppingswerk van God Almachtig kapot te maken.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

- **Weest niet gebonden aan aardse zaken.** Jezus Christus omschrijft dit als: Neem geen geld mee, geen bagage, geen schoenen en groet niemand onderweg.

Met andere woorden; laat niets je van jouw mijn doel afhouden.

Hoe minder ik bezit, hoe minder aandacht ik aan zaken als geld en bezit hoeft te schenken. Want, wanneer ik een huis bezit en ik moet maandelijks hypotheek betalen, dan moet mijn aandacht toch gaan naar het verzamelen van geld om die hypotheek te kunnen betalen.

En als ik rijk ben en heel veel geld heb, en ik beleg dit, dan zal ik toch aandacht moeten schenken aan de koersen, want als de koers daalt, ben ik een gedeelte van mijn vermogen kwijt.

Ik bedoel dit allemaal niet negatief. En ik wil ook niet zeggen dat men geen hypotheek mag nemen of dat men niet rijk mag zijn. Niets van dit alles.

Ik constateer alleen dat wanneer ik veel bezit, ik er ook veel aandacht aan moet besteden, want anders stroomt het zo tussen mijn vingers door en ben ik het kwijt.

Hoe minder ik heb, des te minder kan ik verliezen. Dus ik ben blij met wat ik heb. Ook omdat ik weet dat wanneer ik sterf, ik helemaal niets mee kan nemen.

- **Als jullie ergens komen waar je welkom bent, dan zal jullie vrede op dat huis zijn.** Ben je niet welkom, dan zal de vrede die jullie bij je hebt van dat huis weggaan en naar jullie terugkeren.

Ik wijs hier weer even naar het Bijbelboek Genesis, naar de geschiedenis van Jozef. Jozef was slaaf geworden van Potifar, en de Heer zegende hem in alles, zodat het huis van Potifar er wel bij voer. Daarna werd Jozef in de gevangenis opgesloten, en de Heer zegende hem in alles, zodat de directeur van de gevangenis er wel bij voer.

Weer een tijd later werd Jozef voor de Farao gebracht en hij gaf door de Heilige Geest uitleg over de dromen van Farao en Farao volgde de raad van Jozef op, en het land Egypte en Farao voeren er wel bij.

Als het goed is, heb ik als wedergeboren Christen dus iets te laten zien aan de mensen om mij heen. Zelfs **zonder** woorden zien de mensen aan mij dat ik anders ben.

De vrede en de rust die ik heb **in** Jezus Christus wordt gezien en als ik dan ergens binnenkomen om over Jezus Christus te praten en die mensen nemen dat aan, dan zal mijn vrede en rust ook over dat huis komen.

De andere kant van de medaille is, dat wanneer die mensen niet willen luisteren naar het Evangelie van Jezus Christus, dat ik mijn rust en vrede weer meeneem als ik dat huis uitga.

- **Eet en drink wat je voor wordt gezet.** Weest niet kieskeurig en ga ook niet van huis tot huis om ergens de beste maaltijd of de beste verzorging te zoeken.

Wat Jezus Christus hier bedoelt is dat ik mij niet moet laten leiden door de welstand van de mensen waar ik op bezoek ga.

Stuurt de Heilige Geest mij naar een huis waar alleen maar water en brood op tafel staat en ik wordt uitgenodigd om te blijven eten, dan eet ik met plezier.

Brengt de Heilige Geest mij naar een huis waar een rijk vijf gangen diner op mij staat te wachten en ik word uitgenodigd om te blijven eten, dan eet ik met plezier.

Sleutelwoord hierin is: de Heilige Geest stuurt.

- **Weest tevreden met wat de mensen jullie willen geven.** Waar jullie ook komen in de dorpen en de steden.

Jezus Christus zegt dat een arbeider zijn loon waard is. Maar de hoeveelheid loon bepaal ik niet. En de wijze waarop, en wanneer ik het loon ontvang, bepaal ook niet. Het is aan God de Vader hoe en wanneer ik beloond zal worden voor wat ik '*gearbeid*' heb in Zijn wijngaard.

Overigens betwijfel ik of ik überhaupt nog aan '*loon*' zal denken als ik voor het aangezicht van de Heer zal staan. Ik denk dat ik dan op mijn knieën val en Hem aanbid en dat er verder maar weinig woorden uit mijn mond zullen komen. Ik zal té verbaasd zijn over Zijn aangezicht, Zijn Liefde. Ik denk dat ik Hem alleen maar mijn dankbaarheid kan tonen.

- **Jullie moeten de zieken genezen** in het huis waar je komt en jullie moeten de mensen vertellen dat het Koninkrijk van God Almachtig nabijgekomen is.

Deze twee dingen kunnen dus niet uit elkaar getrokken worden en gaan hand in hand. Kijk maar naar alles wat Jezus Christus heeft gedaan. Hij onderwees de mensen en genas de mensen. Hij onderwees de mensen en bevrijdde de mensen.

Wat is er mooier dan om de mensen de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aan te kondigen en om dat direct te duidelijk te maken in genezingen, bevrijdingen en zelfs opwekkingen uit de dood?

Misschien vind ik wel dat ik al die dingen helemaal niet kan. En dat klopt ook! Ik kan dat ook niet. Maar Jezus Christus **IN** mij wel!

Als ik een wedergeboren Christen ben dan heb ik de macht en de kracht om diezelfde werken te doen die Jezus Christus deed.

Waarom?

Omdat dat de werken zijn die God Almachtig van te voren voorbereid heeft (Ef. 2:10).

Jezus Christus bewees dat in de uitzending van de twaalf discipelen. Hij bewijst dat in dit Bijbelgedeelte over de uitzending van de zeventig. Hij zal dat bewijzen wanneer ik op sta en ga bidden voor diegene die de Heilige Geest op mijn pad brengt. Het is alleen een kwestie van doen!

- **Als mensen jullie niet willen ontvangen, ga dan weg en schud het stof van je kleding en schoenen.** Maar blijf verkondigen dat het Koninkrijk van God Almachtig nabijgekomen is.

Ik be- en veroordeel niemand want ik ben in niets beter dan de mensen in de wereld. Dat ik het cadeau van het geloof heb ontvangen (Ef. 2:8-9) maakt mij echt niet tot superieur mens.

Als het goed is maakt het geloofscadeau dat ik van God Almachtig heb gekregen, mij een mens die op een Bijbelse wijze 'heers'. Radah in plaats van Mashal. Dienend leiding geven in plaats van overheersen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat nie-mand zou roemen

Aan de ander kant geloof ik ook dat Jezus Christus zegt dat ik niet maar door moeten blijven gaan bij en met dezelfde mensen die Jezus Christus hebben afgewezen.

Ik vertel het Evangelie en wanneer er geen gehoor is, wanneer het woord dat ik spreek door de Heilige Geest geen ingang vind, dan draai ik mij en ga ik weg. Werp geen parels voor de zwijnen zegt een bekend (Bijbels) spreekwoord.

----- ... -----

Dat de afwijzing van Jezus Christus geen sinecure is bewijzen de verzen wel over de steden die Jezus Christus hebben afgewezen; Chorazin, Betsaïda, Kapernaüm. (zie *'de drie onboetvaardige steden'*).

Jezus Christus zegt zelfs dat wanneer die krachten die Hij getoond heeft in de genezingen, bevrijdingen en het opwekken uit doden, in Sidon en Tyrus waren gebeurd, dat deze steden zich allang bekeerd hadden. Wat Sidon en Tyrus betreft, lees het hoofdstuk over de *'Kananese (Syro-Fenicische) vrouw'*.

Jezus Christus is heel duidelijk: *wie naar u luistert, luistert naar Mij, wie u verwerpt, verwerpt Mij.*

----- ... -----

Hoe lang de zeventig weg zijn geweest is niet bekend. Maar gezien de afstanden die gelopen moesten worden zal dit toch enige dagen en misschien wel een paar weken zijn geweest.

Maar dan; dan komt het moment dat de zeventig terugkomen bij Jezus Christus. En zij kwamen in blijdschap terug, enthousiast omdat ze erachter kwamen wat de Kracht van Jezus Christus in hen betekende. Zelfs demonen gingen uit mensen op het woord van hen.

Ik kan niet anders zeggen dan dat de Heilige Geest een krachtig werk heeft gedaan in en door deze zeventig mensen.

----- ... -----

Maakt dit niet jaloers?

Weet dan dat diezelfde kracht van de Heilige Geest nog steeds werkzaam is, en nog steeds woont in al die miljoenen mensen die Jezus Christus hebben aangenomen als hun persoonlijke Redder en Verlosser.

Weet dan, dat die kracht van de Heilige Geest ook in mij zit.

Dat is ook de reden dat ik mij vaak afzet tegen het feit dat Christenen vaak gebedsgenezers uit de hele wereld naar Nederland halen om hier te bidden met mensen. Dat Christenen ook vaak evangelisten en apostelen uit de hele wereld naar Nederland halen om hier te vertellen over het Koninkrijk van God Almachtig.

Christenen in Nederland; waar zijn jullie dan? Wordt eens wakker?

Wanneer heb jij voor het laatst met iemand gebeden voor genezing?

Wanneer heb jij voor het laatst boze geesten uitgedreven uit iemand?

Je weet niet hoe dat moet?

Ik zeg dat de oplossing voor dat probleem simpel is en bestaat uit één woord: knie-o-logie. Op de knieën gaan en de controle en het werk overlaten aan de Heilige Geest.

Staat er niet in de Bijbel dat ik niet bang hoeft te zijn wat ik zal zeggen als ik in moeilijke omstandigheden ben gekomen? (Joh. 14:26).

📖 Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Zo hoeft ik ook niet bang te zijn als ik ga bidden met mensen, hen de handen op leggen, demonen gebied te vertrekken.

Het zal de Heilige Geest Zelf zijn die mij de woorden ingeeft die ik uit moet spreken. En het zal goed zijn!

----- ... -----

Ook en juist in Nederland is het gebed van Jezus Christus nog steeds actueel. Bidt de Heer om arbeiders, waarvan ik geloof dat er arbeiders genoeg zijn in Nederland, ze doen alleen niets! (de werkwilligen natuurlijk uitgezonderd).

Dus nogmaals: Christenen in Nederland, sta op; en doe iets! Ik zal zelf verbaasd staan over wat Jezus Christus door mij heen doet. Voor mijzelf is dit zo een geweldige geloofsboost. Als Jezus Christus door mijn handen heen iemand geneest of bevrijdt.

De blijdschap waarmee de zeventig in deze geschiedenis bij Jezus Christus terugkwamen zal mij ook ten deel vallen.

Weest niet bang want Jezus Christus zegt hier dat ik zelfs op slangen en schorpioenen zal kunnen stappen zonder dat mij dat zal deren. Niets en niemand kan mij schade toebrengen als ik voor Jezus Christus aan het werk ben. Zelfs satan in eigen persoon zal mij niet kunnen deren.

Satan zal als een bliksemschicht uit de hemel vallen. Met andere woorden; hij zal maken dat hij wekomt, want Jezus Christus de Overwinnaar is in-control, in opdracht van God de Vader.

----- ... -----

Ik ben zo onnoemlijk blij met het cadeau dat ik van God de Vader heb ontvangen. Met dat cadeau kan ik zo onnoemlijk veel betekenen voor de mensen om mij heen, waarbij het niet gaat om mij.

Want in II Kor. 10:3 zegt Paulus dat ik de kracht die in mij is moet gebruiken. Niet voor mijn eigen bestwil, maar om de bolwerken die tegen God Almachtig zijn te helpen slechten.

Jezus Christus noemt het zo: *Verblijd u niet dat de geesten aan u onderworpen zijn, maar verblijd u erover dat uw namen opgeschreven staan in de hemel.*

Halleluja!

God Almachtig was groot,

God Almachtig is groot

God Almachtig zal groot zijn **in** Jezus Christus.

Ik hoef alleen maar te volgen, want Jezus Christus heeft het mij allemaal voorgedaan.

Dus nogmaals: Christenen, sta op; en doe iets!

 II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Hoofdstuk 7.41

Het volgen van Jezus Christus

Jezus zegent de kinderen

(Mattheüs 19:13-15, Markus 10:13-16, Lukas 18:15-17)

Dat de discipelen het voorbeeld van de kinderen (nog) niet kunnen pakken blijkt uit dit Bijbelgedeelte. Zie ook wat ik eerder over 'de kinderen' heb geschreven.

Er worden kinderen bij Jezus Christus gebracht met de vraag of Hij voor hen wil bidden. De discipelen willen deze kinderen wegsturen, maar Jezus Christus springt in.

Hoe komen de discipelen erbij om deze kinderen weg te sturen? Deze kinderen die met groot vertrouwen en onschuld bij Jezus Christus komen om met zich te laten bidden?

Jezus Christus zegt hier zelfs dat het Koninkrijk der hemelen bevolkt zal worden door mensen die geloven als de kinderen.

Wat dat betreft zou dit verhaal goed passen in *de zaligsprekingen* van Mattheüs 5.

----- ... -----

De boodschap voor mij ligt er in om mijn onschuld weer terug te krijgen, mijn grenzeloze vertrouwen.

Let wel: Ik zeg dus niet dat ik naïef moet zijn. Maar als het om het geloof in God de Vader gaat; als het gaat om het verzoeningswerk dat God de Vader op touw heeft gezet om mij te redden; dan moet ik mijn vragen, mijn twijfels, mijn drang naar discussiëren maar eens van mij af zetten.

God Almachtig is God, en ik ben Zijn maaksel. Hij is als de Pottenbakker uit Jer. 18:1-6.

De pottenbakker maakt een pot zoals hij die wil hebben. En blijkt tijdens het kneden en masseren dat de pot niet de vorm krijgt die de pottenbakker voor ogen heeft, dan kneedt hij alle klei weer tezamen en begint opnieuw.

Ik heb nog nooit gehoord dat de klei protesteerde tegen de pottenbakker. Zo van: 'hey, wat maak je mij nu? Je moet mij niet zo en zo maken maar ik wil graag die vorm hebben!'

 Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Zoals ik het hier schrijf, druipt de belachelijkheid er van af, maar is dit niet vaak de realiteit als ik over God Almachtig, de Pottenbakker praat? Dat ik van God vraag om Zich aan mij te verantwoorden voor datgene dat Hij doet of gedaan heeft?

Kinderen doen dat niet, kinderen spreken de waarheid, zijn onschuldig en normaal gesproken vertrouwend van aard. Laat ik daarom goed acht geven op wat Jezus Christus hier zegt en doet.

Ik moet de zaken niet omdraaien.

Mensen moeten leren accepteren dat God Almachtig de touwtjes in handen heeft.

God Almachtig had voor de grondlegging van deze aarde al een plan met deze aarde en met de mensen die daarop wonen. Hij is in-control. Niet ik.

Hoofdstuk 7.42

Het volgen van Jezus Christus

Waarschuwing tegen struikelblokken

(Mattheüs 18:6-9, Markus 9:38-50, Lukas 17:1-2)

Deze paragraaf is in mijn ogen onlosmakelijk verbonden met de paragraaf 'waarschuwing tegen eerzucht'. Want daarin ging het erover dat ik mijn status, mijn eer, mijn trots moet afleggen en om te kunnen geloven als een kind.

Dit alles op de vraag van de discipelen wie de belangrijkste wel of niet zou zijn in het Koninkrijk der hemelen.

Jezus Christus heeft heel duidelijk aangegeven dat er geen onderscheid in het Koninkrijk der hemelen tussen mensen is, of zij nu arm of rijk zijn, dun of dik, bruin of geel, er is geen aanzien des persoons (Rom. 2:11, Ef. 6:9, Kol. 3:25 e.a.) .

Jezus Christus wijst er eerder op dat zoals een kind in zijn onschuld het volste vertrouwen heeft in zijn ouders, ik ook onschuldig moet worden. Dat ik mijn wantrouwen moet laten varen en gewoon moet vertrouwen.

Vertrouwen op wat God Almachtig gesproken heeft in het O.T. Vertrouwen op wat Jezus Christus als Gods Zoon spreekt in het N.T. Er is in deze geen onderscheid tussen het O.T. en het N.T. Tenslotte is het één Bijbel.

Let wel! Hier komt mijn stokpaardje weer! Dit vertrouwen op God Almachtig kan ik alleen krijgen door het Woord van God zelf te lezen, de Bijbel. Om zélf met God te praten over dingen die ik niet begrijp of de twijfels die ik heb. In Joh.16:8 staat dat het de Heilige Geest Zelf is die **overtuigt** van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Met andere woorden; als ik God Almachtig iets oprecht vraag, vanuit een positieve hartsgesteldheid, zal de Heilige Geest mij onderwijzen. Hij zal mij vertellen omtrent het hoe en wat. En ja, het moet gezegd worden dat God vaak ander mensen gebruikt om tot mij te spreken.

Maar wat andere mensen ook spreken, het kan en mag *nooit* tegen de Bijbel ingaan. Want God Almachtig zal nooit iets tegen Zichzelf in doen.

📖 Rom. 2:11 Want er is geen aanzien des persoons bij God

📖 Ef. 6:9 En heren, doe hetzelfde bij hen; laat het dreigen achterwege. U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

📖 Kol. 3:25 Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugkrijgen; en er is geen aanzien des persoons.

📖 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel

Natuurlijk is het goed om te leren van mensen uit de kerk of gemeente. Maar denk er aan dat ook deze mensen alleen maar de weg kunnen wijzen.

Andere mensen kunnen mij nooit de hemel in krijgen.

En daarbij, mensen zijn mensen, dus ik zélf toetsen of de woorden die tot mij gesproken worden zo zijn als zij zeggen.

----- ... -----

Het is Jezus Christus Zelf die de schriftgeleerden, de Farizeeën en Sadduceeën (de religieuze leiders) steeds weer vanuit de Bijbel terecht wijst. Dat zij de mensen een juk en lasten opleggen die niet te volbrengen zijn.

Ik wil zeker niet elke kerk of gemeente beschuldigen dat zij hetzelfde doen met *'hun'* onderdanen, maar ik moet alert zijn.

Ik zeg het nog maar een keertje: Niemand kan voor mij een persoonlijke relatie met God de Vader tot stand brengen. Een relatie zoals bijvoorbeeld met mijn aardse vader of moeder. Dat is toch echt iets wat ik zelf moet doen.

----- ... -----

In het Bijbelgedeelte over het *'geloof hebben als een kind'*, heeft Jezus Christus wel een ernstige waarschuwing uitgesproken voor diegenen die kinderen van het geloof af proberen te praten.

En ik durf deze stelling uit te breiden, dat **iedereen** die een gelovige van het geloof af probeert te praten hier bedoeld wordt.

Betekent dit dan dat ik helemaal geen vragen mag stellen? Dat ik niet mag twijfelen? Dat ik niet mag discussiëren?

Daar heb ik het allemaal niet over, maar ik kan vragen stellen, twijfels hebben en willen discussiëren vanuit een negatieve kritische houding of vanuit een positieve kritische houding.

Een houding van *'ik geloof het toch allemaal niet'* of een houding van nieuwsgierigheid.

Zijn het de discipelen zelf niet die Jezus Christus met allerlei vragen bestoken?

Ik geloof echt dat Jezus Christus hier de mensen bedoelt die van tevoren al voor zichzelf hebben uitgemaakt dat zij niet willen geloven.

Dat zij in God de Vader helemaal **niet** hun Meerdere zien en ook niet willen zien. Laat staan in Jezus Christus, Gods Zoon.

Dit zijn de mensen die dus automatisch een keuze hebben gemaakt **voor** de invloed van satan. En satan zal hun ongeloof, hun negativiteit, hun kriticisme alleen maar groter en groter maken, in de hoop dat ik hetzelfde gaat doen. En dan krijg je wat Paulus schrijft in I Kor. 1:18 dat voor deze mensen het Evangelie van Jezus Christus een dwaasheid is.

Maar Jezus Christus is duidelijk; Als ik iemand ben die op bovenstaande wijze het geloof in Jezus Christus afwijs, dan zal ik het zwaar krijgen.

----- ... -----

In *mijn mijmeringen* heb ik al veel geschreven over wat satan in de mens doet; het teweeg brengen van misère, ellende en dood.

Ik creëer alleen maar een helse periode voor mijzelf door Jezus Christus af te wijzen. Het zou beter voor mij geweest zijn dat ik met een molensteen om mijn nek gehad in het water gegooid zou worden en dat ik verdronken zou zijn.

Waarom?

Wanneer ik verdrink is de strijd om te leven binnen een paar minuten afgelopen.

De helse periode die ik mijzelf creëer door Jezus Christus af te wijzen is niet een strijd die een paar minuten duurt. Deze periode kan onnoemlijk lang zijn, in helse pijnen.

Kijk maar naar I Petr. 3:19-20 waar staat dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te vertellen.

Deze mensen hebben dus ruim 2.400 in dat dodenrijk vertoefd doordat zij op aarde God Almachtig hadden afgewezen. 2.400 Jaar in een *helse* omgeving.

-----...-----

Jezus Christus dreigt hier niet, Hij waarschuwt.

Mens!; kom terug, keer weer terug naar God de Vader, alleen bij Hem is LEVEN. Alle andere keuzes leiden tot de dood, tot satan.

----- ... -----

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Mijn advies aan mensen die gevoelig zijn voor ongeloof, kleingeloof, voor de twijfels en discussies is om deze uit de weg te gaan. Zoek ze gewoon niet op, want een ex-alcoholverslaafde laat je ook geen colaatje drinken in een café.

Ik moet mij richten op positief ingesteld personen. Mensen, eerstelingen, ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig die mij de weg kunnen wijzen.

Ik durf namelijk de stelling aan dat mensen die zich zo tégen het Evangelie van Jezus Christus keren, ten diepste verwond zijn. De omstandigheden hebben bij hen iets kapot gemaakt waardoor ze onzeker, wantrouwend, verdrietig zijn. En in plaats van dat ze naar anderen willen horen, willen ze alleen maar hun eigen stem horen. Anderen vertrouwen ze niet meer. Dus God Almachtig **in** Jezus Christus vertrouwen zij ook niet meer!

Het is mij namelijk opgevallen, dat wanneer ik iets over Jezus Christus tegen dit soort mensen wil vertellen, dat zij vaak uitgebreid de tijd willen nemen om mij te vertellen waarom zij het geloof maar belachelijk vinden, en waarom zij het bestaan van God Almachtig ter discussie stellen.

Wanneer ik hen uit respect uit laat praten, en ik vraag hen daarna of zij mijn kant van het verhaal eens willen horen dan sluiten zij zich daarvan af, dat willen zij helemaal niet horen.

Mijn (innerlijke) vraag aan hen is dan altijd wat Jezus Christus hen aangedaan heeft dat zij zó argwanend, negatief en wantrouwend zijn.

----- ... -----

In Markus staat beschreven dat Jezus Christus voor de tweede maal aankondigde dat Hij overgeleverd zou worden aan de mensen en dat Hij gedood zou gaan worden.

Daarna hebben de discipelen nog een woordenwisseling over wie het belangrijkste wezen zou in het koninkrijk der hemelen.

Die laatste gedachte geeft aan dat zij nog steeds leefden in de gedachte dat Jezus Christus het Joodse volk zou bevrijden van de Romeinse overheersing. Dat Jezus Christus koning over de Joden zou gaan worden en dat zij, die al drie jaar met Hem optrokken, toch op zijn minst een belangrijke functie zouden krijgen in dat koninkrijk, met alle geneugten die daarbij horen.

----- ... -----

Johannes vertelt op een gegeven moment aan Jezus Christus dat hij iemand heeft gezien die ook demonen uitdreef in de Naam van Jezus Christus, terwijl hij helemaal geen volgeling was van hen en dat hij hem dat verboden had.

Jezus Christus antwoordt dat hij dat helemaal niet had hoeven te doen omdat er niemand is die een kracht doen kan in de Naam van Jezus Christus om daarna kwaad van Hem te spreken. Dat kan gewoon niet.

Voor mij zit hier een belangrijke les in. Veel mensen (Christenen niet uitgezonderd) denken vaak dat zij *'hun'* bediening, *'hun'* beroep, *'hun'* functie of *'hun'* taken moeten beschermen. Een vorm van exclusiviteitsgedachte.

'Alleen ik heb die bediening, ik ben er in opgeleid' en dat soort gedachten.

Maar wat nu als er een *'buitenstaander'* op staat en die doet dezelfde dingen ik, in de Naam van Jezus Christus, en ook nog met hetzelfde resultaat?

----- ... -----

Uit het dagelijks leven is mij dit meerdere malen overkomen.

Nadat ik meer dan vijftientig jaar in het bedrijfsleven gewerkt had, waarvan vele jaren als zelfstandige, werd ik gevraagd of ik wilde lesgeven aan een ROC. Ik heb daar mee ingestemd en ben gewoon begonnen. Ik heb mijn bevoegdheid gehaald en hurrie up!

Maar het is ongekend welke tegenstand ik als zgn. *'zij instromer'* heb gehad van mensen die hadden gestudeerd voor leraar. Mensen die hun tweede en soms zelfs eerste graad hadden behaald.

Dat een *'zij-stromer'* zomaar hetzelfde kan doen als een gestudeerde leraar, en ook nog hetzelfde verdient, dat is toch uit den boze!

Dat ik meer dan vijftientig jaar ervaring heb in het bedrijfsleven wordt als onbelangrijk beschouwd. En dat deze gestudeerde leraren nog nooit één dag in het bedrijfsleven hadden gewerkt was ook onbelangrijk. Wat een kortzichtigheid.

De jaloezie was zó groot dat ik uiteindelijk mijn baan na zes jaar maar heb opgegeven. Het was het mij gewoon niet waard!

----- ... -----

Jezus Christus is hier heel duidelijk in.

Het is **niet** de mens die in-control is bij bevrijdingen en genezingen of als het gaat om geestelijke zaken.

Het is de Heilige Geest, God Almachtig Zelf, Die in-control is. En God is heel goed in staat om die mens die genezing nodig heeft of bevrijding, te beschermen. Ik moet daar niet zo paniekerig over doen.

Hetzelfde hoor ik ook vaak in kerken en gemeenten. Religieuze leiders die zeggen dat zij zijn aangesteld om '*hun gelovigen*' te beschermen tegen dwaalleer.

Voor mij is dit onzin, want het is **de Heilige Geest** Die beschermt en niet de mens die ook een zondaar is, in welke functie hij of zij ook is aangesteld. Deze gedachte van bescherming van de mens beschouw ik ook als een exclusiviteitsgedachte.

Natuurlijk ken ik die Bijbelgedeelten wel waar religieuze leiders opgedragen wordt om hun volgelingen te beschermen, maar in mijn overtuiging doe je dat niet door iedereen en alles maar van hen weg te houden. Zo voeden de meeste mensen hun kinderen gelukkig ook niet op!

De prioriteit van religieuze leiders hoort zijn: Gebed en onderwijs.

Ook dát staat in de Bijbel. (Hand. 6:4)

 Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat wanneer er iemand is die **in** de Naam van Hem spreekt, nooit iets kwaads over Hem kan zeggen. Let op: over Hem; over Jezus Christus Zelf.

Jezus Christus zegt niet dat die persoon nooit iets kwaads over mij als Christen kan zeggen; alhoewel dat ook niet netjes zou zijn, maar dat is niet wat Jezus Christus bedoelt.

Iedereen die een ander helpt door hem te genezen of te bevrijden en hij doet dit in de Naam van Jezus Christus, is **vóór** Jezus Christus en **kan niet tegen** Hem zijn.

Want in het uitspreken van de Naam van Jezus Christus geeft deze persoon aan dat hij de genezingskracht of de bevrijdingskracht niet van zichzelf heeft. Deze krachten komen **in** Jezus Christus direct van God de Vader.

Als ik op zo een wijze voor een ander bid, wordt dit door Jezus Christus gezien als een daad van goedheid.

Als ik een discipel van Jezus Christus ben, kom ik daar openlijk voor uit. Dus wanneer ik genees en bevrijd in de Naam van Jezus Christus; dan weet ik dat ik mijn hemelse beloning daarvoor echt niet zal verliezen.

Elke daad voor de Heer, voor Jezus Christus zal worden bijgeschreven in het Boek van God Almachtig, waarin alle daden van de mensen beschreven staan. (Openb. 20:12)

----- ... -----

Het misleiden van de kinderen van God Almachtig (kinderen én volwassenen), dat wordt zwaar aangerekend. Jezus Christus is hier heel ernstig in en benoemt dit met een aantal verschillende voorbeelden :

- Als mijn hand mij doet struikelen; of te wel: als mijn hand mij doet zondigen; laat ik hem er dan maar vanaf hakken, want het is beter dat ik lichamelijk verminkt het Koninkrijk van God Almachtig in ga dan dat ik met twee handen de hel in ga. (Mark. 9:43)
- Als mijn voet mij doet struikelen; of te wel: als mijn voet mij doet zondigen; laat ik hem er dan maar vanaf hakken, want het is beter dat ik lichamelijk verminkt het Koninkrijk van God Almachtig in ga dan dat ik met twee voeten de hel in ga. (Mark. 9:45)
- Als mijn oog mij doet struikelen; of te wel: als mijn oog mij doet zondigen; laat ik hem er dan uitrukken, want het is beter dat ik lichamelijk verminkt het Koninkrijk van God Almachtig in ga dan dat ik met twee ogen de hel in ga. (Matt. 5:29)

-----...-----

Dat Jezus Christus hier drie maal een voorbeeld geeft, betekent dat het een **zeer ernstige zaak is**. Want een zaak staat vast wanneer er twee of drie getuigen zijn (II Kor. 13:1, Deut. 17:6)

Als ik tot bekering ben gekomen en ik heb Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser aangenomen, dan wil dit niet zeggen dat ik gelijk van alle verleidingen uit de wereld af ben. Was dat maar waar!

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken.

Mark. 9:43 En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur,

Mark. 9:45 En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur,

Matt. 5:29 Als dan uw rechteroog u doet struikelen, ruk het uit en werp het van u weg, want het is beter voor u dat een van uw lichaamsdelen te gronde gaat en niet heel uw lichaam in de hel geworpen wordt.

II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

Deut. 17:6 Op de verklaring van twee of drie getuigen moet hij dient te sterven, gedood worden; hij mag niet gedood worden op de verklaring van slechts één getuige.

Had ik voor mijn bekering een zwakte voor seksuele zaken, dan is dit na mijn bekering echt niet opeens weg. Was ik voor mijn bekering verslaafd aan alcohol, dan is dit na mijn bekering echt niet opeens weg en noem maar op.

Door mijn bekering **in** Jezus Christus mag ik die verslaving aanpakken, mag ik die seksuele zwakheden van mij aanpakken om tot volledige vrijheid te komen. En **met** Jezus Christus is succes gegarandeerd. Tenminste als ik dicht bij Hem blijf.

Maar als ik bekeerd ben en ik geef toch bewust toe aan mijn seksuele zwakheden of mijn verslaving, dan zal satan zeker bij mij terug komen met zeven andere demonen bij zich, en zij zullen zich opnieuw in mij komen nestelen. En het zal met mij erger worden als daarvoor. (Matt. 12:43-45).

Let wel! het sleutelwoord hierin is 'bewust zondigen'.

----- ... -----

Concreet voorbeeld?

Als ik alcohol verslaafd ben (geweest) vóór mijn bekering; dan ga ik na mijn bekering geen café opzoeken. Ook niet om een colaatje te drinken. Ik breng mijzelf dan in zeer moeilijke omstandigheden en de kans is zeer groot dat ik zelf ook weer alcohol ga drinken.

Het is dan voor mij beter om die plaatsen te vermijden.

Als ik een zwakheid heb voor seksuele zaken, moet ik leren om de TV vaker uit te zetten of zelfs misschien wel uit huis te doen. Om mijn computer met een filter uit te rusten zodat ik niet meer zo gemakkelijk in aanraking kom met allerlei seksuele verleidingen die mij doen zondigen in begeerte, lust en zelfbevrediging.

Dat Jezus Christus hier woorden gebruikt als 'ruk hem uit', 'hak hem af', geeft aan hoe moeilijk deze zaken zijn. En dat Jezus Christus dat ook erkent. Dat Hij hier zeker niet als een wals maar even overheen loopt of verslaving bagatelliseert.

Loskomen van oude gewoonten, loskomen van verslaving is het aller-moeilijkste wat een mens kan overkomen. En als ik dit alleen moet doen is het een bijna onmogelijke opgave.

Mét Jezus Christus worden de onmogelijke zaken ineens wél mogelijk. En als ik hierin slaag mét Hem ben ik als het zout dat smaakt geeft aan het voedsel. Of te wel; ik zal een geweldige getuige zijn voor mensen die hier ook mee worstelen.

☞ Matt. 12:43-45 Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weg-gegaan ben; en wanneer hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin. Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.

Slaag ik hierin niet en geef ik toe aan mijn oude gewoonten, dan ben ik als zout dat zijn kracht en smaak verloren heeft. Het heeft geen enkel doel meer.

Zeg ik hier dat ik na mijn bekering nooit meer zondig? Nooit meer een pilsje drink? Nooit meer voor de bijl ga als ik TV kijk?

Herstel en genezing, vergeving en verzoening zijn een proces.

Natuurlijk kan God Almachtig **in** Jezus Christus in één vingerknip mij genezen en bevrijden. Mijn ervaring is echter dat God dat niet zo vaak op deze wijze doet. God wil dat ik leer van het herstel en genezing, God wil dat ik leer van vergeven en verzoenen

Als ik in dat proces 'bezwijk' voor de verleiding, dan zal dat een schuldgevoel bij mij kweken. En in dat schuldgevoel mag ik tot Jezus Christus gaan en mijn 'bezwijken' eerlijk aan Hem vertellen.

Dat heet 'het belijden van zonden'.

En God Almachtig zegt dan in I Joh. 1:9, dat wanneer ik mijn 'vallen' eerlijk tegen Hem zeg en dat ik (weer) zal proberen om mijn leven te beteren, dat Hij trouw en genadig is om mijn zonden te vergeven en mijn ongerechtigheden te reinigen.

Hoe vaak?

Zo vaak als nodig is. Dàt is mijn God Almachtig in Jezus Christus.

-----,..-----

Laat ik als Christen blij zijn wanneer er andere mensen zijn die in de Naam van Jezus Christus goeds doen aan mensen. Laat ik hen be- en veroordelen om wie zij zijn, of zij wel of niet Christen zeggen te zijn, of zij wel of niet tot dezelfde denominatie behoren als ik.

Het gaat God Almachtig niet mij. Het gaat God erom dat de Naam van Jezus Christus verhoogd wordt in die andere persoon en dat Hij Zelf daardoor verheerlijkt wordt. En dat verhogen van Jezus Christus wordt gedaan wanneer er krachten gedaan worden in Zijn Naam.

Als ik pas bekeerd ben dan is het goed om mij aan te sluiten bij een kerk of gemeente. Om wedergeboren Christenen om mij heen te hebben. Om hen in vertrouwen te nemen waar het mijn zwakke punten en verleidingen betreft. Om samen met hen te bidden voor bevrijding en om die plaatsen waar de verleiding mogelijk te sterk wordt, links te laten liggen.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Hak ze af, ruk ze uit, laat ze niet meer bij jou of in jouw buurt te vinden zijn.

Het woord '*sociale controle*' heeft bij ons vaak een negatieve klank.

Maar in deze zaken is *sociale controle* fantastisch. Dat ik mensen om mij heen heb waar ik terecht kan als het moeilijk wordt, waar ik met mijn vragen terecht kan, waar ik kan huilen en lachen. En dat er mensen zijn die mij oprecht vragen hoe het met mij is en of ik de strijd (nog) wel aan kan.

Dit geldt echt niet voor pas bekeerde mensen alleen, dit geldt voor alle Christenen; dit geldt ook voor mij!

Heb zout in uzelf en leef met elkaar in vrede. Of te wel: wees een smaakmaker. Niet alleen voor jezelf, maar juist ook voor anderen, die Jezus Christus nog niet hebben aangenomen als hun persoonlijke Redder en Verlosser.

Hoofdstuk 7.43

Het volgen van Jezus Christus

Het verloren schaap

(Mattheüs 18:10-14)

Ik kan het geloven of niet: **GOD houdt van mij!**

Als ik dat niet aan kan nemen of als ik die uitspraak alleen maar spottend bekijkt dan moet ik afvragen: wát heeft Jezus Christus in mijn leven gedaan, dat ik zó argwanend, negatief en wantrouwend ben geworden.

Is het ten diepste niet zo dat **mensen** mij beschadigd hebben, en dat er veel kerken en gemeenten zijn die daar hun steentje aan hebben bijgedragen?

Maar kan en mag ik dat dan God Almachtig verwijten?

Wijs mij één plek in de Bijbel aan waar staat dat God Almachtig mij **NIET** lief heeft.

Wijs mij één plek in de Bijbel aan waar staat dat God Almachtig het op mij gemunt heeft, dat Hij de dingen veroorzaakt heeft die mij zo argwanend, negatief en wantrouwend hebben gemaakt.

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* al vaker het verhaal verteld dat Willem Ouweneel in zijn boekje '*mijmeringen*' schreef, over die auto die ik kocht bij de garage. Een auto mét een handleiding.

In die handleiding staat wel dat de motor van mijn nieuwe auto op benzine loopt, maar de fabrikant noch de garage in mijn portemonnee kan kijken. En aangezien diesel goedkoper is dan benzine heb ik toch minstens het recht om voor de goedkoopste variant te kiezen?

Met als gevolg dat mijn auto even later walmend en schokkend tot stilstand komt.

De grote vraag was en is dan: Kun ik de fabrikant of de garage aansprakelijk stellen voor het feit dat mijn auto stil komt te staan omdat ik diesel in mijn benzinetank heb gegooit?

Natuurlijk is het bovenstaand voorbeeld bizar. En iedereen zal zeggen dat de bestuurder van die auto eigenwijs en koppig was om niet te luisteren naar de fabrikant en de garage. En dat hij stom was om niet de handleiding te raadplegen.

Maar is het niet zo dat God Almachtig mij óók een handleiding heeft gegeven in de vorm van de Bijbel? Maar is het vaak ook niet zo dat ik deze handleiding aan de kant gooi? Dat ik helemaal niet weten wat de Fabrikant of de autogarage te zeggen heeft?

Ik vind mijzelf heel goed in staat om zelf te beslissen wat ik doe en hoe ik het doe. Daar heb ik helemaal niemand voor nodig.

Maar als mijn levensmotor walmend en schokkend tot stilstand komt, dan ben ik vaak de eerste die God Almachtig als Fabrikant aansprakelijk stel voor al dat onheil.

----- ... -----

Laat mij toch eens reëel worden. Als ik met deze argumentatie en met dit soort gedrag in een rechtszaak terecht zou komen dan zou mijn betoog door de rechter compleet van tafel worden geveegd. Dan zou de rechter maar één oordeel kunnen vellen: schuldig op alle feiten.

God Almachtig heeft Zijn handleiding gegeven.

En zelfs als ik die handleiding weggegooid heb;

En zelfs als ik niets wil weten van die handleiding en de inhoud daarvan;

En zelfs als ik niet naar de stem van God Almachtig wil horen;

Dat God Almachtig mij dan nog niet alleen laat?

God Almachtig heeft mij lief.

Hij heeft mij gemaakt.

----- ... -----

Joh. 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Jezus Christus haalt in dit Bijbelgedeelte een voorbeeld aan van de schaapherder.

Als de schaapherder honderd schapen heeft, en er loopt er één weg, dan laat de schaapherder die negenennegentig schapen alleen om dat ene verloren schaap te gaan zoeken.

Met andere woorden; als ik, doordat ik de verkeerde brandstof in mijn tank heb gegooit aan de kant van de weg stil komt te staan; dat ik mag vertrouwen dat God Almachtig naar mij op zoek is. En misschien gebruikt Hij *mijn mijmeringen* daar wel voor.

In de Bijbel staat het zo: **📖 Joh. 3:16:** *Al zo lief heeft God de wereld gehad (jou en mij.....) dat Hij Zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben*

Vertel mij;

Wat is er slecht aan het bovenstaande?

Wat is er negatief aan het bovenstaande?

Waarom zou ik tegenover het bovenstaande wantrouwend moeten staan?

Dus nog een keer: Ga terug naar God Almachtig.

En als je Zijn bestaan in twijfel trekt, heb dan eens het lef om Hem dat gewoon eerlijk te vertellen.

Ik ben er van overtuigd als jij vanavond aan de rand van jouw bed op de knieën gaat om met al je ongeloof, argwaan, negativiteit, eerlijk aan God Almachtig te vragen óf Hij bestaat, dat God je daarvan zal overtuigen.

Hoe?

Laat dát maar aan God Almachtig over. Misschien door woorden, misschien door een droom of een visioen, misschien wel door een hoorbare stem, of misschien wel door het lezen van de Bijbel. Of misschien zelfs wel door het lezen van *mijn mijmeringen*.

Hoofdstuk 7.44

Het volgen van Jezus Christus

De kerkelijke tucht

en de onbarmhartige knecht

(Mattheüs 18:15-19, Lukas 17:3-4, Mattheüs 18:20-35)

In deze Bijbelgedeelten staat een onderwerp beschreven dat jammer genoeg niet vaak in kerken of gemeenten wordt toegepast, maar dat veel problemen zou voorkomen als het wél werd toegepast.

In mijn ogen wordt hier door Jezus Christus een blauwdruk van een optimaal functionerende kerk of gemeente neergelegd.

Ik heb in *mijn mijmeringen* wel eens geschreven dat ik voorstander ben van een 'vorm' van sociale controle.

Al hoewel sociale controle bij ons een negatieve klank heeft, kan een beetje sociale controle helemaal geen kwaad. Vooral omdat niet alle mensen even sterk zijn. De ene is meer gevoelig voor een bepaald iets dan de ander. Zo zal een ex-alcoholverslaafde het alcoholgebruik van anderen misschien wel als een pijnlijke herkenning ervaren.

Als er af en toe eens wat meer aan elkaar gevraagd wordt hoe het er mee gaat en hoe het met een afgezworen zwakheid gaat, zouden veel problemen voorkomen worden.

Vaak is echter de gedachte: *'laat ik er maar niet over beginnen, want misschien kwets ik hem daar wel mee'*.

Maar stel nu dat ik een broeder of een zuster zie zondigen, bewust zie zondigen. Maak ik het bespreekbaar of laat ik het voor wat het is?

Ik heb dit namelijk zelf bij de hakken gehad. Zonder nu mijzelf schoon te willen praten of aan te geven dat ik nu zo een heilig boontje ben, maar ik heb er enorm mee gezeten. En het laatste wat ik wilde was om die persoon te veroordelen of te kwetsen.

Moet ik hem vragen waarom hij op dat moment zondigde? Moet ik net doen of ik niets gezien heb?

Vervelend en verwarrend, terwijl Jezus Christus heel eenvoudig een driestappen plan voorschrijft.

1. Maak het bespreekbaar met die broeder en vraag gewoon op de man af wat jij gezien heb, dat hij bewust zondigde.

Als hij zijn zwakheid met jou wil delen, kun je er samen voor bidden. Dan kun je samen de demon die deze zwakte bij hem aanwakkert binden in de Naam van Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is (Matt. 18:18). En je kunt die broeder ontbinden. Of te wel, het web waarin hij verstrikt is geraakt laten opruimen door de engelen van Jezus Christus.

📖 Matt. 18:18 Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

Voer zo een gesprek onder vier ogen. Niemand heeft daar op dit moment iets mee te maken. Jezus Christus zegt in het geval dat deze broeder zijn zwakheid belijdt en dat je samen het bij de Heer kunt brengen dat je de broeder gewonnen hebt. (Matt. 18:15). Want is het niet zo dat wanneer twee of drie mensen in de Naam van de Heer aanwezig zijn, Jezus Christus door Zijn Geest daar ook aanwezig is? (Matt. 18:20)

📖 Matt. 18:15 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen

2. Als die broeder ontwijkend is en er niets van wil horen, als hij zichzelf op de één of andere wijze goedpraat of rechtvaardigt, dan maak je een nieuwe afspraak met hem. Neem dan één of twee andere broeders mee en breng het onderwerp opnieuw ter sprake.

📖 Matt. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

Als die broeder dan wel zijn zwakheid erkent en belijdt kun je hetzelfde doen als onder punt één, en je heb je broeder gewonnen. Want is het niet zo dat wanneer twee of drie mensen in de Naam van de Heer aanwezig zijn, Jezus Christus door Zijn Geest daar ook aanwezig is?

3. Maar als die broeder weigert om zijn zwakheid te erkennen, en weigert dit te belijden voor elkaar en de Heer, dan blijft er niets anders over om het openlijk in de kerk of de gemeente neer te leggen. In de hoop dat deze broeder op zijn schreden terugkeert en met zijn zwakheid naar God Almachtig toe gaat.

Zo niet: laat hem dan maar links liggen, want hij weigert dan om de handleiding die God Almachtig gegeven heeft, op zijn leven toe te passen. En om te voorkomen dat hij door zijn gedrag misschien anderen besmet, kun je hem het beste de toegang tot de kerk of gemeente ontfeggen. Ja ook wanneer die broeder of zuster een belangrijke positie inneemt in de kerk of gemeente of deze misschien zelfs wel financieel ondersteunt door zijn tienden te geven of offers.

Nogmaals: wat jammer dat ik dit maar zelden heb zien functioneren in een kerk of gemeente.

----- ... -----

Laat ik mijn eigen verhaal in deze vertellen:

Ik ben christelijk opgevoed en heb op mijn achttiende jaar belijdenis van het geloof afgelegd. Maar ik ben toch in diepe zonden gevallen. Ik heb mijn toenmalige vrouw op een verschrikkelijke wijze bedrogen door overspel.

Midden in dit overspel heb ik bezoek gekregen van twee leidinggevende broeders (ouderlingen) die mij kwamen terechtwijzen en mij aankondigde dat ik niet meer aan de tafel des Heren mocht deelnemen.

Maar ik was al te ver heen, het point of no-return was ik al gepasseerd. En wat deze broeders ook zeiden, het maakte niet meer uit. Ik ging door met mijn overspel. Kerk of geen kerk.

Mijn overspel leidde ertoe dat mijn huwelijk na zes jaar ontbonden werd, met alle verdriet en pijn tot gevolg.

Ik schrijf dit niet met trots, maar als waarschuwing om niet in dezelfde valkuilen te vallen waarin ik gevallen ben. Het zijn inktzwarte bladzijden uit mijn leven, zoals ik er vele heb.

Toen ik in 1984 hertrouwde en door mijn schoonouders gevraagd werd om alsjeblieft mee te gaan naar de kerk waar zij bij behoorden gaf ik daar gevolg aan. Dit uit diep respect voor mijn schoonouders, die ondanks het enorme verdriet dat zij hadden omtrent wat ik allemaal veroorzaakt had mij nooit hebben laten vallen.

In die kerk ben ik op een enorme wijze door God Almachtig aangeraakt (ik heb dat verhaal elders in *mijn* mijmeringen al opgeschreven). Ik kon er niet omheen. En doordat de predikant van deze kerk wekenlang bij ons op bezoek is geweest om uit de Bijbel te onderwijzen heb ik uiteindelijk mijn hardnekkige en eigenwijze knieën gebogen voor de Almachtige God.

Maar toen ik lid wilde worden van die betreffende kerk, kon dit niet; vanwege het overspel, vanwege de echtscheiding. Ik heb toen openbare schuldbelijdenis moeten doen voor de kerkenraad van de kerk waarvan ik lid wilde worden plus de kerkenraad van de kerk waar ik daarvoor lid van was. Dat waren twee verschillende denominaties.

Er werd bij hoge uitzondering dus een gezamenlijke kerkenraadsvergadering uitgeschreven (tussen twee verschillende reformatorische denominaties). En voor beide kerkenraden heb ik schuldbelijdenis gedaan.

Maar ook toen was het nog niet goed. Die zondag daarop moest ik in het midden van de hele gemeente opstaan en werd de kerkgemeente gevraagd om mij te vergeven en om mij te accepteren nadat ik schuldbelijdenis had gedaan wegens overtreding van het zesde gebod.

Misschien denk je nu dat ik openlijk aan de schandpaal genageld werd, maar zo voelde dit niet.

Sterker nog: ik stond hier helemaal achter omdat ik niets liever wilde dan schoongewassen worden van mijn zonden, om verzoend te worden met God Almachtig. En wanneer God dit van mij vroeg om deze weg te gaan, dan zou ik dat doen.

Het heeft daarna nog meer dan tien jaar geduurd voordat ik de genade van God Almachtig kon accepteren dat mijn zonden vergeven waren. (Ook dit weer als waarschuwing).

Het is een diep, moeilijk en zeer pijnlijk proces geweest. Een proces dat ik alleen maar kon volhouden omdat Jezus Christus mij in alle zaken die op tafel moesten komen voorgegaan is. Dat is wat overspel en echtscheiding teweegbrengt.

----- ... -----

Deze ervaring zie ik hier een beetje beschreven door Jezus Christus.

Dit principe van open zijn, van eerst alleen met de '*zondaar*' gaan praten, dan met één of twee broeders daarbij (of als het een vrouw betreft, zusters), en dan bij hardnekkige weigering om de zonde te belijden dan maar ten lange leste openlijk bekend te maken in de kerk of gemeente.

Ik heb mij echter in alle jaren daarna afgevraagd waarom ik dat corrigerende principe niet meer zag functioneren in de kerk of gemeente.

En weet je waarom? Omdat het altijd een veroordeling in zich heeft. Immers jij, of de broeders die komen praten staan, altijd aan de *goede* kant van de lijn. Die broeder heeft gezondigd en dan is het makkelijk praten, want hij staat aan de *verkeerde* kant van de lijn.

Dat is ook de reden dat ik in deze paragraaf ook direct de paragraaf van de 'onbarmhartige knecht' erbij betrek omdat daarin Jezus Christus het antwoord geeft op de vraag hoe vaak je een broeder moet vergeven. Niet éénmaal, niet tweemaal, niet driemaal, maar tot zeventig maal zeven maal. (Matt. 18:22)

Als het een zonde van een broeder betreft die mij eigenlijk niet aangaat, kan ik misschien nog tot deze vergeving komen. Dan heeft het een hoog geestelijk karakter.

Maar stel dat die broeder mij belazerd heeft; stel dat ik nog een heleboel euries van hem te goed heb? Hoe vaak laat ik dit dan gebeuren? Hoe vaak vergeef ik hem daarvoor?

Of stel ik ben mishandeld? Kun ik dan vergeven? En als die broeder dan om vergeving vraagt en gebeurt weer? Hoe ga ik daar mee om?

Of hoe ga ik om met broeders en zusters die incest gepleegd hebben? Die seksueel misbruik gepleegd hebben? Die in de gevangenis gezeten hebben?

----- ... -----

Als ik praat over het volgen van Jezus Christus is dit onderwerp misschien wel het allerbelangrijkste onderwerp. En tegelijk waarschijnlijk ook het moeilijkste onderwerp, waar heel en heel veel gebed, wijsheid en geduld voor nodig is.

Maar ik kan er niet omheen, Jezus Christus gaat er ook niet omheen.

Ik moet ook erkennen dat zoals de maatschappij en ook de kerkelijke maatschappij vandaag de dag ingericht is, de terugkomst van zo een 'dader' wel heel erg moeilijk ligt. En bij mijn weten alleen mogelijk is door *open* te zijn.

Openlijk te communiceren, openlijk de onderwerpen te benoemen en een vorm van sociale controle toe te passen. Niet uit een gedachte van veroordeling, maar uit deze christelijke gedachten die Jezus Christus mij hier leert.

----- ... -----

Matt. 18:22 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal ik mijn broeder die tegen mij gezondigd heeft ver-geven? Tot zeven-maal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u; niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zeven maal

In mijn ogen is de kern van het onderwerp dat Jezus Christus hier bespreekt, dat mensen niet allemaal gelijk zijn. (Wel gelijkwaardig, maar niet gelijk). Mensen zijn niet allemaal even sterk. Mensen zijn niet allemaal even gelovig. Er is verschil. Ook tussen wedergeboren Christenen onderling.

De kern van dit verhaal is juist dat de zwakke geholpen moet worden door de sterke.

Let wel: ik heb een heleboel sterke eigenschappen, maar ik heb ook zo mijn zwakke eigenschappen. Sonja daarentegen heeft veel meer sterke eigenschappen, maar heeft ook een paar zwakke eigenschappen.

Is de eenheid van het huwelijk niet daarin compleet, wanneer Sonja met haar sterke eigenschappen mijn zwakke eigenschappen aanvult? En dat ik met mijn sterke eigenschappen de zwakke eigenschappen van Sonja mag aanvullen?

En als dit in het huwelijk zo geldt, waarom dan niet in de kerk of gemeente?

Zouden broeders en zusters niet die openheid moeten betrachten naar elkaar?

Zouden broeders en zusters daar niet eens heel eerlijk in moeten zijn door zelf in de spiegel te kijken in plaats van die ander te veroordelen?

Dat bedoel ik dan ook met een stukje sociale controle. Als er geen taboes meer zijn en overal openlijk over gesproken kan worden, wat brengt dat niet een vrede en een rust. Maar ook een veiligheid en bescherming voor iedereen.

----- ... -----

Jezus Christus maakt het bovenstaande principe duidelijk door een man voor te stellen die een heleboel geld schuldig is. Maar zijn schuld wordt hem kwijtgescholden. Hij mag doorleven in vrijheid, verlost van zijn enorme schuld.

Maar in plaats dat hij zijn vrijheid gebruikt om de mensen die *hém* iets schuldig zijn kwijt te schelden, eist hij van hen wel alles op, onder dreiging van gevangenneming.

Is het niet zo, dat wanneer ik mijn broeder op zijn gedrag wil aanspreken dat die ander direct in de verdediging schiet en mijn goedbedoelde gesprek alleen maar als een aanval ziet, en mij dus als een aanvaller?

Naast dat Jezus Christus in Mattheüs 5 Zijn **masterclass** begint door de discipelen en de menigte te laten zien wat voor soort mensen er in het Koninkrijk der hemelen zijn, is het bovenstaande eigenlijk een samenvatting daarvan.

Want dit raakt mij direct. Ik kan niet zeggen dat het hier over die ander gaat. Bij elk woord dat ik hier lees hoor ik de stem van de Heilige Geest zeggen: en jij dan? Hoe ga jij hier mee om? Wat doe jij als je gezondigd hebt en je broeder komt bij jou om hierover te praten?

Dit is de kern van het broeder en zuster zijn van elkaar. Dit is de kern waar een kerk of gemeente op gestoeld zou moeten zijn.

Als we deze principes van elkaar aanspreken en elkaar vergeven zouden kunnen toepassen zoals Jezus Christus het hier leert; als we daarnaast de principes van '*kerk of gemeente zijn*' kunnen toepassen (core-business: zorg voor de arme, de wees en weduwe en de vluchteling), wat een kracht zou deze kerk of gemeente dan uitstralen.

Zou dan niet iedereen zich veilig voelen in zo een kerk of gemeente?

Maar wat is dit een hardnekkig uit te roeien fenomeen. En ik begrijp dat. Niemand vindt het leuk om gecorrigeerd te worden.

Ik heb eens iemand horen zeggen dat niemand het moeilijk vindt om te veranderen! Zolang het je maar niets kost. En dit kost je wat, dit kost je heel veel; dit kost je het eigen ik.

Ik pleit voor een open houding, een houding van Jezus Christus Zelf die de negenennegentig schapen '*even*' alleen laat om dat ene verloren schaap te vinden.

Ik ben een groot voorstander van open contextuele gesprekken; van veelzijdig partijdig zijn.

Ik ben een groot voorstander van duidelijkheid maar ook van grenzen trekken.

Maar ik ben bovenal een groot voorstander van eerlijkheid en openheid. Naar slachtoffers toe én naar daders toe. Maar ook gewoon tussen leiders en '*hun*' gelovigen of gelovigen onderling.

Als een kerk of gemeente zodanig zou functioneren, wat een kracht zou deze dan uitstralen. De kracht van God de Vader; die ieder mens liefheeft. Ook mij.

Hoofdstuk 7.45

Het volgen van Jezus Christus

De heiligheid van het huwelijk

(Mattheüs 19:1-12, Markus 10:1-12)

Nu wordt het huwelijk besproken door Jezus Christus. Een thema dat mijn leven meer dan tien jaar beheerst heeft.

Uit *mijn mijmeringen* kun is te lezen dat ik ook de zonde van overspel en echtscheiding bedreven heb en dat het mij meer dan tien jaar heeft gekost voordat ik na mijn bekering in 1984 de genade van God Almachtig kon accepteren.

En één van de Bijbelgedeelten waar ik steeds weer tegen aan liep was dit gedeelte in Mattheüs 19.

Misschien ben ik wel veel te open over wat ikzelf allemaal heb meegemaakt op dit gebied, of liever gezegd veroorzaakt heb; maar houdt in gedachte dat ik nu een wachter op de muur ben om met de woorden die God Almachtig zegt of gezegd heeft, geschreven heeft, het volk te waarschuwen (Ez. 33:7).

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen

In de jaren negentig en tweeduizend hebben Sonja en ik een huwelijkskursus geschreven waar het onderwerp overspel en echtscheiding uitgebreid aan de orde kwam. Maar vooral de vraag: *'hoe voorkom je nu dat het zover komt'*.

En omdat wij ervaringsdeskundigen zijn (tot mijn groot verdriet) kunnen wij deze vraag heel goed beantwoorden.

Al die mensen die ons gewaarschuwd hebben, zoals die ouderlingen die bij ons op bezoek kwamen om ons te waarschuwen dat de weg die wij betraden niet Gods weg was, en die ons probeerden te overreden te stoppen met onze overspelige relatie; ze hadden allemaal gelijk!

Maar de lust en begeerte was zó groot geworden dat ik door verliefdheid verblind, recht mijn onheil tegemoet ging.

Dit is ook wat ik bedoel als ik het heb over een *point-of-no-return* bereiken. Toen ik dát punt voorbij was, was ik niet meer voor rede vatbaar.

Wat iemand dan ook zegt; wat iemand dan ook doet; als het *punt-of-no-return* voorbij is, gaat gewoon door. Het is letterlijk wat Jakobus beschrijft: begeerte brengt de dood voort. (Jak. 1:14-15)

Ook vandaag de dag zeg ik nog steeds: overspel en echtscheiding zijn zonde. Ik wil dit op geen enkele wijze goedpraten en op geen enkele wijze onder de mantel der liefde bedekken.

En wanneer ik als ongehuwde man bijvoorbeeld trouw met een gescheiden vrouw, dan plegen én ik als ongehuwde man én die gescheiden vrouw beiden overspel. Het is gewoon niet goed te praten.

----- ... -----

De religieuze leiders in de tijd van Jezus Christus wilden wel graag een uitweg hebben. Een excuus om te mogen scheiden. Die wens ging terug tot de tijd van Mozes.

Maar ik kan mooi of lelijk praten; het is zoals Jezus Christus in dit tekstgedeelte in vers 8 al zegt: *'Mozes heeft vanwege de hardheid van uw hart u toegestaan bij uw vrouw weg te gaan. En zo is het.'*

Dan heb ik het nog niet eens over het leed en onrecht dat een echtscheiding brengt aan onschuldige kinderen, aan familieleden.

Nog steeds zeg ik, ook vandaag de dag: echtscheiding is een super **egoïstische** daad.

Egoïstisch omdat ik alleen naar **mijn** wensen en verlangens keek en totaal geen rekening hield met de wensen en verlangens van anderen.

Het gaat om bevrediging van het eigen *'ik'*. En dat staat recht tegenover het Evangelie van Jezus Christus dat zegt dat ik juist mijn naaste op een hoger plan moet zetten dan mijzelf.

En wat nu als er sprake is van verwaarlozing, geweld, misbruik en noem maar op welke barbaarse gruwelijkheden er in een huwelijk kunnen voorkomen?

Dan is mijn antwoord met de Bijbel in de hand: **het is toegestaan** om te scheiden, juist wanneer er zoveel onrecht in het huwelijk is, wanneer de veiligheid van die ander of de veiligheid van eventuele kinderen in het geding is. Maar de consequentie is wel dat een nieuw huwelijksverbond met een ander **niet meer toegestaan is**.

Hertrouwen is er niet meer bij. De enige reden voor hertrouwen is er wanneer de man of de vrouw overlijdt. Pas dan is iemand rechtens vrij om te hertrouwen.

 Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood.

Veel mensen, en ook veel Christenen vinden dit een wettische, krampachtige en conservatieve opstelling.

Maar de tijd heeft geleerd dat Gods handleiding voor mijn levensmotor geen fouten heeft. En of ik het nu leuk vind of niet doet niets ter zake. God Almachtig is mijn maker, en niet andersom.

Dat betekent overigens niet dat ik geen vriendschapsrelaties aan mag gaan, natuurlijk wel. Maar een nieuw huwelijksverbond? Met alle intieme zaken daarbij? Neen, sorry!

En wanneer ik totaal geen schuld heb?

Dan nog blijf ik bij mijn uitspraken. Alleen God Almachtig kan die leegte in mijn leven invullen, en alleen God wil die leegte in mijn leven goedmaken.

Als ik dit aardse leven bóven het leven met God Almachtig stel, dán wordt die leegte een pijn die ondragelijk kan worden. Maar zegt Jezus Christus niet in Matt. 10:37. dat wie zijn vader of moeder méér liefheeft dan Hem, dat diegene Hem dan niet waardig is?

☞ Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

Wat is dit moeilijk in deze tijd, in deze maatschappij!

----- ... -----

Hoe ga ik nu om met mijn eigen overspel en echtscheiding?

Zoals ik al zei heb ik een ruim tienjarige strijd gehad voordat ik Gods genade kon aannemen. En neem van mij aan dat dit geen leuke tijd was.

De relatiedriehoek (in mijn mijmeringen bij de vier Evangelien Deel-I beschreven) is mijn lijfelijke pijnlijke ervaring geworden. Onderin die relatiedriehoek was het niet goed bij mij. Ik kon geen vrede vinden met God Almachtig. Het was als Jakob's worsteling; letterlijk. (Gen. 32).

Doordat ik geen vrede kon vinden in de onderste laag van de relatiedriehoek, geen vrede met God Almachtig, kon ik in de lagen daarboven ook geen vrede kon vinden. Mijn huwelijk was gespannen; de relatie met mijn kinderen was gespannen. In de kerk had ik geen vrede, op mijn werk had ik geen vrede.

Het is dat God Almachtig Sonja en de kinderen (vooral mijn oudste zoon) zoveel geduld en vrede heeft gegeven dat zij zich steeds weer aan mijn grillige humeur konden aanpassen. Anders was dit huwelijk zeker ook op de klippen gelopen.

En dat terwijl wij Christen waren!; en dagelijks de Bijbel openen.

Maar, waar ik ook de Bijbel opensloeg, elke keer kwam ik weer het thema van het huwelijk tegen en elke keer werd ik geconfronteerd met mijn daden.

Ik kende die Bijbeltekst uit I Joh. 1:9 van binnen en van buiten, dat wanneer wij onze zonden belijden, dat God getrouw en rechtvaardig is om onze zonden te vergeven en om ons te reinigen van al onze ongerechtigheden.

Ik kende die Bijbelteksten waarin God Almachtig Zijn genade aan mij aanbood. Maar het werkelijk aannemen?

Mijn zonden waren té erg. Kol 2:13-14 écht kunnen pakken waarin staat dat Jezus Christus de hele lijst met aanklachten tegen mij aan het kruis van Golgotha heeft genageld! Nee, dat zat er niet in voor mij.

Die strijd, die letterlijke worsteling heeft ruim tien jaar geduurd.

Uiteindelijk kwam het moment daar in 1994, dat ik het wél kon aanpakken. Onder het lied '*door Uw genade Vader, mogen wij hier binnen gaan. Niet door rechtvaardige dagen, maar door het bloed van het Lam*' brak ik.

Al mijn trots, al mijn hoogmoed, al mijn eigen ideeën hoe de dingen in elkaar zaten, alles werd voor mijn ogen afgebroken, totdat er niets meer was; niets meer, dan alleen Jezus Christus die mij Zijn liefde aanbood.

Omdat ik niets en niemand meer had kon ik niet anders dan mij aan Hem overgeven.

Was toen alles weg? Kon ik toen verder met mij leven? Was het toen allemaal zonneshijn?

Niets van dat alles. Maar onder in die relatiedriehoek was de relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus hersteld. Ik had vrede met God in diepe verootmoediging. Hij heeft mij vrijgekocht. Dat was het enige wat ik wist op dat moment. Maar voor de rest lag alles nog in puin.

Toen begon de wederopbouw. En de wederopbouw in mij betekende dat Jezus Christus met mij mijn leven doorging, en alle terreinen aanwees waar het fundament aangetast was.

Muren die ik rond mijn hart gebouwd had vanwege het geweld, misbruik, afwijzing, verwaarlozing en alles wat ik in mijn eigen jeugd allemaal mee had moeten maken.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtreddingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtreddingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De betonnen omheining die ik om mij heen had gebouwd door mijn eigen keuzes en zonden die leidden tot de beëindiging van mijn eerste huwelijk.

Het prikkeldraad dat ik in vele lagen dik voor, op en achter mijn muren had neergelegd zodat niemand dicht bij mij kon komen.

Ook Sonja niet, ook mijn kinderen niet!

Ook dát was geen leuke tijd. En nog, als ik aan die tijd terugdenk springen de tranen mij in de ogen. Wat heeft mijn gezin veel van mij moeten verdragen. Het berouwt mij tot op de dag van vandaag. En wat zijn jullie mij altijd trouw gebleven! Mijn dank daarvoor is niet te beschrijven.

Ik **moest** die weg gaan. God Almachtig had mijn zonden wel vergeven, maar de gevolgen van die zonden moest ik onder ogen zien. De gevolgen van mijn zonden moest ik herbeleven, alleen nu **met** Jezus Christus. De gevolgen van die zonden mocht ik afbreken met Hem, met Jezus Christus!

Ook die fase heeft ruim tien jaar geduurd! En nog, nu ruim dertig jaar later heb ik af en toe nog te maken met de gevolgen van mijn zonden.

----- ... -----

Wie dit ook leest; neem van mij aan dat de zonden van overspel en echtscheiding rondom het huwelijk als dolksteken in het hart werken.

Ik kan niemand de schuld geven dan alleen mijzelf. Mijn verschrikkelijke jeugd kan een verklaring zijn voor mijn gedrag; maar mag nooit een excuus zijn. Wat heb ik God Almachtig en veel mensen veel verdriet gedaan.

Maar wat is God Almachtig goed en getrouw. Hij heeft mij en ons er doorheen gesleept. Hij heeft mij bevrijd. Hij heeft mij alle ramen en deuren laten zien die wagenwijd openstonden naar het rijk der duisternis.

Nu zijn die ramen en deuren dicht. Nu ben ik zover dat Jezus Christus in elke ruimte van mijn levenshuis mag komen. Van de kelder tot de zolder. Hij mag ook in die stoffige kisten kijken met jeugdherinneringen. Alles is gezuiverd, alles is gereinigd.

En wat overblijft? Dankbaarheid. Dankbaarheid naar mijn lieve Sonja, naar mijn trots van kinderen, maar bovenal naar Jezus Christus!.

En naar God Almachtig toe? Ik heb geen woorden om mijn dank te beschrijven. Snappen doe ik het allemaal nog steeds niet, waar ik het aan verdiend heb. En als ik dan in Ef. 2:8-9 lees dat het geloof een cadeau is dat mij al vóór de grondlegging van deze aarde door God gegeven is, gaan bij mij de luiken dicht. Waarom Heer, waarom ik?

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Tegelijk zeg ik: dank U Heer, dank U voor de genade, dank U voor het geloof in Jezus Christus, dank u dat ik ondanks mijn inkt en inktzwarte jeugd en jongvolwassenheid, nu het Licht mag zien. Dank U dat ikzelf nu een zoutend zout en een lichtend licht mag zijn.

En diegenen die vinden dat mensen met een verleden zoals ik geen enkele bediening in Gods huis meer mogen opnemen, moeten eens diep bij zichzelf te rade gaan.

Ten eerste wijs ik naar het voorgeslacht van Jezus Christus, van Abraham, Izaäk en Jakob, Juda naar Rachab de hoer, naar koning David en al die anderen.

Ten tweede wijs ik naar Paulus die ik weet niet hoeveel doden op zijn naam heeft staan en toch een groot Godsmen is geworden.

Ten derde wijs ik naar mijzelf. De Bijbel leert mij dat overtreding van één der wet, overtreding van de gehele wet is. (Jak. 2:10). Dus of ik nu een pepermuntje steel of mijn buurman de hersens in elkaar sla, zonde is zonde, waar maar één straf op staat.

Als zodanig voel ik mij gelijke met ieder mens die hier op aarde leeft. (Ps. 53:4). Alle mensen op aarde zijn volgens de wet allemaal dood, niemand uitgezonderd. Dus ook de mensen die vinden dat een persoon met mijn verleden, niets meer in Gods huis zou mogen doen! Wat dat aangaat staat ieder mens aan dezelfde kant van de lijn.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Maar Halleluja, Jezus Christus heeft de wet vervuld. Hij heeft voor mij de straf betaald die ik zou moeten ondergaan. Hij heeft betaald aan satan. Zelf heeft Hij alle zonden van mij op Zijn schouders genomen en Zelf heeft Hij betaald met de dood!

☞ Ps. 53:4 Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Jezus Christus heeft mijn *lijst met aanklachten* uit mijn strafdossier, leeggemaakt. Ik mag de rechtszitting vol vertrouwen tegemoet zien, want satan heeft geen zaak tegen mij. Deze heeft Jezus Christus al voor mij vervuld.

Jezus Christus is opgestaan, want mijn God Almachtig is een God van LEVEN en niet van dood. En ik mag leven in Hem. Halleluja, alle eer en glorie is alleen voor Hem.

Hoofdstuk 7.46

Het volgen van Jezus Christus

De rijke jongeman

(Mattheüs 19:16-30, Markus 10:17-31, Lukas 18:18-30)

De kern van het Evangelie, het verzoeningswerk dat God Almachtig bedacht heeft om de relatie te herstellen tussen Hemzelf en de mens, is gebaseerd op LIEFDE.

Wanneer er geen liefde in het spel is, kunnen mensen gewoonlijk niet tot volledige overgave komen, waarbij **agapé** liefde niet verward moet worden met de amor en/of eros liefde.

De **agapé** liefde moet de drijfveer zijn om Jezus Christus te volgen.

Angst voor wat ik gedaan heb, of angst voor wat komen gaat kan nooit een gezonde drijfveer zijn om Jezus Christus te volgen. Dat geldt trouwens voor de amor en eros liefde in menselijke relaties net zo goed.

In voorgaande verhalen heb ik veel van mijn eigen levensgeschiedenis verteld. En het is een zwarte geschiedenis. Een inktzwarte geschiedenis.

Ik hoef niet eens terug te gaan naar de eerste mens om overtuigd te raken van de oerzonde en de gevolgen daarvan. Ik hoef alleen maar naar mijn eigen leven te kijken om te weten dat ik een zondaar was. En niet zo een kleintje ook!

Ook al weet ik dat de oerzonde de reden van deze gebroken wereld is, en dat de oerzonde de grondlegging van mijn eigen zonden was, mag ik die oerzonde nooit als een excuus gebruiken voor de verkeerde keuzes die ik in het verleden gemaakt heb.

Ik heb het aan den lijve ondervonden wat het was om gescheiden te zijn van God de Vader. Dat door mijn zonden een onoverkomelijke kloof was ontstaan tussen Hem en mij.

Ik heb het aan den lijve ondervonden wat het betekent om dood te zijn voor God Almachtig.

Maar ik heb God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf naar mij toe zien komen.

Ik was bij Jezus Christus in die hof van Gethsémané.

Ik was erbij toen Hij de beker van satan aannam met al **mijn** zonden daarin.

Ik was erbij toen Jezus Christus het uitriep naar Zijn Vader in de hemel: 'Vader, wanneer mogelijk, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'.

Ik was erbij toen zijn zweet in bloed veranderde omdat Hij zo beangstigd was dat er een Engel uit de hemel moest komen om Hem kracht te geven.

En Jezus Christus **dronk** die beker leeg. Want niet Zijn wil moest geschieden, maar de wil van God de Vader. En tijdens het drinken keek Hij naar mij!

Jezus Christus werd steeds zwarter door mijn zonden en ik werd steeds witter omdat alle zonden van mij af gewassen werden. En ik stond daar; met mijn witte gewaad aan. Zacharias 3:1-5 werd op dat moment werkelijkheid voor mij.

📖 Zach. 3:1-5 *Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen.*

De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is?

Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit!

Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken.

Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten.

Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

📖 Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

Als ik er niet van overtuigd ben dat Jezus Christus voor mijn zonden heeft geleden, dat Hij, die zonder zonden was, mijn zonden op Zich heeft genomen en dat ik daarom ben vrijgesproken; dat Jezus Christus de straf die ik verdiend had voor mij heeft gedragen;

Als ik van dat alles niet overtuigd bent; en niet diep onder de indruk ben gekomen!; dan is het volgen van Jezus Christus een zware onmogelijke opgave. Want dan zal ik het volgen van Jezus Christus ervaren als een moeten en niet mogen, als een wetboek met geboden en verboden.

Maar als ik wél overtuigd ben van al het bovenstaande, dan kan het niet anders dan dat ik diep onder de indruk ben gekomen van wat God Almachtig uitgedacht heeft, en hoe Jezus Christus dat allemaal ingevuld en vervuld heeft. En dat de Heilige Geest dit bij mij op overtuigende wijze heeft binnengebracht.

Dan kán het niet anders dan dat ik die agapé liefde ben gaan ervaren en dat ik niets maar dan ook niets meer wil doen dat mijn relatie met de Heer nog kan vertroebelen.

Dan gaat het niet meer om niet mogen en moeten of geboden en verboden. Dan gaat het er om dat ik de inzetten die God Almachtig **in** Jezus Christus allemaal geef, graag, heel graag wil volgen.

En in dat volgen zal ik dan ook nog uitermate gezegend worden omdat dán blijkt dat ik er wel bij vaart. Dat het mij alleen maar goed gaat. Dat mijn levensmotor loopt zoals God Almachtig het bedoeld heeft.

Om in de woorden van de profeet Zacharias verder te gaan met Zach. 3:6-7:

- Dán zal ik gaan ervaren dat het helemaal niet gaat om wat ik hier op aarde allemaal wel of niet gedaan heb;
- Dán zal ik gaan ervaren dat het er helemaal niet om gaat of ik rijk of arm ben, ziek of gezond, geel, bruin of blond bent;
- Dán zal ik gaan ervaren dat er nu op deze aarde eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk der hemelen geplaatst zijn door God Almachtig die mensen de weg wijzen naar dat Koninkrijk der hemelen. Die mensen bijstand verlenen wanneer ze hier in nood terecht zijn gekomen. Dát is de functie van Christenen hier en nu.

----- ... -----

 Zach. 3:6-7 Toen verzekerde de Engel van de HEERE Jozua: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Als u in Mijn wegen gaat en als u uw taak ten behoeve van Mij vervult, dan zult ú ook Mijn huis besturen, en ook Mijn voorhoven bewaken, en zal Ik u omgang geven met hen die hier staan.

Het verhaal van de rijke jongeman is een schoolvoorbeeld van wat ik hierboven beschreven heb.

De rijke jongeman heeft van Jezus Christus gehoord, heeft Zijn daden gezien en wil Hem graag volgen.

Volgens Markus snelde hij naar Jezus Christus toe, hij rende op Hem af. Dus is de vraag helemaal niet zo gek die hij stelt: *'Meester wat moet ik doen om het eeuwige leven te hebben?'*

Weer citeert Jezus Christus de Schriften en wel de tweede vijf geboden uit de tien geboden: *'Doodt niemand, steelt niet, eert uw vader en moeder, blijf je vrouw trouw waarmee je getrouwd bent en weest eerlijk en niet jaloers'*.

Opmerkelijk vind ik het dat Jezus Christus verder het gesprek helemaal niet aangaat. De rijke jongeman wordt verder niets uitgelegd. Jezus Christus citeert alleen de Bijbel.

Wat leer ik hier uit?

Dat de Bijbel ***zichzelf*** uitlegt. Of met andere woorden dat het de Heilige Geest is die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. (Joh. 16:8).

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel:

Als ik oprecht naar Die stem luister, heb ik geen vragen meer. En dat heeft de rijke jongeling hier ook niet. Want hij zegt grootmoedig dat hij zich houdt aan al deze inzettingen en geboden.

Zijn probleem is echter dat hij de weg naar het eeuwige leven ziet als een afvinklijstje. Als hij maar aan alle voorwaarden voldoet die God Almachtig en de religieuze leiders gesteld hebben dan kan het niet anders dan dat het resultaat positief is, dat hij geslaagd is met een ruime voldoende en dat hij dus het eeuwige leven verdiend heeft.

Maar zo werkt het niet. Net zoals het geloof een gave is die ik als cadeau van God de Vader krijg (Ef. 2:8), waar ik zelf helemaal niets aan kan toevoegen of afdoen, is het ook zo met het eeuwige leven. Dat wordt mij uit genade gegeven waar ik niets aan kan toevoegen of van af kan doen.

 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Hiervoor heb ik al beschreven dat alleen al door de oerzonde van de eerste mens, er een kink in de kabel is gekomen. Alleen al op basis van die zonden zou ik nooit het eeuwige leven krijgen. Dat zegt God Almachtig toch ook in Gen. 3:22?

 Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Er is een andere sleutel nodig om toegang te krijgen tot het eeuwige leven; en die sleutel heet LIEFDE voor God Almachtig **in** Jezus Christus; acceptatie van het Evangelie. En dat dit niets te maken heeft met wat ik hier op aarde bezit of meen te bezitten blijkt wel uit het antwoord van Jezus Christus: *'verkoop alles wat je hebt, geef het aan de armen en volg mij'*.

Dat doet zeer, want die rijke jongeling heeft veel bezit en goed, en om dat nu allemaal weg te geven?

Aan de andere kant geloof ik ook dat met de opdracht van Jezus Christus om alles te verkopen óók bedoeld wordt dat ik afscheid neem van mijn *'oude'* leven. Want een leven zoals ik dat gewend was te leven kan nooit samengaan met een leven in Jezus Christus.

----- ... -----

Sommigen zeggen dat elke Christen zo zou moeten zijn en dat hij letterlijk alles moet weggeven wat hij of zij bezit. En dat is een mooi streven.

Maar pas op! Ook dit geven kan weer één van die voorwaarden worden waar je een vinkje bij wil zetten. Zo van: *'dat heb ik gedaan'*.

Het gaat er niet om wat ik heb gedaan of doe. Het gaat er om dat ik Jezus Christus aanneem en in Hem God de Vader verheerlijkt Dat ik Hem wil volgen en dat ik daarvoor bereid ben om mijn vader en moeder te verlaten. Dat ik daarvoor bereid ben om al mijn bezittingen achter te laten. Dat ik alleen maar gefocust ben op Hem en het Koninkrijk der hemelen.

Dan ben ik los van deze wereld, ook al heb ik veel. Dan ben ik Jezus Christus wel waard (Matt. 10:37).

Het grote voordeel van zo een levensstijl is dat satan mij niet meer bang maken met zijn dreigementen dat hij alles van mij af kan nemen. Dan kan satan mij ook niet meer bang maken met het dreigen met ziekte.

Waarom niet? Als satan deze dreigementen uitvoert zal het mij alleen maar dichterbij de Heer brengen. Zegt Paulus in Rom 5:7 niet dat er geen grotere daad van liefde is dat de één zijn leven geeft voor de ander?

Wat als ik mijn leven geef voor God Almachtig? Kijk eens hoe de discipelen om het leven zijn gekomen voor God; Paulus, Stefanus, veel hervormers, veel gelovigen?

----- ... -----

 Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

 Rom. 5:7 Want bij hoge uitzondering zal iemand voor een rechtvaardige sterven; hoogstens immers heeft iemand de moed om voor de goede mens te sterven

Is dit mogelijk bij de mensen?

De discipelen vragen het hier. Maar ik hoor dit ook vaak van mensen die worstelen met deze dingen.

Het antwoord is ronduit **JA**.

Bij God Almachtig zijn **alle** dingen mogelijk! (Matt. 19:26)

Het volgen van Jezus Christus is geen last, is geen moeilijke zaak. Het is een zaak van **loslaten**. Het is een zaak van de focus op de toekomst gericht houden.

Het eeuwige leven krijg ik van God Almachtig; verdienen kan ik het niet. Zelfs de grootste zondaar zal het eeuwige leven binnengaan als hij belijdt dat Jezus Christus Heer is. Als Hij Jezus Christus aanneemt als zijn persoonlijke Redder en Verlosser.

De rijke jongeling kon het niet omdat zijn oog gericht was op deze wereld en wat hij in deze wereld allemaal bezat. Hij bevredigde alleen maar zijn aardse tent (zijn lichaam) en begreep op dat moment niet dat zijn aardse tent eens afgebroken zou gaan worden. (II Kor. 5:1). En dat hij niets mee kon nemen.

----- ... -----

De belofte die Jezus Christus hier geeft is niet mis.

Iedereen die zijn aardse goed en bezit kan loslaten zal **in** Jezus Christus het koninkrijk der hemelen binnengaan.

Dus zaken als gezondheid, geluk, rijkdom, relaties en noem maar op, zijn materiële zaken die de bevrediging van het lichaam van vlees en bloed aangaan. En als ik al die zaken kan zien als een gave van God Almachtig en als zegen in al zijn tijdelijkheid; dan zul ik **in** Jezus Christus het koninkrijk der hemelen binnengaan.

En Jezus Christus zegt zelfs dat ik het honderdvoudige terug zal krijgen van wat ik hier op aarde meen te moeten inleveren.

Voor mij persoonlijk is deze discussie totaal onbelangrijk. Ik heb maar één drijfveer en dat is de Heere goedgezind zijn. Hij heeft mij uit het diepst van mijn ellende gehaald. Hij heeft mij de inkt en inktzwarte bladzijden uit mijn leven vernietigd zodat deze niet meer bestaan. (Kol. 2:14-15)

Voor mij is dat genoeg. Daarom houd ik van de Heer, met alles wat in mij is. En meer heb ik niet nodig.....

📖 Matt. 19:26 Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.

📖 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

📖 Kol. 2:14-15 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen

Vind ik gezondheid, geluk, liefde, rijkdom, relaties, overvloed dan allemaal niet belangrijk?

Ik geniet elke dag van mijn relatie met Sonja, onze kinderen en kleinkinderen. Ik geniet wanneer er geld op de bankrekening staat om leuke dingen te doen; echt, dan geniet ik met volle teugen daarvan. Tot op de dag van vandaag zijn wij beregezond; en ik geniet er van.

Laat het duidelijk zijn: wij gaan niet zwevend door het leven. We zijn realistisch omdat God Almachtig ons zicht heeft gegeven op de realiteit. Realiteit op dit moment is dit leven dat wij leiden, hier in Nederland, hier en nu. Maar realiteit is ook zicht hebben op de toekomst; Gods toekomst voor ons.

Ik verlang met alles dat in mij is naar een wereld die eruit ziet zoals beschreven in Genesis 1 en 2; de hof van Eden; geen pijn, geen ziekte, geen rouw, geen oorlogen, geen geweld, geen verleidingen. Maar een leven met God Almachtig Die dagelijks bij ons is, en dagelijks met ons wandelt.

----- ... -----

De vraag van de discipelen wat hun deel zal zijn in het koninkrijk der hemelen is toch weer gezien door de aardse bril. Ook zij, die al ik weet niet hoe lang dagelijks met Jezus Christus optrokken, hebben nog (steeds) niet het volle zicht op wie Hij is. Dat zal hen pas geopenbaard worden ná Zijn lijden, sterven en opstanding.

Ik heb Gods Woord, waarin dit allemaal al beschreven is. En de zegeningen die Jezus Christus opnoemt in Markus, dat ik nu in dit leven al het honderdvoudige zal ontvangen voor het oprecht volgen van Hem; weet je? Die belofte is al lang uitgekomen.

Mijn relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus is méér dan het honderdvoudige. Mijn geluk in mijn gezin met onze kinderen is méér dan het honderdvoudige. Mijn gezondheid, maar vooral dat ik niet meer gebonden ben aan deze wereld en zijn geneugten; het is vrijheid in het honderdvoudige.

Dus laten wij dankbaar zijn dat de toekomst niet in mist gehuld is, maar kraakhelder voor ons uitgetekend is. Luister daarom ook nu naar de stem van Jezus Christus, die roept:

**Kom, keer je naar God Almachtig toe,
kom terug bij Hem.
Je zult er geen spijt van hebben.**

Hoofdstuk 7.47

Het volgen van Jezus Christus

De zonen van Zebedeüs

(Mattheüs 20:20-28, Markus 10:35-45, Lukas 22:24-30)

Ook deze geschiedenis getuigt weer van een wereldse en natuurlijke kijk op wat Jezus Christus hier op aarde kwam doen.

Na al het onderwijs dat Jezus Christus had gegeven, na alle tekenen en wonderen die Hij verricht had, was er nog steeds een gedachte dat Jezus Christus koning van Israël zou gaan worden in plaats van de Romeinse overheersing.

Dat wordt vorm gegeven door de moeder van de zonen van Zebedeüs; of in gewoon Nederlands: de vrouw van Zebedeüs.

Overigens schrijft Markus dat het Johannes en Jakobus zélf waren die naar Jezus Christus toe kwamen. Markus schrijft helemaal niets over deze moeder.

Die zonen, Jakobus en zijn broer Johannes, waren zonen van Zebedeüs (Matt. 4:21) en behoorden tot de meest intieme volgelingen van Jezus Christus.

Zij waren samen met Petrus als eerste geroepen om als discipel Jezus Christus te gaan volgen. (Matt. 4:21) Zij waren erbij toen Jezus Christus een ontmoeting had met Elia en Mozes op de berg (Matt. 17:1). En zij zullen er straks ook bij zijn in de hof van Gethsémané (Matt. 26:37), als Jezus Christus Zich afzondert van de anderen en alleen met deze drie discipelen verder gaat.

----- ... -----

Er wordt in de Bijbel niet veel gesproken over de familieleden van Jezus Christus Zelf. Maar er wordt ook niet veel geschreven over de familieleden van de discipelen. Ik weet dus ook niet hoeveel bijvoorbeeld ouders, broers en zussen meegekregen hebben van alles wat Jezus Christus vertelde en deed.

Zouden die familieleden ook tot de menigten behoord hebben die de genezingen, de bevrijdingen en e.d. allemaal met eigen ogen gezien hebben? Zouden zij bijvoorbeeld ook de **masterclass** van Jezus Christus meegemaakt hebben die wij kennen als de Bergrede?

☞ Matt. 4:21 Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, namelijk Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen.

☞ Matt. 17:1 En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes, zijn broer, met Zich mee en bracht hen op een hoge berg, alleen hen

☞ Matt. 26:37 En Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met Zich mee en begon bedroefd en zeer angstig te worden

Maar soms wordt er wel een inkijkje in de familieleden gegeven.

Van de moeder van Jakobus en Johannes weet ik dat zij Salome heette (Mark. 15:40 en Matt. 27:55-56) en dat zij de vrouw van Zebedeüs was. Dat zij zelfs waarschijnlijk de zus van Maria was, de aardse moeder van Jezus Christus (Joh. 19:25). En zij was één van de vrouwen die Jezus Christus voortdurend volgden (Matt. 27:55-56).

Hoe zij dit combineerde met haar moederschap en het zijn van echtgenote van Zebedeüs wordt niet beschreven.

De reden dat mij niet zoveel verteld wordt van de familieleden van de discipelen en trouwens van Jezus Christus Zelf ook niet, is dat het allemaal zou afleiden van de kern van de zaak.

Die kern van de zaak is dat God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf naar deze wereld is gekomen om de zonden van de mensen te vergeven. Dat Jezus Christus daarvoor overgeleverd moest worden aan de 'heidenen' (Matt. 20:19) --- lees de Romeinen ---- en dat deze Hem in opdracht van de religieuze leiders --- lees satan (Ef. 6:12) --- zouden vermoorden.

Doordat Jezus Christus de zonden van alle mensen op Zich zou nemen was Hij ter dood veroordeeld, want de Bijbel zegt heel duidelijk dat er maar één straf op overtreding van Gods wet is, en dat die straf de dood is (Jac. 1:14-15).

Satan had de macht over de mens gekregen doordat hij de eerste mens in Gen. 3 verleid had te zondigen. Daarmee was de levensstreng met God Almachtig verbroken en had de dood zijn intrede gedaan. Die dood kon alleen maar teniet worden gedaan als er Iemand zou zijn, die Gods wetten tot in het allerkleinste detail wel zou houden. Iemand die dus nooit zou zondigen.

Dat kon God Almachtig **alleen Zelf** doen. Daarom is God **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen. Daarom heeft Hij moeten lijden. Daarom is Hij aan het kruis geslagen. Daarom is Hij vermoord.

Maar Halleluja!, God Almachtig is de levendmakende God. Zijn scheppende kracht die al in de schepping van deze aarde zichtbaar werd zorgde er ook voor dat Jezus Christus weer opstond uit de dood. Want God heeft de kracht om het leven te nemen en het leven te geven (Joh. 10:17-18)

Dát is het Evangelie, dát is de rode lijn in de hele Bijbel. Het hele O.T. spreekt van de weg naar dat heil toe. Het N.T. spreekt van het feit hoe dit uiteindelijk gestalte heeft gekregen.

Mark. 15:40 En er waren daar ook vrouwen, die uit de verte toekeken; onder hen was ook Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus de kleine en van Joses, en Salome,

Matt. 27:55-56 En er waren daar veel vrouwen, die uit de verte toekeken; zij waren Jezus gevolgd van Galilea om Hem te dienen. Onder hen was Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jakobus en Joses, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.

Joh. 19:25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena.

Matt. 20:19 en zij zullen Hem aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

Ik mag daar de vrucht van plukken en eten, en het eeuwige leven ontvangen, nadat ik juist daarvan afgesneden was. (Gen. 3:22). De 'Boom des levens' is teruggekeerd en is bereikbaar geworden voor mij **in** Jezus Christus.

----- ... -----

Maar als ik de geschiedenis van de zonen van Zebedeüs lees is die rode lijn schijnbaar nog niet tot iedereen doorgedrongen.

Want ook de moeder van Zebedeüs en Johannes denkt nog steeds dat Jezus Christus de Romeinen zal verslaan en Zelf de troon zal bestijgen.

Of verwoordt zij alleen wat de broers eigenlijk zelf wilden weten? En dan komt ze op voor haar zonen!

Waarschijnlijk wist zij dat Johannes en Jakobus tot de intimi behoorden van Jezus Christus en vandaar vroeg zij ook aan Hem of haar zonen straks in Zijn Koninkrijk naast Hem plaats zouden mogen nemen. Eén aan de ene kant en één aan de andere kant. Opdat **hun** status en **hun** macht zou afstralen op de rest van de familie.

Want diegene die aan de rechterhand van de koning mag zitten bekleedt de tweede plaats in dat koninkrijk. En diegene die aan de linkerhand van de koning zou zitten, bekleedt de derde plaats in dat het koninkrijk. Dat zijn dus hele belangrijke plaatsen!

Markus beschrijft nog een tussenvraag van de broers aan Jezus Christus: *'Meester, wij zouden U willen vragen dat U voor ons doet wat wij ook maar vragen.'*

In mijn ogen een hele rare vraag.

Aan de ene kant noemen ze Jezus Christus hun Meester maar aan de andere kant vragen zij eigenlijk of Jezus Christus **aan hen** ondergeschikt wil zijn. *'Wilt U doen wat wij U vragen'*

Misschien komt dit uit de cultuur voort, maar in het Nederlands komt het mij vreemd over.

Aan het antwoord van Jezus Christus te horen vindt Hij de vraag schijnbaar niet zo vreemd. Hij verwijt de broers niets en gaat gewoon in op hun vraag. Die vraag of de ene aan de rechterhand mag komen te zitten wanneer Hij koning is, en de andere broer aan de linkerkant.

 Gen. 3:22 Toen zei de HEERE God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitsteken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig zou leven!

Jezus Christus vraagt aan (de moeder en) de broers Jakobus en Johannes of zij wel weten wat zij vragen. Kunnen zij de beker leegdrinken die Jezus Christus moet leegdrinken? ('beker' staat in het O.T. gelijk aan oordeel en lijden of (vuur)doop).

Maar zelfs als Jezus Christus hen dit voorhoudt houden zij vol dat zij dit kunnen.

Uit het verdere verloop van de geschiedenis blijkt wel hoe mis zij het hadden. Want toen Jezus Christus aan het kruis hing; hingen er twee moordenaars naast Hem. Eén aan Zijn linkerkant en één aan Zijn rechterkant. En dat waren **NIET** Jakobus en Johannes. Want die waren met de andere discipelen uit angst weggerend. (Matt. 26:56)

De rang en plaats in het Koninkrijk der hemelen wordt niet door de mensen bepaald, zelfs niet door Jezus Christus.

Maar als er al een rang en plaats is dan wordt deze bepaald door God de Vader en door Hem alleen.

----- ... -----

Ik vind het wel weer opmerkelijk dat Jezus Christus hier zegt dat de plaats aan Zijn rechter of linkerhand gegeven zal worden ---- voor diegene **die daar voor bestemd zijn** -----.

Het is niet alleen een gave om te geloven; een cadeau dat God Almachtig aan sommigen gegeven heeft (Ef. 2:8-9), waarbij God dus al vóór de geboorte van die mens wist dat hij een eersteling voor Hem zou wezen, of een ambassadeur. Ook het zitten aan de rechter en of de linkerhand van Jezus Christus is al voorbestemd.

Nu kan ik daar natuurlijk heel veel over gaan speculeren maar dat heeft helemaal geen zin. Geloven in God Almachtig is immers accepteren dat **Hij** in-control is en niet de mens.

God Almachtig zegt in Jes. 55:8-9 dat Zijn wegen hoger zijn dan de wegen van de mens en dat Zijn gedachten niet de gedachten van de mens zijn. God weet wat Hij doet! En dat Hij sommigen heeft uitgekozen om **nu** al te geloven en anderen niet, is niet omdat Hij die mensen wil dwarszitten of wil pesten, God Almachtig heeft daar een bedoeling mee.

De dingen gebeuren volgens Gods plan. En ik geloof dat dit plan veel groter is dan alleen dit aardse bestaan. Dat dit plan al begonnen is vóór de grondlegging van de aarde en doorgaat als mijn lichaam van vlees en bloed hier op aarde al lang is gestorven.

☞ Matt. 26:56 maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Ook geloof ik dat het volk Israël (het **hele** volk) een prominente plaats heeft in de volgorde van gebeurtenissen.

Niet om andere mensen of volken achter te stellen; maar omdat God Almachtig dit zo besloten heeft. En dat eerst het getal van **geroepen** uit Gods eigen volk Israël vol moet zijn voordat de volgende fase van Gods plan kan gaan beginnen.

In die tijd van het vullen van de **eerstgeroepen** uit Gods eigen volk Israël leef ik nu. Het getal van de geroepen dat God Almachtig Zich gesteld heeft kom in zicht. Zie ook wat ik geschreven heb over de Eerstelingen en de Ambassadeur op pag. 12-18.

----- ... -----

Nog even in het kort wie het volk Israël was en is en wezen zal:

- Het volk Israël heeft God Almachtig zich Zelf ten eigendom gemaakt. (Ps. 135:4);
- Israël is fysiek voortgekomen uit Abraham, Izaäk en Jakob;
- Israël bestond geestelijk al vóór de grondlegging van deze aarde uit de 'zonen Gods' (Job 1:6);
- De twaalf stammen waaruit het volk Israël bestond, splitste zich ten tijde van koning Rechabeam (de zoon van koning Salomo) in een twee-stammenrijk (Juda) en een tien-stammenrijk.(Israël). I Kon.12;
- Zowel het twee als het tien-stammenrijk werd door God Almachtig verbannen vanwege hun steeds maar doorgaande stroom van zonden. (± 900-700 voor Christus);
- Het twee-stammenrijk werd verbannen naar Assyrië en het tien-stammenrijk werd verbannen naar Babylonië;
- Het twee-stammenrijk mocht zeventig jaar na hun verbanning van koning Kores van Perzië weer terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2);
- Het twee-stammenrijk (de stammen Juda en Benjamin) bevolkte Palestina in de tijd van Jezus Christus op aarde;
- Het huidige volk Israël zoals ik dit vandaag de dag ken komt voort uit dit twee-stammenrijk;
- Het tien-stammenrijk is nooit teruggekomen uit de verbanning en heeft zich vermengd met de wereldbevolking. (Diaspora genoemd);
- God Almachtig heeft gezegd dat zijn volk altijd herkenbaar zou zijn;
- In het O.T. waren de tekens van herkenning van het volk Israël de besnijdenis en het houden van de sabbat;
- Ik geloof dat de tekens van herkenning van het volk Israël in het N.T. tot aan de dag van vandaag zijn: De aanbidding van Die Ene God Almachtig in Jezus Christus en de grote liefde voor het verenigde volk Israël (Hos. 1:11);

 Ps. 135:4 *Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom*

 Job 1:6 *Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.*

 Ezra 1:1-2 (maar ook II Kron. 36:22-23) *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.*

 Hos. 1:11 *Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

- Dat de wedergeboren Christenen van alle tijden, nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk en daardoor behoren tot de twaalf stammen van het oorspronkelijke volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt;
- Dat het doel van het (verenigde) volk Israël is om de wereld voor te bereiden op de komst van de verheerlijkte Jezus Christus door nu hier op aarde opgeleid te worden in de kennis van het Koninkrijk van God;
- Dat wanneer alle knie (van het verenigde volk Israël) zich gebogen zal hebben en alle tong (van het verenigde volk Israël) beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11), het Koninkrijk van God Almachtig gevestigd zal worden (op deze aarde) in een overtreffende trap van de hof van Eden uit Genesis 1 en 2;
- Dat het volk Israël geroepen is om met Jezus Christus te heersen voor een periode van duizend jaar;
- In die duizend jaar zal ieder mens die geleefd heeft op aarde beoordeeld worden naar zijn werken. Waarna een opleiding volgt in de normen en waarden van het Koninkrijk van God Almachtig zodat die mensheid ook de gelegenheid krijgt om zich te bekeren. Want hier op aarde heeft God de mensheid in een diepe slaap gehouden als het gaat om het Evangelie van Jezus Christus (Rom. 11:8, Jes. 29:10);
- De duur en de intensiteit van die opleiding hangt van de mens zelf af. Met andere woorden: Deze duurt net zo lang tot die mens ook zijn knieën buigt voor Jezus Christus en ook zijn tong belijdt dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

☞ Gen. 22:18 En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Want God Almachtig heeft Abram al beloofd dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken (Gen. 22:18)

Hoofdzaak is dat God de Vader **alle** mensen geschapen heeft en dat Hij hen **allen** lief heeft. (Luk. 2:14).

Ook diegenen die nu nog niet in Hem willen geloven.

De liefde van God Almachtig is zó groot dat Hij het die persoon zelfs gunt om een andere weg te gaan, dan die God voor Hem had uitgedacht.

De zonen van Zebedeüs wilden een hoge positie in het Koninkrijk van Jezus Christus. Wat betreft een hiërarchie in dat Koninkrijk hadden ze gelijk. Want ook in het Koninkrijk van God Almachtig is deze aanwezig.

Deze hiërarchie zie ik in de Goddelijke Eenheid van Vader-Zoon-Heilige Geest en wedergeboren Christen. Maar deze hiërarchie zie ik ook in de relatie Jezus Christus-man-vrouw.

Ik kan niet één van die Personen uit de heilige Eenheid halen, want dan is de intimiteit en veiligheid weg. Zo werkt dat ook in het huwelijk. Als ik de man of de vrouw uit de eenheid haal en een aparte (hogere) plaats toeken, dan is de veiligheid en de intimiteit weg. Dan is er dus geen sprake meer van '*dienend leidinggeven*' maar van '*overheersen*'.

Jezus Christus zegt dit ook in de woorden dat er in het Koninkrijk der hemelen **gediend** wordt. Of te wel '*dienend leiding*' wordt gegeven. Het Hebreeuwse woord Radah wordt hier gebruikt uit Genesis 1 en 2, en dat er niet *overheersend* leiding wordt gegeven, Het Hebreeuwse woord Mashal uit Genesis 3 en volgende.

In het Koninkrijk der hemelen dienen mensen elkaar. Dat zal de grondhouding van iedere aanwezig zijn. Zelfs de Leiders zullen dienend leidinggeven met maar één doel en dat is om er voor te zorgen dat iedereen gelukkig is en dat het iedereen goed gaat. Daar hebben we elkaar voor nodig. Dat zou het streven hier op aarde ook moeten zijn. Zo zou de aardse kerk en gemeente er ook uit moeten zijn met leiders en gelovigen die alleen maar dát doel nastreven.

----- ... -----

Deze geschiedenis bevat weer een enorme geestelijke les, waarin ik mij mag trainen. Zo zal het er in ieder geval in de hemel aan toegaan.

Als ik hier op aarde dus op een andere wijze met andere mensen wil omgaan, een wijze van *overheersen* in plaats van *dienend leidinggeven*, dan zal ik dus nog heel veel moeten (af)leren.

Kijk maar naar de geschiedenis van de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 16. Zelfs in het dodenrijk wil de rijke man nog bevelen geven aan Lazarus: '*kom hier!*', '*doop je vinger in het water!*', '*koel mijn lippen!*'.

Ook hier weer: wie de schoen past trekt hem aan.....

----- ... -----

Ter afsluiting van deze paragraaf:

Jakobus was de eerste van de twaalf discipelen die moest lijden en een martelaarsdood stierf (Hand. 12:1-2). Daarentegen heeft Johannes heeft het langst geleefd van alle discipelen, maar moest wel heel veel beproevingen ondergaan tot en met de verbanning aan toe (Openb. 1:9)

 Hand. 12:1-2 Omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hen kwaad te doen. En hij doodde Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard.

 Openb. 1:9 Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en in de volharding van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos, omwille van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus.

Hoofdstuk 7.48

Het volgen van Jezus Christus

De verdorde vijgenboom

(Mattheüs 21:18-22, Markus 11:20-26, Markus 11:12-14)

Het verhaal van de verdorde vijgenboom heeft mij altijd verbaasd en zelfs een beetje kriegel gemaakt.

Waarom?

Jezus Christus kreeg 's-morgens vroeg honger nadat Hij uit Bethanië kwam waar Hij overnacht had en weer op weg ging naar Jeruzalem. Overigens uit het feit dat hier 's-morgens vroeg staat, kan er ook op duiden dat Jezus Christus in de buitenlucht overnacht had, want dit gebeurde vaker in de dagen voor het paasfeest, omdat dan elk hotel, B&B, pension, camping en noem maar op, vol was.

Jezus Christus loopt dan langs die vijgenboom, die vol blad zit, maar (nog) geen vruchten draagt. In Markus 11:13 staat dat het nog niet de tijd van de vijgen was.

En daar zit hem mijn kriegeligheid in.

Als het nog niet de tijd voor vijgen was, hoe kan ik dan verwachten dat er vijgen aan die boom zitten? Wat kan die vijgenboom daar aan doen?

Er wordt een theorie gegeven dat wanneer de vijgenboom in blad was er **wel** zogenaamde vroege vijgen aan de boom hadden kunnen zitten. En die werden ook gegeten, maar daar gaat het mij niet om!

Al snel moest ik dus het letterlijke verhaal loslaten en het plaatsen in deze tijd.

Wat wil Jezus Christus hier doorheen zeggen?

Ik bedoel; de eerste 33 jaar van het leven van Jezus Christus stond Hij nog niet in Zijn bediening; er was nog geen vrucht aan Hem te vinden. Maar daarom werd Jezus Christus toch ook niet vervloekt?

----- ... -----

Mark. 11:13 En toen Hij in de verte een vijgenboom zag die bladeren had, ging Hij erheen om te zien of Hij er ook iets aan zou vinden; en erbij gekomen, vond Hij niets dan bladeren, want het was niet de tijd voor vijgen.

Ik denk dat de nadruk helemaal niet moet liggen op die vijgenboom en de vervloeking daarvan.

De nadruk moet liggen op wat Jezus Christus zegt in de laatste verzen van dit tekstgedeelte. *'Als ik het geloof had en niet twijfelde' en 'alles wat ik in gebed vraag, in geloof, zal ik ontvangen'.*

Daar zit um de crux.

Hoe groot is mijn geloof? Laat ik twijfel toe in mijn leven? Bid ik wel goed in geloof? Want ik ontvang gewoonweg niet alles wat ik bid.

Lastige vragen. Maar lastige vragen gebruik ik voor mijzelf als een spiegel. Om er iets van te leren en dan kom ik al snel met de woorden van die vader uit Markus 9:24. *'Heer ik geloof, kom mijn ongelooft te hulp'.*

Maar toch is dat voor mijzelf tekort door de bocht.

Wat kan ik doen om mijn geloof te vergroten?

Kan ik daar überhaupt iets aan doen? Want Paulus schrijft in Rom. 12:3 dat God Almachtig de mate van Geloof bepaalt dat iemand heeft!

Kan ik mijn twijfels verkleinen? Wat kan ik er aan doen om te zorgen dat wat ik bid, dat ik dat ook zal en mag ontvangen?

Het allereerste is dat ik mij verootmoedig voor de Allerhoogste Heer en eerlijk aan Hem vertel hoe ik omga met gebed, geloof, twijfel en vertrouwen. Dat ik erken dat God Almachtig mij gemaakt heeft en dat ik ben als de klei op de draaischijf van de Pottenbakker (Jer. 18). Dat ik tevreden ben met hoe God mij gemaakt heeft, met al mijn zwakke kanten, maar ook met al mijn sterke kanten.

Het tweede is dat ik mijn zonden aan God Almachtig belijd en vraag of Hij mij wil reinigen. Zoals Jezus Christus de discipelen de voeten waste. Dat Hij mij opnieuw de voeten wast. Volgens I Joh. 1:9 ben ik dan vrij van zonden en ongerechtigheden. Pas dán kan ik met God praten omdat er dan geen muur meer tussen ons in staat.

Ik moet dat natuurlijk wel aannemen en geloven dat mijn zonden niet meer voor Hem bestaan. Ik kan die zonden wel steeds weer opnieuw benoemen, maar ik geloof dat wanneer God Almachtig zonden vergeven heeft, dat Hij elke keer wanneer ik die zonden weer voor Hem belijd,

 Mark. 9:24 En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelooft te hulp.

 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Hij zal vragen: 'waar heb je het over?' (Kol. 2:13-14)

Het derde is dat ik erken dat ik het geloof ontvangen heb van de Allerhoogste als een cadeau (Ef. 2:8-9). Dat ik er **niets** voor heb gedaan en ook niets aan heb afgedaan. Ik heb het gewoonweg gekregen. Het is mij in de schoot geworpen. Dat heeft God Almachtig al bepaald voordat ik überhaupt geboren was.

Hoe groot dat cadeau is, of het een groot geloof is of een klein geloof, is dus aan God Almachtig (Rom. 12:3). En ik geloof dat het alles te maken heeft met de opdracht die God mij gegeven heeft hier op aarde.

Die opdracht kan een sierlijke opdracht zijn, maar kan ook een minder sierlijke opdracht zijn. Paulus schrijft hierover in I Kor. 12:23 e.v. Ik bepaal mijn bediening niet; mijn opdracht; dat doet God Almachtig.

Zo weet ik van mijzelf dat het mijn opdracht is om als wachter op de muur de woorden van God Almachtig te ontvangen om daarmee het volk Israël te waarschuwen (Ez. 33:7).

Als ik een wedergeboren Christen ben; en ik weet niet wat mijn opdracht van God Almachtig in dit leven is, dan vraag ik Hem daarom. Het is toch van groot belang om te weten wat mijn opdracht in deze wereld is?

Buiten dat ben ik zo wie zo een eersteling, een ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig. Om de mensen hier op aarde bij te staan. Om hen de weg te wijzen. En als ze in problemen zijn gekomen om voor hun te zorgen en hen te helpen waar ik kan. Die opdracht ligt er voor alle Christenen.

Het kan zijn dat God Almachtig voor mij ook nog een specifieke invulling heeft gegeven aan die opdracht. Dan is het zaak dat ik daar naar op zoek ga, waarbij ik er van overtuigd ben dat wat God aan mij vertelt, dat het waar is. Niet de mensen om mij heen moeten mij bevestigen, maar God alleen. Overigens kan God daar wel mensen voor gebruiken.

Ik ben ervan overtuigd dat God Almachtig daarin twee sleutelzinnen centraal stelt.

Ten eerste: Wat kan ik goed. En ten tweede: Wat doe ik graag.

En als ik niet weet wat ik goed kan, dan moet ik dat mijn omgeving maar eens vragen. Zij kunnen mij dit haarfijn vertellen!.

Ik zal zien dat wanneer ik een opdracht van God Almachtig krijg, dit deze bovenstaande twee stellingen zal bevestigen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken opdat niemand zou roemen

☞ Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

☞ I Kor. 12:23 En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer

☞ Ex. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

Ik geloof niet dat God Almachtig mij opdrachten geeft die ik niet kan uitvoeren omdat ik gewoonweg niet de capaciteiten heb om die uit te voeren.

Als ik totaal niet gemotiveerd ben om een opdracht van God Almachtig uit te voeren, zal het 'kunnen' daar ook direct negatief onder lijden. Kijk maar naar Jona bijvoorbeeld.

Natuurlijk kan God Almachtig bovennatuurlijk ineens en direct het willen en kunnen in mij bewerken, maar normaal gesproken maakt God gebruik van de capaciteiten die Hij mij heeft gegeven.

Ten vierde zeg ik tegen God Almachtig wat Maria ook tegen de engel Gabriël zei toen deze haar kwam vertellen dat zij zwanger zou raken zonder menselijke gemeenschap. Haar woorden waren in Lukas 1:38: *'Zie de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord'*.

Ik accepteer en aanvaard wat God Almachtig aan mij geeft.

Ik moet daarbij niet naar het gras van de buurman kijken, dat altijd groener is. En komt er iets in mij op van jaloersheid, omdat ik een bepaalde bediening wil, dan moet ik daarmee naar de Heer gaan om alle hoogmoed en trots van mij weg te laten nemen.

Mag ik dan niet naar een bepaalde bediening verlangen?

Natuurlijk mag dat. Een mooi Bijbels voorbeeld lees ik in Joz. 15:18-19 dat Achsa de dochter van Kaleb niet tevreden was met het land dat Jozua hen aanwees. En Jozua gaf haar de hooggelegen en de laaggelegen waterbronnen waar zij om vroeg.

Maar God Almachtig bepaalt waarvoor en waarom ik hier ben en wat ik te doen heb. Allereerst om de werken te doen die Hij heeft voorbereid om die te doen.(Ef. 2:10).

En de kracht die ik daarvoor van Hem krijgen is niet bestemd voor mijn eigen belang, maar om te helpen de geestelijke bolwerken te slechten die tegen God gericht zijn (II Kor. 10:3-6 ^{NBV})

Nu kan het natuurlijk best zijn dat God Almachtig wel een opdracht voor mij heeft die ik helemaal niet leuk vind.

Ook daar vind ik voorbeelden van in de Bijbel (Neem bijvoorbeeld Jona). Maar dat doet niets af van het feit dat God Almachtig die capaciteiten in mij gebruiken zal die Hij Zelf in mij heeft gelegd.

☞ Lukas. 1:38 Maria zei: Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord. En de engel ging van haar weg

☞ Joz. 15:18-19 En het gebeurde, toen zij bij hem kwam, dat zij hem aanspoorde om een akker van haar vader te vragen. Toen zij van de ezel afsprong, zei Kaleb tegen haar: Wat is er met je? Daarop zei zij: Geef mij een zegen. Omdat u mij een dor stuk land gegeven hebt, geef mij dan ook waterbronnen. Toen gaf hij haar hooggelegen bronnen en laaggelegen bronnen.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van de wereld. De wapens waar-mee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Het vijfde Wat ikzelf vaak in perioden van twijfel en ongeloof doe is: proclameren! Het hardop uitspreken van Bijbelteksten.

Het proclameren van Bijbelteksten geeft mij moed en ik herinner God Almachtig aan Zijn woorden en Zijn beloften.

Aan de andere kant spreek ik in het proclameren van Bijbelteksten het rijk der duisternis toe dat zij (de demonen) op moeten hoepelen. Omdat het God Almachtig is die mij een opdracht geeft. Daar heeft het rijk der duisternis niets mee te maken. Zij moet ver weg van mij blijven omdat Zijn wil geschiedde zal, in en door mij heen.

En voor de rest? Ik geloof dat Christenen dingen kunnen doen die bovennatuurlijk zijn. De getuigenissen zijn daar legio van. Van het genezen van mensen tot het bevrijden van mensen en ja zelfs tot het opwekken van doden.

Wanneer een Christen, de kracht die God Almachtig in Hem heeft gelegd, tot eer van Hem alleen zal gebruiken zullen wonderbaarlijke dingen gebeuren. Die net zo groot zullen zijn als die berg waar Jezus Christus over spreekt; die ik op kan pakken en in de zee kan gooien.

Want wat is groter: die berg oppakken en in de zee gooien of mijn naaste vrij bidden **in** Jezus Christus? Het laatste toch zeker?

Daarom zie ik Jezus Christus ook elke keer weer mensen genezen.

Door die genezingen heen wordt het woord duidelijk zichtbaar. De richtingaanwijzer naar God Almachtig heen. Daar moet ik wezen, Hij heeft mij gemaakt.

Alle eer en glorie zijn voor God Almachtig alleen, door Jezus Christus heen. En zoals Jezus Christus Zijn Vader in al Zijn onderwijs en al Zijn werken verheerlijkte zo wil ik door *mijn mijmeringen* heen, en door al mijn werken God **in** Jezus Christus verheerlijken.

De Heilige Geest helpt mij daarbij, op de wijze van de trolleybus, die met geleidestangen verbonden is met de rijdraden. Zolang ik verbonden blijf met God Almachtig **in** Jezus Christus, ga ik de juiste weg.

Heer, wat een rijk Evangelie hebt U mij gegeven. Wat een liefde hebt U voor mij, door alle dingen mogelijk te maken **in** Jezus Christus en met hulp van de Heilige Geest. Halleluja.

Hoofdstuk 7.49

Het volgen van Jezus Christus

De vraag naar Jezus bevoegdheid

(Mattheüs 21:23-27, Markus 11:27-33, Lukas 20:1-8)

Voor de tweede keer komt Jezus Christus in de tempel na Zijn aankomst in Jeruzalem.

De eerste keer knikkerde Hij alle handelaren en geldwisselaars uit de tempel omdat de tempel een gebedshuis is en geen rovershol, zodat Hij dit zelf noemde.

De religieuze leiders vroegen Hem wel waarom Hij dat deed, maar verder gingen ze er schijnbaar niet op in. Opmerkelijk is ook dat de tempelwacht helemaal niet ingreep, maar dat even terzijde....

Nu Jezus Christus voor de tweede keer in de tempel komt, lopen de religieuze leiders Hem dus weer tegen het lijf en vragen zij Hem **uit welke bevoegdheid** Hij al deze dingen deed en doet.

Het gaat er daarbij niet alleen om dat de tempel gereinigd werd, maar ook uit welke bevoegdheid Hij de mensen genas, bevrijdde en onderwijs gaf.

Was dat niet de taak van de schriftgeleerden en andere religieuze leiders?

Hieruit kan ik dus weer lezen dat het die leiders eigenlijk niet te doen was om de mensen en hun belang, maar dat *hun eigen* status belangrijker was. Want zij hadden toch gestudeerd; zij waren aangesteld (door wie ?) als priesters en overpriesters; als Bijbelleraren en noem maar op!

Hun zorg was meer dat de traditie in stand werd gehouden. Niet alleen de Bijbel met de geboden die God Almachtig gegeven had was van belang, de door de mensen zelf opgestelde Halacha was minstens net zo belangrijk. En misschien nog wel belangrijker.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden). Deze Halacha was NIET door God gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes de Doper en Jezus Christus met de religieuze leiders was vaak, dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel.

Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel. Plus dat de religieuze leiders die Halacha zelf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

De zorg van de religieuze leiders was meer dat de koopwaren op het tempelplein met een leuke winst verkocht werden.

De aandacht voor de gelovigen, de armen, de zieken, de beperkten en noem maar op, kwam duidelijk op de tweede plaats. Er was geen liefde van deze mensen naar de gelovigen toe en daarmee schilderden ze God Almachtig ook af als liefdeloos.

De vraag die ik kan stellen vandaag de dag is: uit welke bevoegdheid doe ik de dingen die ik doe? Wie heeft mij daar opdracht voor gegeven? Een opdrachtgever staat hoger in de hiërarchie dan de uitvoerder.

In *mijn mijmeringen* heb ik al vaker geschreven dat er mijn inziens maar twee mogelijkheden zijn. Ik kies God Almachtig als Opdrachtgever; en als ik dat niet openlijk doe dan **IS** satan mijn opdrachtgever.

Dit klinkt hard! Heel veel mensen zullen dit niet willen aannemen omdat ze aan de ene kant niets van God Almachtig willen weten, maar aan de andere kant ook niets van satan.

Toch leert de Bijbel mij dat wanneer ik niet openlijk en duidelijk vóór God Almachtig kies, ik al gekozen heb. Want alle mensen op deze aarde zijn door de 'oerzonde' onder de heerschappij van satan terechtgekomen; dat is door de zondeval (Gen. 3). Of ik dit nu leuk vind of niet; en met alle gevolgen van dien.

Satan is alleen maar uit op ellende, misère en andere verschrikkelikheden. Wat ik ook om mij heen zie gebeuren.

God Almachtig heeft Zijn Handleiding (de Bijbel) gegeven hoe ik uit die ellende en misère kan komen en belangrijker nog; hoe ik deze kan voorkomen. Namelijk door te geloven dat God Zelf **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen is om mijn zonden, om mijn staat van 'dood' om te zetten in gezondheid en LEVEN!

Dát is het Evangelie van Jezus Christus, en dát is het goede nieuws.

In plaats dat veel mensen dit Evangelie van Jezus Christus omarmen luisteren ze liever naar de woorden van satan die hen allerlei twijfelachtigheden in gedachten brengt.

Satan, die de woorden van God Almachtig zó verdraait dat God de schuld is van alle misère en ellende in de wereld. Of zoals ik deze week iemand hoorde vertellen wiens vriend met wie zij al tweeëndertig jaar had samengewoond (niet getrouwd!) overleed aan darmkanker: *'Als er een God bestaat had Hij mijn vriend niet van mij weggenomen'*

----- ... -----

Hoe kan ik de mensen toch op een liefdevolle manier met Jezus Christus in aanraking laten komen, in plaats van God Almachtig af te schilderen of te gebruiken als een Teddybeer. Als het slecht met mij gaat heb ik Hem nodig, in de andere gevallen geloof ik niet in Hem en gooi ik de Teddybeer in de hoek.

Het is gewoon een leugen die rechtstreeks uit de hel komt.

***Keer terug naar God Almachtig;
want niet kiezen is al gekozen hebben!***

Neem nu maar van mij aan dat wanneer ik de Bijbel echt met een open hart ga lezen, dat ik meer en meer overtuigd zal raken van het feit dat God Almachtig een God van liefde is. Een God van LEVEN en niet van dood.

Wat geloof ik?

Wie geloof jij?

Er zijn maar twee opties: **of** ik geloof God Almachtig of ik geloof satan. Een andere optie is er echt niet.

Uit het bovenstaande komt dus ook de verklaring uit wiens bevoegdheid ik werk.

Mijn daden, mijn gedrag zal dit luid over de straten uitspreken. En dat hoeft echt niet alleen in woorden te zijn.

Ik wil niets liever dan dat God Almachtig mij mijn bevoegdheid heeft gegeven om de dingen te doen die ik doe.

Moet ik misschien erkennen dat ik mijn hele leven al op het verkeerde paard (satan) gewed hebt? Dat ik niet God Almachtig in Jezus Christus als mijn uitgangspunt heb, maar iemand of iets anders?

Dan is er voor mij maar één weg te bewandelen. En dat is om naar God Almachtig in Jezus Christus uitspreken dat ik wil dat Hij mijn uitgangspunt is. Dat Jezus Christus in alles wat ik doe en niet doe bepaal wat ik moet doen en hoe ik het moet doen.

Ik moet goed weten dat mijn leven hier op aarde net zo lang kan duren als mijn laatste hartslag. Er zijn mensen die zeggen dat zij nog tijd genoeg hebben om hier over na te denken. Dat zij nog tijd genoeg hebben om hun keuze bekend te maken.

Maar wat als mijn leven nog maar één laatste hartslag duurt?

dan is er geen tijd meer om te kiezen. Dan heb ik gekozen voor een vervolg van mijn leven in een *helse omgeving*. Want als mijn lichaam van vlees en bloed sterft, zal ik direct geconfronteerd worden met de werkelijke aard van satan. Omdat hij mij in de Goddelijke Rechtszitting claimt op basis van de wet van God die ik overtreden heb.

Als ik dan niet mijn Advocaat in Jezus Christus heb, kan de Rechter (God Almachtig) niet anders dan op basis van mijn strafdossier uitspraak doen.

----- ... -----

Omdat de religieuze leiders voor zichzelf niet eens konden aangeven vanuit welke bevoegdheid **zij** werkten, vond Jezus Christus het ook niet nodig om hun hierin verder uit te weiden. Want satan had al zo diep op hen ingesproken; had hen al zo overtuigd dat Jezus Christus een bedrieger was; dat elke woord dat gesproken zou worden als parels voor de zwijnen zouden zijn.

Daarom stelt Jezus Christus hen ook de vraag wie Johannes de Doper voor hen was.

Uit hun antwoord blijkt wel welke keuze zij hadden gemaakt. Want Johannes de Doper hadden ze **niet** als profeet geloofd. Zij hadden hem net als Jezus Christus verworpen, terwijl juist Johannes de Doper van God Almachtig Zelf afkomstig was. Jezus Christus noemt Johannes de Doper in Matt. 11:11 de grootste van allemaal.

Mijn vraag aan jou is ook: Uit welke bevoegdheid doe jij de dingen die jij doet?

 Matt. 11:11 Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand op-gestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der heme-len, is groter dan hij

Hoofdstuk 7.50

Het volgen van Jezus Christus

De belasting aan de keizer.

(Mattheüs 22:15-22, Markus 12:13-17, Lukas 20:20-26)

Hoe moet ik omgaan met de belastingdienst en belastingen?

Heeft Jezus Christus eerst al in het Bijbelgedeelte '*tempelbelasting*' gesproken over een belasting die over de mensen geheven werd, om de kerk of gemeente te kunnen laten functioneren, nu spreekt Jezus Christus over een andere vorm van belastingen, namelijk die door de regering van een land is opgelegd. Zeg maar de moderne loonbelasting en premies volksverzekeringen, de vennootschapsbelasting, maar ook de BTW en andere belastingen.

In de tijd van Jezus Christus ging het om **drie** algemene belastingen, nl. een grondbelasting, een tolbelasting en een hoofdelijke belasting.

Jezus Christus wordt hier ondervraagd door de Farizeeën en schriftgeleerden. En deze hadden voor dit moment een samenwerking gesloten met de Herodianen om te weten te komen hoe Jezus Christus omgaat met belastingen.

De Herodianen waren een soort van politieke partij die als *vrienden* van de Romeinen bekend stonden.

Herodianen en Farizeeën stonden politiek gezien lijnrecht tegenover elkaar, want de Farizeeën haatten de Romeinen.

Maar als het om het ten val brengen van Jezus Christus gaat, is schijnbaar geen middel te bont, dus is ook deze verbinding is ineens gerechtvaardigd.

Is het geoorloofd de keizer belasting te betalen vragen zij. Met de keizer wordt natuurlijk de Romeinse keizer bedoeld. Want Israël was in die tijd onderdeel van het Romeinse Rijk.

De Israëlieten zagen de Romeinen als onderdrukkers, bezetters. En in die hoedanigheid wilden veel mensen geen belasting betalen (vooral de Zeloten), uit protest tegen de Romeinse overheersing.

Dit kwam mede omdat de keizer afgebeeld werd op de zilveren denarie die betaald moest worden als hoofdgeld.

Vooral de religieuze Israëlieten verzetten zich hiertegen omdat God Almachtig verboden had om een afbeelding te maken van wie dan ook (Ex. 20:4).

Zij vergaten daarbij echter dat dit gebod van God Almachtig iets méér vertelde. Het werd de Israëlieten verboden om voor welke afbeelding dan ook te buigen en te aanbidden.

Ook dit gebod is vandaag de dag nog net zo actueel als in de tijd van Jezus Christus. Het is mij dan ook niet toegestaan om een beeld of een afbeelding te maken van mens of dier, of wat dan ook, om die te aanbidden. God Almachtig is een jaloers God.

Ik wijs hierbij toch ook weer naar de vele beeldjes van Boeddha die ik wel bij mensen thuis zie staan. Zogenaamd omdat het zo een leuk beeldje is.

Ik geloof niet dat dit een Christen is toegestaan. Daarnaast kan ik persoonlijk al helemaal niets begrijpen van het in bezit hebben van zulke beelden, als ik beseft wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Dan wil ik helemaal geen afbeeldingen van wie dan ook in huis hebben omdat dit zo leuk staat in mijn huis.

Maar, ik denk ook aan de kruizen en de afbeelding van Jezus Christus aan het kruis, of de Davidsster die veel mensen in huis hebben.

Op zich zeg ik niet dat dit afgodendienst is, maar het ligt er wel aan hoe ik daar mee omga. Heb ik een kruis in mijn huis om dat te aanbidden, dan zeg ik dat dit niet goed is. Ook niet als Jezus Christus aan dat kruis hangt.

Heb ik een afbeelding van de Davidster om mijn nek hangen om dat te aanbidden, dan zeg ik dat dit niet goed is.

Heb ik een kruis in mijn huis hangen en heb ik een Davidsster om mijn nek hangen om God Almachtig **in** Jezus Christus te aanbidden, dat Hij Diegene is Die voor mij aan het Kruis van Golgotha gestorven is, dan zie ik daar geen problemen in. Dan zie ik dat meer als een altaar dat voor God Almachtig gebouwd is.

Heb ik een Davidsster om mijn nek hangen als symbool dat het volk Israël Gods uitgekozen volk is, en aanbid ik God Almachtig daarin en daarmee dan zie ik daar geen probleem in.

----- ... -----

 Ex. 20:4 U zult voor uzelf geen beeld maken geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een nijdverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten

Ik kan de tijdelijke samenwerking tussen Farizeeën en Herodianen het best omschrijven als een intrige, een complot.

Overigens wordt in het Lukas Evangelie letterlijk gezegd dat de religieuze leiders spionnen stuurden die zich voordeden als rechtvaardigen, maar de opdracht hadden om Jezus Christus op Zijn woord te vangen. Want op de vraag of het geoorloofd was om de keizer belasting te betalen konden in hun ogen maar twee antwoorden gegeven worden.

Als Jezus Christus 'neen' zou zeggen, zouden de Herodianen Hem direct aangeven bij de stadhouder (Luk. 20:20).

Als Jezus Christus 'ja' zou zeggen zou dat zijn reputatie als rabbi ernstig hebben verzwakt.

De wijze waarop Jezus Christus reageert is duidelijk. Hij doorziet direct de bedoeling van dit sinistere pact en weet dat zij deze vraag stellen om Hem ten val te brengen. (Matt. 9:4, Joh. 2:25, Joh. 4:29, Joh. 16:30).

Hij noemt hen hier keihard *huichelaars*. Net zoals Johannes de Doper in hen *adderengebroad* zag en hen ook zo noemde. (Matt.3:7)

Jezus Christus erkent in Zijn antwoord dat de Romeinen het voor het zeggen hebben. Dat wil **niet** zeggen dat Hij het daar mee eens is of niet, maar het is gewoon een feit dat de landelijke regering wordt gevormd door de Romeinen.

Paulus schrijft in Rom. 13:1-2. dat ik de regering die over mij gesteld is, moet gehoorzamen, dus óók in het betalen van belastingen.

Paulus zegt zelfs dat de regeringen zijn aangesteld door God Almachtig. (Zie mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus Deel-I de brief aan de Romeinen)

Vandaag de dag is aan deze woorden van Jezus Christus niets veranderd.

----- ... -----

☞ Lukas 20:20 En zij hielden Hem nauwlettend in het oog en stuurden spionnen die zich voordeden alsof zij rechtvaardig waren, met de bedoeling Hem op een woord te vangen en Hem dan over te leveren aan de overheid en aan de macht van de stadhouder.

☞ Matt. 9:4 En Jezus, Die hun gedachten zag, zei: Waarom overweegt u verkeerde dingen in uw hart?

☞ Joh. 2:25 en omdat Hij het niet nodig had dat iemand van de mens getuigde, want Hij wist Zelf wat in de mens was

☞ Joh. 4:29 Kom, zie Iemand Die mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb; zou Hij niet de Christus zijn?

☞ Joh. 16:30 Nu weten wij dat U alles weet en dat het voor U niet nodig is dat iemand U vragen stelt. Hierom geloven wij dat U van God uitgegaan bent.

☞ Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en Sadduceeën op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen: Adderengebroad! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn

☞ Rom. 13:1-2 Ieder mens moet zich onderwerpen aan de gezagsdragers die over hem gesteld zijn, want er is geen gezag dan van God, en de gezagsdragers die er zijn, zijn door God ingesteld, odat hij die zich verzet tegen het gezag, tegen de instelling van God ingaat, en wie daartegen ingaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.

Ik heb in de afgelopen jaren veel mensen geholpen bij het invullen van hun belastingaangiften. En ik stond en sta nog steeds versteld wat (ook) wedergeboren Christenen allemaal verzinnen om maar geen belasting hoeven te betalen.

Ik vind dit onbegrijpelijk. Dan heb ik het nog niet eens over de vragen die ik kreeg of een uitgevoerde werkzaamheid niet zwart betaald kon worden.

Ik vind het ook niet leuk om belasting te betalen, maar het zijn de wetten van deze regering (die door God Almachtig is aangesteld) die het betalen van belastingen bepaalt. Ik heb daarnaar te luisteren en deze ook zo uit te voeren.

Waarom maak ik daar zo een punt van?

Ik zie in het ontduiken van welke belastingen dan ook, een vorm van gezagsprobleem zitten. Ik volg dan niet God Almachtig, maar ik volg Mammon. En daarover spreekt Jezus Christus in Matt.6:24 dat ik geen twee heren kan dienen. Ik kan niet én God dienen en Mammon (satan).

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Ik moet de keuze maken wie ik wil dienen. Ja zelfs in mijn belastingaangiften. Want in het ontduiken van belastingen zit iets van eigen gerechtigdheid. Ik wil in-control zijn; ik bepaal wat ik wel en niet wil / zal betalen.

Maar zo zit het niet. Ik ben niet in-control; God Almachtig is in-control op de eerste plaats. En als God een regering aanstelt om belasting te heffen dan heb ik dat te volgen, of ik dit nu leuk vind of niet.

Geef satan geen pink, want voordat ik het weet pakt hij mij helemaal. Want als ik toch mag sjoemelen met mijn aangifte inkomstenbelasting, dan mag ik dat ook doen met mijn BTW aangifte, met mijn toeslagen, met het invullen van allerlei overheidsformulieren. En dat gaat van kwaad tot erger!

Conclusie: Wees eerlijk in het invullen en betalen van belastingen.

Ik hoef niet alles klakkeloos aan te nemen wat de belastingdienst mij oplegt, ik heb het recht om het te controleren, te toetsen. Maar mijn ervaring is dat de belastingdienst in Nederland wel langzaam werkt, maar echt niet zo heel veel fouten maakt.

----- ... -----

Een voorbeeld: Ik heb in mijn leven ontzettend veel kilometers gereden voor mijn werk. Zoveel zelfs dat ik elk jaar een nieuwe leaseauto mocht uitzoeken omdat ik in één jaar al aan de kilometers van het leasecontract kwam.

Een groot voordeel was wel dat ik nooit banden hoefde te verwisselen, want als mijn banden versleten waren, was mijn leasecontract ook voorbij. Maar dat is een ander verhaal.

Ik reed dus heel veel kilometers en ongewild ging ik steeds feller rijden. En ik reed fel, meestal vier tot zes uur per dag achter het stuur. En ik reed dan ook meestal te hard.

Maar in dat te hard rijden, keek ik constant in mijn spiegels (flitspalen bestonden nog niet), om te zien of er ook een politiewagen in de buurt was. En daar werd ik ontzettend moe van.

Toen op een dag werd het mij duidelijk dat wanneer ik mij gewoon aan de snelheidsregels hield, dat dit enerzijds in tijd nauwelijks uitmaakte, maar anderzijds, ik was niet zo gestrest als ik aankwam op mijn plaats van bestemming. Ik hoefde niet steeds bang te zijn dat ik een bekeuring zou krijgen of dat de politie mij achternakwam.

Het autorijden werd een ontspannende bezigheid.

----- ... -----

Wat wil ik hiermee zeggen? Als ik de aangiften voor de belastingdienst netjes doe naar waarheid en eerlijkheid; en niet sjoemel (want sjoemelen is ook ontduiken van de belastingen, net zoals een leugentje om bestwil ook een leugen is), dan hoef ik ook niet bang te zijn dat ik gesnapt wordt.

Als er dan een bericht van de belastingdienst komt kan ik deze met een gerust hart lezen. En wanneer ik iets moet betalen, weet ik dat dit terecht is. Ik betaal het dan gewoon.

Overigens geldt het bovenstaande verhaal ook over het omgaan met uitkeringen waarbij eigen verdiensten op gegeven moeten worden.

Hoeveel mensen zijn niet bang voor controle?

Wanneer ik eerlijk ben hoef ik niet bang te zijn voor de overheid. En ook dat zegt Paulus in Rom. 13:3

☞ Rom. 13:3 Want voor de overheid hoeft men niet te vrezen, wanneer men goede werken doet, maar wel als men kwade werken doet. Wilt u nu van het gezag niets te vrezen hebben, doe het goede en u zult er lof van ontvangen. Zij is immers Gods dienaar, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienaar, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet.

Hoofdstuk 7.51

Het volgen van Jezus Christus

De Sadduceeën en de opstanding

(Mattheüs 22:23-32, Markus 12:18-27, Lukas 20:27-40)

Naast de Farizeeën en de Herodianen was er in de tijd van Jezus Christus nóg een religieuze groepering actief en dat waren de Sadduceeën.

Deze groep kenmerkte zich doordat zij **niet** geloofden in de opstanding (Hand. 23:8) en uitermate conservatief waren.

Hun enige richtsnoer was de Pentateuch (letterlijk de vijf rollen, zijnde de eerste vijf Bijbelboeken). Ook geloofden zij niet in engelen en geesten (Hand. 23:8), niet in de komst van een Messias, niet in een oordeel aan het eind der tijden.

Nu kwamen er een aantal Sadduceeën naar Jezus Christus toe met een vraag. Eigenlijk was het geen vraag want uit de belachelijke vraagstelling blijkt al dat zij er alleen maar op uit waren om Hem met woorden in een hinderlaag te lokken.

Uitgangspunt van hun vraag is gebaseerd op het zgn. zwagerhuwelijk, ook wel leviraatshuwelijk genoemd. En dit kwam er op neer dat wanneer een man met een vrouw trouwt, en de man overlijdt zonder dat er kinderen geboren zijn, de (ongehuwde) broer van die man met de weduwe moet trouwen.

De eerstgeboren zoon uit dat tweede huwelijk werd dan beschouwd als zijnde een zoon van de overledene, waardoor bezittingen in die familie konden blijven.

En het is waar, dit was een wet die God Almachtig aan Mozes had gegeven voor het volk Israël (Deut. 25:5-10).

----- ... -----

Voorbeeld in de Bijbel van dit zwagerhuwelijk vind ik o.a. in Genesis 38, waarin het verhaal van Juda en Tamar wordt beschreven.

Tamar trouwde met Juda's oudste zoon die Er heette. Maar omdat Er slecht deed in de ogen van de Heere, stierf hij. Tamar moest nu trouwen met de tweede zoon van Juda, Onan genaamd.

Hand. 23:8 De Sadduceeën zeggen namelijk dat er geen opstanding is en geen engel of geest, maar de Farizeeën belijden het beide.

Deut. 25:5-10 Wanneer broers bij elkaar wonen en een van hen sterft zonder dat hij een zoon heeft, dan mag de vrouw van de gestorvene niet de vrouw van een vreemde man buiten de familie worden. Haar zwager moet bij haar komen en haar voor zichzelf tot vrouw nemen, en zo zijn zwagerplicht tegenover haar vervullen. En het moet zó zijn dat het eerste kind dat zij baart, op naam van zijn gestorven broer zal staan, zodat diens naam niet uit Israël wordt uitgewist. Maar als deze man niet genegen is zijn schoonzuster tot vrouw te nemen, dan moet zijn schoonzuster naar de poort gaan, naar de oudsten, en zeggen: Mijn zwager weigert een naam voor zijn broer in Israël in stand te houden. Hij wil zijn zwagerplicht tegenover mij niet vervullen. Dan moeten de oudsten van zijn stad hem roepen en tot hem spreken; blijft hij bij zijn standpunt en zegt hij: Ik ben niet genegen haar tot vrouw te nemen, dan moet zijn schoonzuster voor de ogen van de oudsten naar hem toe gaan, zijn schoen van zijn voet trekken, hem in het gezicht spuwen, en daarbij het woord nemen en zeggen: Zo wordt met de man gedaan die het gezin van zijn broer niet wil bouwen. En zijn naam zal in Israël luiden: Het huis van hem bij wie de schoen is uitgetrokken.

Maar ook Onan deed wat slecht was in de ogen van de Heere; en ook hij stierf zonder dat er kinderen geboren waren.

Toen was de derde zoon van Juda aan de beurt, Sela genaamd. Maar omdat hij nog te jong was om te trouwen moest Tamar, de weduwe wachten totdat hij oud genoeg was om te trouwen.

-----...-----

De Sadduceeën hier maken het nog doller.

Zij stellen zeven broers voor waarvan de oudste ging trouwen, maar overleed zonder dat er kinderen geboren waren. Dus moest de tweede broer met de weduwe trouwen, maar hier gebeurde hetzelfde. Dus kwam de derde broer aan de beurt, en je raadt het al, ook deze overleed zonder kinderen. Toen moest dus de vierde broer met de weduwe trouwen, maar hier gebeurde hetzelfde, en ook met de vijfde, zesde en zevende broer gebeurde dit.

Een overdreven verhaal, sorry dat ik dit zeg. De weduwe is dus getrouwd geweest met zeven broers.

Maar goed; Het ging de Sadduceeën niet om het huwelijk van die vrouw met die zeven broers, het ging die broers om het volgende:

'Met wie is de vrouw getrouwd als zij in de hemel opgestaan is?'

Want de Sadduceeën geloofden niet in een opstanding, en daarom vragen zij Jezus Christus met wie die vrouw in de hemel getrouwd zal zijn.

----- ... -----

Jezus Christus beantwoordt de vraag van de Sadduceeën in twee gedeelten.

Ten eerste zegt hij dat de Sadduceeën de Schrift niet kennen. Dit omdat zij niet in de **hele** Schrift en de Profeten geloofden, maar alleen in de eerste vijf Bijbelboeken.

Ten tweede zegt Hij dat de Sadduceeën de Kracht van God Almachtig niet kennen, waarmee de opstandingkracht van God bedoeld wordt.

Opmerkelijk is wel dat Jezus Christus de Sadduceeën niet zo hard aanpakt als bijvoorbeeld de Farizeeën, die Hij *adderengebroad* (Matt. 12:34) en *huichelaars* noemt (o.a. in Matt. 22:19).

 *Matt. 12:34
Adderengebroad! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond*

 Matt. 22:19 Huichelaars, waarom verzoekt u Mij? Toon Mij de belastingmunt. En zij brachten Hem een penning.

De waarschijnlijke reden is dat de Sadduceeën **wel** heel oprecht in hun geloof waren en echt probeerden te leven naar de (beperkte) Schrift, terwijl de Farizeeën de mensen een onnoemlijk zwaar juk oplegden door allerlei geboden en inzettingen te verzinnen die God Almachtig helemaal niet gegeven had (de Halacha).

Jezus Christus legt de Sadduceeën uit wat Hij bedoelt en wat er in de Bijbel staat beschreven.

Het eerste belangrijke dat Jezus Christus zegt, is dat er in de hemel **niet getrouwd** wordt. De reden waarom, ligt hem in het doel van het huwelijk; en dat is de voortplanting.

Toen God Almachtig de aarde schiep moest de aarde gevuld worden met mensen en dit geschiedde door de voortplanting. Totdat het aantal mensen bereikt zal zijn dat God Almachtig voor ogen heeft.

Al hoewel dit laatste niet zo letterlijk in de Bijbel staat kan ik uit Openb. 6:11 wel lezen dat God Almachtig in eerste instantie een bepaald aantal mensen op het oog heeft.

Het tweede dat Jezus Christus zegt is dat de mensen in de hemel een onsterfelijk lichaam hebben als de engelen. Hij zegt niet dat wij engelen zullen zijn. Hij zegt dat wij net als de engelen onsterfelijk zullen wezen.

Daarom zegt Jezus Christus ook in vers 32 dat God Almachtig geen God van doden is, maar van levenden.

----- ... -----

Ik geloof dat het leven in het hiernamaals een vervolg is van het leven hier op aarde. Ook vanuit het gezegde: 'wat je zaait, zul je oogsten'. (Spr. 22:8, II Kor. 9:6).

Ik heb al vaker gezegd dat het de mensen zijn die scheiding gemaakt hebben tussen dit aardse leven en het hiernamaals.

Mijn geest (en daar gaat het om) leeft hier op aarde in een zogenaamde aardse tent (mijn lichaam van vlees en bloed) die eenmaal afgebroken zal worden (II Kor. 5:1). Mijn lichaam van vlees en bloed zal een keer sterven.

Maar mijn geest leeft straks verder in een onsterfelijk nieuw opstandingslichaam. Zoals Paulus het beschrijft in I Kor. 15:42-44. 'Mijn aardse lichaam zal sterven in oneer door alle zonden, door mijn vleselijke staat hier op aarde; maar zal opstaan in heerlijkheid. Een lichaam zonder gebreken, zonder zonden en beperkingen, God welgevallig'.

Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

Spr. 22:8 Wie onrecht zaait, zal onheil oogsten, en de stok van zijn verbolgenheid zal vergaan

II Kor. 9:6 En dit zeg ik: Wie karig zaait, zal ook karig oogsten; en wie zegenrijk zaait, zal ook zegenrijk oogsten.

II Kor. 5:1 Wij weten immers, dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis, niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen

I Kor. 15:42-44 Zo zal ook de opstanding van de doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in vergankelijkheid, het wordt opgewekt in onvergankelijkheid. Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid. Het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht. Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Waarom zal mijn leven in het hiernamaals een vervolg zijn van het leven op aarde hier?

Ten eerste heeft God Almachtig hier op aarde (*nu nog*) niet iedereen het cadeau van het geloof gegeven (Ef. 2:8-9).

Niet iedereen kán dus nu geloven. Maar omdat God Almachtig geen God is van willekeur of van aanzien des persoons moet hier dus een andere reden voor zijn.

En die reden is **NIET** dat alleen het volk Israël straks in het Koninkrijk der hemelen zal zijn, en dat alle andere wereldbewoners in **de hel** zullen branden tot in der eeuwigheid!

Ten tweede zegt God Almachtig tegen Abraham dat in zijn nageslacht (het volk Israël) **alle** volken gezegend zullen worden (Gen. 12:3). En natuurlijk wordt hier Jezus Christus mee bedoeld die tot zegen zal zijn voor **alle** volken ter wereld!

Ten derde zegt Paulus in Fil. 2:10 dat er een tijd zal komen dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is en dat **alle** knie zich zal buigen voor Hem. Niet alleen de mensen die in de hemel leven of op de aarde leven, maar ook de mensen die onder de aarde leven. En doorgaans wordt met 'onder de aarde' toch echt de 'hel' mee bedoeld.

----- ... -----

Wat zie ik in deze wereld?

Er zijn veel mensen die Jezus Christus niet aannemen en God Almachtig afwijzen en als zodanig sterven.

De mensen die wél het Evangelie van Jezus Christus geloven en in Hem God Almachtig aanbidden, zijn als eerstelingen hier op aarde. (Ambassadeurs van het Koninkrijk der hemelen ^{zie pag. 12-18}). En in mijn overtuiging gaat het hier dan in eerste instantie om het hele volk Israël. Dus zowel het twee-stammenrijk als het tien-stammenrijk.

Het volk Israël is als eerste door God Almachtig geroepen om opgeleid te worden in de normen en waarden van het Koninkrijk van God. De reden daarvoor is dat op God's tijd het volk Israël de mensheid, die nu Jezus Christus afwijst als Redder en verlosser, de weg te wijzen naar het Koninkrijk der hemelen.

Omdat de bekering van mensen niet een zaak van mensen is (Joh. 16:8) is, zijn die eerstelingen en ambassadeurs (wedergeboren Christenen uit alle tijden) geroepen om te zaaien.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

☞ Gen. 12:3 En in u zullen alle geslachten van de aardbodem geze-gend worden.

☞ Fil. 2:10 Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel:

Met andere woorden: om mensen over Jezus Christus te vertellen.
That's it.

De Heilige Geest doet de rest, maar alleen voor diegenen die daartoe (nu) geroepen zijn door God Almachtig. (Rom. 8:30, I Petr. 2:9)

Alleen al om die reden geloof ik niet dat het leven hier op aarde alles is wat er zal gebeuren.

God Almachtig zegt in Lukas 2:14 dat God een welbehagen heeft in de mensen. De mens is de kroon op de schepping van God. **Alle** mensen. Ongeacht welke kant zij hier op aarde uitgaan.

Dus! God Almachtig houdt van **alle** mensen. Maar God houdt **niet** van alle gedragingen van de mensen. Dát is een groot verschil. Maar 'default' is dus dat God van alle mensen houdt.

Als Paulus dan zegt dat er een tijd komt dat **alle** knie zich zal buigen en dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is, betekent dit dat er in het hiernamaals nog het één en ander moet gaan gebeuren om ook die mensen tot geloof te brengen die hier op aarde niet in Jezus Christus wilden geloven; omdat zij er toen nog niet toe geroepen waren om in God te geloven!

----- ... -----

Ik heb nooit onder stoelen of banken gestoken dat ik een groot fan ben van Sadhu Sundar Singh die over de hemel schrijft in zijn boekje 'Hij zag de hemel'.

Ik zeg niet dat het allemaal honderd procent zo zal gaan, maar het geeft mij wel een idee hoe het zou kúnnen gaan. (Echt een aanrader om eens te lezen alhoewel ik moet beseffen dat alleen de Bijbel Waarheid is!)

De eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig, zullen straks in het hiernamaals als leraren optreden om de mensen die hier op aarde geleefd hebben (zonder Jezus Christus aan te nemen) op te leiden. En Sadhu Sundar Singh zegt daarover dat de leraren trots en blij zijn met deze opdracht, maar dat diegenen die het onderwijs krijgen, net zo blij en trots zullen zijn.

De mensen die in nu nog niet geroepen zijn om Jezus Christus aan te nemen, leven als het ware in een 'helse' periode. Zij vallen nog steeds onder de heerschappij van satan. En omdat satan niets goeds voor heeft, zal het doel van satan ook zijn dat er voor de mensen niets goeds te verwachten valt.

☞ Rom. 8:30 En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

God heeft immers 'de verwoester' geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16).

Maar ook de mensen die hier op aarde Jezus Christus afwijzen gaan God Almachtig aan het hart. En ook deze mensen zullen **uiteindelijk** gered worden.

Ik geloof dat Gods liefde oneindig veel groter is dan het meest verstokte zondaarshart. En ik geloof met alles wat in mij is, in de hierboven aangehaalde Bijbeltekst uit Fil. 2:10. Ja ook de mensen die 'onder de aarde' leven. (I Petr. 3:18-19)

Maar net zoals de eerstelingen en de ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig hier op aarde moeten leren van Jezus Christus om te worden als Hij (zie de 'zaligsprekingen') zullen alle mensen dit moeten leren. Alle mensen die ooit op de aarde hebben geleefd en leven en die God afgewezen hebben. En dat zal niet een kwestie van een vingerknip zijn. Ik geloof dat dit een kwestie is van duizend jaar.

Ik heb al vaker in dit kader het verhaal van 'de rijke man en de arme Lazarus' aangehaald uit Lukas 16:19-31. Zelfs in het hiernamaals denkt de rijke man nog te kunnen commanderen. 'Laat Lazarus tot mij komen; Laat Lazarus zijn vinger in een kom koud water dopen om mijn lippen te verkoelen'.

De rijke man denkt nog steeds in termen van 'overheersen' in plaats van 'dienend leidinggeven'. Dit 'overheersen' komt dus niet overeen met de kwalificaties die Jezus Christus geeft in 'de zaligsprekingen'.

----- ... -----

Kunnen de wedergeboren Christenen zich dan op de schouder kloppen omdat zij Jezus Christus (nu) wél hebben aangenomen?

In mijn ogen is Paulus is hier heel duidelijk over. Omdat het geloof een cadeau is dat door God Almachtig gegeven is aan mensen die **Hij** daartoe bestemd heeft, kan die mens daar **niet** op roemen. De enige grond voor roemen is Jezus Christus, en Hij alleen.

Waarom God Almachtig mij uitgekozen heeft om wel te geloven ligt volgens mij alleen in het feit dat ik 'een zoon Gods' ben (Gen. 6:2, Gen. 6:4, Job 1:6).

En waarom ik wel een 'zoon Gods' ben en mijn buurman niet, kan ik niet zeggen. Dat is voor mij nog een groot mysterie.

 Jes. 54:16 en *Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

I Petr. 3:18-19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, Namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

 Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ik weet alleen dat ik een ambassadeur van het Koninkrijk van God Almachtig ben en dat ik daar niets voor heb gedaan. Want uit *mijn mijmeringen* blijkt dat mijn leven een inktzwart leven van zonden en ongerechtigheden was. Dáár kan ik niet op roemen. Dát is dus niet de grond van mijn uitverkiezing.

En als ik het voorgeslacht van Jezus Christus bekijk, dan kenmerkt zich dat ook alleen maar door zonden en ongerechtigheden.

Om één of andere reden heeft God Almachtig mij vóór de grondlegging van deze wereld al uitgekozen. Voor mij is dit een mysterie dat ik bij God laat. Fantaseren en speculeren heeft in deze helemaal geen zin. Maar als er iemand is die hier iets zinnigs over kan zeggen, schroom niet om het mij mee te delen. Ik leer graag!

----- ... -----

Zoals hiervoor geschreven geloof ik dat in het hiernamaals de eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig, de taak van leraar op zich zullen nemen. En dat leraren en '*studenten*' daar volledig tevreden mee zijn. Want dit onderricht speelt zich wel af in de hemel! En de hemel zal een plaats zijn hier op aarde als het paradijs uit Gen. 1 en 2 en nog méér dan dat.

De Studie-Bijbel zegt hierover: *God zal niet alleen de oorspronkelijke schepping herstellen, maar deze zelfs overtreffen en voleindigen in een nieuwe, hoger orde.*

Wat ik in ieder geval uit de Bijbel weet is dat deze nieuwe hemel op aarde zich zal kenmerken doordat er geen pijn, geen rouw, geen zorgen, geen verleidingen en geen zonden meer zullen zijn (Openb.21:4).

Ik geloof dat Jezus Christus Zich Zelf zal openbaren aan **alle** mensen. Mensen die in de hemel zijn, mensen die op de aarde zijn en mensen die onder de aarde zijn. En wie kan dan nog in zijn hardheid en ongeloof blijven?

Is het niet dat Jezus Christus daarom na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen? (1 Petr. 3:18-19).

Zou Jezus Christus dit gedaan hebben om deze ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach nog een beetje zout in de wonden te strooien?

Dat geloof ik absoluut niet.

 Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

I Petr. 3:18-19 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, Namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen

Ik geloof dat Jezus Christus naar het dodenrijk is gegaan om het Evangelie te brengen zodat de betreffende mensen zich alsnog zouden buigen voor Hem. En dat zij alsnog zouden belijden dat Jezus Christus inderdaad Here der Heerscharen is.

God Almachtig heeft niet alleen de wedergeboren Christenen op het oog, Hij heeft **heel** de mensheid op het oog.

Dát is het goede nieuws!.

Het goede nieuws is niet dat er een aantal mensen zullen leven in eeuwigheid en dat het merendeel van de wereldbevolking zal branden *in de hel* tot in der eeuwigheid aan toe.

----- ... -----

Een vraag die ik vaak hoor is: zullen wij elkaar herkennen in de hemel?

De Bijbel zegt: Ik zal als een engel een onsterfelijk lichaam hebben. En de Bijbel zegt dat er niet getrouwd wordt in de hemel.

Ik geloof dat wanneer er geen pijn, verdriet, rouw, ziekte en noem maar op wat voor ellende en misère ook meer is, dat er ook geen herinneringen meer zullen zijn aan het leven hier op aarde. Net zoals ik ook geen herinneringen heb aan de tijd dat ik nog niet in een lichaam van vlees bloed geboren was, dat mijn geest als '*zoon van God*' bij God Almachtig was.

Ik denk dat alle geesten die in de hemel zijn (die hun leven tijdens hun aardse leven aan Jezus Christus hebben gegeven) met de engelen tezamen zullen juichen, en onnoemlijk blij zullen zijn, wanneer er weer iemand zijn knieën buigt voor Jezus Christus en dat deze zondaar gaat belijden dat Jezus Christus Heer is.

Ik geloof dat deze blijdschap een overtreffende trap is van de blijdschap die ik zou hebben als ik een geliefde in de hemel zou ontmoeten. Ik geloof dat ik in iedere geest (bekeerde mens) die de hemel binnenkomt mijn (geliefde) familielid of vriend of kennis zal zien.

Dat er geen herinneringen aan het aardse zal zijn is omdat mensen elkaar zoveel intens verdriet hebben aangedaan hier op aarde.

Maar buiten dat: Wat dacht je bijvoorbeeld van christelijke mensen die hun geliefde christelijke echtgenoot moesten verliezen en weer opnieuw trouwde?

Hoe zou dat dan verder moeten gaan in de hemel?

Of wat dacht je van de moordenaar die vlak voor zijn dood tot bekering komt en in de hemel komt waar ook zijn slachtoffer is?

Hoe zou dat dan verder moeten gaan in de hemel?

Dus: zal ik mijn overleden geliefden weerzien in de hemel?

Het antwoord is ja.

Maar zal ik hem herkennen als een vroeger familielid, vriend of kennis, of wie dan ook uit de aardse periode? Dan is mijn antwoord Neen.

Het gaat er om dat Jezus Christus aangenomen is als Heiland en Verlosser.

Het gaat erom dat God Almachtig geëerd en verheerlijkt wordt.

En hoe dat tot stand is gekomen doet niet ter zake. Of die weg lang of kort is geweest doet niet ter zake. Of die helse periode waarin die persoon heeft gezeten lang of kort is geweest doet allemaal niet ter zake. En zal ook niet herinnerd worden.

Iedereen in de hemel zal de karaktereigenschappen hebben zoals Jezus Christus verteld heeft in 'de zaligsprekingen' van Matt. 5. Of zal daartoe worden opgeleid. En iedereen zal in perfecte harmonie leven met de Heer Zelf in hun midden. (Openb. 21:3)

 Open 21:3 En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

----- ... -----

Tijdens een gebedsmorgen vertelde een vrouw dat zij zo verlangde naar de hemel en naar het moment dat zij iedere dag met haar harp de Heer zou aanbidden, elke dag en nacht lang.

Ik vertelde haar daar dat ik niet geloofde dat ik in de hemel alleen maar op mijn harp zou spelen en alleen maar lofzangen zou zingen. Ik vertelde haar dat ik ook regelmatig zou barbecueën. Deze vrouw was helemaal geschokt. Hoe kwam ik daar nu toch bij.

Nou zei ik, toen Jezus Christus na Zijn dood opgestaan was en Zich openbaarde aan discipelen, wat deed Hij toen? Hij bakte visjes aan het strand. Hij was dus aan het barbecueën.

Daar moest ze over na denken. Weken later kwam zij bij mij terug en zij dat er inderdaad méér was dan harpje spelen, maar dat zij wel wilde blijven zingen.

Nu gaat het mij niet om het harpje spelen of het barbecueën. Het gaat er mij om dat ik straks in mijn nieuwe opstandingslichaam echt wel het één en ander te doen zal hebben.

Pastoraat, verplegenden, politie, brandweer en dat soort beroepen zullen er niet meer zijn want er zal geen pijn, zorg, ziekte of rouw meer zijn. Maar ik denk dat God Almachtig voor ons een heerlijke taak heeft die wij met grote vreugde zullen uitvoeren. Hem al lovende en prijzende!

----- ... -----

Van iemand anders hoorde ik het verhaal van een meisje wiens hondje overleden was. Zij deelde haar intens verdriet met de predikant van haar kerk en zei: *'als mijn hondje niet in de hemel is zal ik nooit gelukkig worden'*.

De predikant zei zonder een ogenblik te twijfelen: *'ja natuurlijk is je hondje in de hemel'*.

Het meisje ging blij weg, maar de dienstdoende ouderling vroeg de predikant hoe hij dit had kunnen zeggen. Er staat nergens in de Bijbel iets dat er ook dieren in de hemel zullen zijn?

De predikant antwoordde en zei : *'als het meisje haar hondje niet aantreft in de hemel zal zij niet gelukkig zijn. En aangezien er in de hemel alleen maar geluk zal zijn moet het hondje daar ook wel zijn'*.

----- ... -----

Wat ik bij dit Bijbelgedeelte allemaal opgeschreven heb is niet wat in de kerken en gemeenten geleerd wordt. Daar wordt toch geleerd dat wanneer iemand op aarde sterft zonder Jezus Christus aangenomen te hebben, dat hij zal branden in de hel tot in eeuwigheid! Ook al is het jouw geliefde zestienjarige zoon of dochter die in een puberale fase God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst.

Ik kan alleen maar wijzen op Gods Woord. Toets alles wat ik opgeschreven heb. En ook al klinken mijn uitspraken jou zeer vreemd in de oren: Ga er eerst mee naar Jezus Christus. En Jezus Christus vindt je in de Bijbel, want Hij is de Bijbel. Hij is het levendgemaakte Woord.

Het zijn *mijn mijmeringen*, waarbij ik geloof dat we niet te klein moeten denken van God Almachtig. Hij heeft iets voor ons in petto dat ons met verbazing zal doen staan.

God Almachtig **in** Jezus Christus erende, Hem lovende en prijzende, kan ik alleen maar zeggen: Maranatha: kom Jezus, kom snel terug alstublieft!

Hoofdstuk 7.52

Het volgen van Jezus Christus

Het grote gebod

(Mattheüs 22:34-45, Markus 12:28-34)

In *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis schrijf ik aan het begin van hoofdstuk 19 dat ik de inhoud van dat hoofdstuk één van de verschrikkelijkste hoofdstukken uit de Bijbel vindt.

Niet vanwege de verwoesting van Sodom en Gomorra, maar vanwege het feit dat Lot op een gegeven moment bereid is zelfs zijn eigen dochters aan de inwoners te geven om hen door die inwoners te laten verkrachten. Met alle gevolgen van dien. Dit om trouw te blijven aan de gastvrijheid die hij de twee bezoekers (engelen) geboden had.

Ik als vader van dochters kan mij hier helemaal niets bij voorstellen. En ik wil mij hier ook helemaal niets bij voorstellen, omdat ik de gedachte alleen al te gruwelijk voor woorden vind.

Maar daar gaat het hier niet om, daarvoor moet je Genesis 19 zelf maar eens gaan lezen.

Dit gedeelte in de Bijbel daarentegen, over het grote gebod, vind ik één van de mooiste gedeelten uit de Bijbel. En ik zal uitleggen waarom.

Jezus Christus wordt hier gevraagd wat het grootste gebod is dat God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, en Jezus Christus antwoord met het citaat uit Ex. 20:1-7 dat ik God zal liefhebben boven alles.

Als ik de vier Evangelien goed lees kom ik dit overal weer tegen.

Of het nu de man is die eerst zijn dode vader wil begraven of daar waar Jezus Christus spreekt over het liefhebben van zijn vader of moeder boven Hem, of Jezus echte familie; elke keer komt dit thema weer terug.

Maar wat **NIET** in de wet staat die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft is het tweede gedeelte van Jezus Zijn antwoord. Namelijk dat het tweede gebod net zo groot is als het eerste gebod; en dat is dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf.

----- ... -----

Ik leg dit altijd uit aan de hand van het kruis van Golgotha.

- De verticale balk van het kruis symboliseert de relatie tussen de mens en God Almachtig, of nog dichter bij huis; tussen mij en God.
- De horizontale balk symboliseert de relatie tussen mens en mens, of tussen mij en de andere mensen.

Samen vormen de twee balken het kruis.

Een kruis echter waarbij de verticale balk heel dik en stevig is, maar waar de horizontale balk niet dikker is dan een luciferhoutje is geen kruis. En andersom is het ook geen kruis wanneer de horizontale balk een hele dikke stevige balk is, maar de verticale balk de vorm van een luciferhoutje heeft.

Menselijkerwijs is het **onmogelijk** om een kruis in balans te hebben als het om mijn leven gaat. Door de gebrokenheid van de wereld, door alle zonden ben ik niet meer in staat om gezonde menselijke relaties op te bouwen. Dit klinkt hard, maar het is echt zo. Kijk maar om je heen.

- In een wereld waar het huwelijk tussen een man en vrouw als ouderwets wordt afgedaan en alle andere samenlevingsvormen als '*normaal*' worden gepromoot;
- In een wereld waar miljoenen kinderen worden afgeslacht door de gelegaliseerde abortus;
- In een wereld waar Bijbelse normen en waarden worden afgedaan als extreem, wettisch, niet van deze tijd;
- In een wereld waar..... en vul maar in.

Het lijkt wel alsof de wereld op zijn kop staat door alle dreiging van geweld, door alle oorlogen, door alle immoraliteit, door alle hebzucht en ongebreidelde graaizucht van mensen.

En denk nu niet ik daar niets mee van doen heb, want ik ben geen haar beter.

Daarom is het beeld van Jezus Christus, hangende **in het centrum** van het kruis, ook symbolisch om aan te geven dat Hij in het centrum van de relatie God-mens en mens-mens de enige en perfecte manier is, om werkelijke balans in mijn leven te houden. Om een gezonde relatie met God Almachtig en een gezonde relatie met je naaste te hebben. **Alleen met Jezus Christus is dit mogelijk.**

Zonder Jezus Christus aan te nemen in mijn leven als Heiland en Verlosser is het niet mogelijk om gezonde relaties te ontwikkelen met mijn naasten. En neem maar van mij aan dat ik weet waarover ik praat.

Als ik alle momenten in mijn leven moet gaan beschrijven waarin de grote verleider (satan) met de mooiste voorstellen naar mij toe is gekomen om rare dingen te doen, zouden vele A4-tjes niet voldoende zijn. Jezus Christus heeft mij echter behoedt voor misstappen.

Na mijn bekering en aanname van Hem als mijn Redder en Verlosser heeft Hij zich als mijn persoonlijke Beschermmer opgesteld. Hij heeft ervoor gezorgd dat mijn relatie met mijn naasten gezond gehouden werden. Dat is echt niet aan mijzelf te danken, dat is door Hem gegeven.

Wat is nu belangrijker?

Het God Almachtig liefhebben boven alles of mijn naasten liefhebben als mijzelf?

God Almachtig is een God van relaties. In Gen. 3:8 staat al dat God naar de hof van Eden kwam om met de eerste mens in de avondkoelte te wandelen en om met hen te spreken.

In Gen. 18:17 vlak voor de verwoesting van Sodom en Gomorra gaat God Almachtig naar Abram toe om met hem te praten over wat Hij van plan is te doen.

God Almachtig is een strenge Rechter wanneer ik Hem niet wil aannemen, maar Hij is een liefhebbende Vader voor allen die bij Hem hun heil zoeken. En het Hebreeuwse woord voor 'heil' is Y@shuw'ah; Jezus; Jezus Christus!

Wat een fantastisch Evangelie heb ik toch!

----- ... -----

Nu kan ik natuurlijk nog aandragen dat er ook mensen zijn die zichzelf **niet** liefhebben. Dus hoe kan ik dan mijn naaste liefhebben?

Juist dán moet ik bij Jezus Christus zijn. Want zoals Jezus Christus tijdens Zijn leven hier op aarde niets anders deed dan mensen gezond maken, mensen bevrijdde, ja zelfs mensen uit de dood opwekte, **DOET HIJ DIT NOG STEEDS!**

En mensen de weg naar het Koninkrijk van God Almachtig te wijzen door de weg van bekering te leren: **DIT DOET HIJ NOG STEEDS!**. Door de Heilige Geest die aan mij gegeven is als Zijn plaatsvervanger hier op aarde. (Joh. 14:16).

Er is nog steeds genezing, er is nog steeds bevrijding, er worden nog steeds mensen uit de doden opgewekt.

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Gen. 18:17 De HEERE zei: Zal Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen?

Joh. 14:16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

God Almachtig is niet veranderd, en **in** Jezus Christus is Hij ook niet veranderd.

----- ... -----

De rode draad in *mijn mijmeringen* is dat ik mensen wil uitdagen om zelf op zoek te gaan naar God Almachtig, door zelf in de Bijbel te gaan lezen. Om alles wat je ooit in je leven gehoord hebt over God, over Jezus Christus, over de Heilige Geest te toetsen of het werkelijk zo is. En waar toets je dit? In Gods woord.

In Joh. 1:1 staat al dat Jezus Christus het levende Woord is. Dat wil zeggen dat de letters en woorden die in de Bijbel geschreven staan tot leven komen **in** Jezus Christus. Niet alleen voor de mensen die in de tijd van Jezus Christus op aarde leefden, maar juist nu.

Daarom nogmaals; heb het lef eens om op je knieën te gaan; heb het lef eens om God Almachtig te vragen of Hij wel bestaat. Ik ben ervan overtuigd dat God je dit zelf gaat vertellen op een wijze die het beste bij jou past.

God Almachtig is een God van relatie, en Hij heeft Zijn ogen op jou gericht (Ps. 33:18,).

- Vraag aan God Almachtig of Hij jouw relaties gezond wil maken;
- Vraag aan God Almachtig of Hij zowel de relatie met Hemzelf als de relatie met je medemens op een hoger niveau wil tillen;
- Vraag aan God Almachtig of Hij je vrede en rust wil geven in je hart en dat Hij Zijn licht mag laten schijnen op wie jij bent. Jij met al jouw zwakke eigenschappen, maar zeker ook met al je goede eigenschappen;
- Vraag aan God Almachtig of Hij jou wil herstellen zodat je van je jezelf gaat houden en trots op jezelf mag wezen om wie jij bent. Want jij bent niet op deze aarde door God geplaatst om door misère en ellende ten onder te gaan. Jij bent door die Almachtige God op deze aarde geplaatst met een opdracht. En het eerste gedeelte van die opdracht is om te LEVEN!;
- En vraag dit alles in Naam van Jezus Christus. En laat al die vooroordelen nu eens los. Vooroordelen van moeten en niet mogen, van geboden en verboden.

Ik zeg je: God Almachtig is een God van relaties, en als jij een ouder bent die kinderen heeft dan weet jij als geen ander wat dát inhoudt.

Ik daag je uit!

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

📖 Ps. 33:18-19 Zie, het oog van de HEERE is over wie Hem vrezen, op hen die op Zijn goedertierenheid hopen, om hun ziel te redden van de dood en hen in het leven te behouden, wanneer er honger is.

Hoofdstuk 7.53

Het volgen van Jezus Christus

Het nieuwe gebod van de liefde

Het gebod van de liefde

(Johannes 13:31-35, Johannes 15:9-17)

Het nieuwe gebod van de liefde. Jezus Christus heeft veel onderwijs gegeven. Hij heeft Zijn discipelen en de menigte mensen die Hem volgden elke keer weer verteld dat Hij gezonden is door God de Vader (Joh. 4:34). Dat Hij en de Vader Eén zijn (Joh. 10:30), dat Hij die werken heeft gedaan die Hij God de Vader heeft zien doen (Joh. 5:20).

Ook heeft Jezus Christus meer dan eens verteld dat de wet die God Almachtig aan Zijn volk Israël heeft gegeven door Mozes, niet afgeschaft is. En dan heb ik het al helemaal niet over de Halacha, het door de mensen zelf geschreven wetboek met aanvullende geboden en verboden.

De wet die God Almachtig gegeven heeft is eerlijk en rechtvaardig en bestaat nog steeds tot aan de dag van vandaag.

In de Bergrede, in de Bijbelgedeelten 'Jezus en de wet' en 'Jezus en de traditie' heb ik daar al veel over geschreven.

Omdat de wet van God Almachtig nog steeds bestaat moet deze ook nog steeds gehouden worden.

Waarom?

Omdat er zonder wet ook geen overtredingen mogelijk zijn.

Neem de Nederlandse wet maar als voorbeeld. Als er geen wet is die zegt dat ik in de bebouwde kom niet harder mag rijden dan vijftig kilometer per uur, dan kan ik ook niet aangesproken worden als ik met tachtig kilometer per uur door de stad heen scheurt Met alle gevaren van dien!

Want heel veel wetten in Nederland zijn er voor de bescherming van de mens.

📖 Joh. 4:34 Jezus zei tegen hen: Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert

Dus hebben wij in Nederland de wet. En als ik die wet overtreed krijg ik straf. Voor lichte overtredingen een bekeuring en voor zware delicten een taakstraf of een gevangenisstraf. Dit is niets nieuws.

De wet van God Almachtig dient exact hetzelfde doel en is er voor de bescherming van de mens.

En ook bij Gods wet is het zo dat wanneer die wet overtreden wordt er een straf volgt.

Het enige verschil met de Nederlandse wet is dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen kent. Gods wet kent dit niet. Gods wet kent maar één straf op overtreding en dat is de doodstraf. Of ik het nu leuk vind of niet, of ik het nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit.

Zowel in de Nederlandse wet als in Gods wet heeft al het goede wat ik gedaan heb in mijn leven **geen** invloed op de strafmaat. Elke overtreding wordt op zich zelfstaand bekeken en beoordeeld.

Ik heb op pag. 60-63 al de vergelijking tussen de Nederlandse wet en Gods wet beschreven en hoe die wet gehandhaafd wordt. Maar omdat dit principe van wezenlijk belang is, doe ik dat hieronder nog een keer.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat 'een lijst met aanklachten'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3));
- De Rechter (Dit is God Almachtig);
- Mijn advocaat..... Mijn advocaat is Jezus Christus;
- Ikzelf als de gedaagde; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('de lijst met aanklachten') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht uigedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeek en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een *'lijst met aanklachten'* vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken.
En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die '*lijst met aanklachten*' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn '*lijst met aanklachten*' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in.

En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

De wet van Mozes bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

Voor hen geeft Jezus Christus hier een andere wet. De wet van de liefde die Hij ook al uitsprak in Matt. 22:37-39.

Maar nu heeft Hij het speciaal over die verticale balk van het kruis. De relatie van mens naar mens.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf

Jezus Christus zegt dat Zijn volgelingen herkenbaar zullen zijn aan het feit dat zij elkaar **liefhebben**. En Hij spreekt hier tot de Joden, het Israëlitische volk.

Of ik nu een conflict met mijn naaste heb of niet. Of ik hem nu wel of niet sympathiek vind. Of ik nu wel of niet door één deur met hem kan gaan. De liefde voor die ander **moet bovenaan staan**.

Waarom?

Omdat de liefde tal van kwalijke zaken bedekt. (I Kor. 13:7).

Omdat de liefde de zwakke eigenschappen bedekt. En als die zwakke eigenschappen van mij bedekt zijn zullen jouw zwakke eigenschappen ook bedekt zijn door diezelfde liefde.

Ik weet dat er voor vrede twee partijen moeten zijn. Ook voor liefde moeten er twee partijen zijn die daar geen meningsverschil over hebben.

Ik bedoel dat ik wel vrede kan willen met mijn naaste, maar als die naaste geen vrede met mij wil dan blijft er toch een patstelling.

Ik kan wel de zwakke eigenschappen van mijn naaste met de liefde willen bedekken maar als die ander dat niet kan of wil, dan heb ik toch een patstelling.

Is dat waar? Is er dan werkelijk sprake van een patstelling?

Ik moet mijn houding en mijn gedrag niet afmeten naar wat die ander doet. Het gaat hier om mijn grondhouding. Mijn houding staat hier centraal.

Ik ben niet verantwoordelijk voor het eventueel aannemen of afwijzen van de vrede door die ander. Ik ben niet verantwoordelijk voor het eventueel aannemen of afwijzen van de liefde door die ander.

Jezus Christus zegt in dit kader in Matt. 5:41 dat wanneer iemand mij prest om een mijl te lopen, dat ik dan uit mijzelf twee mijl zou moeten gaan. Dat wanneer iemand mijn hemd wil hebben, dat ik hem ook mijn jas zal geven (Matt. 5:40).

Is dit gemakkelijk? Alleen wanneer ik gefocust ben op Jezus Christus, zoals Hij daar hing aan het kruis van Golgotha, centraal in het midden van die twee balken, alleen dán is de volmaakte liefde mogelijk.

In al andere gevallen zal het eenrichtingsverkeer worden die leidt tot frustratie en ergernis.

I Kor. 13:7 zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

Matt. 5:40-41 en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem.

God Almachtig zegt dat Zijn volk door alle eeuwen heen herkenbaar zal zijn aan het houden van de sabbat en de besnijdenis. Dat was ook zo in het O.T.

Maar in het N.T zal Gods volk door alle eeuwen heen herkenbaar zijn doordat zij die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde aanbidden in Jezus Christus **én** Zijn volk Israël liefhebben.

Gods volk zal door de eeuwen heen herkenbaar zijn omdat zij liefde voor elkaar hebben. Ik spreek hier dan over het **hele** volk Israël. Het twee en het tien-stammenrijk. Waar deze laatste ook zijn gebleven, maar waarbij ik geloof dat de wedergeboren Christenen van alle tijden nakomelingen zijn van dit tien-stammenrijk!

Jezus Christus roept op om in Hem te blijven. Dat is misschien een wat rare uitspraak, maar Hij geeft Zelf de uitleg erbij. In Hem blijven betekent dat ik Zijn geboden in acht neem.

Daar is dat woord weer waar zoveel mensen moeite mee hebben.

Maar al te vaak wordt het christelijk geloof als een geloof van *moetens* en *niet mogens* bestempeld, als een geloof van *geboden* en *verboden*.

Maar als ik dit Bijbelgedeelte in Joh. 15:9-17 lees, dan gaat het alleen maar over **de liefde**. Dat wij elkaar moeten liefhebben.

Ja, het klopt, het is een gebod, maar is dat gebod nu zo erg?

Is het nu zo erg dat Jezus Christus zegt dat er geen groter liefde bestaat dan dat iemand zijn leven geeft voor een ander? Dit zie en hoor ik toch wel vaker? In oorlogen zijn er meerdere soldaten geweest die hun leven opofferden voor hun collega's.

Jezus Christus noemt dit een ultieme daad van liefde.

Dat Jezus Christus hier geen zware last of een juk oplegt blijkt wel uit de woorden '*vrienden*' en '*u bent geen slaven*'. Slaven of werknemers moeten doen wat hen opgedragen wordt. Vrienden doen dingen voor anderen **uit liefde**. Dat is een wezenlijk verschil.

Als ik liefde heb voor mijn naaste, die tot uiting komt in mijn levenshouding naar anderen toe en naar God Almachtig **in** Jezus Christus, dan betekent dat automatisch dat ik vrucht draag.

Want de vrucht van het geloof in die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde is: **LIEFDE!**

En als ik die liefde kan uitdragen in aanbidding naar God Almachtig toe en in de werken naar mijn naaste toe, dan mag ik God, mijn Vader, in de Naam van Jezus Christus vragen wat ik ook maar wil. God de Vader zal het geven.

Dit laatste is misschien moeilijk te geloven omdat er al zoveel mensen dingen *'in oprechtheid'* gevraagd hebben zonder dat er een duidelijke verhoring kwam.

Ik heb hier ook al iets over gezegd in het stukje *'het huis van de hemelse Vader'*.

Maar laten we alsjeblieft de moed niet opgeven. Laten we doorgaan met vragen, met onze handen uitstrekken naar God Almachtig.

Ik weet zeker dat Hij zal geven wat wij vragen.

Zijn Geest, de Heilige Geest, leeft immers in mij. God Almachtig als mijn maker weet als geen ander wat ik nodig heb en wat die ander nodig heeft.

Hoofdstuk 7.54

Het volgen van Jezus Christus

Het wee over de Farizeeën

(Mattheüs 23:1-36, Markus 12:38-39,
Lukas 11:37-54, Lukas 20:45-47)

Het gedeelte lezende getiteld '*Het wee over de Farizeeën*', is voor mij een soort samenvatting van alles wat Jezus Christus uitgesproken heeft tegen de Farizeeën en schriftgeleerden.

In dit gedeelte vat Jezus Christus al die woorden als het ware samen in **acht Wee u's** (tenminste volgens Mattheüs; Lukas beschrijft 6 Wee u's).

Jezus Christus spreekt hier de Farizeeën en de schriftgeleerden aan maar de Sadduceeën worden niet genoemd. Hij doet dit tijdens een maaltijd waarbij Hij uitgenodigd was door een Farizeër.

De reden dat Jezus Christus hier de Sadduceeën niet rechtstreeks aanspreekt is misschien wel omdat de Sadduceeën wél oprecht waren in hun geloof. Ook al was dit gebaseerd op de eerste vijf Bijbelboeken en daarmee dus zeer beperkt. Daardoor geloofden zij niet in het hiernamaals; niet in de opstanding en ook niet in een komende Messias. Maar nogmaals, wat zij geloofden, daar waren zij oprecht in.

----- ... -----

De Farizeeën en schriftgeleerden echter wordt nog wel het één en ander verweten, waar ik al vaker over heb geschreven.

Maar het belangrijkste voor mij zijn niet de geschiedkundige feiten die hier opgenoemd worden uit de tijd dat Jezus Christus op aarde rondwandelde.

Voor mij is het belangrijkste waar ik nu sta, vandaag de dag. En wat deze woorden van Jezus Christus voor mij te zeggen heeft.

Dan kan ik er niet omheen om de religieuze leiders van toen te vergelijken met de religieuze leiders van nu. Of te wel om de kerk van toen te vergelijken met de kerk of gemeente van nu.

Uit *mijn mijmeringen* zou je misschien een negativiteit naar kerken en gemeenten kunnen bespeuren, maar dit wijs ik ten stelligste af.

Ik ben een gemeentemens in hart en nieren. En ook al zou ik niet weten hoe ik het iedereen naar de zin zou kunnen maken in een door mij te leiden kerk of gemeente; ik weet wél wanneer zaken niet gaan zoals ze zouden moeten gaan. En dan noem ik met name het loslaten van de core-business van de kerk of gemeente; de zorg om armen, weduwen en wezen en vluchtelingen. (Zach. 7:9-10)

Mijn kritiek op veel kerken en gemeenten zijn niet anders dan de kritiek die Jezus Christus had op de religieuze leiders van Zijn tijd. Want de overeenkomsten zijn velen.

Overigens wil ik de kerken en gemeenten die wél proberen naar Gods wil te opereren hiervan uitsluiten, maar tot mijn spijt ben ik die niet veel tegengekomen.

----- ... -----

Dit Bijbelgedeelte speelt zich af bij een Farizeeër thuis tijdens de maaltijd.

Wie daar allemaal nog bij uitgenodigd zijn staat niet zo beschreven maar uit het stuk in Lukas kan ik opmaken dat er meerdere Farizeeën bij aanwezig waren, alsook schriftgeleerden en wetgeleerden.

Als ik de Evangelien goed lees kom ik aan twaalf punten van kritiek die Jezus Christus heeft op de religieuze leiders van Zijn tijd.

Punt 1: Het eerste punt van kritiek dat Jezus Christus uit over de religieuze leiders is dat Hij vindt dat zij op de plaats van Mozes zijn gaan zitten.

God Almachtig heeft de wetten en inzettingen aan Mozes gegeven en Mozes heeft deze wetten en inzettingen naar het volk Israël gebracht. Hij legde de wetten, geboden en inzettingen uit en implementeerde ze als het ware in het volk Israël.

De kritiek die Jezus Christus op de religieuze leiders had was dat zij de mensen lasten oplegden in de vorm van geboden en inzettingen die helemaal niet door God Almachtig verordeneerd waren. Deze geboden en inzettingen waren vastgelegd in de zgn. Halacha en bevatten 365 verboden en 218 geboden.

☞ Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Op zich was dát misschien nog niet zo erg, maar het feit dat de religieuze leiders deze Halacha op zijn minst net zo belangrijk vonden als de Bijbel uit die tijd, of misschien nog wel belangrijker, was Jezus Christus een doorn in het oog.

Jezus Christus haalt in Lukas het voorbeeld aan van het zich wassen voor het eten. Hij zegt dan dat de religieuze leiders wel de buitenkant van de drinkbekers en de schotels reinigen, maar hun eigen binnenste --- dat vol is van roofzucht en boosaardigheid --- niet reinigen.

Opmerkelijk is dat Jezus Christus de aanwezigen hier niet verbiedt om de inzettingen en de geboden uit de Halacha te houden, ook al zijn ze niet door God Almachtig ingegeven.

In Lukas 11:42 zegt Hij letterlijk dat de inzettingen en geboden gedaan moeten worden, maar dat de andere niet nagelaten moeten worden.

Met andere woorden: Ik mag de inzettingen en geboden uit de Halacha best houden, maar ik moet niet vergeten dat de geboden en inzettingen uit de wet van Mozes, die door God gegeven is, te houden. Die zijn het belangrijkste.

Jezus Christus zegt: *'houdt deze wetten en geboden niet op de wijze zoals de religieuze leiders dat doen, want zij houden deze wetten en inzettingen alleen om gezien te worden.'*

Status was bij de religieuze leiders zeer belangrijk en dat kan ik ook aan hun gedrag zien. Ze schaamden zich daar schijnbaar helemaal niet voor. Brede gebedsriemen, grote kwastjes aan hun kleren, ereplaatsen in de synagoge, belust op begroetingen in het dorp en noem maar op.

Ik zeg: Wie de schoen past trekt hem aan, want de overeenkomsten met vandaag de dag zijn niet zo heel moeilijk te maken.

Let op woorden als *'traditie'* en *'God Almachtig heeft het de oprichter van mijn kerk of gemeente zo laten zien!'* of *'God heeft tot mij gesproken dat ik het zo en zo moest doen!'*

Punt 2: Jezus Christus zegt: *'Laat u geen rabbi noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Jezus Christus, en u bent allen broeders.'*

Er is geen onderscheid in belangrijkheid bij broeders en zusters. (I Petr. 1:17, Jak. 2:1, Ef. 6:9). Ook al onderscheidt Paulus verschillende bedieningen (I Kor. 12:28). Dit wil nog niet zeggen dat de één belangrijker is dan de ander.

📖 Luk. 11:42 Maar wee u, Farizeeën, want u geeft tienden van de munt en de wijnruit en van alle kruiden, maar u gaat voorbij aan het recht en aan de liefde van God. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten.

📖 I Petr. 1:17 En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap

📖 Jak. 2:1 Mijn broeders, heb het geloof in onze Heere Jezus Christus de Heere der heerlijkheid, zonder aanzien des persoons.

📖 Ef. 6:9 En heren, doe hetzelfde bij hen; laat het dreigen achterwege. U weet toch dat ook uw Heere in de hemelen is en dat er bij Hem geen aanzien des persoons is.

📖 I Kor. 12:28 God nu heeft sommigen in de gemeente een plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen.

In Paulus zijn beschrijving over de ledematen aan een lichaam (I Kor. 12:14-25) mag dat duidelijk zijn.

☞ I Kor. 12:14-25 Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele.

Als de voet zou zeggen: Omdat ik geen hand ben, ben ik niet van het lichaam, is hij daarom dan niet van het lichaam? En als het oor zou zeggen: Omdat ik geen oog ben, ben ik niet van het lichaam, is het daarom dan niet van het lichaam?

Als het hele lichaam oog was, waar zou het gehoor zijn? Als het hele lichaam gehoor was, waar zou de reuk zijn?

Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig.

Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist zeer noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eernze eerbare leden echter hebben dat niet nodig.

Maar God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het lid dat tekort komt, groter eer gaf, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden voor elkaar gelijke zorg zouden dragen.

Natuurlijk zal iedere Christen dit beamen en vooral ook de religieuze leiders, maar het gaat er niet om wat er gezegd wordt; het gaat er om wat er gedaan wordt.

Ik heb vaak het volgende voorbeeld genoemd:

Als er op een zondagmorgen bij het gebouw waar kerkdienst gehouden wordt een zeer dure bolide zou stoppen; en er zou een echtpaar uitstappen dat tot in de puntjes verzorgd was; keurig netjes in de kleren en beschaafd Nederlands sprekende, zouden deze mensen op dezelfde wijze ontvangen worden als die arme sloeber die binnenkomt? Die zich niet netjes heeft gekleed? En zich misschien zelfs wel een paar dagen helemaal niet gewassen heeft?

Iedereen roept nu: *ja natuurlijk*, maar de praktijk is toch echt anders.

Voor het nette echtpaar heeft de dominee, de pastoor of de voorganger wel tijd voor een gesprekje. Maar heeft hij ook tijd voor de arme sloeber?

Punt 3: Jezus Christus zegt hier dat er niemand mag zijn die iemand zijn vader noemt, want *'Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is'*.

Het mag toch hopelijk duidelijk zijn dat hier **NIET** onze aardse vaders (en moeders) mee wordt bedoeld.

Wat Jezus Christus hier bedoelt komt rechtstreeks uit de eerste twee geboden van de wet die God Almachtig aan Mozes geeft (Ex. 20:3-7) waarin God zegt dat ik niet mag buigen voor enige afbeelding van wie of wat dan ook.

God Almachtig is een jaloers God (na-ijverig God).

Dit was dé grote zonde van het tien-stammenrijk van het volk Israël in het O.T. dat zij andere goden achterna bleven lopen met als gevolg dat God hen in de ballingschap stuurde, hen verstrooide over de hele aarde tot op de dag van vandaag. Want niemand weet waar het tien-stammenrijk is gebleven.

Er is maar Eén God Almachtig, Die hemel en aarde geschapen heeft, Die mij geschapen heeft; en Die het recht heeft om Vader genoemd te worden. De hemelse Vader.

Ik keer mij tot al die Christenen die ook Boeddha beeldjes in huis hebben (omdat het zo leuk staat), of beelden en afbeeldingen van zogenaamde heiligen; en ook tot hen bidden.

Zo ken ik een (hele lieve) vrouw op leeftijd die mij in paniek belde dat zij haar sleutels verloren had. Maar, ze had tot de heilige Antonius gebeden dat hij haar de sleutels zou terugbrengen.

Dit is dus wat God Almachtig verafschuwt. Er is maar Eén God (Deut.6:4) Hoor Israël, Er is maar één God, Uw God is één.

Misschien zeg je nu: Ja maar, Christenen bidden tot God de Vader, tot Jezus Christus de Zoon, en tot de Heilige Geest. Dat zijn drie Personen terwijl je hiervoor aanhaalt dat God Almachtig één is.

Mijn antwoord hierop is het volgende: God Almachtig heeft de mens geschapen en in Gen. 1:26 zegt God: laten **Wij** mensen maken naar **Ons** beeld. God de Vader, Jezus Christus Zijn Zoon en de Heilige Geest zijn één (Joh. 10:30, Joh. 16:28, Joh. 16:13).

 Ex. 20:3-7 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht heb-ben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neer-buigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel ge-bruikt.

 Deut. 6:4 Hoor Israël, Uw God is Eén

 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

 Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen.

 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

De Goddelijke Eenheid is een Eenheid van intimiteit en veiligheid.

Al hoewel Jezus Christus Zelf zegt dat de Vader méér is dan Hijzelf (Joh. 14:28) kan ik niet één van de drie Personen uit die Eenheid halen, want dan is het geen Eenheid meer. Dan is de veiligheid weg, de intimiteit. En net als een mens een lichaam, een ziel en geest heeft, die onafscheidelijk zijn hier op aarde, zo is de Eenheid van God ook onafscheidelijk.

Punt 4: Voor mij is dit punt gelijk aan punt twee. Want het Hebreeuwse woord rabbi betekent meester. En er is maar één Meester in deze en dat is Jezus Christus.

Jezus Christus heeft het Evangelie, het Koninkrijk der hemelen uitgelegd zoals een (school)meester dat doet. Hij heeft de werking van het Koninkrijk der hemelen laten zien door mensen te genezen, te bevrijden en zelfs door doden op te wekken.

Maar hoe vaak zei Jezus Christus niet tegen diegene die Hij genas of bevrijdde om tegen niemand iets te zeggen? Jezus Christus was niet uit op beroemdheid, op weldoenerschap.

God Almachtig roept de mens in Gen. 1:28 om te heersen over deze wereld, en zoals ik in *mijn mijmeringen* op het Bijbelboek Genesis al aangaf, heeft dit woordje heersen in het Hebreeuws een dubbele betekenis. In Gen. 1 en 2, dus vóór de zondeval staat hier het Hebreeuwse woordje 'Radah' wat **dienend leidinggeven** betekent.

Vanaf Gen. 3 wordt echter het Hebreeuwse woordje 'Mashal' gebruikt, dat **overheersen** betekent.

Jezus Christus is gekomen om dienend leiding te geven (Matt. 20:28), niet om Zichzelf te verhogen, en Hij draagt de mensen op om Hem daarin te volgen.

Maar als het gaat om het heersen over de omstandigheden, dan moeten we overheersen.

Punt 5: Jezus Christus verwijt de religieuze leiders dat zij geboden en inzettingen hebben gemaakt die de mensen niet kunnen navolgen, zo streng zijn deze. Daarmee sluiten zij de deur van het Koninkrijk van God Almachtig voor deze mensen.

Tenminste, die taak eigenden zij zich toe. Maar gelukkig wordt de deur naar het Koninkrijk van God Almachtig geopend door het geloof in Jezus Christus, en niets anders! (Gal. 1:16-17)

☞ Joh. 14:28 U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

☞ Gen. 1:28 En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

☞ Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd

Het punt dat Jezus Christus hier wil maken is dat de religieuze leiders de deur dus toesluiten voor de mensen om het Koninkrijk van God Almachtig binnen te gaan, maar dat zij zelf ook niet zullen worden toegelaten omdat zij de door henzelf gemaakte wetten en geboden en inzettingen ook niet volgen.

Veel religieuze leiders zijn in onze tijd qua inhoud niet anders dan in de tijd van Jezus Christus.

De belangrijkste taken van voorgangers, dominees, pastores of hoe ze ook zouden mogen heten zou moeten zijn: onderwijs en gebed. (Hand. 6:4)

Bidden voor de volgelingen en onderwijs geven hoe de weg gevonden kan worden die toegang geeft tot het Koninkrijk van God Almachtig. En daarbij moeten geen obstakels gelegd worden, maar moet de Schrift als enig fundament dienen.

Als Jezus Christus zegt in Matt. 11:30 dat het volgen van Hem een last is die licht is en een juk is dat zacht is; hoe kan het dan zijn dat zoveel mensen dit anders ervaren?

Is dat niet omdat het hen zo geleerd wordt? Dat de toegang tot het Koninkrijk van God Almachtig vol ligt met eisen en voorwaarden?

Dat wat Jezus Christus zegt in Lukas 11:52 vind ik heel erg, dat de religieuze leiders de sleutel van de kennis hebben weggenomen. Dat zij zelf niet naar binnen zijn gegaan, maar dat zij anderen die wel naar binnen wilden gaan hebben tegen gehouden.

Laat het bovenstaande een spiegel zijn.

Ik ga niet zeggen dat de religieuze leiders uit deze tijd allemaal hetzelfde doen als in de tijd van Jezus Christus. Laat een ieder die dit leest bij zichzelf naar binnen gaan. En God Almachtig vragen of hiervan iets in het eigen leven voorkomt.

Het zou een onnoemlijk zware overtreding zijn wanneer iemand belet om een ander het Koninkrijk van God binnen te gaan (Luk 17:1-2).

Punt 6 : Dit wee heeft direct te maken met de core-business van de kerk of gemeente. De zorg voor de armen, de weduwen en wezen en de vluchteling. (Zach. 7:9-10)

De Farizeeën en schriftgeleerden wordt hier verweten dat zij de huizen van de weduwen opaten.

Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord.

Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Luk. 11:52 Wee u, wetgeleerden, want u hebt de sleutel van de kennis weggenomen. Zelf bent u niet binnengegaan en u hebt hen die binnengingen, tegengehouden.

Luk. 17:1-2 En Hij zei tegen de discipelen: Het is onmogelijk dat er geen struikelblokken komen, maar wee hem door wie deze komen. Het zou voor hem nuttiger zijn als hem een molensteen om zijn hals was gedaan en hij in de zee was geworpen dan dat hij één van deze kleinen zou doen struikelen.

Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Hier wordt mee bedoeld dat de Farizeeën en de schriftgeleerden het gebod uit Ex. 22:21-22 moesten uitvoeren en bij overlijden van de man van het gezin, moest zorgen dat het testament op de juiste wijze werd uitgevoerd.

In de tijd van Jezus Christus moesten de mensen hier veel geld voor betalen en soms werd die vertrouwenspositie als testamentair executeur geweld aangedaan waardoor de weduwe geschaad werd.

En door dan maar lange gebeden op te zeggen moest de indruk gewekt worden dat alles wat besproken was en wat de schriftgeleerde of Farizeeër zichzelf toegeëigend had naar Gods wil was.

Jezus Christus zegt hen hier dat zij als leraar zijnde zwaarder gestraft zullen worden door God Almachtig omdat zij **wisten** hoe de vork in de steel zat en dat zij misbruik maakte van mensen in moeilijke omstandigheden.

Maar hoe gaat de kerk of gemeente om met het in hen gestelde vertrouwen?

Ik zeg niet dat alle kerken en gemeenten hier de fout ingaan; ik zeg hier, dat de woorden van Jezus Christus als een spiegel mogen zijn. Dat iedere kerk en gemeente in die spiegel durft te kijken en het eigen beleid onder ogen durft te zien!

Punt 7: Een punt dat ook zo duidelijk zichtbaar is in onze tijd.

Jezus Christus verwijt de religieuze leiders hier dat wanneer zij iemand tot geloof brengen (Overigens kan de Heilige Geest alleen mensen tot bekering brengen Joh. 16:8) dat zij van die persoon nog een strengere schriftgeleerde maken dan dat zij zelf zijn. Jezus Christus noemt hen hier zelfs *'kinderen van de hel'*.

Veel mensen zijn streng gelovig opgevoed.

Sonja bijvoorbeeld is streng protestants opgevoed en moest elke zondag twee maal naar de kerk.

Toen zij begon met werken in het ziekenhuis, moest er zelfs vrijaf worden gegeven op zondagmorgen, om haar de gelegenheid te geven om naar de kerk te gaan.

Er mocht niet gefietst worden op zondag. Er mocht niet gebreid worden op zondag. De zondag werd zo een dag van verveling, van *moeten* en *niet mogen*, van *geboden* en *verboden*. Veel mensen zullen zich hierin herkennen.

 Ex. 22:21-22 *U mag een vreemdeling niet uitbuiten en hem niet onderdrukken, want u bent zelf vreemdelingen geweest in het land Egypte. U mag geen enkele weduwe of wees onderdrukken.*

 Joh. 16:8 *En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.*

Het laatste wat ik wil is overigens mijn (schoon)ouders hiervan de schuld geven. Maar feit is wel dat zoals de kerk zich opgesteld heeft in de loop der eeuwen (wat zelfgemaakte regels, inzetten en geboden, tradities e.d. betreft) zij ertoe hebben bijgedragen dat veel mensen het christelijk leven een *hels* leven vonden.

Maar **dit is niet** wat God Almachtig heeft gezegd. God heeft gezegd dat wij de sabbat moesten **vieren** (Jes. 58:13). Let op! Niet de zondag, maar de sabbatdag, de zevende dag van de week. De sabbatdag mag een wekelijks feest zijn.

☞ Jes. 58:13 indien u de sabbat een verlustiging noemt, opdat de HEERE geheiligd wordt.....

Hier ligt een uitdaging voor de hedendaagse kerk of gemeente om van de sabbatdag weer een feestdag te maken. Een dag die jaloersheid bij de onbekeerde mensen opwekt, zodat zij nieuwsgierig zullen gaan worden en komen kijken wat er in de samenkomst al dan niet gebeurt. En dan is het de Heilige Geest die mensen tot bekering brengt!

Punt 8 : Het volgende wee gaat over het belang van geld en goed.

In die tijd hadden de schriftgeleerden de wetten van God Almachtig zodanig veranderd dat het geld en goed belangrijker werden dan wat dan ook.

Zweren bij de tempel was niet voldoende, neen, zweren bij het goud van de tempel. Zweren bij het altaar was niet voldoende, neen, zweren bij het wat op het altaar ligt.

Nu gaat het mij even niet om het zweren, het gaat mij om het belang van het geld.

Wat is vandaag de dag het belang van geld in de moderne kerk of gemeente? Vaak wordt als excuus aangedragen dat religieuze leiders zijn aangesteld als rentmeesters en dat zij verstandig met het geld om moeten gaan. En weet je? Zij hebben gelijk.

- Maar wanneer het kerkgebouw belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer de bediening van de voorganger belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer sparen belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer de professionele uitstraling belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer het geschoolde (liefst conservatoriummensen) aanbiddingsteam belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer de dure TV campagnes en TV uitzendingen belangrijker wordt dan de mensen;
- Wanneer het eigen vliegtuig belangrijker wordt dan de mensen.....

Zie waar ik tegenaan schop.

Ik heb er onuitsprekelijke moeite mee dat in de naam van de Heer de core-business van de kerk of gemeente aan de kant wordt geschoven voor het belang van.....; vul zelf maar in!

Ik weet dat velen zich nu ergeren aan wat ik hier opgeschreven heb, maar dat is goed. Dat is fantastisch. Want hoe meer iemand zich aangesproken voelt, des te meer zijn de feiten die ik hiervoor opsomde waar.

Ik vertel helemaal niets nieuws als ik zeg dat het God Almachtig niet om geld, bezit, uitstraling, professionaliteit en noem maar op gaat.

De wedergeboren Christenen zijn als eerstelingen op deze wereld, om de mensen van deze wereld de weg te wijzen naar het Koninkrijk der hemelen. Om de mensen van deze wereld bij te staan in de vele problemen die zij vaak hebben.

Het geld en bezit van de kerk of gemeente moet dáár als eerste aan besteed worden: de zorg voor de armen, de weduwen en wezen en de vluchtelingen.

Het spijt mij enorm voorgangers in uw mooie kleren, die geweldige campagnes kunt organiseren en veel geld bij elkaar kan schrapen om eigen doelstellingen te bereiken; daar gaat het allemaal **niet** om in het Koninkrijk der hemelen!

Punt 9: Dit punt is een vervolg op punt 8.

Jezus Christus noemt het hier met name: u laat het belangrijkste van de wet na. Het recht, en de barmhartigheid en het geloof.

Dit op de eerste plaats en pas daarna alle andere zaken die aandacht nodig hebben.

Terwijl ik dit schrijf voel ik gewoon een intens verdriet in mij opkomen voor al die mensen die in de problemen zitten en die hulp zoeken bij de moderne kerk of gemeente en die gewoon een dichte deur aantreffen.

Er wordt wat afgebeden. Maar de portemonnee trekken en praktische hulp aanbieden; het om de mensen heen gaan staan; en dat niet alleen op zondag maar juist door de week; met de mensen meegaan naar schuldeisers, gerechtsdeurwaarders, rechtszittingen, ziekenhuizen, artsen en noem maar op?

Ik wijs misschien naar u, maar met het wijzen is er één vinger op u gericht en drie vingers op mijzelf.

Ik zou zo graag willen dat wij dit thema eens met elkaar zouden oppakken, want twee weten meer dan één.

----- ... -----

Heer vergeef mij, dat ik ook zo vaak lauw ben als het gaat om de arme, de weduwe, de wees en de vluchteling.

Ook ik kijk meestal eerst naar mijn bankrekening en naar de rekeningen die ik volgende maand moet betalen. Ook ik kijk eerst naar mijn eigen koelkast of daar wel genoeg voedsel in is. Terwijl er zoveel mensen zijn die niet eens een koelkast hebben; die niet eens een bankrekening hebben!

Heer, wat ben ik toch ver van U afgedwaald door de horizontale balk van het kruis zo te verwaarlozen. Ik kan dit alleen maar voor U belijden, en bidden om leiding van Uw Geest!

Wat hebben wij er met elkaar een religieuze puinhoop van gemaakt, dat wij vaak niet meer weten waar wij moeten beginnen om het op te ruimen.

Heilige Geest, geef mij de inspiratie om te doen wat Jezus Christus mij laat zien, ook en juist door deze tekstgedeelten heen.

----- ... -----

Punt 10: Jezus Christus doet hier een oproep aan de religieuze leiders om de binnenkant van hun leven te laten reinigen.

En ook die boodschap is vandaag de dag nog net zo actueel als toen. Door de zondeval is er gif in de wereld gekomen waar elk mens mee besmet is. Ook religieuze leiders. Gif van verleiding, schaamte, zonde, geweld, bedrog, normvervaging en noem maar op. Niemand kan zeggen dat hij zonder zonden is.

Reinigen van mijzelf is eerlijk belijden aan de Heer wat er allemaal niet klopt in mijn leven.

Het is geweldig als ik dit samen met iemand kan doen die ik volledig vertrouw. Want wanneer ik mijn zonden aan God Almachtig hardop belijd, hoort het rijk der duisternis dit ook. En satan en zijn demonen zullen sidderen bij het horen van mijn belijdenis. Want mijn belijdenis is een schulderkenning naar God toe.

God Almachtig is getrouw en rechtvaardig (I Joh. 1:9) dat wanneer ik mijn zonden belijd, dat God deze vergeeft samen met mijn ongerechtigheden. En als ik mijn zonden aan andere mensen belijd, dat ik genezing zal ontvangen! (Jak. 5:16)

Ook al zou ik niemand hebben met wie ik deze dingen bij God Almachtig zou kunnen brengen; ik kan het ook zelf, door op mijn knieën te gaan!

Maak God Almachtig je leven bekend, en Hij zal je paden recht maken (Spr. 3:5-6).

De religieuze leiders vonden zichzelf te belangrijk om dit te doen; en zij volhardden in hun zonden; en het werd van kwaad tot erger.

Satan en zijn demonen vinden het fantastisch wanneer iemand zijn eigen zonden **niet** belijdt aan God Almachtig. Dat betekent dat zij toestemming hebben om door te gaan met het verspreiden van het gif in die persoon. Want staat er niet geschreven dat de zondige gedachten uit het hart komen? (Matt. 15:19)

Satan en zijn trawanten doen niet anders dan zondige gedachten in het hart brengen.

Natuurlijk is de appel soms zuur waar ik door heen moet. Vooral als ik weet dat bepaalde scheefgelopen zaken in mijn macht liggen om recht getrokken te worden.

Maar ik mag dat doen **met** de Heer; biddend om bijstand; biddend om hulp en kracht. En met die Goddelijke kracht kan ik elke puinhoop aan die ik misschien zelf veroorzaakt heb. En met die Goddelijke kracht kan ik elke puinhoop aan die een ander misschien in mijn leven veroorzaakt heeft.

Maar wil ik andere mensen helpen? Dan moet ik ervoor zorgen dat ik zelf schoon en rein ben (voor zover ik weet). Niet alleen aan de buitenkant, maar juist van binnen.

Let wel! *Tijdens de verbouwing gaat de verkoop door.*

Ik bedoel daarmee dat wanneer ik mijn eigen leven met Jezus Christus aan het opruimen ben, ik tegelijkertijd best andere mensen kan helpen. Het argument dat ikzelf nog niet zover ben is geen excuus.

Waarom niet?

Omdat ik alleen maar het uitvoerend orgaan ben; het is Jezus Christus Zelf die mensen door mij heen helpt.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Jak. 5:16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Spr. 3:5-6 Vertrouw op de HEERE met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet. Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken

Matt. 15:19 Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.

Ik heb in deze mijmeringen ook geschreven over de relatiedriehoek. (Zie mijn mijmeringen bij de vier Evangelieën Deel I pag. 140)

Ik moet ervoor zorgen dat onder in het puntzakje, daar waar het alleen gaat tussen mij en God Almachtig, dat het daar vrede en rust is.

Ik koet ervoor zorgen dat ik een goede relatie heb met God Almachtig. Een relatie zonder zonden. Een relatie die gereinigd is door het bloed van Jezus Christus, dat Hij aan het kruis van Golgotha heeft doen vloeien om mijn zonden weg te doen (Kol. 2:13-14).

Punt 11: Ook dit wee is een vervolg op het vorige punt (punt 10).

Jezus Christus noemt de religieuze leiders **witgepleisterde graven**, vol doodsbeenderen en onreinheid. Het zal maar van mij gezegd worden! Van buiten lijkt het allemaal fantastisch, maar van binnen!.

In spreekbeurten heb ik vaak verteld dat ik zó mooi en zó vroom kan praten dat veel mensen dit helemaal geweldig vinden. Maar stel dat ik zo een *witgepleisterd graf* zou zijn als waar Jezus Christus hier over spreekt? Dan zou ik met mijn mooie woorden iemand totaal de verkeerde kant in het leven op kunnen sturen.

Natuurlijk moet ik zorgen dat ik door de Heer gereinigd ben, en dat de woorden die ik uitspreek waar zijn. Maar dan **nog** heeft ieder mens zelf de verantwoordelijkheid om de woorden van mij (en van anderen) te toetsen in de Bijbel of deze wel waar zijn.

Er is **niemand** die mij de hemel in kan krijgen. Geen paus, geen dominee, geen voorganger, geen pastor, geen kerk of gemeente, en ik ook niet!

Alleen het geloof in Jezus Christus zal voor mij de deur van het Koninkrijk der hemelen openen.

Ik mag jou (in al mijn beperktheid, maar wel met Goddelijke verve) de weg wijzen.

Maar vergeet nooit dat kinderliedje: 'Lees je Bijbel, bidt iedere dag!'

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen dat tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

Punt 12: Als laatste wee beschrijft Jezus Christus weer de oneerlijkheid van de religieuze leiders.

Deze religieuze leiders zeggen dat wanneer zij in de tijd van de profeten hadden geleefd, dat zij deze profeten zeker niet om het leven zouden hadden gebracht, en dat zij geluisterd zouden hebben naar wat die profeten te vertellen hadden in opdracht van God Almachtig.

Ook nu vereren zij die profeten, onderhouden hun graven, zorgen dat hun grafstenen er mooi uitzien.

Maar Jezus Christus zegt dat de schriftgeleerden en de Farizeeën **tegen** zichzelf getuigen. Want geloofden zij de woorden van Johannes de Doper? Erkenden zij hem als een wegvoorbereider van Jezus Christus, Gods Zoon? Erkennen zij Jezus Christus als de Messias?

Zij, die de schriften zo goed kenden; die alle teksten konden aanwijzen in het O.T. die wijzen op de Messias? En konden zij niet als eerste in Jezus Christus herkennen dat Hij het was die voldeed aan al die profetieën uit het O.T.?

In plaats daarvan waren de schriftgeleerden en Farizeeën bang voor eigen hun status, dat zij die zouden kwijtraken aan de zoon van een timmerman! (Matt. 13:55)

📖 Matt. 13:55 Is Dit niet de Zoon van de timmerman? En heet Zijn moeder niet Maria, en Zijn broers Jakobus en Joses, en Simon en Judas?

Jezus Christus heeft geen goed woord over voor de religieuze leiders. *Adderengebroed, huichelaars, witgepleisterde graven vol met doodsbeenderen en onreinheid* noemt hij hen.

Zij maken zichzelf een *hels* leven waarin zij zullen blijven leven totdat ook zij zullen gaan belijden dat het Jezus Christus is Die Heer der Heerscharen is, en Koning der Koningen. Nu, tijdens hun leven hier op aarde, maar zeker ook in het hiernamaals, totdat zij hun knieën zullen gaan buigen.

Zij zullen aan die *helse* periode niet kunnen ontkomen, alleen al om het feit dat zij Jezus Christus niet aannemen als hun Redder en Verlosser, als Gods Zoon die aangekondigd is.

De **helse** periode waarin deze schriftgeleerden en Farizeeën in terecht zullen komen is niet mis. Al het bloed van Abel tot de profeet Zacharia, de zoon van Berechja, zal op hen terechtkomen. En het bloed vloeien is nog niet afgelopen.

Hier bedoelt Jezus Christus Zichzelf mee, want ook **Hij** zal door de schriftgeleerden en de Farizeeën met behulp van de Romeinen aan het kruis worden genageld; en Zijn bloed zal ook vloeien. En ook dit bloed zal op het hoofd van de Farizeeën en de schriftgeleerden terechtkomen.

Overigens vragen zij hier zelf om (Matt. 27:25) wanneer zij het volk zodanig opgehitst hebben, dat ook het volk zich tegen Jezus Christus keert. En let wel! Er zit kracht in de woorden die je uitspreekt.

Een voorbeeld: Ik heb jaren voor de klas gestaan van het MBO. En op een gegeven moment moest de studenten een zware toets aangekondigd worden. Direct stonden er een aantal studenten op en zeiden: *'och mijnheer, dat wordt niets, ik kan er niets van, dat wordt een zware onvoldoende.'*

Toen heb ik een experiment uitgevoerd en alle namen opgeschreven van diegenen die zeiden dat het resultaat van hun toets een zware onvoldoende zou zijn.

Er was ook een groep studenten die zeiden dat ze ervoor gingen leren, maar dat het zeker geen tien zou worden. En ook de namen van die studenten schreef ik op.

Als laatste was er een groep studenten die zelfverzekerd zeiden dat zij wel een voldoende voor hun toets zouden halen. En ook de namen van die studenten schreef ik op.

Wat was het resultaat?

De studenten die aangegeven hadden dat het niets zou worden en dat zij toch een onvoldoende zouden halen, haalden inderdaad **allemaal** (en niemand uitgezonderd) een onvoldoende.

De studenten die vooraf hadden gezegd dat zij hun best zouden doen haalden allemaal een voldoende, geen grote, maar net genoeg. En de studenten die hadden gezegd dat zij wel een ruime voldoende zouden halen, haalden ook een ruime voldoende, niet één uitgezonderd!

Dát is de kracht van woorden.

En als het volk in Matt. 27:25 hardop uitspreekt dat het bloed van Jezus Christus op hen en hun kinderen mag terechtkomen, dan zal dit ook gebeuren.

 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

Totdat deze uitspraken door het volk Israël beleden wordt als zonde, pas dán zal de vloek die zij over zichzelf hebben uitgesproken van hen weggenomen worden. Laat een ieder die het hoort, het hore.....

----- ... -----

Conclusie : twaalf punten van kritiek van Jezus Christus op religieuze leiders van die tijd. Vele malen een 'wee u!'

Ik hoop van harte dat wij, wedergeboren Christenen, de woorden van Jezus Christus zullen toetsen op ons eigen leven en zullen toetsen op de kerk of gemeente waar we bij horen.

Of, dat ik als leider van een kerk of gemeente deze woorden van Jezus Christus zal spiegelen op 'mijn' kerk of gemeente.

----- ... -----

Alleen al uit het feit dat de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus woest waren zegt al veel. In Lukas 11:45 staat er al een Farizeeër op en zegt : *'Meester, wanneer U deze dingen zegt, behandelt U ons ook smadelijk'*.

En Lukas eindigt de 'wee u' met te zeggen dat de schriftgeleerden en de Farizeeën hevig tegen Jezus Christus te keer gingen en dat zij strikken spanden om iets uit Zijn mond op te vangen waarmee zij Hem zouden kunnen beschuldigen.

Wanneer er nu vandaag de dag, mensen zijn die boos worden omdat ik de woorden zo schrijf als ik ze opgeschreven heb; je hoeft geen moeite te doen om dingen te vinden waarmee je mij zou kunnen beschuldigen, want die zijn er vele.

Ik schrijf niet om iemand te kwetsen, ik schrijf om de woorden als een spiegel te laten fungeren. Want ik wil maar één ding bereiken en dat is dat mensen datgene wat zij lezen en horen, zien en proeven en toetsen.

Dat de Bijbel zelf weer open gaat en dat Gods woorden daaruit spreken tot ieders hart.

Dat geldt vandaag de dag voor alle gelovigen. Of ik nu een leidinggevende functie heb of niet!

 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

 Luk. 11:45 Een van de wetgeleerden antwoordde en zei tegen Hem: Meester, wanneer u deze dingen zegt, behandelt U ons ook smadelijk.

Hoofdstuk 7.55

Het volgen van Jezus Christus

Waarschuwing tegen huichelarij en mensenvrees

(Lukas 12:1-12)

Nu Jezus Christus Zich zo heeft uitgesproken **tegen** de schrift- en wetgeleerden, de Farizeeën, of te wel de religieuze leiders uit die tijd; keert Hij Zich om en richt het woord tot de menigte die op Hem af was gekomen.

Lukas 12:1 zegt dat er duizenden mensen bijeengekomen waren. De menigte was zo groot dat het gevaar bestond dat mensen elkaar zouden verdrukken in de drukte.

Jezus Christus gaat spreken. En in mijn ogen refereert Hij als eerste naar wat Hij tegen de religieuze leiders heeft gezegd in de 'wee u'. Want Hij waarschuwt nu het volk dat zij moeten oppassen door **wie** zij zich iets laten zeggen. Hij noemt de Farizeeën hier zelfs het zuurdeeg.

De woorden die Jezus Christus hier gebruikt trek ik naar vandaag de dag. *'er is niets bedekt wat niet geopenbaard zal worden en er is niets verborgen wat niet bekend zal worden'*. (Matt. 10:26).

Ik moet dan denken aan een bekend gezegde: *'al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel'*.

Er komt een tijd dat **alles** in het licht geplaatst zal worden. Alle woorden die gesproken zijn. Alle geboden en verboden en alle moetens en niet mogens zullen in het licht gezet worden. En dan komen de leiders die deze dingen op hun geweten hebben niet weg met: *'ja maar, we hebben het gedaan om de mensen te beschermen'*.

Wanneer iemand in aanraking komt met Jezus Christus; en die persoon neemt Jezus Christus aan, dan zal de Heilige Geest hem beschermen. De mensen zijn nodig om die persoon op te leiden in Godsvrucht en een aan Jezus Christus toegewijd leven. De mensen zijn niet nodig om die persoon in hun eigen keurslijf, hun eigen harnas van denken, doen en laten te persen.

📖 luk. 12:1 Intussen, toen er een menigte van vele duizenden mensen bijeengekomen was, zodat zij elkaar bijna onder de voet liepen, begon Hij te spreken, allereerst tot Zijn discipelen: Wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën, dat is de huichelarij.

📖 Matt. 10:26 Wees dus niet bevreesd voor hen, want er is niets bedekt wat niet geopenbaard zal worden, en er is niets verborgen wat niet bekend zal worden.

Jezus Christus roept dan ook op om niet bang te zijn voor mensen. Zelfs niet voor satan en zijn demonen. Zij kunnen misschien een mensenleven vernietigen en verwoesten, maar als God Almachtig dat leven tot Zich genomen heeft, kunnen de demonen niets meer doen. De menselijke geest is beschermd **in** God de Vader.

Jezus Christus zegt hier dat als de mensen bang moeten zijn, dat zij bang moeten worden voor God Almachtig, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft aan het kruis van Golgotha.

God Almachtig heeft de macht om mensen op te laten staan uit de doden, maar Hij heeft ook de macht om mensen naar het dodenrijk te sturen.

Bovenstaande woorden gelden voor iedereen die God Almachtig afwijst, en die het verlossingswerk van Jezus Christus afwijst. Zij zouden bevreesd moeten zijn voor wat hen te wachten staat.

Diegenen die God Almachtig **niet** afwijzen, en het verlossingswerk van Jezus Christus **niet** afwijzen; zij hoeven helemaal niet bang te zijn.

God Almachtig heeft geen afvinklijstje met punten waar de Christen aan voldaan moet hebben voordat hij het Koninkrijk van God mag binnen gaan. Het is niet zo dat wanneer er maar meer vinkjes bij de plussen staan dan bij de minnetjes dat de toegang tot het Koninkrijk van God dan gegarandeerd is.

Niets van dat alles.

God Almachtig heeft wel een afvinklijstje, maar deze geldt alleen voor diegenen die Hem afgewezen hebben. En dat afvinklijstje bevat de geboden die God gegeven heeft aan Mozes en de Profeten; de wet. En als één van die geboden ooit overtreden is, moet God wel oordelen en de straf uitvoeren die op overtreding van de wet staat. En dat is de doodstraf.

Dát is wat Jezus Christus hier zegt, dat God Almachtig de macht heeft iemand naar het dodenrijk te sturen. Maar nogmaals; dat geldt niet voor diegenen die Jezus Christus als persoonlijke Redder en Verlosser hebben aangenomen. Voor hen is de lijst met vinkjes bij de geboden van God die overtreden zijn, leeg. Er staat niets op die lijst en God kan niet anders dan die persoon vrijspreken.

Daarbij gaat het er niet om hoe ik mij voelt Of ik mijzelf schuldig voel of niet. Of ik veel of weinig gezondigd heb. Het geloof in Jezus Christus doet alle aanklachten die tegen mij bekend waren, verdwijnen. Ze zijn er niet meer (Kol. 2:14-15)

----- ... -----

 Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

God Almachtig, Die zo groot is dat Hij het heelal geschapen heeft. Met sterren en planeten die onnoemlijk veel groter zijn dan de aarde. Zelfs 'onze' zon, die in onze ogen zo immens groot is, wordt op andere sterren in ons sterrenstelsel niet weer teruggevonden. Laat staan dat 'onze' aarde een plaats van betekenis heeft (als het de grootte betreft) in het universum.

En op die planeet aarde, dat stofje in het heelal, daar wonen miljarden mensen, En van al die mensen die Jezus Christus hebben aangenomen zijn de haren geteld. (Matt. 10:30).

 Matt. 10:30 En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

Het is niet voor te stellen.

Diegene die dat in mijn ogen het mooist duidelijk heeft gemaakt is Louis Iglio met zijn spreekbeurt 'the awesome God'. Ik kan je van harte aanraden om deze spreekbeurt te gaan bekijken op youtube. Ik ben er werkelijk door van mijn stoel geblazen, en mijn besef van wie God Almachtig is, is door deze spreekbeurt alleen maar groter geworden!

Wanneer ik Jezus Christus heb aangenomen als mijn persoonlijke Redder en Verlosser en daar openlijk voor uit kom, heb ik **in** Jezus Christus Iemand die openlijk voor God de Vader getuigt dat ik bij Hem hoor. (Rom. 8:16)

 Rom. 8:16 De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

----- ... -----

Alle zonden worden vergeven en uitgewist; op één na, en dat is de zonde tegen de Heilige Geest. En in het kort komt dit er op neer dat wanneer ik de werken die Jezus Christus doet (genezingen, bevrijdingen, opwekkingen en noem maar op) ga toekennen aan satan. Dus dat Jezus Christus die werken niet heeft gedaan maar dat satan die werken heeft gedaan. **Dát** is een onvergeeflijke zonde.

Als ik mij nu afvraag of ik misschien gezondigd hebt tegen de Heilige Geest, dan kan ik nu al zeggen dat dit **niet** het geval is. Want iemand die **wél** gezondigd heeft tegen de Heilige Geest, zal zich dat **nooit** afvragen. (zie ook 'Jezus en Beëlzebul'.)

----- ... -----

Als laatste geeft Jezus Christus de mensen hier een enorme bemoediging.

Ik hoef niet bang te zijn wat ik zou moeten antwoorden en zeggen op aantijgingen en van mensen die mij beschuldigen of verraden. Zoals de Heilige Geest mij als wedergeboren Christen beschermt, beschermt de Heilige Geest ook, door het ingeven van de juiste woorden, op de juiste tijd. (Mark. 13:11)

Dit geldt tot op de dag van vandaag, waarbij ik er van overtuigd ben dat wanneer de wedergeboren Christen in een moeilijke situatie terechtkomt; waarbij hij misschien onder druk komt te staan of zelfs vals beschuldigd wordt; dat hij niet bang hoeft te zijn.

De Heilige Geest Die rechtstreeks verbonden is met Jezus Christus, die de beste Advocaat in de hemel en op de aarde is; die Advocaat heeft nog nooit een zaak verloren.

En ook hierin kan ik uit ervaring spreken.

 Mark. 13:11 En wanneer ze u zullen wegleden om u over te leveren, wees dan van tevoren niet bezorgd wat u spreken moet, en bedenk het niet; maar wat u op dat moment gegeven zal worden, spreek dat, want u bent het niet die spreekt, maar de Heilige Geest.

Hoofdstuk 7.56

Het volgen van Jezus Christus

De rijke dwaas

(Lukas 12:13-21)

Dat de discipelen en ook de menigte lange tijd gedacht hebben dat Jezus Christus gekomen zou zijn om het Joodse volk te bevrijden van de Romeinse overheersing, blijkt ook weer uit het verhaal van de *'rijke dwaas'*. Want deze persoon komt naar Jezus Christus toe met de vraag of Hij zijn broer wil aanspreken dat hij de erfenis met hem moet delen.

Een puur materiële vraag dus, die niets te maken heeft met het onderwijs dat Jezus Christus steeds gegeven heeft over de komst van het Koninkrijk van God Almachtig en de leer van bekering.

Jezus Christus antwoordt dan ook met een tegenvraag: *'Mens, wie heeft Mij tot rechter of verdeler van een erfenis over u gesteld?'*

Waarschijnlijk dacht de persoon die deze vraag stelde aan een koning Salomo die als koning ook veel zaken voorgelegd kreeg waar hij een beslissing over moest nemen. Neem bijvoorbeeld de zaak van de twee moeders die allebei een baby hebben gekregen. Maar door omstandigheden overlijdt één van de babies, waarna beide moeders de overgebleven baby claimen (I Kon. 3).

Door Jezus Christus als toekomstige koning te zien, *'verhoogt'* deze persoon Hem nu al als toekomstige Koning over de Joden.

Jezus Christus grijpt dit verhaal aan om de menigte die om Hem heen was, te onderwijzen en waarschuwt hen voor hebzucht. En die waarschuwing geldt vandaag de dag nog steeds. Misschien nog wel méér als in de tijd van Jezus Christus.

Want: Ik kan geen TV journaal bekijken en geen krant openen of er wordt wel weer gewag gemaakt van de ongebreidelde graaicultuur van veel ondernemingen, instellingen, organisaties of (rijke) mensen.

- De olieprijsen zijn qua inkoop nog nooit zo laag geweest als deze dagen. (In december 2015 kost een vat Brent olie minder dan veertig dollar). Toch blijft de benzineprijs hoog. Er worden weet ik wat voor redenen aangevoerd, maar feit blijft dat de burgers steeds maar weer teveel moeten betalen;

- Elk jaar wordt de ziektekostenpremie voor mensen hoger en hoger, en wordt het basispakket als het ware uitgekleet. Maar ook elk jaar rijzen de winsten van de zorgverzekeraars de pan uit;
- Banken lenen geen of nauwelijks geld meer uit aan het MKB;
- Banken zijn ervoor verantwoordelijk dat Nederland in een crisis terecht is gekomen. Toch krijgen veel bestuurders abnormaal hoge bonussen en premies;
- Nederland is nu uit een crisis aan het klimmen. Maar de afgelopen crisisjaren hebben de rijken rijker gemaakt en de armen armer.

Hoe kan dat?

----- ... -----

Jezus Christus beschrijft hier een voorbeeld van hoe het bovenstaande in zijn werk gaat.

Er was een boer die rijk was. Die goed geoogst had. Hij had zoveel geoogst dat zijn bestaande schuren de oogst niet meer kon herbergen. Dus dacht de man: weet je wat? Ik breek mijn bestaande schuren af en ik bouw nog grotere schuren. Zodat daar de grote oogst, **die van mij is**, in opgeslagen kan worden. Dan heb ik ook nog iets voor morgen en overmorgen!

Dat verhaal komt toch aardig overeen met de actuele gebeurtenissen, niet waar?

Buiten dat hebzucht een zeer kwalijke eigenschap is, wijst Jezus Christus op het feit dat als ik hier op aarde sterf, ik niets, maar dan ook helemaal niets kan meenemen naar het hiernamaals. Goud en zilver hebben geen enkele waarde in het hiernamaals, waar ik ook ben. Geld en goed hebben ook geen enkele waarde in het hiernamaals.

Daarbij komt dat het verzamelen voor mijn nageslacht ervoor zorgt dat mijn nageslacht misschien ook wel hebzuchtig of lui wordt, zodat zij ook niets meer doen. Zij kunnen leven van de rente en proberen op die wijze hun vermogen nog te vergroten.

Misschien dat mensen nu tegenwerpen: *'ben jij dan tegen geld, tegen rijkdom, tegen overvloed?'* Mijn antwoord is Nee.

Ik zou willen dat ik zo rijk was als Abraham. Maar tegelijk zou ik willen dat ik zo dicht naast God Almachtig zou leven als Abraham.

Ik ben helemaal niet tegen rijkdom.

Sterker, ik heb in *mijn mijmeringen* al eerder geschreven dat ik best wel eens een tijdje in overvloed gedompeld zou willen worden. Enerzijds om te zien of ik zelf zou veranderen door die rijkdom, anderzijds om te voelen wat het is om niet aan geld te hoeven denken en maar te kunnen doen wat ik wil.

En tegelijkertijd als ik dit schrijf schaam ik mij diep. Want: hoeveel mensen hebben helemaal niets? Hoeveel heb ik méér dan weet ik hoeveel mensen in Nederland? In de wereld?

Is het niet zo, dat wanneer de vraag over leven en dood aan de orde komt in iemands leven, dat rijkdom helemaal geen issue meer is?

Op het sterfbed is de arme gelijk aan de rijke. Al het geld, al het vermogen van de rijke zal hem **geen dag langer** in leven kunnen houden.

Dat is wat Jezus Christus hier ook zegt over die rijke boer met zijn supergrote oogst: *'Dwaas! In deze nacht zal men uw ziel van u opeisen; en wat u gereedgemaakt hebt; voor wie zal het zijn?'*

Weet je wat mijn ideaal zou zijn ?

- Dat Christenen geen schulden zouden hebben en in overvloed en in gezondheid zouden leven;
- Dat Christenen van wat zij verdienen hun tienden zouden betalen aan de kerk of gemeente waar zij lid van zijn, zodat deze datgene kan doen waarvoor zij in het leven geroepen is door God Almachtig;
- Dat Christenen *'offers'* zouden geven of datgene wat zij niet nodig hebben; en dat gegeven zou worden aan de armen, de wezen, de weduwen en vluchtelingen;
- Dat Christenen bekend zouden staan om hun levenshouding, om hun stijl van leven. Dat die levenshouding mensen die God Almachtig afwijzen, tot jaloezie zou wekken, zo in de trant van: wat jij hebt, dat wil ik ook graag hebben;
- Dat Christenen zouden getuigen van hun welstand en filantropische instelling;
- Ik zou graag willen dat Christenen het antwoord aan de wereld zouden kunnen doorgeven; kijk, dit is wat God Almachtig in petto heeft wanneer je Hem aanneemt;
- Dat Christenen blaken van gezondheid en dat zij een getuigenis in de wereld zouden zijn dat hun gezondheid alleen van de almachtige God afkomstig is in wie zij geloven, wie zij aanbidden;
- Ja, ik zou graag willen dat het aan Christenen te zien is dat zij Jezus Christus verhogen en aangenomen hebben als hun persoonlijke Heer en Heiland;
- Ik zou graag willen

Raar gedacht? Misschien! Maar zegt het gezegde niet; *'wie het kleine niet eert, het grote niet waard is?'* En in Lukas 12:48 dat aan wie veel gegeven is, ook veel teruggevraagd zal worden ?

Vanuit de pastorale zorg heb ik mensen, die zeiden niets te hebben dan alleen maar misère en ellende, vaak gevraagd om een A4-tje te nemen en daar op te schrijven wat zij allemaal wél hadden. Van een dak boven hun hoofd, tot stromend water dat uit de kraan komt. Van de veiligheid in het land waar wij leven tot..... en noem maar op. Vaak is het A4-tje te klein om alles op te schrijven wat ik heb.

Nogmaals: als ik de ogen sluit hier op aarde kan ik helemaal niets meenemen aan materiële zaken.

Wat ik wél kan meenemen is de gezondheid van mijn ziel, van mijn geest. Is mijn ziel *'ziek'* van hebzucht in het aardse leven, dan zal mijn ziel eerst gezond gemaakt moeten worden in het hiernamaals. En dat kan een pijnlijk en langdurig proces zijn, dat Rob Bell (en ik onderschrijf dit) een *'helse fase'* noemt waarin die ziel terechtkomt en waar de Bijbel over schrijft als zijnde *de hel*.

Ik denk dat ieder mens graag een gezond en overvloedig leven wil leven. En dat mag ook. Maar dat ik mij altijd goed besef van Wie ik die voorspoed heb en dat ik weet dat wanneer ik hoog klim in voorspoed en overvloed leven, ook diep kan vallen. (Kijk maar koning Salomo!)

Laat mij genieten van alles wat ik van God Almachtig gekregen heb, maar laat ik mij er niet aan binden. Het verzamelen van schatten heeft hier op aarde geen enkele functie en drijft mij alleen maar verder van God af. Wanneer ik rijk ben in God Almachtig **dan** heb ik een schat.

Ik moet echt zeggen (uit ervaring!) dat de rust en vrede die ik in mijn hart heb, die ik samen met Sonja en mijn kinderen mag beleven niet opwegen tegen welk geld, bezit of vermogen ook. En neem van mij aan dat onze omstandigheden echt niet altijd even rooskleurig zijn geweest

Theorie? Neen, het is echt waar.

 Luk. 12:48 *Wie echter zijn wil niet gekend heeft en dingen gedaan heeft die slagen verdienen, zal met weinig slagen geslagen worden. En van ieder aan wie veel gegeven is, zal veel teruggevraagd worden en van hem aan wie men veel toevertrouwd heeft, zal men des te meer eisen.*

Hoofdstuk 7.57

Het volgen van Jezus Christus

Oproep om niet bezorgd te zijn

(Lukas 12:22-34)

Als vervolg op het verhaal van 'de rijke dwaas' gaat Jezus Christus verder door Zijn discipelen te vertellen dat zij **niet** bezorgd moeten wezen.

Niet bezorgd over hun leven; niet bezorgd over wat zij wel of niet zullen eten; niet bezorgd over waar zij zich wel of niet mee zullen kleden.

Het leven is méér dan het voedsel en het lichaam is méér dan de kleding die je draagt.

Jezus Christus noemt hier het voorbeeld van de vogels. Een vergelijking die al meer dan dertig jaar het fundament onder het geloof van Sonja is. *'Kijk naar de vogels, ze maaien niet en ze zaaïen niet. Ook leggen ze geen voorraadschuren aan, want God de Vader zorgt voor ze. Zijt gij..... niet véél meer waard dan de vogels in de lucht?'* (Matt. 6:26)

Wat een heerlijk tekstgedeelte. Wat een bemoediging. Wat een troost voor al diegenen die **in** Jezus Christus geloven.

Want wie kan zich door zorgen te maken één centimeter aan zijn lichaamslengte toevoegen? (Matt. 6:27) Niemand toch.

Weet dat tachtig procent van alle zorgen die mensen zich maken, gaan over dingen die nooit zullen gebeuren. En dat brengt mij bij de overtuiging dat het maken van zorgen een wapen van satan is.

Zorgen zijn gebaseerd op angst. En angst is wat deze wereld binnenkwam toen de eerste mens zondigde door te eten van de 'boom van kennis van goed en kwaad'.

Het eerste wat er gebeurde na de zondeval is dat de mensen zich schaamden voor elkaars naaktheid. (Gen. 3:10) Schaamte heeft ook alles te maken met angst.

Maar zegt Paulus niet in II Kor. 5:17 dat wanneer wij Jezus Christus hebben aangenomen dat het 'oude' voorbij is en dat het 'nieuwe' aangebroken is?

 Matt. 6:26 *Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaïen niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven?*

 Matt. 6:27 *Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?*

 Gen. 3:10 *En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.*

 II Kor. 5:17 *Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden*

Betekent dat niet dat alles wat met mijn 'oude' leven te maken heeft voorbij is en dat nu alleen nog maar het 'nieuwe' leven van belang is?

Dat zou toch moeten betekenen dat wedergeboren Christenen geen angst meer zouden moeten kennen en in volledige vrijheid zouden moeten leven.

----- ... -----

Ik wil een voorbeeld noemen hoe die angst uit het 'oude' leven nog steeds zijn invloed kan hebben in mijn 'nieuwe' leven.

Wanneer ik een traumatisch verleden heb gehad, dan heb ik uit zelfbeschermingen hoogstwaarschijnlijk 'muren' om mijn hart geplaatst.

Ik praat hier niet over goed of slecht, over gelijk hebben of ongelijk hebben.

Die muren zijn ervoor om wanneer die traumatische ervaring zich herhaalt, dat het mij niet meer, of minder zal deren. Maar ook zijn die muren gebouwd om herhaling van die traumatische ervaringen te voorkomen.

Die beschermende muren worden zichtbaar in mijn levensstijl en mijn houding. Niemand dichtbij laten komen; heel dominant zijn; heel verlegen zijn; het liefst onzichtbaar willen wezen; geen vertrouwen hebben; en noem maar op.

Wanneer ik nu naar Jezus Christus mag gaan om mij te laten herstellen en genezen, dan verhoort Jezus Christus dit gebed en de beschermende muren worden afgebroken tot op de laatste steen. (Overigens kan dit ook een proces van jaren zijn!).

Maar hoe vaak gebeurt het niet dat ik na een bevrijdingsgebed toch nog doorleef **ALSOF** ik die beschermende muren nog om mij heen heb, terwijl dit niet meer het geval is.

Dat noem ik 'gewoonte'. Ik ben zó gewoon om te leven met die beschermende muren dat het opnieuw leren leven **zonder** die muren, mij opnieuw geleerd moet worden.

Dit zie ik vaak in het bevrijdingsproces.

Het gebed tot bevrijding is één.

Het afleren van gewoonten is twee en kan wel eens geruime tijd duren. Daarom is nazorg zo onnoemelijk belangrijk.

Ik geloof dat ik als wedergeboren Christen in een 'nieuw' leven mag leven, maar dat het 'nieuwe' leven nog vaak gevuld is met gewoonten uit het 'oude' leven.

Satan is er natuurlijk bij gebaat dat ik die bevrijd ben, **niet** meer in de vrijheid kom die God Almachtig bedoeld heeft. Dus hij zal er alles aan doen om mij angst in te boezemen, wantrouwen en noem maar op.

Maar God Almachtig heeft mij geroepen om VRIJ te zijn. En in het 'nieuwe' leven ben ik VRIJ. Vrijgemaakt door Jezus Christus.

----- ... -----

Jezus Christus vergelijkt dit leven in vrijheid met de lelies. Prachtige bloemen. En koning Salomo; die zo rijk was en de mooiste kleren droeg; die de mooiste dingen had; zelfs hij; en zelfs de lelies in het veld:

zijn niet zo mooi als ik, in mijn vrijheid zoals God Almachtig het bedoeld heeft. En het is bereikbaar voor iedereen!.

Dan komt Jezus Christus ook met een corrigerende waarschuwing; *Als God Almachtig nu het gras op het veld; dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zó bekleedt; hoeveel te meer u, kleingelovigen.* (Matt. 6:30)

 Matt. 6:30 Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?

Ook hier is de boodschap weer: **wie geloof ik?**

God de Vader die mij zo mooi gemaakt heeft dat de lelies erbij verbleken?

Of satan die zegt dat ik maar een zielige wezentje ben, gewenteld in angst en schaamte, niet in staat om ook maar iets zelfstandig te doen? **Wie geloof ik?**

Die keuze ligt dus bij mij.

De wereld zoekt de wereldse dingen en zoekt naar natuurlijke zaken om zichzelf mooier te maken; gezonder te maken; rijker te maken. Maar de wereld verdoezelt alleen maar de 'zieke' ziel. Genezing kan er alleen maar zijn door Jezus Christus die in de Naam van God de Vader geneest, bevrijdt en LEVEND maakt.

God Almachtig weet wat ik nodig heb. Hij is immers mijn 'Fabrikant'?

Als mijn auto een beurt nodig heeft, of een mankement heeft; ga ik toch ook niet naar de slager om hem te laten repareren?

Waarom zoeken zoveel mensen hun genezing en herstel dan wél vaak bij mensen en instellingen en organisaties die niets met God Almachtig te maken hebben?

Is het daarom ook niet dat veel psychologische instellingen jarenlang met mensen omtuttelen en dat genezing en herstel maar steeds weer op zich laten wachten?

Is het daarom ook niet dat personen als Jomanda-achtigen geen enkel goeds aan de mens kunnen brengen?

Zij hebben er helemaal geen verstand van. Zij denken er verstand van te hebben, maar hun verstand is gebaseerd op wat de wereld geeft. Zij zijn als de slager die mijn levensmotor moeten repareren. Wat een onzin!

God Almachtig heeft mij Zijn Koninkrijk gegeven. In dat Koninkrijk gaat het niet om geld, goed en bezit, rijkdom, overvloed. Dus, wil ik mij goed voorbereiden op het leven in dat Koninkrijk, dan kan ik het best vandaag beginnen.

Jezus Christus zegt: *'Verkoop je bezittingen en geef de opbrengst weg aan de armen, de weduwen, wezen en vluchtelingen, en volg mij'*. En is dit niet al letterlijk bedoeld, dan toch zeker geestelijk, want waar mijn hart is, is ook mijn vertrouwen.

Nu geloof ik niet dat God Almachtig van mij vraagt dat ik op een sinaasappelkistje moet gaan zitten omdat ik de inboedel van mijn huis verkocht heb. Ik ben ervan overtuigd dat God dit geestelijk bedoelt, dat ik niet vast moet zitten aan mijn bezittingen, mijn goed, mijn vermogen, mijn overvloed. Zelfs niet aan mijn gezondheid, mijn lichaam. Want al deze zaken bestaan niet meer in het Koninkrijk van God Almachtig; en ik kan ze ook niet meenemen.

Natuurlijk weet ik dat Paulus in I Kor. 6:19 zegt dat mijn lichaam een tempel van de Heilige Geest is. Ik zeg daarom ook niet dat ik mijn lichaam moet verwaarlozen. Ik stel alleen prioriteiten.

Eerst God de Almachtige **in** Jezus Christus

Dan pas naar de dokter en medische instellingen.

God Almachtig heeft de medische gezondheidszorg gemaakt, niet andersom. God is soeverein en in-control. Niet de medische gezondheidszorg!

Waar mijn schat is; daar is ook mijn hart.

☞ I Kor. 6:19 Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?

Hoofdstuk 7.58

Het volgen van Jezus Christus

Wees waakzaam

(Lukas 12:35-40)

Jezus Christus begint in dit verhaal met te zeggen dat ik mijn lendenen omgord moet hebben en dat mijn lamp brandend moet zijn.

Nu, dat laatste kan ik wel rijmen, want ik denk hierbij direct aan de *'vijf dwaze en de vijf wijze meisjes'*. En aan het verhaal van het *'licht van de kandelaar'*.

Maar wat bedoelt Jezus Christus nu met het **omgord zijn van onze lendenen**.

Het woord lendenen betekent: Het onderste gedeelte van de romp, de heupen en de schaamstreek. Dit moet dus omgord zijn.

Omgord met wat? Ik denk gewoon aan een kledingstuk.

Maar is dit ook hetgeen Jezus Christus hiermee bedoeld?

Toen ben ik in de Bijbel gaan zoeken op het woord *'lendenen'* en kwam daar toch enige tientallen Bijbelteksten tegen.

Maar de belangrijkste tekst voor mij was Ef. 6:14 ^{NBG}, waar staat dat *wij onze lendenen moeten omgorden met de waarheid en bekleed moeten zijn met het pantser van gerechtigheid*. In de HSV is het woord lendenen vertaald met *'middel'*.

Maar waarom moet ik nu mijn middel beschermen?

Heeft dit niet alles te maken met schaamte en angst? Gaf God Almachtig in de wet die Hij aan Mozes gaf ook niet de opdracht om *'de schaamte'* te bedekken? (Ex. 28:42). En werd de schaamte ook niet bedekt door het dragen van een lendendoek?

Met andere woorden; wanneer ik zonder lendendoek loop, loop ik dus naakt. En als ik naakt loop, ben ik kwetsbaar voor angst en schaamte. (Het zijn *mijn mijmeringen!*).

En geldt dat dus geestelijk ook niet?

 Ef. 6:14 ^{NBG} Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid,

 Ef. 6:14 ^{HSV} Houd dan stand, uw middel omgord met de waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid,

 Ex. 28:42 Vervolgens moet u linnen broeken voor hen maken om de schaamdelen te bedekken; ze moeten van de heupen tot op de dijen reiken.

De geestelijke lendendoek is het woord van God Almachtig.

Als ik geen kennis van God's woord heb, dan ben ik naakt. Iedereen kan mij dan van alles op de mouw spelden. Ik weet immers toch niet of het waar of niet waar is?

En dat is gevaarlijk! Want dan weet ik ook niet wat God Almachtig met mij voor heeft. Zonder geestelijke lendendoek ben ik een speelbal in de handen van satan en de mensen door wie hij heen werkt.

Ik denk dat Jezus Christus **dat** hier bedoelt. Dat ik bekleed moet zijn met de waarheid en een pantser moet hebben van gerechtigheid. Deze waarheid is Jezus Christus Zelf (Joh. 14:6). Het pantser van gerechtigheid is Zijn Woord.

Ik denk dan ook aan Micha 6:8 *'het enige dat God van u vraagt is om recht te doen, getrouwheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God'*. Ik moet als het ware God Almachtig **in** de Persoon van Jezus Christus *'aanrekken'*, als een kledingstuk.

Jezus Christus vraagt dus van mij dat ik in alles Jezus Christus zal vertegenwoordigen door mijn getuigenis en mijn levenswandel. **Dat** zal gezien worden in de wereld, want het Licht van Jezus Christus zal dan door mij heen schijnen en een richtingaanwijzer voor velen zijn die de weg naar het Koninkrijk van God Almachtig willen weten.

----- ... -----

Het volgen van Jezus Christus een *'levensgevaarlijke'* zaak. Ik kan niet Jezus Christus volgen en doorgaan met mijn *'oude'* leven en gewoonten. Paulus schrijft in II Kor. 5:17 dat ik een *'nieuwe'* schepping ben geworden door het aannemen van Jezus Christus als mijn persoonlijke Redder en Verlosser. Het *'oude'* is voorbegaan.

Mensen die hun *'oude'* leven aan de wilgen hebben gehangen; die in alles Jezus Christus willen volgen en daarvoor bereid zijn hun eigen *'ik'* aan de kant te zetten; zijn als het ware de mensen die thuis wachten op de komst van de Huisbaas, die naar een bruiloft toe is. En of die Huisbaas nu vroeg of laat terugkomt doet er niet toe. Zij zijn wakend en zien uit naar die thuiskomst.

Als die Huisbaas dan thuiskomst en Hij vindt die mensen wakend, dan zal Hij de tafel dekken en een maaltijd met hen delen; en de Huisbaas zal hen dienen. (Mark. 10:45)

Jezus Christus is de Huisbaas.

☞ Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

☞ Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, Goeder-tierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God

☞ II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

☞ Mark. 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.

Openb. 14:14-16 En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een

Jezus Christus geeft aan dat niemand weet wanneer Hij terugkomt op aarde. Zelfs de engelen weten dit niet, ja zelfs Jezus Christus Zelf weet dit niet. Alleen God de Vader weet dit uur. (Openb. 14:14-16).

Jezus Christus roept mij op om waakzaam te zijn, want ieder moment kan het moment daar zijn.

Als ik dus denk nog tijd te hebben **voordat** ik een keuze voor Jezus Christus maak, dan moet ik mij goed beseffen dat de lengte van mijn leven nog wel eens één hartslag kan duren. En dan is er keuze meer, dan heb ik gekozen..... voor satan.

Jezus Christus vergelijkt Zijn terugkomst met een inbreker. Niemand weet wanneer een inbreker toeslaat.

Als ik mijn huis goed beveiligd heb, hoef ik helemaal niet bang te zijn dat er ingebroken wordt.

Als ik mijn huis niet of niet voldoende beveiligd heb, dan kan de inbreker wel eens komen op een moment dat ik het helemaal niet verwacht.

Een wedergeboren Christen moet wakker zijn; alert zijn op wat er allemaal gebeurt en wat hij hoort. En als hij onbekende geluiden hoort zal hij direct alle lampen aan doen zodat iemand met slechte bedoelingen direct op de vlucht zal slaan.

'Jij dan (besluit Jezus Christus): wees ook bereid, want op een uur waarop jij het niet zal denken, zal de Zoon des mensen komen'.

Dan is er geen tijd van bekering meer. **Dan** zal mijn leven langs de meetlat van Gods wet gelegd worden. En wanneer ik één keer die wet overtreden heb zal de gevolgen daarvan merken.

Het goede nieuws is dat wanneer ik Jezus Christus **wel** als Heiland en Heer heb aangenomen dat mijn leven 'schoon' zal zijn. Zo schoon dat wanneer mijn leven langs de meetlat van Gods wet gelegd wordt, God Almachtig alleen maar kan concluderen dat ik op geen enkel punt de wet overtreden hebt. En dat ik zodoende vrijuit kan gaan.

Want Jezus Christus heeft mijn overtredingen van de wet op Zich genomen. Daarom is Hij gekruisigd, gestorven en opgestaan. Hij stierf aan het kruis van Golgotha.

Ik mag leven: Halleluja. En jij?

Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U geko-men, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden. En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd ge-maaid.

Hoofdstuk 7.59

Het volgen van Jezus Christus

De trouwe en de ontrouwe rentmeester (Lukas 12:41-48)

In vervolg op wat Jezus Christus uitspreekt in *'wees waakzaam'* vraagt Petrus of de woorden die Jezus Christus uitspreekt alleen voor hen bedoeld is of ook voor iedereen? (leuke vraag overigens!)

Zoals zo vaak geeft Jezus Christus niet direct een antwoord in de trant van *'ja'* of *'nee'*, maar vertelt Hij een geschiedenis waar ieder het zijne uit kan halen.

Sprak Jezus Christus in *'weest waakzaam'* over Zijn wederkomst; dat niemand weet wanneer dat gebeurt; zelfs Hijzelf niet, nu gaat Hij daar verder op in en vergelijkt Hij de omstandigheden van Zijn wederkomst met een werknemer die door zijn werkgever aangesteld is als rentmeester. Dus niet zo maar iemand, want een rentmeester beheert het vermogen van de baas.

Maar stel nu dat die werknemer als leidinggevende wordt aangesteld en dat de baas op reis gaat. De leidinggevende heeft verantwoordelijkheid over alle andere werknemers.

Als hij dat op een goede en juiste wijze doet; zodat de werknemers tevreden zijn; hun loon netjes op tijd krijgen zodat zij voedsel kunnen kopen; en die baas komt dan terug op een onbekend tijdstip, dan zal die baas tevreden zijn.

Jezus Christus zegt het in wat andere bewoordingen, maar het komt op hetzelfde neer.

Over die werknemer die zo door zijn baas wordt aangetroffen, zegt Hij; *'werkelijk Ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen'*.

Maar stel nu dat die leidinggevende zich als een tiran ontpopt als zijn baas weg is. Dat hij de andere werknemers zou uitschelden en slaan. Maar dat hij zelf hele dag door zou eten en drinken en dronken is.

Als die baas dan terug komt op een tijdstip dat niemand het verwacht; en hij treft die leidinggevende zó aan; dan zal die baas hem veroordelen, in stukken houwen en hem in het lot doen delen dat alle ontrouwe mensen toekomt.

De Nederlandse vertaling van het bovenstaande is: Diegenen die de wil van God Almachtig gekend hebben, maar geen voorbereidingen hebben getroffen; en ook niet naar Zijn wil gehandeld hebben, zullen met veel slagen geslagen worden.

Dat zoet zeer! Want dit gaat weer over mij. Dit gaat weer over de mensen om mij heen in Nederland en in de wereld.

In deze moderne tijd heeft iedereen volgens mij de mogelijkheid om van God Almachtig te vernemen. Ik denk niet dat er nog een land in de wereld is waar men nog nooit van God, van Jezus Christus gehoord heeft.

Als ik wél van God Almachtig **in** Jezus Christus gehoord heb en van Zijn oproep tot bekering, maar ik leg dat bij vol bewustzijn naast mij neer omdat ik mij niet naar Gods wil wil voegen; en Jezus Christus komt terug op aarde, dan zijn de rapen gaar.

Ik denk dat wanneer Jezus Christus op aarde zal terugkomen, dezelfde paniek zal ontstaan als in de tijd van Noach, die een ark moest bouwen.

In de tijd dat Noach bouwde was er geen wolkje aan de lucht. De mensen aten, dronken, trouwden, werkten en deden alles wat God Almachtig verboden had.

Dan gaat Noach die ark bouwen en waarschuwt hij de mensen dat zij zich moeten bekeren.

Maar de mensen bespotten hem daarom, en bespotten de ark, en bespotten daarmee God Almachtig.

Tot het moment daar was, dat Noach en de zijnen de ark in gingen en God Almachtig Zelf de deur achter hen sloot; en het begon te regenen. De bronnen van de aarde openden zich zodat het water van onder en van boven kwam.

Wat een paniek, wat een kabaal zal dààr uitgebroken zijn. Maar het was te laat met alle gevolgen van dien. De deur van de ark was dicht en bleef dicht.

Zo zal het ook zijn als Jezus Christus op aarde weerkeert.

Al die mensen die niets van God Almachtig hebben **willen** weten zullen in één opslag weten dat ze de verkeerde keuze hebben gemaakt door voor de wereld te kiezen.

Maar dan is het te laat. Satan zal zijn ware gezicht aan hen vertonen, een monsterlijk gezicht, en hij zal hen onderdrukken en tiranniseren op een verschrikkelijke wijze.

Dát zijn de slagen die Jezus Christus hier bedoelt. Mensen die de mogelijkheid hebben gehad om zich te bekeren, hebben heel veel gehad. Maar omdat zij zoveel gehad hebben en er niets mee gedaan hebben, zullen de slagen ook heel veel zijn.

----- ... -----

Maar stel dat er ergens op deze wereld nog mensen rondlopen die nog **nooit** van Jezus Christus hebben gehoord, die nog **nooit** met het Evangelie in aanraking zijn gekomen. Zij hebben dus heel weinig gehad.

Wanneer Jezus Christus dan op aarde terug komt zullen zij ook met weinig slagen geslagen worden. Want de Bijbel zegt ook dat wanneer iemand nog nooit van God Almachtig gehoord heeft, hij uit de schepping om zich heen kan zien en weten dat er een God is die dat allemaal gemaakt heeft.

----- ... -----

- Wij in Nederland zijn mensen die veel, heel veel van God Almachtig hebben gekregen;
- Wij leven in een land waar we zoveel als we maar willen naar samenkomsten kunnen gaan om God Almachtig te loven en te prijzen;
- Wij leven in een land waar evangelisten uit de hele wereld komen getuigen van wie God Almachtig is en wat Hij van de mensen vraagt en wat Hij aanbiedt;
- Wij leven in een land waar iedereen de vrijheid heeft om te kiezen vóór God Almachtig **in** Jezus Christus of vóór satan;
- Iedereen in Nederland wordt het Evangelie van Jezus Christus op een gouden presenteerschaal aangeboden.

Mijn advies is: neem en eet. Neem het Evangelie van Jezus Christus aan; luister er naar; denk er over na; overdenk het en maak een keuze.

Weet dat de *default* status van de mens is dat hij onder de heerschappij van satan staat. Als ik dus geen openlijke keuze maak voor God Almachtig of ik doe helemaal niets in de trant van: '*ik geloof niet*' dan blijft die default status dus van kracht.

De waarheid zal mij geopenbaard worden als ik hier de ogen sluit op aarde of wanneer Jezus Christus terugkomt op aarde.

Toch stel ik dat het Evangelie van Jezus Christus **geen** Evangelie van angst moet zijn. Omdat ik bang ben voor satan laat ik daarom maar voor Jezus Christus kiezen.

Zo zou ik ook geen huwelijk met mijn vrouw aangaan, want dan ontbreekt het belangrijkste bestandsdeel, n.l. de **LIEFDE**.

Ik wil je oproepen:

- Om te onderzoeken waarom God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze aarde is gekomen;
- Waarom moest Jezus Christus lijden en sterven op een barbaarse wijze;
- Waarom is Hij opgestaan uit de dood;
- Waarom is Hij naar de hemel gegaan;
- Waarom heeft Hij de Heilige Geest als Plaatsvervanger naar deze wereld gestuurd;
- Wat heeft dit allemaal te betekenen voor mij.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer jij het lef hebt om God Almachtig dit soort vragen te stellen dat Hij Zich aan jou bekend wil maken en dat God dit doet op een wijze die voor jou zo overtuigend is dat jij dát in ieder geval zeker weet. Dat Jezus Christus leeft!

Als God Almachtig dit aan jou geopenbaard heeft zal de Heilige Geest jou verder leiden en je alles leren wat je leren moet. In liefde, op een wijze die perfect bij jou past.

En je liefde voor Jezus Christus zal groeien en groeien.

Geen moeten en niet mogen; geen geboden en verboden; maar **liefde**.

Dát zijn de voorbereidingen waar Jezus Christus het in dit gedeelte over heeft.

Ik wens je een fantastische reis toe, waarbij je met de mond open van verbazing zult staan van wat God Almachtig **in** Jezus Christus voor jou heeft gedaan.

Ik kan alleen maar zeggen: Dank U Heer!

Hoofdstuk 7.60

Het volgen van Jezus Christus

Schuld en lijden

(Lukas 13:1-5)

In deze geschiedenis wordt mij allereerst iets verteld over wie Pontius Pilatus was. De stadhouder die door keizer Tiberias aangesteld was over Palestina.

Natuurlijk kan ik veel vertellen over wat voor bestuurder hij was of wat voor heerser hij was, want er is veel over Pontius Pilatus bekend. Maar wat hier in Lukas 13:1 gezegd wordt typeert Pontius Pilatus volop.

Waarschijnlijk was er een paar dagen voordat Jezus Christus spreekt, een opstand geweest tegen het Romeinse bewind en waren er daarom een aantal Galileeërs gearresteerd. Maar dat niet alleen, zij waren **in de tempel** gearresteerd en dat terwijl Romeinse soldaten helemaal niet als niet-Joden in de tempel mochten komen.

Het feit dat die Galileeërs daar waren om te offeren zegt dat het rondom het paasfeest moet zijn geweest. Dat was namelijk het enige moment in het jaar dat Joden zelf hun dieren mochten offeren, terwijl dit op andere momenten alleen was voorbehouden aan de priesters.

Deze Pontius Pilatus gaf opdracht om deze Galliërs te arresteren. Maar dat niet alleen, ze werden ter plekke berecht en gedood, waarbij Pontius Pilatus een zware schanddaad op zijn geweten kreeg, want daarmee werd dus het heilige offerbloed van dieren vermengd met het bloed van deze Galileeërs.

Een voorbeeld van het bizarre schrikbewind dat Pontius Pilatus voerde.

Dit feit werd Jezus Christus meegedeeld terwijl Hij nog aan het spreken was over *'tekenen van de eindtijd'*.

De boodschappers die Hem berichtten over wat er gebeurd was verwachtten een scherpe veroordeling van Jezus Christus. Maar deze kwam helemaal niet, want Jezus Christus maakt hier duidelijk dat zonde, zonde is en dat de zonden die de Romeinen begingen (begaan) net zo erg zijn als de zonden die de Galileeërs begaan.

 Luk. 13:1 Er waren juist op dat tijdstip enigen bij Hem, die Hem berichtten over de Galileeërs van wie Pilatus het bloed met hun offers vermengd had

Waar Jezus Christus hier op doelt is het volgende :

In de Bijbel lees ik (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12b-18) welke hoge positie satan in de hemel heeft gehad. (Onderstaande Bijbelgedeelten worden door de kerken en gemeenten gebruikt om het ontstaan van satan te verdedigen):

📖 Jes. 14:12-20 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.*

Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan?

Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis. Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroeve; u bent als een lijk dat is vertrapt.

U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood. Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.

📖 Ez. 28:12-19 *U, toonbeeld van volkomenheid, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid, u was in Eden, de hof van God. Allerlei edelgesteente was uw sieraad: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, smaragd, beril en goud. Het werk van uw tamboerijnen en uw fluiten was bij u.*

Op de dag dat u geschapen werd, waren ze gereed. U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen.

Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen.

Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen.

Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen.

Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u. U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid.

Satan wordt zelfs de gevallen morgenster genoemd. En kijk maar eens hoe vaak het woord morgenster wordt gebruikt in de Bijbel en voor wie.

Op een gegeven moment was satan niet meer tevreden met zijn eigen positie in de hemel. Hij wilde meer macht en hij wilde gelijk zijn aan God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde. Sterker nog, satan wilde méér zijn dan God.

En om die reden heeft God satan uit de hemel verbannen en zijn ongeveer een derde van alle engelen met hem meegegaan en dus ook uit de hemel geknikkerd.

----- ... -----

Deze bovenstaande tekstgedeelten en de uitleg zoals ik deze gaf worden ook betwist. Dat het hier helemaal niet over satan gaat maar letterlijk over de koning van Babel en de koning van Tyrus. Want satan is een geest en geen mens.

In Jes. 54:16 staat dat God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te gronde te richten.

Dat zou betekenen dat er vanaf het ontstaan van satan **nooit** iets goeds in hem heeft gezeten.

In die tekstgedeelten die ik hiervoor aanhaalde wordt gesproken over een mens terwijl satan een geest is. Misschien dat ik later nog wel verder ga uitweiden over dit thema. Maar voor dit moment is dat mijn inziens niet aan de orde!

 Jes. 54:16 Zie, *Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en het wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Ik geloof inderdaad dat satan als een verwoester geschapen is door God Almachtig en dat de beide tekstgedeelten die door de kerk en de gemeenten aangehaald wordt om te bewijzen dat satan als goede engel geschapen is, niet juist is. Het zou suggereren dat satan wél weet wat goed is, omdat hijzelf eens goed geweest is. Ik bestrijd dit. Maar het zijn *mijn mijmeringen*.

----- ... -----

In ieder geval kan ik uit Job 1 lezen dat er nog wel contact was tussen God Almachtig en satan. Dit contact zal dan geweest zijn in de tweede hemel. Want satan was uit de derde hemel verbannen.

De eerste hemel is het wolkendek dat ik zie; de tweede hemel is het universum dat ik zie (de blauwe wolkenloze lucht); de derde hemel is de woonplaats van God (II Kor. 12:2))

Ik weet zeker dat het verhaal van Job 1 niet alleen een historische gebeurtenis is geweest, maar dat deze geschiedenis ook de geschiedenis van de mensheid vertelt. Dat het de door God Almachtig geschapen mens goed ging in het paradijs; zij waren voorspoedig; leefden in overvloed; ziekte, dood, rouw en pijn bestonden niet.

Dat satan op een gegeven moment tegen God Almachtig zei; *'vindt U het gek dat de geschapen mensen U volgen; het ontbreekt ze aan niets. Breng maar eens wat problemen op hun pad en moet U dan maar eens zien hoe snel ze U de rug toekeren'*.

En God Almachtig geeft satan toestemming om dit uit te proberen, waarna satan naar de eerste mens **'ādām'** toe gaat en hen verleidt.

----- ... -----

Let op! **God Almachtig geeft satan toestemming!**. Satan kan vanuit zichzelf helemaal niets doen. Hij heeft geen enkele bewegingsvrijheid en zal voor **alles** wat hij wil doen eerst toestemming van God Almachtig moeten hebben. Satan is het zelfs niet eens waard om **'vijand'** van God genoemd te worden. (Ook dit roept natuurlijk weer heel veel vragen op en ik hoop daar later nog eens op terug te komen).

Satan krijgt dus toestemming van God Almachtig om de eerste mens **'ādām'** te verleiden.

En ik ken de geschiedenis; de eerste mens **'ādām'** valt voor de verleidingen van satan en zondigt tegen God Almachtig. Ze zijn dus ongehoorzaam aan God. Daardoor mogen en kunnen zij niet meer in de tegenwoordigheid van God leven.

📖 II Kor. 12:2 *Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.*

Want God Almachtig kan niet vereenzelvigd worden met ook maar de kleinste vorm van zonde. Dat betekent dus dat zij het paradijs, de hof van Eden, moeten verlaten.

Dan komt satan weer bij God Almachtig en zegt *'de mens die U geschapen heeft, heeft U vaarwel gezegd. Zij kunnen niet meer de Uwe zijn want dan zou U ook besmet raken met zonde en dat is uitgesloten. Als de mens dan niet meer de Uwe is, zijn zij dus de mijne'* Dát is de situatie aan het eind van het Genesis hoofdstuk 3.

Er is een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en de mensen, en de mensen behoren nu satan toe.

Dat betekent dat God Almachtig Zijn schepping, waarin de mens het allermooiste was wat Hij geschapen had, vernietigd was.

Maar dat liet God Almachtig niet over Zijn kant gaan. Want God is soeverein en Hij is in-control. Zelfs in deze situatie bepaalt God wat er gebeurt en niet satan.

Dus kwam er weer een ontmoeting met satan waarin God Almachtig aankondigde een wet te maken, met regels en inzettingen (de wet van Mozes).

Alle mensen die zich volledig aan die wet hielden zouden dan onder de heerschappij van satan weg komen, en weer aan God toegewijd zijn.

Want wanneer iemand de wet van God Almachtig volledig en totaal naleeft, en op geen enkel punt overtreedt, dan is er voor satan geen enkele grond om zijn eigendomsrecht over die mens te kunnen laten gelden. Want dit eigendomsrecht was gebaseerd op de overtreding (zonden) van de mens.

Al hoewel die wet volkomen legaal en rechtvaardig was, kon **niemand** die wet van God Almachtig nakomen. Was het niet in daden, dan was het wel in woorden, en was het niet in woorden, dan was het wel in gedachten.

Er was dus **niemand** die de wet van God Almachtig geheel kon naleven. Iedereen zondigde wel eens, iedereen overtrad die wet van God wel eens.

Maar die wet stelde wel dat wanneer een mens ook maar één keer die wet van overtreden zou, dat dit voor satan al genoeg zou zijn om zijn eigendomsrecht over die mens te doen laten gelden. Daarom zegt de Bijbel ook in bijvoorbeeld Ps. 14:3 dat er niemand is die goed doet, allen zijn zij afgeweken.

 Ps. 14:3 *Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.*

Overigens is het bovenstaande niets nieuws, want zo werkt de Nederlandse wet ook. (zie pag. 60-63)

Als ik de Nederlandse wet ook maar één keer overtreedt, krijg ik straf. Als ik maar één keer tachtig kilometer per uur rijd op een plek waar ik maar vijftig kilometer per uur mag, krijg ik een bekeuring.

Alle mensen die ooit geleefd hebben en die nu leven, hebben de wet van God Almachtig overtreden en hebben dus straf verdiend.

Dus **alle** mensen staan op één lijn. Gelovigen en ongelovigen; blanke en gekleurde mensen; arme en rijke mensen; iedereen.

----- ... -----

Dáár doelt Jezus Christus hier op.

De Romeinen zondigen en zondigen zwaar, maar de Galileeërs zondigen ook. Misschien minder zwaar (ten opzichte van wat de Romeinen deden) maar het zwaar of minder zwaar is geen beslissingsitem.

Zondigen of niet zondigen is **het** beslissingsitem. Net zoals een leugentje om bestwil een leugen is; hoe je het ook wendt of keert. En zonde is zonde, zonde is overtreding van de wet, en overtreding van de wet betekent straf.

Het verschil tussen de wet van God Almachtig en de Nederlandse wet is dat de wet van God maar **één** straf kent op overtreding van de wet en dat is de doodstraf.

De Nederlandse wet is gedifferentieerd in haar strafuitvoering. Een lichte overtreding leidt tot een lichte straf; een zware overtreding leidt tot een zwaardere straf.

Uitgangspunt is echter dat ieder mens die leeft en geleefd heeft, minstens één keer de wet van God Almachtig overtreden heeft en de doodstraf verdient (Rom. 6:23, Jak. 1:14-15).

En daarin is ieder mens gelijk. Of ik nu paus ben of predikant, of ik nu arm ben of rijk, of ik nu bruin ben of blank.

----- ... -----

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

 Jak. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

Maar dat is niet het einde van het verhaal.

Want er is buiten het houden van de wet (in zijn totaliteit en het hele leven lang) **één mogelijkheid** om onder het eigendomsrecht van satan uit te komen.

God Almachtig is namelijk **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen om de zonden en overtredingen van de mens op Zijn eigen schouders te nemen. Met andere woorden: De mens heeft dan niet meer gezondigd, want al de zonden van de mens is op Jezus Christus gekomen.

Daarmee zou de mens **zonden vrij** verklaard worden, en dus zou satan zijn eigendomsrecht dan niet meer kunnen laten gelden op die mens.

De andere kant van de medaille is echter wél dat Jezus Christus tot zondaar verklaard werd. Want Hij heeft de zonden van die mens op Zichzelf genomen. En aangezien de straf op de zonde, op de overtreding van de wet, de dood was, moest Jezus Christus dus sterven. In plaats van die mens.

Satan zou satan niet geweest zijn als hij in dit lijden en sterven van Jezus Christus niet de meest barbaarse en gruwelijke dood heeft bedacht, namelijk de dood door verstikking aan een kruis.

Wat het is (en was) om gekruisigd te worden, heeft Prof. Dr. B Smalhout beschreven in een artikel dat op 30 maart in 1985 in de Telegraaf verscheen; om uit te leggen wat kruising is, en wat dit betekent voor het lichaam. Dat uiteindelijk de gekruisigde stikt.

Wat satan niet in de gaten had, was dat God Almachtig **in alles in-control is**. Dus zelfs in het lijden en sterven van Jezus Christus bepaalde God wat er gebeurde. En dit werd zichtbaar in de opstanding van Jezus Christus uit de dood.

Ik weet dat ik een zondaar ben doordat ik de wet van God Almachtig (veel) overtreden heb. Ik weet en geloof dat Jezus Christus mijn straf op het overtreden van die wet op Zich genomen heeft. En doordat ik dat weet én geloof heb ik Jezus Christus aangenomen als mijn persoonlijke Redder en Verlosser.

Als ik openlijk uitkom voor Wie ik aangenomen heb als mijn Redder en Verlosser en waarom ik dat gedaan heb **zal ik niet meer onder het eigendomsrecht van satan vallen**.

Want God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mijn straf dus Zelf betaald, met Zijn eigen leven.

Toen Jezus Christus dood aan het kruis hing, dacht satan te hebben gewonnen. Hij lag dubbel van het lachen, want hij dacht dat hij God Almachtig verslagen had en dat hij nu zelf de plaats van God in kon nemen.

Maar zelfs een satan, die zulk een hoge functie heeft gehad in het Koninkrijk van God Almachtig (als dit echt zo was....), die dag en nacht in de aanwezigheid van God geleefd heeft, had nog steeds niet door wie God was.

God Almachtig **in** Jezus Christus is een levendmakende Kracht die het leven kan afleggen en het leven weer kan aannemen.

Door Jezus Christus uit de dood te laten opstaan werd het mes definitief in de rug van satan zelf gestoken.

In plaats van dat satan gewonnen had, was God Almachtig Zelf in Jezus Christus de Overwinnaar en satan de grote verliezer.

En nogmaals; **iedereen** die dit reddingswerk van God Almachtig gelooft en aanneemt valt onder deze amnestieregeling. Want God heeft het losgeld betaald.

Dit aannemen van Jezus Christus zoals ik hiervoor beschreef wordt het Evangelie genoemd.

Geloven noem ik bekering. Letterlijk betekent dit 180° omdraaien.

Dus ik stond met de rug naar God Almachtig toegekeerd, maar nu keer ik mij 180° om en sta ik met mijn gezicht naar God toe.

Jezus Christus zegt in dit Bijbelgedeelte in normaal Nederlands: *'Als jij je niet bekeert, zal de eeuwige dood jouw einddoel zijn.'* Want satan is de dood. En de default status van de mens is dat hij toebehoort aan satan

Misschien is dit wel de tiende keer dat ik dit opschrijf, maar dit is zó belangrijk. Het gaat hier niet om moeten en niet mogen, over geboden en verboden. ***Het gaat hier om geloven.***

Als ik het bovenstaande overdenk, wat mijn reden van bestaan is op deze aarde en waar ik heenga; en ik kom dan tot de conclusie dat God Almachtig een *'awesome'* werk heeft gedaan; dan kom ik elke keer weer diep en diep onder de indruk van die God.

Als ik dan diep onder de indruk ben van het verlossingswerk dat God Almachtig **in** Jezus Christus voor mij heeft gedaan, dan wil ik meer weten van die God.

Als ik meer en meer kom te weten van die God Almachtig, dan komt er een niet te beschrijven liefde voor die God in mij.

En als die LIEFDE grondvest is in mijn hart, dan wil ik toch niets meer doen dat die God Almachtig zou teleurstellen? Dan ga ik toch zijn inzettingen en regels die God voor mijn bestwil heeft gemaakt **in LIEFDE** houden en opvolgen?

Hoe komt iemand er bij dat dit moetens en niet mogens zijn.

Het Koninkrijk van God Almachtig is niet gebaseerd op wetten, inzettingen, verboden en geboden, straffen en dreigen.

Het Koninkrijk van God Almachtig is gebaseerd op **LIEFDE!**. Allereerst voor God in Jezus Christus; maar daar gelijk aan is de liefde voor de naaste. Tot in perfectie.

-----...-----

Als ik dan toch nog zondig (hier op aarde, en dat gebeurt jammer genoeg dagelijks!), want mijn bekeerde geest leeft nog steeds in een lichaam van vlees en bloed, dat in deze gebroken wereld leeft die nog steeds onder de heerschappij van satan staat, dan mag ik weten dat dit verlossingswerk dat God Almachtig door Jezus Christus ruim tweeduizend jaar geleden heeft gedaan, zelfs vandaag de dag niets aan kracht heeft ingeboet.

Elke zonde die ik nog doe, in woord of daad of gedachte, breng ik bij God Almachtig. Dat ik die zonden aan Hem mag vertellen en mijn spijt en berouw daarover mag uitspreken naar God. Dat heet zonden belijden!

En weet dat God Almachtig zegt: *'Het Bloed dat Jezus Christus ruim tweeduizend geleden aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien; dat bloed spreekt nog steeds. En dat bloed reinigt nog steeds van alle zonden, en veegt jouw zonden nog steeds weg zodat jij voor Mij zonden vrij bent'*

Dat heet genade!

Ik heb het van mijzelf uit echt niet verdiend, het is een cadeau van God Almachtig aan mij en jou!

Hoofdstuk 7.61

Het volgen van Jezus Christus

De gift van de weduwe

(Markus 12:41-44, Lukas 21:1-4)

Jezus Christus was met Zijn discipelen in de tempel, waar Hij veel te vinden was. Op een gegeven gaat Hij tegenover de schatkist zitten en ziet Hij hoe de mensen hun geld in de schatkist werpen.

De schatkist die de priester Jojada destijds in de tempel had laten zetten (II Kon. 12:9) om de nodige herstelwerkzaamheden aan de tempel te kunnen financieren. En schijnbaar was dit een vaste gewoonte geworden, want die schatkist stond er nog steeds.

De tegenstelling in dit verhaal wordt weergegeven in wat de rijken in de schatkist gooien (zij werpen er veel geld in) en wat de armen in de schatkist werpen, zij werpen er een paar koperstukjes in.

De arme weduwe uit dit Bijbelverhaal wierp twee kleine muntjes in de schatkist ter waarde van één kwadrant.

Volgens www.oudesporen.nl/Download/04-02.pdf was datgene dat de arme weduwe in de schatkist wierp twee koperstukjes. De waarde van zo een koperstukje was 1 Lepton = kleine koperen munt, een achtste van een 'as', ongeveer 1/5 van een cent waard (volgens de OLB).

Maar daar gaat het Jezus Christus helemaal niet om.

In één van de commentaren die ik tegenkwam las ik dat deze arme weduwe waarschijnlijk was 'kaalgeplukt' door de (over)priesters, door haar te dwingen om haar vermogen aan de tempel te geven. (Mark. 12:40).

En aangezien dit Bijbelverhaal over de weduwe daar direct op volgt zou dit inderdaad wel eens kunnen zijn.

Toch is deze vrouw niet verbitterd, maar nog steeds dankbaar, want het laatste wat zij heeft werpt zij in de schatkist.

----- ... -----

II Kon. 12:9 Toen nam de priester Jojada een kist, boorde een gat in het deksel ervan en zette die naast het altaar, aan de rechterkant als men het huis van de HEERE binnenkomt; en de priesters die de deurwacht hadden deden daar al het geld in dat in het huis van de HEERE gebracht werd.

Mark. 12:40 Zij verslinden de huizen van de weduwen en bidden lang voor de schijn. Dezen zullen een zwaarder oordeel ontvangen

Jezus Christus pakt dit schouwspel aan om de discipelen te onderwijzen over het thema '*geven aan God*'. Dat deze vrouw veel **meer** gegeven heeft dan al die rijke mensen bij elkaar. Want die arme vrouw heeft **alles** gegeven wat zij had, terwijl de rijke mensen gegeven hebben uit hun overvloed.

Wat is de les voor vandaag de dag?

James Hudson Taylor (Brits zendeling 21 mei 1832 - 3 juni 1905) heeft eens gezegd *dat het gemakkelijk geloven is met een kast vol met eten.*

Als ik op de TV de massa evangelisatiediensten zie van evangelisten als Reinhard Bonnke bijvoorbeeld in Afrika, maar ook van Erlo Stegen en anderen, dan verbaasde ik mij er altijd over hoeveel mensen naar zo een bijeenkomst kwamen.

Als er dan een oproep werd gedaan om zich te bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus, dat er werkelijk duizenden mensen tegelijk hun hart aan Jezus Christus gaven.

Ik heb mij een poos afgevraagd hoe dit toch mogelijk was. Terwijl er in Nederland vaak maar zo weinig mensen naar een evangelisatiedienst komen, laat staan het aantal mensen dat zich bekeert. (Maar laten we blij zijn met ieder persoon dat zich naar Jezus Christus toe keert en Hem wil volgen!)

Ik ben er achter gekomen dat die mensen in Afrika helemaal **niets** hadden (en hebben), dus; **wat hebben ze te verliezen?**

Wij in het rijke westen hebben het **te** goed. En als ik in *mijn mijmeringen* spreek dat bekering een '*levensgevaarlijke*' zaak is, dat het mijn oude leven gaat kosten, dan lezen veel mensen hierin misschien wel dat ze alles wat ze hebben en bezitten misschien wel kwijt zullen raken of weg moeten geven. (weer dat woordje '*moeten*')

Het is helemaal mijn bedoeling niet om dát over te brengen. Want in de Bijbel komen verschillende rijke mensen voor die God Almachtig als hun Heer en Heiland aanbaden. En tegelijk vermogend waren zoals bijvoorbeeld Abraham, Izaäk, Jakob, David, Salomo, Job en anderen.

Wat ik wil overbrengen is dat het '*levensgevaarlijke*' hierin zit dat ik afscheid ga nemen van mijn oude gewoontes. Dat mijn bezittingen en mijn vermogen niet meer mijn leven beheersen, maar dat ik luister naar de stem van God Almachtig. En daar hoort barmhartigheid bij, daar hoort de core-business van de kerken en gemeenten bij, de zorg voor armen, weduwen en wezen en vluchtelingen.

Maar ik zeg hier nogmaals: Wanneer '*moeten*' in het spel komt is de liefde weg. En het gaat God Almachtig om de LIEFDE en niet om het *moeten*.

----- ... -----

Ik geloof dat het hier in het rijke westen veel moeilijker is om een Godvruchtig leven te leiden dan bijvoorbeeld in Afrika. Wij in het rijke '*westen*' hebben gewoon **te** veel, **te** veel van alles.

Aan de ene kant hoeft hier in Nederland niemand te sterven van de honger (ik zeg daarmee **NIET** dat er geen armoede is in Nederland!); aan de andere kant is een leven zonder geld onmogelijk in Nederland door de verplichtingen die wij hebben.

Neem bijvoorbeeld het betalen van huur, ziektekostenpremies, belastingen en noem maar op. Ook al zou je in Nederland niets verdienen en niets hebben, dan toch moet je toch betalen. (!)

Ik ben dus verplicht om voor geld te zorgen terwijl dat in veel Afrikaanse landen niet zo is.

Daarnaast zijn de verleidingen in Nederland (en het rijke westen) van ongekennde omvang. Want op elke hoek van de straat kom je wel reclamezuilen tegen met meer naakt dan geklede mannen en vrouwen. De TV waarop openblijk wordt verkondigd dat het normaal is dat mannen met mannen trouwen en vrouwen met vrouwen. Waar mensen aangemoedigd worden tot vrij denken en alle beperkingen die vanuit het geloof worden opgelegd van zich af te schudden. Abortus, euthanasie wordt openlijk gepromoot zonder te beseffen wat dit voor de gezondheid van de mens betekent. (zowel lichamelijk als geestelijk).

De verleidingen zijn voor mij in Nederland en het rijke '*westen*' veel groter dan in landen uit Afrika bijvoorbeeld. Want als ik niets heb, heb ik mijzelf ook niet bezorgd te maken over wat ik kan verliezen.

En ik heb wel eens iemand horen zeggen dat mensen in het rijke westen best wel willen veranderen, maar dat het niet mag kosten.

----- ... -----

In het verhaal van de arme weduwe lees ik iemand die haar hart verbonden heeft aan God Almachtig. Dat zij haar leven niet laat regeren door de omstandigheden.

God Almachtig komt voor haar op de eerste plaats want Markus schrijft dat het geld dat zij in de schatkist wierp, wel haar levensonderhoud was.

Dus waar moest deze weduwe de volgende dag haar brood en melk van kopen?

Zij maakt zich daar geen zorgen over omdat ze weet dat God Almachtig Zijn kinderen beschermt. (Matt. 6:32). Dat is een ervaring die nooit meer vergeten zal worden.

📖 Matt. 6:32 Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt

Ik heb in *mijn mijmeringen* geschreven over het betalen van tienden ('de Bergrede: het geven van aalmoezen', 'de tempelbelasting'). Ik heb daarin ook geschreven dat wanneer ik God Almachtig het Zijne geef, ik nooit bang hoeft te zijn dat ik een incassobureau of een deurwaarder op de stoep zal krijgen.

Ik kan dit uit eigen ervaring getuigen, waarbij ik ook moet toegeven dat ik hier ook niet altijd recht in ben.

Ook op mij hebben de omstandigheden vaak zo veel vat, dat ik eerst aan mijn verplichtingen denk (en aan wat misschien gaat komen) voordat ik mijn geld en goed aan God Almachtig geef.

Heer vergeef mij alstublieft!

Als ik niets heb heb ik ook geen zorgen te maken dat ik iets zal verliezen. Terwijl als ik veel heb; en dan met name ook verplichtingen als hypotheek, huur, ziektekostenverzekering; en noem maar op, dat het een stuk lastiger is.

Toch wijs ik er hier ook op dat een Christen **niet** gevraagd wordt om zichzelf in de schulden te steken voor anderen, voor de kerk of de gemeente.

Paulus zegt in II Kor. 8:12-13 dat het niet de bedoeling is dat ik anderen verlichting geef in hun druk door te geven, terwijl ik daardoor zelf in de verdrukking kom.

📖 II Kor. 8:12-13 Want als de bereidwilligheid aanwezig is, dan is iemand welgevallig overeenkomstig wat hij heeft, niet overeenkomstig wat hij niet heeft. Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking;

Ook hierin ben ik weer ervaringsdeskundige!

----- ... -----

Ik hoop dat het verhaal van de arme weduwe jou (en ook mijzelf weer!) aan het denken zet. Waar het werkelijk om gaat in dit leven.

Het heeft geen zin om mijzelf schuldig te voelen omdat ik het moeilijk vind om te geven terwijl ikzelf misschien maar een karig inkomen hebt.

Daar gaat het helemaal niet om. De arme weduwe in dit verhaal bewijst dat.

Het gaat om mijn hart;

Waar is mijn hart; is het bij de Heer?

Of is het bij mijzelf. Bepalen mijn uitgaven hoeveel ik over heb voor de Heer of bepaalt mijn hart wat ik over heb voor de Heer?

Wie oren heeft, die hore.....

Hoofdstuk 7.62

Het volgen van Jezus Christus

De onrechtvaardige rechter

(Lukas 18:1-8)

Veel mensen die God Almachtig afgewezen hebben, vinden Hem onrechtvaardig.

Maar als ik met deze mensen ga praten om erachter te komen wat de mensen werkelijk bewogen heeft om zich van God Almachtig af te keren, dan zijn het bijna altijd persoonlijke omstandigheden.

- Of men is niet gezien en gehoord in de kerk of gemeente;
- Of God Almachtig heeft een gebed van die persoon niet onmiddellijk verhoord en niet gegeven wat hij wilde;
- Of de religieuze regels die kerken en gemeenten stelden waren als een harnas, waar geen enkele bewegingsvrijheid meer in zat;
- Of er zijn geliefden (te vroeg) overleden en men verwijt dit God Almachtig dat Hij niet ingegrepen heeft.

Het zijn vaak schrijnende verhalen over wat mensen andere mensen aan doen. Wat kerkmensen of gemeentemensen elkaar aandoen.

Het zijn vaak schrijnende verhalen als ik hoor over kinderen die overleden zijn, of geliefden die vroegtijdig overleden zijn.

Het zijn vaak schrijnende verhalen van mensen die verwaarloosd, genegeerd, afgewezen of misbruikt zijn.

Ik vlak die verhalen echt niet weg en ik begrijp de emoties die daarmee gepaard gaan. En ook begrijp ik de verbijstering en de verwarring als de Bijbel schrijft over gebedsverhoring en dat God Almachtig voor de Zijnen zorgt.

Let wel! Ik ben een ervaringsdeskundige. Ik heb de meeste van bovenstaande '*rampen*' ook meegemaakt in mijn leven!

Wat mij ook vaak opvalt is dat wanneer zo een persoon begint te vertellen over wat hij gemist heeft aan God Almachtig, of datgene wat hij God verwijt, dat hij daar uitgebreid de tijd voor neemt.

Maar als ik dan mijn zienswijze wil vertellen, wordt het bot afgekapt en wil men niets over een andere mogelijkheid horen.

In mijn ogen heeft dat iets van onfatsoen in zich; als ikzelf uitgebreid de tijd neemt om mijn beschuldigingen te uitten, laat ik dan ook de tijd nemen om eventuele tegenargumenten aan te horen.

Zo gaat het immers ook in de rechtszaal. De aanklager komt met zijn argumenten, de advocaat mag daarop reageren (repliek en dupliek). En dat vaak nog in meerdere sessies.

Maar als het om geloofszaken gaat zijn veel mensen zo gekwetst dat zij niets meer van God Almachtig kunnen en willen horen.

Ik kan dan niet anders dan het verhaal van Willem Ouweneel vertellen uit zijn boekje "mijmeringen" uit het jaar 1993 (hoofdstuk 9, blz. 25), Ik vertel het hier nogmaals in eigen woorden :

Stel ik koop een auto bij de garage. Een fantastisch mooie auto, en precies datgene dat ik altijd gewild heb. Een lekker pittig ding, met een mooi benzine motortje er in.

Nadat ik hem bij de garage heb opgehaald, en de nodige instructies van de dealer heb meegekregen rij ik weg. Oh, wat een plezier, oh, wat loopt dat motortje mooi.....

Maar, er komt een moment dat mijn benzinetank leeg is, en dat ik dus moet gaan tanken..... en wat zie ik daar? De benzineprijs ligt veel hoger dan de prijs voor diesel.

Ach ja..... de instructieboekjes zeggen wel dat mijn motortje op benzine loopt, en de dealer heeft ook nog uitdrukkelijk gezegd dat deze auto op benzine loopt, maar wat weten de fabrikant en de dealer nu van mijn huishoud portemonnee af..... Neen, daar hebben zij niets over te zeggen..... en als ik diesel in mijn benzinetank wil gooien, moet ik dat zelf weten. Ik weet echt zelf wel wat goed voor mij is....

Maar nadat er diesel in de tank is gegooit en ik wegrijd, begint de motor na een paar honderd meter te stotteren, te walmen, en bakkend komt deze tot stilstand.....

De vraag is nu..... Kun ik de fabrikant of de dealer aansprakelijk stellen voor het feit dat mijn motor ermee gestopt is, nadat zij zó uitdrukkelijk hadden gezegd dat ik benzine in mijn tank moet gooien en geen diesel?

Het antwoord is duidelijk..... Neen, ik ben hier zelf voor verantwoordelijk.

De fabrikant heeft in de handleiding van de auto uitdrukkelijk staan dat deze motor alleen op benzine loopt, de dealer heeft uitdrukkelijk gezegd dat deze motor alleen op benzine loopt..... als ik dan zo eigenwijs bent om er toch diesel in te gooien is dat mijn eigen verantwoordelijkheid, waarvan ik en ik alleen de consequenties ten volle moet dragen.

En zo is het ook met God Almachtig. God heeft mij een schriftelijke handleiding gegeven waarin precies staat wat ik moet doen om te zorgen dat mijn levensmotor goed loopt, en dat is de Bijbel.

Natuurlijk heb ik het zelfbeschikkingsrecht om deze Handleiding naast mij neer te leggen, om hem helemaal niet te lezen of daarvan af te wijken.

Maar, áls dan mijn levensmotor hapert, walmt, stukt en uiteindelijk tot stilstand komt, dan kan ik daar God Almachtig niet voor aansprakelijk stellen.

Is God Almachtig dan de dictator? Is God dan onrechtvaardig?

En als God Almachtig dan ook nog in Zijn Zoon naar deze wereld komt om mijn levensmotor voor niets toch te repareren; en ik wijs dat ook af!; waar praten we dan over?

- Is het werkelijk allemaal Gods schuld?;
- Is het werkelijk zo dat God Almachtig niet wil ingrijpen in de wereldgeschiedenis?;
- Is het werkelijk zo dat God Almachtig staat te juichen als er weer een oorlog uitbreekt?;
- Is het werkelijk zo dat God Almachtig het prachtig vindt om mensen te pesten door ze maar vroegtijdig te laten sterven?;
- Is dat wat ik denk?

En satan dan? Aan wiens woorden hecht ik nu toch waarde?

----- ... -----

Het verhaal van de onrechtvaardige rechter uit Lukas 18 is zo een verhaal wat veel mensen zouden gebruiken in hun beschuldigingen naar God Almachtig heen.

Maar denk ik nu echt dat God Zijn eigen schepping zo in de steek laat? Denk ik nu echt dat ik, het allerbelangrijkste van Gods schepping, zo maar aan mijn lot wordt overgelaten?

Om een goed oordeel te vormen moet ik mij wel eerst verdiepen wat de status van deze wereld is en was.

Dat het satan was die de mens verleidde en dat het de eerste mens op aarde was die God Almachtig aan de kant zette.

De eerste mens heeft een onoverkomelijke kloof veroorzaakt tussen God en de mens waardoor satan de heerschappij heeft genomen over deze wereld. Ik heb dit bij meerder Bijbelverhalen uitgebreid beschreven, zoals bijvoorbeeld *'Jezus en Beëlzebul'*

Dat kan en mag ik dus God Almachtig niet verwijten.

Als ik in de Bijbel lees hoeveel Profeten God Almachtig naar deze wereld heeft gestuurd met waarschuwingen, dan kan ik het niet waarmaken dat God nooit Zijn bedoelingen bekend heeft gemaakt. Maar elke keer werden de Profeten afgewezen, weggestuurd, gemarteld en of gedood. Tot en met Gods eigen Zoon aan toe.

Dat kan en mag ik dus God Almachtig niet verwijten.

De mensen op deze wereld (waarvan ik er één ben!) hebben er gewoon een zelf een puinhoop van deze wereld gemaakt, en nog steeds maakt. Want zelfs vandaag de dag weigeren heel veel mensen de handleiding van God Almachtig te raadplegen, te volgen.

Maar als het dan fout gaat zijn het wel die mensen die God Almachtig als eerste de schuld geeft.

Ik kan mij helemaal vinden in wat Jezus Christus in de laatste verzen van dit Bijbelgedeelte uitspreekt. (Luk. 18:8). En ik kan mij hier niet alleen in vinden, ik weet uit eigen ervaring dat het zo is. In voor en in tegenspoed, onder alle omstandigheden. *'Zal God dan geen recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen? Hoewel Hij hen soms lang laat wachten? Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen, maar zal de Zoon des Mensen, als Hij komt, wel het geloof op aarde vinden?'*

 Luk. 8:18 Ik zeg u dat Hij hun met spoed recht zal doen. Maar zal de Zoon des mensen, als Hij komt, wel het geloof op de aarde vinden?

Sleutelwoord in de laatste woorden van Jezus Christus is 'geloof'.

Kan en zal God Almachtig nog 'geloof' vinden. Geloof dat noodzakelijk is voor verhoring van gebeden. Geloof dat noodzakelijk is voor een fundamentele verandering in de mens.

Ieder mens mag dit voor zichzelf beantwoorden. En neem die nuchterheid ook; neem die uitdaging ook aan. Ga eens voor de spiegel staan en zeg tegen jezelf eens oprecht wat en wie je ziet.

Durf God Almachtig eens te vragen of Hij Zich bekend wil maken in Jezus Christus. Ik ben ervan overtuigd wanneer die oprechte vraag naar God Almachtig toe komt, dat Hij Zich bekend zal maken. En wel op een manier die helemaal bij jou past.

Je moet het wel doen!

Hoofdstuk 7.63

Het volgen van Jezus Christus

Zacheüs (Lukas 19:1-10)

Zowel Mattheüs, Markus als Lukas schrijven over het vertrek van Jezus Christus uit de streek waar Hij woonde naar Jeruzalem.

Uit de Evangelien weet ik dat Hij door Samaria reisde, waar Hij tien melaatsen genas; en dat Hij in Jericho aankwam.

Mattheüs schrijft dat er twee blinden werden genezen in Jericho, Markus en Lukas schrijven dat het maar één blinde was.

Maar dat was schijnbaar niet het enige wat Jezus Christus deed in Jericho. Want Lukas schrijft ook nog over een oppertollenaar Zacheüs. Tegenwoordig zou ik zeggen dat hij het hoofd was van de belastingdienst in Jericho. En hij was een rijk man.

Nu waren de meeste belastingambtenaren in die tijd niet geheel onbemiddeld omdat zij meer belasting hieven dan was voorgeschreven. Dat was ook de reden dat deze belastingambtenaren niet bepaald geliefd waren.

Deze Zacheüs had ook van Jezus Christus gehoord en wilde Hem graag zien.

Wat hem dreef is niet bekend. Maar omdat het zo een klein menneke was en omdat hij niet geliefd was bij de Joden moest hij manieren zien te verzinnen om Hem toch te kunnen zien. Vandaar dat hij een stuk naar voren rende en in een wilde vijgenboom klom om Jezus Christus te kunnen zien als Hij voorbij zou komen. En dat lukte.

Er gebeurde meer dan Zacheüs had gedacht. Want Jezus Christus hield stil bij de wilde vijgenboom waarin hij zat, keek omhoog en riep hem dat hij snel beneden moest komen omdat Hij bij hem thuis de maaltijd wilde houden.

Wat zal er op dat moment door Zacheüs heen zijn gegaan?

Hij, de kleine Zacheüs, die zoveel mensen ten onrechte teveel belastinggeld had laten betalen (Luk. 19:8). En hij wist dat Jezus Christus dat ook wist.

📖 Luk. 19:8 Zacheüs nu ging staan en zei tegen de Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik aan de armen, en als ik van iemand iets heb afgeperst, geef ik dat vierdubbel terug

Dát zou wat worden. Zou hij openlijk geschoffeerd worden? Zou hij? En noem maar op.

Maar welke gedachte hij ook had, de blijdschap won het overduidelijk.

De menigte die achter Jezus Christus aanliep begon te morren en begreep niet waarom Jezus Christus juist deze zondaar tot zich riep. Er waren toch wel andere mensen die niet zo zondig waren en die ook Zijn aandacht (lees genezing, bevrijding) nodig hadden.

De menigte had er geen goed woord voor over. Maar Zacheüs; wat was hij blij. En in zijn blijdschap begon hij direct zijn zonden te belijden en te zeggen dat hij iedereen die hij afgeperst had het vierdubbele zou terugbetalen en dat hij de helft van zijn bezit aan de armen zou geven. Dit terwijl Jezus Christus nog helemaal niets gezegd had.

Dát heet overgave. Alsof al mijn zonden openlijk zichtbaar zijn aan mij.

Jezus Christus zegende Zacheüs en zei: *'Heden is dit huis zaligheid ten deel gevallen, omdat ook deze, een zoon van Abraham is. Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren is'.*

----- ... -----

Voor mij betekent dit dat wát ik ook uitgespookt heb; wie ik ook heb gekwetst; wat ik ook verkeerd heb gedaan; dat er vergeving van zonden is. In I Joh. 1:9 zegt God Almachtig dat Hij getrouw en rechtvaardig is om mijn zonden te vergeven wanneer ik die belijd.

Zacheüs ging mij voor. Zelfs voordat Jezus Christus hem hiermee hoefde te confronteren.

God Almachtig weet wat ik allemaal fout heb gedaan. Die bevestiging hoeft helemaal niet van God te komen. Die bevestiging over wat ik fout heb gedaan moet uit mijn eigen mond komen.

Ook en juist om het rijk der duisternis te laten horen dat ik afstand doe van wat ik misdaan heb. En dat ik geloof en weet dat er vergeving voor al mijn zonden is. Wat ik ook gedaan heb! Dat ik mij vanaf dit moment naar God toekeer en satan en zijn demonen de rug toekeren.

De menigte die Jezus Christus volgde, heeft daar moeite mee, zoals de menigte vandaag de dag ook moeite heeft met mensen die hun 'oude' leven hebben afgezworen. Op één of andere manier geldt ook hier nog steeds de regel: *'eens een dief, altijd een dief'.*

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Die regel geldt echter niet bij God Almachtig. Wanneer ik God om vergeving vraag, vergeeft hij. Niet één keer per dag, maar vele malen per dag, steeds weer. Sleutelwoord hierbij is het woord 'oprechtheid'.

----- ... -----

Betekent dit dat ik naïef moet zijn? Dat ik mijn kleine kinderen moeten laten spelen bij de bekeerde pedofiel?

Dat geloof ik niet. Een ex-alcoholist laat ik ook geen colaatje drinken in een café. In die gevallen is sociale controle goed. En als de bekeerde pedofiel zijn verlossing goed begrijpt dan accepteert hij die controle ook. Niet als controle, maar als bescherming.

Dát is het omgaan met de verantwoordelijkheid die ik heb. God Almachtig vergeeft, maar de gevolgen van die zonden moet ik wel dragen. Zo zal de bekeerde pedofiel ook moeten dragen (mét God) wat hij misdaan heeft. En het past de wedergeboren Christen om hem daarbij te helpen, in alle omstandigheden.

Wat te denken van die vader die zijn kinderen misbruikt of verwaarloosd heeft? Wat te denken van die verslaafde moeder die haar jonge kinderen de ouderrol heeft gegeven om op elkaar te passen en voor elkaar te zorgen? Wat te denken van de dictator die met harde hand geregeerd heeft over zijn volk?

Wat is vergeving? Wat betekent vergeving? En als God Almachtig vergeeft, wat moeten ik als wedergeboren Christen dan doen?

----- ... -----

Jezus Christus is gekomen om het verlorene te zoeken. Juist die pedofiel; die vader die zijn kinderen misbruikte; die moeder die haar kinderen verwaarloosde; die dictator die zijn onderdanen onderdrukte.

Vergeving is niet hetzelfde als *'bedekken onder de mantel der liefde'*. Vergeving is ook eerlijk onder ogen durven zien wat ik fout heb gedaan en dit erkennen. Vergeving is ook de verantwoordelijkheid op mij nemen om met de gevolgen van mijn zonden om te gaan. Of ik nu een pepermuntje steel of mijn buurman de hersens in elkaar sla: zonde is zonde. Kleine zonden of grote zonden blijven zonden. En op zonde staat maar één straf en dat is de dood.

Op belijdenis van zonden aan de allerhoogste Heer, God de Vader **in** Jezus Christus staat maar één Verlossing; vrijheid, vergeving, leven in plaats van dood. Halleluja.

Hoofdstuk 7.64

Het volgen van Jezus Christus

Het oordeel over Jeruzalem

(Mattheüs 23:37-39, Mattheüs 24:1-14,
Markus 13:1-13, Lukas 13:31-35)

Volgens het Lukas Evangelie spreekt Jezus Christus deze woorden uit wanneer Hij van plan is om naar Jeruzalem te gaan.

Op dat moment komen er een paar Farizeeën naar Hem toe om Hem te waarschuwen voor Herodes. Dat Herodes Hem zocht om Hem te doden. Jezus Christus noemt Herodes dan *een vos*.

De reden van de Farizeeën lijkt mij echter ook een leugen want in Lukas 9:9 staat dat Herodes Jezus Christus juist probeerde te zien te krijgen, omdat hij dacht dat Jezus Christus misschien wel de opgestane Johannes de Doper was, die hij had laten onthoofden.

Uit de woorden van Jezus Christus, als het gaat over 'het oordeel over Jeruzalem' spreekt ontferming en medelijden. Jeruzalem (maar lees maar gerust het volk Israël) heeft profeten gedood die door God Almachtig gestuurd waren om het volk te waarschuwen.

God Almachtig spreekt hier Zijn verdriet uit: *'Ik heb jullie zo vaak bij elkaar willen brengen, zoals een hen haar kuikens bij elkaar brengt'*. (leuk weetje: God vereenzelvigd Zichzelf hier met een hen, een vrouwelijk dier. God heeft mannelijke, maar zeker ook vrouwelijke eigenschappen).

Doelt God Almachtig hier ook niet op de scheuring van het volk Israël in een twee en een tien-stammenrijk ?

Wie zijn de Israëlieten? Waar komt dit volk vandaan?

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

📖 Luk. 9:9 En Herodes zei: Johannes heb ik onthoofd. Wie is Deze dan over Wie ik zulke dingen hoor? En hij probeerde Hem te zien te krijgen.

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 *'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'*. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en '*hemelse wezens*'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige heersers*' het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige vorsten*' het woord '*zonen van God*';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als '*Zijn zoon*' en '*Zijn kinderen*'.

☞ Job 38:7 *toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?*

☞ Gen. 1:16 *En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.*

☞ Jes. 14:12 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken!*

☞ Ex. 4:22 *Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.*

☞ Deut. 32:6 *Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?*

☞ Hos. 1:10 *Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.*

☞ Hos. 11:1 *Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.*

☞ Ps. 29:1 *Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.*

☞ Dan. 3:25 *Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.*

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Ps. 82:6 *Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;*

II Kron. 10:16-17 *Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.*

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees.*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun onge-rechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

📖 Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

📖 Ex. 31:16-17 *Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

 Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het tweestammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----..-----

Eén van de kenmerken van de komende komst van Jezus Christus hier op aarde zal zijn dat het volk Israël verenigd zal worden. Dat dus ook de Efraïmieten weer terug zullen keren naar Israël (Jes. 11:11-12). Maar daarover meer in *'tekenen van het einde der wereld'*

Dat Jezus Christus hier aankondigt dat Jeruzalem een grote woestenij zal worden is ook uitgekomen. In het jaar 70 na Christus is Jeruzalem totaal en tot de grond aan toe verwoest door de Romeinen onder aanvoering van Titus.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jes. 11:11-12 En het zal op die dag gebeuren dat de Heere opnieuw, voor de tweede keer, met Zijn hand de rest van Zijn volk zal verwerven, die overgebleven zijn in Assyrië en Egypte, in Pathros Cusj, Elam, en in Sinear, Hamath en op de eilanden in de zee.

En dan komt er een enorm belangrijk vers. Jezus Christus zegt hier: *'U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere'*.

De religieuze leiders uit die tijd waren anti Jezus Christus. En zij hebben het volk dusdanig opgehitst dat ook het volk stelling nam tegen Hem. Ondanks alle genezingen die Hij had verricht. Ondanks alle bevrijdingen, ja zelfs ondanks de doden die Hij had opgewekt. Kortom het hele volk Israël had Hem verlaten en zich tegen Hem gekeerd, ook Zijn discipelen. (Matt. 26:56)

Toch zegt Jezus Christus dat er een tijd zal aanbreken waarin het volk zich bekeert en zal uitroepen: *'Gezegend is Hij Die komt, in de Naam van de Heere'*.

Hoe kan dit?

Want ik weet dat het volk Israël bleef volharden in het afwijzen van Jezus Christus tot en met de dag van vandaag, waarin veel Israëlieten, Joden, niets van Jezus Christus willen weten. Ondanks alle kennis die er vandaag de dag over Hem is.

Is mij niet altijd geleerd dat wanneer ik hier op aarde sterf zonder Jezus Christus aangenomen te hebben dat ik zal branden in de hel *tot in der eeuwigheid*?

Is het niet zo dat het volk Israël zichzelf in een *helse periode* heeft gestort (*de hel*), mede door de vloek die zij over zichzelf hebben uitgesproken uit Matt. 27:25, dat het bloed van Jezus Christus op hen en hun kinderen terecht zou komen? En dat zij in die *helse* periode zullen blijven totdat zij op de knieën zullen gaan en zullen belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen en Koning der Koningen is?

Is het niet zo dat het volk Israël al meer dan tweeduizend jaar in die *helse* periode zit? Gezien ook alle vijanden die Israël vandaag de dag heeft, maar vooral ook de vervolgingen die het volk Israël getroffen heeft vanaf de grote verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus?

De grote troost is dat er een tijd komt; en niemand weet wanneer, maar die tijd komt er; dat ook het volk Israël (de Joden) Jezus Christus zal erkennen als Heer, als de aangekondigde Messias uit het O.T.

Dit is waar Petrus over schrijft in I Petr. 3:19-20, als hij schrijft dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen.

 Matt. 25:56 maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten

 Matt. 27:25 En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!

 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, Namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Want: Wat gebeurt er wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus?

Dan komt die persoon tot bekering omdat er niets en niemand is, die de grote onvoorwaardelijk liefde kan weerstaan die Jezus Christus vanuit de Vader in de hemelen heeft.

Dit is ook gebeurd met heel veel Irakezen die in het begin van de oorlog tegen Saddam Hoessein allemaal eenzelfde droom kregen waarin Jezus Christus Zich aan hen openbaarde.

En al die Irakezen, toen zij wakker werden, bekeerden zich tot Jezus Christus en namen Hem aan als Heiland en Verlosser. Zonder dat zij ooit een Bijbel hadden gezien of het woord Gods hadden gehoord over Jezus Christus?

Dát is het goede nieuws waar ook Rob Bell over schrijft in zijn boek *'de liefde overwint'* En ik geloof dit met alles wat in mij is.

Het goede nieuws is, dat er een tijd komt dat **alle** knie zich zal buigen voor de Heer en dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is. (Fil. 2:10). **Alle** mensen; zowel die in de hemel zijn als die op de aarde zijn als die onder de aarde zijn?

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Het goede nieuws is dat de wedergeboren Christenen door God Almachtig als ambassadeurs in deze wereld zijn aangesteld, als eerstelingen om **dát** goede nieuws te vertellen.

Maar ook dat deze ambassadeurs of eerstelingen zelf helemaal niets hebben waar zij zich op kunnen beroemen omdat zij het geloof ook maar gekregen hebben van God Almachtig, als een cadeau (Ef. 2:8-9). En dat de reden waarom zij dat geloof wel hebben ontvangen, en anderen niet, dat dát aan God Almachtig is.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

----- ... -----

Wat een heerlijk Evangelie heb ik. Wat een God Almachtig heb ik, die default alleen maar liefde kent. God straft niet, want als God zou straffen zou ik niet meer bestaan.

God Almachtig waarschuwt. Wel in steeds heftiger mate, dat is waar. Maar door alle conflicten in de wereld heen, door alle natuurrampen in de wereld heen, door alle Godsverlating in de wereld heen, klinkt Gods Vaderlijke Liefdevolle roepstem: *'kom terug, keer je om naar Mij toe, en het zal je goed gaan'*.

En weer kan ik alleen maar zeggen: Halleluja!

Hoofdstuk 7.65

Het volgen van Jezus Christus

De tekenen van het einde der wereld

(Mattheüs 23:37-39, Mattheüs 24:1-14, Markus 13:1-13, Lukas 21:5-18)

Die delen in de vier Evangeliën die gaan over het einde van de wereld, of de tekenen van het einde der wereld zijn misschien wel die delen waarover het meest over gespeculeerd wordt.

Want het gaat in die delen niet over de tijd van Jezus Christus op aarde, maar het gaat over onze tijd.

Maar zoals ik altijd tracht te doen wil ik mij niet vastleggen op enige uitleg of speculatie; ik wil gewoon mijn eigen gedachten erover laten gaan, om te zien wat de woorden van Jezus Christus voor mij te betekenen hebben, of kunnen hebben.

De context: Jezus Christus is met Zijn discipelen vlak voor het Pascha vanuit zijn woonomgeving (het meer van Galilea) vertrokken naar Jeruzalem.

Onderweg hebben zij nog Jericho aangedaan waar Jezus Christus twee blinden heeft genezen. Toen gingen zij verder naar Jeruzalem, waar Hij een glorieuze intocht had op een ezelin met haar veulen. De discipelen legden hun jassen op de ezelin en de mensen rukten takken van de bomen om voor Hem neer te leggen als een rode loper.

Als een koning werd Jezus Christus binnengehaald tot grote ergernis van de schriftgeleerden en Farizeeën. Maar ook wantrouwend bekeken door de Romeinse overheersers. Want als de Israëlieten Jezus Christus als koning zouden zien, dan zou dat direct een bedreiging vormen voor de rust in Jeruzalem en in heel Israël.

Het eerste wat Jezus Christus doet wanneer Hij in Jeruzalem aangekomen is, is naar de tempel gaan. En daar is direct een grote confrontatie, want op het tempelplein wordt in van alles en nog wat gehandeld; en er wordt geld gewisseld. Misschien allemaal wel ten dienst van het komende Pascha, maar de handelaren waren alleen maar uit op winst.

Jezus Christus ontruimt het tempelplein, waarbij nogmaals zij opgemerkt dat het wonderbaarlijk is dat de tempelwachters niet ingrepen.

Het kon natuurlijk niet uitblijven. Er volgen dan een paar directe confrontaties met de schriftgeleerden, Farizeeën, sadduceeërs en zelfs met Herodianen.

Na het vertellen van een paar gelijkenissen ter ondersteuning van de thema's die aangeroerd werden, leidde dat tot de (in mijn ogen zijnde) samenvatting hoe Jezus Christus dacht over de religieuze leiders van die tijd.

Jezus Christus spreekt in twaalf punten van kritiek acht maal een 'wee u' over hen uit. Waarna Jezus Christus afsluit met Zijn verdriet en mededogen te tonen over de stad Jeruzalem.

Al het bovenstaande gebeurde in Jeruzalem op het tempelplein. Deze geschiedenissen kan ik allemaal lezen in voorgaande paragrafen en hoofdstukken.

----- ... -----

In de Evangeliën wordt beschreven dat toen Jezus Christus met Zijn discipelen uit de tempel wegging, de discipelen wezen op de enorme gebouwen die allemaal tot de tempel behoorden.

Maar daar kijkt Jezus Christus niet naar; Hij gebruikt het zicht op de tempel om enerzijds naar Zijn eigen leven te wijzen en anderzijds profeteert Hij over de verwoesting van de stad Jeruzalem inclusief de tempel, wat in het jaar 70 na Chr. zal gebeuren.

Want zegt Jezus Christus, kijkend naar de tempel, dat er niet één steen op de ander gelaten zal worden van de tempelgebouwen. De verwoesting zal dus totaal zijn.

Het is logisch dat de discipelen schrikken en aan Jezus Christus vragen wanneer dat dan zal gebeuren. Misschien bedoelen zij wel te zeggen: *'maken wij dat nog mee dan?'*

In plaats van dat Jezus Christus daar een antwoord op geeft in de vorm van een jaartal of een datum, begint Jezus te vertellen **welke omstandigheden en de signalen** zijn, over de tijd waarin *dán* geleefd wordt. En wanneer die signalen allemaal bij elkaar komen, zal de dag *dààr* zijn dat de tempel verwoest gaat worden.

Voor mij geldt precies hetzelfde, want als de signalen die Jezus Christus hier benoemt bij elkaar komen zal dat betekenen dat Jezus Christus terugkomt naar deze aarde.

Waarschijnlijk hebben de discipelen na drie aankondigingen van Jezus Christus, dat Hij in Jeruzalem overgeleverd zal worden aan de mensen; en vermoord zal worden; en op de derde dag weer zal opstaan; het uiteindelijk begrepen. Want zij vragen Hem ook naar Zijn komst en naar de voleinding van de wereld.

Nu heeft Jezus Christus al drie maal tegen Zijn discipelen verteld dat Hij moest sterven (zie '*de eerste, tweede en derde aankondiging van het lijden*'), maar ook dat Hij op de derde dag weer levend gemaakt zal worden.

Dit was voor hen toch nog steeds moeilijk te verteren, want ergens in hen leefde nog steeds de sterke gedachte dat Jezus Christus als koning over Israël zou regeren, letterlijk, en daarmee de Romeinse overheersing zou beëindigen.

Dat de discipelen hier Jezus Christus vragen wanneer de voleinding van de wereld zal zijn, verbaast mij, want ik ben tot nu toe in de vier Evangeliën geen woorden tegengekomen die daarover gingen.

Wat is dat dan; de voleinding der wereld?

Is dat het einde van de wereld? Is dat het einde van de planeet aarde? Of was het zicht van de discipelen alleen gericht op het volk Israël en wanneer dat volk verwoest zou gaan worden dat het dan gelijk stond aan de verwoesting van de hele wereld?

Jezus Christus beantwoordt de vragen van Zijn discipelen niet met een jaartal of een datum. Maar Hij beschrijft de omstandigheden waarin Zijn komst zal zijn, en de voleinding van de wereld (tenminste de wereld zoals de discipelen die kenden).

-----...-----

Vandaag de dag is dat niet anders. De voleinding der wereld is **niet** het einde van de aarde; is **niet** het einde van deze planeet. Als dat wel het geval zou zijn dan hoef ik ook niet voorzichtig te zijn met deze planeet.

De voleinding der wereld is het einde van de heerschappij van satan op DEZE aarde. De wereld zoals ik die nu ken zal ophouden te bestaan. Er komt een nieuwe wereld **OP DEZE** aarde die onder heerschappij zal staan van de Levendmakende God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde.

Het antwoord van Jezus Christus is aan de discipelen gericht. Maar in hen kan ik daar ook de Christenen voor invullen. Want de discipelen zijn allemaal al lange tijd geleden overleden. En Jezus Christus komst laat nog op zich wachten, zelfs tot in onze dagen.

Waarom?

Omdat het getal van de mensen die in Jezus Christus gaan geloven (de door God Almachtig geroepen) nog niet vol is, heel simpel. Waarbij ik geloof dat de nakomelingen van het tien-stammenrijk Israëls, die verstrooid zijn onder de gehele wereldbevolking, nog niet allemaal bereikt zijn.

God Almachtig wil niet dat er ook maar één ziel verloren zal gaan. Dus God toont mij nog elke dag Zijn geduld. En dat is voor de onbekeerde mensen op deze aarde dus nog elke dag een mogelijkheid om zich te bekeren tot God, door Jezus Christus aan te nemen. Om zo een einde te maken aan de door henzelf gecreëerde helse fase waarin zij leven en zullen blijven leven. Totdat ook de meest verstokte zondaar zijn hart aan de Heer zal geven.

Hoe lang dat duurt?

Dat bepaalt die mens zelf; eventueel over de grens van het aardse leven en het hiernamaals heen!

----- ... -----

Jezus Christus benoemt de omstandigheden die wijzen naar de voleinding van deze wereld.

Maar wat zijn die omstandigheden dan waaraan de discipelen én ik als wedergeboren Christen kan zien, dat de tijd aanstaande is dat Jezus Christus terugkomt?

Ten eerste: Jezus Christus waarschuwt om op te passen om niet verleid te worden omdat er in die tijd veel mensen zullen komen die zullen doen of zij Jezus Christus zijn. Sterker nog; zij zullen zelfs zeggen dat zij Jezus Christus **zijn**. En zij zullen nog veel volgelingen krijgen ook!

De enige manier om deze mensen of groeperingen te ontmaskeren is het Woord van God Almachtig, de Bijbel.

Lees het verhaal maar van Jezus Christus die beproefd werd door satan in de woestijn (Matt. 4:1-11). De mooiste dingen werden Jezus Christus voorgeschoteld; maar de enige manier waarop Jezus Christus reageerde was door de Bijbel te citeren: *'er staat geschreven.....'*

Satan kan alleen ontmaskerd worden door het woord van God Almachtig.

Elke discussie met satan zal mijn ondergang inluidden. Want er is niemand die de Bijbel zo goed kent als satan. En hij zal alles uit de kast halen om mij tot discussie proberen te verleiden. De eerste mens viel in die kuil.

Ik moet oppassen en alert zijn om niet in diezelfde kuil te vallen. Er is maar één Waarheid en die waarheid heet: Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is. (I Joh. 4:2) . Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6)

Ten tweede: Er zullen oorlogen en geruchten over oorlogen zijn, want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan; het ene koninkrijk tegen het andere.

Dit zal de wereld schokken, maar Jezus Christus zegt hier dat deze dingen **moeten** gebeuren, maar dat die gebeurtenissen nog niet het einde is. Het is een signaal dat het einde er aankomt. Of zoals Jezus Christus het noemt: het begin van de weeën. En weeën luiden een geboorte aan. Een geboorte van een nieuw leven. Of in dit geval: de komst van een nieuwe fase.

Kijk naar deze tijd. Mede door de komst van moderne communicatiemiddelen als radio, TV, internet, satellieten en noem maar op, blijft er weinig verborgen op deze wereld.

Als er een bedreigende situatie is tussen bevolkingsgroepen, als er oorlog uitbreekt tussen landen, dan weet de hele wereld binnen een paar minuten wat er aan de hand is.

Aan de andere kant heeft de komst van gemotoriseerd vervoer op de aarde en in de lucht het aantal incidenten sterk vermenigvuldigd.

Was het vroeger toch een hele opgaaf om met paarden, kamelen grote afstanden af te leggen om dan oorlog te gaan voeren (Zie bijvoorbeeld *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis, hoofdstuk 14), tegenwoordig vlieg ik in een paar uur duizenden kilometers, en hebben de landen en naties raketten die duizenden kilometers verderop hun onheil kunnen uitrichten.

Dat maakt ook dat niet alleen aangrenzende landen met elkaar in conflict kunnen komen, maar tegenwoordig de hele wereld onderling met elkaar in conflict kan komen. Het is een teken van deze tijd, het begin van de weeën.

I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Ten derde: Er zullen hongersnoden zijn. Ik citeer hier een artikel dat ik las op de website www.nl.wfp.org/content/honger-cijfers

Honger in cijfers

Ieder jaar wordt WFP door journalisten, leraren, onderzoekers, leerlingen en studenten gevraagd om statistieken over honger en ondervoeding. Om die vragen te helpen beantwoorden, hebben we een lijst samengesteld van nuttige feitjes en cijfers over honger wereldwijd.

- 870 miljoen mensen ter wereld hebben niet genoeg te eten, waarvan 98 procent in ontwikkelingslanden woont. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012)
- 564 miljoen van deze mensen wonen in Azië en Oceanië. (Bron:FAO nieuwsbericht,2012),
- Vrouwen vertegenwoordigen iets meer dan de helft van de wereldbevolking, maar meer dan 60 procent van 's werelds hongerigen. (Bron:Strengthening efforts to eradicate hunger..., ECOSOC, 2007)
- Bijna 15% van de bevolking in ontwikkelingslanden lijdt aan ondervoeding, ongeveer 850 miljoen mensen. (Bron:FAO news release, 2012)
- Ondervoeding draagt jaarlijks bij aan de sterfte van vijf miljoen kinderen onder de vijf jaar oud in ontwikkelingslanden. (Bron:Under five deaths by cause, UNICEF, 2006)
- Een op de vier kinderen - ongeveer 146 miljoen - in ontwikkelingslanden heeft ondergewicht (Bron:The State of the World's Children, UNICEF, 2007)
- Meer dan 70 procent van 's werelds kinderen met ondergewicht (vijf jaar oud of jonger) leeft in 10 landen, met meer dan 50 procent in Zuid-Azië. (Bron:Progress for Children: A Report Card on Nutrition, UNICEF, 2006)
- 10,9 miljoen kinderen van onder de vijf sterven jaarlijks in ontwikkelingslanden. Ondervoeding en honger veroorzaken 60 procent van de sterfgevallen. (Bron:The State of the World's Children, UNICEF, 2007)
- IJzertekort is wereldwijd de meest voorkomende vorm van ondervoeding en betreft naar schatting 2 miljard mensen. Het uitroeien van ijzertekort kan nationale productieniveaus met maar liefst 20 procent verbeteren. (Bron:World Health Organization, WHO Global Database on Anaemia)
- Jodiumtekort is op zichzelf de grootste oorzaak van verstandelijke handicaps en hersenschade, en betreft 1,9 miljard mensen wereldwijd. Het kan makkelijk worden voorkomen door iodine toe te voegen aan zout. (Bron:World Nutrition Situation 5th report ,UN Standing Committee on Nutrition2005)

Als ik bovenstaande feiten lees, dan slaat mij toch de schrik om het hart. Bijna een kwart van de hele wereldbevolking leeft in, of heeft te maken met honger.

En ik? In Nederland?

Ik wil nogmaals wijzen op de core-business van de kerken en gemeenten. Het zorg hebben voor de armen, de weduwen, wezen, de vluchtelingen.

Wat is er toch belangrijker?

Een eigen kerkgebouw, de bediening van.....? En noem maar op. Hier wordt ik toch verdrietig van!.

Ten vierde: Er zullen besmettelijke ziekten zijn; wat te denken van de opmars van kanker, hart en vaatziekten, AIDS, Ebola en andere besmettelijke ziekten? Wat te denken van virussen die resistent zijn tegen alle beschikbare antibiotica?

Volgens www.kennislink.nl neemt het aantal uitbraken van infectieziekten wereldwijd enorm toe.

Nu mag ik bepaalde ziektes niet koppelen aan het gedrag van mensen of groeperingen van mensen, want zegt de wet dan, dat is discriminatie.

Maar ik zeg het hier ronduit: door Gods normen en waarden uit het hedendaagse leven te verbannen; door God Almachtig Zelf uit het hedendaagse leven te verbannen neemt satan die lege plaats graag in. En hij doet dit door ellende en misère over de mensen uit te storten.

De keuze ligt echter bij die mensen zelf. Ga ik mee in het onzedelijke gedrag, in het gewelddadige gedrag, in het hebzuchtige gedrag? Dan zal ikzelf ook eenmaal ten prooi vallen.

Want satan heeft geen lievelingetjes, hij heeft maar één doel voor ogen en dat is de totale vernietiging van Gods werk.

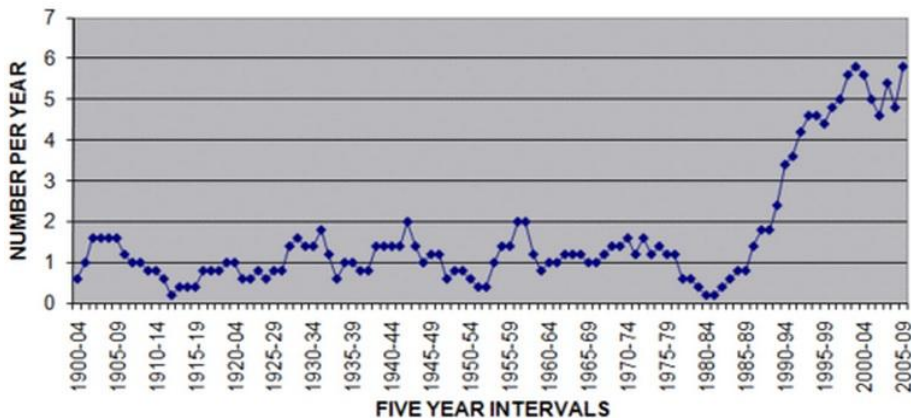
En zoals vaker gesteld: **wie geloof ik?**

Ten vijfde: Er zullen aardbevingen zijn.

Aardbevingen zijn van alle tijden, maar wetenschappelijk is aangetoond dat de frequentie toeneemt. Zie het tabelletje op de volgende pagina dat ik van www.niburo.co afhaalde. De cijfers spreken voor zich.

En ook, terwijl al bovenstaande dingen geschieden, moeten ze gezien worden **als signalen**. Signalen dat die grote dag komende is; de dag dat Jezus Christus weer terugkomt op aarde. Maar de bovenstaande feiten op zich zijn nog niet voldoende.

AVERAGE NUMBER OF EARTHQUAKES OF MAGNITUDE 7.5 AND GREATER

Ten zesde: De discipelen, maar ook de wedergeboren Christenen van vandaag de dag lopen het grote gevaar dat zij opgepakt zullen worden, gearresteerd zullen worden.

Ja, er zijn al veel Christenen om hun geloof om het leven gebracht (Reformatie bijvoorbeeld) maar er zullen nog vele wedergeboren Christenen om het leven gebracht worden. Puur en alleen omdat zij geloven in de Naam van Jezus Christus en Zijn leer van bekering en de komst van Koninkrijk der hemelen vertellen. (zie het boek 'het dwaze van God' van Nik Ripken)

Dit is niet alleen toebedeeld aan de landen die ik nu al ken als 'zwaar' voor de Christenen; Jezus Christus zegt hier dat de wedergeboren Christenen door **alle volken** gehaat zullen worden.

Die druk zullen veel Christenen niet aankunnen en zij zullen de Naam van Jezus Christus verloochenen. Maar dat niet alleen, zij zullen hun vroegere geloofsgenoten verraden zodat zij gearresteerd zullen worden; en er zal onderling veel haat zijn.

Ten zevende: Er zullen veel valse profeten opstaan en zij zullen veel volgelingen krijgen waardoor misleiding een groot goed zal zijn. Mensen die zeggen in de Naam van God Almachtig te profeteren terwijl dit helemaal niet het geval is.

Ik herhaal hier mijn waarschuwing: God Almachtig heeft mij de Bijbel gegeven. Daarin kan ik lezen of wat mensen mij vertellen van God is of niet. Ik moet alles toetsen in de Bijbel, wie het ook zegt, wat er ook van de kansel verkondigd wordt.

De vier Evangelien, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, beschrijven op meerdere plekken hoe de schriftgeleerden en de Farizeeën de gelovigen misleid hadden door met regels, inzettingen en geboden te komen, die helemaal niet van God Almachtig waren.

Regels, inzettingen en geboden die zij zelf niet eens konden houden omdat ze te zwaar waren om uit te voeren.

Ik moet mij geen juk op laten leggen. Jezus Christus Zelf zegt in Matt.11:30 dat Zijn juk licht is en Zijn last niet zwaar.

 Matt. 11:30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

God Almachtig is geen God van moetens en niet mogens, van verboden en geboden.

God Almachtig is een God van Liefde. En zoals een ouder zijn kinderen in liefde opvoedt, met corrigeren, onthouden en toestemmen, zo doet God dat ook.

God Almachtig is de God van leven, en dat Leven wil Hij doorgeven aan een ieder die dat wil.

Ten achtste: De wetteloosheid zal toenemen; dat betekent dat de mensen zich steeds minder zullen aantrekken van wetten die de regering maakt. Kijk maar naar alle fraude gevallen met uitkeringen, subsidies ed.

Maar erger is nog dat de overheid zelf steeds meer wetten overtreedt. Neem bijvoorbeeld de doofpottheorie. Of het nu het spuiten met kankerverwekkende verf is door het leger is, of het omgaan met de heffingskortingen door de sociale diensten.

Incidenten worden ineens tot staatsgeheim uitgeroepen zoals de vliegcrash in Faro.

Er zijn veel feiten op te noemen waarin de overheid zich zelf niet houdt aan de door hen opgestelde regels.

Het aantal incidenten neemt schrikbarend toe. Of het nu het omgaan met de pensioenregels betreft of het onderhoud van infrastructurele objecten. Of het nu de aardbevingen in Groningen betreft of de mijnen in Zuid Limburg. Het zijn er velen.

En wat te denken van de moord (afslachten) op miljoenen ongeboren kinderen door het legaliseren van abortus? In 2008 werden 43,8 miljoen abortussen wereldwijd uitgevoerd volgens www.nl.wikipedia.org/wiki/Abortus

Daarnaast is er door het loslaten van God Almachtig in de maatschappij een respectloosheid in de plaats gekomen die zijn weerga niet kent. Of het nu politieagenten op straat betreft of onderwijzers op school, of het nu mijn buurman betreft of mijn mede gelovige; *'wie ben jij dat jij iets over mij mag zeggen.'*

Of het nu goed bedoeld is of niet. Direct vliegt de vlam in de pan, met vaak veel slachtoffers tot gevolg.

En wat heeft de regering voor antwoord?

Meer controle, meer politie, meer regels, meer wetten.

Maar daar ligt het antwoord niet. Het zijn allemaal signalen naar de voleinding van de wereld.

De roepstem van God Almachtig is: *'kom terug naar Mij, Ik zal je helpen!'*

Ten negende: De liefde van velen zal verkillen; Dit is een vervolg op punt acht.

Hoe vaak lees ik niet in de kranten over de vereenzaming van mensen; over het vinden van stoffelijke overschotten van mensen die al geruime tijd daarvoor overleden zijn.

De maatschappij wordt steeds individualistischer en wordt steeds harder.

Neem alleen de gesprekken tussen Tweede Kamerleden; ze worden steeds harder, groffer. En zij mogen alles zeggen!

Misschien ooit gehoord van het gezegde: **zo leider zo volk?**

Is het gek dat de maatschappij harder en kouder wordt als het voorbeeld dagelijks gegeven wordt door de regeringsleiders en tweede kamerleden? Of het nu nationaal of internationaal is? En maar wijzen en maar wijzen. In plaats van zichzelf eens onder de loep te nemen.

Satan is een groot werk aan het doen. De reden waarom hijzelf door God Almachtig uit de hemel is geknikkerd, is omdat hijzelf God wilde wezen of het liefst nog meer dan God. Dat bewerkstelligt hij nu in de mensen, en hij heeft groot succes. Wie oren heeft, die hore.....

Jezus Christus zegt daarentegen: diegenen die standhouden; die hun blik gericht houden op Jezus Christus; zij zullen volharden en zij zullen zalig zijn.

De rode draad in *mijn mijmeringen* is om de mensen op te roepen zelf op onderzoek te gaan in de Bijbel naar de waarheid. Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. En in Joh. 1:1 staat geschreven dat Jezus Christus het geschreven woord is, met andere woorden, de Bijbel **IS** Jezus Christus.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God

Mensen, wie het ook zijn, kunnen mij de weg wijzen, maar zij kunnen mij ook de verkeerde weg wijzen. Wie er ook spreekt, ik moet de woorden toetsen aan het woord van God Almachtig, of zij werkelijk zo zijn zoals gesproken is. Of het nu de paus is, of het nu welke evangelische Bijbelleraar is, of het nu de dominee is of welke TV evangelist ook: toets het.

Dat wil helemaal niet zeggen dat ik nu wantrouwend moet zijn tegen Bijbelleraren of religieuze leiders uit deze tijd, of tegen mijn eigen ouders.

Verre van dat; maar mijn oproep is om **zelf** op zoek te gaan naar God Almachtig. Want als ik de Bijbel goed ken, hoor ik direct of uitgesproken woorden (door wie dan ook) overeenstemmen met dat Woord.

Niemand, ook mijn ouders niet, ook de dominee, de voorganger of wie dan ook, kan mij de hemel in krijgen. Alleen het geloof in Jezus Christus opent de deur naar het Koninkrijk der hemelen.

God Almachtig is een God van relatie, niet van religie.

In naam van religie zijn de verschrikkelijkste dingen gebeurd.

Ga met God in gesprek, en Hij zal zeker antwoorden. En dan zal ik zien dat er veel mensen zijn die met mij, oprecht naar Gods wil op zoek zijn. En die samen met mij oprecht naar Gods wil willen wandelen.

Maar nogmaals, toets het; dat is mijn verantwoordelijkheid.

Ten tiende: Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen zal aan de hele wereld verkondigd worden.

In de eeuwen voor 1900 was dit een immense opgave. Maar met de komst van de moderne communicatiemiddelen is dit een stuk eenvoudiger geworden. TV, internet, telefoon, GSM en noem maar op; er hoeft maar iets te gebeuren aan de andere kant van de wereld en binnen een paar minuten weet de hele wereld ervan.

Het Evangelie van het Koninkrijk der hemelen gebruikt dezelfde communicatiemiddelen. En als de hele wereld dan gehoord zal hebben van Jezus Christus, dán zal Hij terugkomen.

----- ... -----

Misschien zijn de waarschuwingen wel somber die hier geschetst worden. Misschien vindt je het allemaal schromelijk overtrokken. Misschien is het wel één groot appél op angst.

Ik kan, de Bijbel lezende, niet anders concluderen, dan dat de signalen die Jezus Christus beschrijft, heel aardig in de buurt komen met wat er heden ten dage in Nederland en in de wereld gebeurt.

Tóch is het Evangelie van Jezus Christus geen angst-evangelie.

Mensen moeten eerlijk zijn. Wanneer zij God Almachtig niet van harte aannemen en Hem van harte gaan aanbidden, uit **LIEFDE**; dan zal hun 'ge/oof' weinig effect hebben op hun behoud, en al helemaal niet op anderen.

Ik kan alleen behouden worden als ik zodanig onder de indruk ben gekomen van Jezus Christus, in Wie alle dingen mogelijk zijn geworden, dat ik uit **LIEFDE** niet anders meer wil, dan Hem te volgen!

Hoofdstuk 7.66

Het volgen van Jezus Christus

De grote verdrukking

(Mattheüs 24:15-22, Markus 13:14-23, Lukas 21:20-24)

Jezus Christus verwijst in het begin van dit Bijbelgedeelte naar het Bijbelboek Daniël.

Daniël heeft van God Almachtig dromen en visioenen gekregen waarvan hijzelf helemaal niets begreep. Deze hadden te maken met een verre toekomst (Dan. 8:26, Dan. 10:14). En waarom zou die 'verre' toekomst niet de tijd kunnen wezen waarin wij leven?

Het was God Almachtig Zelf die door Zijn engelen heenwerkte om Daniël tekst en uitleg te geven. Want anders zouden die Bijbelverhalen misschien tot op de dag van vandaag wel een mysterie geweest zijn.

In Daniël 9:26-27 wordt enerzijds het sterven van de Messias aangekondigd maar anderzijds wordt ook aangekondigd dat de stad Jeruzalem met haar tempel verwoest zal worden, wat ook daadwerkelijk gebeurd is in het jaar 70 na Christus.

Ook wordt aangekondigd dat die verwoesting door een volk van een vorst zal geschieden, waarvan wij nu weten dat het de Romeinen zijn geweest, die Jeruzalem met haar tempelgebouwen met de grond gelijk gemaakt hebben.

Aan het eind van Daniël 9:26 staat ook dat er tot het einde aan toe oorlog zal zijn en verwoesting. Dit geldt juist voor het Joodse volk. Want er is vanaf 70 na Christus geen volk ter wereld geweest dat zoveel verdrukking, onderdrukking, afwijzing, haat tot genocide heeft moeten ondergaan als het Joodse volk.

----- ... -----

Zoals hiervoor beschreven in 'de tekenen van het einde der wereld' geeft Jezus Christus de omstandigheden weer waarin het eind der tijden zal plaatsvinden. En aan die omstandigheden kan ik vandaag de dag ook zien of die tijd (waarover Jezus Christus, Daniël, en Paulus bijvoorbeeld schrijven) nog ver verwijderd is of niet. En volgens mij is dit gevaarlijk dichtbij zelfs.

☞ Dan. 8:26 Wat betreft het visioen van de avond en de morgen, wat gezegd is, dat is de waarheid. En u, houd het visioen geheim, want er komen nog vele dagen vóór het gebeuren zal.

☞ Dan. 10:14 Ik ben gekomen om u inzicht te laten krijgen in wat uw volk in later tijd zal overkomen, want er is nog een visioen voor die dagen.

☞ Dan. 9:26-27 Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is. Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal en verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.

Dat moet toch een alarmerende boodschap zijn voor alle mensen die Jezus Christus niet hebben aangenomen als Heer, Redder en Verlosser.

----- ... -----

Jezus Christus geeft een aantal van die omstandigheden weer. Maar Paulus doet dit ook in zijn brief aan de Thesselonicezen, het tweede hoofdstuk.

In dat hoofdstuk waarschuwt Paulus, net als Jezus Christus, dat de mensen (Christenen) moeten oppassen niet verleid te worden. Ook niet door uitingen van de geest; ook niet door woorden die uitgesproken worden; door geschriften die geschreven zijn. Al die uitingen zijn gewoonweg niet te vertrouwen; ze zijn allemaal menselijk van aard.

Deze uitspraken van Jezus Christus en van Paulus bevestigen wat ik hiervoor al vaker geschreven heb, dat **alleen de Bijbel** het ware verhaal kan vertellen. En lees voor Bijbel maar de naam van Jezus Christus, want Hij is het levendgemaakte woord --- Rhema --- (Joh. 1:1)

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Mag een Christen vandaag de dag dan geen uitingen van de geest bijwonen?

Mag een Christen vandaag de dag niet naar gesproken woorden luisteren, van wie dan ook? Of boeken en tijdschriften lezen die over God Almachtig gaan?

Natuurlijk wel.

Maar **alleen de Bijbel** is door Goddelijke inspiratie tot stand gekomen.

Uitingen van de geest; het gesproken woord; het geschreven woord; ze kunnen allemaal nooit perfect zijn en zullen gekleurd zijn door diegenen die ze uitgesproken heeft of beschreven heeft. Ja ook *mijn mijmeringen*.

Want alles staat onder de gebrokenheid van deze wereld door de zondeval van de eerste mens. **Alleen de Bijbel**, lees Jezus Christus, is daarboven verheven.

----- ... -----

Ik moet alles toetsen wat ik zie, hoor en lees aan Jezus Christus. Ik moet de Bijbel niet aan de kant schuiven, maar de Bijbel moet mijn hoofdkussen zijn waar ik elke nacht op slaap.

Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14:6). Daar kan geen past(o)r, voorganger, auteur of wie dan ook tegen op.

Paulus gaat verder in II Thess. 2:3, dat die dag (het einde der wereld) niet eerder komt, tenzij eerst de afval gekomen is door de mens der wetteloosheid (satan).

Kijk nu eens naar deze tijd.

Nadat in de VS in de jaren zestig geloofsuitingen werden verwijderd uit publieke gebouwen en uit openbare scholen, werd nog geen tien jaar later abortus in 1973 gelegaliseerd. Met miljoenen slachtoffers per jaar.

Want buiten de 43,8 miljoen kinderen die op deze wijze wereldwijd werden vermoord in 2008, waarvan 1,2 miljoen geregistreerde abortussen in Europa in 2007, zijn er ook vrouwen die overlijden aan abortus.

Is dát geen wetteloosheid ten top?

Met de scheiding tussen kerk en staat in de jaren zestig in de VS, werd ook de eed herroepen die president Lincoln (de eerste president van de VS) heeft afgelegd tijdens zijn inauguratie, in de st. Pauls's Chappel (aan de rand van Ground Zero in New York). Dat Amerika aan God Almachtig toegewijd zou zijn en blijven!

----- ... -----

Alles wordt goedgepraat.

- Euthanasie wordt goedgepraat;
- Relaties en samenlevingsvormen die door God Almachtig niet gewenst zijn, wordt goedgepraat;
- Dat het verschil tussen arm en rijk alleen maar groter wordt, wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen op de vlucht zijn geslagen voor geweld, onderdrukking en oorlogen, wordt goedgepraat;
- Dat vluchtelingen geen hulp hoeven te krijgen van '*het rijke westen*' wordt goedgepraat;
- Dat er miljoenen mensen sterven aan de gevolgen van honger, terwijl er in '*het rijke westen*' tonnen en tonnen aan voedsel jaarlijks wordt weggegooid, wordt goedgepraat.

☞ Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij

☞ II Thes. 2:3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is,

Het zijn allemaal flagrante voorbeelden van wetteloosheid.

En bovenstaand lijstje kan nog wel met tientallen andere voorbeelden aangevuld worden.

----- ... -----

De mensen vandaag de dag moeten niet veel meer hebben van normen en waarden die vanuit een christelijke levenshouding Nederland hebben gevormd tot wat zij qua rijke natie nu is.

Steeds meer mensen moeten niets meer hebben van een God Almachtig in hun leven die voor hen bepaalt welke koers zij het beste kunnen varen in hun leven.

Ik kwam het volgende tegen op internet (bron. rkforum.activeboard.com/t58211765/achteruitgang-kerkbezoek-in-nederland-sinds-1965-is-98/)

Tussen 1900 en 1965 was er nauwelijks verval in de geloofspraktijk, na 1965 ging het zeer snel bergafwaarts. Iets wat je overigens ook in andere landen wel ziet, maar Nederland behoort wel tot die landen die de kroon spannen.

Op dit moment is de achteruitgang van mensen die zondags (of evt. zaterdagavond) de kerk bezoeken in absolute aantallen 98%; als je de bevolkingsaanwas sinds 1965 meetelt is de achteruitgang zelfs nog groter. Maar laten we uitgaan van 98% achteruitgang.

Het verval is op dit moment enorm, niet in Nederland alleen, maar helemaal in het 'rijke' westen.

Veel mensen laten zich verleiden door de wereld.

En alhoewel nog steeds iets meer dan de helft van de Nederlandse bevolking zegt gelovig te zijn, komt het merendeel van hen niet meer in religieuze samenkomsten van welke aard dan ook.

Is dat niet hetgeen waar Paulus over spreekt? de afval?

----- ... -----

Paulus gaat verder; in vers 4 van II Thess. 2 zegt hij dat de tegenstander van God Almachtig (satan) zich verheft boven al wat God genoemd is of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zich voordoet als God.

Klinkt dat niet heel bekend in de oren? Is dat niet precies dezelfde reden waarom satan uit de hemel gegooid is?

📖 II Thess.2:4 de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd is of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet

Omdat hij gelijk wilde zijn aan God Almachtig? Ja zelfs meer als God wilde wezen?

Al hoewel hij om die reden uit de hemel is gezet, is hij zijn ambities nog niet kwijt. En heeft hij destijds in de hemel geprobeerd de engelen van God Almachtig achter zich te krijgen (waarvan uiteindelijk een derde met hem meegegaan is).

Nu doet satan precies hetzelfde, maar niet onder de engelen, maar onder de mensen, en velen volgen hem.

📖 Jes. 14:12-15 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!*

📖 Ez. 28:14-17 *U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.*

Bovenstaande verzen worden door de kerken en gemeenten gebruikt om aan te tonen dat satan eens door God Almachtig als goede engel is geschapen, maar dat hij gevallen is door zonde.

Zoals in mijn mijmeringen vaker is beschreven kan deze versie ook betwijfeld worden omdat bovenstaande Bijbelgedeelten gaan over de koning van Tyrus en de koning van Babel. Dat zijn mensen van vlees en bloed, terwijl satan geest is. En leg daarbij ook Jes. 54:16 waar staat dat God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten!

📖 Jes. 54:16 *Zie, Ík heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ík heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Maar waar ik naar toe wil is dat Jezus Christus hier in Matt. 24:15 spreekt over de gruwel van verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël. Dat deze zal staan **op de heilige plaats**.

En met die heilige plaats wordt over het algemeen de tempel bedoeld.

En is die heilige plaats nu niet de kerk?

Is dát niet wat Paulus beschrijft in Thess. 2? Dat het voor mensen zichtbaar zal zijn dat satan zich als God Almachtig in de kerk nestelt en doet alsof hij God is?

Is dit dan de Rooms Katholieke Kerk?

Die kerk die al vanaf het jaar 321 na Christus, te beginnen bij keizer Constantijn, maar één doel lijkt te hebben en dat is de vernietiging van het Joodse volk?

Dat is hard! Maar lees het boek *'het grote conflict maar eens'* en daarna *'weg uit Babylon'*. De feiten spreken voor zich.

Is het niet dat de Rooms Katholieke kerk in haar bestaan, als geen andere organisatie duizenden Christenen de dood heeft ingejaagd? Van de kruistochten tot de reformatie? Wie zou daar achter zitten?

Satan zelf toch?

En heel veel mensen geloven in zijn werk zonder in de gaten te hebben dat het satan zelf is die er achter zit.

Hoe kun ik het anders rijmen dat het Vaticaan zelfs de Palestijnse staat erkend heeft? Die staat die in haar grondvesten heeft staan dat de staat Israël vernietigd moet worden?

Kent de Rooms Katholieke kerk de Bijbel dan niet?

Heeft de grote reformator Maarten Luther niet aan het eind van zijn leven een boekje geschreven waarin hij het Joodse volk afschildert als bloeddorstig, wraakzuchtig, geldgierig?

En dat deze *'grote'* Maarten Luther verder schrijft: *'hun synagogen in brand te steken, hun huizen moeten worden afgebroken en vernietigd worden, hun boeken, hun Talmoed, hun wetsrollen moeten hen afgenomen worden'*,

en dan eindigt hij met dezer woorden: *'Geachte vorsten en edelen die Joden in uw gebied hebt, als u dit advies niet past, vindt dan iets beters, opdat gij en wij allen zullen worden bevrijd van deze ondraaglijke last, deze duivels, de Joden'*.

 Matt. 24:15 Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting waar over gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten!

Het zijn *mijn mijmeringen*, maar ik kan oprecht aanraden om het doen en laten van de Rooms Katholieke kerk goed in de gaten te houden, maar hen niet alleen!

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat wanneer **dát** allemaal zichtbaar is geworden, de dag van de wederkomst nabij is. En ja, vandaag de dag is het verval enorm; is de wetteloosheid enorm; verkilt de liefde voor de medemens met de dag.

Of het nu gaat om het migratieprobleem (een duur woord voor vluchtelingen); of bijvoorbeeld het privatiseren van de zorg; het geld speelt overal de hoofdtoon. En dat is precies wat satan wil.

De mens egoïstisch maken; de mens bij God Almachtig vandaan trekken; de mens onzedelijker en immoreler maken; de mens gelijk aan God willen laten zijn. En dat allemaal om het scheppingswerk van God te vernietigen. En hij zal een heel eind komen.

Ik lees in de Bijbel dat het hem vergund is voor een bepaalde tijd om zijn vernietigende werk te doen. **Maar de tijd is bepaald.**

Zoals satan in Job 1 toestemming kreeg van God Almachtig om Job te slaan, maar niet om hem te doden, zo is het vandaag de dag nog steeds zo. Satan mag en kan alleen die ruimte gebruiken die God hem gegeven heeft. God is soeverein. God is in-control.

Met andere woorden: de tijd staat vast die satan voor zijn verwoestende werk krijgt. En die tijd is zelfs ingekort door God Almachtig.

Omdat het werk van satan zo desastreus was en is, dat wanneer de tijd die hem gegund was op aarde om zijn vernietigende werk te doen, te lang zou zijn, de kans groot was dat er niemand, maar dan ook niemand meer zou zijn die hem zou kunnen weerstaan.

Met andere woorden, er zou geen Christen overblijven!

Maar de dagen zijn ingekort waarin satan zijn vernietigende werk kan doen, totdat; totdat

Hoofdstuk 7.67

Het volgen van Jezus Christus

De wederkomst van Christus

(Mattheüs 24:23-31, Markus 13:24-32, Lukas 21:25-33)

Markus en Lukas beschrijven dat er na die grote verdrukking **nog** een signaal te zien zal zijn voordat Jezus Christus terugkeert op de aarde. Namelijk dat de zon verduisterd zal worden en de maan haar schijnsel niet zal geven. Dat de sterren van de hemel zullen vallen en dat de krachten in de hemel heftig bewogen zullen worden.

Dit doet mij heel erg denken aan het moment dat Jezus Christus stierf aan het kruis van Golgotha. Ook toen was er een duisternis die drie uur lang duurde. De zon gaf haar schijnsel niet. En als dit wereldwijd zo was, dan was aan de andere kant van de wereld de maan ook niet meer zichtbaar. En er was een grote aardbeving.

Jezus Christus waarschuwt nog een keer voor de valse profeten die zullen opstaan. En dat deze zelfs wonderen en tekenen zullen doen waar zelfs de wedergeboren Christenen door in verleiding zullen komen (de uitverkorenen).

Ik moet niet vergeten dat satan hier achter zit.

Zoals hij de eerste mens aansprak in Gen. 3:4-5 met mooie woorden die erg leken op wat God Almachtig had gezegd, zo zal satan ook in deze tijd met vrome en mooie woorden proberen de wedergeboren Christenen te verleiden. Of het nu door woorden of geschriften is; of het nu door rijkdom of door macht gebeurt; het maakt hem niet uit.

Ik heb al eerder in *mijn mijmeringen* geschreven dat het satan niet uitmaakt hoe ik van het paard val, of dit linksom of rechtsom gebeurt, **als** ik er maar van af val. Want daarmee kan hij dan weer God Almachtig aanvallen, en dat is zijn uiteindelijke hoofddoel.

Satan wil God Almachtig zijn. Hij wil nog méér dan God zijn. Dat is ook de reden dat satan als geen ander de Bijbel kent. Want als ik wedergeboren Christenen wil verleiden, die de Bijbel goed kennen, moet ik dus meer weten.

 Gen. 3:4-5 Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Jezus Christus zegt hier om niet de hele wereld af te reizen om naar dit soort mensen heen te gaan.

En met alle respect: maar ik heb in de afgelopen jaren toch wel manifestaties gezien. Ik denk met name aan de genezingsbijeenkomsten van Todd Bentley, die de hoofdpersoon was in de Lakeland Revival, waarvan ik mij openlijk durf af te vragen of dit van God Almachtig was, Maar zo zijn er meer geweest.

----- ... -----

Ik heb mij altijd openlijk afgezet tegen de hype die sommige 'Bijbelleraren', 'Profeten', 'Evangelisten', of hoe zij zich ook maar noemen, veroorzaakten.

Voor mij geldt een simpel uitgangspunt.

Jezus Christus is na Zijn opstanding naar de hemel gegaan. Fysiek is Hij hier niet meer op deze aarde, maar Hij zit nu aan de rechterhand van God de Vader. Hij heeft de Heilige Geest naar deze aarde gestuurd omdat Jezus Christus in het menselijk lichaam maar op één plaats tegelijk kon zijn. En daardoor maar een beperkt aantal mensen tegelijk kan bereiken.

God Almachtig is Geest en de Geest kan overal op de wereld tegelijkertijd werken en zodoende veel meer mensen tegelijkertijd bereiken. Volgens mij is dát de reden dat Jezus Christus naar de hemel is gegaan.

Maar mijn uitgangspunt is dan, dat wanneer de Heilige Geest overal op de aarde tegelijkertijd kan werken, dat Hij dat dus ook in Nederland kan doen. Door Nederlandse Christenen heen!

Daarbij komt nog een heel belangrijk ander uitgangsprincipe van mij.

Jezus Christus heeft de kinderen van God Almachtig, die God het cadeau van het geloof gegeven heeft, de macht gegeven om wonderen en tekenen te doen. En dan met name genezingen, bevrijdingen, ja zelfs opwekkingen uit de dood.

Die kracht hebben de wedergeboren Christenen niet gekregen voor hun eigen belang. Maar die kracht hebben zij gekregen om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn. (II Kor. 10:3-6 ^{NBV}).

Als wedergeboren Christenen die kracht in zich hebben, waarom moeten zij dan naar andere Christenen toegaan (waar in de wereld dan ook) om daar hun werken te zien doen en hun woorden te horen?

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Ik geloof daar niet in, zonder de bediening van die mensen te betwijfelen.

Als wedergeboren Christenen zouden weten welke kracht en macht zij in zich hebben, dan zouden er hier in Nederland veel meer wonderen en tekenen verricht worden.

Nu moeten mijn woorden niet verkeerd verstaan worden.

Ik zeg dus **NIET** dat alle grote evangelisten, Bijbelleraren en profeten waar ter wereld 'vals' zijn, of niets te zeggen zouden hebben.

Ik zeg alleen dat wedergeboren Christenen zich bewust moeten zijn van de kracht die **zij zelf** in zich hebben. Dat zou veel gereis voorkomen.

Er zijn toch een aantal van deze 'beroemde' evangelisten die toch wel veel aan eigendunk hebben. Keurig in de kleren; gouden microfoons; eigen vliegtuigen; dure hotels; en noem maar op.

Ik wijs dan altijd graag naar Johannes de Doper. Hoe bereikte hij de mensen?

En kijk eens naar Jezus Christus Zelf, die zegt in Matt. 8:20 dat zelfs de vogels een nest hebben, maar dat Hij geen plaats heeft om Zijn hoofd te rusten te leggen.

📖 Matt. 8:20 En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.

-----...-----

Hoe zal ik weten dat de tijd nabij is dat Jezus Christus op deze aarde komt?

- Kijk naar de omstandigheden die in het Mattheüs en Markus Evangelie staan beschreven;
- Velen zullen zich Christus noemen en mensen verleiden;
- Het horen over oorlogen en geruchten van oorlogen;
- Er zullen hongersnoden zijn;
- Er zullen besmettelijke ziekten zijn;
- Er zullen aardbevingen zijn;
- Christenen zullen gearresteerd worden, en zij zullen vermoord worden;
- Christenen zullen overal ter wereld gehaat worden;
- Christenen die de druk niet aankunnen zullen andere Christenen die wel blijven staan, verraden en aangeven bij de autoriteiten;
- Er zullen valse profeten opstaan en vele Christenen misleiden;
- De wetteloosheid zal enorm zijn;
- De liefde zal verkild zijn

Jezus Christus zal naar deze wereld komen. En de hele wereld zal het weten. Zoals de bliksem van oost naar west langs het firmament scheert, zo snel zal iedereen weten dat Jezus Christus teruggekomen is.

Een derde herkenningspunt (die ook al in punt 1 genoemd is) zal de enorme verdrukking en vervolging van de Christenen zijn. De Holocaust uit de tweede wereldoorlog is daar al een voorbeeld van. Of was de Holocaust al die enorme verdrukking en vervolging waar Jezus Christus over sprak?

Want Jezus Christus was een Jood, en Hij sprak hier tegen Joden. En ook Mattheüs was de schrijver die schreef aan de Joden. Maar het zichtbare punt zal zijn dat de zon verduisterd zal worden en de maan zal haar schijnsel niet meer geven. De sterren zullen uit de hemel vallen en dat de hele hemel heftig bewogen zal worden.

Ik weet niet hoe ik dit moet vertalen, of wat ik mij hierbij moet voorstellen.

Wat ik wel weet is dat iedereen zal merken dat er iets gebeurt. Ik bedoel; als de zon normaal gesproken opgaat over rechtvaardigen en onrechtvaardigen; dat de maan normaal gesproken schijnt over gelovigen en ongelovigen; en dat gebeurt dan ineens niet meer; als de zon niet meer schijnt; de maan niet meer zichtbaar zal zijn; dan weet iedereen op deze aarde dat er iets schokkends aan staat te komen of aan het gebeuren is!.

Dit is niet alleen weggelegd voor Christenen, **iedereen** zal het zien.

De Christenen zullen zich dan verheugen want hun Meester, Redder en Verlosser, Jezus Christus van Nazareth Die in het vlees gekomen is, komt terug.

Tegelijkertijd zal iedereen die Jezus Christus niet aangenomen heeft als Redder en Verlosser; huilen en rouw bedrijven;

- Dan zullen zij zich de haren uit het hoofd trekken omdat **dán** ineens zichtbaar zal wezen welke daden zij verricht hebben;
- Dan zal ineens zichtbaar zijn hoe zij de verkeerde keuzes hebben gemaakt;
- Dan zal voor hen de helse periode die zij zichzelf gecreëerd hebben, zijn als *de hel* waarover in de Bijbel gesproken wordt;
- Dan zullen zij letterlijk kennismaken met satan die dan volledig geopenbaard zal wezen als een onderdrukker en een vernietiger. Een tiran die geen vrienden heeft, maar alleen maar verwoestend te keer gaat.

Jezus Christus zal komen zoals Hij ook naar de hemel is gegaan, (Hand.1:9) Op de wolken. En de grote kracht en heerlijkheid waar hierover geschreven wordt zal zichtbaar zijn in het feit dat iedere Christen dit zal zien.

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Waar ook ter wereld zullen tegelijk de wolken opengaan. Dus de wolken in Australië zullen opengaan, maar tegelijkertijd zullen de wolken in Nederland opengaan. De mensen in Alaska zullen Jezus Christus zien komen uit de wolken en tegelijkertijd zullen de mensen in Zuid Afrika dit zien. Het zal een gebeurtenis van ongekende grootheid zijn.

Verdriet en gejuich zullen hand in hand gaan. En dan dat luide bazuingeschal van de engelen. Wat een gebeurtenis.

Nadat Jezus Christus zichtbaar vanuit de wolken op de aarde is neergedaald, zal er **nog** een gebeurtenis zijn van ongekende omvang.

De uitverkorenen van de Heer zullen uit alle uithoeken van de wereld bijeengebracht worden. Het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk van het volk Israël. Juda en Benjamin zullen herenigd worden met hun tien broederstammen die in ±722 voor Chr. verbannen zijn naar Assyrië en daar nooit meer uit teruggekomen zijn. Het volk Israël is het uitverkoren volk van God Almachtig dat Hij Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4).

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Ik heb in *mijn mijmeringen* al eerder verteld dat ik geloof dat de wedergeboren Christenen (uit alle tijden); die God Almachtig **in** Jezus Christus aanbeden hebben én die zo een grote liefde hebben voor het volk Israël, dat **zij** de nakomelingen blijken te zijn van Efraïm, het tien-stammenrijk.

Want God heeft Zich het volk Israël ten eigendom gemaakt (Ps. 135:4). Het **hele** volk Israël. En God heeft ook beloofd dat het **hele** volk Israël eens weer herenigd zal worden. (Hos. 1:11, Zach. 8:7-8)

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

----- ... -----

Dan zegt Jezus Christus dat de gieren zijn op de plek waar het dode lichaam is.

Zach. 8:7-8 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Zie, Ik ga Mijn volk verlos-sen uit het land waar de zon opkomt en uit het land waar de zon ondergaat. Ik zal hen hierheen brengen, zij zullen midden in Jeruzalem wonen. Zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.

Voor mij is dit een opmerkelijke uitspraak, want waar slaat dit op?

Ik heb eens ergens gelezen dat het lichaam slaat op de kerk of gemeente. Dat het lichaam **dood** is, wil dus zeggen dat de kerk c.q. de gemeente dood is.

Is dat zo? Zijn alle denominaties dood?

Neen, dat geloof ik niet. Maar wordt hier niet de Rooms Katholieke kerk mee bedoeld? De kerk die in alle eeuwen zoveel Christenen om het leven heeft gebracht omdat zij niet wilden buigen voor de paus en voor haar gezag? Die kerk die zo rijk is aan bezit, maar zo weinig doet aan de core-business die in de Bijbel beschreven staat. Is die kerk niet dood?

Zijn de heiligen, de wedergeboren Christenen niet de gieren die zich te goed zullen doen aan de bezittingen van de Rooms Katholieke kerk in de eindtijd?

Ik weet het niet. Maar alleen al de gelijkenis dat heiligen (apart gezette mensen) gieren zijn, staat mij niet zo aan.

Ik wil het dichterbij huis zoeken. De wedergeboren Christenen zijn het Lichaam van Jezus Christus, de bruid. Maar ik ben ook een geestelijk lichaam. En uit de woorden van Jezus Christus hoor ik een waarschuwing dat ik de verantwoordelijkheid heb om zorg te dragen voor een gezond (geestelijk) lichaam, zodat dit lichaam kan leven.

Het lichaam kan alleen leven wanneer het verbonden is door de Heilige Geest met Jezus Christus Zelf. Net zoals een trolleybus alleen kan rijden zolang hij verbonden is met de rijdraden die boven de weg hangen. Gaat de chauffeur van de trolleybus een andere kant op, dan zal direct de verbinding met de rijdraden verbroken zijn en zal de bus dus tot stilstand komen.

Zo is het ook met een gezond (geestelijk) lichaam. Zolang ik verbonden ben met Jezus Christus door de Heilige Geest, leef ik. Ga ik een andere kant op, dan zal mijn (geestelijk) lichaam sterven en een speelbal worden van de gieren, die ik hier satan en zijn demonen noem. Zij zullen mijn lichaam verorberen zodat er niets meer van over blijft.

Is het niet zo dat elke wedergeboren Christen dagelijks de gieren op zich zien loeren?

Maar die gieren kunnen niets doen, omdat de Levendmakende kracht van God de Vader in ons is.

Maar de oproep van Jezus Christus is hier nogmaals :

***Blijf verbonden met Mij,
en God de Vader zal je door Mij heen het Leven geven.***

Hoofdstuk 7.68

Het volgen van Jezus Christus

De uitspruitende vijgenboom

(Mattheüs 24:32-35)

Ik begon *mijn mijmeringen* over hoofdstuk 24 van het Bijbelboek Mattheüs door te zeggen dat er waarschijnlijk geen hoofdstuk in de Bijbel is, waarover zoveel gespeculeerd is, als dit hoofdstuk. Het eind der tijden; het einde van de wereld.

In de woorden van dit verhaal bereiken die speculaties hun top. Want als ik op internet een beetje gaat googelen over wat Jezus Christus in dit verhaal hier nu bedoelt, als Hij zegt dat **deze generatie** (dit geslacht) geenszins voorbij zal gaan, voordat al deze dingen geschieden, kom ik een grote hoeveelheid verklaringen tegen.

Leuk om te lezen. En het zal ook allemaal wel heel goed bedoeld zijn, maar het betekent allemaal niet zoveel. Vooral niet omdat Jezus Christus in Matt. 24:36 Zelf zegt dat er niemand op de hemel en op de aarde is, die weet wanneer het moment daar zal zijn dat Jezus Christus terugkomt. Alleen de Vader weet dat.

Ik vind Openbaring 14:14-20 een prachtige uitleg over wanneer dat feit zal geschieden :

Openbaring 14:14-20 *En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel.*

En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden.

En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid.

En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, en ook hij had een scherpe sikkel.

En weer een andere engel kwam bij het altaar vandaan, en die had macht over het vuur. En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had, en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp.

Matt. 24:36 Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.

En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God.

En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad, en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver.

----- ... -----

Er is een witte wolk en Jezus Christus zit op die wolk. Hij is gereed om naar de aarde terug te keren. Maar ook Jezus Christus weet niet wanneer dat moment daar zal zijn. Maar dan komt er een engel van God de Vader vandaan, met de boodschap: *'Nu moet je naar de aarde gaan om te oogsten'*

Dat wat Jezus Christus zegt in Matt. 24:36 wordt bevestigd in Openb. 14:15. **Niemand** weet wanneer dat moment daar zal zijn, dan alleen God de Vader, de Schepper van de hemel en de aarde, mijn Maker.

Ik heb nooit de intentie gehad om in *mijn mijmeringen* **overall** een antwoord op te hebben. En de discussie of een generatie (of geslacht) nu, twintig, veertig, zeventig, tachtig, honderd of honderdttwintig jaar duurt zal mij eigenlijk worst zijn, omdat de kern van de boodschap daar helemaal niet ligt.

De vraag of Jezus Christus vandaag of morgen terugkomt is helemaal niet interessant. De vraag die interessant is of ik klaar ben om Jezus Christus te ontmoeten, wanneer dat ook zijn zal.

De tekst die ik ergens las over de vijgenboom vond ik wel leerzaam: dat wanneer in de Bijbel over de vijgenboom gesproken wordt, dat daarmee het volk Israël bedoeld wordt.

Ik ben het hiermee eens omdat Jezus Christus hier tegen Joden spreekt. De schrijver Mattheüs heeft zijn evangelie ook op schrift heeft gesteld voor de Joden. Dit in tegenstelling tot Markus, die voor de Grieken heeft geschreven, Lukas, die voor de Romeinen heeft geschreven en Johannes die voor de heidenen heeft geschreven.

Dus wat Jezus Christus hier zegt is: kijk naar het volk Israël. Wanneer dit volk tot bloei komt, zijn bladeren gaan uitspruiten, zijn takken zacht worden, dan weet u dat de zomer voorbij is. Met andere woorden: dan weet je dat Ik aanstaande ben.

----- ... -----

Wat wil ik hiermee zeggen?

Dat ik moet kijken naar het volk Israël. Naar het ontstaan van het volk Israël en hoe het geleefd heeft. Wat er gebeurd is met dit volk Israël en wat er gebeuren zal met dit volk.

God Almachtig heeft Zich dit volk ten eigendom gemaakt. En daar is een reden voor! Een reden die het welzijn van **alle** mensen betreft!

Het volk Israël (het twee-stammenrijk (de Messiasbelijdende Joden) **én** de nakomelingen van het tien-stammenrijk (de wedergeboren Christenen)) zijn de eerstelingen en de ambassadeurs zijn van het Koninkrijk der hemelen. (zie ook pag. 12-18).

Dat het volk Israël hier op aarde is om de wereld voor te bereiden op de komst van Koninkrijk van God Almachtig hier op aarde. Om de uiteindelijk de **hele** wereldbevolking voor te bereiden op hun redding en verlossing **in** Jezus Christus.

Ik zie in de bovennatuurlijke oprichting van de staat Israël in 1948 het moment dat de takken van de vijgenboom zacht aan het worden zijn en dat de bladeren aan het uitspruiten zijn.

De oprichting van de staat Israël is de bodem waarop het **hele** volk Israël weer verenigd zal worden. (Hosea 1:11, Zach. 8:7-8). Dus het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk zullen verenigd worden.

Als **dát** gaat gebeuren, zal Jezus Christus snel terugkomen. En dat **dáár** het geslacht ook mee wordt bedoeld, waar Jezus Christus het hier over heeft. **Dát** geslacht, dat **dán** leeft, die generatie, die zal niet voorbijgaan voordat Jezus Christus terug is gekomen op aarde.

Zoals Jezus Christus een aantal omstandigheden opnoemt die eerst moeten gebeuren, is het eind van die omstandigheden in mijn ogen dat de twee Israëlsche volken weer verenigd zullen worden. En dat gaat zeker gebeuren!

In het Bijbelboek Hosea staat veel over Israël en Juda beschreven. Het kost misschien wat studie, maar wat een rijkdom zit er in dat Bijbelboek.

----- ... -----

📖 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

📖 Zach. 8:7-8 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Zie, Ik ga Mijn volk verlossen uit het land waar de zon opkomt en uit het land waar de zon ondergaat. Ik zal hen hierheen brengen, zij zullen midden in Jeruzalem wonen. Zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.

Ben ik bereid, nu, vandaag, zittende achter mijn schrijftafel, om Jezus Christus te ontvangen?

Weet ik wie ik ben in Hem?

Weet ik dat Jezus Christus mijn zonden vergeven heeft?

Weet ik dat ik niets zelf aan te dragen heb om te kunnen zeggen dat ik het waard zou zijn om door Hem aangenomen te worden?

Ben ik bereid?

Als Jezus Christus vanmiddag terugkomt, duik ik dan weg om mij te verstoppen? Of ga ik op Hem af in diep respect en nederigheid, wetende dat ik er niets aan af, of aan toe heb gedaan dat ik bij Hem mag horen?

Dat het bij Hem horen alleen een kwestie van genade is, die door God Almachtig gegeven is?

Al het gespeculeer over het moment wanneer Jezus Christus terug zal komen is totaal ondergeschikt aan die meest belangrijke vraag:

Zijn jij en ik er klaar voor om hem te ontmoeten?

nu?

Hoofdstuk 7.69

Het volgen van Jezus Christus

Aansporing tot waakzaamheid

(Mattheüs 24:36-51, Markus 13:33-36,
Lukas 17:20-37, Lukas 21:34-36)

Veel hoofdstukken uit de Evangelien eindigen met een oproep tot waakzaamheid. Waakzaamheid wanneer Jezus Christus terug zal komen op aarde, of zoals het ook genoemd wordt: dat het Koninkrijk van God Almachtig zal aanbreken.

Het roept niet op tot speculatie. Het is ook geen oproep om te gaan berekenen aan de hand van de geslachten, of aan de hand van de jubeljaren, sabbatsjaren, of wat dan ook, wanneer Jezus Christus terug zou komen op aarde.

Jezus Christus antwoordt Zelf in Lukas 17:21 op een vraag van de Farizeeën dat het Koninkrijk van God Almachtig komt op een niet waarneembare wijze. En dan gaat Hij verder door te zeggen dat het Koninkrijk van God niet hier is of daar is, maar dat het Koninkrijk van God binnen in ons is.

Het gaat er niet om wanneer Jezus Christus terugkomt. Het gaat er om dat ik klaar ben om Hem te ontmoeten. Op elk moment van mijn leven.

Want op het moment dat Jezus Christus verschijnt op de wolken, is er geen tijd van bekering meer. Dan zal duidelijk zijn waarvoor ik gekozen heb. En de optie '*niet kiezen*' is er niet bij.

Ik kan mij niet verschuilen achter de woorden dat ik neutraal wilde blijven en dat ik niet wilde kiezen. Ik kan mij ook niet verschuilen achter een humanistische gedachte of achter mijn '*goede*' daden hier op aarde.

Het is heel simpel: Of ik kies openlijk voor God Almachtig en neem Jezus Christus aan als mijn persoonlijke Redder en Verlosser, of ik heb automatisch gekozen voor satan.

Ik ga er echt wel van uit dat de meeste mensen niet openlijk voor satan gekozen hebben. Maar omdat satan de overheerser van deze wereld is door de zondeval van de eerste mens, en ook door mijn eigen zonden, behoor ik hem automatisch toe.

Dát is de default status van de mens, en dus ook van mij.

 Luk. 17:21 En men zal niet zeggen: Zie hier of zie daar, want, zie, het Koninkrijk van God is binnen in u.

De enige manier om die default status te veranderen is door te kiezen voor Jezus Christus.! Meer smaken zijn er gewoon niet.

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat er niemand is op aarde, onder de aarde of in de hemel die weet wanneer Hij terugkomt op deze aarde. Zelfs Jezus Christus Zelf weet dat niet. Het tijdstip is alleen voorbehouden aan God de Vader. (Openbaring 14:14-20).

Openbaring 14:14-20 *En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel.*

En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden.

En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid.

En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, en ook hij had een scherpe sikkel.

En weer een andere engel kwam bij het altaar vandaan, en die had macht over het vuur. En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had, en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp.

En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God.

En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad, en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver.

----- ... -----

Jezus Christus maakt een vergelijking dat Zijn wederkomst hier op aarde hetzelfde zal zijn als de zondvloed ten tijde van Noach. (Gen. 7).

Noach kreeg van God Almachtig de opdracht om een ark te bouwen (Gen. 6:14) omdat God alles wat ademde zou vernietigen op aarde (Gen. 6:13).

De mensen uit Noach's omgeving hebben die boodschap gehoord, maar ook gezien. Want Noach begint met bouwen; en het was waarachtig geen klein bootje dat hij bouwde.

Gen.6:13-14 *Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten. Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en hem van binnen en van buiten met pek bestrijken*

Maar in plaats dat de mensen naar hem luisterden en zich bekeerden tot God Almachtig, bespotten ze hem en weigerden zij om zich tot God te bekeren.

Toen de ark klaar was moesten Noach, zijn vrouw en zijn zonen, Sem, Cham en Jafeth met hun vrouwen de ark binnengaan. En **GOD SLOOT DE ARK ZELF TOE**. (Gen. 7:16).

Wat dit voor Noach en de zijnen betekend heeft, heb ik geprobeerd onder woorden te brengen in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis. Maar dat moet enorm zijn geweest.

----- ... -----

Of wat te denken van Lot op de dag dat hij wegging uit Sodom, na die verschrikkelijke gebeurtenissen die in hoofdstuk 19 van het Bijbelboek Genesis beschreven zijn.

Heel de stad Sodom heeft schuld aan zijn verwoesting. Heel de bevolking van Sodom dacht dat het zelf in-control was door eigen normen en waarden te stellen in immoraliteit, geweld en bedrog.

Maar ineens is daar de verwoesting, de zwavel en het vuur.

----- ... -----

Zo zal het ook zijn bij de wederkomst van Jezus Christus.

Wat een verdriet zal dat zijn, wat een paniek, wat een chaos.

Maar God Almachtig heeft vaak genoeg gewaarschuwd. Duizenden jaren lang, opnieuw en opnieuw.

In hoofdstuk 24 van het Mattheüs Evangelie staat heel duidelijk beschreven wat de omstandigheden zullen zijn van die tijd. Signalen waaraan de mensen kunnen herkennen wat er te gebeuren staat.

Maar net als in de tijd van Noach zullen de mensen het naast zich neerleggen.

En dan is het moment daar. En eerlijk gezegd moet ik er ook niet aan denken. Familie, vrienden, kennissen, geliefden en wie nog allemaal meer zullen in één ogenblik beseffen dat zij **geen** keuze hebben gemaakt voor Jezus Christus. De blik die dan in hun ogen zal verschijnen, het hulpgeroep.

 Gen. 7:16 En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

Maar niemand kan hen dan nog helpen. Zij hebben zelf gekozen. Zij hebben voor zich zichzelf een helse periode gecreëerd waarin zij satan in al zijn monsterlijkheid zullen ontmoeten, en naar hem zullen moeten luisteren! (bijvoorbeeld Job 2:7)

Een verschrikkelijke periode zal dat wezen waar de Bijbel genoeg over zegt.

----- ... -----

Toch is het niet mijn bedoeling om mensen op basis van angst over de streep te trekken om Jezus Christus aan te nemen, als ik dat al zou kunnen. Alleen de Heilige Geest kan mensen overtuigen om Jezus Christus aan te nemen (Joh. 16:8).

Ik geloof dat het verschil tussen Christenen in zijn algemeenheid en wedergeboren Christenen is, dat de wedergeboren Christenen in Jezus Christus geloven, Hem aannemen **uit liefde voor God**, omdat zij als geen ander weten welke zonden zijzelf hebben gedaan en dat die zonden maar één doel hebben: de dood.

Ik geloof dat wedergeboren Christenen overtuigd zijn van hun zondaar zijn en dat zij niet kunnen leven zonder de genade in Jezus Christus, dat zij het verschil kennen tussen spijt en berouw.

Dat het er niet om gaat wat ik mijzelf heb aangedaan door te zondigen, dat ik er last van hebt, want dat is spijt.

Berouw zegt dat ik verdriet heb om wat ik die ander aangedaan heb. Om wat ik God Almachtig aangedaan heb.

Er is een eenvoudige manier om dit te testen met wie ik van doen heb. Zestig procent van de Nederlanders zegt Christen te zijn, maar hoevelen accepteren het dat zij **zondaars** zijn; dat zij het eigenlijk verdienen om dood te zijn?

Hoeveel van die Christenen in naam erkennen dat er **geen** andere manier van Leven is dan de Goddelijke manier, en hebben hun leven daar ook naar ingericht?

Hoeveel Christenen in naam staan met één been in de wereld en willen met één been bij God Almachtig zijn? (Openb. 3:14-16). De toekomst zal het duidelijk maken.

God Almachtig wil geen volgelingen die Hem uit angst volgen. Uit angst voor straf omdat God zo een wrede dictator zou zijn. God is niet alleen Rechter, Hij is bovenal een liefhebbende Vader waar geen aardse vader (of moeder) aan kan tippen.

----- ... -----

Job 2:7 Toen ging de satan weg van het aangezicht van de HEERE en hij trof Job met vreselijke zweren van zijn voetzool af tot aan zijn schedel

Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel.

Openb. 3:14-16 En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea : Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Wat moeten wedergeboren Christenen doen, om de mensen op deze wereld te laten zien dat zij Jezus Christus aan moeten nemen?

Satan die zulk een groot werk heeft gedaan door alles wat van God Almachtig en Jezus Christus komt besmet te verklaren. De leugen is zó groot dat de mensen satan eerder geloven dan God omdat satan alle vleselijke middelen gebruikt om de mensen te verleiden.

Geld, rijkdom, mooie vrouwen en mannen, onzedelijkheid, macht, immoraliteit, maar ook ziekte, verdriet, dood. Maar bovenal heeft satan de mens doen geloven dat de mens zelf god is en dat de mens zelf zijn leven kan invullen en kan bepalen.

En God Almachtig laat het in Zijn liefde toe, in groot verdriet, maar Hij laat het toe! De mens **MOET** niet in God geloven, de mens **MAG** in God geloven, en dat geloven moet gebaseerd zijn op LIEFDE en niet op angst.

Wedergeboren Christenen MOGEN **dat** laten zien. Zoals Jozef in het Bijbelboek Genesis liet zien aan Potifar en Potifera dat God Almachtig goed was (Gen. 39:4-5). Zoals hij in de gevangenis aan de baas liet zien dat God goed was (Gen. 39:21-23). Zoals hij zelfs Farao liet zien dat God goed was (Gen. 41:39-40).

Daarop zei de farao tegen Jozef: Aangezien God Almachtig u dit alles heeft bekendgemaakt, is er niemand zo verstandig en wijs als u.

In een tijd dat woorden schijnbaar averechts werken als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat, kan ik alleen door mijn levenswandel laten zien wie God Almachtig in mijn leven is. En dat Die God dat ook in het leven van die ander wil zijn.

Er is niemand die precies weet wanneer Jezus Christus op aarde terugkeert. Maar als dat gebeurt dan zullen twee mensen op het veld aan het werk zijn, de ene zal aangenomen worden door Jezus Christus, de ander niet. Er zullen twee vrouwen aan het malen van graan bezig zijn, de ene wordt aangenomen, de ander wordt achtergelaten.

Dus: Ik moet waakzaam zijn. Ik moet naar de omstandigheden kijken en mijn levenshuis op orde brengen. Dat is dat ik mijn levenshuis voorzie van degelijk hang en sluitwerk en sloten zodat de boze niet bij mij kan inbreken.

Want let wel: als ik zou weten **wanneer** de inbreker zou komen zou ik mijn maatregelen hebben genomen. Niet dan ?

----- ... -----

Gen. 39:4-5 vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. Potifar stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand. En het gebeurde vanaf het moment dat hij hem over zijn huis en alles wat hij had, had aangesteld, dat de HEERE het huis van de Egypte naar omwille van Jozef zegende. Ja, de zegen van de HEERE rustte op alles wat hij bezat, zowel in het huis als op het land.

Gen. 31:21-23 Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al het werk wat men daar deed, deed hij. Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding meer om van wat in zijn hand was, omdat de HEERE met hem was. Alles wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen.

Gen. 41:39-40 U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u.

Overigens vind ik de theorie die veel mensen aanhangen dat Christenen net als Jezus Christus in Zijn hemelvaart van Hand. 1:9 de wolken ingaan, Hem tegemoet zullen gaan, ook speculatie. Waar zouden die Christenen dan heen gaan?

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Ik geloof dat Jezus Christus hier op aarde zal terugkomen, op dezelfde wijze als Hij naar de hemel is gegaan. Maar dat wij mensen dezelfde weg de wolken in zullen gaan?

Dat zou er op duiden dat de nieuwe hemel en aarde een plek elders zijn, en daar heb ik wel moeite mee.

Ik geloof dat de nieuwe hemel en aarde verenigd zullen worden op deze aarde.

Wat heeft het anders voor zin om voorzichtig te zijn met deze aarde? Dan kunnen we net zo goed doen en laten wat we willen, want deze aarde gaat toch naar de knoppen.

Ik geloof dat niet. Net zoals het paradijs uit Gen. 1 en 2 hier op deze aarde waren zal de nieuwe hemel en de nieuwe aarde verenigd op deze aarde hun plaats vinden, waarbij ze nog mooier en glansrijker zullen zijn dan het paradijs dat ons beschreven is in Gen. 1 en 2.

----- ... -----

De vrouwen die samen malen waar Jezus Christus over spreekt en de mensen die op de akker aan het werk zijn uit de Evangeliën, worden niet opgenomen maar aangenomen.

Het is niet zo dat één van beiden de lucht in gaat, Jezus Christus tegemoet.

De één zal weten dat hij bij Jezus Christus hoort en de ander weet dat hij niet aangenomen zal worden.

Maar wat er dan precies gebeurt, waar de wedergeboren Christenen heen zullen gaan? Het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel zal nederdalen? Ik weet het niet.

Ik weet alleen dat de wedergeboren Christenen, de uitverkorenen, de geroepenen, de eerstelingen, de ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig zijn, God's uitverkoren volk Israël; dat zij verzameld zullen worden en gescheiden zullen worden van hen die Jezus Christus **NIET** hebben aangenomen. En dat zij een nieuwe taak van God Almachtig zullen krijgen die er op gericht zal zijn om de niet-uitverkorenen te onderwijzen, Goddelijk te onderwijzen, zodat zij ook op een gegeven moment Jezus Christus zullen aannemen als hun Redder en Verlosser.

Hoe kom ik bij bovenstaande bewering?

Heel kort gezegd om de volgende redenen :

- God Almachtig heeft de mensen geschapen, en Hij heeft een welbehagen in de mensen. (Lukas 2:14) In alle mensen. Niet in hun gedrag, maar wel als mens zijnde;
- God Almachtig heeft voor de grondlegging van de wereld al bepaald wie uitverkoren zouden zijn en wie niet. (Ef. 1:4, I Petr. 2:9);
- God Almachtig heeft de uitverkorenen al voor de grondlegging van de wereld de gift, het cadeau van het geloof gegeven. (Ef. 2:8-9);
- God Almachtig heeft aan Abram in Gen. 12:3 al gezegd dat in hem **alle volken** gezegend zouden gaan worden. Alle volken, dus niet alleen het volk Israël;
- God Almachtig heeft Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk laten gaan om de ongelovigen uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. Met welke reden? Opdat zij ook tot bekering zouden komen. 1 Petr. 3:18-19;
- In Fil. 2:10 staat beschreven dat eens **alle** tong zou belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is en dat eens **elke** knie zich zou buigen voor God de Almachtige in Jezus Christus

Fil. 2:10-11 *opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.*

Misschien zullen velen hun wenkbrauwen fronsen als ik dit schrijf. Maar ik geloof dat de mensen die Jezus Christus hier op aarde niet zullen aannemen, dat zij in een *helse* periode terechtkomen, die zij zichzelf maken door Jezus Christus af te wijzen.

Als zij eenmaal een persoonlijke ontmoeting hebben gehad met Jezus Christus, dan zal er geen twijfel meer zijn. En dan zullen ook zij hun knieën buigen. Niet omdat de omstandigheden waar zij op dat moment in zijn zo hels zijn.

Zij zullen tot in het diepst van hun genen overtuigd raken van hun eigen '*zondaar zijn*'. Zij zullen overtuigd raken van de rechtvaardigheid van hun '*straf*' die zij op dat moment ondergaan. Maar ook zullen zij overtuigd zijn van de liefde van God Almachtig en van de genade die God heeft gegeven door Jezus Christus naar deze wereld te sturen. En dat het geloof **in** Jezus Christus een einde zal maken aan hun *helse* periode. Waardoor zij als geen ander zullen weten dat het gaat om dienend leiding geven en niet om overheersen.

----- ... -----

Luk. 2:14 *Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen*

Ef. 1:4 *omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde*

I Petr. 2:9 *Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht*

Ef. 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.*

Gen. 12:2-3 *Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden*

I Petr. 3:19-20 *door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige - dat is acht - mensen behouden werden door het water heen.*

In Matt. 24:45 wordt de Christen die zich bekeerd heeft tot Jezus Christus vergeleken met een verstandige leidinggevende werknemer, die eerlijk en goed omgaat met zijn personeel. Die zelf hard meewerkt, die het goed voor heeft voor zijn werknemers en niet zelf gaat drinken en eten als zijn baas weg is, of de werknemers gaat uitschelden of slaan.

Het grote gebod was en is: *Heb God lief boven alles en je naaste als jezelf.* (Matt. 22:36-38). *Alles wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet.* (Matt. 7:12, Lukas 6:31)

Dát is wat Jezus Christus mij geleerd heeft. Ik ben niet méér of minder dan een ander, er is immers geen aanzien des persoons. Ik heb net zo goed veel zwakke punten en onhebbelijkheden, als iedereen. Ik heb ook veel goede eigenschappen, ook zoals iedereen. Het *dienend leidinggeven* betekent dat ik met de ander op stap ga, ondersteun, helpt, er voor hem of haar is.

----- ... -----

De mensen die Jezus Christus afwijzen zullen dit berouwen. Jezus Christus zegt in Matt. 24:51 dat Hij deze persoon in stukken zal houwen, dat deze persoon zijn tanden zal knarsen en zal jammeren.

Als ik het bovenstaande schrijf; dat er eens een tijd zal zijn dat **iedereen** zijn knie zal buigen voor Jezus Christus, en **iedere** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is; dan wil ik wel het volgende ter overweging meegeven:

Toen Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk ging, naar de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach, om hen het Evangelie te brengen, toen was de zondvloed wel 2.500 jaar daarvóór. Een *helse* periode van 2.500 jaar voor die mensen. Dat is *de hel*, verschrikkelijk!

Het voorgaande schrijf ik alleen maar op voor diegenen die mij willen aanklagen dat ik de '*alverzoeningsleer*' aanhang.

Leuke '*alverzoeningsleer*' is dat, wanneer ik 2.500 jaar lang gepijnigd en gemarteld wordt in het vuur van de '*hel*'

Daarbij geef ik ter overweging dat wanneer de engelen in de hemel buiten zinnen van vreugde zijn, wanneer één mens zich bekeert tot God de Almachtige **in** Jezus Christus, het toch wel wrang is dat er Christenen zijn die het woord '*alverzoeningsleer*' als een vloek uitspreken. Alsof deze christenen één haar beter zijn dan die mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen.

☞ Matt. 24:45 *Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die zijn heer over zijn personeel aangesteld heeft om hun het voedsel op de juiste tijd te geven?*

☞ Matt. 22:36-39 *Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.*

☞ Matt. 7:12 *Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo, want dat is de Wet en de Profeten.*

☞ Luk. 6:31 *En zoals u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo.*

Het gaat om die liefdevolle oproep van God Almachtig: *'Keer je om, keer je naar Mij toe, en Ik zal je over al Mijn bezittingen aanstellen. Het zal je goed gaan bij Mij. Alsjeblieft, kom!'*

----- ... -----

Lukas doet nog een dringende oproep om alert te wezen, om niet bezwaard te zijn door roes of dronkenschap of door de zorgen van alledag. De dag des Heren, de wederkomst van Jezus Christus zal komen als een strik over allen die op het aardoppervlak wonen.

Waak dan ten alle tijde en bidt dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.

Vandaag de dag, de omstandigheden overziende (zoverre als ik dit kan), de wereld overziende in al haar pracht en praal, maar ook in al haar verval en immoraliteit; is het gebed dat Lukas beschrijft in de laatste verzen van het Bijbelgedeelte *'waakzaamheid'* meer dan noodzakelijk.

Het is meer dan noodzakelijk dat ik mij naar God Almachtig toekeer, zijn waarschuwingen ter harte neem en mijn zonden belijdt voor die almachtige God. Want ook ik zondig; en ik zondig veel, elke dag.

----- ... -----

Here God, laat mij zijn zoals U wilt dat ik zijn zal. Vergeef mij al mijn dagelijkse zorgen, vergeef mij mijn gedachten, mijn lusten, mijn verlangens die niet van U zijn. Vergeef mij mijn woorden en daden die niet van U zijn. Maak mij rein voor U, witter dan de sneeuw zodat ik kan bestaan voor U Jezus Christus.

Heer, ik kan niet anders dan mijn knieën voor U buigen en zeggen: ik ben de Uwe Heer, met heel mijn wezen. En voor de dagen dat de wederkomst van Jezus Christus nog op zich laat wachten; houdt mij vast en bewaar mij en laat mij zijn als U. Laat mij zijn als een richtingaanwijzer, een waardig ambassadeur van Uw Koninkrijk, een licht op de kandelaar, een zoutend zout.

Heer, ik wil en zal roemen in U Jezus Christus alleen, niet in mij zelf, niet in anderen, maar alleen op U God en Vader in Jezus Christus. U verheerlijkende.

Amen.

Hoofdstuk 7.70

Het volgen van Jezus Christus

Het laatste oordeel

(Mattheüs 25:31-46)

In Mattheüs 25:31-46 spreekt Jezus Christus Zijn laatste woorden in betrekkelijke vrijheid. Vanaf dit hoofdstuk zal Hij in Jeruzalem de confrontatie aangaan met satan hemzelf. En Hij zal door de mensen **in wie** satan werkt aan het kruis worden genageld nadat Hij eerst op verschrikkelijke wijze gemarteld is.

Jezus Christus zal als mens moeten sterven aan het kruis van Golgotha om satan definitief van repliek te kunnen dienen. In Zijn sterven en Zijn opstanding uit de dood worden de rollen omgedraaid. Satan zal openlijk ten toon worden gesteld en iedereen zal zien wie hij werkelijk is. Maar ook iedereen zal zien wie Jezus Christus werkelijk is, in al Zijn heerlijkheid.

----- ... -----

Nadat Jezus Christus gesproken heeft over de tekenen die het eind der tijden aankondigen, heeft Hij nog in twee gelijkenissen klip en klaar duidelijk gemaakt voor wie het Koninkrijk der hemelen is. En wat de deur naar dat Koninkrijk der hemelen toe is.

Dit heeft Hij duidelijk gemaakt in de gelijkenis van *'de wijze en de dwaze meisjes'* waarin de kern van het verhaal was dat ik gevuld moet zijn met de Heilige Geest en als zodanig dus verbonden ben met God de Vader om het Koninkrijk der hemelen überhaupt binnen te komen.

En in de gelijkenis van *'de talenten'* benoemt Jezus Christus het belang van het werkzaam zijn **MET** het lichaam en de geest die ik van God Almachtig gekregen heb. Mijn beperktheid mag en kan geen excuus zijn om mijn gaven en talenten in de grond te stoppen.

----- ... -----

Maar nu geeft Jezus Christus aan wat er gaat gebeuren wanneer ik in het Koninkrijk van God Almachtig ben aangekomen.

Het eerste dat Jezus Christus beschrijft is hoe Hijzelf zichtbaar zal wezen. In al Zijn heerlijkheid. En al de heilige engelen van God Almachtig zijn bij Hem.

Wat zal dit een openbaring zijn, letterlijk; en ik denk dat ik net als Johannes niet op mijn voeten zou kunnen blijven staan wanneer ik Hem zó geopenbaard zal zien (Openb. 1:17). Enerzijds uit diepe dankbaarheid voor wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan, anderzijds uit het diepe respect dat het God Almachtig Zelf is Die in Mensengedaante zichtbaar wordt.

Niemand heeft God Almachtig Zelf ooit iemand gezien en niemand zal Hem ook te zien krijgen (Ex. 33:20). Maar **in** Jezus Christus in al Zijn heerlijkheid zal ik God de Vader wél kunnen zien. (Joh. 14:9).

En dan zegt Jezus Christus hier in dit Bijbelgedeelte dat **ALLE** volken bij Hem gebracht zullen worden. Let op! **Alle** volken van deze wereld.

Niet alleen Israëlieten, maar ook de Nederlanders, de Amerikanen, de Australiërs en de Oostenrijkers of de Zuid Afrikanen, de Eskimo's of Japanners en noem maar op. En Hij zal deze volken scheiden als schapen van de bokken, waarbij ik geloof dat niet een heel volk aangenomen zal worden of afgescheiden zal worden. Want het geloof in Jezus Christus is niet een aangelegenheid van een heel volk maar van ieder persoonlijk.

Het zal niet zo zijn dat wanneer bijvoorbeeld een regering God Almachtig afwijst dat alle gelovige inwoners van dat land dan ook door Jezus Christus afgescheiden zullen worden. Daarvoor zijn er te veel verhalen in de Bijbel die dat tegenspreken. Neem bijvoorbeeld de smeekbede van Abraham over de inwoners van Sodom en Gomorra in Gen. 18.

Maar grosso modo zal het wel zo zijn dat wanneer bijvoorbeeld een Islamitisch land of een Boeddhistisch land Jezus Christus als Redder en Verlosser en als Zoon van God Almachtig afwijst, dat de (meeste) inwoners van zo een land Hem dus ook niet zullen aannemen. Enerzijds misschien uit onwetendheid, anderzijds uit gehoorzaamheid (of angst) voor hun regering,

----- ... -----

Stel eens voor: Een volk dat Jezus Christus **NIET** heeft aangenomen verschijnt voor Zijn troon. En ieder persoon ziet Zijn heiligheid en Zijn heerlijkheid.

Volgens mij hoeft Jezus Christus helemaal geen woorden te gebruiken om uit te leggen wie Hij is. Volgens mij zakken de inwoners van zo een volk in diepe schaamte neer en zullen in paniek Hem aanbidden en smeken hen niet over te geven aan satan.

Openb. 1:17 En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste,

Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

Joh. 14:9 Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien?

Lijkt dit weer niet heel erg op het verhaal van Noach uit Gen. 7?

God Almachtig had Noach opgedragen de ark te bouwen en al de inwoners van dat land konden zien dat Noach de ark bouwde. Maar zij lachten hem uit en bespotten hem.

Totdat de watersnood kwam en Noach met zijn vrouw en met zijn zonen, Sem, Cham en Jafeth de ark binnengingen. **En GOD ZELF DE DEUR SLOOT** van de Ark. (Gen. 7:16).

Wat een paniek, wat een geschreeuw van mensen die hun ondergang onder ogen zagen. Van mensen die op dat moment wisten dat zij gingen sterven en dat zij (hun geest) in een door hen zelf gemaakte **hel** aanbeland zouden. Een **hel** waar het tandengeknars hoorbaar zou zijn en waar de hitte van het vuur hun botten zou verteren jarenlang en misschien wel eeuwen lang.

Hoe lang?

Het enige wat ik daarover lees is in I Petr. 3:18-19, dat Jezus Christus **na** Zijn opstanding naar het dodenrijk ging om daar de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

Hoe lang hebben deze geesten in het dodenrijk moeten blijven?

Als ik weet dat de zondvloed zo een 2.349 voor Christus heeft plaatsgevonden en tel daar de levensjaren van Jezus Christus bij op (drie en dertig) dan praat ik dus over een kleine vierentwintighonderd jaar.

Oftewel: die periode van tandengeknars, van de hitte van het vuur, van de poel van zwavel en duisternis heeft 2.400 jaar geduurd vóórdát Jezus Christus Zelf naar hen toeging om hen het Evangelie te verkondigen.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, in al Zijn heerlijkheid, in al Zijn Heiligheid, dat er **niemand** is die dan zijn knieën **niet** zal buigen voor Hem. En dat er geen tong zal zijn die **niet** zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is en de Koning der koningen.

Als ik dan die 2.400 jaar door trek naar de dag van vandaag dan zouden de Joden uit de tijd dat Jezus Christus op aarde rondwandelde en die Hem afgewezen hebben nu nog steeds in het dodenrijk zijn!

Gen. 7:16 En die kwamen, kwamen als mannelijk en vrouwelijk, van alle vlees, zoals God hem geboden had. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Dus als er iemand is, die zegt dat dit de leer van de *alverzoening* is dan moet ik hem toch aanvullen met de woorden dat 2.400 jaar in gevangenschap onder de omstandigheden die ik hiervoor geschetst heb nu niet bepaald het beeld is wat ik bij de leer van de *alverzoening* voor ogen heb.

Maar ook al denk ik dat wel; ook al voel ik iets van kriebeligheid en boosheid in mij opkomen omdat er **uiteindelijk** redding zal zijn voor de **hele** wereld; dus ook voor die mensen die de verschrikkelijkste dingen gedaan hebben; voor mensen die God Almachtig bespot en afgewezen hebben; dan hoop ik dat ik mij voor ogen houd welke verschrikkelijke straf zij moeten ondergaan.

Maar mijn liefhebbende God en Vader heeft niet alleen mij op het oog, maar **alle** mensen. Want in Fil. 2:10-11 staat heel duidelijk dat eens **alle** mensen hun knieën zullen buigen en dat eens **alle** mensen met hun mond zullen belijden dat Jezus Christus Heer is. Zowel die mensen die in de hemel zijn, als die mensen die op de aarde zijn alsook die mensen die onder de aarde zijn. Wanneer dit 'eens' ook zal wezen.

Daarbij past het bovenstaande ook helemaal bij wat Paulus in Ef. 2:8-9 schrijft dat ik het geloof heb ontvangen als een cadeau, als een gift. En dat de reden waarom ik dat geloof wel heb ontvangen en mijn buurman bijvoorbeeld niet, bij God Almachtig ligt en alleen bij God ligt. Dat er niets, maar dan ook helemaal niets is waarop ik zouden kunnen roemen omdat God dit voor de grondlegging der wereld al zo besloten had.(Ef. 1:4)

----- ... -----

Wie zijn dan die mensen en die volken die God Almachtig wél aangenomen hebben?

Uit het Bijbelboek Genesis kan ik lezen dat Israël het uitverkoren volk van God is. God heeft Zich dit volk ten eigendom gemaakt (Ps. 135:4)

Direct na de zondeval en de verwijdering van de mens uit het paradijs is God Almachtig al begonnen met het bouwen van Zijn uitverkoren volk.

Abraham, Izaäk, Jacob; geen van allen mensen zonder zonden; geen van allen mensen met een smetteloos leven. Mensen zoals ik; vol met goede eigenschappen, maar ook vol onhebbelijkheden.

Jakob wordt door God Almachtig voor het eerst Israël genoemd (Gen. 32:28), maar het zijn de zonen van Jakob die het volk Israël vormen.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde

📖 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

📖 Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen

En ook hier weer; het volk Israël kenmerkte zich niet door zondeloosheid of een heilig leven. God Almachtig heeft dit alles zo beslist. Het volk Israël waarvan God zegt dat dit tot in alle eeuwen herkenbaar zal zijn.

Ik heb hierover uitgebreid geschreven bij het Bijbelgedeelte 'aansporing tot waakzaamheid'. Waarbij ik tot de conclusie kom dat ik geloof dat de wedergeboren Christenen van alle tijden het nageslacht is van het tien-stammenrijk Israël. Dat **zij** dus behoren tot het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom gemaakt heeft. Omdat zij God aanbidden **in** Jezus Christus én omdat zij een grote voorliefde hebben voor Zijn volk Israël. Het herenigde volk Israël.

----- ... -----

Maar om terug te gaan naar de woorden van Jezus Christus in Matt. 25:31-45. De volken, alle volken zullen dus voor Jezus Christus verschijnen en alle volken zullen Hem zien in al Zijn heerlijkheid. Met Zijn heilige engelen om Zich heen en zittende op de troon van Zijn heerlijkheid.

Jezus Christus zal een scheiding aanbrengen tussen de volken die Hem aangenomen hebben als Redder en Verlosser en deze zullen aan de rechterhand van Hem komen te staan. De andere volken zullen al jammerend, klagend, huilend, schaamtevol en boos, aan Zijn linkerhand worden opgesteld.

En Jezus Christus zal hen de vraag voorleggen (zowel aan de volken ter rechterzijde van Hem, als de volken aan de linkerzijde van Hem) wat zij gedaan hebben voor hun medemens.

Want Hij zegt toch Zelf in Matt. 22:37-39 dat het grote gebod is om God Almachtig lief te hebben boven alles, maar dat het tweede gebod gelijk is aan het eerste gebod en dat wij onze medemens moeten liefhebben?

Is dát ook niet de core-business van de kerken en gemeenten van deze en van alle tijden?

Wanneer heb ik iemand in nood eten gegeven? Drinken gegeven en kleren gegeven toen hij het koud had? Wanneer was ik bij die zieke persoon, of die persoon die in de gevangenis zat?

Jezus Christus is heel duidelijk; Hij zegt dat wanneer ik **dit** gedaan heb in mijn leven (dus ook de kerken en gemeenten!), dat wanneer ik zó met mijn naast ben omgegaan, dat ik niet alleen die mens geholpen heb, maar dat ik Jezus Christus Zelf geholpen heb.

Ik heb in die arme persoon Jezus Christus eten gegeven, drinken en kleding gegeven; aandacht bij ziekte en gevangenschap!

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Hier komen dus die twee geboden bij elkaar waar Jezus Christus over spreekt in Matt. 22 En als ik mij daar **niet** in kan vinden, of de mensen die zich daar **niet** in hebben kunnen vinden tijdens hun leven hier op aarde; die zullen straks dan staan aan de linkerhand van Jezus Christus en zij zullen een periode van ongekende pijn, verdriet, zorg binnengaan.

----- ... -----

Wat heeft het aardse leven te maken met het leven hiernamaals?
ALLES!

***In dit aardse leven bepaal ik, en niemand anders,
waar ik straks zult zijn.***

En regeringsleiders van welk land dan ook die hun inwoners van God Almachtig afgehouden hebben, maar ook kerken en gemeenten die hun volgelingen van de core-business afgehouden hebben, zullen volledig verantwoordelijk worden gesteld voor wat zij gedaan hebben.

Ik geloof dat het beter zou zijn geweest dat zij een molensteen om hun nek hadden gehad en in de zee geworpen zouden zijn (Matt. 18:6), dan het leven dat hun nu voor de boeg staat.

----- ... -----

Laat dit thema van Jezus Christus, wat getiteld is als '*het laatste oordeel*' geen angst inboezemen. Maar laat de liefde van God Almachtig hierin doorklinken.

God Almachtig straft op dit moment nog niet, Hij waarschuwt.

Laat de oogkleppen van je afgenomen worden,
laat de proppen uit je oren gehaald worden,

zodat je zicht mag krijgen op de reden van jouw bestaan hier op aarde

Jij kiest:

de eeuwige straf?
of het eeuwige leven?

📖 Matt. 18:6 Maar wie een van deze kleinen, die in Mij geloven, doet struikelen, het zou beter voor hem geweest zijn dat een molensteen aan zijn hals gehangen was en hij in de diepte van de zee gezonken was.

Hoofdstuk 7.71

Het volgen van Jezus Christus

Heer en knecht

(Lukas 17: 7-10)

Laten ik reëel zijn en het verstand dat ik heb gekregen ook even nuchter gebruiken.

Natuurlijk is het waar dat God Almachtig liefde is. Natuurlijk is het waar dat God Zijn armen heeft uitgestrekt naar iedereen, naar elk mens, dus ook naar mij. Maar laat ik nu eens de vergelijking maken tussen God als Ouder en ik als ouder. Hoe ga ik met mijn kinderen om?

Laat ik alles toe wat mijn kind doet?

Als mijn kind bovenop de tafel klimt, zeg ik er toch ook iets van?

Mijn kind geef ik toch ook niet alles te eten waar deze om vraagt?

En als mijn kind leert fietsen vertel ik hem toch ook eerst iets over de verkeersregels?

Sterker nog; de regering houdt mij verantwoordelijk als ik **niet** op gepaste wijze voor mijn kinderen zorg. En terecht!

Maar als God Almachtig op dezelfde wijze met de mens omgaat krijgt Hij de wind van voren. Dan is Hij onrechtvaardig, gemeen, een dictator en noem maar op. Het gaat zelfs zover dat velen God afwijzen en niets meer met Hem te maken willen hebben?

De vraag is of dit allemaal terecht is, en of ik mij niet vaak als ontevreden kind gedraag die stampvoetend door het huis loopt wanneer ik mijn zin niet krijg.

Hoe vaak hoor ik een ontevreden kind niet zeggen: *'ik mag ook nooit iets!'*

Is dit niet hetzelfde als die ontevreden mens die God beschuldigd van allerlei *'moetens en niet mogens'*, van *'geboden en verboden'*, en van nog veel meer?

----- ... -----

Daar gaat het in dit Bijbelgedeelte '*Heer en knecht*' ook over. Want als ik mijn kind een opdracht geef en het kind gehoorzaamt; krijgt deze dan altijd een beloning?

Is het niet heel normaal dat een kind **leert** om te gehoorzamen? En dat gehoorzaamheid een normale eigenschap is die echt niet altijd beloond hoeft te worden.

Jezus Christus gebruikt het voorbeeld van een werknemer die zijn plicht heeft gedaan. Nodigt de werkgever deze werknemer dan elke dag uit om uit dankbaarheid samen met hem te gaan dineren?

Ik denk het toch niet. Er is een werkgever en er is een werknemer. Deze werknemer moet gewoon zijn werk doen.

En ja, natuurlijk mag er dankbaarheid zijn bij de werkgever. En natuurlijk mag de werknemer ook wel eens een schouderklopje hebben. En natuurlijk is de werknemer zijn loon waard. En natuurlijk mag er ook wel eens sprake zijn van een bonus uit dankbaarheid.

Maar moet dit elke dag opnieuw gebeuren?

Ik denk het toch van niet.

Ik geloof dat geestelijke gehoorzaamheid aan God, mijn Vader, op hetzelfde niveau ligt. Ik ben immers naar Gods Beeld geschapen (Gen. 1:26). Zou dan wat ik mijn kinderen leer niet hetzelfde zijn als dat God Almachtig mij als Zijn kind leert?

----- ... -----

Kijk nog even naar mijn status **voordat** ik Jezus Christus aannam als mijn persoonlijke Herder en Heiland.

Ik was het die zondigde!

Ik had mij afgekeerd van God Almachtig en niet andersom!

Mij status was door mijn zondige leven: dood. Want door overtreding van één der wet is de overtreding van de gehele wet in beeld gekomen (Jak.2:10). En op overtreding van de wet staat maar één straf; en dat is de dood.(Rom. 6:23).

Daarom zegt Jezus Christus ook in dit Bijbelgedeelte dat ik als een onnutte slaaf was.

Ik ben pas een waardevolle slaaf geworden op het moment dat ik mij bekeerde; dat ik mijn aangezicht toekeerde naar God de Vader.

 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Dat ik God Almachtig in Jezus Christus mijn zonden beleet en daardoor Zijn genade ontving door de verlossing **in** Jezus Christus aan te nemen.

Dit is geen zweverig verhaal, of hoe je het ook noemen wil. Dit is een nuchter verhaal.

Zoals ik mijn kinderen opvoed, met corrigeren en belonen; zo doet God Almachtig niet anders. En als het mijn kind een keer niet past? Wat doe ik dan met zo een kind?

God Almachtig houdt van jou en mij. Dat is onvoorwaardelijk. En zelfs in het corrigeren, in het belonen en in het waarschuwen. Maar zelfs in het eventueel straffen wordt niets afgedaan van die liefde.

Als ik mijn kind moet corrigeren omdat het niet gehoorzaamde; betekent dat toch niet dat mijn liefde voor dat kind minder is?

Hoofdstuk 7.72

Het volgen van Jezus Christus

De tien melaatsen

(Lukas 17: 11-19)

Jezus Christus had de streek waar Hij woonde (Galilea, aan de noordkant van het meer van Galilea) verlaten en was op weg naar Jeruzalem.

De afstand van Kapernaüm naar Jeruzalem was ongeveer 194 kilometer. Dus het was een reis van meerdere dagen. En de kortste weg was door Samaria, het land van de Samaritanen. Maar dit was een zeer gevaarlijke weg omdat de Samaritanen en de Joden met elkaar in conflict waren.

Er was sprake van een Godsdienstconflict en een rassenconflict tussen beide bevolkingsgroepen.

Jezus Christus trok Zich daar echter niets van aan. Hij koos voor de kortste weg. (zie over de Samaritanen ook het verhaal van de 'barmhartige Samaritaan')

Als Jezus Christus dan een dorp wil binnengaan, komt hem aan de rand van het dorp een groep van tien melaatsen tegemoet.

Omdat de Samaritanen en de Joden niet zo goed met elkaar door één deur konden hadden zij de grensstreek waarschijnlijk tot woonplaats uitgekozen. Zij waren melaats. En omdat dit zo een besmettelijke ziekte was (dacht men), mochten zij onder geen beding contact hebben met 'gezonde' mensen.

Dit was ook een Goddelijke wet die Mozes in Lev. 13:2 in opdracht van God ingesteld had.

----- ... -----

Deze tien melaatsen kwamen waarschijnlijk uit verschillende bevolkingsgroepen.

Als er zo een ernstige ziekte op je af komt, zijn er belangrijker zaken waar je je druk over kunt maken dan een Godsdienstconflict of een rassenconflict. En omdat gedeelde smart halve smart is zoals het gezegde zegt, hadden deze melaatsen zich gegroepeerd.

Lev. 13:2-3 Wanneer er op de huid van het lichaam van een mens een zwelling of zweer of witte vlek verschijnt, die op de huid van zijn lichaam tot de ziekte van de melaatsheid kan leiden, dan moet hij naar de priester Aäron of naar een van zijn zonen, de priesters, gebracht worden. Daarop moet de priester de aangetaste plek op de huid van het lichaam bezien. Als het haar op de aangetaste plek wit geworden is, en de aangetaste plek zichtbaar dieper ligt dan de huid van zijn lichaam, dan is het de ziekte van de melaatsheid. Als de priester hem bezien heeft, dan moet hij hem onrein verklaren.

Dan komt Jezus Christus er aan. De Man waar zij natuurlijk al veel over hadden gehoord. Want dat Hij mensen genas en mensen bevrijdde was zo een beetje tot in heel Palestina en omliggende streken doorgedrongen.

En dan zien ze Hem komen en maken zich bekend op de wijze zoals door de wet was ingesteld. Al roepende dat zij melaats waren en dat de gezonde mensen dus uit hun buurt moesten blijven.

Maar naast deze waarschuwingen verhieven zij ook hun stem.

Met andere woorden: zij schreeuwden van grote afstand naar Jezus Christus toe, waarbij de hulpkreet, de noodkreet van deze mensen Jezus Christus aantrok.

En Hij genas hen onmiddellijk, waarbij Hij alleen maar zei dat zij zich moesten laten zien aan de priesters. Want de priesters hadden de bevoegdheid om iemand melaats dan wel gezond te verklaren.

En dan komen er weer allemaal (wereldse) vragen in mijn brein op:

Naar welke priesters zouden deze ex-melaatsen gegaan zijn? Naar de priesters in Galilea, of naar de priesters van de Samaritanen? En hadden die Samaritanen dan dezelfde wet als de Galileeërs? En accepteerden de priesters van Samaritanen een uitspraak van de priesters van de Galileeërs? En andersom?

Misschien allemaal menselijke vragen waarbij God Almachtig het weer niet belangrijk vindt om op al deze menselijke aspecten in te gaan. Het houdt alleen af van de kern van het verhaal. En daar kom ik nu.

----- ... -----

Die tien ex-melaatsen zien dat hun huid gezond is en springen een gat in de lucht. Ze rennen naar het eerste het beste dorp, kijken nog eens achterom en roepen Jezus Christus toe: *'Hey, bedankt hé!'* En ze verdwijnen uit het zicht.

Uit het verdere relaas kan ik lezen dat de tien ex-melaatsen inderdaad gezond worden verklaard. Dat betekent dus dat ze herenigd kunnen worden met hun gezin; dat ze hun werk weer op konden nemen en als kostwinner geld konden verdienen voor hun gezinnen. Een logische redenering toch?

Wat een reden tot dankbaarheid; niet dan?

Maar dan komt de menselijke kant van de zaak naar boven. En die menselijke kant brengt mij ook weer terug naar mij, naar deze tijd.

Want wanneer die tien ex-melaatsen gezond zijn geworden is er maar één die zo dankbaar is dat hij teruggaat naar Jezus Christus om Hem persoonlijk te bedanken. En die ene man; was een Samaritaan.

Dat moet toch een behoorlijke dreun zijn geweest bij al die Galileeërs die Jezus Christus volgden, waaronder Zijn discipelen.

Jezus Christus vraagt nog waar de andere negen zijn gebleven, maar dat wist Hij natuurlijk al lang.

----- ... -----

En weer komen er allerlei vragen bij mij op:

- Ben ik ook snel mijn genezing en bevrijding vergeten?;
- Ben ik ook zo snel mijn redding en verlossing vergeten?;
- Ben ik ook zo snel vergeten wat God de Vader heeft moeten betalen voor mijn vrijheid?;
- Ben ik ook zo snel vergeten wat het lijden en sterven van Jezus Christus inhield?;
- Ben ik nog wel bij de les of ben ik ook verworden tot een Christen '*in naam*'? Die nu met één been in de wereld staat en met één been bij Jezus Christus is?

Hoe snel ben ik de wensen en verlangens die uitgekomen zijn in mijn leven al weer kwijt?

Het is net als kopen van een andere auto. Och, ik heb een mooie gezien op internet en die ga ik kopen. Ik kan niet wachten tot die mooie auto bij mij voor de deur staat. Ik droom ervan, ik denk aan niets anders meer.

Dan breekt de dag aan dat ik hem kan ophalen. In trots neem ik achter het stuur plaats en rij naar huis, en zet de nieuwe auto vol trots op de oprit.

Maar hoelang blijft dat gevoel?

Is het niet zo dat na een paar dagen of weken die nieuwe auto alweer gewoon is geworden?

Ik droom er niet meer van; ik denk er vaak niet meer aan. Het was allemaal zo spannend, maar nu?

Het is allemaal al weer zo gewoon geworden.

Gaat het met mijn geloofsleven niet vaak precies zo?

Waar is de passie?

Waar is het vuur toen ik tot bekering kwam? Geen samenkomst wilden wij missen. We reden het hele land door om geen conferentie te hoeven missen. We konden onze mond niet dichthouden over wat Jezus Christus in ons leven gedaan had.

En nu?

Hoe staat het er nu voor?

----- ... -----

Dit verhaal over de genezing van de tien melaatsen en de dankbaarheid van die ene, die Samaritaan, is een oproep aan mij om terug te gaan naar mijn positie vóór mijn bekering. Die positie van ziekte en dood (tenminste bij mij!). Mijn positie was er één van ellende en misère. Dat was mijn uitgangspunt.

Dit verhaal is een oproep om opnieuw in vuur en vlam te komen voor Jezus Christus. En nooit te vergeten dat Hij mij vrijgekocht heeft. En wat deze vrijlating God de Vader heeft gekost; Zijn grootste bezit; Zijn Eniggeboren Zoon, Jezus Christus.

Als dat vuur in mij blijft branden; die passie; die dankbaarheid die mij dagelijks tot aanbidding van God de Vader brengt; ja zelfs in omstandigheden die misschien niet ideaal zijn;

Dan zal mijn geloof mij behouden. Dat is een belofte die God Almachtig mij gegeven heeft.

Want ik wordt niet gerechtvaardigd door mijn levenshouding. Ik wordt niet gerechtvaardigd voor God Almachtig door alles wat ik hier goed doe op aarde. Ik wordt niet gerechtvaardigd voor God door wat dan ook!

Alleen mijn geloof in het Evangelie van Jezus Christus rechtvaardigt mij voor God Almachtig. Alleen wanneer ik erken van mijzelf uit een zondaar te zijn en dat ik het offer van Jezus Christus nodig heb, rechtvaardigt mij dat voor God Almachtig (Gal. 2:16-17)

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Hoofdstuk 7.73

Het volgen van Jezus Christus

Het stervend tarwegraan

(Johannes 12:20-36)

Het Bijbelgedeelte waar boven staat '*het stervend tarwegraan*' begint met de mededeling dat er Grieken waren die Jezus Christus graag wilden zien.

Deze Grieken waren naar Jeruzalem gekomen om op het Paschafeest te aanbidden.

Zouden dit Grieken uit de verstrooiing zijn? (Joh. 7:35, Jak. 1:1, I Petr. 1:1). Of zouden dit Grieken zijn uit de hellenistische steden van Galilea? (Dekapolis of tien-steden verbond, zie '*de genezing van bezetenen*').

De Studie-Bijbel zegt over deze Grieken het volgende :

Het gaat het hier om zgn. hEllēnes, dat wil zeggen: heidenen, waarschijnlijk half-proselieten. Zij waren niet besneden, maar hadden wel hun heidense afgoden verlaten en zich gewend tot de God van Israël (vgl. 'vereerders van God' in Hand. 10:2, Hand. 16:14). Zij bezochten de synagoge en hielden de wet wat betreft de sabbat en de spijswetten.

Ook zij wilden het paasfeest vieren, vandaar dat zij zich onder de pelgrims bevinden.

Als onbesnedenen mochten zij het paaslam niet eten en maar een beperkt aantal offers brengen.

Uit I Kon. 8:42, Jes. 56:7 en Markus 11:17 blijkt dat zij wel in de tempel mochten komen, maar niet verder dan de voorhof der heidenen.

Het is mogelijk dat deze geschiedenis in de voorhof der heidenen zich afspeelt (Markus 12:35, Mark. 13:1, Luk. 21:37).

De reden waarom deze Grieken juist naar Filippus gaan met hun vraag is omdat Filippus een Griekse naam is. En omdat hij uit Betsaïda komt. Een plaats waar veel Grieken woonden.

☞ Joh. 7:35 De Joden dan zeiden tegen elkaar: Waar zal Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Grieken in de verstrooiing gaan en de Grieken onderwijzen

☞ Jak. 1:1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Heere Jezus Christus, aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn: wees verheugd!

I Petr. 1:1 Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen in de verstrooiing in Pontus, Galatië, Kappadocië, Asia en Bithynië,

Maar Filippus gaat met de vraag van de Grieken eerst naar Andreas.

Waarom?

Omdat Andreas ook een Joods-Hellenistische achtergrond had? (Bron onbekend)

----- ... -----

Het verhaal speelt zich hoogst waarschijnlijk af in de 'voorhof der heidenen' van de tempel.

Jezus Christus staat daar met Zijn discipelen. Het is druk, want er zijn veel pelgrims in de stad vanwege het naderende Pascha feest.

Onder de mensen die daar op dat plein aanwezig zijn is een groepje Grieken. Zij weten Filippus (één van de discipelen) aan de jas te trekken en stellen hun vraag dat zij Jezus Christus graag zouden willen ontmoeten. (lees: zouden willen spreken).

Waarom gingen de Grieken niet rechtstreeks naar Jezus Christus toe?

Is dit omdat Hij het in Zijn onderwijs steeds over Israël had? Over de Joden? En zij waren heidenen?

Aan de andere kant had Jezus Christus ook gesproken over de schapen die Hij had, die **niet** van Zijn stal waren. ('de goede Herder'.)

Jezus Christus antwoordt Filippus en Andreas. Niet de Grieken rechtstreeks! Maar omdat er veel mensen op het tempelplein aanwezig waren, waaronder die Grieken, konden zij Zijn antwoord ook horen.

Jezus Christus begint met: 'het uur is gekomen, dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal gaan worden'.

Dat is opmerkelijk want tot nu toe sprak Jezus Christus er steeds over dat Zijn uur nog **niet** gekomen was (Joh. 2:4, Joh. 7:6-8, Joh. 7:30, Joh. 8:20).

Wat is de reden van die verandering?

Is dit dat *de heidenen* in de personen van de Grieken naar Hem toe komen?

En wat betekent het dat Hij verheerlijkt zal worden? Heeft Hij het hier over Zijn opstanding ná Zijn lijden en sterven?

 Joh. 2:4 Jezus zei tegen haar: Vrouw, wat heb Ik met u te doen? Mijn uur is nog niet gekomen

 Joh. 7:6-8 Jezus dan zei tegen hen: Mijn tijd is nog niet aangebroken, maar uw tijd is er altijd. De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig dat haar werken slecht zijn. Gaat u naar dit feest; Ik ga nog niet naar dit feest, want Mijn tijd is nog niet vervuld.

 Joh. 7:30 Zij probeerden Hem dan te grijpen, maar niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen.

 Joh. 8:20 Deze woorden sprak Jezus bij de schatkist, terwijl Hij onderwijs gaf in de tempel, en niemand greep Hem, omdat Zijn uur nog niet gekomen was.

Of bedoelt Jezus Christus hiermee dat Hij verhoogd zal worden? En dan in de letterlijke betekenis van het woord: gehangen aan een kruis, boven de mensenmenigte uit?

Hoe het ook zij; deze gebeurtenis schijnt dus een keerpunt te zijn in de bediening van Jezus Christus.

Was het tot nu toe de bedoeling geweest dat Jezus Christus voor de Joden (het twee-stammenrijk) heil en verlossing zou brengen, dan is dat nu veranderd. Door de afwijzing van de Joden is het Evangelie bereikbaar geworden voor iedereen, voor Joden en *heidenen*, waarbij ik geloof dat met de *heidenen* allereerst het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël bedoeld wordt (zie mijn *mijmeringen* bij de brieven van Paulus Deel I en dan met name het Bijbelboek Romeinen).

Maar niet zo maar: Jezus Christus vergelijkt Zijn ware volgelingen met een tarwekorrel. Voordat een tarwekorrel überhaupt vrucht kan geven zal hij eerst moeten sterven. Pas wanneer de tarwekorrel dood is kan er nieuw leven uit komen.

Dit klinkt paradoxaal. Hoe kan er nu leven uit iets doods voortkomen?

Bij de mens is dit inderdaad onmogelijk maar in de flora gebeurt dit steeds weer. Uit een dode boomstronk komt nieuw leven (Jes. 11:1), uit een 'dode' bloembol, komt een prachtige bloem. Uit een 'dode' graankorrel komen nieuw halmen met graankorrels.

Wat Jezus Christus hier natuurlijk bedoelt is dat de mens die Hem wil volgen, afstand zal moeten doen van zijn 'oude' leven met zijn 'oude' gewoontes. Een leven dat gekenmerkt werd door gewoontes en een houding die pasten bij de wereld. Maar die niet passen bij een geestelijk leven.

In Mat. 6:24 zegt Jezus Christus dat iemand geen twee heren tegelijk kan dienen. Je kunt niet de wereld dienen én tegelijkertijd Jezus Christus dienen.

Het in de wereld staan en gebruik maken van al het 'lekkers' dat de wereld mij voorschotelt heeft niets te maken met het leven in het Koninkrijk des hemels waar reinheid, puurheid, eerlijkheid, naastenliefde en aanbidding van God Almachtig de sleutelwoorden zijn. Het gaat gewoon niet samen.

Toch zijn er veel mensen die zeggen Christen te zijn, maar waar dit totaal niet blijkt uit hun levenshouding.

📖 Jes. 11:1 Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouden stronk van Isai, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen.

📖 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen; want hij zal of de een haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de een hechten, en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon

Ik kan zelfs op zondag voor in de kerk zitten, mijn handen in aanbidding naar God Almachtig uitstrekken en tegelijkertijd houden van uitgaan, cafébezoeken, feesten en partijen, drugsgebruik en meedoen met seksistische uitingen of pornobezoek.

in Openb. 3:15-16 staat dat wanneer ik niet of koud of heet ben voor God Almachtig, dat ik dan lauw ben en omdat ik lauw ben zal ik uitgespuugd worden.

----- ... -----

Nu klinkt het bovenstaan misschien wel moeilijk, zwaar en geestelijk. Maar ook in *mijn mijmeringen* kun je vaak genoeg lezen dat een afstand doen van het 'oude' leven omdat het **moet** niet zal werken.

Wanneer ik niet diep onder de indruk ben gekomen van wat God de Vader in Jezus Christus heeft gedaan; als ik daardoor niet méér wil weten van Jezus Christus; en als ik daardoor geen liefde voor Hem kan opbrengen, zal het mij nooit lukken om een Godvrezend leven te leiden.

Dan zal ik Hem toch onderin die relatiedriehoek (Zie mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën Deel I pag. 140), onder in die punt, afwijzen. Een religieus leven zal dan het gevolg zijn in plaats van een relationeel Godsleven.

Jezus Christus heeft hier veel over gesproken. Over dat wie zijn eigen leven meer liefheeft dan Hem, dat hij het niet waard is een volgeling van Hem te zijn. (Matt.10:37, Joh. 12:25).

Dus de liefde voor Jezus Christus kan nooit uit een boekje met geboden en verboden komen, met moetens en niet mogens.

Liefde ontstaat alleen als ik dankbaar ben voor wat die Persoon voor mij gedaan heeft.

En dankbaar ben ik als ik besef dat ik daar als mens niets aan kan toevoegen en niets vanaf kan halen. Dat het alleen genade is die mij ten deel is gevallen. En buiten dat ik er niets aan kan toevoegen of niets vanaf kan halen is het feit dat ik het ook helemaal niet verdiend heb een nog groter punt van dankbaarheid.

Jezus Christus zegt het zo in Joh. 12:26: '*Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren*'.

Met andere woorden; als ik Jezus Christus dien, Hem volg, dat zal ik door God de Vader geëerd worden.

Openb. 3:15-16 Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard

Joh. 12:25 Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven.

Joh. 12:26 Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren.

Een onbeschrijfelijke eer valt mij ten deel **in** Jezus Christus. Dan zal het welbehagen van de Vader (Luk.2:14) zichtbaar worden in Zijn eer voor mij.

----- ... -----

Ik hoop dat de lezer van deze mijmeringen het bovenstaande kan pakken.

God Almachtig is Geest, en niemand heeft Hem ooit gezien. Die God, Die zo groot is dat Hij door het uitspreken van woorden de aarde en de hemel geschapen heeft. Het universum waarin de aarde één van de kleinste planeten is. Die vanaf de zon al helemaal niet meer te vinden is met het blote oog. Terwijl die zon weer op andere sterren en planeten helemaal niet met het blote oog waarneembaar is.

Die God Almachtig heeft mij geschapen; sterker nog Hij heeft al mijn haren geteld. (Matt. 10:30) Van al die 7,5 miljard mensen die nu op deze aarde leven weet Hij dat.

En Die grote God Almachtig, Die zal mij eren wanneer ik Jezus Christus dien?

Hoe ongelooflijk het ook klinkt, het is waar. Geloof is voor waar aannemen wat ik niet kan zien (Hebr. 11:1).

Uit de Bijbel kan ik de letters lezen, die bij het lezen veranderen in woorden van Jezus Christus Zelf. Net zoals het water uit de reinigingsvaten bij de bruiloft te Kana in de beste wijn veranderde toen de ceremoniemeester het water proefde. ('de bruiloft te Kana').

Bij het horen van de woorden van Jezus Christus kan ik Hem zien. En in Hem kan ik de Vader zien. Want Jezus Christus en de Vader zijn Eén (Joh. 10:30).

----- ... -----

Jezus Christus is in beroering. Hij is geëmotioneerd. Geen wonder, want de deur naar de **hele** mensheid is opengezet voor redding en verlossing.

Maar ook is Jezus Christus geëmotioneerd omdat Hij ziet welke weg Hij moet gaan om die deur te kunnen openen. Hij moet eerst de sleutels overhandigd krijgen van deze wereld uit handen van satan himself. En deze overhandiging kan alleen plaatsvinden wanneer Hij betaald heeft. De losprijs betaald heeft.

☞ Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

☞ Matt. 10:30 En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

☞ Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

☞ Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

Dat is geen fijn vooruitzicht. En net als straks in de hof van Gethsémané zegt Jezus Christus hier eigenlijk hetzelfde: *'Vader, verlos Mij uit dit uur'*. Maar dat is onmogelijk. Want het lijden en sterven van Jezus Christus, is nu juist de hele bedoeling waarom Hij in deze wereld gekomen is. Alleen daardoor kan Hij de mensen vrijkopen.

In de hof van Gethsémané zal Jezus Christus straks uitroepen: *'maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe'*. Hier in dit Bijbelgedeelte zegt Hij hetzelfde in de woorden: *'Vader, verheerlijk Uw naam'*.

----- ... -----

Dan gebeurt er iets opmerkelijks.

God Almachtig Zelf antwoordt.

Dit komt in de Bijbel niet zo heel vaak voor. Ik lees dit bij de doop van Jezus Christus door Johannes de Doper (Matt. 3:17). Ik lees dit ook bij de verheerlijking op de berg (Matt. 17:5).

Dit hier is de derde keer dat God Almachtig Zelf vanuit de hemel spreekt. En ik wijs er nogmaals op dat wanneer er twee of drie getuigen zijn in een zaak, de zaak vaststaat (II Kor. 13:1).

Het is net of God wil zeggen: *'horen jullie het menskes; Ik spreek voor de derde keer; en nu dat Ik Zelf Jezus Christus Mijn Zoon zal verheerlijken. Dat heb Ik gedaan en Ik zal het opnieuw doen'*.

Dat God Almachtig voor de mensen sprak blijkt wel uit de woorden van Jezus Christus in Joh. 12:30 *'Niet voor Mij is deze stem er geweest, maar voor u'*. Al hoewel schijnbaar niet iedereen die stem gehoord heeft, want er zijn mensen die zeggen alleen een donderslag te hebben gehoord. Anderen hebben het wel gehoord maar kennen het niet toe aan God de Vader maar aan een engel die Hij gestuurd zou hebben.

Aan de andere kant mag satan deze woorden ook horen. En hij heeft ze gehoord! Hij heeft gehoord dat zijn einde nabij is.

Dat satan eerst uit de hemel gegooid is omdat hij gelijk aan God Almachtig wilde zijn (Jes. 14:12-20), of eigenlijk nog meer dan God wilde zijn. Nu krijgt hij te horen dat zijn plaats ook niet meer op de aarde zal zijn, want hij zal buitengeworpen worden.

Jes. 14:12-20 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde.*

☞ Matt. 3:17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik Mijn welbehagen heb

☞ Matt. 17:5 Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!

☞ II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

☞ Joh. 12:30 Jezus antwoordde en zei: Niet voor Mij is deze stem er geweest, maar voor u

Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.

Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan?

Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis.

Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroef; u bent als een lijk dat is vertrappt. U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood.

Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.

Bovenstaande Bijbelgedeelte wordt door de kerken en gemeenten gebruikt om aan te tonen waar satan vandaan kwam, welke functie hij gehad heeft bij God Almachtig toen hij nog 'goed' was.

De vraag is en blijft of dat ook zo is. Want bovenstaande Bijbelgedeelten gaan over mensen; de koning van Tyrus en de koning van Babel. En satan is een geest.

Het belangrijkste argument om bovenstaand Bijbelgedeelte niet op satan te betrekken is Jes. 54:16 dat zegt dat satan helemaal niet als goede engel is geschapen, maar dat hij als verwoester is geschapen om te verwoesten. Waarbij Job 1:12 en Job 2:6 aangeeft dat de bewegingsvrijheid die satan heeft alleen van God de Almachtige afkomt. Zonder toestemming van God heeft satan geen enkele macht en bewegingsvrijheid.

----- ... -----

Nu, wordt er wel vaker in de Bijbel gesproken over hemel en aarde en de wateren onder de aarde. Er wordt ook wel vaker gesproken over de hitte die onder het aardoppervlak is.

Nu, wanneer satan uit de hemel gegooid is én hij is buitengeworpen van de aarde dan blijft er voor hem nog maar één plaats over. In de hitte van de aarde onder het aardoppervlak. Daar waar alleen pijn, tandengeknars en gehuil zal wezen. Dát is de toekomstige plaats van satan. Vandaar uit kan hij niets meer schadelijks op aarde uitrichten. Overigens noemen wij die plek vaak 'de hel'.

 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hem zelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEER

 Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

Uit het feit dat God Almachtig tot drie maal toe heeft gesproken staat ook deze zaak vast. Het oordeel over satan is geveld. (al van den beginnen af). Hij is schuldig bevonden aan alle aanklachten en zal buitengeworpen worden naar de binnenste diepste duisternis en hitte, met zijn trawanten.

----- ... -----

En Jezus Christus?

Hij zal worden verhoogd. En wanneer Hij verhoogd zal zijn, trekt Hij alle mensen met Zich mee die in Hem geloofd hebben. Die Zijn reddings en verlossingswerk aangenomen hebben. Zij worden als het ware uit die diepe duisternis; uit die hitte en pijn en gehuil; waar zij tot nu toe in zaten, getrokken.

Ja, ik heb het over de wedergeboren Christenen. Zij als eerste worden uit deze wereld van misère en ellende, van verleiding en zonden getrokken om een nieuw leven te gaan leiden op de nieuwe aarde die gevestigd zal worden op deze planeet aarde.

Nu niet meer onder leiding van de wereldbeheersers satan. Maar nu onder de wereldliefhebber Jezus Christus; voor altijd. Hij zal over ons heersen zoals Gen. 1 en 2 dit bedoeld hebben. Dienend leidinggeven.

----- ... -----

Tegen de mensen daar op het tempelplein zegt Jezus Christus nog dat zij Hem nog een korte tijd zullen kunnen meemaken.

Het verhogen dat Jezus Christus hier bedoelt is letterlijk. Hij spreekt hier over de wijze waarop Hij zal sterven. Hij zal letterlijk verhoogd worden boven de mensen uit. Iedereen zal Hem zien hangen aan het kruis van Golgotha.

De opdracht in deze laatste verzen zijn voor mij : *'Zolang u het licht hebt, geloof in het licht, opdat u kinderen van het licht mag zijn'*.

Begrijp je het? Begrijp jij deze woorden?

Pak ze, eet ze, kauw ze, herkauw ze, geniet ze en geef ze een plaats in je hart. God Almachtig dankende elke dag opnieuw.

Hoofdstuk 7.74

Het volgen van Jezus Christus

Blijvend ongeloof van de Joden

(Johannes 12:37-50)

De Joden kunnen er maar niet toe komen om de woorden Van Jezus Christus te geloven en aan te nemen. Hoeveel tekenen Jezus Christus ook heeft gedaan. Zij geloven niet in Hem.

In dit Bijbelgedeelte is het net alsof Jezus Christus een resumé geeft van alles wat er gebeurd is vanaf het moment dat Hij in de openbaarheid trad.

Diverse malen vertelt de Bijbel dat de mensen, maar ook de religieuze leiders, versteld stonden van de wijsheid en de Bijbelkennis van Jezus Christus (Matt. 13:54, Mark. 6:2).

Jezus Christus begint Zijn bediening in Kapernaüm, Zijn woonplaats. Hij reisde van dorp naar dorp, van stad naar stad. En elke keer weer zocht Hij eerst de synagoge op om daar te spreken tot de mensen.

Hij genas zieken van elke kwaal die ze hadden. Hij bevrijdde mensen van demonen die hen gebonden hielden. Hij wekte zelfs tot driemaal toe iemand op die gestorven was.

Ik kan mij voorstellen dat dit tot een geweldige menigte mensen heeft geleid die in Hem gingen geloven en Hem volgden. Van Galilea tot Judea, van Samaria tot zelfs in Jeruzalem kwamen mensen tot bekering door wat Jezus Christus deed en vertelde. (Mark. 3:7-8)

Ik zou Hem als zodanig als een enorm groot weldoener kunnen zien. Maar dat was niet waar Jezus Christus mee vergeleken wilde worden. Dát was ook de reden dat Hij meerdere malen tegen de mensen die Hij genas zei, dat zij niet mochten spreken over wie hen genezen had.

Hoe groter Zijn aanhang werd van mensen die genezen en bevrijd waren, hoe groter ook de weerstand groeide bij de religieuze leiders. Van priesters tot overpriesters; van Farizeeën tot Sadduceeën en Herodianen; van Joden tot oudsten van het volk.

📖 Matt. 13:54 En Hij kwam in Zijn vaderstad en onderwees hen in hun synagoge, zodat zij versteld stonden en zeiden: Waar heeft Deze die wijsheid en krachten vandaan?

📖 Mark. 6:2 En toen het sabbat geworden was, begon Hij in de synagoge te onderwijzen; en velen die luisterden, stonden er versteld van en zeiden: Waar heeft Deze die dingen vandaan en wat is dit voor wijsheid die Hem gegeven is, dat ook zulke krachten door Zijn handen gebeuren?

📖 Mark. 3:7-8 En Jezus vertrok met Zijn discipelen naar de zee; en Hem volgde een grote menigte uit Galilea en uit Judea, en uit Jeruzalem en uit Idumea en van over de Jordaan; ook een grote menigte uit de omgeving van Tyrus en Sidon, die gehoord had wat voor grote dingen Hij deed, kwam naar Hem toe.

Allemaal voelden zij zich gepasseerd door Jezus Christus omdat Hij hen niet de eer gaf die zij wilden hebben. Want zij waren de Godgeleerden; zij waren de Bijbelleraren. En als er toch mensen waren geweest die de aangekondigde Messias uit het O.T. zouden moeten herkennen dan waren zij het wel geweest.

In plaats daarvan confronteerde Jezus Christus de religieuze leiders steeds weer met hun gedrag.

- Het gedrag van het bestelen van de arme bevolking; (Matt.23:14);
- Het gedrag door geboden en verboden op te leggen die zij zelf gemaakt hadden; (Luk. 11:46);
- Het gedrag van het voorstaan op hun status; (Luk. 20:46);
- Het gedrag dat zij de eerste plaatsen wilden innemen waar ze ook waren;
- Het gedrag van openlijk lange gebeden biddende, het openlijk zichtbaar maken dat zij vasten en noem maar op. (Matt. 23:14)

Maar in dat alles lag niet de aanbidding van de Ene Almachtige God. Nee, in dat gedrag lag de aanbidding van henzelf, van hun eigen roeping en bediening.

----- ... -----

De vlam slaat echter helemaal in de pan wanneer:

- Jezus Christus Zichzelf op gelijke hoogte stelt als God de Vader (Joh. 10:33);
- Wanneer Jezus Christus spreekt dat Hij bij God Almachtig is opgegroeid (Joh. 6:42);
- Dat Jezus Christus de Vader heeft gezien (Joh. 14:9);
- Dat God Almachtig, de Vader Jezus Christus eert (Joh. 8:5);
- Dat Jezus Christus de werken doet die Hij ook Zijn Vader heeft zien doen (Joh. 5:19);

Want weer komt dan het eigen 'ik' van de religieuze leiders naar boven alsof zij zeggen willen: *'en wij dan? Wij hebben toch gestudeerd in de Schriften? Wij zijn toch kinderen van Mozes, van Abraham'*

----- ... -----

☞ Matt. 23:14 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op, en voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen.

☞ Luk. 11:46 Maar Hij zei: Wee ook u, wetgeleerden, want u legt de mensen lasten op die moeilijk zijn om te dragen, en zelf raakt u die lasten niet met één van uw vingers aan.

☞ Luk. 20:46 Wees op uw hoede voor de schriftgeleerden, die in lange gewaden rond willen lopen en zeer gesteld zijn op begroetingen op de markten, de voorste plaatsen in de synagogen en de ereplaatsen tijdens de maaltijden,

☞ Matt. 23:14 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u eet de huizen van de weduwen op, en voor de schijn bidt u lang; daarom zult u een des te zwaarder oordeel ontvangen.

☞ Joh. 10:33 De Joden antwoordden Hem: Wij stenigen U niet vanwege een goed werk, maar vanwege godslastering, namelijk omdat U, Die een Mens bent, Uzelf God maakt

☞ Joh. 6:42 En zij zeiden: Is Hij niet Jezus, de zoon van Jozef, van wie wij de vader en moeder kennen? Hoe kan Hij dan zeggen: Ik ben uit de hemel neergedaald?

☞ Joh. 14:9 Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.....

☞ Joh. 8:5 Jezus antwoordde: Als Ik Mijzelf eer, betekent Mijn eer niets; Mijn Vader is het Die Mij eert, van Wie u zegt dat Hij uw God is.

De confrontaties tussen de religieuze leiders en Jezus Christus hebben een diepe haat tegen Hem opgewekt, die er zelfs toe geleid heeft dat ze in een officiële vergadering openlijk hebben besloten dat Jezus Christus moet sterven (zie 'voor het Sanhedrin').

En Hij niet alleen, ook Lazarus die door Jezus Christus opgewekt is zou moeten sterven, want door hem zijn veel Joden tot geloof in Jezus Christus gekomen. (Joh. 12:10-11)

Willen de religieuze leiders hun godsdienstig systeem intact houden dan is het beter dat één Man sterft (of twee) dan dat heel het volk Jezus Christus gaat volgen en het bestaande religieuze systeem aan de wilgen hangt.

----- ... -----

Het wonderlijke en opzienbarende is dat alles wat er gebeurt in en rondom Jezus Christus al eeuwen vóór de geboorte van Jezus Christus voorzegt is.

De profeet Jesaja heeft in Jes. 6:9 al gesproken dat dit zou gaan gebeuren. Ja nog erger! Jesaja spreekt erover dat God Almachtig de ogen van de religieuze leiders heeft verblind. (Joh. 12:40, Jes. 6:9) Zodat zij niet meer met hun ogen zouden kunnen zien.

Zodat zij niet meer met hun hart zouden kunnen inzien dat zij zich zouden moeten bekeren om te worden genezen door God de Vader in Jezus Christus.

Nu kan ik natuurlijk de vraag stellen waarom God Almachtig hen de ogen had toegesloten zodat zij niet **konden** geloven. Dat betekent toch dat ik kan vechten wat ik wil maar dat van te voren al vast staat dat ik verloren heb.

Als God Almachtig het niet mogelijk maakt, kunnen deze religieuze leiders helemaal niets meer doen.

Er zijn zelfs religieuze leiders die wél in Jezus Christus geloofden of wilden geloven. Maar uit angst hun baan te verliezen; hun status te verliezen; uit de synagoge te worden geknikkerd, beleden zij dit niet.

Ik denk dat dit alles te maken heeft met een veel groter plan. Een plan dat niet door de mens gepakt kan worden of begrepen kan worden.

In Jes. 55:8-9 staat immers al dat Gods wegen niet onze wegen zijn en dat Zijn gedachten niet onze gedachten zijn. Zijn wegen en Zijn gedachten zijn veel hoger dan onze wegen en onze gedachten.

Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Joh. 12:10-11 En de overpriesters beraadslaagden om ook Lazarus te doden, omdat omwille van hem velen van de Joden wegliepen en in Jezus geloofden

Jes. 6:9 Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk: Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken

Joh. 12:40 Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, opdat zij niet met de ogen zouden zien en met het hart inzien en zich bekeren en Ik hen zou genezen.

Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Ik heb in *mijn mijmeringen* ook al over dit grote plan gesproken waarin ik het samenvat als:

Er was al iets vóór de totstandkoming van deze wereld.

God Almachtig was er met Zijn engelen, Jezus Christus was er (al heette Hij nog niet zo omdat Hij deze Naam pas bij Zijn geboorte heeft gekregen), satan was er ook al met zijn trawanten. Maar ook de 'zonen Gods' waren daar.

Over deze tijd wordt in mijn ogen niet zo heel veel gezegd in de Bijbel dan de eerder aangehaalde Bijbelgedeelten uit Spr. 8:21-32 en Jes. 49:1-6 waar het gaat over Jezus Christus. En in Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12b-19 waar het (mogelijk!) gaat over satan. En in Job 1 en 2 waar het gaat over de 'zonen Gods'.

God is Geest, dus Jezus Christus was ook Geest in die tijd en satan was ook geest. Engelen zijn geestelijke wezens en ik geloof dat de 'zonen Gods' ook geestelijk waren. Het gaat dus over een geestelijke wereld.

Er is iets op deze wereld.

Dat weet ik, want ik leef op deze wereld.

God Almachtig is nog steeds Geest, de engelen zijn nog steeds geesten en satan is ook geest. Jezus Christus heeft een lichaam aangenomen zoals ik dat ook heb, en is daarmee de verpersoonlijking geworden van God de Vader.

De 'zonen Gods' zijn ook mens geworden en hebben zich gehuwd met de 'dochters van de wereld' (Gen. 6:2 en Gen. 6:4).

Jezus Christus heeft de macht om het menselijk lichaam af te leggen en weer op te nemen (Joh. 10:18). Ik heb ook een lichaam van vlees en bloed gekregen van God Almachtig maar dat is 'eindig'. Na 70-80 jaar sterft dit aardse lichaam, maar gaat mijn geest van de mens verder.

Er zal iets zijn ná ons leven op deze wereld.

Wanneer mijn lichaam sterft, leeft mijn geest verder, in een nieuw geestelijk lichaam. (I Kor. 15:44). Waar en hoe wordt wel beschreven in de Bijbel al hoewel Paulus daarover ook zegt in I Kor. 13:12 dat wij nog in raadselen zien.

----- ... -----

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Joh. 10:18 Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen.

I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

I Kor. 13:12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

Dat ik over dit thema eenmaal een Bijbelstudie heb proberen te houden, heb ik al eerder beschreven en ook dat deze Bijbelstudie destijds niet goed was afgelopen. Waarschijnlijk omdat ik het toen niet goed kon uitleggen. De gemeente begreep het niet en wilde het ook niet begrijpen.

Vooraf niet dat ik mij afvroeg of mijn geest bij mijn geboorte wordt 'geboren' of dat mijn geest er al was vóór de geboorte van mijn lichaam. Zie ook de uitspraken in de Bijbel dat God Almachtig mensen uitverkoren heeft vóór de grondlegging van deze wereld.

Ik verwijt niemand iets, want het is ook moeilijk te begrijpen. Maar laat ik volstaan door te zeggen dat ik ervan overtuigd ben dat dit leven hier op aarde maar **een deel** van het verhaal is.

Er heeft zich iets afgespeeld met mij voordat mijn lichaam van vlees en bloed geboren was, er speelt zich nu iets af nu ik geboren ben, en er zal zich iets gaan afspelen met mij nadat ik overleden ben.

Maar ik herhaal nogmaals de woorden die Paulus schrijft in I Kor. 13:12: wij zien nu nog in raadselen.

----- ... -----

De reden waarom ik het bovenstaande schrijf is dat volgens Jes. 6:9 de religieuze leiders bij voorbaat Jezus Christus niet als de aangekondigde Messias konden zien **omdat God Almachtig hun ogen verblind had**. Het stond dus honderden jaren voor de geboorte van die mensen al vast, dat zij Jezus Christus niet zouden herkennen en erkennen als Zoon van God Almachtig, als God in het Menselijk Lichaam van Jezus Christus. Zie ook Rom. 11:8 en Jes. 29:10

De reden waarom God Almachtig al honderden jaren vóór de geboorte van die religieuze leiders besloten heeft om hen te verblinden, heeft voor mij alles te maken met het volk Israël in Gods plan met en voor deze wereld. (zie pag. 12-18)

----- ... -----

Terugkerend naar dit Bijbelgedeelte; De religieuze leiders, de kerkelijke leiders, de priesters en overpriesters; mensen aan wie God Almachtig de geestelijke zorg had toevertrouwd van Zijn volk, het volk Israël; zij waren geworden tot religieuze leiders die de eer van mensen meer lief hadden dan de eer van God.

En ook nu, in dit resumé, noemt Jezus Christus weer die onderwerpen die Hem tot een vijand van de religieuze leiders hadden gemaakt.

☞ I Kor. 13:12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel, maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik ten dele, maar dan zal ik kennen, zoals ik zelf gekend ben.

☞ Jes. 6:9 Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk: Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Jezus Christus zegt nogmaals: '*wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem Die Mij gezonden heeft*'.

Dus weer zegt Jezus Christus dat Hij de belichaming is van God de Almachtige Die Geest is. Letterlijk zegt Hij dit in de woorden: '*en wie Mij ziet, ziet Hem Die Mij gezonden heeft*'. (Joh. 12:44)

 Joh. 12:44 Jezus nu riep en zei: *Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij maar in Hem Die Mij gezonden heeft*

De religieuze leiders zouden eigenlijk een licht moeten zijn die de mensen uit hun duisternis zou kunnen leiden. Maar zij zijn zelf geworden tot diepe duisternis. En duisternis kan mensen die in de duisternis leven niet tot het licht brengen. Licht met een hoofdletter **L** kan dat wel. En Jezus Christus is het Licht, door God Almachtig gezonden.

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* al vaker het boekje '*en hij zag de hemel*' van Sadhu Sundar Singh genoemd.

In mijn eigen woorden beschrijft hij daarin een verhaal van een grote misdadiger die zich op aarde niet wilde bekeren tot God Almachtig. Hij moest niets van Jezus Christus hebben en wees God Almachtig af.

Toch kwam ook voor hem het moment dat hij stierf. En dan beschrijft Sadhu Sundar Singh wat er gebeurt als deze mens in het hiernamaals komt.

Ten eerste ziet hij dat hij naakt is. Niet lichamelijk maar wel dat iedereen die daar is, al zijn zonden en ongerechtigheden kan zien die hij op aarde begaan heeft, en hij schaamt zich enorm.

Ten tweede ziet hij Jezus Christus naderen in een licht dat ongekend fel, wit en zuiver is.

Beide zaken maken dat hij bang wordt. En wanneer Jezus Christus hem bij zijn naam noemt en hem uitnodigt om bij Hem te komen, kan en durft hij dit niet vanwege al zijn zonden en ongerechtigheden. Hij draait zich om en rent verschrikt weg uit de nabijheid van Jezus Christus. En weet je waar hij naar toe rent? Hij rent naar de hel om zich daar te verstoppen.

----- ... -----

Ik vertel dit verhaal hier omdat Jezus Christus in dit Bijbelgedeelte Zichzelf vergelijkt met een Licht, en dat iedereen die niet bij Hem in de buurt kan komen, naar de duisternis zal rennen. Niet omdat Jezus Christus hem veroordeelt maar omdat hij zichzelf heeft veroordeeld.

Jezus Christus is niet gekomen om deze wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken. (Joh. 12:47). En met zalig maken bedoelt Hij de wereld in orde te maken voor mensen die aan de karaktereigenschappen kunnen voldoen die Hij genoemd heeft in de 'de zaligsprekingen'.

Jezus Christus zegt: *'wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag'* (Joh. 12:48)

----- ... -----

Ik hoef niet te geloven; ik hoef de woorden van de Bijbel niet aan te nemen; ik hoeft ook helemaal geen notie te nemen aan *mijn mijmeringen*.

Maar als ik straks gestorven ben en mijn geest komt in het hiernamaals, dan zal ik gevraagd worden om tot Jezus Christus te komen. Naakt, met al mijn zonden en ongerechtigheden duidelijk zichtbaar voor iedereen die daar ook is.

Ieder mens zal het zelf wel ervaren. En dan zullen al de woorden herinnerd worden die tot die mens gesproken zijn in woord en geschrift toen hij nog in een menselijk lichaam leefde hier op aarde. Woorden van Jezus Christus zelf en van anderen.

Ik hoop van harte dat die mens dan niet zal zijn als die goddeloze misdadiger die ik hiervoor beschreef, die uit angst voor het Licht wegrende naar de hel om zich daar te verstoppen.

----- ... -----

Hebben de wedergeboren Christenen dan geen zonden? Geen schaamte om hun naaktheid in het hiernamaals? Zijn zij dan niet bang om tot Jezus Christus te naderen?

Wedergeboren Christenen hebben ook zonden en ongerechtigheden begaan toen zij in het menselijk lichaam hier op aarde waren. Maar door hun geloof *in* Jezus Christus hier op aarde zijn die zonden en ongerechtigheden van hen afgewassen zodat wanneer zij in het hiernamaals komen, zij schoon zullen zijn. Witter dan sneeuw (Ps. 51:7-9).

 Joh. 12:47 En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, veroordeel Ik hem niet, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken.

 Joh. 12:48 Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.

 Ps. 51:7-9 Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen. Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste, in het verborgene maakt U mij wijsheid bekend. Ontzondig mij met hysop, dan zal ik rein zijn, was mij, dan zal ik witter zijn dan sneeuw

Zij zullen zich daar niet beroepen op hun schoonheid, op hun zondeloos leven hier op aarde. Zij zullen naderen tot Jezus Christus in Zijn Licht. Zij zullen op de knieën vallen om Hem te aanbidden en zij zullen Jezus Christus persoonlijk bedanken voor de vrijheid die Hij hen gebracht heeft.

----- ... -----

Het laatste wat ik nog over dit Bijbelgedeelte kwijt wil, is dat het aannemen van Jezus Christus **uit angst** geen optie is.

God Almachtig wil geen aanhangers uit angst. Hij is geen dictator.

God Almachtig wil aanhangers uit liefde. En die liefde krijg ik alleen wanneer ik mijzelf in Hem verdiep.

Dan moet ik toch in ieder geval weten waar de klepel hangt. Niet dan?

Want de woorden die Jezus Christus spreekt zijn niet van Hemzelf. Het is God de Vader Die door Hem heen spreekt.

Je gelooft het of je gelooft het niet. Het is jouw keuze!

Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is. (I Joh. 2:25).

Ik weet dat Zijn woorden eeuwig leven is.

En jij ?

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoofdstuk 7.75

Het volgen van Jezus Christus

De belofte van de andere Trooster

De Heilige Geest en Zijn werk

(Johannes 14:15-31, Johannes 16:5-15)

Voor mij persoonlijk zou Joh. 16:5-15 getiteld *'De Heilige Geest en Zijn werk'* direct gekoppeld kunnen worden aan Joh. 14:15-31 getiteld *'De belofte van de andere Trooster'*. Vandaar dat ik beide Bijbelgedeelten in elkaar gevlochten heb in *mijn mijmeringen*.

De Heilige Geest is misschien wel de meest onbegrepen Persoon uit de heilige Eenheid. Het Johannes Evangelie is de enige van de vier Evangeliën die relatief veel over Hem schrijft.

Eigenlijk zeg ik dat helemaal verkeerd want het is Jezus Christus die relatief veel over de Heilige Geest spreekt en Johannes heeft dit op papier gezet. En dat begint eigenlijk pas goed in Johannes 14 met het Bijbelgedeelte *'de belofte van een andere Trooster'*, maar wordt vervolgd met *'De Heilige Geest en Zijn werk'*.

Omdat de Heilige Geest zo onbegrepen is, zijn er stromingen in de wereld die Hem niet erkennen en dus ook niet herkennen. En misschien is dit niet zo vreemd, want zegt Jezus Christus Zelf niet in Zijn gesprek met Nicodemus dat de Heilige Geest is als de wind. (Joh. 3:8) *'De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en u weet niet waar hij naartoe gaat, zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is'*

 Joh. 3:8 De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en u weet niet waar hij naartoe gaat, zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is

Wat ik uit het bovenstaande in ieder geval kan halen is dat de Heilige Geest ongrijpbaar is en zeker niet onder controle van de mens staat. Overigens net zo min als dat God Almachtig onder controle van de mens kan staan.

Maar is dat met mijn geest ook niet zo?

Ik sta wel eens verbaasd over de dingen die allemaal in mijn gedachten op komen en de dingen waar ik over droom bijvoorbeeld. Soms zo onsamenvattend, zo onduidelijk, zo onbegrijpelijk voor mij. Zo heen en weer springend van de hak op de tak. Ik kan mijn gedachten en dromen niet stop zetten.

Nu verschil ik daar helemaal in met Sonja.

Soms zitten we samen op de bank en dan vraag ik Sonja: '*waar denk je aan?*'. En dan antwoordt zij dat ze nergens aan denkt.

In het begin van ons huwelijk raakte ik daar behoorlijk geïrriteerd door en zei dan: '*dat is onmogelijk, je moet ergens over denken, je gedachten kun je niet stil zetten*'. Maar Sonja kon en kan dat wel.

Ik kan dat niet en ik moet eerlijk zeggen dat het soms knap vermoeiend is als ik mijn gedachten niet stop kan zetten. Maar zo is het nu eenmaal.

----- ... -----

Het bovenstaande is een beschrijving van mijn geest. En ik denk dat het met de Heilige Geest ook zo is, al geloof ik niet dat de Heilige Geest onsamenhangend, onduidelijk of onbegrijpelijk is en al helemaal niet van de hak op de tak spring.

Maar ik weet wel dat ik de Heilige Geest niet kan uitzetten. En ik weet ook dat de Heilige Geest vaak tot mij spreekt.

Sommigen noemen dat ook wel het geweten van de mens. Dat de Heilige Geest dus mijn geweten is. Maar dat betwijfel ik, al hoewel ik moet toegeven dat wanneer mijn geweten spreekt dit vaak door de Heilige Geest gevoed is.

Bijvoorbeeld wanneer ik bewust iets verkeerd doe, dat ik dat stemmetje in mij hoor om het niet te doen. Maar ook dat ik plotseling een idee krijg om iemand te bellen of bij iemand op bezoek te gaan. En wanneer ik daar dan aan beantwoord dat het resultaat heel positief is.

----- ... -----

Als ik zeg dat de Heilige Geest een Persoon is dan bedoel ik daarmee dat Hij **geen** kracht is. Let wel: ik zeg niet dat Hij geen kracht heeft!.

Waarom zeg ik dat zo duidelijk?

Omdat er veel mensen zijn die geloven dat de Heilige Geest een kracht is.

Mijn antwoord is dan altijd: '*Heeft een kracht emoties?*'. Want in de Bijbel komen meerdere uitspraken voor over emotionele uitingen van de Geest. Zoals bijvoorbeeld '*het bedroeven van de Geest*' (Ef. 4:30) of dat de Heilige Geest '*denkt en weet*' (I Kor. 2:10), de Heilige Geest '*neemt beslissingen zoals Hij wil*' (I Kor. 12:7-11).

☞ Ef. 4:30 *En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing.*

☞ I Kor. 2:10 *Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God*

☞ I Kor. 12:7-11 *Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest, en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheiden van geesten, en aan een ander allerlei talen, en aan een ander uitleg van talen. Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil.*

En staat er in Joh. 16:8 ook niet dat het de Heilige Geest is Die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel?

Kan een kracht dat allemaal doen?

En een paar verzen verder in Joh. 16:13 '*want Hij zal niet uit Zichzelf spreken....*'.

Kan een kracht spreken?

De Heilige Geest is God Almachtig, net zoals Jezus Christus God is. (Hand. 5:3-4).

----- ... -----

Voor mijzelf vergelijk ik de heilige Eenheid wel eens met mijn eigen wezen. (Gen. 2:7). Mijn eigen wezen bestaat niet alleen uit een lichaam maar uit een lichaam, een geest en een ziel. **Dat** is de drie-eenheid in mijn wezen. Het zijn eigenlijk drie personen in één. Ze zijn onafscheidelijk van elkaar, kunnen eigenlijk niet zonder elkaar functioneren maar hebben elk hun eigen '*dingen*' die ze doen. Maar altijd in samenwerking met elkaar.

En zo zie ik de heilige Eenheid ook. God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest. Drie Personen in Eén.

Ik kan niet Eén van die drie Personen uit de heilige Eenheid halen want als ik dat doe wappert de vlag niet meer in top. De **V** van veiligheid, de **L** van liefde, de **A** van aanvaarding en de **G** van geborgenheid.

Als ik de heilige Eenheid uit elkaar ga halen is de intimiteit weg.

----- ... -----

Hoe ziet dat er dan praktisch uit?

Als ik bijvoorbeeld God Almachtig uit de heilige Eenheid haal en alleen Hem aanbid (zoals het geloof in alleen het O.T.) dan zie ik God alleen maar als Rechter, als een soort Boeman die alleen maar met een stok achter mij staat om mij te slaan wanneer ik iets fout doe.

Als ik bijvoorbeeld Jezus Christus uit de heilige Eenheid haal en alleen Hem aanbid (zoals het geloof in alleen het N.T.) dan zie ik Jezus Christus alleen maar als LIEFDE. Dat Hij al mijn fouten bedekt onder de mantel der liefde! Iedereen komt wel in de hemel, zonder voorwaarden.

En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel.

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

En Petrus zei: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld, zodat u gelogen hebt tegen de Heilige Geest en een deel achtergehouden hebt van de opbrengst van het stuk grond? Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en toen het verkocht was, bleef de opbrengst dan niet tot uw beschikking? Waarom toch hebt u deze daad in uw hart voorgenomen? U hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.

toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.

Als ik bijvoorbeeld de Heilige Geest uit de heilige Eenheid haal en alleen Hem aanbid dan ben ik de verbinding kwijt met God Almachtig en met Jezus Christus. En dan ga ik de meest vreemde dingen doen, waarvan ik in bijvoorbeeld de Toronto-blessings tijd veel gezien heb, maar wat echt niet van God was. En dan is de Heilige Geest alleen maar een kracht en geen Persoon.

Dát gebeurt er wanneer ik de Heilige Eenheid uit elkaar ga halen.

-----...-----

Misschien is het opgevallen dat ik niet schijf over de heilige Drie-Eenheid.

De reden hiervoor is dat ik het woord Drie-Eenheid in de Bijbel niet tegenkom. En feitelijk is het ook onjuist. Want in de Eenheid God Almacht-Jezus Christus-Helige Geest is **ook** de wedergeboren Christen een deel. (Joh. 17).

En met wedergeboren Christen bedoel ik werkelijke wedergeboren Christenen, zowel uit het twee-stammenrijk van het volk Israël (Messiasbelijdende Joden) als het tien-stammenrijk. En ook de mensen die zich vrijwillig bij het volk Israël hebben gevoegd omdat zij God Almachtig in Jezus Christus aanbidden.

-----...-----

Omdat ik door God Almachtig geschapen ben naar Zijn Beeld (Gen. 1:26) kijk ik dus naar mijn eigen wezen om te zien wie God in deze is. En als mijn wezen uit een lichaam, ziel en geest bestaat, en ik ben geschapen naar Gods Beeld, dan is dat met God ook zo.

Maar wat is de functie van de Heilige Geest dan?

In *mijn mijmeringen* over 'de Zoon en de Vader' heb ik het werk van de Heilige Geest vergeleken met een trolleybus. Ik schreef daar dit:

Ik wil het nog duidelijker maken met het volgende voorbeeld: Ik ben de chauffeur van een trolleybus. Jezus Christus is de trolleybus.

De trolleybus is verbonden met de rijdraden die boven de weg hangen. De verbinding met die rijdraden is de Heilige Geest en de rijdraden zelf is God die de weg voor mij bereidt.

De trolleybus, de geleidestangen en de rijdraden boven de weg is een onlosmakelijke Eenheid.

📖 Gen. 1:26 En God zei:
Laten Wij mensen maken naar
Ons beeld, naar Onze
gelijkenis;

Wanneer ik uit de trolleybus stap, stap ik weg van Jezus Christus en kom ik nergens meer; wanneer ik als chauffeur een andere kant op ga met de trolleybus dan de rijdraden aangeven; kom ik los van God en zal de trolleybus snel stil komen te staan.

Dus om mijn leven de juiste richting te kunnen gaan heb ik de trolleybus en de geleidestangen en de rijdraden nodig. Je kunt niet zonder één van hen, want dan kom je tot stilstand.

Kortom. Wil ik dus in volledige harmonie met God Almachtig zijn en Hem volgen **in** Jezus Christus, dan kan ik niet **zonder** de Heilige Geest. Hij is een onmisbaar Deel van God zoals mijn eigen geest een onmisbaar deel van mij is.

----- ... -----

Wil dit dan zeggen dat de personen in de heilige Eenheid dan gelijk zijn omdat ze alle drie God(delijk) zijn?

Nee. Er is een duidelijk hiërarchie. Want ook in dit Bijbelgedeelte zegt Jezus Christus Zelf dat Zijn Vader méér is dan Hijzelf (Joh. 14:28b).

☞ Joh. 14:28b want Mijn Vader is meer dan Ik.

Van de Heilige Geest staat geschreven dat Hij alleen datgene zal spreken wat de Vader of de Zoon Hem ingeven te doen (Joh. 16:13b).

☞ Joh. 6:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Er is dus **GEEN** gelijkheid binnen de heilige Eenheid maar **WEL** een gelijkwaardigheid.

Net zoals Sonja en ik één zijn. Iedereen kan zien dat wij er niet hetzelfde uitzien en dat wij niet hetzelfde doen. Wij zijn dus **NIET** gelijk, maar **WEL** gelijkwaardig. Ik ben niets méér dan Sonja en Sonja is niets meer dan mij.

Dat spreekt mij altijd zo aan in het volgende versje:

Loop niet vóór mij want ik wil niet geleid worden door jou
Loop niet achter mij want ik wil jou niet leiden
Loop naast mij, en wees mijn vriend

-----...-----

Al het voorgaande is eigenlijk alleen maar even een inleiding op dit Bijbelgedeelte *'de belofte van de andere Trooster'*.

Jezus Christus belooft dat *'Hij de Vader zal bidden dat u een andere Trooster krijgt die tot in eeuwigheid bij u zal blijven, namelijk de Geest van de waarheid Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn'*

Allereerst even de opmerking dat de Heilige Geest de Geest van de Waarheid is.

Jezus Christus zegt in Joh.14:6 dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is. Als de Heilige Geest dus de Geest van de Waarheid is, dan betekent dat, dat Hij de Geest van Jezus Christus is, Die Eén is met God de Vader.

En dat blijkt ook wel als in Joh. 16:8 staat dat het de Heilige Geest is die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Dit overtuigen is echter alleen weggelegd voor God Almachtig. Immers Hij is mijn Maker. Als de Heilige Geest kan overtuigen moet Hij (uit) God zijn.

En waar overtuigt de Heilige Geest dan van?

Van zonde. De Bijbel zegt hierover: zonde is als de mensen niet in Jezus Christus geloven.

Is dat zonde?

Natuurlijk gaat dit veel verder. Want als ik niet in Jezus Christus geloof, geloof ik dus ook niet in de wet van God Almachtig. En als er geen wet zou zijn, valt er ook geen wet te overtreden. Want de wet maakt mij bewust van zonde (Rom.4:15). En zonde is toch overtreding van de wet.

Als ik niet geloof dat die wet van God Almachtig bestaat dan zou wat Jezus Christus allemaal verteld heeft in zijn onderwijs aan Zijn discipelen in rook op gaan.

Maar ook al geloof ik niet in die wet, dan wil dat niet zeggen dat die wet niet bestaat!

Mensen die Jezus Christus afwijzen komen er een keer achter dat Hij de Enige Persoon is Die hen vrij kan pleiten in de rechtszaal van het oordeel. Maar door hun afwijzing kan Jezus Christus niet voor hen pleiten; dus zal de Rechter uitspraak doen conform de eis van de wet. (Zie mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 60-62)

☞ Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

☞ Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel

☞ Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding.

En de openbaar aanklager in de persoon van satan zal geen zonde ongenoemd laten. Dat is zonde! (om maar even een wereldlijke uitspraak te doen)

Van gerechtigheid. De Bijbel zegt hierover: omdat Ik heen ga en u Mij niet meer zult zien.

Jezus Christus was en is zonder zonden. In de hof van Gethsémané echter zal Hij de zonden van mij op Zichzelf nemen en dit kost Hem het aardse leven. Niet voor lang; want Jezus Christus zal op de derde dag opstaan uit de dood.

De gerechtigheid ligt hierin dat overtreding van de wet (zonde) leidt tot de dood. En omdat Jezus Christus de zonde van mij op Zich heeft genomen moet Hij ook veroordeeld worden voor die zonden. Daarom is Hij gestorven. Want dát was de rechtvaardige straf voor zondaren. Daarom is Hij ook gestorven.

Van oordeel. De definitie die de Bijbel geeft is: omdat de vorst van deze wereld veroordeeld is.

Ik wil hier nogmaals wijzen op het feit dat de vorst der duisternis (satan) helemaal niets is. Hij is het niet eens waard om vijand van God Almachtig genoemd te worden.

Waarom is hij niets?

Omdat duisternis niets te maken heeft met licht. En als ik Jezus Christus heb aangenomen ben ik in het licht en de duisternis kan mij niet grijpen (Joh. 1:5).

Wat is dan de veroordeling van satan?

Satan dacht dat hij God Almachtig was. Ja sterker nog hij dacht dat hij méér als God kon zijn terwijl hij door God geschapen is.

Sinds wanneer is het maaksel sterker dan de Schepper?

Satan kon zijn gang gaan onder de mensen omdat God Almachtig hem hiervoor toestemming had gegeven (o.a. in Job 1:12). Maar dat is nu afgelopen. Satan had geen rekening gehouden met de levendmakende kracht die God heeft door Jezus Christus op te wekken.

Jezus Christus heeft betaald voor de zonde; is dus gestorven. Satan was tevreden want het moest geschieden volgens de wet van God Almachtig. Maar toen Jezus Christus opstond uit de dood wist satan dat hijzelf ten dode was opgeschreven. Hier had hij even geen rekening mee gehouden.

 Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is, en dat in hem in het geheel geen duisternis is

 Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Ik heb al eerder geschreven dat Jezus Christus hier op aarde Mens was en maar op één plek tegelijk kan zijn.

Al hoewel veel mensen in Israël Hem hebben gezien (en in de streken daar omheen); en Hem hebben gehoord; de wonderen en tekenen hebben gezien en of ervaren, is die hoeveelheid mensen toch nog maar een klein gedeelte geweest van de totale bevolking van Palestina.

Er zijn samenkomsten geweest waar vijfduizend mannen waren, kinderen en vrouwen niet meegerekend (Matt. 14:21). Er zijn samenkomsten geweest waar vierduizend mannen aanwezig waren, kinderen en vrouwen niet meegerekend. (Matt. 15:38).

Maar wat is dat aantal op het totaal van de Joods bevolking? En wat is dat aantal op de totale bevolking van het Midden Oosten? En van de wereld?

God Almachtig als Heilige Geest kan echter **overal tegelijk** zijn. En uit Joh. 14:17 blijkt dat Hij **in** alle mensen tegelijk kan zijn.

Vandaar dat de Heilige Geest ook wel vaak vergeleken wordt met het geweten van de mens. Maar nogmaals: in mijn ogen is dit niet alleen zo, omdat er genoeg mensen op deze aardboden rondlopen die niets van God Almachtig willen weten en die Jezus Christus hebben afgewezen, maar **wél** goede dingen doen. Ik bedoel dat zij niets slechts doen voor de ander, zeer behulpzaam zijn, arme mensen ondersteunen en noem maar op, omdat hun geweten hen dat ingeeft.

Jezus Christus zegt hier heel duidelijk dat de wereld de Heilige Geest niet kan ontvangen. Maar het gaat mij te ver om die mensen die God Almachtig afwijzen, te beschuldigen dat zij **geen** van allen een geweten hebben.

----- ... -----

De Heilige Geest is veel meer dan mijn geweten.

Waarom?

Joh. 16:13: 'Maar wanneer Hij komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid'.

Naast dat de Heilige Geest in mijn geweten spreekt wijst Hij mij ook de weg naar Jezus Christus. Let wel! De Heilige Geest spreekt niets uit Zichzelf (Joh. 16:13b). Hij zal alleen de woorden spreken die Hij gehoord heeft.

▢ Matt. 14:21 Zij die gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen, de vrouwen en de kinderen niet meegeteld.

▢ Matt. 15:38 Zij die daar gegeten hadden, waren vierduizend mannen, de vrouwen en kinderen niet meegeteld.

▢ Joh. 14:17 namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

▢ Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

En van Wie zou Hij die woorden kunnen horen?

Juist, van God de Vader en **in** God de Vader van Jezus Christus. En omdat de Heilige Geest alleen de woorden van God spreekt zal Hij ook alleen Jezus Christus verheerlijken, zoals de Vader Hem verheerlijkt.

Maar waarom zou de Heilige Geest dan in mij moeten zijn?

Heel simpel. Ik kan dat het best vergelijken met diegenen die met Jezus Christus hier op aarde hebben rondgewandeld. Zij hoorden de woorden die Jezus Christus sprak, zij zagen de genezingen, bevrijdingen, opwekkingen. Zij zagen de wonderen die Hij deed.

Waarom?

Zodat zij diezelfde werken zouden kunnen doen, omdat Jezus Christus hen die macht gegeven had. Zij waren ooggetuigen.

Omdat Jezus Christus echter niet meer onder ons is (lichamelijk gezien) vervult de Heilige Geest nu die uitingen. Met de Heilige Geest in mij zie ik Jezus Christus alsof Hij naast mij loopt en tot mij spreekt.

Zegt Jezus Christus daarom ook Zelf niet in Matt. 18:20 dat wanneer er twee of drie in Zijn Naam bijeen zijn dat Hijzelf daarbij aanwezig zal zijn? Daar gaat het over twee of drie. Maar hier zegt Jezus Christus dat Hijzelf **IN** de Heilige Geest in mij zal wonen.

Want zoals Jezus Christus Eén is met de Vader is Hij ook Eén met de Heilige Geest. Dus is het alsof Hij dag en nacht naast mij wandelt, zit, staat, werkt. Hij is altijd bij mij, Hij is in mij. (Joh. 17:21-23). En kan ik Hem dus ten alle tijde dingen vragen en zal Hij ten alle tijde mijn vragen beantwoorden. Maar ook zal Hij mij met vriendelijke drang bewegen om te bidden met mensen, om mensen te genezen, om mensen te bevrijden, om dode mensen op te wekken. De Heilige Geest dwingt nooit, Hij dringt aan.

Dan begrijp ik ook de uitspraak van Jezus Christus dat Hij mij nooit als een wees zal achterlaten. In de Heilige Geest is Hij bij mij. In Joh. 14:18 staat dat Jezus Christus weer naar mij toe zal komen.

Enerzijds zal Hij hiermee bedoeld hebben dat Hij op zal staan uit de doden en dus weer onder de mensen zichtbaar zal zijn (I Kor. 15:6, meer dan vijfhonderd mensen hebben Hem levend gezien na Zijn opstanding).

📖 Matt. 18:20 Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.

📖 Joh. 17:21-23 opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.

📖 Joh. 14:18 Ik zal u niet als wezen achterlaten; Ik kom weer naar u toe.

📖 I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen

Anderzijds doelt Jezus Christus hier ook dat Hij in de Persoon van de Heilige Geest zal komen. Dit gebeurde een paar dagen na Zijn hemelvaart (Hand. 2) in wat wij het pinksterfeest noemen.

----- ... -----

Wat is een kenmerk van een Christen?

Dat Hij de Heilige Geest in zich heeft. En dat de Christen dus een onlosmakelijke eenheid is met God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest.

En dat is ook de reden dat ik niet graag spreek over de heilige Drie-Eenheid, maar over de heilige Eenheid.

'Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u'. Maar nog iets: het kenmerk van een Christen is dat Hij God de Vader verheerlijkt in Jezus Christus' (Joh. 16:14).

📖 Joh. 16:14 Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en het u verkondigen.

Wat een geweldige boodschap.

God Almachtig heeft mij niet als wees achtergelaten. Hij woont in mij. Tenminste als ik dat toelaat. Want die keuze ligt bij mij.

Wanneer ik Jezus Christus aanneem als mijn Redder en Verlosser dan betekent dit, dat ik dus toestemming geef dat de Heilige Geest in mij komt wonen.

Dat is de reden dat ik verander. Want God Almachtig verandert mij nog meer naar Zijn Beeld.

- Dan heb ik geen behoefte meer aan mijn oude levensgewoonten;
- Dan verlang ik er naar om meer en meer van God Almachtig te weten;
- Dan verlang ik ernaar om Hem te aanbidden;
- Dan verlang ik ernaar om de werken te doen die Jezus Christus heeft gedaan en voorgedaan;
- Dan krijg ik liefde voor mijn medemens;
- Dan kan ik mijn mond niet meer dichthouden over de Heer!;
- Dan moet ik getuigen van God Almachtig. Want waar het hart vol van is stroomt de mond van over.

Dat gebeurt er allemaal als de Heilige Geest in jou woont. Maar nogmaals: de keuze is aan jou.

----- ... -----

In Ez. 11:19 zegt God Almachtig dat Hijzelf het hart van steen in mij zal vervangen door een hart van vlees. En dat hart van vlees zorgt ervoor dat ik Zijn geboden in acht neem. Niet omdat het moet, maar omdat ik niet anders meer wil. Dat hart van vlees zorgt ervoor dat ik God liefheb in en boven alles.

Wij kennen toch de uitdrukking 'een warm hart hebben?'. Nu dat gebeurt als de Heilige Geest in mij woont. En de Heilige Geest zal Jezus Christus openbaren alsof ik Hem zie in levende lijve.

In Joh. 14:23 zegt Jezus Christus het als volgt: *'Als iemand Mij liefheeft, zal Hij Mijn woord in acht nemen: en Mijn Vader zal Hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toekomen en bij Hem intrek nemen'*.

Dát zijn de woorden van God de Vader. De Schepper van hemel en aarde, de Schepper van mij. Hij heeft een onbeschrijflijke liefde voor mij. Hij wil niets liever dan in mij komen wonen. Ik moet het alleen vragen, want zonder toestemming zal God Almachtig niet in mij komen wonen, omdat satan de heerschappij voert.

Dus.....Heb jij de uitnodiging al verstuurd aan God Almachtig?

----- ... -----

De Heilige Geest is dus de Plaatsvervanger van Jezus Christus. Hij spreekt de woorden van de Vader in Jezus Christus; Hij brengt alle woorden die Jezus Christus gesproken heeft in herinnering. Hij is de verpersoonlijking van Jezus Christus in mij.

Deze woorden zijn voor de discipelen misschien wel net zo moeilijk te begrijpen als zij voor veel mensen zijn. Maar wij, net als de discipelen, mogen erop vertrouwen dat het de Heilige Geest is die de woorden van Jezus Christus zal uitleggen.

Bij de discipelen werd heel veel duidelijk nadat Jezus Christus was opgestaan uit de dood. Het was de Heilige Geest Die hen het allemaal duidelijk maakte.

En voor dit moment? Jezus Christus roept op om niet verdrietig te zijn. Zijn vrede is immers altijd in mij.

Natuurlijk waren die woorden bedoeld voor de discipelen. Want het grote doemscenario, dat Jezus Christus overgeleverd zou worden aan de mensen en dat Hij zou moeten lijden en uiteindelijk gedood zou worden, komt steeds dichterbij.

Het beeld dat Jezus Christus een aardse koning zou worden door de Romeinse overheersing te breken, brokkelt nu snel af.

 Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven

 Joh. 14:23 Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen.

En daarvoor in de plaats begint het kwartje te vallen dat Jezus Christus uit hun midden weggenomen zal gaan worden.

En dat geldt ook voor ons. Hoeveel mensen zouden Jezus Christus niet daadwerkelijk fysiek naast zich willen zien?

Maar dat is een egoïstische gedachte. Dat is toch een gedachte van: dan heb ik het goed, dan kan mij niets overkomen. Maar die ander dan?

Ook ik moet blij zijn dat Jezus Christus naar de Vader teruggegaan is. Ook ik moet blij zijn dat de Heilige Geest door Hem gestuurd is, Die niet alleen in één mens woont, maar in alle mensen Zijn werk kan doen (tegelijkertijd) zodat álle mensen van Jezus Christus zullen horen.

----- ... -----

Jezus Christus spreekt al deze woorden uit. En of de discipelen het op dit moment allemaal begrijpen of niet is van ondergeschikt belang. Zij zullen het begrijpen en zij zullen geloven wanneer de dingen zullen gaan geschieden zoals Jezus Christus het aangekondigd heeft.

Dat geldt ook voor mij. Ik moet niet teleurgesteld zijn als ik niet alles begrijp wat in de Bijbel geschreven is. Ik moet ook niet bang zijn als er gedeelten in de Bijbel staan die ik eigenlijk niet kan geloven. De belofte van Jezus Christus is dat ik zal begrijpen en dat ik zal geloven wanneer het gebeurt zoals geschreven is. En dat geldt helemaal voor het werk van de Heilige Geest.

Wanneer de Heilige Geest in mij komt wonen zoals Jezus Christus beloofd heeft dan zal ik het weten. Een weten, en een weten, een zeker weten, een zeker weten dat ik het weet; dat ik gered bent door Jezus Christus.

De vorst der duisternis heeft geen macht over Jezus Christus. De vorst der duisternis heeft geen macht over mij wanneer God Almachtig door Jezus Christus in mij woont.

De vorst der duisternis, satan genaamd, is het niet eens waard om de vijand van God genoemd te worden. (Dit lees ik ook nergens letterlijk in de Bijbel). Satan is niets, helemaal niets.

Als ik in een rechtszaal ben en ik zie de aanklager, de advocaat en de rechter; dan weet ik dat de aanklager niets kan doen zonder toestemming van de rechter. En als de aanklager satan is, de Advocaat is Jezus Christus en God Almachtig de Rechter; dan heeft de openbaar aanklager geen enkele macht over de Rechter. Het is de Rechter Die bepaald wat er gebeurt in de rechtszaal.

God Almachtig is soeverein. God is in-control.

----- ... -----

Als ik de uitnodiging verstuurd heb aan Jezus Christus, als ik Hem uitgenodigd heb om in mij te komen wonen, dan wordt die uitnodiging persoonlijk door de Heilige Geest overgebracht aan God Almachtig.

Paulus zegt in Rom. 8:26 dat de Heilige Geest met onuitsprekelijke verzuchtingen voor mij pleit.

Jezus Christus doet alles wat God de Vader Hem zegt te doen. Of dit nu in spreken is of in werken. Dat kan alleen wanneer LIEFDE de basis is.

Ik heb al vaker gezegd dat iemand **nooit** in Jezus Christus moet gaan geloven omdat hij bang voor Hem is, of bang voor God Almachtig bent, of bang voor de toekomst. Angst is een pijl uit de koker van satan. Op angst kan nooit een relatie stand houden.

----- ... -----

Open je Bijbel, lees met een open hart, met een open geest. En vraag God Almachtig of Hij je uitleg wil geven over wat je leest. Vraag God om wijsheid en inzicht in de woorden die in de Bijbel geschreven staan en waarnaar *mijn mijmeringen* steeds weer heen wijst.

Dán kan het niet anders dat je onder de indruk zult komen van Gods plan met de mensheid.

Dán kan het niet anders dat je meer en meer wilt weten over de beweegredenen van God Almachtig.

Dán zul je stil worden van de onuitsprekelijke liefde die God Almachtig heeft voor jou.

Dán kun je niet anders meer dan jezelf overgeven in die betrouwbare handen van God Almachtig, jouw Maker.

Dán ben je waar je thuishoort.

Je lange dwalende en dolende reis is ten einde. Nu mag je rusten, eten en drinken in Hem. En je zult LEVEN tot in eeuwigheid.

Halleluja !

 Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen

Hoofdstuk 7.76

Het volgen van Jezus Christus

De haat van de wereld

(Johannes 15:18-16:4)

Dat er mensen zijn die vóór de grondlegging van deze wereld al door God Almachtig zijn uitgekozen om te kunnen geloven, om Jezus Christus aan te kunnen nemen, brengt veel verbazing en ongeloof voort. Want wordt er door critici gezegd: 'is God dan partijdig? Heeft God dan lievelingetjes?'.
Joh. 15:18-19 Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u.

Jezus Christus noemt dat in Joh. 15:18-19 de haat van de wereld. De wereld zijn de mensen die **niet** in Jezus Christus geloven.

Maar is God Almachtig partijdig?

Heeft God lievelingetjes?

Waarom heeft Hij sommige mensen uitgekozen om nu te kunnen geloven en waarom anderen dan niet? Want Paulus schrijft in Ef. 2:8-9 dat het geloof een gift is, een gave is die God Almachtig gegeven heeft aan wie Hij wil.

Laat ik voorop stellen dat God Almachtig **niet** partijdig is en ook geen lievelingetjes heeft. God heeft in **alle** mensen een welbehagen (Luk.2:14).

Het doel van God Almachtig is uiteindelijk dat **alle** mensen hun knieën gaan buigen voor Jezus Christus en dat **alle** tong Jezus Christus zal belijden als Heer der Heerscharen (Fil. 2:10). **Alle** mensen; zowel die in de hemel zijn, als die op de aarde zijn, als die onder de aarde zijn.

Ik geloof absoluut niet in wat ons altijd in de kerken geleerd is dat alle mensen die Jezus Christus afwijzen zullen branden *in de hel* tot in der eeuwigheid. Tot in het oneindige. Te meer niet omdat God Almachtig het bepaald heeft wie er hier op aarde zullen geloven en wie niet.

Neem alleen de teksten al uit Rom. 11:8 en Jes. 29:10 waarin staat dat God mensen in een diepe slaap houdt. Of neem het verhaal van de Farao van Egypte waarvan geschreven staat dat God zijn hart verhardde zodat hij het volk Israël niet uit Egypte wilde laten gaan.(Ex. 7:13)

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

Ex. 7:13 Het hart van de farao verhardde zich echter, zodat hij niet naar hen luisterde, zoals de HEERE gesproken had.

Dus er **moet** een reden zijn waarom God Almachtig een aantal mensen nu al heeft uitgekozen die op dit moment de gave van 'geloven' hebben gekregen. En waarom er mensen zijn die die gave van 'geloven' (nog) niet hebben ontvangen van God.

----- ... -----

Wat is het doel voor die mensen die geloven?

Ef. 2:10 zegt dat ik geschapen ben om de goede werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid.

Maar wat zijn die werken dan die God Almachtig heeft voorbereid?

Hiervoor moet ik kijken naar wat Jezus Christus heeft gedaan hier op aarde. Hij zegt dat *'Hij de werken doet die Hij de Vader heeft zien doen'*. (Joh. 5:19).

En wat waren die werken dan?

In het kort komt het erop neer *'het redden van mensen'*. Of ze nu ziek waren of ze nu gebonden waren, Hij genas en bevrijdde. Of ze nu dood waren of religieus waren, Hij wekte op en nam de religieuze last van hun schouders.

Jezus Christus onderwees de mensen de leer van bekering én de komst van het Koninkrijk van God.

Dát zijn de werken die Jezus Christus hier op aarde heeft gedaan. En de reden waarom Hij dat deed?

Het antwoord staat letterlijk Matt. 5:16 of Joh. 15:8 *'Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken'*.

Of zoals Paulus schrijft in Rom.15:6 dat de mensen als uit één mond de God en Vader van Jezus Christus mogen verheerlijken.

Dus het gaat om **de verheerlijking** van Die Ene God Almachtig, Schepper van hemel en aarde.

- God Almachtig heeft sommige mensen de gave van 'geloven' gegeven;
- Om de goede werken te doen die God Almachtig van te voren voorbereid heeft;
- Jezus Christus heeft die werken gedaan die Hij de Vader heeft zien doen;
- Ik moet diezelfde werken doen die ik Jezus Christus heb zien doen (in de Bijbel);

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voor-waar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

☞ Matt. 5:16 Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

☞ Joh. 15:8 Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

☞ Rom. 15:6 opdat u eensgezind, met één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt.

- Die werken omvatten twee dingen: mensen redden (de komst van het Koninkrijk van God aankondigen) en onderwijs geven;
- Met als doel dat de **hele mensheid** God Almachtig zal verheerlijken.

----- ... -----

Maar dat zegt nog steeds niet waarom God Almachtig een tweedeling onder de mensen heeft gebracht. Mensen die wél geloven en mensen die niet geloven.

Waarom heeft God die tweedeling aangebracht?

Ik heb deze vraag al een keer eerder beantwoordt in *mijn mijmeringen*. Ik doe dat echter graag nog een keer!

Ik geloof dat we voor het beantwoorden van die vraag al terug moeten gaan naar de tijd dat er nog helemaal geen aarde was. God Almachtig had deze nog helemaal niet geschapen.

Wie bestonden er toen al?

- Natuurlijk was God Almachtig er Zelf;
- In Spr. 8:22-31 kan ik lezen dat Jezus Christus er al was, ook al heette Hij nog geen Jezus Christus want die naam heeft Hij pas gekregen toen Hij als baby geboren werd op aarde;
- De engelen van God Almachtig waren er;
- Satan was er ook (Job 1 en 2);
- De engelen van satan waren er ook;
- Volgens Job 1:6 en andere tekstgedeelten waren er ook '*zonen van God*' waarbij ik geloof dat dit **GEEN** de engelen waren.

Dan gaat God Almachtig de aarde maken met alles wat daarop is en zoals wij die kennen.

Hoe lang dat geduurd heeft is niet van belang (ik heb daar over geschreven in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis). En God Almachtig zei dat het '**zeer goed was**' (Gen.1:31).

In mijn optiek volgt er dan een hemelse vergadering zoals beschreven in Job 1. Het gaat de mens goed, hij leeft oneindig lang, wordt nooit ziek, geen rouw en verdriet en God Almachtig wandelt met de mens elke avond in de avondkoelte (Gen.3:8).

Satan, verwijt God Almachtig dat het logisch is dat de mens God '*aanhangt*'. Het gaat hem immers voor de wind? Wanneer hij toestemming van God krijgt om de mens te beproeven dan zal er een andere wind gaan waaien. Wanneer het allemaal niet meer zo goed gaat dan zal de mens zich gaan verzetten tegen God en Hem '*afvallen*'.

Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

God Almachtig geeft toestemming aan satan om de mens te beproeven!

En de mens faalt. Hij valt voor de verleiding en zondigt waardoor er een onoverkomelijke breuk ontstaat tussen God Almachtig en de mens.

Let wel! Satan kan uit zichzelf helemaal niets doen. Sterker nog: satan is niets. Satan is het nog geen eens waard de titel '*vijand*' van God te krijgen omdat hij niets is. (Wijs maar eens een tekst in de Bijbel aan waar staat dat satan God's vijand is).

Hij is alleen een brullende leeuw die hard kan schreeuwen, die zijn kaken kan laten zien, maar hij kan van zichzelf niets doen. Tenminste niet voor diegenen die Jezus Christus hebben aangenomen. Alleen wanneer God Almachtig satan toestemming geeft zal hij iets kunnen doen en dan nog alleen in die mate als God het toelaat.

Wat is de situatie dan?

- Er is een hemel waar God Almachtig woont met Zijn engelen én Jezus Christus én de zonen van God;
- Er is een aarde waar satan het voor het zeggen heeft en de mensen die gezondigd hebben.

Er staat in Gen. 6:4 dat de '*zonen Gods*' bij de '*dochters van de wereld*' kwamen en kinderen bij hen baarden.

Deze '*zonen Gods*' zijn dezelfde '*zonen van God*' waar bijvoorbeeld in Job 1:6 over wordt gesproken. Deze '*zonen Gods*' zijn heilig want zij leefden bij God Almachtig. En aangezien God niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde zijn deze '*zonen Gods*' ook heilig.

De wereldbevolking gaat toenemen. Er worden steden gebouwd, er ontstaan volkeren. En dan komt het moment dat God Almachtig Abram roept (Gen. 12) en dat Abram een ontmoeting heeft met Jezus Christus Zelf in de Persoon van Melchizedek (zie *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis).

En God Almachtig zegent Abram en zegt hem dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken (Gen. 12:3). Dus **alle** mensen van de wereld.

Ik geloof dat Abram één van de '*zonen van God*' was waar Job 1:6 en Gen. 6:4 over spreken. En dat zijn nageslacht ook '*zonen van God*' zijn. Of te wel: het volk Israël. Want dit volk is voortgekomen uit Abram, Izaäk en Jakob.

 Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

 Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden

Weer die vraag: wat is de situatie dan ?

- Er is een hemel waar God Almachtig woont met Zijn engelen én Jezus Christus én de zonen van God;
- Er is een aarde waar satan het voor het zeggen heeft én de mensen die gezondigd hebben én de zonen van God die in de gestalte van het volk Israël op aarde zijn.

Maar het volk Israël doet alles wat God Almachtig verboden heeft. En het dan gesplitste volk Israël wordt weggevoerd in ballingschap. Het koningschap is van hen weggenomen (Hos. 1:4). Maar tegelijk belooft God ook in Hos. 1:10b-11 dat beide bevolkingsgroepen weer samengevoegd zullen worden.

Er zal **eens** weer sprake zijn van één volk Israël, maar dat is tot op de dag van vandaag nog niet gebeurd.

Het volk Israël zoals ik dit ken (en ook uit de tijd dat Jezus Christus op aarde was is hoofdzakelijk het twee-stammenrijk, de stammen Juda en Benjamin; tenslotte stamt het woord Jood af van het woord Juda), En uit dat volk Israël (uit de stam van Juda) wordt de Messias geboren die aangekondigd is.

Jezus Christus. **Hij is God Almachtig in de Mens**. Hij is God én Mens en daarom kan Hij de zondige mens weer bij God brengen. Ondanks alle zonden.

Maar als Jezus Christus op aarde is wordt Hij door Zijn eigen volk afgewezen (het twee-stammenrijk). Het volk Israël, Gods eigen volk wijst Hem af en daarmee wijzen zij God Almachtig af. Dus God is nu Zelf op aarde in de Persoon van Jezus Christus, maar niemand van Zijn volk gelooft Hem en gelooft in Hem.

Niemand?

Jawel. Enerzijds zijn er ook Joden die Jezus Christus wel aannemen. Neem bijvoorbeeld de mensen die door Hem genezen zijn, die door Hem bevrijd zijn, die door Hem opgewekt zijn. De Joden die wel in Zijn onderwijs geloofden.

Maar al hoewel God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld kwam om Zijn volk te genezen en te bevrijden, wezen de meesten Hem af.

Jezus Christus was een Richtingaanwijzer naar het Koninkrijk van God Almachtig heen. Maar Zijn Eigen volk erkende Hem niet. (het twee-stammenrijk).

Hos. 1:4 en Ik zal het koningschap van het huis van Israël wegdoen

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

En het tien-stammenrijk dan? Eigenlijk het grootste gedeelte van het volk Israël dan?

Zij zijn nooit teruggekomen uit de verbanning maar hebben zich vermengd met de volken (diaspora). Zij waren toen niet meer (en nu nog steeds niet) te herkennen als nakomelingen van het volk van God Almachtig. Zij hielden de sabbat niet meer en lieten zich ook niet meer besnijden (herkenningstekenen van het volk Israël).

De Richtingaanwijzer Jezus Christus werd afgewezen door het twee-stammenrijk maar werd wél opgemerkt door de mensen die **NIET** uit de Joden afstamden, tenminste niet meer biologisch aantoonbaar.

Ik geloof echter dat de mensen die wél in Jezus Christus geloofden en Hem wél aannamen, afstammelingen waren en zijn uit het **tien-stammenrijk van Israël**. (Heden ten dage waar ook ter wereld.)

Zij kwamen naar Jezus Christus heen en geloofden in Hem. Zij beleden hun zonden en aanbaden die Ene Almachtige God Die hemel en aarde geschapen had. Zij waren en leefden als 'heidenen' en niemand wist (en zij zelf ook niet meer) dat zij nakomelingen waren van het tien-stammenrijk.

Dus wie geloofden in Jezus Christus?

Wie namen Hem aan?

Het volk Israël. Het volk dat God Almachtig Zich Zelf gemaakt had om Hem te aanbidden, om Hem te verheerlijken; en zij worden 'zonen Gods' genoemd. Paulus zegt in Rom. 8:14 ^{NBG} dat iedereen die geleid wordt door de Heilige Geest 'zonen Gods' zijn.

 Rom. 8:14 ^{NBG} Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn zonen Gods.

----- ... -----

Dat brengt mij bij vandaag.

De mensen die Jezus Christus hadden aangenomen in de tijd dat Hij op aarde was, het volk Israël dus, is weer verspreid over de gehele wereld.

Maar nu is het teken waar zij aan herkenbaar zijn, niet meer het houden van de sabbat en de besnijdenis, want dat zij O.T. herkenningstekens.

Het teken waar ik Gods volk vandaag de dag aan kan herkennen is de aanbidding van Die Ene Almachtige God en Schepper van hemel en aarde én de grote liefde die zij hebben voor het volk Israël.

Conclusie:

- Zij, die door God Almachtig voor de grondlegging van deze aarde door God aangewezen zijn om te geloven, zijn de '*zonen Gods*' die zichtbaar zijn geworden in Zijn volk Israël (het herenigde volk Israël dat dus veel groter is dan het volk Israël zoals ik dat nu ken);
- Het tien-stammenrijk van het volk Israël, die over de hele wereld is verstrooid, zijn de wedergeboren Christenen die geloven in Die Ene Almachtige God, Schepper van hemel en aarde in Jezus Christus;
- De Christenen (Messiasbelijdende Joden én de wedergeboren Christenen) zijn dus door God Almachtig aangewezen om Zijn werken te doen (die God Zelf heeft voorbereid) die zichtbaar zijn geworden in de werken die Jezus Christus hier op aarde heeft '*voorgedaan*';
- Zodat de **hele** mensheid die Ene, Almachtige God, Schepper van hemel en aarde gaat verheerlijken, zoals Jezus Christus God de Vader in alles verheerlijkte;
- Dán, als de **hele** mensheid God Almachtig verheerlijkt, zal er weer een Goddelijke vergadering zijn waarin God Zijn toestemming aan satan intrekt om de mensen te beproeven, omdat hij gefaald heeft.

Het zal satan niet lukken om de mensheid definitief af te scheuren van God Almachtig omdat God dat niet toelaat. Net zomin als God toeliet dat Job gedood kon worden door satan.

En net als Job zal de mensheid gezegend worden met zegeningen die zevenmaal groter zijn dan de zegeningen die de mensen in de hof van Eden hadden. Een overtreffende trap van Gen. 1 en 2 dus.

Toen Jezus Christus hier op aarde leefde werd die boodschap niet begrepen.

En vandaag de dag wordt die boodschap door velen nog steeds niet begrepen.

En zij kunnen die boodschap ook niet begrijpen omdat zij geen '*zonen Gods*' zijn (nu nog niet).

----- ... -----

De haat die de religieuze leiders en het door hen opgehitste Joods volk tegen Jezus Christus hadden, die haat is er vandaag de dag nog steeds.

Jezus Christus zegt het als volgt: *'Als wij Christenen van de wereld zouden zijn (dus uit de ongelovigen), dan zou de wereld ons liefgehad hebben. Maar omdat wij niet van de wereld zijn maar door Jezus Christus zijn uitverkoren, daarom haat de wereld ons'* (Joh. 15:19)

Satan doet de wereld geloven dat Christenen méér zijn dan de mensen in de wereld.

Dit is absoluut niet zo. De Christenen kunnen zich nergens op beroepen dat zij het méér verdiend hebben uitgekozen te zijn door Hem dan de ongelovigen.

Dat heet genade. Genade is iets ontvangen wat ik juist niet verdiend hebt. En de Christenen hebben het niet verdiend omdat zij net zo zondigen en gezondigd hebben als de ongelovigen in deze wereld.

Daarom zegt Jezus Christus ook in Joh. 15:20 dat een slaaf niet meer is dan zijn heer.

Christenen moeten zich juist bescheiden en nederig opstellen; zij moeten ervan doordrongen zijn dat zij het geloof als een gave hebben gekregen om de wereldbevolking de werken van Jezus Christus te laten zien.

Christenen moeten zich terdege bewust zijn wie ze zijn en dat hun aanwezigheid hier op aarde dezelfde *'blinde'* haat opwekt die de wereld had tegen Jezus Christus.

Dát is de beproeving die satan teweegbrengt in de hoop dat de Christenen God Almachtig vaarwel zullen zeggen. Dát is ook de beproeving die God toelaat en satan toestemming heeft gegeven om dat te doen. Opdat de mens sterker wordt in geloof!

Maar Christenen mogen ook weten dat de duisternis het licht niet kan grijpen. Satan kan nooit verder gaan dan God Almachtig het toe laat. God is Soeverein. God bepaalt wat er gebeurt en niemand anders.

📖 Joh. 15:19 Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u.

📖 Joh. 15:20 Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen.

Jezus Christus heeft de Trooster gestuurd in de Persoon van de Heilige Geest.

- Hij zal het de Christenen elke keer weer influisteren wie Jezus Christus is en was;
- Hij zal het elke keer weer influisteren dat zij de werken moeten doen die Jezus Christus heeft gedaan;
- Hij zal Jezus Christus levend houden in de gedachten en in de harten.

Waarom?

Omdat de Christenen de '*zonen Gods*' zijn die van het begin af bij Jezus Christus zijn geweest (Joh. 15:27)

 Joh. 15:27 En u zult ook getuigen, want u bent van het begin af bij Mij

----- ... -----

Waarom dan die tweedeling? Waarom is het herenigde volk Israël door God Almachtig uitgekozen om te kunnen geloven? En de rest van de wereld niet?

Ik geloof dat dit alles te maken heeft met dat grote plan dat God Almachtig heeft met en voor deze wereld.

Zoals ik hiervoor al schreef: Het is de bedoeling van God Almachtig dat **alle** mensen hun knieën zullen buigen voor Jezus Christus. Het is God's bedoeling dat **alle** mensen met hun tong zullen belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. Het is Gods bedoeling dat Hij Zelf door **alle** mensen ter wereld verheerlijkt wordt. Niet alleen door de mensen die op deze wereld leven, maar ook de mensen die in de hemel leven en ook door de mensen die onder de aarde (de hel) leven.

Dát is Gods plan. Dát is Zijn uiteindelijke doel.

Maar het doel van God Almachtig wordt niet in één keer bereikt. God heeft een volgorde aangebracht in de dingen die gebeuren.

En die volgorde is als volgt:

- De '*zonen Gods*' zijn samen met Jezus Christus opgegroeid in de hemel. Vóór de totstandkoming van deze wereld;
- De '*zonen Gods*' zijn naar deze wereld gekomen en zijn gehuwd met de '*dochters van de wereld*';
- De '*zonen Gods*' zijn zichtbaar geworden in het volk Israël, het volk dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft uitgekozen;
- Jezus Christus is als Eersteling naar deze wereld gekomen;

- Het **hele** volk Israël is geroepen, maar slechts weinigen zijn uitverkoren. Met andere woorden: van het twee-stammenrijk uit de tijd van Jezus Christus, is maar een klein gedeelte tot geloof in Jezus Christus gekomen. Het grootste gedeelte van de Joden uit die tijd hebben Hem afgewezen;
- Het geloof in Jezus Christus is de wereld ingegaan om alle Israëlieten, waar ook ter wereld, kennis te kunnen laten maken met God de Almachtige. Ik praat hier dus over het tien-stammenrijk die als '*heidenen*' verdeeld zijn over alle natiën en die heden ten dage allerlei verschillende talen spreken;
- Alle Israëlieten die door God Almachtig geroepen zijn om te geloven **zullen** het geloof aannemen. Dat is de tijd waarin ik nu leef en waarvan ik geloof dat de wedergeboren Christenen de nazaten zijn van het tien-stammenrijk van Israël; dus tot Gods volk behoren;
- Deze Israëlieten zijn het koninklijk priesterschap waar I Petr. 2:9 over spreekt. Zij zijn dus de Bijbelleraren voor de toekomst en voor de wereld;
- Wanneer het getal vol zal zijn dat de Israëlieten die door God Almachtig geroepen zijn ook daadwerkelijk allemaal Jezus Christus hebben aangenomen; dan breekt de volgende fase aan;
- Ten eerste zal het twee-stammenrijk van Israël herenigd worden met het tien-stammenrijk van Israël. Er zal weer één volk zijn. Messiasbelijdende Joden samen met de wedergeboren Christenen;
- Ten tweede zal Jezus Christus terugkomen hier op aarde; en wel op dezelfde wijze als dat Hij naar de hemel is gegaan;
- Dan zal Jezus Christus met de geroepenen uit het volk Israël de wereld regeren voor een periode van duizend jaar;
- Dit regeren gebeurt vanuit het nieuwe Jeruzalem dat uit de hemel neergedaald is. Want het nieuwe Jeruzalem heeft muren en in die muren poorten. Het volk Israël woont binnen de muren en het nog niet geoordeelde deel van de wereldbevolking woont buiten de muren van de stad;
- In deze duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij verricht hebben. Inclusief de Christenen;
- Als die duizend jaar voorbij is zal de **hele** wereldbevolking zijn knieën buigen voor Jezus Christus en zal de **hele** wereldbevolking met zijn tong openlijk belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is;
- Als de **hele** wereld bevolking God, de Almachtige aanbidt, en buigt voor Hem in Jezus Christus, zal Jezus Christus het koningschap teruggeven aan God de Vader;
- En de hele mensheid zal in een paradijs wonen waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 ver overtroffen zal worden;
- Satan zal nergens meer te bekennen zijn. De verwoester die geschapen is om te verwoesten zal zelf verwoest worden, met al zijn demonen met hem.

Als uitdaging heb ik nu maar eens **NIET** de Bijbelverwijzingen erbij gezet.

Zoek deze zelf maar op waarbij '*zonen Gods*' en '*kinderen van God*' sleutelwoorden zijn. Zie ook *mijn mijmeringen* bij het Bijbelgedeelte '*blijvend ongeloof bij de Joden*'.

Open je Bijbel en toets of het bovenstaande hout snijdt. Laat de Heilige Geest je inspireren en zie de grootheid en de onbeschrijflijke liefde die God Almachtig heeft voor jou en mij.

-----...-----

Hoofdstuk 7 van *mijn mijmeringen* bij de vier Evangeliën is voor mij persoonlijk één grote openbaring geworden. En wel omdat ik geloof dat de Heilige Geest mij dingen geopenbaard heeft vanuit Gods Woord die niet algemeen bekend zijn. Sterker: die niet door de hedendaagse kerken en gemeenten geleerd wordt.

Het volgen van Jezus Christus is een uitdagende bezigheid. En ik bedoel met het woord uitdagend ook letterlijk een uitdaging.

Het volgen van Jezus Christus betekent dat ik een relatie opgebouwd heb met God Almachtig **in** Jezus Christus. Een relatie waarin sprake was en is van intimiteit. Want door dit hoofdstuk heen ben ik ook weer geconfronteerd met mijn eigen leven dat op vele punten inktzwart was.

In die intimiteit met God Almachtig **in** Jezus Christus heeft Jezus Christus mij Zelf geleerd wat het is om Hem te volgen. Aan de ene kant is het geloof in het Evangelie van Jezus Christus geen vrijblijvende zaak, maar anderzijds is het volgen van Jezus Christus absoluut niet zwaar.

Waarom niet?

Omdat het eindresultaat zo bovennatuurlijk groot is. Wat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gegeven heeft is met alle materiële zaken hier op aarde niet te betalen. Want **gelukkig zijn** kun je niet kopen met goud en geld. **Goed in je vel zitten** kun je niet kopen met goud en geld. Weten dat **je geliefd bent** kun je niet kopen met goed en geld.

Dat zijn de ingrediënten van een leven mét Jezus Christus. Dat zijn de kenmerken van de hemelburgers die leven in het Koninkrijk van God Almachtig.

En dat maakt **het volgen van Jezus Christus** alles waard!

Hoofdstuk 8.1

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Eerste aankondiging van het lijden

(Mattheüs 16:21-23, Markus 8:31-38, Lukas 9:21-22)

In 'de eerste aankondiging van het lijden' komt voor het eerst de werkelijke reden van Jezus Christus komst naar deze aarde ter sprake.

Want in alle hoofdstukken van de Evangeliën lees ik over het onderwijs dat Jezus gaf; de genezingen die Hij verrichtte; de bevrijdingen die Hij uitvoerde; ja zelfs het opwekken van doden deed Hij.

Maar daarnaast ging Hij steeds weer het gesprek aan met de religieuze leiders om hen te confronteren met wat zij van het geloof in God Almachtig hadden gemaakt. Het gelijkstellen van de door mensen geschreven Halacha en de Bijbel, en het aanpassen van de wetten die God had gegeven.

----- ... -----

Waarom deed Jezus Christus dat allemaal?

Om te laten zien dat **Hij** Diegene was die op meer dan vierhonderd plaatsen in het O.T. aangekondigd werd als de Messias.

Maar het doel van Jezus Christus lag hoger.

Natuurlijk wilde Hij graag dat iedereen gezond en vrij was en zich niet liet ringeloren door allerlei regels in inzettingen die niet van God Almachtig kwamen.

Maar Zijn doel was om satan te onttroonen. Satan die, doordat hij de eerste mens tot zondigen had weten te krijgen, de heerschappij over de mens had verkregen.

Waarom?

God Almachtig heeft de mens geschapen naar Zijn beeld (Gen. 1:26). En om te begrijpen wat die zondeval van de eerste mens teweeg heeft gebracht, moet ik begrijpen wie God is.

 Gen. 1:26 En God zei: laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis.

Dat is niet zo moeilijk uit te leggen want het staat in de Bijbel beschreven. God Almachtig is Licht, en in Hem was en is geen duisternis te vinden. (Joh. 1:1-5).

De eerste mens (en hun nageslacht die ook in de Hof van Eden waren), waren dus ook licht. En ook in hen was geen duisternis te vinden.

Maar door de zondeval van de mens is er wél duisternis in hen gekomen en heeft het Licht (dat is God Almachtig) verdreven. Want samengaan kan niet. Het kan niet tegelijkertijd licht en duisternis zijn.

Omdat God Almachtig een heilig God is (het Licht), is er dus een breuk gekomen tussen God en de mens. Dit niet alleen geestelijk maar ook letterlijk want **in** de eerste mens werd ook de hele mensheid die op dat moment leefde weggestuurd uit het paradijs (Gen. 3:23). Zij werden dus ook uit Gods nabijheid weggestuurd.

Waarom?

Letterlijk om het paradijs niet te *'bevuilen'* met hun zonden.

Geestelijk om God Almachtig niet te *'bevuilen'* met hun zonden, want God kan op geen enkele wijze vereenzelvigd worden met zonde. Want de (eerste) mens is geschapen naar Gods beeld!

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* al vaker geschreven dat ik maar kan kiezen uit twee werelden waarin ik verblijf.

De ene wereld is de wereld van **LEVEN**, de ander wereld is de wereld van de **dood**.

God Almachtig staat voor **LEVEN**, satan staat voor **dood**.

Er is geen tussenweg, en ik kan ook niet in beide werelden tegelijk leven. (Matt. 6:24). Ik leeft of ik ben dood.

De grootste val die satan voor de mens heeft opgezet is door de mens **te laten geloven** dat er nog andere werelden zijn. Een wereld bijvoorbeeld waarin ik niet hoeft te kiezen, een wereld waarin de mens zelf God Almachtig is.

Dit is één grote leugen, rechtstreeks uit de pijlkoker van satan. **Er is geen derde keuze!** En sterker nog; doordat zoveel mensen GEEN keuze maken voor God Almachtig, maar eigenlijk niets doen, hebben zij automatisch gekozen voor satan.

Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Gen. 3:23 Daarom zond de Heere God hem weg uit de hof van Eden.....

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

***Als ik geen bewuste keuze maak voor het LEVEN,
heb ik automatisch gekozen voor de dood.***

Dát is de werkelijk aard van satan. Dát is ook de werkelijke reden waarom er zoveel misère in deze wereld is, ziekte, dood en verderf door geweld en oorlogen.

Maar veel mensen verwijten God Almachtig dat Hij niet ingrijpt.

God Almachtig **KAN** niet ingrijpen wanneer mensen **zelf** kiezen voor de dood. God heeft ZIJN handleiding gegeven, de Bijbel. Maar als mensen die handleiding, om welke reden dan ook, aan de kant gooien, **KAN** God niets doen.

Zijn oproep is dan ook: ***kom terug naar Mij, want Ik alleen kan het LEVEN geven.***

En waarom kan God Almachtig mij het LEVEN geven?

Omdat God Almachtig Zelf die breuk waarover ik hiervoor sprak, die breuk die door de zondeval van de eerste mens in de wereld is gekomen, heeft geheeld. God heeft Zelf de heerschappij van satan teruggekocht.

Hoe heeft GOD Almachtig dat gedaan?

Door Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld te komen. Heilig als Hij was.

Daarom is Jezus Christus ook niet uit een man geboren, want dan zou het 'leven' van die zondige man letterlijk in Maria zijn binnengekomen. God heeft Maria Zelf bevrucht op bovennatuurlijke wijze, zodat daarmee de zonde die door de geslachtsgemeenschap wordt doorgegeven, buiten de deur gehouden kon worden. (Lukas 1:35).

Daarmee is dus ook het antwoord gegeven op de vraag of Jezus Christus heilig was.

Om de mens van ná de zondeval terug te kopen, moest er betaald worden aan satan, volgens de wet die God Almachtig Zelf aan Mozes had gegeven. Maar tot aan de geboorte van Jezus Christus was er **niemand** die aan die wet kon voldoen. **Iedereen** heeft gezondigd (Ps. 14:1, Ps. 53:2, Rom. 3:12). Of het nu een kleine zonde is of een grote zonde. Zonde is zonde en er staat maar één straf op de zonde en dat is de dood (Rom. 6:23).

📖 Lukas 1:35 En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden

📖 Ps. 14:1 en Ps. 53:2. Er is niemand die goed doet

📖 Rom. 3:12 Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,.....

Dus: als er Iemand was die wél zonder zonden zou zijn, en Die zou de zonden van de mensen op Zich nemen en daardoor ook zou sterven, dan zou de wet **vervuld** zijn (let op! niet afgeschaft), en zou satan onttroond zijn. De dood zou dan overwonnen zijn.

Wie zonder zonden, heeft dat gedaan?

Juist, Jezus Christus. **Dát** was en is het hoofddoel van Jezus Christus. Dáárom was Hij op aarde.

Alles wat in de Evangeliën is geschreven, is bedoeld om mij duidelijk te maken dat Jezus Christus Diegene was, die betaald heeft voor mij, want ik ben een zondaar!.

Het hele O.T. staat vol met vooraankondigingen naar Jezus Christus. In al die duizenden jaren vóór de komst van Jezus Christus was Hij al aangekondigd.

Nu is Hij er; en wat gebeurt er?

De mensen geloven niet in Hem.

Waarom niet?

Omdat satan de mens heeft wijsgemaakt dat er helemaal geen keus gemaakt hoeft te worden voor God Almachtig **in** Jezus Christus. Want zegt hij: ik ben gelijk aan God.

Dat zij satan toch ook al tegen de eerste mens? (Gen. 3:5)

Het doorgeven van zonden, wat begonnen is bij de eerste mens, gaat door tot en met de dag van vandaag. En dat doorgeven gebeurt door de geslachtsgemeenschap tussen man en vrouw. (Rom. 5:12).

Het resultaat van die zonden is het **destructieve gedrag** van de mens. Want de machten, de wereldbeheersers uit het rijk der duisternis (Ef. 6:12) werken door de mensen heen, om de mens te vernietigen en daarmee het werk van God Almachtig kapot te maken.

Satan wist en weet als geen ander dat wanneer er Iemand zou zijn die de wet van God Almachtig geheel en volkomen zonder zonden na kon komen, dat hij verloren zou hebben. Want in Die Persoon zou de dood geen stand kunnen houden. Want de dood was de straf op de zonde, en als er geen zonde is, dan is er ook geen straf, dan is er dus ook geen dood.

Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Rom. 5:12 Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

En satan juichte, hij kon zijn plezier niet op toen hij de mensen zover had gekregen dat zij Jezus Christus beschimpten, bespotten, uitscholden, martelden en hem aan het kruis sloegen. Wat had satan een plezier toen Jezus Christus stierf als mens. Wat hij wist dat het God Zelf was in de persoon van Jezus Christus. Hij had God gedood. Dat was toch het ultieme bewijs dat hij als God was, want wat God creëerde kon hij vernietigen.

Maar na drie dagen in het dodenrijk te zijn geweest, kwam Jezus Christus terug. Hij werd opnieuw levend, omdat God Almachtig een Levendmakende God is.

Met de opstanding van Jezus Christus kreeg satan de doodssteek, zodat hij zijn dodelijk gif niet verder zou kunnen verspreiden.

Overigens is satan daarmee nog bozer en verschrikkelijker geworden dan hij al was. Daar spreekt het Bijbelboek Openbaring over.

Satan wéét dat zijn tijd op aarde beperkt is. Satan wéét dat zijn einddoel de eeuwige poel van zwavel en vuur is waar hij nooit meer uit zal komen. (Openb. 20:10). Maar zover is het nu nog niet.

-----...-----

In de opstanding van Jezus Christus uit de dood, is satan overwonnen en is satan gebonden in zijn verwoestende werk.

Tenminste:

- Voor die mensen die God Almachtig **in** Jezus Christus aannemen door in het Evangelie van Jezus Christus te geloven;
- Voor die mensen die terug willen naar God Almachtig;
- Voor hen is satan dood;
- Voor hen is er niet alleen bevrijding van het juk en de last van satan, maar voor hen is ook de opstanding uit de dood. Want door de zondeval leefde de mens in de dood. Door de opstanding van Jezus Christus is de mens vanuit de dood weer opgestaan en leeft. In Hem; in Jezus Christus. (Rom. 5:17-19, I Kor. 15:12)

Een keus **tégen** God Almachtig is automatisch een keus vóór satan. Een keus tégen het LEVEN is automatisch een keus vóór de dood. God Almachtig heeft een weg gecreëerd om van de dood weer naar het leven te komen. **Dát** is het grote doel geweest van Jezus Christus hier op aarde, ruim tweeduizend jaar geleden.

----- ... -----

Openb. 20:10 En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.

Rom. 5:17 Want als door de overtreding van de ene de dood geregeerd heeft door de ene, veel meer zullen zij die de overvloed van de genade en van de gave van de gerechtigheid ontvangen, in het leven regeren door de Ene, namelijk Jezus Christus. Zoals dus door één overtreding de veroordeling gekomen is over alle mensen tot verdoemenis, zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven. Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden,

I Kor. 15:12 Want omdat de dood er is door een mens, is ook de opstanding van de doden er door een Mens. Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

In deze geschiedenis, de eerste aankondiging van het lijden, openbaart Jezus Christus voor het eerst aan Zijn discipelen welke weg Hij moet gaan. Dat Zijn confrontaties met de Farizeeën en de Sadduceeërs, de schriftgeleerden, de religieuze leiders ertoe gaan leiden dat zij Hem gaan doden.

De religieuze leiders denken vele redenen te hebben om dat te doen, maar de hoofdrede is dat satan hier achter zat en dat satan deze mensen gebruikte om zijn destructieve werk voor hem te verrichten. (Ef. 6:12)

Veel mensen vinden de opstelling van Leven en dood, zoals ik deze hiervoor beschreef te beperkt, te kort door de bocht.

Volgens veel mensen moet er toch nog een andere weg zijn. En dat is precies hetzelfde als Petrus hier ook zegt: *'Neen, Heer, U zult niet sterven, God behoedde U daarvoor'.*

God behoedde U daarvoor? Maar het was **juist** de reden van Jezus Christus komst naar deze aarde. Het was juist **hét** doel waarom Hij hier was. Daarom is de uitspraak van Petrus niet sympathiek, maar is het satan die door Petrus heen spreekt. Ja, ook door hem.

Jezus Christus doorziet dit. Hij spreekt Petrus niet persoonlijk aan, maar Hij spreekt satan door Petrus aan met de woorden: *'Ga weg van mij satan, want wat jij wilt is dat Ik niet sterf en daarmee dus geen verzoening teweeg kan brengen tussen God en de mens'.*

Jezus Christus is heel erg duidelijk

----- ... -----

Nadat Jezus Christus satan **in** Petrus het zwijgen had opgelegd, laat Hij de menigte weer bij Zich komen en geeft Hij aan wat het betekent om Hem te volgen. Dat het volgen van Hem een *'levensgevaarlijke'* zaak is en dat het volgen van Hem mij mijn *'oude'* leven gaat kosten. Want het leven dat ik leidde vóórdát ik Jezus Christus aangenomen had kan niet meer. Dat was een leven vol van zonde, vol van ongerechtigheid.

Door het volgen van Jezus Christus is het de bedoeling dat ik naar mijzelf ga kijken en al het verkeerde weg doe uit mijn leven. Dat is het Kruis van Jezus Christus op mij nemen. Ik laat de wereld zijn gang gaan; ik volg Jezus Christus in goede daden, in reinheid, in eerlijkheid en noem maar op.

Jezus Christus maakt in dit gedeelte heel duidelijk dat er voor Hem geen onderscheid is tussen dit leven hier op aarde en het leven in het *'hiernamaals'*.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Mijn geest, die in mij is, zal er altijd zijn, ook nadat ik mijn aardse tent (mijn lichaam) heb afgedaan, of te wel dat mijn lichaam van vlees en bloed gestorven is.

Jezus Christus zegt hier eigenlijk dat wanneer ik hier op aarde het LEVEN niet wil, dat ik het '*straks*' in het '*hiernamaals*' dus ook niet zal krijgen. Dat wat ik hier op aarde doe en laat, de sleutel is tot het Koninkrijk der hemelen, of de sleutel is tot een '*helse periode*' waar ik nog lang niet uit zal komen.

Ik hoor wel eens mensen zeggen die er maar op los leven, mensen die Jezus Christus niet als hun Redder en Heiland aannemen, dat zij overtuigd zijn dat zij gaan '*hemelen*'. Met andere woorden dat wanneer zij sterven, hun geest naar de hemel zal gaan en daar het mooiste en geweldigste leven krijgen dat maar voor te stellen is.

Ook dit is één grote leugen die rechtstreeks uit de hel komt.

Satan wéét dat wanneer ik zo denk, dat ik de zijne zal wezen. Want als ik niet openlijk voor Jezus Christus kies als mijn Redder en Verlosser, heb ik al gekozen, gekozen **voor** satan. En dat zul ik weten ook. Dan is er geen '*hemelen*' bij.

Het leven in het '*hiernamaals*', in een paradijs dat mooier zal zijn dan wat geschreven is in Genesis 1 en 2, is voorbehouden voor diegenen die zich niet schamen om er voor uit te komen hier op aarde een volgeling te zijn van Jezus Christus, Die in het vlees gekomen is.

God Almachtig reikt nu, op dit moment dat jij deze woorden leest, Zijn hand naar jou uit. Waar kies je voor, het LEVEN of de dood.

En let wel: als jij zegt dat je erover na wilt denken; dat je nu nog niet aan een keuze toe bent; weet dan dat jouw leven hier op aarde net zo lang kan zijn als één hartslag.

----- ... -----

Wat een prachtig Evangelie heeft God Almachtig de mens gegeven. Wat een ---awesome--- God is Hij.

Het gaat helemaal niet om moeten, geboden, verboden, harnassen, regels, inzetten en noem maar op. Het is een Evangelie van LEVEN, om de dood te kunnen weerstaan.

Het Evangelie van God Almachtig **in** Jezus Christus is **geen** religie; het is een relatie. Met God de Vader **in** Jezus Christus.

Wie geloof jij?

Hoofdstuk 8.2

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Tweede aankondiging van het lijden

(Mattheüs 17:22-23, Markus 9:30-32, Lukas 9:43-45)

Jezus Christus herhaalt Zijn woorden die Hij uitgesproken heeft in *'de eerste aankondiging van het lijden'*.

Het is net alsof Hij wil zeggen: *'hebben jullie het wel begrepen? weten jullie wel wat er gaat gebeuren? Ik zal overgeleverd worden aan de mensen en zij zullen mij doden?'*

Overgeleverd worden ken ik ook wel uit andere geschiedenissen. Eigenlijk betekent het dat iemand buiten het recht om aan de willekeur van menselijke bedenkingen wordt overgegeven. Dat gebeurt wel vaker bij volkswoede of wat men noemt het *'lynchen'* van mensen.

Op de één of andere manier is de politie, het leger, de rechterlijke macht dan niet in staat om die persoon een eerlijk proces te geven. Als iemand aan de mensen wordt overgeleverd staat dat gelijk aan moord zonder proces.

Ik probeer mij voor te stellen wat dit in hier in Nederland zou betekenen: dat ik in handen van de mensen zal vallen en dat deze mij zullen vermoorden.

Dat is toch ongehoord. Maar in die tijd van Jezus Christus schijnbaar niet, want ik lees helemaal niets over verbazing van de mensen.

Mijn vraag is dan: is **dát** de macht van religieuze leiders? Die bijvoorbeeld in Matt. 12:14 al aan het bedenken waren hoe zij Jezus Christus om het leven konden brengen!

 Matt. 12:14 De Farizeeën gingen weg en beraadslaagden tegen Hem, hoe zij Hem om zouden kunnen brengen.

De geschiedenis staat bol van rellen, oproer tot oorlogen aan toe in naam van de religie. Ik hoef hier alleen te wijzen op het boek *'het grote conflict'* en het boek *'weg uit Babylon'*.

Maar ook in de recente historie gebeurde dit. Neem bijvoorbeeld de strijd in Ierland tussen katholieken en protestanten.

Of wat te denken van de tijd van de Reformatie?

Hoeveel bloed is er niet vergoten omdat religieuze leiders hun 'onderdanen' opdroegen geweld te plegen. En dat dit gerechtvaardigd was uit naam van God Almachtig?

----- ... -----

Ik heb mij wel vaker afgevraagd hoe het toch mogelijk is dat mensen elkaar kunnen haten tot de dood aan toe, alleen om wat de ander denkt en gelooft.

Wat doet ik voor kwaad als ik zou denken en geloven dat het gras rood is?

Wát had Jezus Christus gedaan?

Wanneer en waarmee had hij andere mensen tekort gedaan?

Is het niet zo dat Jezus Christus alleen maar goed gedaan had? Mensen genezen, tientallen, honderden, misschien wel duizenden. Ja zelfs mensen uit de dood opgewekt?

Vertel mij eens wat daar voor slechts in zat?

En waar zijn die mensen nu dan?

Waar is de dankbaarheid?

Kort gehouden door de religieuze leiders?

In wat Jezus Christus dééd zat de haat van de religieuze leiders ook niet.

De haat van de religieuze leiders zat hem er in dat:

- de religieuze leiders in hun positie werden aangetast;
- **Zij** kenden tocht de hele Schrift op hun duimpje?;
- **Zij** zouden toch wel geweten hebben hoe de Messias eruit zou zien als Hij op aarde zou komen?;
- **Zij** zouden dan toch minimaal geëerd moeten worden door de Messias voor al het leidinggevende werk dat zij onder het volk Israël hadden gedaan;
- **Zij** waren toch diegenen die gestudeerd hadden in de Schriften en de Profeten?

Dus als er iemand was die zou moeten kunnen genezen, bevrijden en opwekken, dan zouden **zij** dat geweest moeten zijn.

Maar de religieuze leiders konden dat allemaal niet. Zij wilden dit ook helemaal niet, want hun hart was helemaal niet bij de mensen. Hun hart was bij hun eigen positie, hun status, hun belangrijkheid.

- Zie ons eens bidden!;
- Zie ons de door onszelf bedachte regels en inzettingen eens goed houden!;
- Zie ons eens vasten!;
- Zie ons eens geld geven in de tempel!;
- Zie ons eens hard aan het werk zijn in de tempel!;
- Zie ons eens! zie ons eens! zie ons! ons! ons!;
- mij! mij! mij!;
- ik! ik! ik = ego;
- ik = new age!

De haat van de religieuze leiders was voortgekomen uit jaloezie. Want iedereen kon zien dat Jezus Christus een intieme relatie had met God de Vader. Maar dat mocht helemaal niet; de religieuze leiders waren diegenen die het alleenrecht hadden op God Almachtig. **Zij** behoorden Zijn stem te horen, niet het volk, en al helemaal niet de zoon van een timmerman (Matt. 13:55).

📖 Matt. 13:55 Is Dit niet de Zoon van de timmerman? En heet Zijn moeder niet Maria en Zijn broers Jakobus en Joses, en Simon en Judas?

----- ... -----

Ik geloof dat elke tekst in de Bijbel als een spiegel dient te zijn voor mijzelf. En misschien chargeer ik wel enorm, maar dat doe ik alleen om de zaken scherp te stellen.

De rode draad van *mijn mijmeringen* is dat ik iedereen wil oproepen om de Bijbel te gaan lezen en om **ZELF** een persoonlijke relatie op te gaan bouwen met God Almachtig, met Jezus Christus.

De Bijbelteksten die ik lees zijn als een spiegel voor mijzelf!

- Hoe sta ik er in?;
- Ben ik ook zo gebrand op mijn positie?;
- Vind ik ook omdat ik veel gestudeerd heb in de Bijbel, dat deze nu mijn alleenrecht is?;
- Vind ik het belangrijk om te bidden, te vasten, te genezen, te bevrijden in de Naam van de Heer?;
- Weet ik alles uit te leggen uit de Bijbel?;
- begrijp ik alles?;
- Heb ik misschien ook wel een eigen Halacha geschreven met geboden en verboden, waar ik grote waarde aan hecht, en deze misschien wel op gelijke hoogte stel als de Bijbel?

Elke keer weer houd ik mij in gedachte voor dat ik het geloof van God Almachtig ontvangen heb, als een cadeau (Ef.2:8). Ik heb er niet om gevraagd; ik heb het niet verdiend; ik heb daar zelf helemaal niets voor gedaan.

📖 Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God;

God Almachtig heeft in Zijn oneindige wijsheid al vóór de grondlegging van de aarde, ver vóór mijn geboorte, al bepaald dat ik de opdracht gekregen heb om als eersteling voor Hem te zijn op deze aarde. Dat ik een ambassadeur zou zijn met maar één opdracht: mensen de weg van het Koninkrijk van God te wijzen.

En waarom mijn buurman dat cadeau niet heeft gehad?

Dat is aan God Almachtig, maar ik ben ervan overtuigd dat dit alles te maken met het volk Israël dat God Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4), en wat Zijn plan daarmee is.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Wat ik wél weet, is dat ik mijn opdracht serieus neem. Niet vanuit de hoogte. Want als je *mijn mijmeringen* leest, dan is te lezen dat ik geen enkele reden heb om in mijzelf te roemen.

Mijn leven zag er echt niet zo fraai uit. Zelf zeg ik altijd dat ik vroeger alles heb gedaan wat God Almachtig verboden heeft. Maar net als bij Paulus kwam toch het moment daar in 1984 dat ik mijn eigenwijze en hardnekkige knieën moest buigen. Dat, alhoewel ik in het diepst van mijn ellende zat door de ellende die ik over andere mensen uitgestort had, dat ik moest uitschreeuwen: '*God, als U bestaat, laat het mij dan merken*'. Ondanks mijn christelijke opvoeding.

En God Almachtig bewees dat Hij bestond. En ik ervoer dat het God was, die liet zien dat Hij bestond. Verder wist ik nog helemaal niets.

Veranderde toen mijn leven ineens?

Kwam ik toen ineens op een roze wolk te zitten?

Niets van dat alles.

Er kwam alleen een besef over mij dat ik van mijn leven een enorme puinhoop had gemaakt. Dat ik dat **zelf** had gedaan en niemand anders. Ik kon niemand anders de schuld geven dan alleen maar mijzelf. En met dat besef kwam er een rust in mijn hart. Ik begreep er niets van. En eerlijk gezegd koppelde ik dat ook helemaal niet aan mijn roep tot God Almachtig. Maar voor het eerst in jaren kon ik slapen, rustig slapen.

----- ... -----

Nu zullen er misschien geleerden zijn die zeggen: ja maar, wat jij in jouw jeugd allemaal hebt meegemaakt, heeft jou gemaakt tot wie jij bent.

En dat ontken ik ook niet. In de juridische wereld noemen ze dat geloof ik ontoerekeningsvatbaar.

Toch is mijn antwoord daarop is: Onzin.

Wat ik ook meegemaakt heb, hoe ernstig ik ook beschadigd ben in het leven, ik ben en blijf altijd zelf verantwoordelijk voor de keuzes die ik maak.

En de belangrijkste keuze is: kies ik voor God Almachtig of niet, en als ik niet voor God kies dan heb ik dus automatisch gekozen voor satan.

En aangezien satan gelijk staat aan misère, ellende tot de dood er op volgt, dan weet ik ook waar de puinhoop in mijn leven vandaan kwam. ***Ik had niet bewust gekozen voor God Almachtig***, dus ik was een prooi voor satan.

Kan ik hiermee God Almachtig of satan de schuld geven?

Neen, ik was ***zelf*** verantwoordelijk voor die keuze, maar doordat ik die keuze niet maakte had ik gekozen. Voor het slechte, voor satan. En dit gebeurt er met miljoenen mensen, ook hier in Nederland.

Haal het nu eens even uit de beschuldigingsfeer; uit de emotionele sfeer; bekijk het als een naakt feit.

Mijn ellende kwam voort uit de verkeerde keuzes die ik had gemaakt. En of dit onwil was, of dat dit onwetendheid was, doet niet ter zake.

----- ... -----

Terug naar dit Bijbelgedeelte. Jezus Christus kondigde dus aan dat Hij gedood zou gaan worden door de mensen. Maar ook maakte Hij direct bekend dat dit ***niet*** een eeuwige dood zou zijn, want op de derde dag zou Hij opgewekt worden.

De discipelen horen dit laatste schijnbaar helemaal niet, want zij waren alleen maar bedroefd. Jezus Christus moest die weg van lijden en sterven gaan om verheerlijkt verder te kunnen gaan ná Zijn dood.

In mijn eigen leven moest ik het lijden (en voor mijn gevoel dood gaan) ondergaan om daarna genezen, gezond, en verheerlijkt verder te kunnen gaan. Omdat ik geen keuzes wilde maken, maar daarmee automatisch onder de heerschappij van satan bleef.

----- ... -----

Gods scheppende kracht is enorm. Hij deed Jezus Christus opstaan uit de dood en Hij richtte mij op.

God Almachtig had mij niet kunnen oprichten vóórdát Jezus Christus opgestaan zou zijn. Jezus Christus moest sterven om mij te kunnen kopen van satan.

Door mijn zonden had ik mij immers totaal en volledig in de armen van satan gestort. Niet dat ik mij bewust in de armen van satan heb gestort, maar wanneer ik niet bewust voor God Almachtig kies, heb ik automatisch voor satan gekozen.

En ik koos niet bewust voor God Almachtig. Sterker, ik keerde mij met de dag verder van Hem af. Maar daarmee kwam ik ook met de dag meer in de misère en ellende. Satan had bijna gewonnen in mijn leven.

Maar Halleluja! Jezus Christus heeft door Zijn lijden en sterven, én door Zijn opstanding mij gered.

Kom mij dus ook niet aan dat ik niets van de wereld afweet en dat ik als jongetje keurig christelijk ben opgevoed en van daaruit deze woorden op papier zet.

Het tegenovergestelde is waar. Mijn jeugd was een hel (om zo maar te zeggen); mijn jongelingsjaren waren een puinhoop. Het begin van mijn volwassenheid was duister en zwart.

Maar nogmaals: Halleluja, alle eer en glorie zijn voor de Heer. Want in het diepst van mijn ellende heeft Hij mij weggesleurd van de afgrond.

God Almachtig **in** Jezus Christus heeft mij gered. Ik had Zijn redding echt niet verdiend. Ik kan alleen maar zeggen dat Hij dit gedaan heeft, omdat Hij mij **voor** de grondlegging van deze aarde al de opdracht had gegeven om een wachter te zijn, op de muur van Israël, om de woorden die Hij mij geven zou, dat ik daarmee het volk zou waarschuwen. (Ez. 33:7)

Wat een tegenstelling.

Wat ik van mijn leven had gemaakt vóór mijn bekering en de opdracht die ik van God Almachtig had gekregen toen ik nog 'een zoon van God' was volgens Gen. 6.

Het begrijpen is gewoon té wonderbaarlijk.

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen

Hoofdstuk 8.3

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Derde aankondiging van het lijden

(Mattheüs 20:17-19, Markus 10:32-34, Lukas 18:31-34)

Jezus Christus is op weg naar Jeruzalem. Het grootste gedeelte van Zijn bediening heeft zich afgespeeld in de streek rondom het meer van Galilea, waar ook Zijn woonplaats was, Kapernaüm (Matt. 4:13).

De Bijbel beschrijft eigenlijk maar één uitstapje en dat is naar de streek van Sidon en Tyrus (Matt. 15:21). Als de berg waar Jezus Christus een ontmoeting had met Mozes en Elia (Matt. 17:1) de berg Hermon zou zijn, zou dat de tweede uitstap zijn geweest, omdat de Hermon in het Noorden van Israël ligt, tegen de Golan vallei.

Maar Jezus Christus geeft hier dus aan om weg te gaan naar Jeruzalem, een voetreis van ongeveer 194 kilometer. Dus ook weer een reis van meerdere dagen, ook al zou dit per ezel, of paard gedaan worden.

Mijn vraag is dan gelijk:

- wat zouden Jezus Christus en de discipelen onderweg allemaal gedaan hebben?;
- Zouden Jezus Christus en de discipelen nog meer mensen genezen hebben, bevrijd hebben, of doden opgewekt hebben?;
- Zouden ze in hotels overnacht hebben?;
- Hoe zouden ze gereisd hebben?;
- Waar zouden ze het allemaal over gehad hebben?;
- Zou Jezus Christus alleen maar bezig zijn geweest met het geven van onderwijs aan Zijn discipelen, of zouden ze ook veel lol gehad hebben? Moppen getapt hebben?;
- Zouden de discipelen deze reis als een uitstapje gezien hebben?

----- ... -----

☞ Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali,

☞ Matt. 15:21 En Jezus ging vandaar weg en vertrok naar het gebied van Tyrus en Sidon.

☞ Matt. 17:1 En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes, zijn broer, met Zich mee en bracht hen op een hoge berg, alleen hen.

Dat Jezus Christus op weg gaat naar Jeruzalem is voor mij heel normaal, omdat ik weet wat er moest gaan gebeuren.

De discipelen hebben hier echter nog geen flauw benul van, omdat zij toch nog steeds denken (en de menigte met hen) dat Jezus Christus de Romeinse overheersing zou gaan breken. Dat het Koninkrijk waar Hij steeds over sprak een aards koninkrijk zou zijn dat in plaats van de Romeinse overheersing zou komen.

De woorden van Jezus Christus dat Hij gekruisigd zou gaan worden en daar zal sterven moet toch een dreun geweest zijn voor de discipelen.

Waar had Hij het over? Zou Hij echt vermoord worden? Dat kan toch niet?

Misschien dachten de discipelen er niet te veel over na, want Jezus Christus zei toch ook dat Hij weer opgewekt zou gaan worden?

Wat een toestand: Jezus Christus heeft alleen maar goed gedaan; mensen genezen; mensen bevrijd van demonische invloed; zelfs doden opgewekt; Jezus Christus heeft vanuit de Schriften en de Profeten de religieuze traditie aan de kaak gesteld en opgeroepen om terug te gaan naar God Almachtig en Gods woord alleen; en wat gebeurt er dan?

Het zijn de kerkleiders, de religieuze leiders, de schriftgeleerden, de Farizeeën en Sadduceeërs die Jezus Christus aan de *heidenen* (de Romeinen) overgeven om Hem ter dood te laten brengen. Zonder rechtszaak, zonder aanklachten.

En de Romeinen gaan daarin mee en doen omwille van de rust wat de kerkleiders willen. Wat een onrecht; wat een oneerlijkheid!

----- ... -----

Er zijn de afgelopen decennia meerdere onderzoeken geweest naar de juridische geldigheid van het proces waarin Jezus Christus aangeklaagd is, ruim tweeduizend jaar geleden. En al die uitkomsten zeggen dat de arrestatie en de veroordeling van Jezus Christus een **gerechtelijke dwaling** van ongekende omvang was. Zowel van de kerkleiders als van de Romeinse overheersers.

Komt dit niet overeen met de houding van bijvoorbeeld de Rooms-katholieke kerk door de eeuwen heen?

Was het keizer Constantijn al niet in 300 na Chr. die de door God Almachtig ingestelde sabbatdag verruilde voor de occulte zondag? Met als enige doel om de Joden dwars te zitten?

Was het diezelfde keizer Constantijn niet die er voor zorgden dat de Joden die toch sabbat vierden in de gevangenis werden gegoooid en vermoord?

Wat een onrecht en dat zonder gerechtelijk fundament.

Wat gebeurde er allemaal in de tijd van de Reformatie?

Hoeveel mensen zijn toen niet door de Katholieke kerk uit hun huizen gejaagd, gevangen genomen en vermoord alleen omdat de mensen niet katholiek wilden worden? Omdat zij de paus niet wilden aanbidden?

Wat een onrecht en dat zonder gerechtelijk fundament.

Zowel in de situatie van de kerkleiders in de tijd van Jezus Christus hier op aarde, als de opstelling van de Katholieke kerk door alle eeuwen heen, als tegenwoordig ook de opstelling en houding van veel andere denominaties (ik zeg niet alle!), had het allemaal alleen maar te maken met de status van bepaalde '*hooggeplaatste*' mensen. Mensen die bang waren hun positie te verliezen, hun macht, hun rijkdom.

En waar was God Almachtig in dat alles?

----- ... -----

Kerkleiders zouden toch de allereersten moeten zijn die op hun knieën leiding zouden moeten geven aan de kerk of gemeente. En deze boodschap is vandaag de dag nog net zo actueel als in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde liep.

Heeft dit niet alles te maken met het feit dat de kerk al heel lang haar **core-business** uit het oog heeft verloren en dat is: het omzien naar de arme, de weduwe en wezen en de vluchtelingen?

In plaats daarvan kwam en komt op de eerste plaats vaak de bediening van bepaalde mensen, en komt de plaats van een groot kerkgebouw nu al heel snel op de tweede plaats, en komt de (ondergeschikte, maar wel belangrijke) plaats van familieleden en een paar getrouwen in belangrijke functies op de derde plaats.

En dat allemaal in naam van de Heer.

De boodschap vandaag de dag is net zo actueel als in de tijd dat Jezus Christus op aarde rondliep. Jezus Christus hield de kerkleiders een confronterende spiegel voor, een spiegel waaruit de liefde van God Almachtig voor de minderbedeelde sprak. Die spiegel wordt de kerk of gemeente vandaag de dag nog steeds voorgehouden.

Zet alle kerkleiders van vandaag de dag eens op een rijtje?

Kijk eens goed naar hun positie?

Naar hun financiële vermogen?

Naar hun bezit?

Naar de mogelijkheid om met hen in contact te komen?

Naar de inzet die zij hebben voor de armen, de weduwen, de wezen en vluchtelingen?

Als zich een TV-cameraploeg meldt, dan wordt de agenda leeggeruimd, maar als zich tien vluchtelingen melden dan moeten deze het doen met ondergeschikten. En als arme mensen in nood zich melden, dan is de deur vandaag de dag vaak dicht.

De houding van veel hedendaagse kerken en gemeenten is niet anders dan toen. Ook nu wordt Jezus Christus door de houding van veel kerken en gemeenten overgeleverd aan de *heidenen*, die Hem uiteindelijk in opdracht van die religieuze leiders zullen kruisigen.

Wie oren heeft, die hore!

Hoofdstuk 8.4

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De intocht in Jeruzalem

(Mattheüs 21:1-11, Markus 11:1-11, Lukas 19:28-44,
Johannes 12:12-19)

Jezus Christus was op weg van de streek waar Hij woonde (Kapernaüm aan het meer van Galilea) naar Jeruzalem. Een reis van een slordige 194 kilometer. Een kilometer of dertig vóór Jeruzalem was Hij met Zijn discipelen in Jericho geweest en genas daar één of twee blinden. (verschil tussen wat Mattheüs schrijft en Markus schrijft) en Hij ontmoette daar Zacheüs.

Vanaf dát moment verbood Hij de mensen die Hij genas **niet meer** om over Hem te spreken. Vanaf dát moment mocht het volk Israël luid en duidelijk horen dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was, dat Hij Gods Zoon was. En zó naderde Hij dan ook Jeruzalem.

Op het moment dat deze geschiedenis zich afspeelt was Hij bij Bethfagé en Bethanië. Maar: bij het binnengaan van Jeruzalem moest nog een profetie in vervulling gaan. En wel die uit Jes. 62:11 en Zach. 9:9, waarin aangekondigd werd dat de Koning der Israëlieten zal komen op een ezelin, en dat Hij zachtmoedig zal zijn. Mattheüs 21:1-11 beschrijft deze geschiedenis.

Uit het feit dat Jezus Christus hier twee van Zijn discipelen naar het dorp toestuurt (een voorstadje van Jeruzalem) om een ezelin op te halen mag ik dus opmaken dat Hij en Zijn discipelen kwamen lopen vanuit de woonomgeving van Jezus Christus. Nogmaals, de afstand tussen Kapernaüm en Jeruzalem was 194 kilometer, als ik dertig kilometer per dag loop, ben ik dus zeven dagen onderweg!!!!

Hoeveel mensen er bij Jezus Christus en Zijn discipelen waren op dat moment is niet bekend. Maar aangezien de voorgaande genezing van de blinde(n) in Jericho eindigt met de woorden dat veel mensen Hem volgden, mag ik aannemen dat het druk was en dat de menigte groot was.

Dit kan ik ook herleiden uit het verhaal van 'Zacheüs' die zelfs in een wilde vijgenboom moest klimmen om een glimp op te vangen van Jezus Christus.

☞ Jes. 62:11 Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

☞ Zach.9:9 Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin.

Dan gebeurt er iets dat in mijn ogen net zo wonderbaarlijk is als het muntstuk in de bek van de vis (Matt. 17:24-27).

In die geschiedenis moest Petrus gaan vissen en hij zou dan in de eerste vis die hij zou vangen een muntstuk vinden dat genoeg was om de zgn. tempelbelasting te betalen.

In deze geschiedenis stuurt Jezus Christus twee discipelen naar het dorp, alwaar ze een ezelin zouden vinden die vastgebonden is; en een veulen bij haar, (Markus schrijft overigens dat er alleen maar een veulen was en Lukas zegt dat het een veulen was waar nog nooit iemand op had gereden; Johannes heeft het over een jonge ezelin!), met de opdracht om die naar Jezus Christus te brengen.

En als er iemand commentaar op had, bijvoorbeeld de eigenaar, dan moesten de twee discipelen alleen maar zeggen dat de Heer ze nodig had.

Ik probeer mij dit tafereel voor ogen te stellen! Ik woon in een dorpje en ik heb een ezelin die altijd mijn vracht vervoert. Ik heb haar dus nodig voor mijn werk. Maar mijn ezelin is nu met zwangerschapsverlof want zij had een veulen gekregen (tenminste volgens Mattheüs).

Dan komen er ineens twee wildvreemde mannen aan; die vragen niets; die zeggen niets; ze komen mijn erf oplopen en beginnen de ezelin los te maken en maken aanstalten om met mijn ezelin en mijn veulen, waarmee ik mijn geld moet verdienen, weg te gaan.

Wat zou ik gedaan hebben?

Ik denk dat het minste wat ik gedaan zou hebben naar die twee mensen toelopen om hun vriendelijk doch dringend te vertellen dat zij van mijn ezelin en mijn veulen moeten afblijven! Niet dan?

En dan krijg ik alleen het antwoord: *'de Heer heeft ze nodig'*.

Wie? De Heer? Wie is dat? Waar heb je het over? En waarom de ezelin én het veulen? Waarom niet alleen de ezelin?

Tenzij: de eigenaar van de ezelin en het veulen Jezus Christus wél kende en misschien zelfs een volgeling van Hem was.

Let wel! Het is bijna tweehonderd kilometer van de woonplaats van Jezus Christus vandaan! En al hoewel de bediening van Jezus Christus inmiddels in het hele land bekend was (zie de afvaardiging van de religieuze leiders uit Matt. 15:1) zullen er toch nog zat mensen geweest zijn die daar nog niets van gehoord hebben.

 Matt. 15:1 Toen kwamen enige schriftgeleerden en Fari-
zeëën uit Jeruzalem bij Jezus
en zeiden:

Een wonderbaarlijk verhaal dat aangeeft dat Jezus Christus niet alleen macht heeft over demonen, over de elementen, maar dus ook mensen naar Zijn hand kan zetten (ik bedoel dit **positief**, ik heb er alleen even geen andere woorden voor). Hij is de Koning der Koningen. Er is er geen gelijke aan Hem; die was er nooit geweest en zal er ook nooit meer komen.

Waarom?

Omdat God Almachtig de Fabrikant is. Hij heeft mij als mens geschapen. En ik mag dan wel denken dat ik God ben en dat ik alles onder controle heeft, maar dat is onzin. Kijk maar naar het verhaal van de pottenbakker uit. Jer. 18:1-6. Niet het klei bepaalt welke vorm de pot moet krijgen, maar de pottenbakker bepaalt dit. En zo is het ook met de mens. Niet de mens is in-control, maar God Almachtig, de Pottenbakker, is in-control.

----- ... -----

Zo gebeurde het als Jezus Christus had voorspeld. De twee discipelen gaan het dorp binnen. Vinden daar de ezelin die vastgebonden was. Maken deze los en nemen haar en haar veulen mee naar Jezus Christus toe.

Dan leggen de discipelen hun jassen over de rug van de ezelin om Jezus Christus daar op te laten plaatsnemen, waarna het grootste gedeelte van de menigte takken van de bomen af trokken en deze vóór de ezelin met Jezus Christus daarop uitspreidde, zodat deze als het ware over een gespreide loper de stad kon binnengaan.

Het grootste gedeelte van de menigte deed hier aan mee, dus niet allemaal. Er waren ook mensen toegestroomd die nieuwsgierig waren, maar aan de huldiging niet meededen.

Misschien dat zij geen kennissen, vrienden en of familie hadden die door Jezus Christus waren genezen of waren bevrijd. Misschien waren zij het wel, die dicht bij de religieuze leiders stonden en daarom niet openlijk hun hulde en eer aan Jezus Christus wilden brengen. Maar al met al moet het toch wel een opmerkelijke stoet zijn geweest die daar aan kwam, roepende: '*Hosanna, Hosanna, de Zoon van David*'.
----- ... -----

Het woord Hosanna betekent letterlijk: '*redt ons*'. Het was van oorspong een smeekbede om hulp en verlossing, die vaak aan een koning werd gericht (II Kon. 16:7), maar ook aan God Almachtig (Ps. 20:10, Ps. 118:25).

 Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

 II Kon. 16:7 Toen stuurde Achaz boden naar Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, om te zeggen: Ik ben uw dienaar en uw zoon. Kom en verlos mij uit de hand van de koning van Syrië en uit de hand van de koning van Israël, die mij aan willen vallen.

 Ps. 20:10 HEERE, verlos; moge die Koning ons verhoren op de dag dat wij roepen

 Ps. 118:25 Och HEERE, breng toch heil; och HEERE, geef toch voorspoed.

In dit Bijbelgedeelte was de gedachte achter dit Hosanna natuurlijk dat het de grootste wens van de Israëlieten was dat zij bevrijd zouden worden van de Romeinse overheersing. En als Jezus Christus dat kon bewerken; prima toch!

Dat men hiermee de Romeinse leiders **tegen** zich in het harnas joeg was natuurlijk wel een gevolg. Dus eigenlijk dreef deze actie de religieuze leiders (die niets van de Romeinen moesten weten) en diezelfde Romeinen in elkaars armen. En samen zouden zij er ook voor zorgen dat Jezus Christus uiteindelijk juridisch veroordeeld zou worden in de grootste gerechtelijk dwaling ooit, met als gevolg dat Jezus Christus (geheel onschuldig) veroordeeld zou worden tot de kruisdood.

Dat lees ik ook in Matt. 21:10. De hele stad raakte in opschudding. De religieuze leiders, want zij hadden Hem getoetst en afgewezen (Matt. 15). Diegenen die de religieuze leiders trouw bleven. Maar ook de Romeinen die in de stad waren en die in Jezus Christus een bedreiging zagen voor de rust in de stad.

📖 Matt. 21:10 Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat?

Opmerkelijk vind ik het dat de mensen hier uitroepen dat Jezus Christus uit Nazareth komt aan het meer van Galilea. Dat was in zoverre wel waar omdat Hij is destijds vanuit Egypte als kind met Zijn ouders --- Jozef en Maria --- in Nazareth is gaan wonen. Maar dat was lang geleden. Want toen Hij volwassen was en Zijn bediening begon, is Hij naar Kapernaüm verhuisd (Matt. 4:13).

📖 Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali,

Lukas schrijft dan nog dat wanneer Jezus Christus de stad Jeruzalem nadert, Hij over haar begint te huilen. Jeruzalem was het religieuze centrum met de tempel daarin.

Jezus Christus spreekt dan een profetie uit die in het jaar 70 na Christus ook uitgekomen is. En dat is de verwoesting van de stad Jeruzalem met haar tempel. Een totale verwoesting. Overigens door diezelfde Romeinen uitgevoerd.

Conclusie : Bij de intocht in Jeruzalem worden de Romeinen en de religieuze Joodse leiders in elkaars armen gedreven en dit terwijl de Joodse religieuze leiders niets van de Romeinen moesten hebben. En andersom trouwens ook niet. Dat lees ik ook in Luk. 23:12 dat koning Herodes en Pontius Pilatus tijdens de veroordeling van Jezus Christus vrienden werden.

📖 Luk. 23:12 En op diezelfde dag werden Pilatus en Herodes vrienden van elkaar; voor die tijd leefden zij namelijk in vijandschap met elkaar.

Vanaf dit moment komt Jezus Christus als de Zoon van God Almachtig, dé Christus naar de stad Jeruzalem en niet meer alleen als Weldoener, de Genezer, de Bevrijder.

De tegenstelling tussen God Almachtig en satan wordt steeds duidelijker.

Hoofdstuk 8.5

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Vierde aankondiging van het lijden (Mattheüs 26:1-5)

Jezus Christus is op het punt gekomen dat al wat geschreven is in het O.T. over de Messias, daadwerkelijk uit gaat komen **in** Hem.

In de vier Evangeliën kan ik lezen wat Jezus Christus Zijn volgelingen uit die tijd (en mij natuurlijk) te zeggen heeft.

Jezus Christus heeft veel onderwijs gegeven, maar Hij heeft het onderwijs ook laten volgen door daden. Lees de genezingen en de bevrijdingen nog maar eens door. En wat dacht je van het opwekken van doden?

Kort samengevat komt het onderwijs van Jezus Christus er op neer:

- hoe het komende Koninkrijk van God Almachtig eruit zal zien;
- aan welke karaktereigenschappen de mensen voldoen die in het Koninkrijk van God Almachtig wonen;
- hoe ik in het Koninkrijk van God Almachtig kan komen;
- wat de belangrijkste dingen zijn hier op aarde als opstap naar dat Koninkrijk van God Almachtig;
- wat de **core-business** van de (hedendaagse) kerken en gemeenten moet zijn.

----- ... -----

In dit Bijbelgedeelte sluit Jezus Christus Zijn onderwijs af door nogmaals aan te kondigen dat Hij sterven moet.

Opmerkelijk is dat Hij hier **exact** een tijdstip neerzet. Over twee dagen, tijdens het Pascha feest. Dan zal Hij worden gearresteerd en ter dood worden veroordeeld. Hij zal gekruisigd worden.

Wat zal dat weer een schok bij Zijn discipelen en toehoorders teweeg gebracht hebben.

Het was immers nog niet zo lang geleden dat de inwoners van Jeruzalem Hem triomfantelijk binnenhaalden door takken van de bomen af te rukken en deze als een soort van 'rode' loper voor Hem uit te spreiden, roepende: '*Hosanna, Hosanna, de Zoon van David!*' (Matt. 21:1-11).

En wat te denken van de discipelen van Jezus Christus, Zijn meest intieme vrienden die al drie jaar dag en nacht met Hem optrokken?

Wat een onrecht, wat een onrecht. Enerzijds van de religieuze leiders uit die tijd, maar anderzijds ook van het Romeinse bestuur. Want Israël was ingelijfd in het keizerrijk van keizer Tiberias Caesar, waarin Pontius Pilatus was aangesteld als 5e Praefectus over Judea.

Al mijmerende vraag ik mij af hoe het zover heeft kunnen komen.

Natuurlijk weet ik wel dat het Gods beslissing is geweest om Zijn Zoon naar deze wereld te sturen (Jes. 53:1-10). Het was de bedoeling ook om Hem te laten betalen voor alles wat de mensen misdaan hebben, zodat de relatie tussen God Almachtig en de mens weer hersteld kon worden.

Maar toch vraag ik mij steeds weer af of dit vandaag de dag ook kan gebeuren. En terwijl ik dit schrijf denk ik aan de speelfilm met de titel '*the wave*' die in 1981 in Amerika werd gemaakt en *in 2008 door de Duitsers opnieuw is gemaakt onder de titel 'der Welle'*. (en nog indrukwekkender).

Op wikipedia staat de volgende tekst hierover:

De Amerikaanse geschiedenisleraar Ben Ross is in 1967 werkzaam op de Cubberly High School in Palo Alto.

Tijdens de lessen over de Tweede Wereldoorlog vraagt een student hem hoe het kan dat het Duitse volk zo vol overgave achter Hitler aan konden lopen.

*Ross moet het antwoord schuldig blijven. Hij begint daarom met een project genaamd **The Wave**. Doel is een goede werkhouding en gemeenschapsgevoel binnen de groep.*

Het project is een groot succes, al snel is de hele school onder invloed van 'The Wave'.

Na een paar weken wordt de sfeer grimmiger. De groep heeft een mysterieuze leider, niet bekend aan de leden van 'The Wave'. Het duurt niet lang voordat de beweging zelf, en niet de gestelde doelen het doel van 'The Wave' worden.

Tegenstanders van 'The Wave' worden geïntimideerd, bedreigd en zelfs gemolesteerd. Kluisjes van tegenstanders worden beklad met woorden als ENEMY.

Ross raakt de controle over de groep kwijt en besluit dat er een einde aan gemaakt moet worden. Hij roept daarom de groep bijeen in de sporthal van de school. De leden hebben ondertussen allemaal een soort uniform aan, een lichtblauwe blouse met een armband met het logo van "The Wave", een cirkel met twee blauwe golven. Ook zijn er jongens die de beveiliging op zich hebben genomen (vergelijkbaar met Hitlers Sturmabteilung).

Op de bijeenkomst laat Ross eerst een film van de leider zien. Het is een toespraak van Hitler. Vele studenten barsten in tranen uit.

Ross legt uit dat de wil van de groep nooit individuele rechten kan en mag aantasten. Hij vertelt dat het experiment het antwoord is op de vraag hoe het kan dat mensen zo vol overgave meededen en meewerkten aan het Derde Rijk van Hitler.

Het antwoord op de vraag of de geschiedenis van Jezus Christus zich kan herhalen vandaag de dag is voor mij overduidelijk. Ik doel natuurlijk op het onrecht dat gebeurd is.

Ik ben ervan overtuigd dat de gevestigde orde zoveel macht heeft, dat het voor hen mogelijk is om de lokale, regionale, landelijke, ja zelfs de wereldleiders te laten doen wat zij willen.

Vandaag de dag kunnen wij wel denken dat het land door de regering wordt geleid, maar dat het economische en financiële beleid grotendeels geregeerd wordt door de grote multinationals.

Ik hoorde zelfs een verhaal (en er is ook wel iets over gepubliceerd) dat grote bedrijven afspraken maken met de belastingdienst over wat **zij** aan belasting gaan betalen. Hoezo wetteloosheid van de regering?

Iedere Nederlander moet BTW betalen, maar grote bedrijven schijnbaar niet of minder. Iedere BV moet vennootschapsbelasting betalen, maar grote bedrijven schijnbaar niet of minder. Zij onderhandelen met de belastingdienst welke bedragen zij zullen betalen?

Het zal nooit toegegeven worden, maar het bestaat wel degelijk. Zo bang is men dat die grote bedrijven weg zouden gaan uit Nederland met alle gevolgen van dien voor de werkloosheid. Met alle gevolgen van dien voor de beurzen. Met alle gevolgen van dien voor de financiële toestand van Nederland.

----- ... -----

Ik heb er geen enkele fiducia in dat wat met Jezus Christus is gebeurd in onze tijd niet kan voorkomen.

Kijk maar eens naar rechtszaken waarin mensen onschuldig jarenlang in de gevangenis zitten, ja ook in Nederland.

En kijk maar eens dat zo iemand alleen vrij komt, of zijn zaak alleen behandeld wordt na grote, zeer grote druk op de regering c.q. rechtbanken.

En wat zit daar dan achter? Macht, status en geld.

Jezus Christus kwam steeds weer in conflict met de religieuze leiders en oudsten van het Joodse volk omdat Hij hun regels tegen het licht hield en wees op het feit dat alleen de wet van God Almachtig, die Hij aan Mozes gegeven had, inhoudelijk van waarde was. En niet hun Halacha. En elke keer moesten zij erkennen dat Jezus Christus gelijk had.

Maar dat zou hun positie aantasten, hun leidinggevende positie waarin zij macht konden uitoefenen over de mensen en die hen zeker ook financieel gewin opleverde. Kijk maar naar de handelaren op het tempelplein die door Hem verwijderd werden.

Officieel waren die handelaren daar om geld te wisselen, of spullen als offerdieren en oliën voor de tempeldienst te verkopen. Maar het was gewoon een winstgevende zaak geworden voor die handelaren, en het ging hun echt niet om de tempeldienst. Het ging hun om hun portemonnee.

En kijk eens naar de tollenaars van die tijd. Zij waren belast met de inning van de belastingen. Belastingen die volgens wettelijke regels bepaald werd, maar die regels werden door de tollenaars nogal eens aangepast ten gunste van zichzelf waardoor zij er beter van werden.

Maar zijn het die mensen of is het de macht die **achter** die mensen zit?

Natuurlijk is het satan die mensen inspireert te doen wat zij doen. (Ef. 6:12). Maar dat is geen excuus voor die mensen toen of voor de mensen van nu, want iedereen is zelf verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Ik vind de vraag wel interessant of het mij ook zou kunnen overkomen.

Stel nu dat ikzelf een meer dan goed gevulde portemonnee had en een invloedrijk persoon was. En stel nu dat er een *'arme sloeber'* komt die mij terechtwijst, die mij openlijk komt corrigeren op hetgeen ik doe en niet doe en hoe ik het doe.

Zou ik dan mijn invloed aanwenden om deze *'arme sloeber'* terecht te wijzen, tot de gevangenis aan toe; en ja: tot de doodstraf aan toe?

Ik geloof niet dat ik daartoe in staat zou zijn.

Waarom niet? Omdat ik de Heilige Geest in mij heb.

Ik heb in 1984 een fundamentele keuze gemaakt voor Jezus Christus. En ik heb daarmee bewust afstand gedaan van veel dingen die de wereld mij op een presenteerblaadje aan te bieden had, ook omdat ik er (financieel) niet bij kon komen. Niet dat ik daar vies van ben, maar ik ben ervan overtuigd dat de Heer mij beschermd heeft en nog steeds beschermt door mij deze *'geneugten'* niet ten deel te laten vallen.

Soms mopper ik daar wel eens over, maar ik kom altijd tot de conclusie dat het goed is wat God Almachtig doet.

Ik kan mij dan ook helemaal vinden in het gebed uit Spr. 30:7-9. *'Heer maak mij niet rijk, opdat ik U niet zou verloochenen en zou zeggen: 'waar is de Heer?'; en maak mij niet arm, opdat ik niet ga stelen'.*

----- ... -----

 Spr. 30:7-9 Twee dingen heb ik van U gevraagd, onthoud ze mij niet, voordat ik sterf: Houd valsheid en leugentaal ver van mij. En: geef mij geen armoede of rijkdom, voorzie mij van het mij toegewezen deel aan brood. Anders zou ik, verzadigd, U verloochenen en zeggen: Wie is de HEERE? of anders zou ik, arm geworden, stelen, en de Naam van mijn God aantasten.

Conclusie : Jezus Christus kondigt hier voor de vierde maal Zijn lijden en sterven aan.

De mensen die de verdraaiing van feiten betreffende Jezus Christus op hun geweten hebben, zouden jij en ik kunnen zijn. Laten we hen niet veroordelen.

Natuurlijk is het verschrikkelijk wat er gebeurd is, maar laat ik niet vergeten dat het God Almachtig is Die in-control is en die dit lijden en sterven van Jezus Christus gearrangeerd heeft (Jes. 53:10). Met als doel om satan voor eeuwig de mond te snoeren en om satan zijn vernietigende werk in mensenlevens te laten stoppen.

In Jes. 53:10 staat dat het God Almachtig een welbehagen was om Jezus Christus te verbrijzelen.

Misschien is dit een onbegrijpelijke uitspraak. Hier wordt echter mee bedoeld dat God Almachtig het **doel** van het lijden en sterven voor ogen had. En dat was de redding van de **hele** mensheid.

Overigens zeggen de religieuze leiders eigenlijk hetzelfde toen Lazarus door Jezus Christus opgewekt was; dat het beter zou zijn dat één mens sterft dan dat het hele volk verloren gaat (Joh. 11:49-50)

Daarom gaat Jezus Christus deze weg, met hulp van God de Vader, die door de Heilige Geest Hem hulp en kracht verleende (Lukas 22:43) om de drinkbeker met mijn zonden tot de laatste druppel leeg te drinken.

📖 Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn

📖 Joh. 11:49-50 Maar een van hen, Kajafas, die de hogepriester van dat jaar was, zei tegen hen: U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één Mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat.

📖 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

Hoofdstuk 8.6

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Het besluit om Jezus te doden

(Mattheüs 26:3-5, Lukas 22:1-2, Johannes 11:47-57)

Dan komt het uiteindelijk zover dat de religieuze leiders in een gezamenlijke vergadering besluiten om Jezus Christus te doden.

Groepen in de samenleving die tot dan niet met elkaar door één deur konden, weten elkaar in het onrecht te vinden. En dan de sluwheid waarmee het allemaal gepaard gaat.

Let wel! Het zijn de religieuze leiders onder aanvoering van de hogepriester van dat jaar, Kajafas genaamd. Leiders die hun gelovigen zouden moeten leren over God Almachtig en Zijn inzettingen en geboden. Leiders die hun gelovigen zouden moeten voorgaan in eerlijkheid en oprechtheid, in communicatie, in liefde voor elkaar en het zorgen voor elkaar.

Maar het tegenovergestelde gebeurt hier. Let eens op de woorden die Kajafas gebruikt in Joh. 11:50: *'U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één mens sterft voor het volk en niet heel het volk verloren gaat'.*

----- ... -----

Wat hier gebeurt tart elk voorstellingsvermogen.

Hoe heeft satan die mensen zover kunnen krijgen?

Het antwoord is gemakkelijk; wereldse geneugten, overvloed, rijkdom, macht, status en noem maar op. Dat waren overigens ook de ingrediënten die satan in Matt. 4:1-11 aan Jezus Christus Zelf aanbood, in wat ik ken als *'de verleidingen in de woestijn'*.

Laat ik als wedergeboren Christen nu niet mijn neus ophalen voor al die zaken, want ik geloof dat satan deze geneugten in ieder mens geplant heeft bij de zondeval van Gen. 3. Kijk maar naar Kaïn en Abel. Vandaag de dag is het niet veel anders.

 Joh. 11:50 *'U weet niets, en u overweegt niet dat het nuttig voor ons is dat één mens sterft voor het volk, en niet heel het volk verloren gaat'*

Ik geloof dat Paulus daarom zo concreet en duidelijk is in zijn brief aan de Romeinen.

En ik kan je van harte aanbevelen om deze Romeinen brief eens te lezen uit '*Het Boek*' bijvoorbeeld. En verander dan alle gij,s en jullie's eens in je eigen naam zodat het een persoonlijke brief wordt van Paulus aan jou.

Ik heb dit zelf gedaan door de hele brief aan de Romeinen in mijn tekstverwerker te zetten en daadwerkelijk overal mijn eigen naam in te zetten. Ik was erover verbaast hoeveel zaken die Paulus dáár aanroert daadwerkelijk betrekking hebben op mijn leven vandaag de dag.

In *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus (Deel I) heb ik ook uitgebreid gemijmerd over de brief van Paulus aan de Romeinen. Ook dit was weer een openbaring van de eerste orde.

Dat bedoel ik ook met zelf in de Bijbel op onderzoek gaan en niet alles te geloven wat iedereen maar heeft te zeggen (ook met de beste bedoelingen).

God Almachtig is een persoonlijk God, en Hij wil niets liever dan persoonlijk met mij in contact komen.

De wijze zoals ik net beschreef is één methode, de wijze waarop ik *mijn mijmeringen* op papier zet is een andere methode. En ik heb in *mijn mijmeringen* ook Herman Boon zijn methode aangegeven. Maar er zullen nog veel andere methoden zijn.

Belangrijkste is echter dat ikzelf de Bijbel open en mij laat vullen door de Heilige Geest.

Ik daag je uit; je zult positief verrast worden.

----- ... -----

De sluwheden van de religieuze leiders uit die tijd gingen zelfs zover dat zij het beter achten om te wachten met het doden van Jezus Christus totdat het Pascha feest afgelopen zou zijn. Want er waren tijdens dat feest misschien wel een miljoen gasten in de stad. Joden die uit alle windstreken van Israël kwamen om in de hoofdstad, in de tempel het Pascha te vieren.

Al deze mensen bij elkaar waren natuurlijk een potentieel gevaar, want stel dat die mensen zich **tegen** de religieuze leiders zouden keren, dan was het hek van de dam. Neen, dan is het beter om te wachten totdat het Pascha feest over is en al die gasten weer terug naar huis zijn.

Onze eigen volgelingen kunnen we wel aan, zullen ze gedacht hebben.

Ondertussen hadden zij wel een opdracht doen uitgaan dat wanneer iemand wist waar Jezus Christus zou zijn, dit onmiddellijk verteld werd aan de overpriesters en de Farizeeën, zodat zij Hem konden grijpen wanneer zij daar de tijd rijp voor achten.

----- ... -----

Weer die vraag: wat is er toch met die mensen gebeurd dat zij zo konden denken, en dat zij zich zo overgaven aan alles wat God Almachtig niet voor ogen stond. Verschrikkelijk, in één woord.

Maar het moest gebeuren. Mijn vrijheid is het directe gevolg van het lijden en sterven van Jezus Christus. En natuurlijk van Zijn opstanding.

Dus daarom toch: Heer, dank U wel, dat U mij gekocht hebt uit de klauwen van de mensendoder, van de mensenvernietiger.

Jezus Christus, U bent alle eer en dank verschuldigd dat U deze weg bent gegaan.

Voor mij en alle andere mensen die U willen volgen.

Hoofdstuk 8.7

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De zalving in Bethanië

(Mattheüs 26:6-13, Markus 14:1-11, Lukas 7:36-50, Johannes 12:1-11)

Het verhaal van de zalving in Bethanië is voor mij de afsluiting van alles wat Jezus Christus heeft gedaan en onderwezen.

Volgens de Evangelieschrijvers begint een nieuwe fase in het leven van Jezus Christus, want het is het begin van het afscheid van Hem van deze wereld. Want vanaf dit punt beschrijven deze Evangelieschrijvers het lijden en sterven en de opstanding van Jezus Christus.

Lukas plaatst deze geschiedenis schijnbaar verder naar voren, want in dat Bijbelboek komen er nog vele wonderen en gelijkenissen en genezingen, terwijl Mattheüs en Markus deze al hebben beschreven.

----- ... -----

Jezus Christus was in het huis van Simon de melaatse in Bethanië. Al hoewel Johannes schrijft dat Hij in het huis van Maria, Martha en Lazarus was (Joh. 12:2).

Joh. 12:2 Zij nu bereidden daar een maaltijd voor Hem, en Martha bediende; en Lazarus was een van hen die met Hem aanlagen.

Wie die Simon is geweest is niet met zekerheid te zeggen, maar het vermoeden bestaat dat deze Simon de echtgenoot was van Martha, de zus van Lazarus (Joh. 12:1-8). Dus dan is het hetzelfde huis.

Uit de bijnaam '*de melaatse*' kan ik opmaken dat hij melaats was, of melaats was geweest. Waarschijnlijk was hij persoonlijk aangeraakt door Jezus Christus en door Hem genezen.

Omdat Lukas spreekt over de uitnodiging van een Farizeeër, kan het best zo zijn dat deze Simon de melaatse een Farizeeër was.

Dat deze Simon, Jezus Christus bij Hem thuis uitnodigde was bijzonder omdat de Farizeeën en Jezus Christus al diverse harde confrontaties hadden gehad. De Farizeeën hadden Jezus Christus afwezen.

Maar nogmaals; wanneer deze Simon werkelijk een Farizeeër was en hij was genezen door Jezus Christus, kan ik mij die uitnodiging wel voorstellen.

-----...-----

Mattheüs noemt de naam van de vrouw niet, maar Markus en Johannes wel in Mark. 14:3 en Joh. 12:3. Het was Maria, de zus van Martha en Lazarus en de schoonzus van Simon.

Waarschijnlijk was Maria zo enorm dankbaar wat Jezus Christus voor haar en haar man gedaan had, dat zij op deze wijze haar dankbaarheid wilde tonen.

De olie waarmee zij Jezus Christus wilde zalven, zat in een albasten kruikje. Deze kruikjes werden met name gebruikt voor zeer dure zalfolie zoals bijvoorbeeld de nardusbalsem waarmee deze vrouw Jezus Christus wilde zalven (Mark. 14:3).

Opmerkelijk is ook wel dat Mattheüs en Markus zeggen dat Maria deze zeer dure olie over het hoofd van Jezus Christus uitgoot, maar Lukas (Lukas 7:38) en Johannes zeggen (Joh. 12:3) dat Maria deze olie over de voeten van Jezus Christus uitgoot.

Beide manier van olie uitgieten heeft een geestelijke betekenis.

-----...-----

Mozes zalfde Aäron (Lev. 8:12); Samuel zalfde David (I Sam. 16:13); de priester Sadok zalfde Salomo (I Kon. 1:39). Allemaal door de zalfolie over hun hoofd uit te gieten en daarmee aan te geven welke hoge positie zij hebben.

De zalving van de voeten geeft het tegenovergestelde weer. Dit zalven geeft het '*dienend leidinggeven*' het beste weer.

Zoals Jezus Christus de voeten van Zijn discipelen waste (Joh. 13:5) en daarmee aangaf dat de '*hoogste*' alleen in hoog aanzien kan zijn als hij bereid is de '*nederigste*' weg te gaan. Het gaat niet om gediend te worden, het gaat om dienen.

-----...-----

Dan komt er een scheiding in verhalen. Mattheüs en Markus beschrijven de ergernis van de discipelen over de verspilling van de dure nardusolie, terwijl Lukas hier helemaal niets over schrijft.

Anderzijds schrijft Lukas over het gesprek dat Jezus Christus aangaat met Simon terwijl Mattheüs en Markus daar weer niets over zeggen.

Mark. 14:3 En toen Hij in Bethanië was, in het huis van Simon de melaatse, kwam er, toen Hij aanlag, een vrouw met een albasten fles met zuivere, kostbare narduszalf en nadat zij de albasten fles gebroken had, goot zij hem uit op Zijn hoofd.

Joh. 12:3 Maria dan nam een pond zuivere narduszalf van zeer grote waarde zalfde de voeten van Jezus en droogde Zijn voeten met haar haren af; en het huis werd vervuld met de geur van de zalf.

Lukas 7:38 En staande achter Zijn voeten begon zij huilend Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en zij kuste Zijn voeten en zalfde ze met de zalf.

Joh. 12:3 Maria dan nam een pond zuivere narduszalf van zeer grote waarde, zalfde de voeten van Jezus en droogde Zijn voeten met haar haren af; en het huis werd vervuld met de geur van de zalf.

Lev. 8:12 Vervolgens goot hij van de zalfolie op het hoofd van Aäron, en hij zalfde hem om hem te heiligen.

I Sam. 16:13 Toen nam Samuel de oliehoorn en zalfde hem te midden van zijn broers. En de Geest van de HEERE werd vaardig over David vanaf die dag en voortaan. Daarna stond Samuel op en ging naar Rama.

I Kon. 1:39 De priester Zadok nam de oliehoorn uit de tent en zalfde Salomo. Ze bliezen op de bazuin, en heel het volk zei: Leve koning Salomo!

Voor een goed begrip (voor mijzelf) moet ik deze twee verhalen ineenvlechten.

 Joh. 13:5 Daarna goot Hij water in de waskom en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de linnen doek die Hij om Zijn middel had.

Nadat Maria, Jezus Christus de voeten gewassen heeft en deze met haar haren heeft afgedroogd, kust zij Zijn voeten en zalft ze met de zeer dure nardusolie.

Op dat moment leest Jezus Christus als het ware de gedachten van de Farizeeër Simon, die Hem uitgenodigd had in zijn huis om te komen eten. Want door het toelaten dat een zondares Hem de voeten kwam zalven, was voor deze Simon **het** overtuigende bewijs dat Jezus Christus de Messias **niet** kon wezen, omdat Hij dan wel zou weten hoe zondig deze vrouw was (Maria). Hij kon dus niet de Profeet zijn.

Jezus Christus leest de gedachten van Simon en Hij zegt:

'Luister: er is een schuldenaar die geld heeft uitgeleend aan twee schuldenaren. Aan de ene had hij duizend euro uitgeleend, aan de andere vijftientig euro. Maar nu blijkt dat beiden die schuld niet kunnen terugbetalen. Om nu verdere kosten te voorkomen besluit de schuldeiser om de schuld van beide schuldenaren kwijt te schelden. Wie zal de schuldeiser dan meer liefhebben om wat hij heeft kwijtgescholden?'

En Simon antwoordt dat dit hoogstwaarschijnlijk de schuldenaar zal zijn aan wie duizend euro kwijtgescholden is. En Jezus Christus beaamt dat dit ook zo zal zijn.

Simon zal wel gedacht hebben: waar gaat dit nu weer over? Maar hij hoeft niet lang te wachten op uitleg. Want Jezus Christus wijst op de vrouw die Hem gezalfd heeft en zegt dan:

1. Simon toen ik hier binnen kwam heb jij mijn voeten niet gewassen, maar deze vrouw heeft dit wel gedaan met haar tranen, en zij heeft Mijn voeten gedroogd met haar haren.
2. Simon toen ik hier binnen kwam heb jij mij niet gekust als welkom in jouw huis. Deze vrouw heeft mijn voeten zelfs gekust.
3. Simon toen ik hier binnen kwam hebt jij mijn hoofd niet gezalfd met olie, maar zij heeft Mijn voeten gezalfd.

Daarom:

'haar zonden waren vele en Ik weet dat; Ik heb ze allemaal gezien; maar die zonden zijn Haar vergeven omdat zij Mij liefheeft. Haar is veel vergeven omdat zij weinig had. Maar jij, die veel hebt, wordt weinig vergeven en met jou allen die op dezelfde wijze in het leven staan dan jij'.

De mensen die in het huis van Simon de Farizeeër, de (ex-) melaatse waren, zijn moet stomheid geslagen. Wie is Deze, dat Hij zelfs zonden vergeeft vroegen zij zich met verbazing af.

De zalving van Jezus Christus door Maria, het gesprek met Simon daarna was, niet het belangrijkste wat Jezus Christus duidelijk wilde maken.

Het waarom is veel belangrijker. En misschien had Maria wel alleen persoonlijke redenen om dit te doen; Jezus Christus maakt het breder door aan te geven dat deze olie als voorbereiding op Zijn begrafenis gezien moet worden.

Dit zal toch wel een schok voor Simon en Maria geweest zijn, maar ook voor de discipelen (en de andere aanwezigen).

Toch had Jezus Christus al vier keer gesproken over Zijn komende lijden, sterven en opstanding. Maar dat had Hij gedaan tegen de discipelen. Of Simon en Maria daarbij geweest zijn weet ik niet.

Maar als Simon door Jezus Christus genezen was van zijn melaatsheid mag ik aannemen dat Zijn woorden over Zijn komende dood toch wel een impact gehad moet hebben.

De reactie van de discipelen is voor mij ook een rare. Zij waren verontwaardigd omdat Maria deze dure en exclusieve nardusbalsem over Jezus Christus heen goot. In de ogen van de discipelen was dit gewoon verspilling.

De discipelen voeren aan dat deze olie veel beter verkocht had kunnen worden en dat de opbrengst daarvan beter onder de armen verdeeld had kunnen worden. (Markus noemt een waarde van meer dan driehonderd penningen = ongeveer € 15.000,00.)

Dit antwoord komt mij een beetje als 'overgeestelijk' voor.

Waar lees ik in de Evangeliën dat Jezus Christus en de discipelen geld weggaven aan de armen?

Jezus Christus had geld helemaal niet nodig. Hij kon immers brood en vis in overvloed geven (Matt. 14:13-21, Matt. 15:32-39). En als Hij geld nodig had om bijvoorbeeld belastingen te betalen dan stuurt Hij Petrus erop uit om te gaan vissen (Matt.17:27). In de bek van de vis zou dan geld genoeg aanwezig zijn om aan Zijn verplichtingen te voldoen.

 Matt. 17:27 Maar om hun geen aanstoot te geven: ga naar de zee, werp een vishaak uit, en pak de eerste vis die bovenkomt. Doe zijn bek open en u zult een stater vinden. Neem die en geef hem aan hen voor Mij en voor u

Jezus Christus was niet op aarde gekomen om mensen geld te geven.

Zijn roeping was veel hoger. Hij genas mensen; bevrijdde mensen; wekte zelfs mensen uit de dood op; Hij onderwees de mensen. En alles wat Hij deed was om de mensen de weg te wijzen naar het komende Koninkrijk der hemelen.

Dát was Zijn roeping, niet om alleen maar weldoener te zijn.

----- ... -----

Mattheüs schrijft dat de discipelen zich ergerden aan deze verspilling. Markus noemt het woord discipelen niet, maar heeft het over 'sommigen' en Lukas beschrijft dit voorval helemaal niet.

Maar volgens Joh.12:4-5 was het vooral Judas Iskariot die zich hier aan ergerde.

In ieder geval lees ik hier voor het eerst dat er iets was van ergernis of onvrede onder de discipelen. Of dit nu werd aangegeven door Judas of niet. Het wereldse, het geld had dus toch nog steeds een enorm grote betekenis in hun leven.

Jezus Christus zegt nog dat de armen er altijd zullen wezen en Hij niet, maar ik geloof dat er op dit moment een wortel van bitterheid in de discipelen is gevaren (in ieder geval in Judas), als deze er niet al altijd ingezeten had.

De discipelen begrijpen nog steeds de werkelijke redenen niet. Misschien dat zij nog steeds ergens in hun achterhoofd het idee hebben dat Jezus Christus de Romeinse overheersing teniet zal doen en dat Hij dan de nieuwe koning zou worden van Judea. En daaraan gekoppeld was misschien de gedachte wel dat zij, de discipelen, als trouwe volgelingen dan een hoge positie zouden gaan bekleden met alle geneugten die daarbij horen.

Het staat niet zo beschreven, maar het zijn *mijn mijmeringen*. Ik zou mij daar wel iets bij voor kunnen stellen.

----- ... -----

Hadden de overpriesters en de Farizeeën al besloten dat Jezus Christus dood moest, nu vinden zij ook dat Lazarus moet sterven (Joh. 12:10), omdat veel mensen in Jezus Christus geloofden door de opwekking van Lazarus uit de dood.

Wat een onrecht, wat een gekonkel. Het is satan in eigen persoon die hier openlijk wordt getoond. Het gaat alleen maar over dood, geweld, eigen macht, status en rijkdom.

 Joh. 12:4-5 Toen zei een van Zijn discipelen, Judas Iskariot, de zoon van Simon, die Hem verraden zou: Waarom is deze zelf niet voor driehonderd penningen verkocht en aan de armen gegeven?

 Joh. 12:10 En de overpriesters beraadslaagden om ook Lazarus te doden,

Dat zou ik nog een keer van de wereld kunnen verwachten. Maar het zijn juist de religieuze leiders die de hoofdtoon voeren in dit grote onrecht.

Conclusie: In dit verhaal staan het wereldse natuurlijke denken en het geestelijke denken lijnrecht tegenover elkaar.

De discipelen denken alleen maar werelds, aan geld en aan macht. Trouwens de Farizeeën doen dit ook.

Jezus Christus denkt alleen maar geestelijk, aan de symbolische betekenis van deze zalving als voorbereiding op Zijn komende begrafenis.

Nu is het natuurlijk eenvoudig om het doen en laten van de discipelen te veroordelen. Ik wil het liever naar mijzelf toe trekken en mijzelf de vraag stellen: wat zou ik in die situatie gedaan hebben? Wat betekent deze zalving van Maria voor mij?

In *mijn mijmeringen* heb ik al veel over mijn eigen leven verteld. Dat mijn leven gevuld is met veel inktzwarte pagina's. Wat dat betreft was ik hetzelfde als Simon de melaatse. Ongeneeslijk ziek, vol met melaatsheid.

Zoals de Joden uit die tijd heel goed wisten, was het einde van die melaatsheid de dood. En zo is het met mijn leven ook. Ik heb er zo een potje van gemaakt in mijn leven dat er geen ander doel voor mij was dan de dood. Want de straf op de zonde is de dood. Daar is God Almachtig heel duidelijk over.

En dan komt Jezus Christus in mijn leven. En zonder dat Hij mij wat vroeg; zonder dat Hij mij ter verantwoording riep; strekte Hij Zijn hand uit en genas mij. Net als Simon de melaatse ineens van zijn melaatsheid was genezen, was ik ook ineens genezen.

Bij Simon de melaatse was er niets meer aan zijn lichaam te zien dat duidde op de ziekte van de melaatsheid. Aan mij is niets meer te zien dat ik zo ziek ben geweest.

In die tijd moesten genezen melaatse mensen zich aan de priester laten zien volgens de regels die God Almachtig aan Mozes had gegeven. (Lev. 13). Als de priester zag dat er geen uiterlijke kenmerken van de melaatsheid meer was, verklaarde de priester de melaatse genezen.

Nu in deze tijd heeft Jezus Christus mij gevraagd om mij aan God Almachtig te laten zien. En God bekeek mij. En Hij zag dat er geen uiterlijke kenmerken meer waren van de dodelijke ziekte die ik had en God heeft mij genezen verklaard.

Waar haal ik dat vandaan?

Bijvoorbeeld uit Kol. 2:14. In mijn strafdossier ^(zie pag. 60-63) zat een 'lijst met aanklachten'. Veel aanklachten. Allemaal dingen die ik verkeerd had gedaan en waarmee ik de wet van God Almachtig overtreden had.

Jezus Christus heeft die 'lijst met aanklachten' vernietigd aan het kruis van Golgotha. Deze aanklachten bestaan niet meer. Ze zijn niet verstopt, ze zijn niet bedekt, ze zijn vernietigd.

Dus; als God de Vader en Rechter mijn strafdossier opent, ziet Hij daar een blanco aanklachtenlijst. En op basis daarvan zal God Almachtig uitspraak doen. Dan **kan** Hij niet anders dan vrijspraak uitspreken want er niets meer dat tegen mij getuigt.

Halleluja,
dát is het Evangelie.
dát is het goede nieuws.

In plaats dat God Almachtig mij aanziet, kijkt Hij door Jezus Christus mij aan. Jezus Christus was zonder zonden en God de Vader ziet mij **in** Hem zonder zonden aan. **Dát** is de reden van mijn dankbaarheid.

Ik kan Maria zo goed begrijpen, alhoewel zij alleen het zichtbare voor ogen had. Want haar vele zonden waren haar vergeven door Jezus Christus.

Ik ben Jezus Christus zo enorm dankbaar, want in plaats dat ik zou moeten sterven, als loon op mijn zonden (Rom. 6:23), heeft Jezus Christus mijn plaats ingenomen (Jes. 53:4-5). Hij is voor mij gestorven en heeft daarmee mijn straf betaald. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23).

Wat is het belangrijkste van dit alles? Waarom Jezus Christus voor mij betaald heeft?

Omdat Hij mij daarmee heeft losgekocht van satan. Enerzijds door de oerzonden van eerste mens, maar anderzijds door mijn eigen zonden was ik een onderdaan geworden van satan.

Zo zit dat, heel eenvoudig, heel simpel.

Als ik de wet houd op alle fronten en nooit zondig kan ik in de nabijheid van God Almachtig zijn. Maar er is geen mens die dat kan. Iedereen heeft wel eens gezondigd (o.a. in Ps. 53:4). En door die zonden ben ik zonder Jezus Christus uitgesloten van de nabijheid van God en blijf ik automatisch onder de heerschappij van satan.

☞ Kol. 2:14 en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

☞ Jes. 53:4-5 Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht wordt dus niet slaven van mensen

☞ Ps. 53:4 Ieder van hen heeft zich afgekeerd, tezamen zijn zij verdorven, er is niemand die goed doet, zelfs niet één

Doordat Jezus Christus voor mij gestorven is, is het alsof ik de wet van God Almachtig tot in de puntjes gehouden heb. En omdat ik die wet gehouden heb tot in het kleinste detail is er dus ook geen enkele slechte opmerking over mij te maken. Er is geen lijst met overtredingen op die wet van God. En dus kan satan zich ook geen eigenaar noemen van mij.

Ik behoor God Almachtig toe, de Schepper van hemel en aarde. Halleluja.

Dat zijn vele albasten kruiken met de duurste en meest exclusieve olie waard, om in de termen van dit Bijbelgedeelte te blijven.

----- ... -----

- Als de mensen eens gingen inzien wat er werkelijk loos is;
- Als de mensen eens gingen inzien hoe ziek ze zijn, en hoe besmettelijk die ziekte is;
- Als de mensen eens gingen inzien dat deze ziekte leidt tot de dood;
- Als de mensen eens gingen inzien dat er een Geneesheer is Die niets liever wil dan die mensen genezen en hen daarmee het **LEVEN** geven.

Mijn gebed is dat de mensen eens duidelijk een keuze zouden maken op basis van de feiten. En dat zij zich om zouden keren naar God Almachtig toe. En dat zij zich zouden laten genezen zodat zij in vrijheid zouden kunnen en mogen LEVEN!

Door alles wat God de Vader **in** Jezus Christus heeft gedaan is Hij mijn zalfolie waard in de vorm van respect, nederigheid, ootmoed, aanbidding, lofprijzing en psalmen en in de vorm van een eerlijk en rechtvaardig leven.

Het heeft God Almachtig **alles** gekost om dit mogelijk te maken.

Hoofdstuk 8.8

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Het verraad van Judas

(Mattheüs 26:14-16, Lukas 22:3-6)

Wat gaat er toch allemaal in mensen om. De twaalf discipelen die door Jezus Christus persoonlijk waren uitgekozen hadden al ruim drie jaar dag en nacht met Hem opgetrokken.

- Zij hebben met eigen ogen gezien hoe Hij mensen genas van allerlei ziekte en kwalen;
- Zij hebben met eigen ogen gezien hoe Hij mensen bevrijdde van geestelijke bezetting en onderdrukking;
- Zij hebben met eigen ogen gezien hoe Hij mensen opwekte uit de doden;
- Zij hebben met eigen ogen gezien hoe Hij controle had over de elementen zodat ook de natuurkrachten zich aan Hem moesten onderwerpen;
- Zij hebben als geen ander het onderwijs meegemaakt.

En toch;

----- ... -----

In het verhaal van de zalving te Bethanië lees ik al dat de discipelen zich ergerden aan het feit dat Maria kostbare nardusbalsem over Jezus Christus heen goot om Hem te zalven.

Maar schijnbaar was dit niet gewoon een ergeren, want met name in Judas van Iskariot is het ergeren al uitgegroeid tot een diepe vorm van haat.

De discipelen hebben natuurlijk in de afgelopen jaren best wel gezien en gehoord hoe de religieuze leiders zich verzetten tegen Jezus Christus. En ze zullen ook echt wel meegekregen hebben dat zij wegen zochten, om Hem te arresteren en om Hem te doden. Jezus Christus had hen ook hierop voorbereid door hierover al vier maal met hen te praten.

Wat is er dan gebeurd dat Judas van Iskariot, als één van de twaalf meest intieme '*vrienden*' van Jezus Christus tot de daad van verraad kwam?

Wat gebeurt er met een mens dat hij zijn medemens verraadt?

Ik denk dat dit altijd weer te maken heeft met macht, geld, en jaloezie.

Waar komt haat vandaan?

Haat is een gevolg van bitterheid waar geen aandacht is besteed. Bitterheid is een gevolg van verdriet waar geen aandacht aan besteed is. Verdriet is een gevolg van teleurstelling waar geen aandacht aan besteed is. Teleurstelling is een gevolg van gebroken beloften waar geen aandacht besteed is.

Wat wil ik hiermee zeggen?

Ik denk dat Judas Iskariot, Jezus Christus is gaan volgen omdat hij als geen ander geloofde dat Jezus Christus de Man zou zijn die het Joodse volk zou verlossen van de Romeinse overheersing.

Jezus Christus zou de nieuwe Koning worden en hij, Judas Iskariot, zou een belangrijke functie in dat koninkrijk krijgen, omdat hij al zolang met Jezus Christus opliep. Hij was uit op de functie van minister van financiën.

Ik denk dat Judas Iskariot al het onderwijs van Jezus Christus en al Zijn daden vertaalde binnen dat raamwerk. In plaats dat hij alles wat Jezus Christus deed en zei kon plaatsen richting het komende koninkrijk der hemelen, plaatste hij alles binnen het koninkrijk over Judea.

Er zijn natuurlijk veel woorden en daden geweest die ik ook zo zou kunnen uitleggen. Het is maar wat ik wil horen (en zien)!

Gaandeweg de geschiedenis; gaandeweg de tijd dat de twaalf discipelen met Jezus Christus wandelden, moet het voor Judas Iskariot duidelijk zijn geworden dat het Jezus Christus echt **niet** ging om koning te worden over Judea, om de Romeinse overheersing te bevechten en te overwinnen.

Judas Iskariot zag daarmee zijn toekomst in rook opgaan, zijn toekomst met vele geneugten des levens in een hoge positie aan de zijde van de Koning.

In plaats dat Judas Iskariot communiceerde met Jezus Christus, verhardde hij zich meer en meer. Met uiteindelijk resultaat dat hij Hem in Bethanië openlijk bekritiseerde door de zalving met de kostbare nardusbalsem te betitelen als verspilling.

Dit was het toppunt, zoveel geld verspillen.

In Joh. 13:29 staat dat Judas Iskariot de kas beheerde en Joh. 12:6 spreekt er zelfs van dat Judas Iskariot geld uit de kas wegnam. Kortom, Judas Iskariot was gewoon niet zuiver op de graat. Het was niet alleen ergernis, de wond zat veel en veel dieper.

----- ... -----

Opmerkelijk is natuurlijk dat Jezus Christus nooit heeft ingegrepen. Hij wist immers dat Judas Iskariot stal. Hij wist immers dat Judas Iskariot Hem om andere redenen volgde dan de andere elf discipelen? Waarom kon Hij Judas Iskariot niet bevrijden en veranderen zodat hij een toegewijd en oprecht dienaar werd?

Het antwoord is eenvoudig: Omdat Judas Iskariot dat niet wilde.

Bevrijding van demonen heeft alleen zin als diegene die bevrijd moet worden, de demonen als zijn grootste vijand ziet.

Het valt of staat bij eigen keuzes. En zoals al vaker in de *mijn mijmeringen* geschreven is ieder mens zelf verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt.

Als er geen **wil** in Judas Iskariot was om te veranderen, dan heeft bevrijding totaal geen zin.

Dat geldt natuurlijk vandaag de dag nog precies zo. En laat ik niet vergeten dat het satan er alles aan was gelegen om Judas Iskariot zo te veranderen als hij deed.

Het is echt niet zo dat satan zich openlijk in een mensenleven manifesteert en **ineens** al zijn ellende en misère in die persoon uitgiet. Het begint net als bij de eerste mens met een persoonlijk gesprekje waarin hij de dingen net iets anders voorspiegelt als God Almachtig. Maar het lijkt er wel enorm op.

En omdat de eerste mens in discussie ging met satan viel deze voor hem.

----- ... -----

Satan werkt met de omgekeerde kaasschaaf methode. Met een kaasschaaf haal je elke keer een laagje van de kaas af. De omgekeerde kaasschaaf legt er elke keer een dun laagje bij op.

Een ander voorbeeld: Als ik een kikker in een pan met kokend heet water gooi, zal hij er zo snel mogelijk uitspringen. Stop ik een kikker in een pan met koud water en zet ik deze op het vuur dan zal de kikker zich dood koken.

📖 Joh. 13:29 Want sommigen dachten, omdat Judas de beurs beheerde, dat Jezus tegen hem zei: Koop wat wij nodig hebben voor het feest, of dat hij iets aan de armen moest geven.

📖 Joh. 12:6 En dit zei hij niet omdat hij zich bekommerde om de armen, maar omdat hij een dief was, en de beurs beheerde en droeg wat gegeven werd.

Ik bedoel hiermee het volgende te zeggen: Als ik de normen en waarden in deze wereld (in mijn leven) afzet tegen de normen en waarden van gisteren of van vorige week, zal ik geen of nauwelijks verschil opmerken. Zet ik echter de normen en waarden af tegen de normen en waarden van vijftig jaar geleden, dan schrik ik en kom ik tot de schrikbarende conclusie dat de wereld er niet fraaier op is geworden.

----- ... -----

Zo werkt satan ook in een mensenleven. Satan werkt als geen ander met de omgekeerde kaasschaafmethode, met als doel mij de ergste dood te bezorgen die ik mij kan voorstellen.

Bestudeer de levens maar eens van mensen die een eind aan hun eigen leven hebben gemaakt. Door welke **hel** zij zijn gegaan voordat zij tot die verschrikkelijke daad kwamen om hun eigen leven te nemen.

Misschien komt dit wel loeihard aan, maar de waarheid is soms hard.

Wanneer ik (en vooral wedergeboren Christenen) niet in staat zijn (Jezus Christus kon ook niets in Judas Iskariot veranderen, zoals God Almachtig óók niet tegen Jacob op kon bij de beek Jabbok (Gen. 32:25)) om diegene de LIEFDE en het LEVEN van God de Vader in te laten zien; wanneer diegene pertinent weigert om Jezus Christus aan te nemen; dan kan satan gewoon doorgaan en het leven van die persoon verharderen.

Het geloof is een keuze; een vrijwillige keuze; maar wel een keuze tussen LEVEN en dood. En als de persoon die ik tegenover mij heb staan echt niet wil, dan moet ik het ook loslaten.

----- ... -----

Wat doe ik dan met al die mensen die wél Christen zijn en toch een eind hun leven hebben gemaakt?

Nogmaals: Jezus Christus kon niets in Judas Iskariot veranderen omdat Judas Iskariot **niet wilde** veranderen.

Vaak zie ik bij mensen die een eind aan hun leven maakten dat zij niet over de dingen konden heenstappen wat hen aangedaan was, of hoe zij in hun eigen ogen in elkaar staken. En vaak liggen hier de meest verschrikkelijke ervaringen aan ten grondslag: verwaarlozing, oorlogsgeweld, mishandeling, seksueel misbruik tot en met ritueel misbruik aan toe.

Ik wil van de ernst van deze zaken niets afdoen, want het is gewoonweg niet te dragen wanneer je deze dingen hebt meegemaakt.

Maar de enige weg is de weg van vergeving.

Pas als iemand tot vergeving kan komen zal herstel intreden, zullen demonen tot zwijgen worden gebracht die spreken in iemands hoofd.

Vergeving gaat dan even niet over '*die ander, de dader!*'; vergeving is het medicijn voor het slachtoffer om te genezen. (Ook hierin moet ik erkennen dat ik ervaringsdeskundige ben!)

----- ... -----

Persoonlijk getuigenis: Ik heb zelf een verschrikkelijke jeugd gehad die ik het best kan vertalen met '*hel*'.

Chronische mishandeling, afwijzing en seksueel misbruik zijn mij niet onbekend en het heeft mij *mismaakt* tot wie ik was. Het leidde tot een leven als Judas Iskariot.

Maar op een gegeven moment (in 1984) kon ik niet anders dan luisteren naar God Almachtig. Al hoewel; ik stelde God voor een voldongen feit in mijn schreeuw dat wanneer God bestond dat Hij dat direct en nu aan mij duidelijk moest maken, want anders? En God deed dit.

Was toen meteen alles rozengeur en maneschijn?

Verre van dat. Jarenlang heb ik geworsteld met mijzelf, met de innerlijke vernietigingskracht in mij.

Totdat ik voor mijn opleiding een genogram moest gaan maken. Een schema waarin ik centraal stond en ik op papier uittekende wie mijn broers en zussen en mijn ouders waren. Wie de ouders van mijn ouders waren en wie mijn ooms en tantes waren, wie mijn opa en oma's waren en wie hun broers en zussen waren etc.

Toen dit genogram op papier stond moest ik per persoon van dat genogram proberen aan te geven waar ze aan overleden waren (voor de gestorvenen), welke ziekten er in de verschillende personen voorkwamen en welk leed er bekend was bij de verschillende personen.

Nu moet je weten dat ik mijn moeder en mijn zus gehaat heb tot in het diepst van mijn genen. Ik ben er niet trots op dit te schrijven, maar het is zo!

Maar, zoals in zoveel families wordt er toneelgespeeld en naar de buitenwereld zag het er best netjes uit.

Door mijn bekering in 1984 had ik met mijn mond beleden dat ik mijn moeder en mijn zus vergaf. Maar elke keer als ik hen zag dan had ik een glimlach op mijn lippen en deed lief en aardig, maar kromp mijn hart in elkaar.

Vergeving had ik wel met de mond uitgesproken en ik probeerde daar ook zo goed als mogelijk naar te handelen, maar mijn hart was niet meegegaan in die vergeving.

Toen op een avond mijn moeder bij ons en ik met dat genogram bezig was, stelde ik mijn moeder een paar vragen, waarbij ik toch ook mijzelf een beetje bloot moest geven.

Mijn moeder wist dat twee van onze kinderen jarenlang seksueel misbruikt waren door een bekende. En ik tekende dat in het genogram. Toen tekende ik dat ikzelf ook seksueel misbruikt was (dit wist zij niet), ook door een bekende.

Toen brak mijn moeder en vertelde zij dat ook zij seksueel misbruikt was. En om het verhaal compleet te maken, haar moeder was ook seksueel misbruikt.

Seksueel misbruik over vier generaties heen. In de contextuele therapie heet dat *'roulerende rekening'*.

Op dat moment begon mijn moeder enorm te huilen en bij mij brak er iets, waardoor ik naar mijn moeder toe kon gaan, mijn arm om haar schouder kon leggen en voor het eerst in mijn leven kon zeggen *'mam, ik hou van je!'*.

Toen op *dàt* moment, jaren **na** mijn bekering in 1984 kwam er vergeving in mijn hart. Nu pas was de vergeving die ik met mijn mond uitgesproken had een feit in mijn hart. En het was alsof er een wereld voor mij openging.

Ik raakte geïnteresseerd in het leven van mijn moeder, wat was haar allemaal overkomen, hoe was zij geworden tot wie zij was, om vandaar uit haar gedrag naar mij toe te kunnen verklaren.

Let wel! Ik schrijf hier over het gedrag kunnen verklaren, niet dat ik haar gedrag goedkeurde!

Wat gebeurde er? Mijn moeder interesseerde zich in mijn leven en vroeg mij het hemd van het lijf onder tranen. Hoe ik de zaken en al mijn ervaringen in mijn verschrikkelijke jeugd had ervaren en een plaats had gegeven.

Mijn moeder **erkende** dat mijn leven een *hel* was geweest, zij erkende dat zij door haar eigen opvoeding en jeugd, mij een leven had gegeven waar niet over naar huis viel te schrijven.

Die **erkenning** was als helende zalf op mijn levenswond. Wij begonnen te praten met elkaar, en te huilen, en te huilen, en te huilen!

Die avond, ergens ver in de negentiger jaren kwam er vergeving in mijn hart. En die vergeving leidde tot verzoening met mijn moeder.

En nu vandaag de dag?

Het is goed. Het is niet zo dat we dagelijks bij elkaar over de vloer lopen. En nog zie ik weleens eens gedragingen van mijn moeder waarbij ik denk: grrrrmbrrr. Maar heel snel komt die liefde dan weer. Liefde die ik meer dan veertig jaar in mijn leven had gemist.

----- ... -----

God Almachtig heeft dit zo geleid. Dit had geen mens mij zo aan kunnen dragen.

Het belangrijkste in dit hele verhaal was dat ik het zo zat was, zo verschrikkelijk zat was om te leven met al die herinneringen, dat geweld, dat misbruik, die afwijzing.

Ik wilde zo graag anders zijn, ik wilde zo graag van al mijn rotzooi af; en mijn bede tot God Almachtig was dat Hij mij zou genezen.

God Almachtig heeft daar vanaf mijn bekering in 1984 ruim elf jaar over gedaan om mij daar te krijgen waar Hij wilde. Want mijn eigenwijsheid en koppigheid hield Hem tegen om het sneller te doen.

Maar ook was die tijd nodig om al die verschrikkelijke dingen uit mijn jeugd een plaats te geven.

Het was geen gemakkelijke weg, maar als ik terugkijk, wat ben ik dan dankbaar!

Zijn al die nare herinneringen nu weg?

Neen, maar ik heb ze een plaats gegeven op het altaar, bij de Heer. Ik heb ze aan God Almachtig gegeven, want ik kan er niets meer mee.

Wanneer ik naar de littekens kijk in mijn leven doet het geen pijn meer. Wanneer ik ga pulken of op die littekens ga drukken, dan komt de pijn weer boven.

Ik heb geleerd om mijn levensgeschiedenis te bekijken en te herschrijven en nogmaals: ik ben er dankbaar voor.

----- ... -----

En mijn zus dan?

Ik denk dat het ongeveer vijf jaar later was dan die gebeurtenissen met mijn moeder hierboven, dat ik op een dag de telefoon pakte en mijn zus belde.

Ze was verbaasd dat ik belde, want dat gebeurde eigenlijk maar twee maal per jaar, op onze verjaardagen.

Ik belde haar en vroeg om een afspraak. En zo gezegd, zo gedaan.

We waren met zijn tweeën en ik vertelde haar dat ik mijn ervaringen wilde vertellen uit mijn leven, uit mijn jeugd, en hoe ik het allemaal meegemaakt had.

En zij liet mij vertellen; vele uren lang. En nadat ik was uitgesproken vroeg zij of zij mocht vertellen hoe **zij** de dingen meegemaakt had en hoe zij zich de dingen herinnerde!

Onze verhalen waren totaal verschillend, wat mij aan het twijfelen bracht, of mijn herinneringen wel allemaal even zuiver waren.

Doordat zij haar herinneringen met mij deelde, kwam ik er achter dat zich in de loop der jaren een film in mijn hoofd had ontwikkeld waarvan ik dacht dat die juist was.

Maar mijn zus kwam met zulke wonderbaarlijke feiten aan, dat ik moest erkennen dat mijn film misschien wel niet helemaal zo was als dat ik deze had geregisseerd. Mijn zus had hele andere belangrijke (ook goede) herinneringen die in mijn film helemaal niet voor kwamen. Mijn film was van het kaliber horror in de ergste vorm.

Aan het eind van dit gesprek met mijn zus, konden wij elkaar **erkenning** geven voor alles wat wij hadden meegemaakt en wat wij elkaar hadden aangedaan en waar dit toe geleid had.

Ik heb mijn film direct vernietigd zoals ik de film over mijn moeder ook vernietigd heb. Ook mijn zus ben ik toen om de nek gevallen en wij hebben vergeving en verzoening uitgesproken. En ook met mijn zus is het nu goed!

----- ... -----

De link naar Judas Iskariot: Judas Iskariot was zwaar teleurgesteld in Jezus Christus en hij kon er niet toe komen om zich te laten bevrijden door Jezus Christus, wat ertoe leidde dat Hij Jezus Christus verraadde en naar de overpriesters ging, en een afspraak met hen maakte hoe en waar hij Jezus Christus in hun handen zou geven.

Ik was zwaar teleurgesteld in alles wat mij overkomen was in mijn jeugd, maar ik wilde er vanaf. Ik wendde mij tot Jezus Christus en Hij heeft mij bevrijd waardoor satan zijn vernietigende werk in mij moest opgeven.

De reguliere psychologie werkt met drie dimensies:

1. De feiten: wat heb ik meegemaakt, waar heb ik last van en noem maar op;
2. De psyche: in hoever kun ik iemand vertrouwen, discipline hebben, of te wel het vermogen hebben om.....;
3. Het systeem: in welk systeem leef ik of ben ik opgegroeid: in een oorlogsomgeving, een extreme geloofsomgeving, een liefdevolle omgeving etc.

De contextuele therapie heeft nog een vierde dimensie: de **relatie**.

Ieder mens heeft relaties, ieder mens heeft ouders, misschien broers en zussen, familie, collega's vrienden e.d.

Door de dimensie van de relaties toe te voegen aan de dimensies van de huidige psychologie is er een enorme verbreding gekomen van de herstelmogelijkheden. Want de meeste (misschien wel alle) psychische problemen waar mensen mee te kampen hebben, komen voort uit (mislukte en gebroken) relaties.

Al hoewel ik naar de wet geen contextueel therapeut ben zie ik wel dat de contextuele richtlijnen Goddelijk zijn ingegeven. Want: God Almachtig **is** een God van relaties. En als ik de Bijbel lees dan zie ik steeds weer dat het in die relaties fout gaat en wat de gevolgen daarvan zijn.

Ook lees ik in de Bijbel van relaties die hersteld worden, die leiden tot vergeving en verzoening en dat daarmee de psychische problemen van de baan zijn. Uit vele ervaringen (feiten) kan ik getuigen dat het bovenstaande waar is.

Uit mijn eigen leven kan ik getuigen dat het bovenstaande waar is.

En als het voor mij waar is, waarom dan niet voor jou?

Je moet het wel willen

Hoofdstuk 8.9

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De paasmaaltijd en ontmaskering van Judas

(Mattheüs 26:17-30, Markus 14:12-16,
Markus 14:17-21, Markus 14:22-26)

(Lukas 22:7-23, Johannes 13:1-20, Johannes 13:21-30)

De geschiedenis van Jezus Christus hier op aarde komt zo langzamerhand in een eindstadium.

In al het voorgaande is bijna alles beschreven wat Jezus Christus onderwezen heeft aan Zijn discipelen en aan de menigte mensen (en aan mij!).

Jezus Christus heeft veel mensen genezen van ziekte en kwaal; Hij heeft veel mensen bevrijd van demonische bezetting; Hij heeft zelfs mensen opgewekt uit de dood; en Hij heeft Zijn macht getoond over de elementen, over de materie.

Al deze wonderen hebben er echter **niet** toe geleid dat Jezus Christus geaccepteerd werd door de religieuze leiders uit die tijd.

De vier Evangelisten beschrijven menige woordenwisseling tussen Hem en hen.

----- ... -----

Nog even de reden waarom Jezus Christus (en ook Johannes de Doper) zo fel gekant waren tegen de religieuze leiders:

De Farizeeën hielden zich o.a. aan de Thora en geschreven Profeten, dus o.a. eerste vijf boeken uit de Hebreeuwse Tenach (Hebreeuwse Bijbel). Echter; zij hadden naast de Thora en de Profeten nóg een boek gemaakt: de Halacha genaamd, met 613 wetten daarin, 248 geboden en 365 verboden. Geboden en verboden die door hen zelf gemaakt waren en die dus **NIET** van God Almachtig afkomstig waren. Het woord Halacha betekent 'wandel'.

Op zich zou ik met die Halacha nog niet zo veel problemen hebben, ware het niet dat de Farizeeën de Halacha net zo belangrijk vonden (en misschien nog wel belangrijker) dan de Thora en de Profeten. Zij stelden beide geschriften op gelijke hoogte.

En dáár was Jezus Christus het niet mee eens. Deze Halacha was door de religieuze leiders gemaakt en ingevoerd na de tijd van de ballingschap, de tijd van Ezra.

Nogmaals: Jezus Christus beoordeelt de Halacha als '*geboden van mensen*'.

----- ... -----

Overigens leg ik daarmee weer direct een link naar deze tijd. Naar al die denominaties die ook geschriften hebben (soms opgesteld door de grondleggers van die denominatie) die qua belangrijkheid ook gelijkgesteld worden aan de Bijbel.

Nu zal dit niet altijd erkend worden, maar uit het feit hoe men met die geschriften **omgaat** blijkt dat dit wel vaak het geval is.

Ik heb in *mijn mijmeringen* veel gesproken over de status die de Farizeeën meenden te hebben onder het volk. Ondanks dat er ten tijde van Jezus Christus maar ongeveer zesduizend Farizeeën waren.

Zij wisten het volk echter met die Halacha onder de duim te houden. Afschaffing van die Halacha zou natuurlijk direct de status van die religieuze leiders aantasten. En lees voor die status ook maar woorden als rijkdom, aanzien, geneugten des levens, het zelf niet houden aan de Halacha etc.

----- ... -----

Al deze confrontaties zijn uitgebreid beschreven in de vier Evangelien. En op internet kan ik een enorme hoeveelheid naslagwerken raadplegen die meer inzicht geven in de cultuur, de gewoonten en tradities en het geloof in Judea ten tijde van Jezus Christus.

Maar nu begint de eindfase van Jezus Christus geschiedenis hier op aarde.

Jezus Christus had Zijn discipelen al **vier maal** aangekondigd (vlgs. Mattheüs) dat Hij in Jeruzalem overgeleverd zou worden aan de religieuze leiders en dat deze Hem in samenwerking met het Romeinse bestuur zou doden aan een kruis.

De laatste keer was Jezus Christus heel erg concreet en noemde zelfs het komende Pascha als tijdstip waarop dat allemaal zou gaan gebeuren.

Ik heb hiervoor al geschreven wat dát bijvoorbeeld bij Judas Iskariot teweeggebracht heeft.

Dat Pascha intrigeerde mij.

Waarom het Pascha?

En om dat uit te leggen moet ik eerst iets vertellen over dat Pascha. Want het was **niet toevallig** dat Jezus Christus juist tijdens dát feest overgeleverd en gedood moest worden. Ik ga daarvoor terug naar het Bijbelboek Genesis.

----- ... -----

In de Bijbel wordt in het Bijbelboek Genesis vanaf hoofdstuk 37 het verhaal verteld van Jozef, de zoon van Jakob, de vader van twaalf zonen die tezamen het volk Israël vormden.

Die Jozef en wat hij allemaal meegemaakt heeft lijkt heel erg veel op het leven van Jezus Christus en daarom wordt Jozef wel een vooruitspiegeling van Jezus Christus genoemd. Want als ik de geschiedenis van Jozef lees in Genesis 37 tot en met Genesis 50 dan lees ik daarin het leven van Jezus Christus.

In Genesis 37 wordt Jozef door zijn broers verkocht aan een karavaan Ismaëlieten omdat zijn broers Jozef haatten. Jozef was een verwend kind, werd openlijk voorgetrokken door Jakob en sprak onwaarheden over zijn broers tegenover zijn vader Jakob.

De Ismaëlieten reizen met hun karavaan, en met Jozef naar Egypte en verkopen Jozef daar als slaaf aan de overste van de lijfwacht van Farao, Potifar genaamd die getrouwd was met Potifera.

Deze Potifera was een mooie vrouw die hoogstwaarschijnlijk zeer eenzaam was, mede doordat haar man zo een belangrijke functie had. Zij probeerde Jozef te verleiden om met haar naar bed te gaan. Jozef weerstond dat met als gevolg dat Potifera kwaad werd en hem beschuldigde van verkrachting.

Hierop wordt Jozef in de gevangenis gegoooid (die overigens óók onder leiding stond van Potifar). In die gevangenis komt hij na enige jaren de bakker en de schenker tegen van de Farao. Deze mannen waren gevangen gezet door Farao omdat één van beiden een complot hadden gesmeed tegen Farao en zolang het gerechtelijk vooronderzoek duurde werden beide mannen opgesloten.

Beide mannen, de bakker en de schenker, dromen in dezelfde nacht een droom. En zij waren ontdaan door die droom. Zij snapten er helemaal niets van totdat Jozef ervan hoort en hen hun dromen (door de Heilige Geest) kon uitleggen. De bakker werd daarop veroordeeld tot de dood. De schenker mocht terugkomen in zijn beroep als schenker voor de Farao.

Twee jaar later echter krijgt Farao dromen die hem zeer verontrusten. Hij laat alle zieners, magiërs, voorspellers en wijze mannen uit zijn koninkrijk komen. Maar er is niemand die hem die dromen kan uitleggen.

Dan herinnert de schenker zich Jozef en hij vertelt Farao wat er twee jaar daarvoor in de gevangenis gebeurd is. Dat Jozef de bakker en de schenker hun dromen kon uitleggen en dat die dromen minutieus waren uitgekomen.

De Farao laat Jozef uit de gevangenis halen en Jozef legt door de Heilige Geest gedreven Farao zijn dromen uit. Farao is daar zo van onder de indruk dat hij Jozef per direct aanstelt als onderkoning over Egypte.

Hier komt mijn grootste bemoediging voor iedereen die het moeilijk heeft vandaag:

***s'-Morgens zat Jozef in de gevangenis,
s'-Middags was hij onderkoning.***

Zo snel kan het gaan.

Jozef is onderkoning en redt het Egyptische volk (en aangrenzende volken) van de hongerdood.

Ondertussen gaat het met zijn vader Jakob en de elf zonen niet goed. In (onder andere) het land Kanaän heerst een ernstige hongersnood. En door de honger gedreven komen vader Jakob en de hele familie (toen was het al een volk Israël) in Egypte terecht; bij Jozef.

Natuurlijk veel blijdschap, maar ook veel paniek bij de broers die jaren daarvoor Jozef hadden verkocht. Maar nogmaals, lees de Bijbel vanaf Genesis 37 en lees tot in detail wat er allemaal gebeurde.

Het volk Israël mocht in het mooiste en vruchtbaarste gedeelte van Egypte wonen, door Jozef en was daar zeer vruchtbaar.

Maar Farao ging dood, andere Farao's komen aan de macht, die ook weer sterven. Ondertussen is het volk Israël zeer vruchtbaar en breidt uit.

Dan komt er een Farao aan de macht die de geschiedenis met Jozef naast zich neerlegt en alleen ziet dat het volk Israël zeer vruchtbaar is, uitermate gegroeid is, en het mooiste en beste gedeelte van Egypte tot woonplaats heeft.

Die Farao maakt het volk Israël tot slaven en dwingt hen tot slavenarbeid.

Uiteindelijk moet God Almachtig negen plagen over Egypte brengen om Farao zover te krijgen dat hij het volk Israël wil laten gaan naar het land Kanaän. Dat lees ik allemaal in het Bijbelboek Exodus in de hoofdstukken 1 tot en met 12.

----- ... -----

Om te begrijpen waar het Pascha vandaan komt heb ik dit twaalfde hoofdstuk van het Bijbelboek Exodus hieronder gezet :

Ex. 12:1-27 *De HEERE zei tegen Mozes en tegen Aäron in het land Egypte: Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn. Hij zal voor u de eerste zijn van de maanden van het jaar.*

Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin. Maar als het gezin te klein is voor een lam, dan moet hij er samen met de buurman, die het dichtst bij zijn gezin woont, één nemen, overeenkomstig het aantal personen.

U moet bij het lam rekening houden met wat ieder eten kan. U moet een lam zonder enig gebrek hebben, een mannetje van een jaar oud. U moet het van de schapen of van de geiten nemen. U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.

En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen. Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten.

U mag daarvan niets rauw eten, en zeker niet in water gekookt, maar alleen op vuur gebraden, met zijn kop, met zijn poten en zijn ingewanden. U mag daarvan ook niets overlaten tot de morgen. Wat er de volgende morgen van over is, moet u met vuur verbranden. En zo moet u het eten: uw middel omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand. U moet het met haast eten, het is Pascha voor de HEERE.

Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee.

En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE. En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen.

Deze dag moet voor u een gedenkdag worden. *U moet hem vieren als een feest voor de HEERE. U moet hem vieren als een eeuwige verordening, al uw generaties door. Zeven dagen moet u ongezuurde broden eten.*

Meteen op de eerste dag moet u het zuurdeeg uit uw huizen wegdoen, want ieder die iets gezuurds eet, van de eerste tot de zevende dag, die persoon moet uit Israël worden uitgeroeid.

Op de eerste dag moet er een heilige samenkomst zijn, en ook moet u een heilige samenkomst hebben op de zevende dag. Geen enkel werk mag op die dag gedaan worden. Alleen dat wat door iedere persoon gegeten wordt, mag door u klaargemaakt worden.

Neem dan het feest van de ongezuurde broden in acht, want op deze zelfde dag zal Ik uw legers uit het land Egypte geleid hebben. Daarom moet u deze dag in acht nemen als een eeuwige verordening, al uw generaties door.

In de eerste maand moet u ongezuurde broden eten vanaf de avond van de veertiende dag van de maand tot de avond van de eenentwintigste dag van de maand. Zeven dagen lang mag in uw huizen geen zuurdeeg gevonden worden, want ieder die iets gezuurds zal eten, die persoon moet uit de gemeenschap van Israël uitgeroeid worden, of hij nu een vreemdeling is of een ingezetene van het land. U mag niets eten wat gezuurd is. In al uw woongebieden moet u ongezuurde broden eten.

Toen riep Mozes al de oudsten van Israël bijeen en zei tegen hen: Kies uit, en neem voor uzelf kleinvee voor uw gezinnen, en slacht het paaslam.

Neem dan een bosje hysop en doop het in het bloed dat in een schaal is, en strijk van het bloed dat in de schaal is, op de bovendorpel en op de beide deurposten.

Maar wat u betreft, niemand mag de deur van zijn huis uitgaan, tot de volgende morgen. Want de HEERE zal het land doortrekken om Egypte te treffen, maar als Hij het bloed zal zien op de bovendorpel en op de beide deurposten, dan zal de HEERE de deur voorbijgaan en de verderver niet toestaan om uw huizen binnen te komen om u te treffen.

Houd dit als verordening voor u en uw kinderen, tot in eeuwigheid. En het zal gebeuren, als u in het land komt dat de HEERE u geven zal, zoals Hij gesproken heeft, dan moet u deze dienst in acht nemen.

En het zal gebeuren, als uw kinderen tegen u zullen zeggen: Wat betekent deze dienst voor u? dat u moet zeggen: Dit is een Pascha-offer voor de HEERE, Die in Egypte de huizen van de Israëlieten voorbijging, toen Hij de Egyptenaren trof en onze huizen bevrijdde.

Toen knielde het volk en boog zich neer.

Dan komt het Pascha om de hoek kijken.

De letterlijke betekenis van het woord Pascha volgens de spelling van 1858 is '**voorbijgang**' of '**sparing**'.

God Almachtig heeft tot Mozes gesproken dat Hij alle eerstgeborenen in Egypte om het leven gaat brengen (*de tiende plaag*), omdat Farao nog steeds niet van plan is het volk Israël te laten gaan naar het land Kanaän. Iedere eerstgeborene zal sterven, maar omdat het volk Israël ook in Egypte woont, geldt dit ook voor de Israëlieten, tenzij zij doen wat God hen opdraagt te doen.

1. Het Pascha, de voorbijgang is voor God Almachtig zó belangrijk, dat de datum waarop dat geschiedt zal gelden als Nieuwjaarsdag voor de Joden. (In 2015 was het Pascha van 4 tot en met 10 april).

De Joodse kalender is dus gebaseerd op wat er zoveel duizend jaar geleden gebeurd is in Egypte én dat dit Pascha elk jaar opnieuw gevierd moet worden. Deze inzetting moest voor eeuwig zou gelden. (let weer op het woordje '*eeuwig*' en mijn eerder beschreven mijmeringen daarop).

2. De Israëlieten wordt opgedragen (tenminste als ze hun eerstgeborene willen redden van de komende dood) om een lam van één jaar oud per gezin te kopen. Als dat gezin te klein was voor een lam om dat zelf op te eten dat ze dit dan samen met de burens moesten doen. Het lam moest zonder gebrek zijn en mocht een geit of een schaap zijn. Dit lam moesten de Israëlieten vier dagen bij zich houden om het dan op de avond van de vierde dag te slachten.
3. Het bloed van dat geslachte lam moest opgevangen worden in een kom en met een bosje hysop aan de beide deurposten en aan de bovendorpel van de deur gestreken worden van het huis waar zij het vlees zouden eten van het geslachte lam.

4. Het geslachte lam (gebraden of geroosterd maar niet rauw of gekookt, maar inclusief de kop, de poten en ingewanden) moest gegeten worden. Overigens lees je in de commentaren wel dat de poten en ingewanden eerst schoongemaakt werden met water (vanwege het vuil en bijvoorbeeld ontlastingsresten) en dan weer teruggeplaatst werden in het lichaam van het geslachte lam om het als zodanig als één geheel te braden of te roosteren. Het gehele lam moest verorberd worden. Maar konden de aanwezigen niet alles op omdat het teveel was dan moesten de overblijfselen van het lam de volgende ochtend met vuur verbrand worden.
5. De Israëlieten moesten het geslachte lam gehaast eten, met schoenen aan en met hun jas aan, ten teken dat zij op het punt stonden om te vertrekken. Als aan het bovenstaande voldaan werd zou de engel des doods het huis van die Israëlieten niet binnengaan en zou de eerstgeborene in dat huis in leven blijven. Wanneer de Israëlieten dit niet deden zoals door God bevolen dan zou ook hun eerstgeborene om het leven komen. Overigens gold dit ook voor de Egyptenaren, als er al Egyptenaren waren die deze verordeningen zouden opvolgen van de God der Hebreërs.

De Israëlieten moeten aansluitend op het Pascha dan zeven dagen lang ongezuurd brood eten.

Zuurdesembrood is brood dat gemaakt is zonder gist. Zuurdesem ontstaat wanneer ik bloem en water mengt en dit enige tijd laat staan. Er ontstaan dan op natuurlijke wijze melkzuurbacteriën die het brood een licht zurige geur geven. Om de zoveel tijd worden dan meel en water toegevoegd zodat het hierboven beschreven proces zich herhaalt en herhaalt, totdat het brood het gewenste volume heeft.

De Israëlieten werd dus opgedragen om zeven dagen lang brood te eten zonder zuurdesem.

De Israëlieten moeten op de eerste dag een heilige samenkomst houden en op de zevende dag, en op die dagen mogen zij niet werken.

----- ... -----

Wat is nu de link met de paasmaaltijd uit bijvoorbeeld Matt. 26:17-30.

Als eerste de opmerking dat het volk Israël ruim vierhonderd jaar in Egypte is geweest.

Wat er in die ruim vierhonderd jaar is gebeurd weet ik niet, want het staat niet beschreven. Het enige dat ik weet is dat het volk Israël vruchtbaar was en groot geworden was.

Tussen de laatste profeet uit het O.T. (Maleachi) en de komst van Jezus Christus ligt ook ruim vierhonderd jaar. Wat er in **die** vierhonderd jaar gebeurd is weet ik ook niet.

Maar buiten dat; ik schreef hiervoor al dat Jozef een beeld is van Jezus Christus.

Zoals Jozef verkocht was (en verraden) door zijn broers is Jezus Christus verkocht (door Judas Iskariot voor dertig zilverstukken) en verraden door zijn volksgenoten, de Israëlieten.

Jozef kwam in de gevangenis terecht, onschuldig beschuldigd. Jezus Christus werd onschuldig beschuldigd en naar het dodenrijk gestuurd (gedood).

Jozef werd verhoogd door Farao en hij werd onderkoning. Jezus Christus is opgestaan en werd verhoogd door God de Vader en zit aan de rechterhand van God Almachtig.

Jozef heeft (door het lijden heen) het volk Israël gered van de hongersnood (en trouwens ook alle omliggende volken van Egypte), door hen naar Egypte te laten komen. Jezus Christus is redding geworden voor het volk Israël en voor de rest van de wereld wanneer zij naar Hem toe willen komen.

Kortom; er liggen talloze lijnen vanuit het door God Almachtig ingestelde Pascha, zoveel duizend jaar geleden en de gebeurtenissen die nu staan te gebeuren met Jezus Christus, tijdens het; **het Pascha**.

Want zoals de letterlijke betekenis van het woord Pascha 'voorbijgang' is zou ik dit van Jezus Christus ook kunnen zeggen: 'voorbijgang'.

----- ... -----

Dan terug naar 'de paasmaaltijd'. Op de eerste dag van de ongezuurde broden kwamen de discipelen naar Jezus Christus toe met de vraag waar zij voorbereidingen konden treffen voor het Pascha.

Als ik echter Ex. 12 goed lees, dan lees ik dat **eerst** het Pascha gevierd werd, het eten van het geslachte lam, en dat de volgende ochtend, de eerste dag van de ongezuurde broden was.

In dit Bijbelgedeelte lees ik echter dat op de eerste dag van de ongezuurde broden het Pascha voorbereid werd.

Nou ja; is ook niet echt belangrijk, het viel mij gewoon op.

Alhoewel Mattheüs niet de namen geeft van de discipelen die door Jezus Christus naar de stad worden gestuurd doet Lukas dit wel, het gaat nl. om Johannes en Petrus (Luk. 22:8).

📖 Luk. 22:8 En Hij stuurde Petrus en Johannes eropuit en zei: Ga heen, maak voor ons het Pascha gereed, zodat wij het kunnen eten.

Ook wordt er verder niets gezegd wie die 'zekere persoon' was waar het Pascha gehouden zou worden, maar algemeen wordt aangenomen dat het hier om een volgeling van Jezus Christus gaat. Want de discipelen moeten zich aankondigen met de woorden 'de Meester zegt'. Dat zeg je alleen tegen diegene die Hem ook als Meester erkennen.

De ruimte in de vorm van een bovenzaal (Mark. 14:15) is gevonden, het Pascha is voorbereid, waarbij ik ervan uitga dat de discipelen een lam hebben gekocht en dat dit is gebraden of geroosterd zoals God Almachtig in Ex. 12 voorgeschreven had.

📖 Mark. 14:15 En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, volledig ingericht en klaar; maak het daar voor ons gereed

Dan wordt het avond en Jezus Christus is met de twaalf discipelen aan tafel gegaan om het Pascha te vieren.

Wat een situatie:

Judas Iskariot die Jezus Christus heeft aangegeven bij de religieuze leiders, zit samen met Hem en de andere elf discipelen aan tafel. (Jozef was met elf broers in het veld!).

Dan zegt Jezus Christus dat één van de twaalf aanwezige discipelen Hem zal verraden.

Wat een schok zal dat teweeggebracht hebben. Drie jaar hebben de discipelen met Jezus Christus en met elkaar opgetrokken. Lief en leed gedeeld, en dan nu dit?

Ik denk dat iedereen elkaar aangekeken heeft en zich afgevraagd heeft: 'ben jij het?'. En uit vers 25 lees ik dat zelfs Judas Iskariot vroeg aan Jezus Christus of hij het was die Jezus Christus zou verraden.

Probeer het beeld eens voor ogen te nemen wat daar gebeurde aan die tafel.

Jezus Christus zegt dat één van de aanwezigen Hem zal verraden. Hij zegt dan ook nog dat diegene die met Hem het brood in de schotel doopt, diegene zal wezen die Hem verraden zal. En ook zegt Hij nog dat die mens die Hem verraden zal beter nooit geboren had kunnen worden.

De boodschap zou toch duidelijk moeten zijn lijkt mij.

Maar dit blijkt toch niet zo te zijn. Zelfs niet als Judas Iskariot aan Jezus Christus vraagt of hij diegene is die Hij bedoelt, waarbij Judas Iskariot Hem ook nog '*Rabbi*' noemt.

Jezus Christus bevestigt dat Judas Iskariot Hem verraden zal, maar in plaats dat de overige discipelen opstaan, Judas Iskariot hierover bevragen, of zelfs uit hun midden verwijderen; gaan ze met elkaar aan tafel om het brood te breken en de uit de drinkbeker te drinken.

Is dit verblinding van de discipelen?

Heeft satan de oren toegestopt van de elf discipelen zodat zij niet horen dat Jezus Christus hier openlijk Judas Iskariot aanwijst als diegene die Hem zal gaan verraden?

Of hebben de discipelen de woorden van Jezus Christus totaal anders hebben opgevat dan Hij het bedoelde?

Dachten de discipelen helemaal niet aan een uitlevering aan de religieuze leiders, maar dachten zij misschien eerder aan één of andere laffe daad of een onvoorzichtige daad, die Jezus Christus veiligheid of hun veiligheid ernstig in gevaar zou brengen?

In ieder geval gaat het Pascha gewoon door. Maar ik vraag mij werkelijk af hoe de sfeer daar in die bovenzaal zal zijn geweest.

----- ... -----

Dan brengt Jezus Christus het Pascha en Zijn komende lijden en sterven bij elkaar door Zichzelf voor te stellen als het lam dat geslacht is.

Terwijl zij het lam eten neemt Jezus Christus een brood; zegent dit brood; breekt het brood in stukken en geeft het aan de discipelen. En Hij zegt daarbij dat zij dat brood niet als een stuk brood moeten zien, maar als een stuk van Zijn lichaam.

Het is in veel kerken en gemeenten de gewoonte om regelmatig het brood te breken; het avondmaal te vieren zoals dit in de volksmond heet, want het woord *avondmaal* komt nergens in de Bijbel voor. De tafel des Heren zegt de Bijbel.

Sommige denominaties doen het elke week, anderen eens per maand, weer anderen eens per kwartaal.

Maar wat is nu de betekenis van dit breken van het brood?

Voor mij persoonlijk kan de tafel des Heren niet vaak genoeg gevierd worden omdat elke keer als ik het brood breek; en ik besef dat ik niet een stukje brood eet, maar een stukje van het lichaam van Jezus Christus; dat ik daarmee **meer** van Hem binnenkrijg; in mij krijg; en dat ik daarmee meer en meer op Hem mag lijken.

Dat is toch mijn diepste wens, dat ik meer en meer op Jezus Christus mag lijken. Zowel in mijn doen en laten als in mijn spreken en in mijn denken. En *dát* gebeurt door het gebroken brood te eten; door elke keer een stukje van Zijn lichaam te eten.

Ik kan het breken van het brood ook vertalen met: 'dit was het O.T. Het oude is voorbij gegaan, het nieuwe komt er aan'.

Want **na** het brood breken; **na** het breken van het lichaam van Jezus Christus neemt Hij de drinkbeker; dankt God Almachtig; geeft hem aan de discipelen en Hij zegt: *'drinkt allen daaruit, want de wijn is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond dat voor velen vergoten wordt en tot vergeving van zonden'*.

Het brood is als het ware het **oude verbond**, maar dat is nu voorbij (tenminste straks als Jezus Christus gemarteld, gedood is aan het kruis van Golgotha). Maar dan komt het **nieuwe verbond**.

Aan datzelfde kruis waar Zijn gebroken lichaam hangt en wat er niet meer uitziet als een mens (Jes.53) vloeit bloed. En vanaf *dát* moment **gaat het om het bloed van Jezus Christus**. *Dát* bloed stroomt en een ieder die daarvan neemt en drinkt (door de wijn voorgesteld) ontvangt vergeving van zonden.

Zie de link met het bloed van het lam dat de Israëlieten destijds in Egypte aan de deurposten en de deurdorpel moesten strijken waardoor de engel des doods hun huis zou overslaan.

Zo is het ook met Jezus Christus; iedereen die Zijn bloed tot zich neemt zal de engel des doods niet zien, zal niet sterven, maar leven tot in eeuwigheid.

Daarom moest het Pascha gevierd worden voordat Jezus Christus daadwerkelijk overgeleverd zou worden aan de religieuze leiders en aan het Romeinse bestuur, voordat Jezus Christus gemarteld zou worden tot de dood er op volgde aan het kruis van Golgotha.

Daarom moest zijn bloed vloeien!

----- ... -----

Hier, aan die tafel in die bovenzaal gebruikt Jezus Christus het Pascha om de discipelen uit te leggen dat de geschiedenis destijds in Egypte een lichamelijke, **een fysieke bevrijding** was van het volk Israël. Maar dat het lijden en sterven dat Jezus Christus nu gaat ondergaan **een geestelijke bevrijding** zal zijn voor Israël.

Voor beide gebeurtenissen gold dat wanneer er iemand was die biologisch gezien niet tot het volk Israël behoorde, wel die bevrijding kon meemaken wanneer hij zich volledig hield aan de inzettingen en geboden die God Almachtig aan het volk Israël had gegeven.

Het lijden en sterven van Jezus Christus staat voor de totale bevrijding van iedereen die Hem aanneemt als Redder en Verlosser.

Volgens Paulus in Rom.11 wordt ik als '*niet*' Jood geënt op dezelfde stam (***is*** Jezus Christus) als de '*wel*' Jood en samen vorm ik een struik of een boom waarbij het verschil tussen de '*niet*' Jood en de '*wel*' Jood niet meer zichtbaar zal zijn. Stam én takken met bladeren en vruchten is het Lichaam van Jezus Christus.

N.B. Ik noem bewust hier het woord '*Jood*' omdat de Joden het twee-stammenrijk vormden dat hoofdzakelijk het volk Israël vormde in die tijd.

Het Evangelie van Jezus Christus is allereerst tot de Joden gekomen. Maar omdat de Joden het Evangelie grotendeels hebben afgewezen is het naar de rest van het volk Israël gekomen (het tien-stammenrijk), die door hun vermenging met de wereldbevolking de '*heidene*n' worden genoemd omdat zij zich niet meer hielden aan de herkenningstekens die God Almachtig aan Zijn volk Israël had gegeven (de besnijdenis en de sabbatsrust) en in de meeste gevallen ook het geloof in God Almachtig hadden afgelegd.

----- ... -----

Johannes is de enige Evangelist die nog een gebeurtenis beschrijft in die bovenzaal waar Jezus Christus het brood brak met Zijn discipelen. En dat is de voetwassing.

Een interessante dialoog tussen Jezus Christus en Petrus.

Want wat doet Jezus Christus? Hij legde Zijn kleren af, nam een linnen doek en deed die om Zijn middel. Hij knielde en begon de voeten van de discipelen te wassen.

Hieronder heb ik de dialoog even weergegeven toen Petrus aan de beurt was om gewassen te worden:

Petrus : *'wilt U mij de voeten wassen? U zult mijn voeten in der eeuwigheid niet wassen!'*.

Jezus Christus: *'als Ik u niet was, hebt u geen deel aan mij'*

Petrus: *'Heere niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd'*

Jezus Christus: *'wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein. En u bent rein'*

Het bovenstaande betekent in mijn ogen dat wanneer ik Jezus Christus heb aangenomen als Heiland en Verlosser, ik dit bevestig in de doop. Voor mij is dat de onderdompeling in water als volwassene.

Niet dat ik daarmee de besprenkeling als baby ontken door mijn ouders. De besprenkeling als baby is een beslissing van mijn ouders geweest waarin zij God Almachtig beloofden om mij Godsdienstig op te voeden, om als een richtingaanwijzer te fungeren voor mij naar het Koninkrijk van God heen.

In de volwassendoop heb ik de verantwoordelijkheid van mijn ouders overgenomen en heb ik als volwassene mijn bekering tot God Almachtig in Jezus Christus bevestigd.

Dát is het wassen geweest van mijn **hele** lichaam. Ik ben als zondig mens onder water gegaan, ben in zijn geheel gewassen door het bloed van het Lam en ben als schoon en rein weer boven water gekomen. Dat is een **éénmalige** gebeurtenis geweest.

Maar omdat ik leef in een gebroken wereld en daardoor nog steeds zondig (ik probeer niet bewust te zondigen), worden mijn voeten smerig van het wandelen in deze wereld. Want dat is wat ik doe tijdens mijn leven hier op aarde. Ik wandel op deze wereld en tijdens het wandelen worden mijn voeten vuil.

Ondanks dat ik zondig in mijn lichaam van vlees en bloed, blijf ik rein voor God Almachtig. Omdat God mij aanziet **door** Jezus Christus heen. Aangezien Hij zonder zonden was ben ik ook zonder zonden.

Het dagelijks voeten wassen staat voor mij als het dagelijks belijden van mijn dagelijkse zonden, van mijn wandeling op deze aarde.

Dat doet echter niets af van mijn fundamentele keuze die ik voor Jezus Christus gemaakt heb.

----- ... -----

En wat bedoel ik dan met dagelijkse zonden?

In Nederland kan ik niet meer door een dorp of straat rijden zonder geconfronteerd te worden met billboards waarop half naakte vrouwen of mannen staan afgebeeld. Ik kan de TV niet meer aanzetten of ik zie (half)naakte mannen en vrouwen. Ik hoor van homoseksuele relaties van transgenders, van abortus en noem maar op. En al die dingen worden gebracht als zijnde normaal.

Maar het is niet normaal, het is abnormaal. Zo heeft God Almachtig de wereld niet geschapen.

Maar ik zie het wel, ik hoor het wel. En ik wordt ermee bevuild. Elke dag opnieuw, of ik het nu wil of niet.

Daarom ga ik elke dag naar God Almachtig toe en vraag of Hij mijn voeten wil wassen.

----- ... -----

Daarnaast heeft het voeten wassen nog een andere betekenis.

Jezus Christus zegt in Joh. 13:14 *'als Ik dan, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, moet u ook elkaars voeten wassen. Want Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat u ook zult doen zoals Ik voor u heb gedaan'*.

Hier wijst Jezus Christus dus weer naar het grote gebod: Heb God Almachtig lief boven alles en uw naaste als uzelf. (Matt. 22:36-39).

Een Godsdienstig leven is niet alleen een leven naar God Almachtig heen, zoals de verticale balk van het kruis symboliseert. Een kruis is pas een kruis als er **ook** een horizontale balk is, die de relatie tussen mens en mens weergeeft.

☞ Joh. 13:14 'als Ik dan, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, moet u ook elkaars voeten wassen. Want Ik heb u een voorbeeld gegeven opdat u ook zult doen zoals Ik voor u heb gedaan'

☞ Matt. 22:36-39 Meester, wat is het grote gebod in de wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

En als dat kruis in balans is, dan omvat dat de vrede die ik heb met God Almachtig **in** Jezus Christus én de vrede die ik heb met mensen om mij heen.

Beide 'vredes' kunnen **alleen** in balans zijn wanneer ik Jezus Christus centraal stel in mijn leven zoals Hij centraal in het midden van het kruis hing.

----- ... -----

Dit moment daar aan die tafel in die bovenzaal is zó heilig, zó puur, dat zelfs de verrader daar getuige van mag zijn. Want Judas Iskariot zit nog steeds aan tafel; hij eet en drinkt gewoon mee; en hoort alles wat Jezus Christus zegt.

Maar die aankondiging van de geestelijke vrijheid van het volk Israël is zó heilig en zó puur, dat satan daar zelfs getuige van mag zijn. Want het is de aankondiging van zijn verlies; van zijn ondergang en de overwinning van Jezus Christus; van God de Vader Die Zijn volk lichamelijk en geestelijk uitgeleid heeft; oftewel losgemaakt heeft van de overheersing van satan.

Iedereen mag dat weten. Iedereen in de hemel, op aarde en onder de aarde. Of met andere woorden; iedereen mag dit weten; hemel, aarde en hel.

Ik vier feest als ik het bloed van Jezus Christus tot mij neem. Aan de andere kant staat dat het afwijzen van Jezus Christus een mens tot siddering gaat brengen en tot vrees over wat er dan gaat gebeuren.

Jezus Christus geeft aan dat dit moment zó heilig is dat Hij van de vrucht van de wijnstok niet meer zal drinken totdat Hij opgenomen is in het Koninkrijk van Zijn Vader. Dáár zullen de wedergeboren Christenen samen toosten met Jezus Christus op Zijn overwinning.

Dan niet meer op het bloed dat gevloeid is, maar op de overwinning die door Hem behaald is.

Wat een rijk Evangelie hebben wij toch.

In dit hele hoofdstuk hoor ik niets van veroordeling, niets geen verwijten door Jezus Christus, niets negatiefs. En ook nu, vandaag hoor ik niets van veroordeling door God de Vader, niets geen verwijten, niets negatiefs. Ik hoor alleen die Liefdevolle Roepstem van God Almachtig:

**Komt, drinkt uit die drinkbeker, gij allen;
en gij zult gered zijn.
Halleluja.**

Hoofdstuk 8.10

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De verloochening van Petrus voorzegd

(Mattheüs 26:31-35, Markus 14:27-31,
Lukas 22:31-34, Johannes 13:36-38)

Jezus Christus is nog met Zijn discipelen in de bovenzaal waar zij gezamenlijk het Pascha hebben gevierd.

In plaats van een viering en herdenking van wat gebeurde voordat het volk Israël uit Egypte geleid werd, zoveel duizend jaar geleden, denk ik dat deze Pascha viering voor de discipelen een andere betekenis heeft gekregen, doordat Jezus Christus aangaf dat Hij door één van de twaalf discipelen (die allemaal aanwezig waren in die bovenzaal) verraden zou worden, en overgeleverd zal worden aan de religieuze leiders. Want die religieuze leiders waren het, die naar een gelegenheid zochten om Hem op te pakken en om Hem te doden.

We spreken hier over religieuze leiders. Zeg maar de pastors, de voorgangers, de predikanten, de bisschoppen en priesters van die tijd. Zij, die de wet van God Almachtig moesten leren aan het volk, waaronder de geboden: *Gij zult niet doden en geen gij zult geen valse getuigenis spreken*. Hoever kan het gaan!

In die bovenzaal is Judas Iskariot bekend geworden als diegene die Jezus Christus zal gaan verraden.

Daarmee is het verhaal van dit Pascha feest nog niet ten einde. Want zouden de discipelen al blij zijn dat *zij* het niet waren die Hem zou gaan verraden, ook *zij* zouden Hem allemaal verlaten en Hem helemaal alleen laten in Zijn lijden en sterven. (Matt. 25:56).

Als Jezus Christus dit zegt dan is dit voor Petrus (vooral) een onmogelijkheid en hij protesteert heftig bij Hem. Hij zegt: *'Ik? U verlaten?, nooit, en nooit. Al zouden ze mij ook doden, ik zal U nooit verlaten'*.

 Matt. 25:56 maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten

De overige discipelen vallen Petrus bij en beamen hetzelfde.

Maar uit de geschiedenis (die komen gaat) weet ik dat **alle** discipelen Jezus Christus verlaten hebben en dat Petrus Hem zelfs drie maal verloochend heeft. Of te wel, dat Petrus driemaal ontkend heeft Jezus Christus te kennen en bij Hem te horen.

Ook dit gebeurde in die bovenzaal. Maar zoals ik al zo vaak schrijf: wat zegt dit stukje uit het Evangelie van Jezus Christus tot mij. Wat zegt dit over mij?

----- ... -----

Ik heb mij er altijd over verbaasd hoe bijvoorbeeld Job in het leven is blijven staan toen al zijn kinderen omkwamen; toen al zijn bezit verloren ging; toen hij ziek werd en met potscherven zijn lichaam moest krabben vanwege de puisten en de zweren. Toen zelfs zijn vrouw zei: 'zeg de Heer vaarwel en sterf' (Job 2:9)

Job 2:9 Toen zei zijn vrouw tegen hem: Houd je nog steeds vast aan je vroomheid? Zeg God vaarwel en sterf

Of een Corrie ten Boom, Watchman Nee, Isobel Kuhn, of al die Christenen die om hun geloof werden en worden vervolgd in het land waar zij wonen.

Kan ik mij daar überhaupt een voorstelling van maken?

Weet ik überhaupt wat het is om vervolgd te worden?

Ik heb altijd gezegd dat ik niet zou weten wat ik zou doen als ik in de schoenen van Job had gestaan in die verschrikkelijke omstandigheden. En vanuit dat verhaal van Job kan ik ook niet met volle overtuiging zeggen dat ik wél stand zou houden als ik toen in die tijd bij Jezus Christus was geweest.

Het spijt mij voor diegenen die hier moeite mee hebben, maar ik wil mij qua geloof en geloofsvertrouwen echt niet hoger inschatten als de twaalf discipelen.

Wat gebeurt er met een mens als deze zó onder druk wordt gezet, dat hij alles, maar dan ook alles dreigt kwijt te raken?

Hoe sta ik er dan in? Blijf ik staan? Wat ik natuurlijk van harte hoop; of val ik? Zoals de eerste mens, zoals de discipelen die Jezus Christus allemaal verloochenen door weg te rennen?

Als ik de boeken '*het grote conflict*' en '*weg uit Babylon*' lees over wat Christenen is overkomen in alleen al de tijd van de reformatie, de contra reformatie, dan sta ik verbaasd over die geloofshelden die in het volste Godsvertrouwen de brandstapel opgingen.

Als ik het boek 'het dwaze van God' lees van Nip Ripken over de Christenen in landen waar zij onderdrukt en vervolgd worden, vandaag de dag, dan verbaas ik mij er over als een voorganger in China zegt dat onze vierjarige theologische opleiding hetzelfde voor hen is, wanneer zij vier jaar worden opgesloten in de gevangenis.

Dan verbaas ik mij erover dat een oude Russische voorganger zegt dat de zon **weer** in het oosten opkomt en daarmee bedoelt dat het voor hen net zo gewoon is dat Christenen vervolgd worden als dat de zon in het oosten opkomt.

Dan verbaas ik mij erover dat Christenen in het volste Godsvertrouwen, de gevangenis ingaan om te worden gemarteld. Terecht, een martelaar voor God Almachtig.

Ik heb gehuild bij het lezen van die verhalen. Enerzijds om wat mensen elkaar kunnen aandoen, anderzijds om wat de kerk (zeg maar religie) doet in mensenlevens. Maar ook hoe ik vaak met deze zaken omga. Ik weet dat het bestaat, maar raakt het mij ook echt?

----- ... -----

Heer, ik kan alleen maar bidden en hopen dat wanneer ik in zulke omstandigheden terecht zou moeten komen, dat ik zou standhouden. Dat ik als Stefanus alleen maar naar boven zou kijken en een geopende hemel zou zien en dat ik U, Jezus Christus, daar zou zien, (Hand. 7:54-60). Die mij kracht geeft in die omstandigheden.

Heer, ik hou zoveel van mijn vrouw en van mijn (klein)kinderen; ik weet niet wat er met mij zou gebeuren als net als bij Job die van mij weggenomen zouden worden. Ik weet niet of ik zo sterk zou zijn.

Ik weet niet of ik zo sterk zou zijn wanneer ik vervolgd zou worden, gearresteerd zou worden, in de gevangenis gezet zou worden, alleen om mijn geloof in U Almachtig God **in** Jezus Christus.

Op deze plaats bid ik voor hen Heer. Ik bid voor de vervolgd op deze aarde, vandaag de dag. Dat zij kracht en steun zullen ontvangen omdat U, Jezus Christus, bij hen bent. Dat zij door hun gevangensmuren heen, dat zij zelfs door hun martelingen heen, een groot getuigenis zullen zijn voor anderen, die niet in u geloven.

Heer ik weet dat Uw liefde mij nooit zal verlaten, ook niet in die omstandigheden.

Hand. 7:54-60 Toen zij dit hoorden, barstten hun harten van woede en knarsten zij hun tanden tegen hem. Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God. En hij zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God. Maar zij riepen met luide stem, stopten hun oren dicht en stormden eensgezind op hem af. En zij wierpen hem de stad uit en stenigden hem en de getuigen legden hun kleren af aan de voeten van een jongeman, die Saulus heette. En zij stenigden Stefanus, terwijl deze Jezus aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest. En terwijl hij op de knieën viel, riep hij met luide stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En toen hij dat gezegd had, ontsliep hij.

Heer, ik weet dat Uw liefde de Christenen in de verdrukking niet zult verlaten.

Heer ik weet dat Uw liefde de Christenen in zijn algemeenheid niet zal verlaten.

En daar dank ik U voor. U eer ik en loof ik, in alles.

Amen!

----- ... -----

Hoe ontstaat een diamant?

Een diamant ontstaat onder immense druk en grote hitte.

De diamant wordt toch gezien als het meest waardevolle juweel dat er bestaat.

Ik hoop en bid dat jij en ik diamanten zullen zijn.

Ruw, beschadigd, misschien niet eens het aanzien waard, maar dat de Heer ons zal slijpen totdat we eruit zien als de meeste waardevolle juwelen die Hij voor eeuwig draagt.

Hoofdstuk 8.11

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Het huis van de hemelse Vader (Johannes 14:1-14)

De discipelen zijn helemaal van de kaart van wat er in de uren daarvoor allemaal gebeurde. Volgens mij zijn Jezus Christus en de discipelen nog steeds in die bovenzaal waar zij de tafel des Heren gevierd hebben. Wij noemen dat in de volksmond het Avondmaal.

Het brood dat gebroken wordt als symbool voor het leven van Jezus Christus dat gebroken is. De wijn die gedronken wordt als symbool voor het nieuwe verbond tussen God Almachtig en de mens.

Waarom de discipelen zo van de kaart zijn?

Het is nogal wat. Je trekt al drie jaar met elkaar op; dertien mannen. En dan blijkt dat er één is die Jezus Christus verraden heeft.

Judas Iskariot heeft de bovenzaal verlaten.

In eerste instantie dachten de anderen nog dat hij inkopen ging doen voor het Pascha, of dat hij de armen zou ondersteunen. Maar langzaam aan dringt het tot hen door dat Judas nooit meer in hun midden zal zijn. Sterker nog, dat Judas zo een haat tegen Jezus Christus heeft opgelopen dat hij Hem verraden heeft.

Maar die gebeurtenis is niet het enige waardoor de discipelen van de kaart zijn. Want als Judas Iskariot de bovenzaal heeft verlaten wordt tegen Petrus gezegd dat Hij Jezus Christus drie maal zal verloochenen voordat de haan drie maal zal kraaien.

Daarbij komt dan dat het kwartje eindelijk is gevallen dat Jezus Christus het Joodse volk niet van de Romeinse overheersing zal bevrijden, maar dat alles wat Jezus Christus verteld heeft geestelijk gezien moet worden.

Jezus Christus zal niet als aardse koning heersen over het Joodse volk, en de discipelen zullen geen belangrijke functies aan dat aardse hof krijgen.

Het tegenovergestelde; Jezus Christus zal uit hun midden worden gerukt, Hij zal gedood worden aan een kruis; en zij zullen vervolgd worden.

Natuurlijk heeft Jezus Christus vaak gesproken dat Hij met drie dagen weer zou opstaan, maar ik geloof dat die blijde boodschap wel erg ver van hen af is. Zij staan verbaasd en zijn verward om dit alles.

----- ... -----

Tegen die achtergrond zie ik dit Bijbelgedeelte *'Het huis van de hemelse Vader'*.

Jezus Christus begint met een bemoediging: *'Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij'*. Met andere woorden zegt Hij hier dat de discipelen, de overgebleven elf, de moed niet moeten laten zakken.

Als zij de woorden van Jezus Christus geloven dat Hij gaat sterven, laten zij dan ook geloven dat Hij weer zal opstaan. Geloof dan ook dat Hij naar God de Vader gaat om daar een plaats voor te bereiden; voor hen. Dat wanneer zij sterven, zij hun intrek kunnen nemen in het huis van de hemelse Vader. En daar zal Jezus Christus ook zijn.

Daar waar Jezus Christus in Joh. 13:33 nog zegt dat de plaats waar Hij heen gaat niet toegankelijk is voor de discipelen, zegt Hij hier in Joh. 14:3-4 dat de plaats waar Hij heen zal gaan bekend is, dat zij de weg daar naartoe weten en dat zij zullen zijn waar Hij ook is.

-----,-----

De wedergeboren Christenen moeten als een richtingaanwijzer zijn naar het Koninkrijk der hemelen, naar het Koninkrijk van God Almachtig. Die richtingaanwijzer wijst naar Jezus Christus. Zoals Hij in Joh. 14:6 zegt: *'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij'*.

Jezus Christus **is de Enige** die mij toegang kan verschaffen tot het Koninkrijk van God Almachtig.

Er is geen mens op aarde, geen organisatie of instelling die dat kan bewerken. Jezus Christus is de Weg, de enige Weg. Mijn opdracht is om mensen de weg te wijzen naar Jezus Christus heen.

Als mensen vragen wat de waarheid is?

Zoals Pilatus dat vraagt in Joh. 18:38, dan moet mijn antwoord zijn dat er één Waarheid is, en dat is Jezus Christus.

 Joh. 13:33 Lieve kinderen, nog een korte tijd ben Ik bij u. U zult Mij zoeken, en zoals Ik gezegd heb tegen de Joden, zo zeg Ik het nu ook tegen u: Waar Ik heen ga, kunt u niet komen

 Joh. 14:3-4 En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. En waar Ik heen ga, weet u, en de weg weet u.

 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

 Joh. 18:38 Pilatus zei tegen Hem: Wat is waarheid? En nadat hij dat gezegd had, ging hij opnieuw naar buiten naar de Joden, en zei tegen hen: Ik vind geen schuld in Hem

Dat is net zo een vaststaand feit als dat Jezus Christus het Levend geworden Woord is (Joh. 1:1), de Bijbel is. En als Hij de Bijbel is, dan is de Bijbel Waarheid. Want Jezus Christus **is** Waarheid.

----- ... -----

En waar leidt die wetenschap allemaal toe?

Naar het **LEVEN!** Het eeuwige leven. Want er staat in I Joh. 2:25 geschreven dat de grote belofte die Jezus Christus gegeven heeft het eeuwige leven is.

Geen dood, geen verdriet, geen rouw, geen ziekte, geen verleidingen, geen zonde.

Het paradijs en dat in veelvoud.

Een leven in harmonie, een leven in dienend leidinggeven, een leven in liefde; met Jezus Christus Zelf in ons midden en in Hem God de Vader. Want dat laatste zegt Jezus Christus in Joh. 14:7 '*als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien*'.

----- ... -----

Is het dan nu allemaal koek en ei bij de discipelen? Is het dan nu allemaal duidelijk voor hen?

Nee, want ook nu nog vraagt Filippus aan Jezus Christus of Hij hen de Vader wil laten zien. En dat, terwijl Hij nog geen moment daarvoor had gezegd dat de Vader **in Hem** zichtbaar is geworden.

Hoevaak heeft Jezus Christus niet gezegd, dat de woorden die Hij spreekt de woorden van de Vader zijn? (Joh. 12:49 bijvoorbeeld). En als dat allemaal niet te bevatten is voor de discipelen (en ook voor mij), dat ik dan naar de werken kijk die Jezus Christus heeft gedaan. (Joh. 14:11)

Sla de Bijbel open en lees in het O.T., waar de aangekondigde Messias aan zou voldoen; wat de werken zouden zijn die Hij zou doen. Het genezen van zieken, het bevrijden van gebondenen, het opwekken van doden.

Wie op aarde heeft dat ooit eerder gedaan? Niemand toch? Alleen Jezus Christus heeft dat gedaan.

Jezus Christus heeft dat allemaal gedaan. En Hij heeft dat onderwijs gegeven aan de discipelen; en aan mij die in Hem geloof, zodat ook zij en ik, die werken doen die Jezus Christus heeft gedaan.

☞ Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

☞ Joh. 14:7 als u Mij gekend had, zou u ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu af kent u Hem en hebt u Hem gezien

☞ Joh. 12:49 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet.

☞ Joh. 14:11 Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is, en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf.

Met andere woorden: Wedergeboren Christenen hebben de macht van Jezus Christus gekregen om zieken te genezen. Om gebonden te bevrijden. Ja zelfs om doden op te wekken. En dat niet alleen! Hij zegt dat wij nog grotere werken zullen gaan doen.

In Joh. 5:20 worden dezelfde woorden gebruikt als het gaat om de werken die Jezus Christus zou gaan doen in de Naam van de Vader. Nu zegt Jezus Christus tegen de discipelen en tegen ons dat wij dat ook zullen doen.

📖 Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert

----- ... -----

Ik zie hier weer een Goddelijke Eenheid in. Namelijk God de Vader, God de Zoon als Bruidegom en Zijn Gemeente als Bruid.

De werken die ik Jezus Christus zie doen in de Bijbel zijn de werken die ik ook kan doen en die ik ook moet doen. Het zijn namelijk de werken die God Almachtig Zelf heeft voorbereid (Ef. 2:10). En zoals Jezus Christus de Vader vroeg naar Hem te horen als Hij genas, bevrijdde of opwekte, hoef ik als Zijn discipel vandaag de dag Jezus Christus maar te vragen wat ik wil en Hij zal het doen zoals de God de Vader dat deed voor Hem.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft opdat wij daarin zouden wandelen.

Wie het vatten kan die vatte het. Het is zo groot, zo geweldig dat het nauwelijks te bevatten is. God de Vader is **in** Jezus Christus; Jezus Christus is **in** mij. Een onlosmakelijke eenheid. Drie personen in één.

----- ... -----

Nu weet ik dat er ook veel Christenen zijn die ontmoedigd zijn door deze laatste woorden van Jezus Christus.

Hoe vaak hebben zij niet gebeden tot Jezus Christus om genezing, om bevrijding, om opwekking. En hoe vaak gebeurde er niets, tenminste niets zichtbaars? Hoe vaak zijn Christenen niet teleurgesteld omdat zij in volle oprechtheid woorden tot Jezus Christus baden die schijnbaar niet verhoord werden?

Daarom worden deze laatste woorden van Jezus Christus vaak tot super geestelijke woorden verheven. Dat er wel totaal iets anders mee bedoeld zal worden dan ik denk.

Ik weerspreek dit.

Bij mijn bekering heb ik God Almachtig gevraagd om in een taal tot mij te spreken die ik kon verstaan. Ik heb het niet zo op met woorden die er staan die ik totaal anders moet leren begrijpen voordat ik er iets mee kan.

Dit komt bij mij in totale tegenspraak met de woorden van Jezus Christus Zelf dat ik moet geloven als een kind. (Matt. 18:3, Matt. 19:13-14).

Ik geloof niet dat ik de woorden van de Bijbel eerst drie maal over moet analyseren, studie-Bijbels erbij moet pakken, concordanties, Strong's, grondtaal en noem maar op, voordat ik *misschien* ga begrijpen wat er bedoeld wordt.

Sorry, maar daar ben ik te eenvoudig voor.

Ik geloof in de woorden zoals zij er staan. En als Jezus Christus zegt dat Hij Zijn kinderen verhoort, dat Hij doet wat Zijn kinderen tot Hem bidden en dan geloof ik dat. En wanneer er niets zichtbaars gebeurt op mijn gebed in deze wereld, dan weet ik dat er **wel** iets gebeurt in de geestelijke wereld.

Waarom?

Ik geloof in Jezus Christus, ik ben in Hem, en Hij doet de werken. Punt uit.

Als iemand dat naïef wil noemen dat laat ik dat bij diegene die het zegt. Voor mij is het mijn volle vertrouwen in God Almachtig **in** Jezus Christus. En *mijn mijmeringen* getuigen waarom. Omdat God Almachtig heel mijn leven bewezen heeft betrouwbaar te zijn.

Ja maar, wordt er dan gezegd: *wij zitten in een leerproces. Wij zijn nog niet zover.*

Mijn antwoord is dan dat dit je reinste kolder is. Waren de discipelen wel zo ver dan? Moeten er eerst diploma's worden uitgereikt, en ook nog aan de juiste school? Voor mij is die redenering absolute onzin.

Als het gaat of ik het verdiend heb om de werken van de Vader te doen, dan is het antwoord nee. Het geloof is een cadeau, een gift, een gave die God Almachtig aan mij gegeven heeft en aan iedereen die Hij daarvoor uitgekozen heeft.

Het gaat niet om mij, het gaat niet om jou, **het gaat erom dat God Almachtig verheerlijkt wordt.** En God wordt verheerlijkt in Jezus Christus. In het geloof in Hem en in Hem alleen.

Hij is de Weg, de Waarheid en het LEVEN!

☞ Matt. 18:3 En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.

☞ Matt. 19:13-14 Toen werden kinderen bij Hem gebracht, opdat Hij de handen op hen zou leggen en zou bidden; maar de discipelen bestraften hen. Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.

Hoofdstuk 8.12

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De twee zwaarden (Lukas 22:35-38)

Het verhaal over de twee zwaarden zoals dit in het Lukas Evangelie staat beschreven heeft mij wel tot enig nadenkwerk gebracht.

Wat zou Jezus Christus met dit verhaal bedoelen?

Er wordt eerst een directe verwijzing gemaakt naar '*de uitzending van de twaalf discipelen*' en naar '*de uitzending van de zeventig*'. Zij kregen toen de uitdrukkelijke opdracht van Jezus Christus om geen beurs, reiszak of sandalen mee te nemen.

Maar nu, nu lijkt alles anders, want nu zegt Jezus Christus dat zij **wel** een beurs moeten meenemen en **wel** een reiszak. En dat de discipelen een zwaard moeten kopen.

Is dit een oproep tot geweld?

In de tijd dat de twaalf discipelen en de zeventig mannen uitgezonden werden om mensen te genezen, mensen te bevrijden, om te onderwijzen over de komst van het Koninkrijk van God Almachtig, en om de mensen op te roepen om zich te laten bekeren, was er nog geen vijandige houding tegenover Jezus Christus.

De twaalf en de zeventig werden over het algemeen welwillend ontvangen. Wat wil je ook; alle zieken werden genezen, alle bezetenen werden bevrijd!

Nu, na de paasmaaltijd (het laatste avondmaal) is de situatie helemaal anders.

De religieuze leiders hebben hun volgelingen opgehitst om vijandig te zijn tegenover Jezus Christus en Zijn volgelingen. De religieuze leiders hebben al in een nachtelijke bijeenkomst besloten dat Jezus Christus dood moest! En Jezus Christus doet hier een voorzegging dat Hij als misdadiger en als crimineel behandeld zal worden.

----- ... -----

Wat is de boodschap dan voor de discipelen en voor mij?

Die vijandige houding van veel mensen tegenover Jezus Christus is niet veranderd. Ook in onze tijd zijn er veel mensen die niet alleen niets van het geloof willen weten, maar die ook een hetze tegen het geloof zijn begonnen om waar zij maar kunnen, het Christendom en de Christenen in een kwaad daglicht te stellen.

Het zwaard wordt hier niet bedoeld om de aanval te kiezen, om geweld te gebruiken. Het zwaard wordt hier gebruikt als een verdedigingswapen en een afschrikkend wapen.

In Ef. 6:17 wordt gezegd dat het zwaard des Geestes, het Woord van God Almachtig is.

Wat Jezus Christus hier de Christenen zegt is dat zij zich moeten **verdiepen** in het Woord van God Almachtig, of zoals Joh. 1:1 zegt dat Jezus Christus het levengemaakte woord van God is.

Ik moet mij verdiepen in Jezus Christus. Wie Hij was, wie Hij is en wie Hij zijn zal. Ik moet mij eigen maken in Zijn werken en woorden. **Dát** is het zwaard des Geestes.

Alleen **in** en met Jezus Christus kan ik alle aanvallen weerstaan en zijn zoals Hij was en is en zijn zal.

Er is niemand die de Bijbel zo goed kent als satan. Er is niemand die het woord van God Almachtig zo kan verdraaien en manipuleren als satan. Er is niemand in de wereld die de Bijbel zó citeert dat **het lijkt** alsof het echt geschreven staat, als satan. Maar ondertussen een punt of een komma net op een andere plaats zet, of net in een andere toonaard spreekt.

Kijk maar het gesprek tussen de slang en de eerste mens in Gen. 3:1-5. En de eerste mens kon niet staande blijven, met alle gevolgen van dien.

Gen. 3:1-5 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?

En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.

Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

☞ Ef. 6:17 En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord,

☞ Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

De waarschuwing van Jezus Christus in dit Bijbelgedeelte is dat ook ik gemanipuleerd kan en zal worden door satan wanneer ik de Bijbel niet goed ken. Het enige antwoord op de aanvallen en de verleidingen van satan **is Gods woord**.

Citeerde Jezus Christus Zelf niet tot drie maal toe de Schrift toen hij door satan in de woestijn verleid werd?

Hoe vaak citeert Jezus Christus niet rechtstreeks de Schrift wanneer de religieuze leiders Hem willen 'vangen' op Zijn woorden of Zijn daden?

Elke keer moeten ze afdruipten, want elke keer is het woord dat geschreven is in de Schrift *'als een zwaard (Hebr. 4:12), krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen van het hart'*.

Een bekend kinderliedje zegt: *'Lees je Bijbel en bid elke dag, bid elke dag, bid elke dag; Lees je Bijbel en bid elke dag, zodat je groeien mag'*.

----- ... -----

De discipelen begrijpen het nog niet in dit Bijbelgedeelte. Zij reiken Jezus Christus zelfs twee zwaarden aan met de bedoeling dat het gevecht zou gaan beginnen.

Het wereldse gevecht dat Jezus Christus het Romeinse bestuur zou omverwerpen en dat Hij Koning zou worden over de Joden, en dat zij, de elf discipelen een hooggeplaatste functie zouden krijgen in dat koninkrijk.

Maar dát was niet wat Jezus Christus bedoelde.

Jezus Christus gaat er verder niet meer op in. hij zegt : *'Het is genoeg'*. Met andere woorden : *'Ik heb er genoeg over gezegd, jullie zullen wel merken wat Ik bedoeld heb.'*

----- ... -----

Laat de woorden van Jezus Christus jou en mij aanraken. De enige overlevingsmogelijkheid die wij hebben in deze wereld vandaag de dag is **in** Jezus Christus.

Het hoe en waarom staat uitgebreid in de Bijbel beschreven. En het is alsof Jezus Christus hier wil zeggen: *'Het is genoeg, Ik heb gezegd!'*

 Hebr. 4:12 Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

Hoofdstuk 8.13

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Gethsémané

(Mattheüs 26:36-46, Markus 14:32-42, Lukas 22:39-45)

Er staan in de Bijbel een heleboel verhalen, Maar in al die verhalen zijn er een paar die mij tot in het diepste van mijn wezen beroerd hebben; die mij diep aangeraakt hebben.

In *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis (hoofdstuk 19) heb ik bijvoorbeeld mijn grote afschuw uitgesproken over wat met Lot gebeurde in Sodom, toen de twee engelen in mensengedaante kwamen om bij hem de nacht door te brengen.

Dat de mannelijke inwoners van Sodom bij Lot aan de deur stonden te schreeuwen en te tieren omdat zij met die twee mannen gemeenschap wilde hebben; seksuele omgang; homofiele omgang.

Dat Lot dan zijn jonge dochters vrijwillig aanbiedt aan de mannen van Sodom in ruil voor die twee gasten.

Een voor mij onbegrijpelijk verhaal dat mij met de grootste afschuw vervult die ik mij kan voorstellen, maar dat God Almachtig gelukkig voorkwam door de inwoners van Sodom met blindheid te slaan.

-----...-----

Aan de andere kant was en is voor mij Genesis 41 een hoogtepunt en een dagelijkse troost en bemoediging.

Jozef die onschuldig in de gevangenis zat op vermeende verkrachting van zijn bazin Potifera, maar die door Farao werd verhoogd tot onderkoning.

s'-Morgens zat Jozef nog in de gevangenis en s'-middags was hij al tot onderkoning was benoemd. Zo snel kan God Almachtig veranderingen teweeg brengen.

-----...-----

Dit Bijbelgedeelte 'Gethsémané' is ook zo een hoofdstuk, en het is voor mij het meest emotionele hoofdstuk in de Bijbel, het hoofdstuk dat mij elke keer weer beroerd en mij tot huilen brengt.

Dit Bijbelgedeelte is het fundament onder mijn geloof geworden.

----- ... -----

Na alle gebeurtenissen in de bovenzaal, waar Jezus Christus met Zijn twaalf discipelen het Pascha heeft gevierd (vieren?);

waar Judas Iskariot openlijk bekend is geworden als diegene die Jezus Christus had verraden bij de religieuze leiders van die tijd;

waar de discipelen te horen kregen dat zij Jezus Christus allemaal verlaten zouden in Zijn lijden en sterven;

gaan ze met z'n twaalfen (Judas Iskariot was er niet meer bij) naar de Olijfberg. Naar een tuin, of een hof die Gethsémané heet.

Het woord Gethsémané betekent: **oliepers**. En als ik de geschiedenis lees wat Jezus Christus dáár mee moet maken is die benaming wel de juiste omschrijving, want Jezus Christus is dáár geperst als in een oliepers.

Het verhaal:

Jezus Christus geeft aan dat Hij wil gaan bidden. Hij heeft immers al aangegeven dat Hij tijdens het Pascha overgeleverd zal gaan worden en dat Hij door de kruisdood om het leven zou worden gebracht. Die tijd waarop dat werkelijkheid gaat worden is nu aangebroken, en Jezus Christus wil voordat het allemaal losbarst nog even met Zijn Vader in de hemel zijn.

Terwijl zij daar zijn neemt Jezus Christus Petrus en Johannes en Jakobus (de zonen van Zebedeüs (Matt.4:21)) apart en gaat met hen nog een stukje verder de tuin in.

Dan spreekt Jezus Christus tegen hen dat Hij zeer bedroefd is en dat Hij bang is, ja zo erg zelfs, dat Hij dodelijk beangstigd en bedroefd is. Lukas schrijft zelfs in Lukas 22:44 dat Zijn zweet dat Hij zweette werd als bloeddruppels die op de aarde vielen. Jezus Christus was in grote 'zielestrijd'.

Hij geeft aan deze drie discipelen de opdracht om op Hem te wachten en te waken, want Hij gaat nog een eindje verder de tuin in om te bidden.

📖 Matt. 4:21 Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, namelijk Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen.

📖 Luk. 22:44 En Hij kwam in zware zielenstrijd en bad des te vuriger. En Zijn zweet werd als grote druppels bloed, die op de aarde neervielen

Nou ja; om te bidden?

Jezus Christus valt met Zijn gezicht op de grond en roept, vraagt en smeekt God Zijn Vader of de beker die Hij moet gaan leegdrinken niet aan Hem voorbij kan gaan. Maar dat Hij dat Zelf niet beslist, maar dat Hij die beslissing overlaat aan God Zijn Vader.

Dan gaat Jezus Christus terug naar die drie discipelen die Hij een eindje terug had achtergelaten om met Hem te waken, maar Hij vindt hen slapend aan.

Ik denk daarbij dat Jezus Christus toch wel een geruime tijd weggeweest moet zijn. De discipelen zullen echt wel een poosje gewaakt hebben, maar werden tenslotte allemaal overmand door de slaap.

Het bovenstaande herhaalt zich drie maal. Drie keer gaat Jezus Christus een eindje de tuin in om te bidden. Drie keer komt Hij terug en vindt Zijn discipelen slapend aan.

Uiteindelijk zegt Hij bij Zijn derde terugkeer: *'Blijf nu maar slapen, maar nu is het moment aangebroken dat ik overgeleverd zal gaan worden aan de religieuze leiders'*.

----- ... -----

Waarom is het bovenstaande het fundament onder mijn geloof?

Aan de ene kant staat Jezus Christus; Zoon van God Almachtig; zonder zonden; heilig. In Spreuken 8 kan ik lezen waar en hoe Jezus Christus opgroeide, waar Hij was voordat Hij naar deze aarde kwam. De veiligheid, de intimiteit, de heiligheid waarin Hij leefde met de Vader is niet met een pen te beschrijven.

Aan de andere kant sta ik als mens; door God Almachtig geschapen; vol met zonden en ongerechtigheid en daardoor onder de heerschappij van satan gekomen, de verwoester van de begintijd aan af (Jes. 54:16).

Omdat het loon op de zonde de dood is (Gods wet), en omdat er niemand is die goed doet en niet gezondigd heeft, staat de hele schepping onder deze vloek die door satan is bewerkstelligd. Persoonlijk denk ik dat het verhaal zoals dit beschreven staat in Job 1 de grondslag is geworden van deze eigendomswisseling.

Satan heeft in een discussie met God Almachtig gezegd dat de mens gefaald heeft door te zondigen (de eerste mens). Dat de mens zich daarmee heeft afgekeerd van God omdat God niet te vereenzelvigen is met zonde, hoe klein ook.

 Jes. 54:16 Zie, *Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Maar dat wanneer er ook maar één Persoon zou zijn die zonder zonden zou zijn; die de hele wet van God Almachtig zou kunnen vervullen zonder ook maar één keer de mist in te gaan, dat hij zijn verlies dan tegenover God Almachtig zou toegeven en dat God, God zou zijn. Dat daarmee de mens weer onder het eigendomsrecht van God zou komen. Alsof dat ooit ter discussie heeft gestaan; maar dit bewijst weer het kleine denken van satan.

Met andere woorden: zonde is de **enige** rechtmatigheid waarop satan het eigendomsrecht over een mens kan opeisen.

Omdat God Almachtig de mens geschapen heeft naar Zijn Beeld (Gen. 1:26); omdat God meteen na de schepping zei: '*het is zeer goed*' (Gen. 1:31) en omdat God een welbehagen heeft in de mens (Lukas 2:14) is God Zelf naar deze wereld gekomen.

Omdat niemand God Almachtig ooit heeft gezien; en zal zien (Ex. 33:20), is Hij gekomen **in** Zijn Zoon Jezus Christus. Geboren uit Maria die door de Heilige Geest bevrucht was.

Daarom was Jezus Christus én God Almachtig én Mens en daarom zegt Hij ook: '*Ik en de Vader zijn één*' (Joh. 10:30).

Daarom heeft God de Vader alles wat Jezus Christus is aangedaan Zelf gevoeld tot in het diepst van Zijn genen (als ik dit zo mag zeggen).

Dus de tegenstelling is nu duidelijk:

aan de ene kant sta ik als mens die gedoemd is vernietigd te worden door mijn zonden

aan de andere kant staat God Almachtig in al Zijn heiligheid, Die zelfs niet met de kleinste vorm van zonde vereenzelvigd kan worden.

----- ... -----

En wat doet God Almachtig in Jezus Christus dan?

Jezus Christus **neemt mijn zonden op Zichzelf en biedt Zichzelf aan om in mijn plaats te sterven**. In ruil voor de mensen die gezondigd hebben, want de mens zou moeten sterven op basis van zijn overtredingen op de wet van God Almachtig

Neen zegt God Almachtig, Ik bied mij aan als Plaatsvervanger voor die mens. Laat Mij maar sterven en spreek die mens vrij.

 Gen. 1:26 En God zei: *Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;*

 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

 Luk. 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

 Ex. 33:20 Hij zei verder: U zou Mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens kan Mij zien en in leven blijven.

 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Één

En zo gebeurt het: die plaatsvervanging voltrekt zich hier in die hof van Gethsémané.

En nog even voor de duidelijkheid: tegen wie zegt God Almachtig dat?

Tegen satan, de overste van deze wereld (Joh. 14:30, Ef. 6:12)

Dààrom is Jezus Christus bedroefd en beangstigd. Daarom zegt Hij in Zijn gebed tot de Vader die memorabele woorden (die mij tot in het diepst van mijn ziel treffen): *'Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'*.

Want wie kan die beker wel drinken?

Wie zal zijn leven willen geven voor een ander, wetend dat dit geven gepaard zal gaan met de verschrikkelijkste martelingen die op aarde ooit zijn uitgevoerd? (Jes. 53).

Dus is het vreemd dat Jezus Christus deze woorden bidt?

Maar wat mij het diepst treft in dit verhaal is dit:

1. **Die mens, dat ben ik; ik moet sterven.** Niet alleen door de zondeval van de eerste mens, maar misschien nog wel meer door alle zonden die ik gedaan heb (en dat zijn er velen!);
2. Jezus Christus, zonder zonden wordt als een zondaar. Mijn zonden worden van mij afgenomen en op Hem gelegd, Die zonder zonden was en is;
3. Die drinkbeker met al mijn zonden moest Hij drinken, tot de laatste druppel. Al mijn vuiligheid, al mijn ongerechtigheid, al mijn onreinheid, al mijn immoraliteit, al mijn negativiteit en noem maar op. En satan staat er bij te lachen;
4. Jezus Christus kan het niet aan. Ook al zegt Hij hier: *'maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt'*. In Lukas 22:43 staat: *'En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte'*. Met andere woorden: de Heilige Geest kwam om Jezus Christus bij te staan;
5. Jezus Christus is nu de zondaar, Hij moet sterven omdat de dood het loon op de zonde is. (Rom. 6:23);
6. Ik ben nu vrij, er is geen aanklacht meer tegen mij. Mijn zonden bestaan niet meer, dus ik kan ook niet veroordeeld worden voor iets dat ik niet heb gedaan. Ik sta wel terecht, maar zal niet veroordeeld worden, ik ben rein, ik ben zonden vrij. (Kol. 2:14-15).

☞ Joh. 14:30 Ik zal niet veel meer met u spreken, want de vorst van deze wereld komt en heeft geen macht over Mij.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

7. De tegenstelling: Jezus Christus Die zonder zonden was zal sterven in mijn plaats. Ik zal **LEVEN** zoals Jezus Christus leefde.

Dát gebeurt hier in die hof van Gethsémané.

Was het dan zo vreemd dat Jezus Christus bedroefd was en beangstigd.

Ik ben ervan overtuigd dat Hij niet bedroefd en beangstigd was om het menselijk lijden.

Jezus Christus was bedroefd en beangstigd om als heilige, om als 'zonder zonden' zijnde, besmet en besmeurd te worden met mijn zonden. Om daarna verscheurd te worden door satan omdat de zondaar de dood verdiend. En niet zomaar een snelle dood, neen de meest langzame en pijnlijke dood die er bestaat.

Jesaja zegt in de hierboven genoemde profetie van hoofdstuk 53 dat Jezus Christus geen mens meer waardig zal wezen. Met andere woorden Hij zal zó gemarteld worden dat je aan Hem niet meer kunt zien dat Hij een mens was. En dat allemaal in mijn plaats en dat allemaal om mijn zonden.

----- ... -----

Misschien begrijp je nu iets van mijn geloofsfundament. Als ik het bovenstaande op mij in laat werken; als ik besef wat dáár gebeurd is; dan kan ik alleen maar op mijn knieën vallen en huilen, mijn zonden beseffend en dankbaar zijn.

Misschien begrijp je nu iets van mijn woorden als ik zo fel ben over mensen die zeggen dat God Almachtig, een God van *moeten en niet mogen is, van geboden en verboden*.

Hoe durft iemand dat te zeggen! Hoe durft iemand dat te denken!

Mijn God Almachtig is een **God van LIEFDE**, een God van LEVEN. Hij is gestorven in de plaats van mij!.

Daarom geloof ik in Hem, daarom heb ik Hem lief boven alles, daarom is mijn leven **in** Hem. Ik **wil** niet leven zonder Jezus Christus, ik **kan** niet leven zonder Jezus Christus; en **in** Hem die Jezus Christus gezonden heeft naar deze wereld. GÓD, MIJN VADER !!!!!

Daarom is dit één van de heftigste Bijbelgedeelten voor mij, omdat dit Bijbelgedeelte **mij** herinnert aan wie ik was en aan wie ik geworden ben **in** God Almachtig, door Jezus Christus.

Maar halleluja, gelukkig is dit niet het einde van het verhaal.

Jezus Christus is opgestaan uit de dood;

Jezus Christus, HIJ LEEFT !.

Daar had satan even geen rekening mee gehouden. Satan dacht dat Hij God Almachtig gedood had, maar had geen rekening gehouden met Zijn Levenmakende Kracht.

Jezus Christus is naar het dodenrijk gegaan, of om in mensentaal te spreken: Hij is naar **de hel** gegaan. Hij heeft dáár in dat dodenrijk de sleutels opgeëist van dat dodenrijk (Openb. 1:18) van de overheerser satan, en satan **MOEST** die sleutels overgeven aan Jezus Christus.

Wat heeft Jezus Christus toen gedaan?

Hij heeft het evangelie verteld aan al die miljoenen en miljoenen mensen die opgesloten zaten in dat dodenrijk. (I Petr. 3:19-20)

Wat hebben al die miljoenen en miljoenen mensen toen gedaan?

Zij zijn **allemaal** op hun knieën gegaan en hebben Jezus Christus aanbeden als hun Heer, als de Zoon van God Almachtig, en ook zij; ja, leest het goed; ook zij, zijn na al die jaren en eeuwen in dat dodenrijk verlost en bevrijdt, zodat ook zij mogen leven in diepe en diepe dankbaarheid en ootmoed.

DAT IS MIJN GOD; niet alleen voor mij, maar ook voor jou!.

DÁT IS HET EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS!

Openb. 1:18 en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Hoofdstuk 8.14

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Jezus geeft Zich gevangen

(Mattheüs 26:47-56, Markus 14:43-52,
Lukas 22:47-53, Johannes 18:1-11)

In de vorige Bijbelgedeelten staat beschreven hoe Jezus Christus met Zijn twaalf discipelen in die bovenzaal het Pascha heeft gevierd. Het feest van de wonderbaarlijke bevrijding van het volk Israël uit Egypte. Het verhaal van bevrijding en uittocht.

Hoe wonderbaarlijk komen die verhalen bij elkaar, want ook wat nu te gebeuren staat is een bevrijding voor de mens, een uittocht.

In die bovenzaal is Judas Iskariot bekend geworden als diegene die Jezus Christus heeft verraden, door zijn hulp aan te bieden aan de religieuze leiders die allerlei mogelijkheden zochten om Hem gevangen te nemen en te doden.

In die bovenzaal is de discipelen verteld dat ook zij Jezus Christus zouden verlaten en dat Hij alleen zou staan in Zijn lijden en sterven.

Daarna zijn ze naar de hof van Gethsémané gegaan waar Jezus Christus wilde bidden met Zijn Vader, waar de discipelen niet wakker konden blijven.

Jezus Christus heeft gebeden en nu barst het geweld los. Het onbegrijpelijke geweld. Want in die hof van Gethsémané komt een grote menigte op Jezus Christus aflopen, aangevoerd door Judas Iskariot, met fakkels, lantarens, zwaarden en stokken.

Waarom stokken en zwaarden?

Had Jezus Christus ooit laten zien dat Hij gewelddadig was?

Waar waren die religieuze leiders nu dan? Zij waren hier zelf niet bij aanwezig zijn. Want er staat geschreven dat de mensen gestuurd waren (opgehitst) door de hogepriesters en door de oudsten van het volk.

Waarschijnlijk wilden de religieuze leiders nog doen voorkomen dat zij er niets mee te maken hadden wat daar gebeurde. Maar zij wisten dondersgoed dat het om een ordinaire moordaanslag ging, en dat de woorden die daarbij gebruikt werden niet de woorden waren die doorgaans in de synagoge gesproken werden.

----- ... -----

Het staat allemaal zo haaks op elkaar.

Oké, dat er mensen zijn die opdracht geven om hun medemens te vermoorden, dat is bekend. Maar dat die opdracht komt van religieuze leiders? Van geestelijken?

En eigenlijk moet mij dat ook niet verbazen. Want als ik lees hoeveel moorden er in de geschiedenis zijn gepleegd in naam van religie; in opdracht van geestelijken; tot en met de paus aan toe!

Maar het blijft verbazen dat mensen zich zo snel laten ophitsen.

Terwijl ik deze woorden schrijf denk ik aan de ophitsende redevoeringen van Hitler, die het Duitse volk op één of andere wijze in twaalf jaar zover kreeg dat zij miljoenen Joden hebben kunnen vermoorden. Dit klinkt misschien hard, maar het geeft wel weer wat er gaande was.

Toch wil ik hierbij direct weer de woorden van Paulus leggen uit Ef. 6:12, dat ik niet te strijden hebben tegen mensen van bloed en vlees, maar tegen wereldbeheersers, overheden uit het rijk der duisternis, machten en noem maar op.

Met andere woorden: het zijn niet de mensen die deze verschrikkelijke dingen bedenken en uitvoeren het is die macht die door deze mensen heen werkt, satan is zijn naam, die dit doet!

Zowel in deze nacht, daar in die hof van Gethsémané, als bij de kruistochten, de reformatie en de contra reformatie, als bij de tweede wereldoorlog, de Holocaust, is het satan in hoogsteigen persoon die zich op deze wijze openlijk ten toon stelt.

Alles wat goed is en wat van God Almachtig is, MOET kapot gemaakt worden. En de redenen en middelen die daarbij gebruikt worden doen helemaal niet terzake.

Het recht in de vorm van rechtsstaat, justitie, openbaar ministerie, politie, leger; het doet allemaal helemaal niet terzake.

Satan doet gewoon alsof dit allemaal niet bestaat. En de mensen door wie hij heen werkt zijn gereedschapstukken van hem en ook zij doen of al 'democratische rechtsinstellingen' niet meer bestaan.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Ik heb al eerder het voorbeeld gegeven van die geschiedenis leraar in Amerika. Die op de vraag van zijn studenten of het nazisme in onze tijd ook nog zou kunnen ontstaan, een proef deed met zijn leerlingen. Hoe deze proef volledig uit de hand liep. (de film 'the Wave' en later op indringende wijze herfilmd in Duitsland onder de titel 'Der Welle').

De geschiedenis is niet veranderd. Ook vandaag de dag kunnen mensen opgehitst worden tot openbare lynchpartijen, tot massale moordpartijen, achtervolgingen en zelfs tot genocide.

Het was niets nieuws in de geschiedenis, het is niets nieuws, en houdt je maar vast; het zal ook niets nieuws wezen.

De Bijbel leert mij dat **dát** is wat mij als wedergeboren Christen te wachten staat. Nu misschien nog ondenkbaar. Nu de zon schijnt aan een wolkenloze hemel, maar binnen de kortste keren kan de lucht betrekken, kunnen donkere wolken langs het firmament scheren en zal de bliksem losbarsten.

Jezus Christus heeft het mij in Mattheüs 24 uitgebreid verteld en heeft mij voorbereid. De Bijbel staat er vol van!

----- ... -----

Wat in dit Bijbelgedeelte wordt beschreven is daar ook een voorbeeld van.

Judas Iskariot, één van de twaalf discipelen van Jezus Christus, één van de intimi, loopt in de voorste linie. Satan heeft in hem de aanvoerder gevonden die bereid is voor geld, Jezus Christus te verraden.

Ik heb in het Bijbelgedeelte over '*het verraad van Judas Iskariot*' al proberen aan te geven hoe Judas Iskariot waarschijnlijk daartoe gekomen is.

Dat het verhaal over de opgehitste menigte en de gewelddadige sfeer van geen meter hout blijkt te snijden blijkt wel uit het volgende:

Jezus Christus is al meer dan drie jaar aan het werk. Vooral rond het meer van Galilea waar Hij woonde en waar ook Zijn ouders, Jozef en Maria woonden.

Hij heeft veel wonderbaarlijk onderwijs gegeven waar iedereen van te kijken stond. Hij heeft veel mensen van ziekte en kwaal genezen, blinden, melaatsen en noem maar op. Hij heeft veel mensen bevrijdt van demonische bezetting en beïnvloeding, en heeft zelfs mensen uit de dood opgewekt.

En het enige waarover Jezus Christus sprak was de komst van het Koninkrijk der hemelen en dat de mensen zich moesten bekeren.

Wat was daar slecht aan? (en de link vandaag de dag; wat is er slecht in het ware Christendom?)

Het werk van Jezus Christus had zoveel bekijks dat de religieuze leiders uit Jeruzalem zelfs een delegatie naar Galilea stuurden om Jezus Christus te zien en te horen. (Matt. 15:1)

☞ Matt. 15:1 Toen kwamen enige schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem bij Jezus en zeiden:

Dan, uiteindelijk, na drie jaar gaat Jezus Christus met Zijn twaalf discipelen (weer) naar Jeruzalem, via Jericho, waar Hij ook nog mensen genas.

Hij wordt als een Koning binnengehaald. De discipelen doen hun jassen uit en leggen deze op een ezel waar Jezus Christus op gaat zitten, terwijl de mensen takken van de bomen trekken en deze als een soort van rode loper voor Hem uitleggen, al roepende: *'Hosanna, Hosanna, de Zoon van David'*. (Matt. 21).

Misschien dachten veel mensen wel dat Jezus Christus de man was die hen zou verlossen van het Romeinse bestuur, de Romeinse overheersing.

Maar mijn punt is: **Jezus Christus was bekend**. En helemaal na Zijn optreden in de tempel waar Hij de geldwisselaars en de kooplieden de tempel uitsmeet moet Hij toch overal bekend zijn geweest. (Matt. 21:12-17)

Toch staat er geschreven dat Judas Iskariot Hem **moest aanwijzen** door Hem te kussen.

Hoezo?

Jezus Christus was toch overal bekend? De mensen kenden Hem toch? Waarom moest Judas Iskariot Hem dan aanwijzen? Wie waren dan die mensen die daar met stokken en zwaarden op Hem af kwamen? Mensen die Hem helemaal niet kenden? Die nog nooit van Zijn goede werken hadden gehoord, niet van Zijn genezingen, niet van Zijn bevrijdingen, niet van Zijn opwekkingen, niet van Zijn gezaghebbend onderwijs?

Zijn dat de mensen waar de religieuze leiders ineens op gaan vertrouwen? Hoeveel moet het onrecht nog gaan?

Nog veel verder!

----- ... -----

Judas Iskariot loopt in de frontlinie van die menigte met knuppels en zwaarden en loopt op Jezus Christus toe, kust Hem en zegt: *'Rabbi, gegroet'*.

Wat een scene.

Hoe zouden de andere elf discipelen hier bij gestaan hebben? Hun vriend Judas Iskariot, met wie zij al meer dan drie jaar dag en nacht hebben opgetrokken! Wat gebeurt hier?

Ik kan de vertwijfeling gewoon op hun gezichten zien. En Jezus Christus Zelf? Hij wist wat er stond te gebeuren en Hij noemt Judas Iskariot Zijn vriend; *'Vriend, waarom bent u hier?'*

Jezus Christus is aangewezen door Judas Iskariot en Hij heeft die aanwijzing beantwoord. Maar voordat de mensen de hand aan Hem slaan deinzen ze eerst nog terug en vallen zelfs op de grond als Jezus Christus zegt dat **Hij het is** Die ze zoeken.

Uiteindelijk staan ze op. De mensen weten genoeg en slaan de hand aan Hem. Ze hielden Hem met vele mensen in bedwang alsof Hij een ontsnapte vuurgevaarlijke crimineel was.

Petrus (Joh. 18:26) pakt zijn zwaard en slaat een werknemer van de hogepriester het oor af in een poging Jezus Christus te beschermen.

En zelfs nu; zelfs nu op dit hectische moment; zo vol van opgehitst geweld, raakt Jezus Christus deze werknemer aan zijn oor, en geneest hem. Van het ene op het andere moment!.

----- ... -----

Al deze dingen moesten gebeuren en Jezus Christus wist het. Maar Hij ondergaat het.

Voordat de opgehitste mannen in de hof van Gethsémané kwamen had Jezus Christus tot drie maal toe God de Vader, tot bloedens toe gesmeekt of die drinkbeker aan Hem voorbij kon gaan. Maar de beslissing liet Hij aan de Vader.

Overigens denk ik hierbij gelijk aan de doorn in het vlees waarover Paulus spreekt in II Kor. 12:7.

Er wordt niet beschreven wat die doorn voor Paulus was, maar wel dat hij er dagelijks last van had. En niet zo een klein beetje ook, want hij benoemt het zelfs als dat een engel van satan hem met de vuisten slaat.

📖 Joh. 18:26 Een van de slaven van de hogepriester, die familie was van hem bij wie Petrus het oor afgeslagen had, zei: Heb ik u niet met Hem in de hof gezien

📖 II Kor. 12:7 En opdat ik mij door het alles overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen.

Inmiddels had ook Paulus God Almachtig drie maal indringend gevraagd of Hij hem van deze doorn wilde verlossen, waarop het antwoord van God de Vader was: *'Mijn genade is u genoeg'*. En de doorn bleef!

En dat is hier ook zo. (En ook in vele levens vandaag de dag). Want er kwam een engel uit de hemel om Jezus Christus kracht te geven zodat Hij de dingen aankon die moesten gebeuren.

Jezus Christus noemt dat hier ook wanneer Hij zegt dat het helemaal niet moeilijk voor hem is tot Zijn Vader in de hemel te bidden of Hij twaalf legioenen engelen wil sturen!

Als Jezus Christus dat had gedaan, dan zou hetzelfde gebeuren als wanneer Hij op de verleidingen van satan was ingegaan in de woestijn (Matt. 4). Dan had Hij niet meer als zondeloos te boek gestaan, waardoor satan zijn recht en zijn greep op deze wereld zou kunnen behouden.

Het grijpt allemaal diep in elkaar; maar zo liggen de kaarten wel!

----- ... -----

Mijn verbazing over de mensen, wie zij waren en waarom ze Hem zo vijandig tegemoet traden als zijnde een gevaarlijke crimineel brengt Jezus Christus Zelf ook onder woorden: *'Waarom op deze wijze? Jullie kennen Mij toch? Ik was Diegene die dagelijks in de tempel te vinden was, Die jullie onderwees, jullie bevrijdde, jullie genas?'*

Maar het moest geschieden. Het was zo aangekondigd in het O.T. (ps. 22:7, Ps. 69:2,10, Job 19:13, Ps. 88:9)

En dan gebeurt dat wat waar Jezus Christus Zijn discipelen in die bovenzaal waar zij het Pascha hadden gevierd al voor gewaarschuwd had. Alle discipelen schrikken zó van het geweld, van al die mensen, **dat zij allemaal wegluchten**, waardoor Jezus Christus echt helemaal alleen is overgeleverd aan die woedende mensenmassa.

----- ... -----

Markus beschrijft dan nog iets over een jongeman, die een linnen kleed om zijn naakte lichaam had geslagen, en dat hij Jezus Christus volgde, maar dat er jongemannen waren die hem grepen, waarna hij zijn linnen kleed van zich af liet vallen en naakt wegrende, vluchtend.

 Ps. 22:7 *Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk.*

 Ps. 69:2 *Verlos mij, o God, want het water is tot aan de ziel gekomen.*

 Ps. 69:10 *Want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd; al de smaad van wie U smaden, is op mij gevallen.*

 Job 19:13 *Mijn broeders heeft Hij ver van mij weggedaan; en wie mij kennen, zijn geheel van mij vervreemd.*

 Ps. 88:9 *Mijn bekenden hebt U ver van mij verwijderd, U hebt mij tot iets gruwelijks voor hen gemaakt; ik ben opgesloten en kan er niet uit komen.*

Wat dit verhaal hier doet is mij volstrekt onduidelijk. Ik volg daarom de uitleg van de Studie-Bijbel maar die zegt dat deze jongeman hoogstwaarschijnlijk **Markus zelf is geweest** (de schrijver van het Markus evangelie), die sliep in de hof, maar bruut gewekt werd toen de bende passeerde die Jezus Christus wilden overmeesteren. Uit nieuwsgierigheid volgde hij de bende in zijn pyjama.

Markus woonde in Jeruzalem (Hand. 12:12) en hij was jong, Barnabas was zijn oom (Kol. 4:10) en Petrus noemt hem 'mijn zoon' in figuurlijke zin (I Petr. 5:13). Toch wel een logische verklaring!

----- ... -----

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer de overpriesters en de oudsten van het volk niet dringend hadden gezegd dat zij Jezus Christus bij hen moesten brengen, dat Jezus Christus hier in die hof van Gethsémané al gelynacht was. Maar dat was satan te gemakkelijk geweest, dat zou een te snelle dood zijn geweest.

Satan wil het lijden en sterven zo lang mogelijk uitrekken en zo zwaar mogelijk maken. (zie het Bijbelboek Job). Satan wilde God Almachtig zolang mogelijk 'pijnigen' om zijn almacht te laten zien.....

----- ... -----

Wat de kortzichtigheid van satan betreft zijn veel mensen als satan. Ze kijken alleen maar naar dit moment. Kijken niet om zich heen, en willen ook niets aannemen.

Zoals de geschiedenis leert dat satan gefaald heeft en verloren heeft doordat hij zo klein dacht; en niet in de Levendmakende kracht van God Almachtig geloofde; terwijl hij toch getuige was geweest van de schepping van deze aarde; zo willen ook vandaag de dag vele mensen niet die Almachtige God geloven Die in Zijn oneindige LIEFDE voor de mensen zelfs Zichzelf gegeven heeft.

Die mensen geloven liever in zichzelf in hun eigen almacht, in hun eigen wijsheid en in hun eigen kracht, zonder te beseffen dat ze met open ogen rechtstreeks de val van satan in lopen.

En wij Christenen? Wij wedergeboren Christenen? Waar zijn wij?

Zijn wij herkenbaar voor de wereld? Kent de wereld ons als eerstelingen? Als ambassadeurs voor de Heer?

Of zijn we net als de discipelen weggevlucht voor het (naderende) geweld, voor de (naderende) druk!

Hand. 12:12 En toen dit tot hem doorgedrongen was, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Markus genoemd werd waar velen bijeenwaren en baden.

Kol. 4:10 Aristarchus, mijn medegevangene, groet u, en Markus, de neef van Barnabas, over wie u opdrachten ontvangen hebt – als hij bij u komt, ontvang hem dan

I Petr. 5:13 U groet de mede-uitverkoren gemeente die in Babylon is, en Markus, mijn zoon

Hoofdstuk 8.15

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Voor het Sanhedrin

(Mattheüs 26:57-67, Markus 14:53-65,
Lukas 22:63-71, Johannes 18:12-14)

De menigte opgehitste mensen hadden Jezus Christus in de hof van Gethsémané overmeesterd. Tenminste als je dat overmeesteren kunt noemen, want Jezus Christus had niets van geweld in Zich.

Zelfs in die hectische situatie, waarbij Petrus nog het oor van een werknemer van de hogepriester afsloeg, was Jezus Christus de rust zelve. Hij raakte het gezicht van die werknemer aan en terplekke genas het oor.

Maar ook dat was niet geruststellend genoeg voor de menigte en zij overmeesterden Hem en brachten Hem naar de religieuze leiders.

De menigte, die in de hof van Gethsémané aangevoerd werd door één van de twaalf discipelen, Judas Iskariot, brachten Jezus Christus naar hun opdrachtgevers onder leiding van de hogepriester Kajafas. Die opdrachtgevers waren de schriftgeleerden, de Farizeeën, de overpriesters en de oudsten van het volk.

Wikipedia schrijft over deze Kajafas --- wiens echte naam Jozef Qajjafa was:

Kajafas was getrouwd met een dochter van Annas die eerder hogepriester was geweest (en tot aan zijn dood nog als zodanig werd aangesproken). Ook vijf van zijn zwagers hebben dit ambt bekleed.

Zowel het Nieuwe Testament als Flavius Josephus suggereren dat Annas' invloed op Kajafas bijzonder groot was.

Kajafas onderhield nauwe banden met het Romeinse bestuur, vooral met Pontius Pilatus, die van 26 tot 36 procurator over Judea was.

Vermoedelijk is het hieraan te danken dat Kajafas niet minder dan achttien jaar het ambt van hogepriester bezat, voor deze periode een uitzonderlijk lange tijd.

De keerzijde was echter dat toen Pilatus wegens zijn gewelddadige optreden tegen de Samaritanen in ongenade viel, ook Kajafas' lot was bezegeld: de Syrische gouverneur Lucius Vitellius onthief hem uit zijn ambt in hetzelfde jaar dat Pilatus naar Rome werd teruggeroepen.

----- ... -----

Het kopje dat boven dit Bijbelgedeelte staat, zegt dat Jezus Christus voor het Sanhedrin verschijnt. De letterlijke betekenis van het woordje Sanhedrin is '**Bijeenkomst**'. Maar het is ook de naam van een gebouw in het tempelcomplex, vlakbij, of misschien was het wel in het paleis van de hogepriester. (Matt. 26:58).

📖 Matt. 26:58 Petrus volgde Hem op een afstand, tot aan het paleis van de hogepriester, en toen hij naar binnen gegaan was, zat hij bij de dienaars om het einde te zien.

Ook hier weer die ongebreidelde rijkdom.

Wat stelt een geestelijk leider zich voor om in een paleis te gaan wonen?

Ver boven de mensen. Onbegrijpelijk als je daar de bediening van een Johannes de Doper of van Jezus Christus Zelf naast zet. Overigens vind ik het wel opmerkelijk dat veel internetsites zeggen dat Jezus Christus naar het Pretorium gebracht werd.

Dit pretorium was aanvankelijk de benaming voor het hoofdkwartier van het Romeinse leger. Het pretorium was het stafkwartier in een Romeinse versterkte legerplaats, een castra of castellum. Later werd pretorium de benaming voor de residentie van de procurator (stadhouder of gouverneur) van een Romeinse provincie, en de benaming voor het keizerlijk hoofdkwartier.

De term wordt tevens gebruikt om de commandantwoning binnen een castellum aan te duiden.

De naam (ook geschreven als "prætorium" of "pretorium") is afgeleid van het Oudgriekse praitórion, wat militair hoofdkwartier betekende. Praetor ("voorganger" of "leider") was oorspronkelijk de titel van de hoogste ambtenaar ten tijde van de Romeinse Republiek maar werd later de benaming voor de positie direct onder consul.

De wacht van een generaal was de cohors praetoriae. Hieruit ontstond de Praetoriaanse garde, de keizerlijke lijfwacht.

In het Nieuwe Testament wordt preatorium gebruikt voor het paleis van Pontius Pilatus, de Romeinse procurator van Judea. Volgens het Nieuwe Testament werd Jezus in dit preatorium berecht en ter dood veroordeeld.

Jezus Christus kwam dus voor diegenen te staan die opdracht hadden gegeven om Hem te arresteren. Zij verhoorden Hem in de hoop uit Zijn mond belastende woorden te horen waarmee zij Hem zouden kunnen veroordelen.

Wat zij ook proberen, het lukt niet. Zij kunnen niets van en over Jezus Christus vernemen dat Hem zou belasten.

Dus wat doe je dan als eerlijke leider van je kerk? (want dat was het toch in die tijd)?

Je laat twee mensen opdraven die het allemaal niet zo nauw nemen. Je geeft hen een beloning wanneer zij bereid zijn om dingen te verklaren die helemaal niet waar zijn, zodat die religieuze leiders Jezus Christus daarop kunnen veroordelen.

Maar Jezus Christus zegt niets. Ook al wordt Kajafas boos en zegt: *'Antwoordt U niets, wat getuigen dezen tegen U'?* Maar Jezus Christus zegt niets.

----- ... -----

Uiteindelijk komt het hoge woord eruit. Want wat was namelijk het grote geschilpunt?

De schriftgeleerden, de religieuze leiders en oudsten van het volk konden en wilden niet aannemen dat Jezus Christus Gods Zoon was.

En dat niet alleen want in de Bijbel worden wel meer mensen *'zonen Gods'* genoemd, maar de religieuze leiders wilden uit Jezus Christus eigen mond horen of Hij de aangekondigde Messias was. De Messias waarover het O.T. spreekt op meer dan vierhonderd plaatsen.

Dan spreekt Jezus Christus: *'Gij zegt het'*. In het Markus en Lukas Evangelie staat dat Jezus Christus zegt; *'Ik ben het'*. Maar zegt Hij erachteraan: *'Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken in de hemel'*.

Voor mij is dit een moeilijke zinsnede. Eerlijk gezegd heb ik eventjes geprobeerd een passende uitleg te vinden op internet waar ik mij wel in zou kunnen voegen, maar daar ben ik snel mee opgehouden.

 Matt. 26:64 Jezus zei tegen hem: *U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel*

In mijn beleving geloof ik dat Jezus Christus hier bevestigend antwoord op de vraag van de hogepriester Kajafas. *'Ja, gij zegt het, en Ik ben dat'.*

Maar zegt Jezus Christus erachteraan: *'u zult dit niet zien, of niet willen zien, totdat Mijn heerlijkheid voor iedereen zichtbaar zal zijn, en Ik op de wolken terugkom op deze aarde.'*

Jezus Christus geeft hier naar mijn mening aan, dat de mensen onder aanvoering van de religieuze leiders zó verblind zijn (door woede, door jaloezie en noem maar op), dat wat Jezus Christus ook zou zeggen en doen, zij het nog steeds niet zouden aannemen en accepteren, dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was uit het O.T.

Want voor hen was Hij nog steeds maar de zoon van de eenvoudige timmerman Jozef. Ondanks dat zij als schriftgeleerden de Schriften kenden en dus precies wisten hoe de aangekondigde Messias te werk zou gaan hier op aarde en welke tekenen en wonderen de aangekondigde Messias zou doen. Zij waren niet in staat om hun kennis te gebruiken in het herkennen van het werk van Jezus Christus en dat zij aan Hem zouden kunnen zien dat Hij het was waar de Schriften over gesproken hebben.

Jezus Christus gaf dit destijds ook Zelf aan toen Johannes de Doper in de gevangenis twee discipelen naar Hem stuurde met dezelfde vraag als religieuze leiders hier.

Jezus Christus antwoordt Johannes de Doper in Matt. 11:4-5 *'Wat hoort u en wat ziet u? Blinden worden ziend, kreupelen kunnen lopen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd'.*

Eigenlijk zegt Jezus Christus hier hetzelfde met dit verschil dat de vraag van Johannes de Doper oprecht was en de vraag van de religieuze leiders niet. De religieuze leiders hadden hun standpunt allang bepaald.

Jezus Christus kón de aangekondigde Messias niet wezen. Want dan hadden **zij** dit geweten, **zij**, de religieuze leiders. **Zij** hoorden toch zeker de stem van God Almachtig? **Zij** hadden toch hun hele leven gestudeerd in de Schriften?

En dan komt daar een Man, in soberheid, geen mooi paleis, geen dure kleren, geen dure auto's en vliegtuigen. Daar hoeven we geen aandacht aan te schenken. Die sobere Man kan ons niet op de plaats zetten die **wij** verdienen, een hooggeplaatste functie in het koninkrijk der hemelen.

 Matt. 11:4-5 En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

Kortom, het gaat hier allemaal om eigen status, om geneugten, om rijkdom om voorkeursposities en noem maar op. Het gaat hier helemaal niet om de mensen, om de **core-business** van de kerkelijke gemeente uit die tijd (en vandaag de dag?). Die core business: het zorg dragen voor de armen, de weduwen, de wezen en de vluchtelingen.

----- ... -----

De woorden van Jezus Christus wekken nog meer woede op bij de religieuze leiders omdat zij in de spiegel kijken die Jezus Christus hen voorhoudt. Die woorden dat wat Hij ook zou doen, zij het toch niet zouden willen horen of willen zien. Die woorden dat zij Hem pas zouden herkennen als Hij in al Zijn heerlijkheid op de troon der heerlijkheid zichtbaar zou worden voor iedereen.

De religieuze leiders zijn woest en veroordelen Hem als zijnde schuldig. Schuldig aan Godslastering. En de straf op die Godslastering is de dood.

De religieuze leiders zijn helemaal door het dolle heen, dit gaat zelfs zover dat ze Jezus Christus slaan en bespuwen en bespotten.

----- ... -----

Lees voor religieuze leiders nu eens de religieuze leiders uit deze tijd?

Kan dit vandaag de dag ook nog gebeuren?

Zouden pastores, pastors, voorgangers, predikanten, priesters, vandaag de dag ook zover zouden kunnen komen dat zij tot hetzelfde gewelddadige gedrag zouden kunnen komen?

Hoe lang is de reformatie geleden?

En wat deden de religieuze leiders van die tijd?

Ik denk dat het in ieder mens zit om tot zulk een woede uitbarsting te komen. Maar nogmaals: het is satan die achter dit geweld zit, die de mensen in blinde woede doet ontsteken. En natuurlijk: ieder mens is zelf verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt; maar toch!

----- ... -----

In mijn ogen, vandaag de dag, is het hele proces tegen Jezus Christus een showproces. Daar zijn de meeste mensen het wel over eens. Wat een onrecht. Wat een naar de hand zetten van het recht in onrecht.

De belangrijkste vraag is echter: hoe sta ik daar in? Kunnen deze dingen ook over mij komen? Ben ik dan maar een willekeurig slachtoffer van satan en heb ik maar te doen wat hij zegt? Ben ik een marionet aan touwtjes waar satan en zijn demonen aan kunnen trekken en ik doe het?

Het antwoord is ronduit **NEEN**. In de Bijbel staat dat wanneer ik Jezus Christus aanneem als Redder en Verlosser dat ik verlost ben van mijn oude leven en mijn nieuwe leven begonnen is. (II Kor. 5:17). Het oude leven is voorbij, een leven onder de invloedssfeer van satan, een leven onder macht van satan.

Ik geloof met alles wat in mij is dat wedergeboren Christenen verlost zijn van deze tirannie van satan. Wij behoren God Almachtig **in** Jezus Christus toe, wij zijn gekocht en betaald met het bloed van Jezus Christus. Wij behoren satan niet meer toe; wij behoren Jezus Christus toe.....

Dus; als ik in dit nieuwe LEVEN leef, kan satan niet (meer) door mij heen werken. Maar ik word wel dagelijks geconfronteerd met mensen die **NIET** in dit nieuwe leven LEVEN en door wie satan **WEL** heen kan werken met als doel om mij te vernietigen.

Ik ben hier niet zomaar tegen bestand, niet vanuit mijzelf. Maar net zoals Jezus Christus in de hof van Gethsémané hulp kreeg van een engel uit de hemel, zo heb ik ook dagelijks hulp nodig; van de Heilige Geest.

Alleen met behulp van de Heilige Geest kan ik de aanvallen van satan weerstaan. Alleen met behulp van de Heilige Geest kan ik de demonen uit het rijk der duisternis binden in de Naam van Jezus Christus Die in het vlees gekomen is. En alleen met behulp van de Heilige Geest kan ik mensen ontbinden in de Naam van Jezus Christus Die in het vlees gekomen is. Ontbinden om hen vrij te zetten.

Laten de wedergeboren Christenen daarom de geestelijke vuist ballen en niet schromen om op te staan en mensen te helpen die dat nodig hebben, die daarom vragen.

De kracht die wij gekregen hebben van God de Vader hebben wij niet gekregen voor ons eigen belang, maar om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn. (II Kor. 10:4 ^{NBV})

Daarvoor zij wij eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk der hemelen.

II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Hoofdstuk 8.16

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Jezus door Petrus verloochend

(Mattheüs 26:69-75, Markus 14:66-72,
Lukas 22:54-62, Johannes 18:15-27)

De Evangeliën beschrijven dan het verhaal hoe Petrus Jezus Christus verloochende. Of te wel: hoe hij ontkende dat hij Jezus Christus kende. Dit in tegenstelling tot de '*grote*' woorden die Petrus nog maar een paar uur daarvoor tegen Jezus Christus had, dat hij Hem nooit en te nimmer zou verloochenen.

Nog geen paar uur geleden, toen zij in die bovenzaal bij elkaar waren om het Pascha te vieren. Nog maar een paar uur geleden toen alles nog goed leek. Ze waren met zijn dertienen; Jezus Christus met de twaalf discipelen. Judas Iskariot was onder hen en het leek allemaal goed.

Maar dan kondigt Jezus Christus aan wie Hem verraden zou en wat er in de komende uren te gebeuren staat. En dat dit zal leiden tot Zijn arrestatie en tot Zijn dood.

Petrus die dan zegt dat hij nooit een aanstoot aan Jezus Christus zal nemen. En ook al zou hij met Hem moeten sterven, dan zal hij nog niet Hem verloochenen.

Maar als Jezus Christus met Zijn discipelen naar de hof van Gethsémané gaat om te bidden, en Petrus, Johannes en Jakobus verder met Hem de hof in gaan, vallen zij tot drie maal toe in slaap terwijl Jezus Christus hen dringend vroeg om wakker te blijven en om te waken.

Als dan de menigte op Jezus Christus af komt, met Judas Iskariot aan het hoofd, om Hem aan te wijzen als Diegene die zij moeten hebben, vluchten de discipelen; en Petrus vlucht met hen mee. Jezus Christus staat er helemaal alleen voor.

----- ... -----

Petrus volgt op een afstand de stoet mensen die Jezus Christus naar de religieuze leiders brengen onder leiding van de hogepriester Kajafas. Hij blijft op de hoek van de straat staan die uitzicht geeft op het paleis van Kajafas waar Jezus Christus ondervraagd wordt en gemarteld wordt. Ja, hij durft zelfs op de binnenplaats voor het huis te komen om zich te warmen aan het vuur.

Ik weet niet of Petrus kon horen wat er allemaal in dat gebouw gebeurde; of hij de woedende menigte kon horen; de valse beschuldigingen en uiteindelijk de ter dood veroordeling. Maar nogmaals; hij zat op de binnenplaats van het paleis.

In Lukas 22:61 staat dat toen Petrus tot drie maal toe ontkend had Jezus Christus te kennen, Jezus Zijn gezicht naar Petrus toe keerde. Dus; heeft Petrus gehoord en gezien wat er gezegd werd daar in dat gezelschap? het antwoord is Ja.

Daar op die binnenplaats wordt Petrus tot drie maal toe herkend door de mensen. Of het nu het dienstmeisje is of anderen, Petrus wordt herkend als bij Jezus Christus behorend. En net nu Petrus weer een beetje van de schrik bekomen is van wat in de hof van Gethsémané is gebeurd en hij weer een beetje dichterbij durft te komen, wordt hij herkend.

Nu lijkt mij dat ook niet zo moeilijk omdat Petrus een nogal heftig karakter had. Lees zijn uitspraken maar in de Bijbel. En als zijn uitingen net zo heftig in volume en gebaren waren als de inhoud van zijn uitspraken en beweringen, dan zal hij inderdaad naast Jezus Christus wel een opzienbarende verschijning zijn geweest.

Het resultaat van die herkenning is echter dat de paniek toeslaat bij Petrus. Dezelfde paniek die hij had een paar uur daarvoor in de hof van Gethsémané, dezelfde paniek die hem deed vluchten ondanks zijn boutespraken, dat hij zelfs met Jezus Christus zou sterven als dat moest.

En die paniek brengt hem tot ontkenningen: *'Neen, ik ken die Man niet; Neen, ik hoor niet bij Hem; Neen, Neen, Neen'*.

Tot drie maal toe ontkent Petrus iets met Jezus Christus te maken te hebben. En direct nadat hij voor de derde maal ontkent te hebben Jezus Christus te kennen, kraait de haan drie maal.

Dát is het moment dat Petrus tot zinnen komt, hij schrikt en beseft zich ineens wat hij gedaan en gezegd heeft. En Jezus Christus draaide op dat moment Zijn hoofd in de richting van Petrus en keek hem aan.

 Luk. 22:61 En de Heere keerde Zich om en keek Petrus aan. En Petrus herinnerde zich het woord van de Heere, hoe Hij tegen hem gezegd had: Voordat de haan gekraaid zal hebben, zult u Mij driemaal verloochend hebben.

Bij Petrus komt ineens het besef wat hij gedaan heeft en hij rent weg van die plek des onheils en huilt bitter.

----- ... -----

Wat een verhaal. En hoe herkenbaar. Tenminste voor mij wel.

Die grote Petrus, die sterke Petrus die door Jezus Christus zelfs is voorgesteld als de rots waarop Jezus Christus Zijn kerk zal gaan bouwen (Matt. 16:18). Die Petrus; hij valt hier; en hij valt diep.

📖 Matt. 16:18 En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

De diepe les die ik hieruit leer is dat hoe hoger ik als mens stijg, des te dieper ik kan vallen.

Petrus was een nogal heetgebakerd persoon, maar Petrus moet leren dat die karaktereigenschap geen stand houdt in het Koninkrijk der hemelen.

Zo moet ik ook leren dat ik met mijn natuurlijke eigenschappen geen stand kan houden in het Koninkrijk der hemelen. Petrus moet leren om naakt, niets kunnend en willend voor Jezus Christus te staan. En ik moet leren om naakt, niets kunnend en willend voor Jezus Christus te staan.

Dat is een harde les; een harde leerschool. Want het betekent niets meer en niets minder dan dat ik mijn eigen leven opgeef.

Het gaat niet om Petrus; het gaat niet om mij; het gaat niet om jou; **het gaat om Jezus Christus alleen**. Elk eigenbesef van wijsheid; elk eigen besef van kunnen en weten leidt alleen maar af van Jezus Christus en zal leiden tot eigen roem, eigen dunk en noem maar op. Het zal alleen maar leiden tot datgene wat de schriftgeleerden uit de tijd van Jezus Christus zijn.

----- ... -----

Heer, ik bid U, dat ik mijn eigen kunnen en weten alleen beschouw als van U gekregen en ten dienste stel van wat U mij te doen geeft. Het gaat niet om mijn eer; het gaat niet om mijn status; het gaat alleen om U. Het gaat om wat God al in het eerste gebod van de tien geboden beschrijft en wat er op neer komt dat er maar één God is die aanbeden moet worden.

Heer leer mij nederig te zijn en leer mij om ten alle tijd voor U uit te durven komen. Waar ik ook ben; met wie ik ook ben; en wat ook de consequenties zullen zijn van die bekentenis dat ik bij U hoor en dat ik U ken.

Heilige Geest, ik bid U dat U mij daarvoor de kracht geeft. Amen.

----- ... -----

Ondertussen staat Jezus Christus nog voor het Sanhedrin. En wordt Hij (hardhandig) ondervraagd door Kajafas of door dienaren van Kajafas.

Jezus Christus vraagt waarom Hij überhaupt ondervraagd wordt. Want heeft Hij niet altijd in de openbaarheid gesproken? Er is niets dat Hij niet in de openbaarheid heeft gesproken. Dus iedereen kan getuigen wat Hij gesproken heeft.

Maar het antwoord bevalt de aanwezigen totaal niet. Sterker er is zelfs iemand die naar Jezus Christus toe gaat om Hem een slag midden in Zijn gezicht te geven: *'Anwoordt U zo de hogepriester?'*.

Onrecht ten top.

Hoofdstuk 8.17

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Blijdschap na droefheid

Jezus als Overwinnaar van de wereld

(Johannes 16:16-28, Johannes 16:29-33)

Jezus Christus wijst weer op het feit dat de discipelen moeten geloven dat Hij binnenkort niet meer onder hun midden is. En dat is een moeilijke boodschap voor hen.

In Joh. 14:1 zegt Jezus Christus al tegen de discipelen dat hun hart niet in 'beroering' moet komen door wat Hij hen vertelde. En in Joh. 16:6 staat dat droefheid *toch* hun hart vervuld heeft. Met andere woorden; zij waren gewoon verdrietig.

Verdrietig om de woorden die Jezus Christus sprak, dat het niet lang meer zou duren voordat Hij uit hun midden weggenomen zal worden. Zij zullen gewoon verder moeten leven zonder hun Vriend, hun Broer, hun Meester, hun Rabbi.

Ook al zegt Jezus Christus dat het niet lang meer zal duren voordat zij Hem weer terug zullen zien, denk ik dat die woorden helemaal niet overkwamen. Het lijkt wel op de woorden van Martha, als Lazarus haar broer overleden is en zij zijn opstandig vergeestelijkt (Joh. 11:24) terwijl Jezus Christus zijn opwekking letterlijk bedoelt.

----- ... -----

Aan de ene kant kan ik mij voorstellen dat de woorden over het terugzien van Jezus Christus voor Zijn discipelen acacadabra is. Tenminste wanneer ik met menselijke overwegingen naar deze uitspraak kijk.

Dat is nu juist het verbazingwekkende. De discipelen lopen al drie jaar op met Jezus Christus. Vele malen heeft Jezus Christus met hen gesproken over wat er staat te gebeuren. Zijn lijden en sterven. Maar ook heeft Jezus Christus meerdere malen met hen gesproken over Zijn opstanding.

Waarom komt deze boodschap maar niet over bij de discipelen?

☞ Joh. 14:1 Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij.

☞ Joh. 16:6 Maar omdat Ik deze dingen tot u gesproken heb, heeft de droefheid uw hart vervuld

☞ Joh. 11:24 Martha zei tegen Hem: Ik weet dat hij zal opstaan bij de opstanding op de laatste dag

Ik bedoel dat wanneer ik met mijn vriend praat en ik begrijp niet wat hij mij vertellen wil, dan vraag ik door. Net zo lang tot ik het begrijp.

Waarom doen de discipelen dat niet?

In Joh. 16:17-20 lees ik dan dat ze **elkaar** vragen stellen over wat Jezus Christus nu werkelijk bedoelt.

Was hun relatie met Jezus Christus dan niet zo open dat ze Hem alles konden vragen?

In hoeveel woorden heeft Jezus Christus niet gesproken dat Hij Eén is met de Vader. (Joh. 10:30) Dat Hij de dingen doet die Hij Zijn Vader heeft zien doen (Joh. 5:19); dat Hij de woorden spreekt die Hij Zijn Vader heeft horen spreken? (Joh. 8:28) Dat de Vader Hem liefheeft. (Joh. 10:17).

Maar nu Jezus Christus zegt dat Hij naar de Vader toegaat, begrijpen Zijn discipelen Hem niet.

Jezus Christus probeert het duidelijk te maken met het voorbeeld van een barende vrouw.

Overigens vind ik dit voorbeeld opmerkelijk omdat juist Jezus Christus niet getrouwd is geweest en dus ook geen vrouw zwanger heeft gemaakt en hoogstwaarschijnlijk nog nooit bij een bevalling aanwezig is geweest.

Ik heb zelf de geboorte van mijn eigen kinderen mee mogen maken. (Het mooiste wat ik ooit gezien heb!). Ik heb gezien (gehoord en gevoeld) wat het is als mijn vrouw barensweeën heeft. De pijn die daarmee gemoeid gaat. De emoties, de hormonen die alle kanten opspringen.

Maar het is waar dat wanneer het kind geboren is; de vrouw niet veel meer weet te herinneren over de barenspijn die zij gevoeld heeft. En de reden hiervoor is dat geen vrouw die pijn voor een tweede, derde keer verlangt.

Ik geloof dat God Almachtig daarom veel negatieve herinneringen in de uren voor de bevalling wegneemt bij de vrouw.

Het lijden en sterven van Jezus Christus zal zijn als barensweeën voor de discipelen. Zij zullen het tot in het diepst van hun genen voelen wanneer zij Hem straks afgevoerd zien worden, gemarteld zien worden, gekruisigd zien worden. Wanneer ze Hem, hun Vriend, zien sterven aan dat kruis.

📖 Joh. 16:17-20 Sommigen dan van Zijn discipelen zeiden tegen elkaar: Wat betekent dit dat Hij tegen ons zegt: Een korte tijd en u ziet Mij niet, en weer een korte tijd en u zult Mij zien; en: Want Ik ga heen naar de Vader? Zij zeiden dan: Wat bedoelt Hij met een korte tijd? Wij weten niet waarover Hij het heeft. Jezus dan wist dat zij Hem dit wilden vragen en zei tegen hen: Vraagt u zich onder elkaar af wat het betekent dat Ik gezegd heb: Een korte tijd en u ziet Mij niet, en weer een korte tijd en u zult Mij zien? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u dat u zult huilen en weklagen, maar de wereld zal zich verblijden; en u zult bedroefd zijn, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden.

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn één

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

📖 Joh. 8:28 Jezus dan zei tegen hen: Wanneer u de Zoon des mensen verhoogd zult hebben, zult u inzien dat Ik het ben, en dat Ik vanuit Mijzelf niets doe, maar dat Ik die dingen spreek zoals Mijn Vader Mij heeft onderwezen.

📖 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

De pijn en verdriet, maar ook de walging van het barbaarse tafereel zullen ze voelen als een vrouw die barensweeën heeft.

Ik weet niet of de discipelen überhaupt kinderen hadden en wisten wat barensweeën waren, maar als dat niet zo was dan is die boodschap in ieder geval voor mij wel begrijpelijk.

Maar de pijn en het verdriet van het gemis van Jezus Christus zal van korte duur zijn. Want als Jezus Christus opgestaan is verschijnt Hij aan de discipelen. En de verbazing zal zijn groot zijn dat Hij leeft. En dan zal het verdriet plaats moeten maken voor de immense blijdschap.

Misschien konden de discipelen het allemaal niet pakken op dat moment. Net als je tegen een vrouw in barensweeën vertelt dat zij na de bevalling niet veel meer van haar pijn zal weten te herinneren. Die boodschap komt echt niet over bij die vrouw in barensweeën. De praktijk zal het echter wel bevestigen.

----- ... -----

Ik moet mij altijd beseffen dat ik de Bijbel heb. En dat ik de Evangelien kan opslaan om te lezen wat er gebeurd is.

Maar dat hadden de discipelen niet!

Net zoals de Israëlieten die uit Egypte vertrokken waren en voor de Schelfzee stonden. (Ex. 14). Voor zich de Schelfzee, achter zich de Egyptische soldaten die in rap tempo naderbij kwamen. Ook zij hadden niet een Bijbel waarin ze Ex.14:16, Ex. 14:21-22 konden opslaan om te lezen dat God Almachtig de Schelfzee zou splijten zodat zij veilig naar de overkant konden gaan en dat God de Egyptenaren zou doden in de zee.

Wat wil ik hiermee zeggen?

Dat ik altijd bescheiden moet zijn in mijn commentaar op wat die mensen in die tijd allemaal meemaakten. Want wat zou ik gedaan hebben als ik Israëliet voor de Schelfzee stond? Wat zou ik gedaan hebben als ik discipel was en de woorden van Jezus Christus hoorde? Wat zou ik gedaan hebben als ik religieus leider was in die tijd?

Het is zo gemakkelijk om die mensen te veroordelen. Maar nogmaals; zij hadden geen Bijbel waarin opgeschreven stond wat er ging gebeuren. Tenminste niet zoals wij die hebben.

----- ... -----

Ex. 14:16 En u, hef uw staf op, strek uw hand uit over de zee en splijt hem doormidden, zodat de Israëlieten door het midden van de zee op het droge kunnen gaan.

Ex. 14:21-22 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten. Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur.

Weer zegt Jezus Christus dat wanneer ik God de Vader in Naam van Jezus Christus om iets zal vragen, dat God de Vader het geven zal. Ik heb hier al eerder over geschreven in *'het huis van de hemelse Vader'*.

Maar nu zegt Jezus Christus ook nog dat de discipelen nog niet hebben gebeden in de naam van Jezus Christus met de opdracht om dat wel te doen en *'u zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal worden'*.

Ik heb hierover het volgende geschreven in *'het huis van de hemelse Vader'*:

Nu weet ik dat er ook veel Christenen zijn die ontmoedigd zijn door deze laatste woorden van Jezus Christus.

Hoe vaak hebben zij niet gebeden tot Jezus Christus om genezing, om bevrijding, om opwekking. En hoe vaak gebeurde er niets, tenminste niets zichtbaars?

Hoe vaak zijn Christenen niet teleurgesteld omdat zij in volle oprechtheid woorden tot Jezus Christus baden die schijnbaar niet verhoord werden?

Daarom worden deze laatste woorden van Jezus Christus vaak tot super geestelijke woorden verheven. Dat er wel totaal iets anders mee bedoeld zal worden dan wij denken.

Ik weerspreek dit. Ik heb in mijn mijmeringen al eerder gesproken dat ik God bij mijn bekering heb gevraagd om in een taal te spreken die ik kon verstaan. Ik heb het niet zo op met woorden die er staan die ik totaal anders moet leren begrijpen voordat ik er iets mee kan.

Dit komt bij mij in totale tegenspraak met de woorden van Jezus Christus Zelf dat wij moeten geloven als een kind. (Matt. 18:3, Matt. 19:13-14).

Ik geloof niet dat ik de woorden van de Bijbel eerst drie maal over moet analyseren, studie-Bijbels erbij moet pakken, concordanties, Strong's, grondtaal en noem maar op. Sorry, maar daar ben ik te eenvoudig voor.

Ik geloof in de woorden zoals zij er staan. En als Jezus Christus zegt dat Hij Zijn kinderen verhoort, dat Hij doet wat wij Hem bidden dan geloof ik dat. En wanneer er niets zichtbaars gebeurt op mijn gebed in deze wereld, dan weet ik dat er wel iets gebeurt in de geestelijke wereld. En weet je waarom? : Ik geloof in Jezus Christus, ik ben in Hem, en Hij doet de werken. Punt uit.

Ja maar wordt er dan gezegd: wij zitten in een leerproces. Wij zijn nog niet zover.

Mijn antwoord is dan dat dit je reinste kolder is. Waren de discipelen wel zo ver dan? Moeten er eerst diploma's worden uitgereikt dan als je de toets met een voldoende hebt afgesloten? Onzin.

Als het gaat of ik het verdiend heb om de werken van de Vader te doen dan is het antwoord nee en nog eens nee.

Het geloof is een cadeau, een gift, een gave die God aan mij gegeven heeft en aan een ieder die Hij daarvoor uitgekozen heeft.

Het gaat niet om mij, het gaat niet om jou, het gaat erom dat God verheerlijkt wordt.

En God wordt verheerlijkt in Jezus Christus. In het geloof in Hem, en in Hem alleen. Hij is de Weg, de Waarheid en het LEVEN.

Wanneer mijn gebeden niet verhoord lijken te zijn door God Almachtig, moet ik het niet opgeven en geloven dat mijn gebeden wél zijn gehoord en verhoord door God.

Ik heb wel eens iemand horen zeggen dat ik God Almachtig helemaal **niet** moeten bidden om wat ik denk nodig te hebben. Ik moet God **herinneren** aan de woorden die Hij gesproken heeft. De beloften die Hij gegeven heeft in Zijn woord.

En zo mag ik deze woorden ook gebruiken en toepassen.

----- ... -----

Here God, Vader in de hemel; Jezus Christus heeft gezegd dat ik tot U mag bidden in Zijn Naam. En wanneer ik dit doe dat U zult geven wat ik bid.

Ik weet dat U weet wat ik nodig heb, en ik weet dat U een welbehagen in mij heeft en dat U beloofd heeft voor mij te zorgen. U woont in mij want ik heb Jezus Christus aangenomen in mijn hart.

Daarom Heer, ik bid U in de Naam van Jezus Christus en ik dank U dat U mijn gebed gehoord en verhoord hebt. Ik verheerlijk Uw Naam daarmee Vader.

U bent geloofd en geprezen tot in alle eeuwigheid. Halleluja. Amen.

----- ... -----

Wanneer ik dan zó heb gebeden dan laat ik de uitwerking los. Ik ben niet meer van deze wereld dus laat God Almachtig Zijn werk doen op Zijn manier.

Dat heet vertrouwen hebben, ook in moeilijke dingen. Ook in zaken als leven en dood, armoede of rijkdom, ziekte of gezondheid. God hoort en verhoort.

Maar hoe?

Dat moet ik aan God Almachtig overlaten.

----- ... -----

Dan zegt Jezus Christus dit: *'de tijd komt dat Ik niet meer in beeldspraak tot u spreken zal, maar u openlijk de dingen over de Vader verkondigen zal'*.

Dát spreken, in duidelijke taal, dat zal de Heilige Geest doen. (Joh. 14:26). De Heilige Geest zal niet vanuit Zichzelf spreken; maar Hij zal spreken naar wat Hij hoort. (Joh. 16:13b).

Van wie?

Van Jezus Christus. En omdat Jezus Christus alleen die woorden spreekt die Hij de Vader hoort spreken hoeft Jezus Christus helemaal niet de gebeden door te brieven van Zijn volgelingen.

Omdat God de Vader de mensen liefheeft; Hij is onze Maker en Hij weet wat wij nodig hebben. Dus God de Vader geeft zonder enige beperking.

----- ... -----

Jezus Christus eindigt dit Bijbelgedeelte met de woorden: *'Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen; Ik verlaat de wereld weer en ga heen naar de Vader'*.

Mijn vraag is nu:

geldt dit ook voor mij?

Ben ik ook van de Vader uitgegaan? En zal ik ook weer naar de Vader teruggaan? (zie *mijn mijmeringen* hierover in *'de haat van de wereld'*).

De woorden die Jezus Christus duidelijk maakte in het voorbeeld van de vrouw in barensweeën komen nu over bij de discipelen. Uiteindelijk komen zij tot de uitspraak: *'Nu weten wij dat U alles weet en dat het voor U niet nodig is dat iemand U vragen stelt. Hierom geloven wij dat U van God Almachtig bent uitgegaan'*.

Een berusting van de kant van de discipelen. Vertrouwen van de kant van de discipelen dat de Heilige Geest hen al de woorden van Jezus Christus wel zal uitleggen op het moment dat daarvoor het best geschikt is.

 Joh. 14:26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

 Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Maar toch; Jezus Christus voorspelt hier nogmaals dat ook zij Hem zullen verlaten. En dat gebeurde ook in de hof van Gethsémané toen Jezus Christus Zichzelf overgaf aan de Joden. Toen vluchten zij allemaal weg.

Pas nadat Jezus Christus overleden was komen zij weer bij elkaar. En dan verschijnt Hij weer aan hen. Levend, zonder wonden, alleen de littekens in Zijn polsen en voeten als bewijs dat Hij het was Die daar hing aan dat kruis.

Jezus Christus heeft de wereld overwonnen. Hij heeft satan als heerser over deze wereld overwonnen. Niemand heeft Hem daarbij bijgestaan. Hij moest die weg helemaal alleen gaan.

Daar aan het kruis verliet zelfs God de Vader Hem omdat Hij vol met zonden was. Zonden die Hij vrijwillig op Zich genomen had. Zonden van de mensen zodat de mensen vrij waren. Mijn zonden, zodat ik nu vrij kan zijn!

Nu is Jezus Christus bij God de Vader. En omdat Hij die weg is gegaan heeft Hij satan onttroond. Niet satan is heerser over deze wereld. Nee, de hele schepping is weer teruggekomen onder de heerschappij van Jezus Christus.

Door Zijn overwinning aan het kruis van Golgotha en Zijn opstanding is Hij Koning geworden over de hele wereld. Alle mensen zijn van Hem of zij nu in Hem geloven of niet; of de mensen dit accepteren of niet. Jezus Christus wacht op de bevestiging van de mens of zij Hem als Overwinnaar aannemen.

Jezus Christus spreekt deze woorden als een bemoediging uit voor Zijn discipelen. Maar ook voor mij; opdat ik in Hem vrede zal hebben.

De wereld zal mij alleen maar verdrukking geven maar laat ik goede moed houden.

Jezus Christus heeft de wereld overwonnen.

Hoofdstuk 8.18

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Het Hoge priesterlijk gebed (Johannes 17:1-26)

Het Hoge priesterlijk gebed is het gebed dat Jezus Christus bad voordat Hij gevangen werd genomen.

Al het onderwijs dat gegeven moest worden was door Jezus Christus gegeven. Hij had Zijn discipelen in alles voorbereid. In Zijn hele leven had Jezus Christus datgene gedaan wat hoort bij het Koninkrijk van God Almachtig.

Het Hoge priesterlijk gebed is voor mij persoonlijk **zó een heilig** gebed dat ik hier helemaal niet over wil mijmeren. Ik neem dit gebed daarom één op één over in de hoop én de verwachting dat de Heilige Geest al de woorden zal doen landen in het hart van diegenen die dit lezen.

Voor mij persoonlijk is dit gebed één van de belangrijkste zuilen onder het fundament van mijn geloof. Het gebed van Jezus Christus dat Hij bad voor mij persoonlijk, dat wij één zullen zijn in Hem en **in** God de Vader. Een onverbreekelijke Eenheid als het drievoudig snoer uit Pred. 4:12. Dat God Almachtig verheerlijkt wordt door mij omdat wij één zijn.

 Pred. 4:12 Een drievoudig snoer wordt niet snel gebroken.

Dit sprak Jezus, en Hij sloeg Zijn ogen op naar de hemel en zei:

Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat ook Uw Zoon U verheerlijkt, zoals U Hem macht gegeven hebt over alle vlees, opdat Hij eeuwig leven geeft aan allen die U Hem gegeven hebt.

En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen. En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid die Ik bij U bezat voordat de wereld er was.

Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen.

Nu hebben zij erkend dat alles wat U Mij gegeven hebt, bij U vandaan komt. Want de woorden die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, en zij hebben ze aangenomen, en zij hebben daadwerkelijk erkend dat Ik van U uitgegaan ben, en hebben geloofd dat U Mij gezonden hebt.

Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen die U Mij gegeven hebt, want zij zijn van U. En al wat van Mij is, is van U, en wat van U is, is van Mij; en Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe. Heilige Vader, bewaar hen die U Mij gegeven hebt in Uw Naam, opdat zij één zullen zijn zoals Wij.

Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik hen in Uw Naam. Hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard en niemand uit hen is verloren gegaan dan de zoon van het verderf, opdat de Schrift vervuld wordt. Maar nu kom Ik naar U toe en spreek dit in de wereld, opdat zij ten volle Mijn blijdschap in zichzelf hebben.

Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.

Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden. En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid.

En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, **opdat zij allen één zullen zijn,** zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, **dat ook zij in Ons één zullen zijn,** opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.

En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn; Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.

Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld. Rechtvaardige Vader, de wereld heeft U niet gekend, maar Ik heb U gekend, en dezen hebben erkend dat U Mij gezonden hebt. En Ik heb hun Uw Naam bekendgemaakt, en zal die bekendmaken, opdat de liefde waarmee U Mij hebt liefgehad, in hen is, en Ik in hen.

Amen!

Hoofdstuk 8.19

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Het einde van Judas (Mattheüs 27:1-10)

Jezus Christus is overgeleverd aan de overpriesters en de oudsten van het volk.

Het kopje dat staat boven Mattheüs 26:57-67 zegt dat Jezus Christus moest verschijnen voor het Sanhedrin en dat dit woord Sanhedrin zowel 'bijeenkomst' betekende (een bijeenkomst van de hoogste religieuze leiders van het land) als ook een gebouw in het tempelcomplex.

Volgens veel bronnen werd Jezus Christus echter naar het preatorium gebracht, wat een gebouw was dat toebehoorde aan het Romeinse bestuur.

Hier, in Mattheüs 27:2 staat echter dat de religieuze leiders Jezus Christus overleverden aan Pontius Pilatus, de stadhouder van dat moment.

📖 Matt. 27:2 En zij boeiden Hem, leidden Hem weg en leverden Hem over aan Pontius Pilatus, de stadhouder

Waarom zou je iemand overleveren aan de stadhouder als je al in het gebouw van de stadhouder bent?

De reden dat Jezus Christus overgeleverd moest worden aan de stadhouder, was dat het Sanhedrin niet gerechtigd was om doodvonnissen te voltrekken, dat was voorbehouden aan het Romeinse Bestuur.

Daarom leverden de schriftgeleerden, de hogepriester en de oudsten van het volk, Jezus Christus uit aan Pontius Pilatus. Maar hier ligt niet de nadruk op in het Bijbelgedeelte van Mattheüs 27:1-9. In dit Bijbelgedeelte gaat het om het berouw van Judas Iskariot, zijn wroeging en zijn zelfdoding.

----- ... -----

In Mattheüs 26:69-75 wordt het verhaal van Petrus beschreven, hoe hij Jezus Christus tot drie maal toe ontkende te kennen. Hoe hij na drie maal tot het schrikbarende besef komt wat hij gedaan heeft, en dat hij wegrent van de plek des onheil en bitter huilt.

Petrus huilt om wat hij Jezus Christus aangedaan heeft.

Nu in Mattheüs 27:1-10 wordt beschreven hoe Judas met zijn erkenning omging van wat hij gedaan had, door Jezus Christus te verraden. Zowel Petrus als Judas hadden Jezus Christus verraden, want het ontkennen van het kennen van Jezus Christus is hetzelfde als verraad.

Of Judas ook gezien heeft wat er met Jezus Christus gebeurde weet ik niet en of hij gehoord heeft hoe Hij werd verhoord weet ik ook niet. Ook niet of hij de valse getuigen heeft gezien en de valse getuigenissen heeft aangehoord.

Maar om één of andere reden komt Judas tot de schrikbarende ontdekking wat hij gedaan heeft; en hij krijgt spijt.

Misschien kwamen ineens al die herinneringen naar boven van alles wat zij samen de afgelopen drie jaar allemaal gedaan hebben. Misschien landen de woorden van Jezus Christus nu ineens bij Judas.

Maar omdat Jezus Christus in die bovenzaal waar zij het Pascha vierden, een paar uur daarvoor, had gezegd dat die mens die Hem verraden zal, beter nooit geboren had kunnen worden en omdat er in Lukas 22:3 staat dat op een gegeven moment satan in Judas Iskariot voer, denk ik eerder dat het bij het pijnigingproces hoort dat satan graag wil uitvoeren, door een mens nog meer te laten lijden dan hij al lijdt, door de waarheid ineens voor ogen van Judas Iskariot te houden.

 Luk. 22:3 Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde.

Judas Iskariot heeft de deur naar Jezus Christus keihard dichtgesmeten en daarmee openlijk voor satan gekozen en satan maakte daar dankbaar gebruik van door Judas Iskariot te laten vallen voor de verleidingen van deze wereld; in zijn geval het geld.

Maar nu satan geen gebruik meer **hoeft** te maken van Judas Iskariot laat hij hem de waarheid zien wat hij eigenlijk gedaan heeft. En die kale waarheid doet pijn; die waarheid is ondraaglijk voor Judas Iskariot.

Ineens zag Judas Iskariot de Liefde van Jezus Christus en ineens beseft hij dat hij die liefde willens en wetens overboord gegooit heeft.

Judas Iskariot heeft berouw. Geen spijt. Spijt betekent wat je ook vaak zegt: 'het spijt **mij**', waarbij het vooral om het woordje '*mij*' gaat. Ik lijd er schade door, ik wordt er slechter van; o wat erg nu ik er minder van wordt. Dat betekent '*het spijt mij*'.

Maar in vers 3 van dit Bijbelgedeelte staat dat Judas berouw heeft. En waar spijt alleen naar zichzelf wijst, wijst berouw juist naar die ander. Wat heb ik die ander aangedaan; wat heb ik God Almachtig aangedaan!

Van spijt zal ik geen ondraaglijke last hebben, van berouw wel.

Als ik uiteindelijk tot de erkenning kom wat ik Die ander aangedaan heb, en ik kan het dan ook nog niet meer herstellen zoals in het geval van Judas Iskariot, dan is de last ondraaglijk. En kan ik daar niet meer mee leven, wat ook met Judas Iskariot gebeurt.

Eerst gaat hij nog naar de religieuze leiders om daar zijn fouten toe te geven en om het geld dat hij van hen heeft gekregen voor het verraad van Jezus Christus terug te geven; maar daar vangt hij bot.

Ook de religieuze leiders spugen hem nu uit en willen niets meer met hem te maken hebben als ze zeggen: *'wat gaat ons dat aan? U moet maar zien'*.

Judas Iskariot kan geen kant meer op. Ja , hij kan nog **één kant** op en dat is de uitweg die satan hem biedt; een eind maken aan zijn leven, en zo gebeurt het ook.

Wat Judas Iskariot heeft gedaan en hoe hij eindigt is aangekondigd. Zowel in het O.T. als het N.T. En het is een verschrikkelijk verhaal.

Maar zoals wel vaker wil ik niet alleen bij dit verhaal stilstaan, bij wat ruim tweeduizend jaar geleden gebeurd is.

Ik stel mij liever de vraag: en wat nu? Kan mij dit ook overkomen? Wat is de betekenis van dit verhaal voor het nu en heden?

Om te proberen op bovenstaande vragen voor mijzelf antwoord te vinden, schieten mij twee teksten in gedachte.

De éne staat in het verhaal van Jezus Christus Die door de religieuze leiders ervan beschuldigd wordt dat Hij boze geesten uitdrijft in opdracht van Beëlzebul (Matt. 12:22-32). Waarbij Jezus Christus zegt dat **de zonde tegen de Heilige Geest niet vergeven zal worden**. En de zonde tegen de Heilige Geest wordt in het algemeen gezien, dat wanneer ik de wonderen en tekenen die Jezus Christus doet gaat toekennen aan satan of aan het rijk der duisternis.

De andere tekst die mij in dit kader te binnen komt is uit Hebr. 6:4 waar staat dat het onmogelijk is om terug te keren naar God Almachtig **in** Jezus Christus als ik een keer tot bekering ben gekomen. Als ik de wonderen en tekenen heb meegemaakt die Jezus Christus heeft gedaan en die ook toegekend hebt aan God Almachtig. Maar dat ik mij later toch afgekeerd hebt van God.

Petrus en Judas hebben beiden lange tijd met Jezus Christus opgetrokken. Beiden hebben Zijn woorden gehoord en Zijn daden gezien. Beiden zijn verlicht geweest zoals Hebr. 6:4 dit zegt, beiden zijn deelgenoot geworden aan de Heilige Geest en beiden hebben het goede Woord (Joh. 1:1) van God Almachtig geproefd.

Het verschil tussen Petrus en Judas is dat Judas door het verraad aan Jezus Christus, Hem afwijst en ontkent dat Jezus Christus de Zoon van God Almachtig is. Hij ontkent daarmee dat Hij de aangekondigde Messias uit het O.T. is. Daarmee heeft Judas Iskariot automatische gekozen voor satan, ook al zegt hij dat nergens. Dat is gewoon een automatisme.

Welk automatisme?

Punt 1. Ik heb gezondigd en ben daarmee onder de heerschappij van satan gekomen. Of ik dit nu leuk vind of niet, of ik dit nu besef of niet, of ik dit nu erken of niet, het is gewoon een feit. Het einddoel is de dood.

Punt 2. Wanneer ik openlijk kies voor Jezus Christus en Hem aanneem als mijn persoonlijke Redder en Heiland gaat het eigendomsrecht van satan over mij naar Jezus Christus. Het einddoel is LEVEN.

Punt 3. In alle overige gevallen ga terug naar punt 1. En alle overige gevallen zijn: ik wil geen keuze maken, ik geloof niet, ik geloof in alles, ik ben niet zo slecht, ik ben geen zondaar en noem maar op; alles waarin Jezus Christus niet erkend wordt als Redder en Heiland.

Zo simpel is het. En daar kan ik heel veel woorden aan wijten (en misschien doe ik dat wel teveel), maar de kern van het verhaal zijn de bovenstaande 3 punten. Aan mij de keus.

-----...-----

Hebr. 6:4 Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden aan de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, die daarna afvallig zijn geworden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande brengen

Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God

In zijn afwijzing van Jezus Christus als aangekondigde Messias uit het O.T., als Zoon van God Almachtig, heeft Judas willens en wetens gekozen voor satan.

Als hij dan Jezus Christus op deze wijze afwijst kan ik dus ook de genezingen, de bevrijdingen, het opwekken van doden niet aan Jezus Christus, de aangekondigde Messias uit het O.T. en de Zoon van God Almachtig toekennen, en daarmee wijs ik deze dus automatisch toe aan satan.

Dat laatste is die onvergeeflijke zonde waarvan Jezus Christus in Matt. 12 spreekt, en dus is er volgens Hebr. 6:4 ook geen terugkeer meer mogelijk voor Judas Iskariot, met deze verschrikkelijke zelfmoord als gevolg.

Petrus heeft in paniek (en niet willens en wetens) Jezus Christus met de mond verraden wanneer hij tot drie maal toe zegt dat Hij Jezus Christus niet kent.

Ten eerste is dit niet waar, want Petrus wordt door minimaal drie mensen herkend als zijnde één van de volgelingen van Jezus Christus. En op het getuigenis van twee of meer staat een zaak vast (II Kor. 13:1).

Ten tweede zegt de ontkenning van Petrus niets over Jezus Christus als aangekondigde Messias uit het O.T. over het zijn van de Zoon van God Almachtig.

Dáár twijfelde Petrus met heel zijn (wanhopige) hart absoluut niet aan.

Judas doet iets en Petrus zegt iets.

Judas wijst Jezus Christus af door Hem te verraden, Petrus wijst Jezus Christus af door Hem te verloochenen.

Het grote verschil tussen Petrus en Judas is dat Petrus Jezus oprecht liefhad en Judas niet.

Petrus hilde van berouw, maar hij zou later in ere hersteld worden door zijn Meester.

Judas had zijn ziel aan de satan verkocht. Hij hilde en voor hem was er alleen een groot zwart gat, waar hij in tuimelde.

Een harde les; ook voor mij; Mijn oproep aan mensen die Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen als Redder en Verlosser is: ga er serieus mee om, nu het nog kan!

Hebr. 6:4 Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden aan de Heilige Geest, en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld, die daarna afvallig zijn geworden, weer opnieuw tot bekering te brengen, omdat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en openlijk te schande brengen

II Kor. 13:1 In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

Hoofdstuk 8.20

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Voor Pilatus

(Mattheüs 26:11-24, Markus 15:1-15, Lukas 23:1-25,
Johannes 18:28-40)

Jezus Christus staat voor stadhouder Pontius Pilatus omdat de hogepriester, schriftgeleerden, overpriesters en oudsten van het volk niet gerechtigd waren om een doodvonnis uit te voeren.

De religieuze leiders hadden namelijk in hun nachtelijke bijeenkomst in het Sanhedrin al bepaald dat Jezus Christus schuldig was aan Godslastering en dat de enige straf die daarop stond volgens hen de doodstraf was.

Overigen was dit natuurlijk grote lariekoek want de religieuze leiders hebben zelfs gemene mensen 'ingehuurd' om valse getuigenissen af te leggen, om Jezus Christus te kunnen vangen op Zijn woorden. Dit lukte overigens ook niet. Tot het moment daar was dat de hogepriester Kajafas Jezus Christus op de man af vroeg of Hij de aangekondigde Messias was uit het O.T.

Het antwoord van Jezus Christus was volgens Mattheüs geen bevestiging en geen ontkenning. Hij zei alleen: 'u zegt het' (Matt. 26:64). Maar volgens Markus zei Jezus Christus ronduit: 'Ik ben het'

Die woorden alleen waren nog niet genoeg om Jezus Christus te kunnen veroordelen, het waren de woorden die Hij daaropvolgend zei die de hogepriester en de aanwezigen woest maakten: 'Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht Gods en zien komen op de wolken van de hemel'.

Met andere woorden: U zult niet weten wie Ik ben totdat Ik in volle heerlijkheid zichtbaar zal worden voor de wereld, en dan zult u de haren uit uw hoofd trekken van spijt en berouw.

Omdat de hogepriester, overpriesters en schriftgeleerden als geen ander de Schriften kenden, zeg maar de Bijbel van die tijd, wisten ze heel goed wat er allemaal van de aangekondigde Messias beschreven stond. En wisten ze ook heel goed dat Jezus Christus aan al die aankondigingen voldeed.

📖 Matt. 26:64 Jezus zei tegen hem: U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u: Van nu aan zult u de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen op de wolken van de hemel.

Hun woede was gebaseerd op het feit dat Jezus Christus hen aanviel op de door mensen geschreven Halacha, een aanvullend wetboek op de wet van Mozes met daarin 613 wetten, 248 geboden en 265 verboden. Jezus Christus verweet de religieuze leiders dat ze deze Halacha op gelijke hoogte zetten als de Thora, de Bijbel van die tijd.

Daarnaast viel Jezus Christus de religieuze leiders openlijk aan op het feit dat zij zich *boven* de mensen stelden, en dat hun status belangrijker was dan de *core-business* van de kerk; dat zij meer aandacht besteden aan zichzelf, hun eigen positie en de uitbreiding van hun rijkdom en macht.

De religieuze leiders zagen gewoon hun eigen positie als belangrijke mensen in de kerk en in de maatschappij in gevaar komen, omdat Jezus Christus juist onderwijs gaf welk soort mensen in het Koninkrijk der hemelen zouden vertoeven (Matt. 5:1-12) en dat zij, de religieuze leiders daar in de verste verte niet op leken.

Jezus Christus moest dus dood. En elk middel was geoorloofd in hun ogen. En om de Romeinen aan hun kant te krijgen voeren zij zelfs aan dat Jezus Christus opgeroepen zou hebben om geen belastingen te betalen aan de keizer.

----- ... -----

Dat is de wereldse kijk op de zaken rondom Jezus Christus die leidden tot dit showproces.

De geestelijke kant van de zaak was een geheel andere, maar daar wilden de religieuze leiders natuurlijk helemaal niet aan. Want dan zouden zij moeten erkennen dat zij gebruikt werden door satan om Jezus Christus te veroordelen in de hoop dat met de dood van Jezus Christus, God Almachtig dood zou zijn. En dat hij, satan, dan Zijn plaats zou kunnen innemen.

Dat was vanaf het begin van de geschiedschrijving van deze wereld al het doel van satan. Daarom verleidde hij de eerste mens al met de woorden dat wanneer zij van de verboden vruchten zouden eten, van de boom van kennis van goed en kwaad, zij als God Almachtig zouden zijn. (Gen. 3:5)

Kortom, er speelde een heleboel.

Maar feit is dat op dit moment Jezus Christus voor Pontius Pilatus staat; dat Pontius Pilatus de aanklacht van de religieuze leiders aangehoord heeft in de vorm van vele beschuldigingen; maar dat Jezus Christus Pontius Pilatus niets ten antwoord geeft, wat hem verwondert.

 Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

Overigens staat ook hier de schijnheiligheid van de Joodse leiders weer centraal. Want Johannes schrijft dat de Joden niet zelf het gerechtsgebouw van Pontius Pilatus binnengingen, want dan zouden ze bezoedeld worden en dan zouden zij het Pascha niet meer kunnen eten!. Dus: Pontius Pilatus kwam naar buiten.

Pontius Pilatus heeft al snel in de gaten, dat het hier om religieuze zaken gaat, waar hij als Romein helemaal niets mee op heeft. En hij wil zich hier ook helemaal niet in wil mengen omdat hij als geen ander weet dat dit alleen maar trammelant oplevert.

Dan komt hij op het geniale idee om Jezus Christus te overhandigen aan koning Herodes (want Jezus Christus was een Galileeër en Galilea viel onder het bestuur van Herodes), die volgens Lukas ook in Jeruzalem was. Laat Herodes het vuile werk maar opknappen was zijn gedachte.

Maar ook deze Herodes kan niets tegen Jezus Christus beginnen.

In eerste instantie is Herodes blij dat Hij Jezus Christus nu eens ziet, want hij had al vaker geprobeerd om met Hem in contact te komen (Lukas 9:9). Maar als Jezus Christus niets antwoordt op de vragen van Herodes verandert zijn blijdschap in spot en hoon en doet hij samen met de soldaten Jezus Christus zelfs een sierlijk gewaad aan, als bespotting voor Zijn koningschap.

Herodes kan niets aan met Jezus Christus. En nadat hij en de soldaten Jezus Christus hadden bespot en gehoond, stuurt hij Jezus Christus terug naar Pontius Pilatus, waarbij het opmerkelijk is dat Lukas 23:12 dan zegt, dat vanaf die dag Pontius Pilatus en koning Herodes vrienden van elkaar werden, terwijl zij daarvoor met elkaar in vijandschap leefden.

Zo zie je maar weer welke invloed satan kan hebben op mensen, dat wanneer het om Jezus Christus gaat, zelfs gezworen vijanden ineens vrienden kunnen worden om gezamenlijk tegen God Almachtig op te trekken.

----- ... -----

Pontius Pilatus heeft nog meer geniale gedachten (tenminste in zijn ogen!).

Hij legt de religieuze leiders een keuze voor. Want, Pontius Pilatus was gewoon om met het Pascha altijd iemand vrij te laten uit de gevangenis en laat er toch nu toevallig een beruchte crimineel in de gevangenis zitten, een moordenaar die tijdens een oproer gevangen was gezet, genaamd Barabbas.

📖 Luk. 9:9 En Herodes zei: Johannes heb ik onthoofd. Wie is Deze dan over Wie ik zulke dingen hoor? En hij probeerde Hem te zien te krijgen.

📖 Luk. 23:12 En op diezelfde dag werden Pilatus en Herodes vrienden van elkaar; voor die tijd leefden zij namelijk in vijandschap met elkaar.

Religieuze leiders staan toch voor recht en eerlijkheid?

Zij vertegenwoordigen toch God Almachtig hier op aarde?

Dus kunnen ze nooit voor een crimineel kiezen die al door de rechtbank veroordeeld is voor zijn daden; daden die bewezen zijn.

Het tegendeel is waar.

De afgunst, de jaloezie, de woede van de religieuze leiders is zó groot dat zij zelfs alle eerlijkheden aan hun laars lappen en het moordcomplot op Jezus Christus doorzetten. Willens en wetens; want zij weten als geen ander dat Jezus Christus niets heeft gedaan of gezegd dat tegen de Schriften inging. Het was gewoon een blinde volksopstand, waarbij de rede niet meer te vinden was.

----- ... -----

De taak van Pontius Pilatus was om de orde te handhaven in het bezette Palestina en om te zorgen dat er geen rellen in het bezette gebied optraden. Als dan de vrouw van Pontius Pilatus hem ook nog een briefje onder ogen schuift, waarin staat dat hij Jezus Christus moet vrijlaten omdat er niets is wat tegen Hem getuigt, maakt dit de zaak er voor Pontius Pilatus niet gemakkelijker op.

Pontius Pilatus heeft twee mogelijkheden:

Eerste mogelijkheid: Hij kiest voor eerlijkheid en rechtvaardigheid door Jezus Christus na het gerechtelijk vooronderzoek vrij te laten, omdat er niets was waar Jezus Christus op veroordeeld kon worden.

Dan heeft hij wel een rel te beslechten van ongekende grootte, want de religieuze leiders (die al tegenstander waren van de Romeinse bezetting) waren als geen ander in staat om heel Jeruzalem en misschien wel heel Judea in opstand te brengen, waardoor hij, Pontius Pilatus verantwoording moest afleggen aan keizer.

Tweede mogelijkheid: Hij kiest ervoor om de wil van de religieuze leiders te doen door een onschuldige --- Jezus Christus -- te veroordelen tot de dood, en om een bewezen crimineel vrij te laten.

Dit druist dan wel tegen alle wetten van het Romeinse bestuur in, maar dan heeft hij wel de rust in Jeruzalem en in Judea hersteld, en; dan heeft hij natuurlijk de religieuze leiders in zijn zak en dat kan voor de toekomst wel eens heel gunstig voor hem uitvallen.

Dit dacht hij, maar als ik lees wat uiteindelijk de val van Pontius Pilatus heeft ingeleid dan kun ik daar nu niet uit opmaken dat de religieuze leiders ineens vrienden van Pontius Pilatus waren geworden.

Bij deze keuze gaat het dus om Pontius Pilatus zelf, zijn positie, zijn status, zijn macht en noem maar op.

-----,-----

In een uiterste poging om bovenstaande keuze te vermijden vraagt hij de religieuze leiders en het volk wat hij dan met deze Jezus Christus zou moeten doen.

Maar hij schrikt van het antwoord; de tomeloze blinde woede leidt er uiteindelijk toe dat Pontius Pilatus inzag dat hij niets meer kon bereiken bij de religieuze leiders en het opgehitste volk.

Uiteindelijk haalt Pontius Pilatus zijn schouders op en wast zijn handen in onschuld. Hij verklaart dat hij, Pontius Pilatus onschuldig is aan de dood van deze Man.

----- ... -----

En dan zeggen de religieuze leiders en het opgehitste volk iets wat tot de dag van vandaag zijn uitwerking heeft.

De religieuze leiders en het volk spreken namelijk een vloek over zichzelf uit in de woorden : **'laat Zijn bloed (van Jezus Christus) maar komen over ons en over onze kinderen'.**

En die uitspraak van het volk en hun religieuze leiders heeft gevolgen tot aan de dag van vandaag.

Waarom heeft dit gevolgen tot de dag van vandaag?

Woorden hebben kracht. Zowel bij God Almachtig als bij satan. Wat ik zaai zal ik ook oogsten (Gal. 6:7) en op meerdere plaatsen in de Bijbel vind ik woorden van God die mij waarschuwen op te passen met wat ik zeggen zal.

Laat mijn ja, ja zijn en mijn nee, nee zijn. (Matt. 5:37) Ik moet mij houden aan mijn uitgesproken beloften, zie het verhaal van Jefta in het Bijbelboek Richteren 11:30-34.

 Gal. 6:7 Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten

 Matt. 5:37 laat uw woord ja echter ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze.

📖 Richt. 11:30-34 En Jefta deed de HEERE een gelofte en zei: Als U de Ammonieten geheel in mijn hand zult geven, dan zal dat wat naar buiten komt en mij vanuit de deur van mijn huis tegemoetkomt, als ik in vrede terugkeer van de Ammonieten, voor de HEERE zijn, en ik zal het als brandoffer offeren.

Zo trok Jefta op naar de Ammonieten om tegen hen te strijden, en de HEERE gaf hen in zijn hand. En hij versloeg hen vanaf Aroër tot waar u bij Minnith komt: twintig steden; en tot bij Abel-Keramim, met een zeer grote slag.

Zo werden de Ammonieten vernederd van voor de ogen van de Israëlieten.

Maar toen Jefta in Mizpa bij zijn huis aankwam, zie, toen kwam zijn dochter naar buiten, hem tegemoet, met tamboerijnen en in reidans. Nu was zij zijn enige kind; hij had verder geen zoon of dochter.

In mijn mijmeringen heb ik o.a. het getuigenis geschreven van een jonge vrouw van wie haar vader een levensbedreigende glutenallergie had waardoor hij bijna niets meer kon eten.

Deze jonge vrouw had God Almachtig gebeden of zij niet de ziekte van haar vader kon overnemen zodat hij weer gezond zou wezen.

Nou; ze kreeg die ziekte, maar bij haar vader verminderde die ziekte niet.

Toen zij na een indringend gesprek inzag dat het gebed dat zij gebeden had wel heel nobel was, maar niet goed was, herriep zij onder belijdenis haar woorden en genas op dat moment direct volledig van de allergie die zij had.

Zo werken woorden, zo werken vloeken ook.

----- ... -----

Nu weet ik dat in de Bijbel in Spr. 26:2 staat dat een ongegronde vloek geen doel treft.

Maar in het geval van de veroordeling van Jezus Christus was de vloek niet ongegrond. Deze was voor de volle honderd procent gegrond omdat de aanklachten en de veroordeling een grote gerechtelijke dwaling waren en niet gebaseerd was op de Schriften, de geboden en inzettingen die God Almachtig gegeven had.

De veroordeling van Jezus Christus was gegrond op jaloezie, blinde woede, status verlies, eigengereidheid en eigenwijsheid, koppigheid en noem maar op.

📖 Spr. 26:2 Zoals een mus wegvlucht, zoals een zwaluw wegvliegt, zo komt een vervloeking zonder reden niet aan

Dat deze vloek die het volk Israël hier over zichzelf uitspreekt nog steeds niet aan kracht heeft ingeboet, blijkt wel uit de moeilijke positie die het Joodse volk vanaf Jezus Christus heeft gehad waarbij al de eeuwen door getracht is dit volk te vernietigen.

Natuurlijk is het satan die hier doorheen werkt, maar zoals ik al vaker heb geschreven, mensen zijn **geen** willekeurige en willoze slachtoffers. Mensen hebben een keuze en wanneer het Joodse volk op hun knieën zou gaan en deze vloek zouden belijden voor God Almachtig en herroepen, dan zou God de eerste zijn die de uitwerking van deze vloek per direct stopzet.

Daar heeft satan niets tegenin te brengen want het woord en de werking van God Almachtig zijn ontelbare malen groter en sterker dan wat satan wil en kan uitvoeren. Satan kan van zichzelf helemaal niets. Voor elke handeling en beweging heeft hij de toestemming van God nodig. Kijk maar naar Job 1 en 2.

Deze vloek is nog nooit door de religieuze leiders, door de schriftgeleerden en de oudsten van het volk beleden en herroepen en daarom gaat de uitwerking van die vloek door, tot op de dag van vandaag.

----- ... -----

Maar halleluja! Er komt een dag dat deze vloek wél zal worden herroepen en beleden.

Er komt een dag dat het volk Israël herenigd zal worden. Dat het verdreven en over de wereld verstrooide tien-stammenrijk terug zal keren naar Israël en zich zal voegen bij het twee-stammenrijk dat nu hoofdzakelijk Israël bewoont.

Wat een dag zal dat zijn; een dag die de directe aankondiging zal zijn dat Jezus Christus terugkomt hier op aarde. Dat Hij samen met de eerstelingen en de ambassadeurs van het Koninkrijk der hemelen (lees de wedergeboren Christenen verenigd in het volk Israël) deze wereld voor een periode van duizend jaar zal regeren vanuit het uit de hemel neergedaalde nieuwe Jeruzalem; totdat!

Totdat **elke** knie gebogen zal hebben voor Jezus Christus, totdat **elke** tong in de hemel, op de aarde en onder de aarde beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is en dat Hij de aangekondigde Messias is uit het O.T. (Fil. 2:10).

En als dat het geval zal zijn dan zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God de Vader (I Kor. 15:24), en zal Hijzelf zitting nemen aan de rechterhand van God Almachtig.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

☞ I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft teniet gedaan

Dan zal de nieuwe aarde en de nieuwe hemel een feit zijn en een ieder die Jezus Christus belijdt zal woning hebben onder Zijn heerschappij, zonder zorgen, zonder verdriet, zonder dood, zonder rouw, zonder geweld, zonder negatieve dingen. Het geluk zal volledig zijn en zal het paradijs uit Genesis 1 en 2 nog overtreffen.

----- ... -----

Maar zover is het nu nog niet. En teruggaand naar de geschiedenis van Jezus Christus hier op aarde, kiest Pontius Pilatus voor zichzelf en laat de schuldige Barabbas los in plaats van de onschuldige Jezus Christus. Hij geeft Jezus Christus over om Hem te laten geselen en te kruisigen tot de dood er op volgt. Een barbaars mishandelingmiddel.

Dr. Prof. B. Smalhout (overleden op 2 juli 2015) heeft hier een stuk overgeschreven dat met bronvermelding overgenomen mag worden van de Telegraaf, en waaruit ik een stukje overneem :

WAT IS KRUISIGEN EIGENLIJK?

Er is betrekkelijk weinig literatuur over de medische kant van het lijdensverhaal en miljoenen Christenen die op de een of andere wijze als uiting van hun geloof een crucifix of kruisje dragen, weten niet van wat voor hels instrument hun vaak fraai bewerkte sieraad de geïdealiseerd afbeelding is.

De evangelisten schreven er verder niets over, omdat dit in hun tijd gewoon niet nodig was.

Kruisiging was toen de meest toegepaste vorm van doodstraf en iedereen in het Romeinse Rijk wist hoe dat ging en wat dat betekende. Vandaar ook dat het kruis als symbool van het Christendom pas heel geleidelijk in gebruik is gekomen, lang nadat kruisiging als methode van terechtstellen in het jaar 337 door Constantijn de Grote was afgeschaft.

De kruisdood was nl. zó verschrikkelijk, dat tot ± 400 na Christus niemand op het idee kwam om het kruis als symbool te gaan gebruiken, net zo min als de hedendaagse mens het in zijn hoofd zal halen een zilveren elektrisch stoeltje of een gouden gaskamertje als object van devotie om de hals te dragen.

Het kruisigen was geen Romeinse uitvinding, doch de Romeinen hebben het in Carthago leren kennen bij de Phoeniciërs. Ze hebben het overgenomen en geperfectioneerd tot een bijna wetenschappelijk uitgedachte methode om een maximale pijn te veroorzaken en een in lengteduur te doseren doodsstrijd te bewerkstelligen.

De terechtstelling met behulp van een kruis is bijna 1000 jaar in gebruik geweest.

De Romeinen gebruikten het als straf voor slaven en krijgsgevangenen, en bij ernstige misdaden zoals b.v. desertie, hoogverraad en moord.

Romeinse vrije burgers waren bij de wet beschermd tegen deze vorm van terechtstelling die altijd in het openbaar plaatsvond. Bij iedere stad stonden een of meer kruisen permanent opgesteld, zoals vroeger in onze streken het schavot en de galg.

Het kruisigen van Christus was op zichzelf dan ook geen opzienbarende gebeurtenis. Zulke terechtstellingen gebeurden met grote regelmaat. Het is van de Romeinen bekend dat bij massa-executies in de circussen, de arena er soms als een woud van kruisen uitzag.

En nadat de zgn. Spartacus opstand in het jaar 71 voor Christus was neergeslagen, werden er alleen al langs de Via Appia, van Capna tot Rome 6472 kruisen geplaatst. Aan elk ervan hing een opstandige slaaf of gladiator.

Er waren diverse modellen, zoals b.v. het X-vormige St. Andrieskruis dat nog in het wapen van Amsterdam voorkomt. Er waren ook kruisen in de vorm van een omgekeerde L, waaraan de veroordeelde met slechts een been werd opgehangen. Doch het meest gebruikte was een T-vormig kruis, het crux commissa. Het bestond uit twee delen: een verticale paal, de zgn. "stipes" die meestal permanent in de grond was verankerd, en een losse dwarsbalk, het patibulum paste met een eenvoudige pennengat verbinding boven op de stipes.

Het was gebruikelijk dat de veroordeelden geheel naakt deze dwarsbalk zelf naar de plaats van executie droegen. Dat was een extra pijniging, want meestal was het slachtoffer al met beide armen uitgestrekt aan die balk vastgebonden, zodat het gewicht in feite rustte op de uitsteeksels van de bovenste rugwervels en de onderste nek-wervels.

Mocht de veroordeelde onderweg struikelen, dan werd hij meestal ernstig gewond, want hij viel voorover plat op zijn gezicht, met het gewicht van de balk in zijn nek.

Hij kon zijn gezicht niet beschermen, daar zijn handen wijd uitgestrekt aan het stuk hout vastgesnoerd waren.

Het is ook niet waar dat Jezus het gehele kruis heeft gedragen. Hij droeg alleen de dwarsbalk, het patibulum. Deze was van cipressenhout en zal ongeveer tussen de 30 en 50 kg gewogen hebben. Het gewicht dus van een zak cement. Het gehele kruis woog tussen de 100 en 150 kg en was niet door een persoon te tillen geweest.

Eenmaal op de executieplaats aangekomen, waren er 2 mogelijkheden. De veroordeelde kon met touwen en riemen aan het kruis worden bevestigd, of met behulp van spijkers.

HET SPIJKEREN

In het eerste geval tilden 2 á 4 soldaten de dwarsbalk met de daaraan gebonden veroordeelden ongeveer 50 cm op en plaatsten hem op de top van de verticale stipes. Daarna werden de knie'n van het slachtoffers enigszins gebogen en de voeten werden eveneens met touwen aan de verticale paal bevestigd.

Meestal werd echter gebruik gemaakt van spijkers. Deze waren 15 tot 20 cm lang, vierkant in doorsnede, spits beginnend en met een maximale dikte van 8 ^ 9 mm. Aan de bovenzijde eindigde de spijker in een bolronde kop.

Het vastnagelen van het slachtoffer ging als volgt in zijn werk. De dwarsbalk of patibulum werd op de grond gelegd. De veroordeelde moest eveneens op de grond gaan liggen en wel met de schouders op de balk. Zijn hoofd hing dan achterover en de armen werden wijduit gespreid. Terwijl een of twee soldaten een arm vasthielden aan hand en elleboog, zette een andere soldaat een spijker met de punt in de pols, precies waar de onderarm overgaat in de hand, onder de duimmuis en exact in het midden.

Met een forse hamerslag werd de spijker door de pols geboord en met nog een aantal slagen zat het geheel goed vast aan het hout. Daarna werd de andere pols bevestigd. De gehele procedure kostte slechts enkele minuten.

Het is niet juist dat de spijkers door de palm van de handen werden geslagen. Het is bewezen dat op die plaats het lichaamsgewicht niet konden worden gedragen. De handen scheurden dan gewoon in de lengterichting door.

De spijker werd precies in de door de Franse anatoom Destot beschreven spleet tussen de zgn. handwortelbeentjes geplaatst. Deze werden hierdoor als het ware ontwricht en verplaatst doch niet verbrijzeld. Eenieder die weleens de pols heeft ontwricht, verstuikt of gebroken, heeft enig idee hoe dat aanvoelt.

Doch dat was nog niet alles. Door de pols loopt onder meer een belangrijke zenuw, de zgn. nervus medianus. Deze zenuw heeft een dubbele functie. Hij dient zowel voor de beweging van onder meer de duim als wel voor het gevoel in een deel van de hand.

Deze nervus medianus werd door de spijker bijna altijd geraakt. Het aanraken en beschadigen van een zenuw veroorzaakt één van de meest heftige pijnen die er mogelijk zijn. De zenuw werd over de scherpe kanten van de spijker gespannen als een snaar over de kam van een strijkinstrument.

Bovendien werd door dezelfde zenuwprikkeling de duim in een krampachtige toestand kromgebogen, zodat de duimnagel in de handpalm drukte.

Nadat beide polsen aan het dwarshout waren bevestigd, werd dit door de soldaten opgetild. De veroordeelde moest eerst gaan zitten, daarna overeind komen en met de rug tegen de paal, de stipes, gaan staan. Aan beide uiteinden werd het patibulum, met de veroordeelde eraan, opgetild en op de stipes geplaatst. Het is duidelijk dat de stipes meestal niet zo hoog was. Gewoonlijk niet meer dan twee meter.

Meer was niet nodig, anders werd het erg onhandig voor de soldaten. Zulk een betrekkelijk laag kruis in T-vorm heette dan ook een "crux humilis", letterlijk een laag kruis. In bijzondere gevallen kon een hoog kruis worden gebruikt een "crux sublimis". Doch dit was een uitzondering, ook al omdat het lastig was de veroordeelde er via ladders aan op te hangen.

Op Golgotha stonden lage kruisen. Ze stonden er al vele jaren en voor de Romeinse legioensoldaten was de kruisiging op Vrijdag 3 April van het jaar 33 dan ook een routinekarwei. Christus werd aan een laag T-vormig kruis gehangen en niet aan een vierarmig kruis, zoals dit in alle kerken te zien is. Zulk een kruis bestond ook wel en het heette "crux capitata" doch het was onpraktisch en werd zelden gebruikt.

Als de veroordeelde eenmaal aan het dwarshout hing, werden zijn knieën door de soldaten gebogen, totdat één van de voeten plat tegen de stipes gedrukt kon worden. Dan werd een 20 cm lange spijker dwars door de wreef van die voet geslagen, juist tussen het tweede en derde middenvoetsbeentje.

Als de spijker er aan de voetzool weer uitkwam, werd het andere been zo gebogen dat de spijker ook door de tweede voet kon worden geslagen tot in het hout van de stipes. Zo hing dan de veroordeelde aan drie spijkers. Het bloedverlies was zeer gering, doch de pijn ondraaglijk en de doodsstrijd begon.

WAT GEBEURDE MET DE GEKRUISIGDE?

De dood trad echter niet snel in. Afhankelijk van de conditie van de veroordeelde en de techniek van het kruisigen, duurde het sterven vele uren en vaak tot de volgende dag. Er zijn gevallen beschreven dat een gekruisigde ruim 2 dagen in leven bleef.

Waaraan stierf het beklagenswaardige slachtoffer tenslotte en wat was medisch gesproken de uiteindelijke doodsoorzaak?

Dat is met zeer grote zekerheid te reconstrueren. De wonden in polsen en voeten waren niet levensgevaarlijk, evenmin als het geringe bloedverlies.

Neen, de dood trad in door een heel ander mechanisme. Als men iemand aan de polsen ophangt, zakt het lichaam door de zwaartekracht naar beneden. Hierdoor komt er een grote spanning te staan op de spieren van de armen, de schouders en de borst. De ribben worden naar boven getrokken en op die wijze komt de borstkas in maximale inademingstand te staan.

Het is dan erg moeilijk om uit te ademen en de veroordeelde begint het na ± 10 minuten zeer benauwd te krijgen.

Hij is dan enigszins te vergelijken met een longpatiënt die een ernstige astma aanval heeft.

De zwaarbelaste arm-, schouder- en borstspieren geraken in een uiterst pijnlijke, kramptoestand. De spierstofwisseling wordt verhoogd, terwijl er door een belemmerde bloedcirculatie onvoldoende zuurstof voor beschikbaar is.

Het resultaat is onder meer de productie van grote hoeveelheden melkzuur, waardoor er tenslotte in het gehele lichaam een verzuringproces optreedt, dat in de medische wereld bekend staat als een "metabole acidose" (een door de stofwisseling veroorzaakte verzuring).

Deze toestand is niet onbekend bij sportlieden die zichzelf tot totale uitputting hebben overbelast en die kramp krijgen.

De situatie wordt verergerd doordat de veroordeelde niet goed kan uitademen en daardoor het door zijn lichaam geproduceerde koolzuurgas niet volledig meer kwijt kan. De hierdoor ontstane zgn. "respiratoire acidose" (verzuring door onvoldoende ventilatie) versterkt de eerder genoemde metabole acidose. Het slachtoffer begint extreem te transpireren, waardoor letterlijk het doodszweet met stromen langs zijn lichaam loopt.

De lippen worden vaalblauw, terwijl langzaam maar zeker alle spieren, ook die van de romp en benen in een continue helse kramp geraken. Tenslotte sterft het slachtoffer aan verstikking. Dit kan reeds binnen het half uur geschieden.

De Duitsers pasten deze dodelijke marteling onder meer in het concentratie-kamp te Dachau toe.

DE DOODSSTRIJD

Evenwel was zulk een betrekkelijke snelle dood niet de bedoeling van de Romeinen. Daarom werden ook de voeten vastgespijkerd. De veroordeelde kon dan de dreigende verstikking tijdelijk onderbreken of uitstellen door zich op de voetspijker af te zetten, de benen te strekken, het lichaam omhoog te drukken en zodoende de arm- en borstspieren wat te ontlasten.

Dan kon hij weer korte tijd redelijk goed ademen. De verzuring van het lichaam werd minder en de vale gelaatskleur verdween. Doch het staan met het volle lichaamsgewicht op een vierkante spijker die dwars tussen de middenvoets-beenderen is geslagen, veroorzaakt een onhoudbare pijn.

De veroordeelde buigt dan weer spoedig de knieën en zakt naar beneden, totdat hij weer aan de spijkers in de polsen hangt.

De zenuw in de pols, de nervus medianus, wordt weer over de spijker gespannen, de vlamme pijn jaagt door de beide armen terwijl de verstikking en de krampen weer beginnen.

Zo rekt de gekruisigde het armzalige leven. Steeds weer zal hij zich daarna gedwongen door de pijn laten zakken. Op en neer. Tien maal, honderd maal, totdat uitputting hem dat verder onmogelijk maakt en hij aan verstikking sterft.

VERLENGING VAN DE MARTELING

De marteling kon verlengd worden door touwen in plaats van spijkers te gebruiken. Touwen doen nl. niet zo'n pijn als spijkers. Ook kon men aan de stipes, de verticale paal dus, een soort uitsteeksel bevestigen, juist tussen de benen van de veroordeelde. Hier kon hij een beetje op zitten en zo zijn voeten en armen een weinig ontlasten. Zulk een zitje heette een "sedile".

De Romeinen, ordelijk als ze waren, hadden voor alles een naam. Met zulk een sedile of sedulum kon de marteling wel twee of drie dagen duren. Meestal werd geen sedile gebruikt, ook al omdat de veroordeelde bewaakt werd door soldaten die het vermoedelijk niet prettig vonden, zo lang op wacht te moeten staan.

VERKORTING VAN HET LIJDEN

Omgekeerd kon de dood ook versneld worden door het de veroordeelde onmogelijk maken zijn lichaam op te drukken en de armen te ontlasten. Dit deed men door beide onderbenen even onder de knie met een ijzeren staaf te verbrijzelen.

Ook dit instrument had een naam: "crurifragium", letterlijk de benenbreker.

Meestal stierf het slachtoffer dan binnen een kwartier.

Alle klassieke schrijvers, zoals Cicero en Seneca waren het er over eens dat kruisiging de meest gruwelijke vorm van terechtstelling was.

----- ... -----

Wat een onrecht, wat een ombuiging van het recht. Dit is satan in eigen persoon. Want satan dacht dat Hij hiermee God Almachtig in de tang had. Wat denkt satan toch klein van God, terwijl hij als geen ander weet wie God is.

Als ik de Bijbelgedeelten uit Jes. 14:12-15 en Ez. 28:14-17 op satan zou betrekken (zoals wij Christenen dat geleerd hebben!), dan lees ik dat hij de gevallen morgenster wordt genoemd. En ik weet dat dit vele Christenen tegen de borst zal stuiten, maar als ik lees dat Jezus Christus de morgenster wordt genoemd, kan ik niet anders dan concluderen dat satans positie zeer hoog was in de hemel.

📖 Jes. 14:12-15 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!*

📖 Ez. 28: 14-17 *U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.*

Maar er zijn ook geleerden die zeggen dat ik bovenstaande Bijbelverzen helemaal niet op satan kan betrekken omdat het in die gedeelten gewoon gaat over de koningen van Babel en Tyrus.

Er wordt in die gedeelten gesproken over een mens en satan is een geest. Daarbij wordt aangevoerd dat God Almachtig satan al als verwoester heeft geschapen om te verwoesten (Jes. 54:16). Hij was dus niet eerst een 'goede' engel met een hoge functie

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Maar welke visie ik ook deel; beide visies eindigen bij hetzelfde. Satan is de verwoester en heeft maar één doel. En dat is de vernietiging van alles wat God Almachtig gemaakt heeft.

Maar Jezus Christus heeft satan overwonnen. In plaats dat Jezus Christus voor hem knielde (zie de verleidingen in de woestijn), moest hij voor Jezus Christus knielen, en in Hem zijn meerdere erkennen. Om die reden is de woede van satan net zo blind als de woede van de religieuze leiders die Jezus Christus onschuldig veroordeelde.

Die woede van satan richt zich tegen alles en iedereen die voor God Almachtig is, in de hoop God daarmee te treffen. Daarom vond satan het prachtig dat hij het volk zover had gekregen dat zij Jezus Christus ---- God in de Mens Jezus Christus ---- zouden doden, want dat zou de weg vrij maken voor hem.

Maar; en ook dat had satan kunnen weten, God Almachtig is een Levendmakende God. God is scheppende God (dat in tegenstelling tot satan die deze macht niet heeft).

Waar satan geen seconde bij had stil gestaan was dat God Almachtig Jezus Christus kon laten opstaan uit de dood, het ultieme bewijs dat Jezus Christus God Zelf was. Zegt Jezus Christus ook niet in Joh. 10:17-18 dat Hij in staat is om Zijn leven neer te leggen en om Zijn leven weer op te nemen ?

Satan dacht God Almachtig te hebben met het doden van Jezus Christus.

God Almachtig heeft echter met de dood en de opstanding van Jezus Christus een weg vrij gemaakt voor **alle** mensen die de wet van God hadden overtreden in welke vorm dan ook (en dat was iedereen die ooit geleefd heeft en die op dit moment leeft en die nog geboren zou worden).

Want Jezus Christus is gedood naar de wet van God Almachtig omdat God Zelf **in** Jezus Christus de overtredingen van de mens op de wet van God op Zich genomen had.

Eigenlijk had de mens voor eeuwig moeten sterven, want het was de mens die de wet overtreden had. Jezus Christus had tot in eeuwigheid moeten leven want als Enige had Hij de wet van God op geen enkel punt overtreden.

Aan het kruis van Golgotha is de grote omwisseling geweest. Jezus Christus, de onschuldige is gestorven omdat Hij als onschuldige betaald heeft voor de schuldige mens, die nu onschuldig is. Tenminste voor die mensen die geloven dat het bovenstaande waar is en zo gebeurd is. Voor hen is de grote belofte (I Joh. 2:25), nl. het eeuwige leven waarover ik hiervoor schreef dat in nog grotere omvang en gelukzaligheid en heerlijkheid zal zijn dan het beschreven paradijs uit Genesis 1 en 2.

----- ... -----

Wat hier beschreven wordt is verschrikkelijk.

Maar laat ik vooruit kijken met **welk doel** het allemaal is gebeurd.

Ik en al die andere mensen die dit Evangelie van Jezus Christus kunnen en willen aannemen, die Jezus Christus als hun Redder en Heiland willen aannemen; zij plukken de heerlijke vruchten van dit verschrikkelijke onrecht dat heeft plaatsgevonden.

Dat was en is Gods bedoeling, om jou en mij te redden van de eeuwige dood.

Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het op-nieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven

Hoofdstuk 8.21

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Jezus bespot en weggeleid

(Mattheüs 27:27-32, Markus 15:16-21,
Lukas 23:26-32, Johannes 19:1-15)

In mijn herinnering was het zo dat het Romeinse leger altijd uitblonk in orde en regels, in ieder geval tijdens de oorlogen die zij voerden. We kennen allemaal de plaatjes wel van de opstelling van het Romeinse leger in cohorten met de schilden boven hun hoofden en noem maar op.

Maar binnen de muren van de kazerne (of in dit geval van het gerechtsgebouw) golden die orderegels schijnbaar niet meer en gedroegen de soldaten zich meer als hun leiders die zich vaak samen met politici overgaven in orgies en wilde feesten.

Paulus schrijft hier ook over in de brief aan de Romeinen hoofdstuk 1.

----- ... -----

Jezus Christus was nog steeds op de plek waar Hij met Pontius Pilatus had gestaan. Pontius Pilatus (de stadhouder die door keizer Tiberias over het gewest Judea was aangesteld) had onder druk van de religieuze leiders Jezus Christus veroordeeld tot de dood door kruisiging.

Maar nu werd Jezus Christus overgegeven in de handen van de soldaten die met de uitvoering belast waren. En niemand durfde ook maar iets te zeggen over die veroordeling, over het enorme onrecht, over de enorme ombuiging van het recht om Jezus Christus in een showproces te veroordelen.

Niemand van de Joden, maar ook niemand van de Romeinse soldaten. Allemaal volgden ze blindelings de bevelen op van de leiding, hetzij de geestelijke leiders, hetzij de bestuurlijke leiders. Ook dit blindelings opvolgen van orders kennen we uit de recente geschiedenis.

Jezus Christus werd door de voltallige legerafdeling meegenomen het gerechtsgebouw in.

Hoe groot die legerafdeling was weet ik niet. De strongs zegt bij het woord legerafdeling dat dit het Griekse woord 'speiran' is en dat kan betekenen dat deze legerafdeling een militair cohort kan zijn, of een tiende deel van een legioen, dat is ongeveer zeshonderd man, maar dat het ook een manipel geweest kan zijn (een dertigste deel van een legioen).

In ieder geval mag ik aannemen dat het een behoorlijke hoeveel soldaten is geweest die hier om Jezus Christus heen stonden, waarbij nog wel opgemerkt dient te worden dat wat de soldaten gingen doen, niet in opdracht van Pontius Pilatus was. Zij deden dit op eigen initiatief waarschijnlijk ook om hun verachting te laten zien voor het Joodse volk.

De soldaten ontkleden Jezus Christus. Dit was een bekend verschijnsel bij de kruisiging. De gekruisigden werden altijd naakt opgehangen. Maar ze doen Jezus Christus een scharlakenrode mantel om. En dan kan de marteling beginnen. Die scharlakenlaken rode mantel was waarschijnlijk een soldatenmantel.

Naast dat Jezus Christus al volledig ten onrechte tot de dood door kruisiging is veroordeeld, vinden de Romeinse soldaten het ook nog nodig om Hem te martelen, te bespotten, te bespuwen.

Het geselen waar Matt. 27:26 over spreekt, is niet zomaar met een zweep op iemands rug slaan, dit was een zweep van touw met stukjes glas erin en had ten doel om de hele rug open te slaan, zodat het één bloederige massa was.

Maar ook dat is nog niet genoegd. Ze vlechten ook nog een kroon van takken met dorens waarvan de naalden 5 cm. lang waren en zetten dit niet gewoon op het hoofd van Jezus Christus, ze drukken deze dorens met kracht in Zijn hoofdhuid. Daarnaast slaan ze Hem, bespuwen Hem, trekken Zijn baard uit en noem maar op!

----- ... -----

Ik hoef de martelingen niet tot in detail te vertellen. Ik verwijs naar wat Jesaja hierover zegt in Jes. 50:6 en Jes. 53.

De Romeinse soldaten hebben van Jezus Christus Iemand gemaakt die **geen aanzien** waard meer was. Zelf zeg ik vaak dat ze Hem zó verschrikkelijk mishandeld hebben, dat je aan Hem niet meer kon zien of Hij een man of een vrouw was.

☞ Matt. 27:26 Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij Jezus gezeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.

☞ Jes. 50:6 Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan en die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.

En Pilatus?

Hij die aan Jezus Christus vroeg: wat is waarheid? Terwijl dé Waarheid voor hem stond. Want Jezus Christus is dé weg, dé waarheid en hét leven (Joh. 14:6).

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

Pilatus die uiteindelijk alles zoekt om Jezus Christus los te kunnen laten omdat hij steeds banger begint te worden voor Hem. Stel nu toch eens dat er iets van waar zou zijn in de woorden van Jezus Christus dat Hij werkelijk Gods Zoon was?

Uit het gesprekje tussen Pilatus en Jezus Christus uit Joh. 19:9-12 maak ik op dat ook Pilatus wel wat te doen had met godenverering. En dat was natuurlijk ook heel belangrijk binnen het Romeinse Rijk.

Maar stel nu toch eens dat Pilatus werkelijk voor een god of een halfgod zou staan?

En als Jezus Christus dan ook nog antwoordt met de woorden: *'u zou geen enkele macht hebben als het u niet van boven was gegeven; daarom heeft hij die Mij aan u heeft overgeleverd een grotere zonde begaan dan u'*, wordt Pilatus banger en banger.

Ik ben ervan overtuigd dat als het hierbij gebleven was, dat Pilatus uiteindelijk Jezus Christus losgelaten zou hebben.

Maar wat doen de Joden?

Zij die de Romeinse overheersingen haatten tot in het diepst van hun genen?

Zij eren de keizer hier en geven aan dat zij helemaal geen koning hebben omdat de keizer van Rome ook **hun** keizer is. Dus naast dat de Joodse leiders schijnheilig zijn, groot onrecht toelaten, verraden zij hier ook nog hun eigen volk en land door willens en wetens de keizer als hun koning te aanvaarden.

Dat wordt allemaal teveel voor Pilatus. Ik bedoel zolang zijn functioneren als stadhouder niet in een slecht daglicht gesteld wordt, wil hij wel orde en recht handhaven. Maar nu zijn functie in het geding komt doordat de Joden de keizer van Rome erbij halen, kan hij niet langer standhouden en valt om. En hij gaat mee in het onrecht, tegen alle wetten van Rome in.

Maar zijn positie als stadhouder en de gunsten en verworvenheden die daarbij horen, mogen niet in gevaar komen. En daarmee was hij dus eigenlijk precies hetzelfde als de religieuze leiders en de oudsten van het volk Israël.

Jezus Christus was zó mishandeld dat Hij niet meer in staat was om de dwarsbalk van het kruis te dragen.

Het is absoluut niet zo dat Jezus Christus het hele kruis gedragen zou hebben, want dit zou een honderd tot honderdvijftig kilo zwaar geweest zijn, waardoor zelfs een gezonde jongeman dit nog niet had kunnen dragen. (zie het artikel van prof. B. Smalhout hiervoor)

In die tijd was het gebruikelijk dat de verticale balk, de paal, permanent op de plaats stond waar gekruisigd werd.

De gekruisigde moest dan alleen de dwarsbalk op zijn schouders dragen, die vaak kapotgeslagen was door de geseligen.

Overigens is dit ook weer symboliek ten top. Want de dwarsbalk van het kruis symboliseert de relatie van mens tot mens. En het was juist deze relatie die het Hem zo zwaar maakte!

Jezus Christus kon de dwarsbalk niet meer dragen. Door alle vernederingen, door alle martelingen was Hij lichamelijk al zo uitgeput en kapot, dat zelfs de Romeinen inzagen dat dit niet meer kon.

Daarom werd er een man uit het publiek gehaald --- Simon van Cyrene --- en Hij moest het kruis dragen.

Wikipedia zegt over deze Simon van Cyrene het volgende :

Simon van Cyrene wordt in drie van de vier Bijbelse evangeliën genoemd als de man die op een gedeelte van de kruisweg het kruis van Jezus droeg. De evangelist Markus weet het meeste over hem te vertellen: Ze dwongen een voorbijganger die net de stad binnenkwam, Simon van Cyrene, de vader van Alexander en Rufus, om het kruis te dragen. (Markus 15:21, uit de Nieuwe Bijbelvertaling)

Simon van Cyrene was vermoedelijk een Jood uit de diaspora (verstrooiing). Hij kwam uit Cyrene, een Romeinse kolonie in Noord-Afrika, waar een joodse gemeenschap was. Zijn naam verwijst naar zijn joodse afkomst. De evangelist Markus is de enige die zijn zonen Alexander en Rufus noemt. Misschien dat deze Rufus dezelfde is als de Rufus die Paulus noemt in zijn brief aan de Romeinen (Romeinen 16:13). In ieder geval zullen Rufus en Alexander bekenden zijn geweest voor de gemeente waar Markus voor schreef, waarschijnlijk zijn zij tot het Christendom bekeerd.

Er zijn enkele buiten-Bijbelse bronnen die vermelden dat Simon van Cyrene niet alleen het kruis droeg voor Jezus, maar ook in zijn plaats is gekruisigd. De gnosticus Basilides vermeldt dit; in kringen van Manicheeërs, maar ook in sommige islamitische kringen komt dit gedachtegoed voor.

Onderweg naar de plaats van kruisiging (de Schedelplaats) draait Jezus Christus Zich nog een keer om en ziet de mensen die Hem volgden, waaronder vele vrouwen die zich op de borst sloegen en Hem beklagden.

Jezus Christus zegt dan : *'Dochters van Jeruzalem, huil niet over Mij, maar huil over uzelf en over uw kinderen. Want zie er komen dagen waarin men zal zeggen: Zalig zijn de onvruchtbaren en de schoten die niet gebaard hebben, en de borsten die niet gezoogd hebben. Dan zullen zij beginnen te zeggen tegen de bergen: Val op ons, en tegen de heuvels: bedek ons. Want als zij dat doen met het groene hout, wat zal er dan gebeuren met het dorre hout?'*

De boodschap van Jezus Christus is vandaag de dag niet anders.

Als Jezus Christus vandaag de dag op aarde zou rondwandelen, zouden Zijn woorden exact hetzelfde zijn.

De mens denkt dat hij God Almachtig is en dat hij alles onder controle heeft. Wat een misvatting en wat een misleiding door satan. Maar niets ongewoons, want zo werkt satan nu eenmaal.

Ik kan het geloven of niet; eens zal de dag daar zijn dat alles geopenbaard zal worden. En tegen de mensen die Jezus Christus afwijzen, die zich afkeren van God Almachtig zeg ik nu en dan: *'huil niet om Jezus Christus, maar huil om jezelf, voor je kinderen en kleinkinderen'*.

Hoofdstuk 8.22

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Golgotha

Geen been gebroken

(Mattheüs 27:33-56, Markus 15:22-41, Lukas 23:33-48,
Johannes 19:17-30, Johannes 19:31-37)

Jezus Christus wordt naar Golgotha gebracht. Schedelplaats is een andere naam daarvoor, of schedel. Het geeft wel weer, dat het een lugubere plaats was. Deze plaats was buiten de stad, dus buiten Jeruzalem (Num. 15:35, Lev. 16:27, Joh. 19:20, Hebr. 13:12).

Wikipedia zegt over Golgotha het volgende :

Golgotha komt alleen voor in de Bijbel, in het Nieuwe Testament, maar wordt daar als bekend verondersteld.

Het was een locatie buiten, maar dicht bij de stad Jeruzalem. Dit komt overeen met het gegeven dat Joden wegens de onreinheid van lijken geen executies binnen de muren van Jeruzalem mochten uitvoeren.

Een andere aanwijzing voor de locatie is dat er volgens Johannes 19:41 een tuin of olijfgaard met een graf in de buurt was. Hieruit valt af te leiden dat de schrijver Golgotha aan de noordzijde van de stad lokaliseerde, omdat alleen daar het terrein hiervoor ruimte bood.

Deze aanwijzingen passen goed bij de plaats die in de tijd van Constantijn de Grote werd opgegraven en waar later de Kerk van het Heilige Graf overheen werd gebouwd, een vooral door Orthodoxe en rooms-katholieke gelovigen bezocht heiligdom.

Onder de huidige Grafkerk bevinden zich de resten van de basiliek die in 326 na Christus door bisschop Macarius werd gebouwd. Binnenin bevindt zich een 4,80 meter hoge rotsheuvel.

Ten tijde van de Romeinse keizer Hadrianus (136 na Christus) is dit gebied opgehoogd en sterk gewijzigd. De genoemde rotsheuvel maakt deel uit van een in de tijd van Jezus verlaten steengroeve, die wellicht in gebruik was als executieplaats. Dat men ging graven tijdens Constantijns bewind zou erop kunnen duiden dat men andere aanwijzingen had, zoals mondelinge overleveringen, die later verloren zijn gegaan.

Num. 15:35 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Die man moet zeker gedood worden. Heel de gemeenschap moet hem met stenen stenigen buiten het kamp.

Lev. 16:27 De jonge stier voor het zondoffer en de bok voor het zondoffer, waarvan het bloed in het heiligdom is binnengebracht om verzoening te doen, moet men tot buiten het kamp brengen. Hun huiden, hun vlees en hun mest moeten zij met vuur verbranden

Joh. 19:20 Dit opschrift dan lazen velen van de Joden, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd, was dicht bij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks en in het Latijn.

Hebr. 13:12 Daarom heeft ook Jezus, om door Zijn eigen bloed het volk te heiligen, buiten de poort geleden.

In de tijd van Jezus lag de plaats van de Heilig Grafkerk waarschijnlijk aan de noordwestelijke kant buiten de muren van Jeruzalem, dichtbij een uitvalsweg uit de stad. De combinatie van archeologische en literaire gegevens maakt de hypothese dat Golgotha op of in de buurt van de plaats van de huidige Heilig Grafkerk lag, de meest waarschijnlijke optie.

Een alternatieve these identificeert Golgotha met een rotsheuvel bij de zogeheten Graftuin. Deze ligt ten noorden van de zogenaamde Turkse stadsmuur, vlak bij de Damascuspoort. In de negentiende eeuw werd hier een graf ontdekt. Het is vooral voor protestantse en evangelische gelovigen een populaire bedevaartplaats. Hierbij speelde ook de uitsluiting van protestanten uit de Heilig Grafkerk een rol.

Een andere naam voor Golgota is 'Calvarië' of 'Calvarieberg', die is afgeleid van Calvaria, de Latijnse naam voor Golgota.

Een calvarie is een opstelling van beelden die vaak op een katholieke begraafplaats voorkomt. Ze bestaat uit een al dan niet overdekte verhoging waarop een beeld of beeldengroep is geplaatst die de kruisiging voorstelt. Soms worden er verschillende episodes van de kruisiging van Jezus weer gegeven. Ook een schildering van de kruisiging wordt wel een 'calvarie' genoemd.

----- ... -----

Jezus Christus was uitgeput door alle martelingen. Maar ondanks dat, weigerde Hij om te drinken.

Dat kan ik mij ook wel voorstellen want een combinatie van zure wijn met gal lijkt mij nu niet het lekkerste drankje. Overigens kan de betekenis van het woordje 'gal' ook vergif betekenen, of een verdovend middel, en dat Jezus Christus daarom weigerde te drinken. Hij wilde niet verdoofd worden, maar bij vol bewustzijn zijn.

Hoe de kruisiging verder in zijn werk ging laat ik aan de verbeelding over, en gelukkig gaan de schrijvers van de Evangeliën hier ook niet verder op in.

Ik heb op blz. 616 het artikel weergegeven zoals Prof. Dr. B. Smalhout dit heeft geschreven en gepubliceerd in de Telegraaf in 1985. Hij was een beroemd anesthesioloog, en heeft de kruisiging in dat bewuste artikel gereconstrueerd, maar gaat ook uitgebreid in wat de kruisiging betekende voor het lichaam en waar men over het algemeen aan overleed.

----- ... -----

De Evangelieschrijvers noemen alleen die feiten die ook in het O.T. al staan beschreven dat dit gebeuren zou. Dit om aan te geven dat Jezus Christus echt dé Messias was die in het O.T. wordt beschreven.

Feiten als dat Jezus Christus onder de overtredders werd gerekend (Jes. 53:12), duidend op de twee struikrovers of roofmoordenaars die op dezelfde tijd werden gekruisigd, of de kleding die van Jezus Christus was en waar de soldaten om dubbelden wie het krijgen zou (ps. 22:19).

-----...-----

Mattheüs schrijft dat Jezus Christus ongeveer op het negende uur die laatste woorden 'Eli, Eli, lama sabachtani' uitsprak (Matt. 27:46) en dat er een duisternis was van het zesde uur tot het negende uur. (Matt. 27:45). Volgens Markus werd Jezus Christus op het derde uur gekruisigd werd. (Mark. 15:25) Dat betekent dus dat de lichamelijke doodstrijd van Jezus Christus zes uur geduurd heeft.

Jezus Christus hangt aan het kruis, en satan danst van vreugde. Hij denkt dat hij het voor elkaar heeft, dat hij God Almachtig verslagen heeft. Want satan wist als geen ander dat God Zelf in Jezus Christus Mens is geworden. Maar waar satan geen rekening mee hield was dat God het leven kan geven en het leven kan nemen, dat Hij het leven kan neerleggen en het weer kan opnemen. (Joh. 10:17-18).

Vergeet niet dat het aardse lichaam maar een tent is die we allemaal een keer moeten uittrekken. (II Kor. 5:1) Het is onze geest die leeft en die geest kan ik niet doden. Het lichaam kan ik verminken, martelen en kapotslaan. Mijn geest heeft hier niets mee te maken.

Maar satan had die wetenschap niet. Satan dacht dat hij God Almachtig verslagen had; maar het tegendeel was waar.

Dat Pilatus een bordje boven het hoofd van Jezus Christus hing waarop stond dat Hij de Koning van de Joden was, kon op dat moment niet waar genoeg wezen. Want Jezus Christus **IS** de Koning der Koningen, de Heer der Heerscharen. Hij is niet alleen de Koning der Joden, maar Hij is de Koning van alle koningen.

-----...-----

Ps. 22:19 Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.

Jes. 53:12 Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtredders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtredders gebeden heeft.

Matt. 27:46 Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?

Matt. 27:45 En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe

Mark. 15:25 En het was het derde uur en zij kruisigden Hem.

Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te ne-men. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het op-nieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Lukas beschrijft nog een korte woordenwisseling die plaatsvond tussen de twee moordenaars die met Jezus Christus werden gekruisigd. De ene moordenaar beschimpde Jezus Christus ook nog, waarna de andere tegen hem zegt: *'Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat. En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan'*, waarna Jezus Christus hem toezegt dat ook hij straks in Zijn Koninkrijk zal zijn.

Wat een troost, wat een bemoediging voor al diegenen die op hun sterfbed Jezus Christus nog hebben aangenomen. Ja, vaak is het sterfbed de plaats waar men het leven dat men geleid heeft overziet. Het sterfbed is vaak de plaats waar de vele misstappen en zonden als een film voorbijgaan.

Gelukkig is die mens die dan nog de gelegenheid heeft om zijn zonden te belijden tegenover God Almachtig, en om Jezus Christus aan te nemen. Gelukkig is die mens die dan nog de gelegenheid heeft om zaken uit te praten met God, met zijn echtgenoot, kinderen, kleinkinderen en noem maar op.

En de inwoners van het Koninkrijk der hemelen zullen blij zijn met elke ziel die binnenkomt.

Natuurlijk is het fantastisch als ik mijn hele leven de Heer gediend heb en ik zal daar ook naar beloond worden. Maar Jezus Christus zegt Zelf in Matt. 19:30 dat vele laatsten de eersten zullen zijn. En neem van mij aan dat de blijdschap niet minder zal zijn voor die ziel die vlak voor zijn laatste ademtocht Jezus Christus aanneemt als Herder en Heiland.

 Matt. 19:30 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

----- ... -----

Satan had de religieuze leiders, de schriftgeleerden, de oudsten van het volk en het volk zo opgehitst dat elke vorm van redelijkheid en menselijkheid weg was.

In de reactie van de mensen, de marteling van de Romeinse soldaten, zie ik satan in hoogsteigen persoon. Dit is wat satan wil, het doden van mensen op de meest verschrikkelijke, de meest pijnlijke en de meest langzame manier.

Satan heeft de omstanders als het ware betoverd en zij gaan daar volledig in op. Het bespotten houdt niet op.

Waar zijn al die mensen gebleven die Jezus Christus genezen heeft? Waar zijn al die mensen die Hij bevrijdt heeft? Zouden die hier ook onder de menigte hebben gestaan? Zouden die ook meegedaan hebben met de bespottingen, de martelingen en noem maar op?

Ik heb al eerder mijn verbazing uitgesproken hoe mensen in een menigte opgehitst kunnen worden. Tegelijk besef ik mij steeds weer de woorden van Paulus in Ef. 6 die zegt dat het hier niet om de mensen gaat, maar om de machten die **door** deze mensen heen werken. En ja; daar moet ik zelf wel toestemming voor geven, het is mijn keuze of ik hierin meegaa of niet.

Al hoewel Jezus Christus aan alle kanten bewezen heeft dat Hij van Goddelijke komaf was, wordt Hij daar juist het meest op aangevallen. Zoals de religieuze leiders Hem al blinddoekten in het Sanhedrin, Hem in Zijn gezicht sloegen om dan spottend te vragen wie Hem geslagen had; in dezelfde trant gingen de bespottingen hier ook door.

Overigens is het maar de vraag of Jezus Christus dit allemaal bewust heeft meegekregen, want als ik de lijdensweg goed lees, dan was Hij meer bewusteloos dan bij kennis. Alleen vlak voordat Hij sterft veert Jezus Christus op en roept met luide stem: *'Eli, Eli, lama Sabachtani'* hetgeen betekent: *'Mijn God, Mijn God waarom heeft u Mij verlaten?'*

Ik lees in deze wanhoopskreet van Jezus Christus hetzelfde als die voor mij pijnlijke woorden, wanneer Jezus Christus in de hof van Gethsémané uitroept: *'Mijn Vader, wanneer mogelijk laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan'*.

Toen zag Jezus Christus al wat het gevolg zou zijn van het feit dat Hij de drinkbeker met mijn had leeggedronken. God Almachtig **kan** niet vereenzelvigd worden met de kleinste vorm van zonde. Het stelen van een pepermuntje is zonde, het de hersens inslaan van mijn buurman is ook zonde. En op zonde staat maar één straf: de dood.

Omdat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha hing als Zondaar (**ik** had daar moeten hangen, omdat **ik** de wet overtreden had, niet Jezus Christus), kon Hij niet meer bij God Almachtig zijn.

Hij roept in wanhoop uit waarom God Almachtig Hem verlaten heeft.

Het moest zo zijn om duidelijk te maken welk effect de zonde heeft. Scheiding van God Almachtig. Want de zonde maakt een onoverkomelijke kloof tussen de mens en God. Dat is ook al gebeurd door de zondeval van de eerste mens!

-----...-----

Jezus Christus riep nogmaals. Met alle kracht die Hij nog in Zijn longen had, en gaf toen de Geest. De Mens Jezus Christus was dood.

De religieuze leiders konden tevreden zijn, de schriftgeleerden en de oudsten van het volk konden tevreden zijn.

Tevreden zijn?

- Zij hadden met hun daad de deuren naar het rijk der duisternis wagenwijd opengezet;
- Zij hadden met hun daad satan aanbeden en hem als god erkend;
- Zij hadden de God van hemel en aarde, de Almachtige afgewezen en aan de kant gezet; en dat zouden ze weten ook;
- Ze hadden zelfs het bloed van Jezus Christus neer laten komen op henzelf en op hun nageslacht. Wat dat betekent heb ik hiervoor al beschreven bij het Bijbelgedeelte '*voor Pilatus*'

----- ... -----

Mattheüs zegt dat er een grote duisternis over Jeruzalem kwam vanaf het zesde uur. Met het zesde uur bedoelden de Israëlieten het zesde uur na de zonsopgang.

Dat betekent wel dat het zesde uur in de zomer op een ander tijdstip was dan in de winter. Maar in het geval van de kruisiging van Jezus Christus wordt met het zesde uur bedoeld rond het middaguur. Zes uur na zons-opkomst. En die duisternis duurde drie uur.

Opmerkelijk!

Stel dat ik met honderden mensen op een plein naar iets sta te kijken, dat het dan duister wordt. Zouden die mensen dan niet verbaasd staan en allemaal naar de zon kijken?

Een '*normale*' zonsverduistering kon het niet zijn, want die duurt geen drie uur;

Wat was dit? En hoe reageerden die mensen? Zou er niet een enorme stilte zijn gevallen?

Het staat er zo gemakkelijk dat er een duisternis kwam over Jeruzalem van het zesde tot het negende uur. Ik denk dat het wel wat meer impact heeft gehad en ik denk dat het ook wel wat paniek heeft veroorzaakt.

Op het moment dat Jezus Christus stierf werd het duister; letterlijk en figuurlijk.

Dat was niet het enige wat gebeurde.

Het voorhangsel (gordijn) in de tempel scheurde van boven naar beneden. Niet andersom, maar van boven af. Het voorhangsel dat het heilige scheidde van het heilige der heiligen.

De graven gingen open. Lichamen van heiligen stonden op. Heiligen zijn *'apart gezette'* mensen (letterlijke betekenis van het woordje *'heilig'*). Hier worden dus de mensen mee bedoeld die geloofden in Jezus Christus. Het moeten dus mensen zijn geweest die nog niet zo lang dood waren.

Uit I Kor. 15:6 weet ik dat er meer dan vijfhonderd graven zijn opengegaan en dat die opgestane mensen zichtbaar waren voor alle inwoners van Jeruzalem.

☞ I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen.

----- ... -----

Dan beschrijft Mattheüs dat de hoofdman die belast was met de kruisiging van Jezus Christus, samen met de soldaten die het hele proces bewaakten, de aardbeving zag. Aardbeving zien?

Een aardbeving zie je in eerste instantie niet, maar deze voel je. Maar de hoofdman en de soldaten zien de duisternis en op **dat** moment komt er ook een aardbeving; voor hen klopt het allemaal niet. En zij komen tot de schrikbarende conclusie dat de Man die zij aan het kruis genageld hebben inderdaad Gods Zoon was.

Zij erkennen hiermee niet dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was uit het O.T., maar zij willen hiermee meer zeggen dat Jezus Christus een goddelijk persoon was.

Als de hoofdman en de soldaten al lichtelijk in paniek raakten van wat zij hoorden, zagen en voelden, wat moeten de omstanders dan gevoeld hebben? En de religieuze leiders?

De Evangelien beschrijven dat onder die toeschouwers veel vrouwen waren. Vrouwen die waarschijnlijk vanaf het gerechtsgebouw, het preatorium al achter de stoet waren aangelopen. En daar waar Mattheüs over het algemeen weinig namen noemt, doen Markus, Lukas en Johannes dat hier wel.

☞ Joh. 19:25 En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder, de zuster van Zijn moeder, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena.

Onder de vrouwen waren Jezus Christus moeder en de zus van Zijn moeder (Joh. 19:25), Maria van Magdala, een vrouw die door Jezus Christus was bevrijd van zeven boze geesten (Luk. 8:2) en Maria, de moeder van Jakobus (de kleine vult Markus aan) en Joses. Waarschijnlijk was dit Maria van Klopas (Joh. 19:25).

☞ Luk. 8:2 en sommige vrouwen die van boze geesten en ziek-ten genezen wa-ren, namelijk Maria, die Magdalena genoemd werd, van wie zeven demonen uitgegaan waren,

Dan noemt Mattheüs hier nog een derde vrouw, namelijk de vrouw van Zebedeüs en de moeder van Johannes en Jakobus. Men gaat ervan uit dat deze vrouw de zus was van Jezus moeder Maria en waarschijnlijk Salome heette. (Mark. 15:40)

----- ... -----

 Mark. 15:40 En er waren daar ook vrouwen, die uit de verte toekeken; onder hen was ook Maria Magdalena, en Maria, de moeder van Jakobus de kleine en van Joses, en Salome

Jezus Christus sprak als laatste Zijn moeder Maria nog éénmaal aan met de woorden: *'Vrouw, Zie uw zoon'*.

En tegen Johannes zei hij: *'Zie, uw moeder'*.

Vanaf dat moment heeft Johannes Maria, de moeder van Jezus Christus, bij zich in huis genomen. En waarschijnlijk zal ze daar tot haar dood gebleven zijn.

Waar dan de broers en zussen van Jezus Christus waren wordt niet verteld. En waarom **zij** hun moeder Maria niet in huis nemen wordt ook niet verteld. Maar omdat de Bijbel wel vertelt dat de broers van Jezus Christus niet in Hem geloofden (Joh. 7:1-9 *'Het ongeloof van Jezus' broers'*) kan het zijn dat Maria (die Jezus Christus wel volgde) *'gebroken'* had met haar gezin. Of liever gezegd andersom. Dat haar kinderen met haar gebroken hadden omdat zij Jezus Christus wel volgde.

Hoe vaak zal Maria aan die woorden van Simeon en Anna gedacht hebben? Toen Jozef en Maria Jezus Christus in de tempel kwamen voorstellen? (Lukas 2:22-40 *'Simeon en Anna'*)

----- ... -----

Wat er gebeurt er met mij als mijn zoon tot de doodstraf wordt veroordeeld? (op totaal oneerlijke gronden). Wat gebeurt er als ik als ouder getuige ben van het doden van mijn zoon?

Ik moet er niet aan denken, maar ik weet zeker dat deze gebeurtenissen de meest zwarte bladzijden zijn geweest in het leven van Maria, Zijn moeder.

Dat het zwaard (Luk. 2:35) dat door haar ziel ging niet alleen haar ziel verwondde, maar haar hele wezen uiteengescheurd heeft. Wat een verdriet, wat een pijn.

----- ... -----

 Luk. 2:35 ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden.

Dan komt gelijk weer de religie om de hoek kijken. Want de lichamen van de veroordeelden mochten van de Joden niet aan het kruis blijven hangen tijdens de sabbat. En al helemaal niet tijdens de voorbereiding van het Pascha.

Daarom gingen de Joden naar Pilatus toe om te vragen of de benen gebroken mochten worden van diegenen die aan het kruis hingen.

Het effect van dat breken zou dan zijn dat zij zich niet meer konden oprichten (wat helse pijnen teweegbracht in de voeten omdat zij dan steunden op de spijkers door de voeten) wat verstikking tot gevolg had. Het breken van de benen was dus om de dood te versnellen, als ze überhaupt nog zouden leven.

Zelfs na het sterven van Jezus Christus kwamen profetieën uit die in het O.T. al aangekondigd worden. Dat **geen** van de botten van Jezus Christus gebroken zou worden (Ex. 12:46, Num. 9:12, Ps. 34:21) en dat zij Hem zullen zien Die doorstoken is (Zach. 12:10).

Conclusie: Al hoewel in dit Bijbelgedeelte uitgebreid stil wordt gestaan bij het lijden en sterven van Jezus Christus wil ik toch er op wijzen dat het **NIET** dit lijden en sterven was wat Jezus Christus zo dodelijk beangstigd had.

In het Bijbelgedeelte waarin Jezus Christus in de hof van Gethsémané was, werd al duidelijk dat dit wereldse lijden en sterven natuurlijk geen prettig vooruitzicht was, maar dat de diepe achtergrond was dat Jezus Christus dodelijk beangstigd was om als zonden-loze, zondaar te worden.

Wat zou het betekenen wanneer ik nog nooit iets verkeerd gedaan heb, beschuldigd wordt van allerlei dingen? Misschien kan ik daarmee een beetje vergelijken wat Jezus Christus gevoeld moet hebben.

Als ik van iets verschrikkelijks beschuldigd wordt, waarvan ikzelf weet dat ik er helemaal niets mee te maken heb, dan voel ik (bij benadering) ditzelfde wat Jezus Christus ook gevoeld moet hebben. Met dit verschil dat Jezus Christus Zich **vrijwillig** heeft aangeboden om de schuld van mij op zich te nemen, en dat Hij bereid was om zelfs de straf te betalen die op die verschrikkelijke beschuldigingen staat.

In dat kader moet ik dit verschrikkelijke hoofdstuk ook lezen.

Wanneer ik te lang stil sta bij de verschrikkingen van de kruisiging, word ik alleen maar misselijk. Maar het moet beschreven worden.

Ex. 12:46 In één huis moet het gegeten worden. U mag van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen, en u mag er geen been van breken.

Num. 9:12 Zij mogen er niets van over laten blijven tot de volgende morgen en mogen er geen been van breken; volgens alle verordeningen voor het Pascha moeten zij het houden.

Ps. 34:21 Hij bewaart al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken

Zach. 12:10 Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.

Maar neem van mij aan dat die uren in de hof van Gethsémané erger waren dan de bespottingen, het lijden en sterven van Jezus Christus.

Jezus Christus deed dit alles voor jou en voor mij.

Waarom?

Omdat God Almachtig jou en mij zo lief heeft dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft zal LEVEN en niet zal sterven. (Joh. 3:16)

📖 Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Hoofdstuk 8.23

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De begrafenis

(Mattheüs 27:57-61, Markus 15:42-47, Lukas 23:49-56)

Er was een duisternis over de hele aarde vanaf het middaguur tot een uur of drie, als Jezus Christus overlijdt. In het laatst van die duisternis komt er een aardbeving in Jeruzalem; gaan de graven open en vele gestorvenen staan op.

Zoals ik hiervoor al beschreef moet dat toch een paniek hebben opgeleverd.

Maar die paniek schijnt toch met een paar uur alweer voorbij te zijn, want Pontius Pilatus, de stadhouder, hoefde zich daar schijnbaar niet mee bezig te houden, want hij kon Jozef van Arimathea ontvangen.

Wikipedia zegt over deze Jozef:

Jozef van Arimathea is een persoon die voorkomt in de Bijbel. Hij was, volgens Lukas, een lid van het Sanhedrin, maar oneens met de veroordeling van Jezus. Mogelijk was hij zelfs een aanhanger van Jezus, en de eigenaar van de tuin waarin deze begraven werd. In die tuin lag namelijk een nieuw graf, waarin nog niemand was begraven.

Na Jezus' dood vroeg hij aan Pontius Pilatus om het lichaam in zijn (ongebruikt) graf te mogen begraven.

Hierom wordt Jozef vereerd door begrafenisondernemers, van wie hij de beschermheilige is. Hij was ook degene die Jezus van het kruis haalde en in een linnen doek wikkelde.

Sommige legendes beweren dat Jozef het bloed van Jezus opving in een beker, de Heilige Graal, en hiermee naar Glastonbury in Engeland reisde.

En op www.verbodengeschriften.nl/html/wasjosefvanarimatheaflaviusjosephus.html vond ik dit stukje interessant omdat hierin wordt aangegeven dat Jozef van Arimathea wel eens Josephus Flavius zou kunnen zijn. :

Wie was Jozef van Arimathea?

Hij woonde kennelijk in of bij Jeruzalem en 'van Arimathea' zou dus kunnen duiden op de plaats waar hij geboren is, zoals Jezus van Nazareth of Maria Magdalena.

Bij deze twee voorbeelden zagen we reeds dat de geografische namen niet gebruikt worden om een reële plaats van herkomst aan te duiden maar omdat ze de mogelijkheid bieden tot woordspeling of betekenis-associatie.

In het vervolg zullen we nog vele voorbeelden daarvan tegenkomen: Bethlechem, Bethsaïda, het meer van Gennesareth, Karioth, Bethanië. Waarom zou Arimathea ook niet gekozen zijn vanwege de mogelijkheid tot woordspeling?

In de lineaire geschiedschrijving komt het niet voor dat iemand genoemd wordt naar de plaats van geboorte; alleen bij joden die vanuit de diaspora in Palestina zijn, wordt het land van herkomst achter hun naam gezet, zoals bij Silas de Babyloniër of, in Mattheüs' of Markus' evangelie, Simon van Cyrene.

Een naamsaanduiding als Jozef van Arimathea, Jezus van Nazareth of Maria van Magdala komt in het hele oeuvre van Josephus niet voor.

De normale naamsaanduiding is de voornaam, gevolgd door 'zoon van' (bar) en de naam van de biologische vader: Simon bar Gamaliël, of Jozef bar Mathea, zoals Flavius Josephus oorspronkelijk heette.

Jozef van Arimathea zou een woordspeling kunnen zijn met Jozef bar Mathea.

We weten nu dat dergelijke woordspelingen meer voorkomen in de evangeliën. Maar bovendien hadden de evangelisten er alle reden toe, de ware identiteit van degene die Jezus van het kruis afhaalde en begroef te verbergen.

Waar de evangelisten waarschijnlijk niet op gerekend hebben is, dat Jozef bar Mathea, Flavius Josephus dus, een autobiografie zou gaan schrijven, waarin die schokkende gebeurtenis van de kruisafhaling en begrafenis vermeld zou staan.

Het verhaal van Jozef bar Mathea is te vinden in Vita 420-422 (uitgave Loeb)

Verder is het ook niet zo belangrijk, maar wel leuk om te weten.

----- ... -----

In ieder geval ging deze Jozef van Arimathea naar Pontius Pilatus toe om te vragen of Hij het lichaam van de gekruisigde Jezus Christus mocht hebben. En Pontius Pilatus gaf hiervoor toestemming.

Jozef van Arimathea was in ieder geval een bemiddeld man want hij bezat een eigen rots waarin hij een graf had uitgehouwen. Waarschijnlijk voor zichzelf en voor zijn gezinsleden wanneer die ooit zouden komen te overlijden.

Hij legde Jezus Christus in zijn nieuwe graf, nadat hij Hem waarschijnlijk eerst wat verzorgd had. Want er staat geschreven dat Jezus Christus in een zuiver fijn linnen gewaad gewikkeld werd.

Johannes schrijft als enige dat Nicodemus Jozef van Arimathea hielp en dat hij voor ongeveer honderd pond een mengsel van mirre en aloë meenam. Dit is dezelfde Nicodemus uit *'het gesprek met Nicodemus'*

Over dit gewaad is ook ontzettend veel gespeculeerd. Op christipedia.nl vond ik dit artikeltje over linnen:

Linnen (van het Latijnse linum = vlas) is 1. een garen vervaardigd uit bastvezels van de plantensoort vlas; 2. een uit linnen garens vervaardigde stof[3].

Wit fijn linnen was vroeger in grote achting. De behangsels van de tabernakel waren van witte linnen kleden. De Levietische priesters droegen witte linnen kleden. Fijn linnen werd vroeger ook gedragen door grote burgerlijke ambtenaren. Linnen als stof is een soort textiel vervaardigd uit vlas. Het natuurproduct voelt aangenaam zacht aan, is uitstekend te verven, gaat jaren mee en biedt veel gemak.

Linnen is fris, schoon en comfortabel. Het is zacht, maar tegelijk ook sterk en duurzaam. Hoe vaker men het gebruikt, hoe zachter en sterker het wordt. Linnen kan 20% van zijn gewicht aan vocht absorberen voordat het zelf vochtig aanvoelt. Daarbij geeft het ook het vocht gemakkelijk af aan de lucht, zodat het fris en droog blijft aanvoelen.

De eerste keer dat we het woord linnen in de Bijbel tegenkomen is in Genesis 41:42. Jozef krijgt de zegelring van Farao en wordt bekleed met linnen kleden. Het is hier het blinkend, rein, fijn linnen waarmee Jozef bekleed wordt als hij door Farao verhoogd wordt tot de machtigste man van Egypte. Jozef is een voorafbeelding van de Jezus Christus, die vanuit de vernedering door God verhoogd is (Hand. 2:33; Fil. 2:9).

De priesters in de tempel van het toekomstige vrederijk mogen geen wollen kleden dragen. Ze dragen alleen linnen kleden (Ezech. 44:17-18).

De behangsels van de voorhof van de tabernakel waren van 'getweernd fijn linnen' (Ex. 28:9). Het Hebreeuwse woord voor fijn linnen, schesch, betekent een zuivere soort van fijn linnen, en niet zijde, want in de dagen van Mozes kende men nog geen zijde. Het Griekse woord is bussos, in het Chaldeeus butz, in het Nederlands byssus. Dat fijne linnen was van een witte blinkende kleur, zodat alle priesters, die met dit linnen bekleed waren, geheel in het wit waren. Ook de hogepriester ging op Verzoendag in witte klederen van fijn linnen het Heilige der Heiligen binnen.

Overal waar de Schrift spreekt van fijn linnen zonder de kleur te noemen, moet men verstaan dat die wit geweest is. Getweernd, of getwijnd, linnen is linnen van meerdere inééngedraaide draden. Tweernen is meerdere draden stevig inééndraaien tot één draad.

De Herziene Statenvertaling vertaalt 'dubbeldraads fijn linnen'. Maimonides en andere Joodse leraars zeggen dat het linnen van zes draden betekent. Anderen denken dat het in Ex. 39:24, waar 'getweernd' alleen voorkomt, achtadrig linnen beduidt[2]. Een bijbelcommentaar omschrijft 'getweernd fijn linnen' als 'glinsterend linnen, vervaardigd uit samengedraaid byssusgaren'[4].

Van de Jezus Christus lezen we in Johannes 13:4 dat Hij zich omgordde met een linnen doek; en Zijn grafdoeken waren ook van linnen gemaakt.

De laatste keer dat we het in de Bijbel tegenkomen is het blinkend, rein, fijn linnen in de kleren van de heiligen in Openbaring 19:8.

Als lijkwade wordt het volgende gezegd :

De lijkwade van Turijn is een eeuwenoud tweedegraads relikwie binnen het Christendom. Het is een linnen kleed waarop vaag een beeld van een man te zien is met verwondingen aan de zichtbare hand, zoals ze zouden kunnen zijn ontstaan bij een kruisiging. Volgens sommige Christenen is de lijkwade het kleed waarin Jezus werd gewikkeld en begraven nadat hij aan het kruis gestorven was.

De Katholieke Kerk laat sinds de 14e eeuw de verering ervan toe als een kunstzinnige voorstelling van Jezus.

De meeste wetenschappers beschouwen de lijkwade als een knappe vervalsing uit de late middeleeuwen. Dit standpunt wordt onderbouwd met een koolstof 14-datering van het kleed tussen circa 1260 en 1390: een uitkomst die overeenkomt met de eerste aantoonbare schriftelijke vermelding ervan.

Andere wetenschappers en onderzoeken spreken dit tegen. Zij stellen dat kunstenaars uit de middeleeuwen niet konden beschikken over de kennis en technologie om een dergelijke vervalsing te maken.

Volgens sommige onderzoekers zijn bij de koolstof 14-datering vezels gedateerd die later aan de lijkwade zijn genaaid.

Nog in 2013 verscheen een publicatie waarin Italiaanse wetenschappers beweerden dat het originele deel van de Lijkwade van Turijn uit de periode tussen 280 voor Christus en 220 na Christus afkomstig is.

De lijkwade wordt momenteel bewaard in de Dom van Turijn (een kathedraal opgedragen aan Johannes de Doper) in Turijn.

Van 19 april tot 24 juni 2015 was de lijkwade daar te bezichtigen. De vorige keer dat dit gebeurde was van 10 april tot 23 mei 2010

----- ... -----

Jozef van Arimathea moet een aanhanger, een volgeling van Jezus Christus zijn geweest. Anders lijkt het mij niet dat hij zijn eigen graf weggeeft en een gewaad van zuiver fijn linnen koopt, want dat zal niet goedkoop geweest zijn.

Markus en Lukas schrijven nog over deze Jozef van Arimathea dat hij zelf ook het Koninkrijk der hemelen verwachtte (Mark. 15:43).

Hij legt de dode Jezus Christus in zijn graf, maar doet daar verder niet zo veel mee omdat het sabbat was. Want het was al avond geworden en volgens de sabbatsregels mocht er na zonsondergang geen werk meer verricht worden. Dus hij legt het lijk van Jezus Christus in de uitgehouwen rots en rolt er een grote steen voor.

Ik kan mij bijna niet voorstellen dat Jozef van Arimathea dat allemaal in zijn uppie gedaan heeft, want alleen al zo een steen voor de ingang rollen lijkt mij een enorm karwei.

Als ik de plaatjes wel eens zie waar die grafrots op staat afgebeeld, dan is die steen manshoog. Die krijg je die nooit van zijn leven alleen van zijn plaats. Misschien heeft hij wel de hulp gehad van de vrouwen die hier genoemd worden die tegenover het graf plaatsnemen, Maria Magdalena en de andere Maria.

Het staat allemaal niet beschreven. Mijn nieuwsgierigheid kan misschien wel geprikkeld worden, maar ik accepteer dat God Almachtig het niet belangrijk vond om hierover meer informatie te verstrekken. En ik wil God absoluut niet ter verantwoording roepen voor wat Hij gedaan heeft en heeft laten opschrijven en waarom.

Het gaat hier om Jezus Christus, en niet om mij. Het gaat er om dat Jezus Christus voor mijn en onze zonden gestorven is, dat Hij als Mens echt dood was en in een grafrots neergelegd is.

☞ Mark. 15:43 kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raads-heer, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte, en waagde het om bij Pilatus naar binnen te gaan en om het lichaam van Jezus te vragen

Hoofdstuk 8.24

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De wacht bij het graf

(Mattheüs 27:62-66)

Na de euforie die de religieuze leiders, schriftgeleerden en oudsten van het volk hadden, door Jezus Christus te laten kruisigen, en dat hun eigen status en geestelijke traditie in stand gehouden kon blijven, worden ze toch wat nerveus omdat zij zich ineens de woorden van Jezus Christus herinneren, dat Hij na drie dagen weer opgewekt zou worden.

Vreemd; zij geloofden toch helemaal niet dat Jezus Christus de aangekondigde Messias was?

Hoe of wie zou anders uit de dood kunnen opstaan dan God Almachtig *in* Jezus Christus alleen?

Dus gaan de religieuze leiders '*de dag na de voorbereiding*', naar Pontius Pilatus om te vragen of deze geen wacht bij het graf van Jezus Christus wil laten neerzetten, want het zou toch mogelijk kunnen zijn dat de discipelen van Jezus Christus s'-nachts zouden komen om het lijk te stelen.

Mijn gedachte is dan:

En waarom zouden de discipelen dan dat lijk willen stelen? Wat zouden ze daarmee willen doen dan? Zouden ze met het dode lichaam van Jezus Christus door de stad willen gaan rijden? Zouden ze Hem willen balsemen als de Egyptenaren en dan tentoon willen stellen?

Let wel:er golden strenge regels voor de Israëlieten hoe zij moesten omgaan met een lijk en dat de onreinheid op de loer lag wanneer zij een lijk zouden aanraken.

Dus ik geloof dat die reden een lik-me-vestje reden is.

De religieuze leiders nemen hier al een voorproefje op Matth. 28:11-15 waarin zij het verdwijnen van het lichaam van Jezus Christus doen voorkomen alsof dit gestolen zou zijn door de discipelen.

In ieder geval geeft Pontius Pilatus toestemming om een wacht te installeren.

Maar zelfs dat is nog niet genoeg voor de wantrouwige, achterdochtige, paranoia religieuze leiders. De grafsteen moet ook nog verzegeld worden zodat niemand er in kan of eruit kan.

Ik denk dat de religieuze leiders als geen ander geschrokken zijn **hoe** Jezus Christus gestorven is. De duisternis, de aardbeving, de graven die opengestaan zijn, maar vooral het voorhangsel dat van boven naar beneden gescheurd is in de tempel.

Ik denk dat er toch wel iets van twijfel in hun hart is opgekomen.

In ieder geval zijn ze wel overtuigd dat Jezus Christus niet zomaar een mens was; maar satan had hen zo verleid dat het aannemen dat de overledene dé Christus was; neen, dat gaat te ver.

----- ... -----

Het toegeven van een fout die iemand gemaakt heeft, is voor heel veel mensen een grote moeilijkheid. Vooral als status en imago in het gedrang komt.

En tegenwoordig, waarin alles alleen maar om geld draait, betekent het toegeven van een fout ook direct een financiële consequentie.

Ik verbaas mij in deze altijd over de Nederlandse regering.

Als de regering een fout maakt en er zo veel te doen is over het woordje 'excuus' maken. In allerlei toonaarden wordt verteld dat de gemaakte fout erg is, maar het woordje 'excuus' mag niet worden gebruikt, want dan kost het geld. Toegeven dat een fout gemaakt is, is ook een teken van zwakheid.

In mijn ogen is het toegeven van een fout een teken van sterkte en van leiderschap.

Wie maakt er nooit een fout? Niemand toch?

Ik vind dat het mensen siert wanneer zij hard werken en wanneer er dan een fout gemaakt wordt, dat zij kunnen zeggen: *'sorry jongens, maar ik heb dat en dat fout gedaan. Mijn excuses daarvoor'*

----- ... -----

Waarom denk ik dat er bij de religieuze leiders, de schriftgeleerden en oudsten van het volk, misschien wel iets van twijfel is binnengekomen over wie Jezus Christus nu werkelijk was?

Gezien Zijn manier van sterven en gezien de tekenen die gepaard gingen met Zijn overlijden?

Als het werkelijk zo is dat Jozef van Arimathea een lid van het Sanhedrin was, en ik lees daarbij ook van een Nicodemus, die ook een groot schriftgeleerde was, dan kan ik daar uit halen dat het in de top van die religieuze leiding niet alleen maar rotheid was.

Dat er wel degelijk stemmen waren die vóór Jezus Christus waren. Al vóór Zijn overlijden.

En nu Jezus Christus is overleden zullen die stemmen zich waarschijnlijk ook wel geroerd hebben.

Hoofdstuk 8.25

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De opstanding

De verschijning aan Maria Magdalena

(Mattheüs 28:1-10, Markus 16:1-9, Lukas 24:1-12, Johannes 20:1-10, Johannes 20:11-18)

De laatste woorden van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha zijn volgens Johannes 19:30 **'het is volbracht'**. En zo zou je de geschiedenis van *'de opstanding'* ook kunnen noemen.

Alles wat Jezus Christus heeft onderwezen is beschreven; de genezingen; de bevrijdingen; de opwekking uit de doden.

En alles wat van de aangekondigde Messias in het O.T. is beschreven, is vervuld **in** Jezus Christus. Meer dan vierhonderd aankondigingen in het O.T. zijn vervuld **in** Jezus Christus.

Ik vind het fantastisch om al die artikelen te lezen hoe lang Jezus Christus dood is geweest. Was het wel op een vrijdag en is Hij wel drie dagen in het graf geweest en hoe lang heeft zo een dag dan wel of niet geduurd.

Ik meen het; ik mag het allemaal graag lezen. Maar is het belangrijk?

Zoals ik wel vaker in *mijn mijmeringen* beschrijf is alleen datgene belangrijk dat God de Vader belangrijk vindt om op te laten schrijven.

Dat mijn nieuwsgierigheid vaak groter is en dat ik graag meer details zou willen weten, doet daar niets aan toe of af. God Almachtig heeft in de Bijbel op laten schrijven wat **Hij** belangrijk vond. Ik mag weten dat wat God zegt in Jes. 55:8-9 dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, maar hoger zijn, en dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn, maar hoger zijn!

Het belangrijkste in de Bijbel is de heilsgeschiedenis. Daar gaat het om in het christelijk geloof en daar gaat het om in de Bijbel.

 Joh. 19:30 Toen Jezus dan de zure wijn geno-men had, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.

 Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten

----- ... -----

Nu ik aangekomen ben bij het laatste hoofdstuk uit het Mattheüs en Markus Evangelie zie ik zo helder waarom ik in februari - maart 2014 moest beginnen om *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis op papier te zetten.

Zonder het Bijbelboek Genesis had ik **nooit** begrepen wat God Almachtig allemaal in de vier Evangeliën heeft laten opschrijven, wat Hij mij door de vier Evangeliën heen wil vertellen.

Vanaf Genesis 1 vers 1 wijst elke tekst in de Bijbel naar Jezus Christus.

Er is geen ander Bijbelboek in de Bijbel dan Genesis waarin God Almachtig Zelf zoveel spreekt, en er zijn geen andere Bijbelboeken in de Bijbel waarin Jezus Christus, dé Messias, Zelf gesproken heeft.

Die heilsgeschiedenis is in het kort: De mens heeft gezondigd en daarmee is er een onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en de mens. God heeft een reddingsplan bedacht. De straf die de mens zou moeten ondergaan voor het overtreden van de wet heeft God betaald waardoor de mens vrij is.

Wat was die straf die de mens zou moeten ondergaan voor het overtreden van die wet? De dood. Maar God Almachtig heeft die straf betaald door Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld te komen om te sterven. En weet je wie die mens is in bovenstaand alinea? ***Ik!***

Jezus Christus is gestorven voor mij!

----- ... -----

Jezus Christus is gestorven, gekruisigd nadat Hij op een verschrikkelijke wijze en op een mensonterende wijze gemarteld is door de religieuze leiders, door de schriftgeleerden door de oudsten van het volk, door de Romeinse soldaten die Judea bezet hadden.

Jezus Christus was dood en gewikkeld in fijn linnen. Hij was in een uitgehouwen grafrots gelegd met een grote steen daarvoor.

En omdat de religieuze leiders het allemaal niet vertrouwden hadden zij Pontius Pilatus gevraagd om een wacht voor het graf te zetten zodat niemand het graf in kon, maar zodat niemand ook het graf uit kon.

Want (was hun redenering) Jezus Christus had gezegd dat Hij na drie dagen weer zou opstaan! En het zou toch niet waar zijn dat.....

In het verhaal over de opstanding, was het de derde dag en de eerste dag van de week.

Maria Magdalena en die andere Maria (de moeder van Jakobus) en Salome gingen naar het graf van Jezus Christus toe. Alweer zij; want zij waren er ook toen de steen voor het graf werd gerold. Misschien hadden ze Jozef van Arimathea wel meegeholpen om die loeizware steen voor het graf te rollen.

Weer is er een grote aardbeving (die Markus, Lukas en Johannes overigens niet beschrijven) maar nu had deze aardbeving geen geologische reden.

De reden was nu dat er een engel uit de hemel kwam, een engel van God Almachtig. En hij rolde die steen weg van de ingang van het graf en hij ging op die steen zitten. In al zijn heerlijkheid, in al zijn reinheid.

Want zijn kleding was wit als de sneeuw en zijn hele voorkomen was als de bliksem. (Ook hier weer een verschil tussen de schrijvers van de Evangelien, want Lukas schrijft dat er twee mannen in blinkende gewaden stonden (Luk. 24:4))

Ik probeer mij dat voor te stellen.

Die grafrots met één of twee soldaten daarvoor als bewakers; de vrouwen die dan die aardbeving voelden en die een engel uit de hemel zagen neerdalen in al zijn heerlijkheid.

Ik kan mij goed voorstellen dat die bewakers beefden van angst en dat zij daar stonden als doden. En misschien stonden die vrouwen ook wel totaal verstijfd van angst.

📖 Luk. 24:4 En het gebeurde toen ze daarover in twijfel waren, zie, twee mannen stonden bij hen in blinkende gewaden.

Want als je dat meemaakt en dat ziet; wie kan dan blijven staan?

Het is een Goddelijk gebeuren; en nogmaals: wie kan dan blijven staan?

En dan begint die engel te spreken en zegt: *'Weest niet bang'*

Als een mens een ontmoeting heeft met God Almachtig, of met een afgezant van God, dan gaat dit gepaard met Zijn grote heerlijkheid. Een heerlijkheid die met geen pen te beschrijven is. Maar ook met Zijn Goddelijke kracht.

Mensen als Mozes, Daniël en Johannes bijvoorbeeld kunnen niet op hun voeten blijven staan en beven bij het aanzien van dit Goddelijke. Dus spreekt ook hier die engel deze geruststellende woorden tot de Maria van Magdalena en die andere Maria.

Of die wachters, die bewakers dit ook gehoord hebben weet ik niet, misschien waren zij wel weggerend.

Dan spreekt die engel des Heren die geweldige woorden, die prachtige woorden, die woorden die als een fundament onder mijn geloof in Jezus Christus staan:

*'Ik weet dat U Jezus Christus, de Gekruisigde zoekt, maar Hij is hier niet, **Hij is opgewekt** zoals Hij gesproken heeft. **Jezus Christus LEEFT**'* Halleluja!

Ik denk dat die dames helemaal weggeblazen zijn:

Jezus Christus LEEFT?

Ja inderdaad, dat heeft Hij wel gezegd, maar betekent dat echt dat HIJ leeft? Dat Hij niet meer dood is? Waar is Hij dan? Wij willen Hem zien, wij willen Hem ontmoeten?

Wat een verwarring zal er op hun gezicht te lezen hebben gestaan.

De engel geeft hen opdracht om snel naar de discipelen toe te gaan, en naar Petrus (Waarom wordt Petrus door Markus apart nog genoemd?), om te vertellen dat Jezus Christus inderdaad is opgestaan. En als zij Hem willen zien, moeten ze naar Galilea gaan en daar zullen zij Hem zien.

Galilea?

Dat was de streek waar Jezus Christus vandaan kwam, Hij woonde toch in Kapernaüm; maar Galilea, dat is wel zo een 194 kilometer die lopend, per ezel of per kameel afgelegd moet worden.

Misschien hebben de vrouwen wel gedacht dat de engel iets anders bedoelde dan een letterlijke opstanding van Jezus Christus. In ieder geval rennen ze weg, naar de discipelen toe.

Aan de ene kant uitermate bevreesd voor wat zij net hadden meegemaakt, aan de andere kant enorm blij, want de engel van God Almachtig had gezegd dat **Jezus Christus leeft!**

Ik denk dat er misschien nog wel een gedachte in het hoofd van de vrouwen was, dat zij dachten aan een geestelijke opstanding van Jezus Christus.

Natuurlijk, Jezus Christus was opgestaan, Zijn Geest was nu bij God de Vader. Maar zó had de engel het niet bedoeld, Jezus Christus was lichamelijk opgestaan; en niet alleen maar geestelijk.

Om dat te laten zien kwam Jezus Christus Zelf naar de vrouwen toe en Hij liet Zich zien.

Niet aan de discipelen; die moesten het doen met de woorden van de vrouwen. Maar aan de vrouwen liet Jezus Christus Zich zien. En Jezus Christus herhaalt de woorden van de engel des Heren bij die grafrots; *'als de discipelen Mij willen zien, dan moeten ze naar Galilea gaan, en daar zullen zij Mij ontmoeten'*

Wat hadden de discipelen ook verder nog te zoeken in Jeruzalem?

Petrus is de enige die zich naar de grafrots begeeft, en hij ziet de lijkwade liggen; en hij is verwonderd.

----- ... -----

Wat is de boodschap voor mij?

Ik moet het net als de discipelen doen met de woorden van de vrouwen. De woorden dat **Jezus Christus LEEFT!** De woorden dat ik in beweging moet komen wanneer ik Hem wil ontmoeten. Naar Galilea; maar wat betekent dit vandaag de dag?

Ik geloof dat het Galilea vertaald mag worden met knie-o-logie. Dat wanneer ik op mijn knieën ga en God de Vader **in** Jezus Christus aanbid dat Hij Zich zal laten zien.

Ik heb in *mijn mijmeringen* mijn eigen bekeringsverhaal beschreven. Dat begon ook met een schreeuw naar God Almachtig: *'Heer, als U bestaat!'*. En God hoorde en Hij kwam **in** Jezus Christus naar mij toe. En net als de vrouwen in dit verhaal: ik greep Zijn voeten en aanbad Hem.

Heer, U LEEFT! Halleluja!.

En nu het Mattheüs en Markus Evangelie bijna ten einde zijn en ik al die woorden van U, dat onderwijs, die masterclasses, opnieuw heb mogen horen; uw genezingen heb mogen zien, uw bevrijdingen, uw opwekkingen; dan weet ik dat U dit allemaal voor mij hebt gedaan.

Ik was ziek, maar U hebt mij genezen. Ik was demonisch bezet gebied, maar U hebt mij bevrijdt. Door mijn zonden was ik dood, maar U hebt mij opgewekt uit de dood.

In Jezus Christus loof en prijs ik U, Almachtige God, Schepper van hemel en aarde. Ik loof en prijs Uw grote naam, tot in alle eeuwigheden en ik verheerlijk Uw grote naam; voor altijd en altijd!

Hoofdstuk 8.26

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De leugen van het Sanhedrin (Mattheüs 28:11-15)

Wat moeten die religieuze leiders, die schriftgeleerden en oudsten van het volk daar nu allemaal mee?

Er is inderdaad datgene gebeurd waar zij bang voor waren en waarom zij bewakers aan Pontius Pilatus hadden gevraagd om die bij het graf te zetten.

Zij herinnerden zich toen dat Jezus Christus had gezegd dat Hij na drie dagen weer zou opstaan. En dat lijkt nu precies wat er gebeurd is; immers het graf is leeg!

En die bewakers dan? Hebben die liggen slapen? Hebben die niets gemerkt? Ja natuurlijk hebben die bewakers er iets van gemerkt. Ze zijn er zelfs getuige van geweest hoe er een engel uit de hemel kwam die de steen van het graf heeft weggerold. Zij waren er getuige van, wat die engel heeft verteld tegen de beide Maria's.

Het blijkt dat de religieuze leiders door alles wat er gebeurd is rondom het lijden en sterven van Jezus Christus, niets hebben geleerd. Zelfs de tekenen die gepaard gingen met het sterven van Jezus Christus, zoals de ongewoon lang durende zonsverduistering, de aardbeving, het opengaan van de graven, het scheuren van het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden. Zij blijven in hun eigen waarheid geloven.

Ook zij hebben zoals ieder mens een keuze. En zij hebben gekozen voor satan, waarbij het extra zwaar weegt dat het hier niet om gewone gelovigen gaat, maar om leiders van de kerk uit die tijd. Religieuze leiders die de taak hadden om het volk **voor** te leven, **voor** te doen hoe een Godsvruchtig leven eruit zou moeten zien.

Hun bedrog, hun zwarte leven gaat nog door, want zij bieden de soldaten die de wacht gehouden hebben bij het graf, zelfs geld aan om een leugen te gaan vertellen. De leugen dat de discipelen zijn gekomen midden in de nacht en het lichaam van Jezus Christus hebben gestolen. Hij is niet opgestaan, Hij is gewoon gestolen en nog steeds dood. Want Hij was niet de aangekondigde Messias uit het O.T., Hij was een verleider.

De soldaten nemen het geld aan en zij houden hun mond, en vertellen alleen datgene wat hen verteld is te vertellen.

En de Joden?

Zij geloven het verhaal van de soldaten, tot aan de dag van vandaag toe, omdat deze hen ingegeven is door de religieuze leiders van het Joodse volk.

Voor mij is dat **de grootste leugen** die ooit op aarde is verteld. Een leugen die tot aan de dag van vandaag de Joden afhoudt van het aannemen van Jezus Christus als hun Redder en Heiland. Tenminste als het gaat om het twee-stammenrijk.

Jezus Christus is allereerst voor het **hele** volk Israël gestorven, om hun zonden te vergeven. Maar omdat het twee-stammenrijk van het volk Israël het reddingsplan van God Almachtig verworpen heeft, is het reddingsplan uitgebreid tot de hele wereld. Zodat ook het verstrooide tien-stammenrijk het Evangelie kan horen en aannemen. Dit als voorbereiding op de hereniging van het twee- en tien-stammenrijk, zodat het volk Israël weer één volk Israël zal wezen.

Dat de religieuze leiders vandaag de dag iets geleerd hebben van de religieuze leiders ten tijde van Jezus Christus hier op aarde?

Dat moeten ze zelf beantwoorden. Ik ben ervan overtuigd dat er veel oprechte pastors, priesters, voorgangers, predikanten zijn. Maar de geschiedenis in de afgelopen tweeduizend jaar heeft geleerd dat de verleiding voor religieuze leiders groot is; de status, de macht, de roem, het geld.

In de afgelopen eeuwen zijn duizenden en miljoenen Joden en Christenen gemarteld en om het leven gebracht, in opdracht van religieuze leiders. Maar om nu te zeggen dat het hele religieuze systeem slecht is, gaat te ver.

Maar nogmaals: religieuze leiders moeten voor zichzelf heel erg goed op hun passen tellen, of met andere woorden: heel dicht bij God Almachtig blijven.

Dat is mijn oproep in *mijn mijmeringen*; toets het. Toets alles wat gezegd wordt door mensen in de Bijbel. Toets ook *mijn mijmeringen*!.

Er is geen andere waarheid dan Jezus Christus. Halleluja.

Hoofdstuk 8.27

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De opdracht aan de discipelen

(Mattheüs 28:16-20, Markus 16:9-20, Lukas 24:13-53)

Na de opstanding van Jezus Christus schrijft Markus hier nog het volgende over: 'Op de eerste dag van de week is Jezus Christus opgestaan en Hij verscheen als eerste aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen uitgedreven had' (Luk. 8:2).

 Luk. 8:2 en sommige vrouwen die van boze geesten en ziekten genezen waren, namelijk Maria, die Magdalena genoemd werd, van wie zeven demonen uitgegaan waren

Deze eerste dag van de week is voor keizer Constantijn in het jaar 321 na Christus de reden geweest om deze dag tot rustdag van de week in te stellen; als de dag des Heren; bewust Gods instelling van de sabbat naast zich neerlegend.

Dit enerzijds als compromis voor de heidenvolken die hij onder zijn imperium had, en die hij tot Christen wilde maken. En zij waren hiertoe bereid mits zij '**hun**' god, de zonnegod, mee mochten nemen in het Christendom.

Anderzijds was de instelling van de zondag en het negeren van de sabbat een directe aanval op het Joodse volk. Want nog geen paar jaar later werd het zelfs verboden om de sabbat te vieren. Ook de Joden niet, op straffe van gevangenschap, marteling en zelfs de dood.

Ik vind het onbeschrijflijk jammer dat Christenen waar ook ter wereld aan dit onrecht nog nooit iets hebben gedaan.

Nu is de zondag niet meer weg te denken uit ons maatschappelijk en economisch denken en handelen, maar ik zeg het ronduit; het is nooit Gods wil geweest, dat wij de sabbat aan de kant zouden zetten en de zondag als dag des Heren zouden gaan dienen.

Ten diepste is het vieren van de zondag als de dag des Heren, afgodendienst. De dag die in het leven is geroepen om de zonnegod te eren. Laat iedereen hiermee doen wat hij of zij wil!

----- ... -----

Jezus Christus is opgestaan op de eerste dag van de week (zondag) en verscheen als eerste aan Maria Magdalena. Zij ging snel naar de discipelen heen om haar ervaringen te vertellen, wat zij op de begraafplaats had meegemaakt en dat zij Jezus Christus levend had aangetroffen. Maar; de discipelen geloofden haar niet.

Daarna is Jezus Christus verschenen aan twee van hen, in een andere gedaante en dus niet stralend wit. Deze twee waren volgelingen van Jezus Christus, die volgens Lukas *Emmaüsgangers* worden genoemd en wandelend naar het veld gingen.

Ook zij gingen direct naar de andere discipelen heen om te vertellen dat Jezus Christus was opgestaan, maar nog steeds; zij geloofden hen niet.

Overigens kostte het ook nogal wat moeite om die *Emmaüsgangers* te overtuigen dat zij met Jezus Christus van doen hadden.

Eerst vertellen zij Jezus Christus wat zich allemaal had afgespeeld in Jeruzalem, dat Jezus Christus, van wie ook zij hadden gedacht dat Hij de Joden zou bevrijden van de Romeinse overheersing, gekruisigd is. Maar Lukas 24:16 zegt dat hun ogen gesloten werden, zodat zij Hem niet als Jezus Christus, de gekruisigde zagen.

 Luk. 24:16 Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden

Dan begint Jezus Christus te spreken en begint te vertellen dat de dingen die gebeurd waren in Jeruzalem, gebeuren **moesten** en dat die beschreven stonden in de Schriften.

Zij waren zo druk met elkaar in gesprek dat zij helemaal niet in de gaten hadden dat zij bij het dorp gekomen waren waar de *Emmaüsgangers* woonden. En omdat de uitleg van Jezus Christus hen interesseerde, en het verhaal nog niet afwas, drongen zij er bij Hem op aan om bij hen binnen te komen.

Als zij dan de maaltijd met Hem vieren, pas **dan** worden hen de ogen geopend en herkennen zij Jezus Christus.

De *Emmaüsgangers* rennen terug naar Jeruzalem, naar discipelen en vertellen daar ook dat Jezus Christus is opgestaan.

----- ... -----

Uiteindelijk is Jezus Christus aan de elf discipelen zelf verschenen (op de avond van de eerste dag van de week) en verweet hen hun ongeloof en hardheid van hart omdat zij Maria Magdalena niet geloofd hadden en ook de twee wandelaars niet.

De discipelen waren dus bij elkaar, in het geheim want ze waren bang. Bang voor de Joden. En dan staat Jezus Christus ineens in hun midden zegt: *'Vrede zij met u!'*.

Wat moeten die discipelen daar op dat moment gevoeld hebben? Viel het kwartje nu pas? Alles wat Jezus Christus had verteld in de vier aankondigingen van het lijden, alles waar de discipelen en Jezus Christus over gesproken hadden; het werd hen nu pas allemaal duidelijk.

Als ik daar bij geweest zou zijn, denk ik dat ik van schaamte onder de tafel was gedoken om Jezus Christus maar niet aan te hoeven zien.

Het wordt mij niet verteld in het Evangelie van Mattheüs en Markus. Lukas beschrijft nog wel iets en dat is dat Jezus Christus zelfs zijn wonden (de littekens) aan de elf liet zien, maar dat zij van blijdschap het nog niet konden geloven.

Pas toen Jezus Christus iets te eten nam en de elf zagen dat Hij het at, geloofden zij Hem. **Toen** viel het kwartje; toen begrepen de discipelen ten volle dat Jezus Christus nooit bedoeld had dat Hij het Romeinse bestuur zou omverwerpen om Zelf koning over de Joden te worden. Niet werelds gezien tenminste.

Jezus Christus opende hun verstand, zodat zij ten volle de woorden begrepen die Hij in al die jaren had gesproken. Johannes schrijft dat Jezus Christus op hen blies en zei: *'Ontvang de Heilige Geest'*.

Is dat niet een opmerkelijk overeenkomst hoe de mens een levend wezen werd? Doordat God Almachtig Zijn Levensadem in de neusgaten van de mens blies. (Gen. 2:7). In Genesis werd de fysieke mens een levend wezen. Hier wordt de geestelijke mens een levend wezen.

 Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen

Direct kregen de discipelen een Goddelijke macht: *'als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend'*.

----- ... -----

Overigens schrijft Johannes dat de discipel Thomas **niet** bij die ontmoeting van Jezus Christus met Zijn discipelen was. Zou dat ook betekenen dat hij de Heilige Geest niet ontvangen heeft? Tenminste op dat moment?

Dan volgen de laatste woorden uit het Bijbelboek Mattheüs en Markus.

De discipelen gingen inderdaad naar Galilea en ontmoeten daar hun Heer en Heiland. Buiten het feit dat Thomas het eerst niet kon geloven dat Jezus Christus werkelijk was opgestaan, staan alle neuzen nu dezelfde kant op.

Opmerkelijk vind ik het dat volgens Mattheüs en Markus de discipelen naar Galilea terug moesten. Een afstand van ruim 194 kilometer.

Het verhaal van de *Emmaüsgangers* speelt zich af in de omgeving van Jeruzalem, terwijl de hemelvaart zich volgens het Lukas evangelie weer in de buurt van Jeruzalem afspeelde. Tenminste als met Bethanië die plaats wordt bedoeld aan de voet van de Olijfberg. Maar ik beschouw dat soort details als interpretaties van de schrijvers.

Het gaat er om dat Jezus Christus naar de hemel is gegaan, dat Hij opgevaren is tot in de wolken (daar spreekt het Bijbelboek Handelingen over).

Jezus Christus is naar de hemel gegaan omdat Hij als mens niet op de hele aarde tegelijk kon wezen. Maar Hij heeft een Plaatsvervanger gestuurd, in de Persoon van de Heilige Geest. En de Heilige Geest kan **wél** op alle plaatsen in de wereld tegelijkertijd zijn.

Wat een Evangelie hebben wij, wat een Almachtige God hebben wij. Wat een blijdschap, wat een vreugde.

-----...-----

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer jij en ik Jezus Christus met heel ons hart zullen zoeken en vinden, dat Hij onze ogen zal openen. En dat wij de Evangelien gaan begrijpen.

Ja, dat wij de Bijbel gaan begrijpen. Te beginnen met het Bijbelboek Genesis. Want dit eerste Bijbelboek uit de Bijbel zegt zoveel over wat hier in de vier Evangelien uitgewerkt en beschreven wordt.

Ik kan alleen maar zeggen: Halleluja.....

Hoofdstuk 8.28

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Jezus en Thomas (Johannes 20:24-31)

Nadat Jezus Christus Zich geopenbaard had aan de tien discipelen volgt er nog een ontmoeting met de discipel Thomas (Didymus genoemd). Deze Thomas **kon** gewoon niet geloven dat Jezus Christus was opgestaan.

Maar in plaats dat Jezus Christus Thomas veroordeelt, richt Hij Zijn aandacht speciaal op hem.

Na acht dagen waren de discipelen weer bij elkaar en nu was Thomas er ook bij. Thomas die gezegd had dat Hij pas kon geloven dat Jezus Christus was opgestaan, als hij zijn vingers in de spijkerwonden van Jezus Christus had gestoken om te zien dat zij echt waren.

Jezus Christus komt binnen en zegt weer: *'Vrede met u'*. En direct nodigt Hij Thomas uit om zijn vingers in de wondgaten van Jezus Christus te steken, zodat hij kon geloven dat Jezus Christus echt was opgestaan.

Moet dit *'ongeloof'* van Thomas als zwakte worden gezien?

Ik denk het niet. Ik denk dat de liefde van Thomas zó groot was voor Jezus Christus dat hij niet wilde dat er gespot werd met Hem.

Als Jezus Christus overleden is, is Hij overleden. Laat Hem dan nu ook met rust, zal hij gedacht hebben. Want als Jezus Christus hem persoonlijk aanspreekt zijn de enige woorden die Thomas nog kan uitspreken: *'Mijn Heere en Mijn God'*.

Jezus Christus zegt dan iets wat heel veel mensen zal aanspreken. Niet tegen de mensen uit het verleden alleen, niet alleen tegen Thomas, maar juist ook tegen de mensen vandaag de dag: *'Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch geloven!'*.

----- ... -----

Ik moet het hebben van alles wat in de Bijbel geschreven staat.

Er is niemand van de mensen op aarde die Jezus Christus **in** levende lijve heeft gezien.

En toch: In Joh. 1:1 staat dat Jezus Christus het levendgemaakte woord is. Dat betekent dus dat alle verhalen die ik in de Bijbel lees, als een film 'levend' wordt gemaakt als ik ze lezen.

En wat zien ik dan? Ik zie Jezus Christus.

Als Jezus Christus zegt dat Hij alleen die werken heeft gedaan die Hij de Vader heeft zien doen (Joh. 5:19), en dat Hij de woorden heeft gesproken die Hij de Vader heeft horen spreken (Joh. 5:30), en dat het mijn taak als Christen is om de werken te doen die God heeft voorbereid (Ef. 2:10),.....

..... dan mag ik opzien naar Jezus Christus en dan mag ik die werken doen die Jezus Christus heeft gedaan. (Joh. 8:38) En dan mag ik de woorden spreken die Jezus Christus gesproken heeft.

Ik lees, zie en hoor Jezus Christus in de Bijbel.

Niet wat de mensen mij vertellen. Niet wat ik lees in de prachtigste boeken.

Alleen door **zelf** op onderzoek te gaan **in de Bijbel** zal ik Jezus Christus vinden, en zal ik zien wat Hij gedaan heeft en zal ik horen wat Hij gesproken heeft.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voor-waar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

📖 Joh. 5:30 Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is recht-vaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

📖 Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Hoofdstuk 8.29

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

De verschijning aan de zee van Tiberias

(Johannes 21:1-14)

Jezus Christus is weer terug in de streek waar Hij als mens woonde. Namelijk in de buurt van het meer van Galilea (ook wel zee van Tiberias of meer van Genesaret genoemd).

Volgens Mark. 16:7 had Jezus Christus na Zijn opstanding, toen Hij Zich bekendmaakte aan Maria van Magdalena en Maria, de moeder van Jakobus gezegd dat de discipelen naar Galilea moesten gaan waar Hij ze zou gaan ontmoeten.

Mark. 16:7 Maar ga heen, zeg tegen Zijn discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult u Hem zien, zoals Hij u gezegd heeft.

Johannes schrijft dat Simon Petrus, Thomas, Nathanaël, de zonen van Zebedeüs en twee andere van Zijn discipelen gehoorzaamden aan die opdracht.

Volgens mij zijn dat zeven van de elf discipelen. Waar de andere vier dan zijn gebleven weet ik niet, want daar wordt niet over gesproken. Maar deze zeven zijn bij elkaar en wachten op wat gebeuren gaat.

Maar het wachten duurt te lang. Jezus Christus heeft wel gezegd dat Hij zou komen maar Hij heeft niet gezegd **wanneer**.

Uiteindelijk staat Simon Petrus op en zegt tegen de anderen: *'Ik ga vissen'*. Zijn beroep was immers visser, en hij kwam ook uit die streek.

Of zij in de woonplaats van Petrus waren weet ik niet, maar er staat wel geschreven dat zij een schip in gingen en visten.

Van wie was die boot dan? Huurden zij die? Of namen zij er maar één van het strand? En waren die andere discipelen ook beroepsvissers? Het wordt allemaal niet verteld.

Wat wél verteld wordt is dat zij aan boord gingen, met zijn zevenen dus, en dat zij de hele nacht visten maar niets vingen.

----- ... -----

Als zij dan de volgende ochtend terug gaan zien zij een Man op het strand Die naar hen toe komt en vraagt: *'lieve kinderen, hebt u niet iets te eten voor mij?'*.

En zij zeiden : *'Nee'*.

Zij herkenden Jezus Christus dus niet.

Uit de vraagstelling van Jezus Christus maak ik op dat zij niet over grote afstand met elkaar schreeuwden, maar dat Jezus Christus en de discipelen tegenover elkaar stonden, toen Jezus Christus hen om eten vroeg.

Maar zij herkenden Hem niet? Was Hij dan vermomd? Was Hij naar de kapper geweest en netjes verzorgd? Zag Jezus Christus er dan zo anders uit als in die drie jaar dat zij met Hem opgetrokken zijn?

Voor mij allemaal vragen. Voor God Almachtig niet, want Hij schijnt die vragen van mij totaal onbelangrijk te vinden. De beantwoording van mijn vragen zou alleen maar weer nieuwe vragen bij mij opleveren en zou afleiden van de kern van het verhaal.

Jezus Christus krijgt dus **geen** eten van de discipelen omdat zij de hele nacht niets gevangen hebben en waarschijnlijk dus geen voedsel aan boord hadden.

Nu weet ik niet of het normaal was in die tijd dat een *'vreemde'* om voedsel kwam vragen, maar het zal toch noch vreemder hebben geklonken toen die Man tegen hen zei dat ze weer de boot moesten ingaan, het water moesten opvaren, en hun netten aan de rechterkant van het schip moesten uitwerpen.

Ik kan mij de vragen van die beroepsvissers wel voorstellen. *'Joh, we hebben de hele nacht gevestigd en we weten echt wel hoe we dat moeten doen. We zijn moe en gefrustreerd want we hebben niets gevangen. Wie bent u dat u ons kunt zeggen om weer de boot in te gaan, het water op te varen en de netten uit te werpen. En waarom aan de rechterkant van het schip? Waarom niet aan de linkerkant van het schip?'*

Waarschijnlijk heeft er toch wel iets van autoriteit doorgeklonken in de stem van Jezus Christus want zij gehoorzamen. En het resultaat is dat zij zoveel vissen in hun netten kregen dat de netten bijna scheurden.

----- ... -----

Dat is toch een herkenbaar verhaal. Is niet precies hetzelfde gebeurd in Luk. 5:35-36?

De discipelen herkennen de situatie nu ook en zien dan dat die Man Jezus Christus is die aan het strand staat.

Johannes roept: *'Het is de Heere'*.

Dat was voor Simon Petrus zo een verassing dat hij direct het water in sprong om naar Jezus Christus toe te zwemmen.

Nu probeer ik mij altijd een voorstelling te maken van hoe dat gegaan zal zijn. Wat een heerlijk fragment. Wat een vreugde, verbazing, verbijstering. Maar bovenal wat een vreugde. **De Heere leeft.**

Ik weet echt niet of al de woorden die Jezus Christus gesproken had voor Zijn lijden en sterven nu door de gedachten van Simon Petrus en de andere discipelen gingen. Feit is in ieder geval dat ze allemaal heel blij waren.

De boot was nog zo een tweehonderd el van de wal verwijderd (zeg maar een kleine 175 meter).

Ik zou verwacht hebben dat ze alles direct zouden laten vallen en naar Jezus Christus toe zouden rennen. Dat ze Hem om de nek zouden zijn gevallen. Maar nee. De economische gedachte was er ook nog. Ze sleepten het net dat barstensvol met vissen zat het strand op. En dan gaan ze naar Jezus Christus toe.

En wat zien ze daar?

Jezus Christus staat op het strand bij een kolenvuurtje en is aan barbecueen. De vis ligt op het rooster te garen, brood is erbij.

Dat is vreemd. Was het niet dezelfde Man die hen net nog vroeg of zij iets te eten voor Hem hadden?

Die hen vroeg opnieuw de boot in te gaan om te gaan vissen?

En nu komen zij op het strand en nu blijkt Jezus Christus al van alles voorzien te zijn. En terwijl er vissen liggen te garen op de barbecue vraagt Jezus Christus ook nog om wat vissen van de nieuwe vangst te brengen.

----- ... -----

Luk. 5:35-36 Hij ging aan boord van één van die schepen, dat van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land af te varen, en Hij ging zitten en onderwees de menigte vanuit het schip. Toen Hij ophield met spreken, zei Hij tegen Simon: Vaar naar het diepe gedeelte en werp uw netten uit om te vangen. Maar Simon antwoordde en zei tegen Hem: Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen. En nadat zij dat gedaan hadden, vingen zij een grote hoe-veelheid vissen en hun net begon te scheuren.

Bij het Bijbelgedeelte 'de Sadduceeën en de opstanding' heb ik daar een anekdote over verteld dat echt gebeurd is. Ik herhaal deze hier:

Tijdens een gebedsmorgen vertelde een vrouw dat zij zo verlangde naar de hemel, dat zij iedere dag met haar harp de Heer zou aanbidden, elke dag en nacht lang.

Ik vertelde haar daar dat ik niet geloofde dat ik in de hemel niet alleen maar op mijn harp zou spelen en alleen maar lofzangen zou zingen. Ik vertelde haar dat ik ook regelmatig zou barbecueën.

Deze vrouw was helemaal geschokt. Hoe kwam ik daar nu toch bij.

Nou zei ik, toen Jezus Christus na Zijn dood opgestaan was en Zich openbaarde aan discipelen, wat deed Hij toen? Hij bakte visjes aan het strand. Hij was dus aan het barbecueën.

Daar moest ze over na denken. Weken later kwam zij bij mij terug en zij dat er inderdaad méér was dan harpje spelen, maar dat zij wel wilde blijven zingen.

-----...-----

Opmerkelijk is ook dat het exacte aantal vissen wordt genoemd dat in het net zat. Honderdrienvijftig stuks.

En dan worden de discipelen door Jezus Christus uitgenodigd om de middagmaaltijd met Hem te houden.

Dan staat er weer zo een zinnetje waarvan ik mij afvraag hoe het kan: 'En niemand van de discipelen durfde Hem te vragen: 'Wie bent U?, want zij wisten dat het de Heere was'.

Ik heb mij al eerder afgevraagd wat de relatie was tussen Jezus Christus en de discipelen. Was dat een relatie op gepaste afstand zoals een Leraar met zijn leerlingen?

In het verhaal van 'Blijdschap en droefheid' vroeg ik mij ook al af waarom de discipelen niet rechtstreeks met hun vragen naar Jezus Christus gingen, maar eerst elkaar bevroegen. En nu lees ik ook weer dat zij Hem **niet durfden** te vragen.

Niet durven heeft in mijn optiek iets met angst te maken. Waar waren zij dan bang voor? Waren ze toch nog niet helemaal overtuigd dat het de opgestane Jezus Christus was?

----- ... -----

Jezus Christus kwam, nam het brood en de vis en gaf het hun te eten.

Ook dit vind ik weer een verhaal om te filmen. Wat een emoties, wat een gevoelens.

Maar wat wil de Heilige Geest nu door dit alles heen zeggen?

Wat is de boodschap voor vandaag de dag voor mij? Er ligt zoveel gelijkens in dit verhaal met andere verhalen uit de Bijbel. Zoals ik al noemde het verhaal uit Luk. 5.

Voor mij zegt dit verhaal het volgende:

Jezus Christus is naar de hemel teruggegaan, naar Zijn Vader (Joh. 16:28, Joh. 20:17). Hij zit aan de rechterhand van God Almachtig. Maar Hij heeft beloofd terug te zullen komen. Maar zolang Hij nog niet terug is op aarde heeft Hij een Plaatsvervanger gestuurd, de Heilige Geest (Joh. 14:16).

Wedergeboren Christenen wachten met groot verlangen op de wederkomst van Jezus Christus. Net als de discipelen met groot verlangen verlangden naar de wederkomst van Jezus Christus.

Niemand wist toen en weet nu, wanneer Jezus Christus terugkomt. Zelfs Jezus Christus weet niet wanneer Hij terugkomt naar deze aarde. Die beslissing is aan God de Vader en aan Hem alleen. (Openb. 14:14-20).

Op een gegeven moment zijn de discipelen het wachten zat en gaan onder aanvoering van Simon Petrus aan het werk hun dagelijks werk.

En dat geldt ook voor mij. Ik heb gewoon mijn werk te doen hier op aarde. Ik heb immers ook mijn verplichtingen? Aan mijn gezin, aan mijn werkgever en noem maar op.

Maar door de vier Evangeliën besef ik als nooit te voren dat mijn functioneren in de maatschappij nooit meer hetzelfde zal zijn als in de tijd vóórdat ik Jezus Christus leerde kennen.

Ik heb afstand gedaan van mijn 'oude' leven. De waarden en normen die ik in mijn 'oude' leven hanteerde gelden niet meer en dat zal opvallen. Bij mijn baas, bij mijn collega's en anderen.

Ik ben vol van Jezus Christus, ik kan mijn mond niet dichthouden over Hem. Dus het werk dat mij staat te doen zal misschien wel hetzelfde zijn, maar ik ben niet meer hetzelfde.

📖 Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen...

📖 Joh. 20:17 Jezus zei tegen haar: Houd Mij niet vast, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God.

📖 Joh. 14:16 En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid,

Openb. 14:14-16 En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat Iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maa, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden. En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid.

En dat kan ertoe lijden dat de resultaten die ik behaalde voordat ik Jezus Christus kende, anders zijn dan nu ik Hem wel ken.

Als ik echter op dezelfde voet doorga met werken zoals ik gewend was in mijn 'oude' leven, dan zal het resultaat nul komma nul zijn.

Dat wil niet meer. Het is alsof ik een nieuwe lap op een oude broek zet. (Matt. 9:16-17) Dat gaat niet goed.

Anderzijds denk ik aan het geestelijk werk dat ik heb te verrichten.

Ik denk dat ik moet wachten op de Heer. Dat ik moet wachten tot de Heilige Geest zegt: *'stap in de boot, vaar uit en werp nu je netten uit aan de rechterkant van het schip'*.

De Heilige Geest geeft het startsignaal om aan het werk te gaan. En als Hij dan die opdracht geeft dan zal het resultaat overvolle netten van mensen zijn. Want de Heilige Geest spreekt niet uit Zichzelf (Joh. 16:13b). Hij spreekt de woorden die Hij hoort van Jezus Christus Die Eén is met de Vader.

En als die mensen dan zijn gewonnen voor Jezus Christus, dan mag ik voor die mensen zorgen door hen voedsel te geven. Geestelijk voedsel maar ook praktisch voedsel. Dat ik mag helpen waar ik ook maar kan. Niet alleen in tijd, adviezen en bidden, maar ook praktisch. Met geld, met eten en drinken met het oplossen van hun problemen.

Want ik heb niet te bepalen hoe ik mijn werk doe, Jezus Christus zal mij vertellen hoe ik mijn werk moet aanpakken. Hij zei immers tegen de *'beroeps'* vissers dat zij weer moesten uitvaren? En dat zij hun netten aan de rechterkant van het schip moesten uitwerpen?

Was Jezus Christus de expert op visserijgebied dan?

Dat de discipelen de hele nacht niets vingen was omdat dat zij in eigen kracht aan het werk gingen. En dat kunnen Christenen soms ook doen. Vol verlangen verwachten zij de Heer. Maar het duurt zo lang voordat Hij komt dus gaan ze zelf maar aan het werk. Zetten campagnes op, organiseren evangelisatiediensten, en noem maar op.

Maar wat is het resultaat van dat alles?

In heel veel gemeenten zie ik dat de voordeur wagenwijd openstaat om nieuwe mensen te ontvangen. Maar zonder dat ze het in de gaten hebben staat de achterdeur ook wagenwijd open, waar mensen (vaak teleurgesteld) weer naar buiten gaan.

▫ Matt. 9:16-17 Ook zet niemand een lap niet gekrompen stof op een oud boven-kleed, want de daarop genaaide lap scheurt van het bovenkleed af, en er ontstaat een ergere scheur. Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan verloen; maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.

▫ Joh. 16:13 Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Laat de lessen uit dit Bijbelgedeelte ook een waarschuwing zijn voor mij!.

Werken in en uit eigen kracht (ook al doe ik dat met de beste bedoelingen) zal altijd leiden tot frustratie, irritatie, moeheid. Met alle gevolgen van dien.

Alleen wanneer de Heilige Geest zegt: '*ga nu*'. Dan zal resultaat verzekerd zijn.

Jezus Christus gaf de discipelen vis en brood en zij hielden de maaltijd met Hem. Het houden van de maaltijd staat altijd voor intimiteit, voor veiligheid, voor gezelligheid.

Zijn dat niet ook de ingrediënten voor een succesvol leven?

Geen leven van moetens en niet mogens, van geboden of verboden, van regels en inzetten, van oordeel en straf.

Intimiteit, veiligheid én gezelligheid maken het werken voor onze Here Jezus Christus niet tot een last, maar tot een lust. Geleid door de Heilige Geest is dan werkelijk **alles** mogelijk.

Tot eer en glorie voor God Almachtig **In** Jezus Christus.

Hoofdstuk 8.30

Het lijden - sterven van Jezus Christus en Zijn opstanding

Jezus en Petrus

De discipel die van deze dingen getuigt (Johannes 21:15-25)

Jezus Christus is met Zijn discipelen nog steeds op het strand van het meer van Galilea (Meer van Tiberias). Hij heeft Zich bekend gemaakt aan de discipelen en het lijkt erop dat alles weer is als voor het lijden en sterven van Jezus Christus.

Natuurlijk was daar de verbazing dat Jezus Christus leefde. Voor Zijn opstanding was wat Jezus Christus gesproken had als het ware theorie. Maar nu is de praktijk aangebroken. En die ziet er toch weer wat anders uit dan de theorie. Nu zien zij met hun ogen terwijl zij voor het sterven van Jezus Christus met hun geestelijke ogen moesten kijken.

Maar is alles weer koek en ei?

Er moet nog iets rechtgezet worden.

In alle vier de Evangeliën staat beschreven hoe Simon Petrus, Jezus Christus tot drie maal toe verloochende terwijl hij zoveel van Hem hield.

Neem bijvoorbeeld Joh. 13:36-38 waarin Petrus zo stellig Jezus Christus wilde verdedigen door te zeggen: '*mijn leven zal ik voor u geven*'.
geven'.

En dan de uitwerking van die woorden in Joh. 18:15-27 waarin Petrus bang was om zijn leven te verliezen en inderdaad tot drie maal toe aangaf dat Hij Jezus Christus niet kende.

Dat moet nog rechtgezet worden, want ik kan mij voorstellen dat de discipelen met een enorm schuldgevoel rondliepen. En Simon Petrus voorop.

📖 Joh. 13:36-38 Petrus zei tegen Hem: Heere, waarom kan ik U nu niet volgen? Mijn leven zal ik voor U geven. Jezus antwoordde hem: Zult u uw leven voor Mij geven? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De haan zal niet kraaien, voordat u Mij driemaal verloochend zult heb-ben.

- Waar waren de discipelen toen Jezus Christus voor het Sanhedrin stond?;
- Waar waren de discipelen toen Jezus Christus voor Pilatus stond?;
- Waar waren de discipelen toen Jezus Christus voor Herodes stond?;
- Waar waren de discipelen toen Jezus Christus gebukt onder dat kruis de weg naar Golgotha opliep?

Zouden zij niet de eersten geweest moeten zijn die het kruis van Hem over zouden moeten nemen?

De discipelen waren nergens te bekennen, zodat de Romeinen een voorbijganger aanwezen (Simon van Cyrene) en hem moesten dwingen om het kruis te dragen.

En Simon Petrus?

Waar was hij?

Wat betekenden die woorden *'mijn leven zal ik voor u geven'*?

Ik denk dat er nog wel iets verzoend moest worden. Het wonderbaarlijke is echter dat die verzoening niet vanuit de discipelen kwam. Die verzoening kwam vanuit Jezus Christus.

Jezus Christus stelt Petrus drie vragen en Petrus beantwoordt die vragen.

1. Petrus, hebt u Mij meer lief dan dezen? Het antwoord van Petrus is dan: 'Ja Heere, U weet dat ik van U houdt', waarop Jezus Christus tegen hem zegt: *'weid mijn lammeren'*
2. Petrus, hebt u Mij lief? Het antwoord van Petrus is dan: 'Ja Heere, U weet dat ik van U houdt', waarop Jezus Christus tegen hem zegt: *'Hoedt Mijn schapen'*
3. Petrus, houdt u van Mij? Het antwoord van Petrus is dan: 'Heere, U weet alle dingen, U weet dat ik van U houdt', waarop Jezus Christus tegen hem zegt: *'Weidt Mijn schapen'*

Jezus Christus wéét dat Simon Petrus van Hem houdt.

Jezus Christus wéét dat er mensen zijn die van Hem houden.

Jezus Christus wéét ook dat die woorden door de omstandigheden wel eens gesmoord kunnen worden. Dat de omstandigheden zo zwaar zijn ik (even) niet meer openlijk voor Hem durf uit te komen. En dan komt dat enorme schuldgevoel.

Die Bijbeltekst uit 'Mark. 8:38' denderd door het hoofd die zegt: 'wanneer u zich voor Mij schaamt, ik zal Mij bij de Vader voor u schamen'.

Maar Jezus Christus wéét het. Hij wist het en Hij wéét het. Hij is **ook** Mens geweest.

Jezus Christus kijkt naar het hart en Hij ziet dat het hart van Simon Petrus een hart van vlees is (Ez. 11:19) en niet een hart van steen is.

Simon Petrus heeft gefaald en dat is ook niet goed te praten. Jezus Christus bedekt de zonden en ongerechtigheden echt niet met de mantel der liefde. Hij spreekt erover met Petrus en Petrus begrijpt het. Tot onroerends toe, maar Petrus begrijpt het en hij pakt de woorden van Jezus Christus.

Simon Petrus krijgt hier de opdracht om allereerst **de lammeren te weiden**. De jong-gelovigen. Hij moet ze weiden. Dat wil zeggen dat hij ze naar grazige weiden moet brengen (Ps. 23) en daar lekker laten eten en drinken zodat ze sterk worden. Ze moeten van de moedermelk af en ze moeten voorbereid worden om vast voedsel tot zich te nemen. (I Petr. 2:2)

Dan moet Simon Petrus **de schapen hoeden** waarbij ik denk aan het verhaal van 'de goede Herder'. Die herder die een stok en een staf bij zich draagt. Die de schapen de weg wijst, maar hen ook corrigeert wanneer dat nodig is. De gelovigen moeten geleid worden met een stok en staf. Ze moeten wel bij elkaar in de kudde blijven en sterk worden zodat zij veel vrucht zullen dragen. In het geval van de schapen ging het om de melk en de vacht, de wol. In het geval van de gemeente gaat het om het verheerlijken van God Almachtig en de werken doen die God heeft voorbereid (Ef. 2:10)

Als laatste moet Simon Petrus **de schapen weiden**. En ik lees hierin dat de gelovigen die hard gewerkt hebben, die de werken hebben gedaan die Jezus Christus heeft gedaan hier op aarde, dat ook zij die schapen mogen weiden.

Mogen laten grazen op de grazige weiden en mogen genieten van eten en drinken. Want er zal een tijd komen dat de schapen oud zijn en niet meer zelf kunnen bepalen waar ze heen willen gaan. En ze niet meer die werken kunnen doen die zij Jezus Christus hebben zien doen. Gewoonweg omdat ze te oud zijn geworden.

Dan zal er een ander komen om hen te ondersteunen en zij mogen die ander vertellen wat God Almachtig in hun leven heeft gedaan. En zij verheerlijken God de Vader in alles.

----- ... -----

Mark. 8:38 Want wie zich voor Mij en Mijn woorden geschaamd zal hebben in dit overspelig en zondig geslacht, voor hem zal de Zoon des mensen Zich ook schamen wanneer Hij zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met de heilige engelen.

Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven

I Petr. 2:2 En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Ik herhaal hier de woorden die ik eerder gebruikt heb: *God heeft ons geen rustige reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.*

Dat die reis voor de discipelen niet rustig is verlopen blijkt wel uit de Bijbel. Het hele N.T. spreekt over wat de discipelen verder meemaakten en wat de volgelingen van Jezus Christus meemaakten.

Wat een strijd tussen licht en duisternis.

Wanneer ik mijn leven hier op aarde, in mijn lichaam van vlees en bloed, als het hoogste goed beschouw, zal ik zwaar teleurgesteld worden.

Want de discipelen zijn (lichamelijk gezien) op verschrikkelijke wijzen om het leven gekomen. Paulus en andere apostelen en heel veel Christenen zijn op verschrikkelijke wijzen om het leven gekomen, omdat zij de Naam van Jezus Christus niet verloochenden.

De reis die wedergeboren Christenen te maken hebben gaat over de grens van dit aardse leven heen. Het gaat niet om mijn aardse tent, mijn lichaam, al hoewel ik dit ook niet mag verwaarlozen.

Het gaat om mijn geest.

Dat het lichaam van ondergeschikt belang is zegt Jezus Christus ook als Hij spreekt dat het beter is om gehandicapt het Koninkrijk van God Almachtig binnen te gaan dan schade opgelopen te hebben aan de ziel (mijn geest).

----- ... -----

Johannes vraagt Jezus Christus wat Hij bedoelt als Hij over Simon Petrus aangeeft met welke dood hij God Almachtig zou verheerlijken.

Jezus Christus antwoordt: *'als Ik wil dat hij (Simon Petrus) blijft totdat Ik kom, wat gaat het u aan?'*

Het is niet aan mij om te bepalen hoe mijn reis hier op aarde zal verlopen. Dat is aan God Almachtig.

De opdracht van Jezus Christus is: *'Volg Mij!'*.

Mijn hoogste goed moet zijn datgene dat Jezus Christus mij voordeed. Het verheerlijken van Die Ene God, de Almachtige, Die hemel en aarde geschapen heeft.

En ik verheerlijk God Almachtig door de werken te doen die Hij voorbereid heeft (Ef. 2:10) voor mij om die te doen. En dat niet voor mijn eigen belang, maar om te helpen de geestelijke bolwerken die er zijn en die tegen God zijn, te slechten (II Kor. 10:13 ^{NBV}).

Dus daarom kijk ik niet alleen naar dit aardse leven. Daarom durf ik ook vragen te stellen waar ik vandaan kom en of mijn geest op hetzelfde moment gemaakt (geschapen) is als de geboorte van mijn lichaam. En daarom durf ik ook vragen te stellen hoe het straks in het '*hiernamaals*' toegaat. Hoe het dan met mijn geest is.

Mijn leven hier op aarde in een lichaam van vlees en bloed is een tijdelijke fase.

En hoewel het doel en waarom misschien nog in raadselen gehuld zijn; er komt een tijd dat iedereen helder ziet en begrijpt waartoe het diende.

Eén ding weet ik zeker. De belofte die God Almachtig gegeven heeft; voor het verheerlijken van Zijn naam; voor het uitvoeren van de werken die Hijzelf heeft voorbereid en die ik Jezus Christus heb zien doen hier op aarde, staat geschreven in I Joh. 2:25.

'En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven'.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, gescha-pen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

☞ I Joh. 2:25 'En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven'

A F S L U I T I N G

Vanaf deze plek wil ik de woorden die Jezus Christus uitspreekt naar jou en mij, heel persoonlijk maken. Deze woorden waren namelijk niet alleen voor de discipelen bedoeld, maar juist ook naar jou en mij toe, vandaag de dag:

Alle macht in hemel en op aarde is gegeven **aan Jezus Christus**.

Vóór de dood van Jezus Christus kon satan de aarde nog aanbieden aan Hem, tijdens de verleidingen in de woestijn.

Nu niet meer, want door de dood én opstanding van Jezus Christus, zijn de sleutels van deze aarde in handen van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Mocht je nog twijfelen;

- Alle macht in de hemel en de aarde is aan Jezus Christus gegeven;
- Jezus Christus is de Koning der koningen, de Heer der Heerscharen;
- Jezus Christus zal Koning blijven totdat de **hele** schepping Hem heeft aangenomen; totdat de **hele** schepping zijn knieën gebogen heeft voor Hem en totdat de **hele** schepping met zijn mond beleden heeft dat Hij Heer is.

Onze opdracht is om het goede nieuws bekend te maken. En het goede nieuws is, dat satan niet langer de rechtmatige heerser van deze wereld is, dat satan niet langer de rechtmatige heerser over jou hoeft te zijn. Dat satan niet langer de rechtmatige heerser over alle mensen hoeft te zijn. **Er is een keuze!**

Maar dan moet je wel openlijk kiezen. Want doe je dit niet; dan heb je toch gekozen.

Kies je **niet** voor de verlossing in Jezus Christus, dan sta je nog steeds onder de wet van God Almachtig, die zegt dat wanneer je één van Zijn geboden overtreden hebt er maar één straf is: de dood. En satan houdt je daar aan, neem dat van mij aan.

Iedereen die **wél** kiest voor Jezus Christus; en die weg staat open voor iedereen; dan laat je dit zien in de doop. Wanneer die mens onder water gaat in de Naam van de God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, zal hij als een nieuw herboren mens opstaan uit het water; en in Hem leven; in vrijheid voor eeuwig.

Jezus Christus zegt dit: 'En die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken, slangen zullen zij oppakken, en als zij iets dodelijks drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden'.

Daaraan zijn wedergeboren Christenen te herkennen. Dat zij de Kracht Gods in zich hebben om te doen wat Jezus Christus deed en doet. Niet in eigen belang, maar om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn. (II Kor. 10:3-4)

----- ... -----

Heer; mijn gebed is dat ik meer en meer van Jezus Christus mag laten zien aan de wereld. Heer; leer mij om niet alleen aan mijzelf te denken, maar dat de Kracht die ik in mij heb gekregen, doordat ik Jezus Christus als Heer en Heiland heb aangenomen, andere mensen uit deze wereld mag aanraken, mag aansporen, mag prikkelen en uitdagen om U te gaan zoeken. En U zegt Zelf dat diegenen die U zoeken, U ook zullen vinden.

U bent de God van het LEVEN, U heeft dat bewezen door Jezus Christus heen, Die na Zijn dood, door U is opgewekt.

Here Jezus Christus; U Die nu in de hemel bent, zittend naast God de Vader; U Die Uw Plaatsvervanger naar deze wereld hebt gestuurd in de Persoon van de Heilige Geest; U God Almachtig, Vader, Zoon en Heilige Geest; voor U buig ik mij neer. Voor U buig ik mijn knieën in ootmoed en nederigheid om al mijn zonden en ongerechtigheden te belijden. Om te erkennen dat ik een zondaar was en daarmee de eeuwige dood verdiende.

Ik buig mij diep voor U neer uit dankbaarheid dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, dat door het lijden en sterven van Jezus Christus (Die zonder zonden was), mijn zonden van mij zijn genomen.

Jezus Christus heeft mijn zonden op Zich heeft genomen. Dat U Jezus Christus voor mij de straf heeft betaald die ik had verdiend. Ik verdiende het om te sterven, maar U stierf voor mij. U ging de dood in, ik mag LEVEN.

Daarom, daarom zal ik U Almachtig God en Vader blijven danken, blijven vereren, blijven verheerlijken. Geen andere god of koning is mij tot woning. Alleen U eer ik en loof ik en prijs ik tot in de eeuwigheid, voor altijd en altijd.

Here God: ik bid tot U dat u 'mijn mijmeringen' wilt gebruiken om mensen te motiveren om de Bijbel te gaan lezen. Christenen en ongelovigen.

Ik bid tot U dat U de harten van de mensen week gaat maken zodat zij de Bijbel zelf gaan pakken en leren te mijmeren, te overdenken, vragen durven stellen, te bidden, tot U.

Het Evangelie is zo rijk omdat U een welbehagen in de mensen heeft.

Redt ons Heer, redt de mensen Heer, alle mensen op deze aarde.

Laat Uw licht, Uw kracht over Uw volk Israël gaan, zodat zij de wereld de weg wijzen naar U toe. Want er is redding en verlossing voor iedereen!.

En Jezus Christus zegt: *Ik ben met u al de dagen totdat alles volbracht zal zijn, tot de voleinding van deze wereld. Amen!*

DAT IS HET GOEDE NIEUWS!